

ആറുവർഷം വരെ

ஏறாவூர் வரலாறு

வெளியீடு

Eravur Historical
Research Centre

ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்

Title : Eravur Varalaru (Eravur History)
First Edition : September 2005
Published by : Eravur Historical Research Centre, Eravur.
ISBN No : 955-1261-00-3
Printed by : Com Print System
 HL 1/2, Dias Place, Colombo 12. Tel: 2348415
Cover Design : A. Azeez Nizaruddeen
Cover Photo : M. I. Iyooob (Canon Studio Eravur)
Price : Rs. 475.00

ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்

நூலாக்கக் குழு

- போஷகர்** - அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் ஜே.பி
 (முன்னாள் ஏறாவூர் பட்டினசபைத் தலைவரும், பிரபல சமூக சேவையாளரும்)
- தலைவர்** - ஜனாப்.ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன் B.A., Dip.in.Edu.
 (அதிபர், மட்/ நகுமானியாமகாவித்தியாலயம்)
- உப தலைவர்** - ஜனாப். எம்.ஐ.ஏ. தெளபீக் ஹஸன்
 (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)
- செயலாளர்** - ஜனாப் ஏ. ஜஃபர் ஹுஸைன் M.A
 (விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
- இணைச் செயலாளர்** - அஷ்ஷெய்க் எஸ்.ஏ.எம். நவீம் (நவீம்) B.A., Dip.in.Edu
 (கலாசார உத்தியோகத்தர்)
- இணைப்பாளர்** - அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. லத்தீப்
 (முன்னாள் ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபை உறுப்பினர்)

உறுப்பினர்கள்

- ஜனாப். ரி. மீராலெவ்வை (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)
 ஜனாப். எஸ். எம். எம். அமீன் B.Sc., L.L.B (சட்டத்தரணி)
 ஜனாப். எஸ். எச். அகமட் லெப்பை (ஆசிரியர்)
 ஜனாப். என். எல். எம். அஜ்வத் B.A (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)
 ஜனாப். எம். சி. முகம்மட் B.A. (Spl.) B.Phil(vey) (முன்னாள் விரிவுரையாளர்)
 அல்ஹாஜ். சீ. ஜமால்தீன் (பிரதி அதிபர், அல்ஜுப்ரியா வித்.)
 ஜனாப். ஏ. சக்கரிய்யா (மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளர்)
 ஜனாப். ஏ. எம். எம். அலியார் B.A (சமூக சேவை உத்தியோகத்தர்)

ஜனாப். கே. எம். அலிசப்ரி (கணக்குப் பதிவாளர்)
 மர்ஹூம். ரி. எல். எம். உசனார் (சிரேஷ்ட ஆசிரியர், அலிகார் தேசிய பாடசாலை)
 ஜனாப். எஸ். எம். இல்யாசின் (முன்னாள் தட்டெழுத்தாளர்)
 ஜனாப். ஏ. சீ. எம். சயீட் (அதிபர், அறபா வித்தியாலயம்)
 ஜனாப். யூ. எல். நூர்முகம்மட் (ஆசிரிய ஆலோசகர்)
 ஜனாப். எம். ஏ. எம். தாகிர் (எழுதுவினைஞர்)
 ஜனாப். எம். வை. எம். நஸீர் B.Com (ஆசிரியர்)
 ஜனாப். ஏ. அப்துல் நாலர் B.A (தவிசாளர் ஏறாஜூர் நகர பிரதேச சபை)
 ஜனாப். எம். ஏ. வாஜித் (ஆசிரியர்)
 ஜனாப். எம். ஐ. எம். றம்ஸி (இளைஞர் சேவை உத்தியோகத்தர்)
 ஜனாப். ஏ. எம். நஜ்முதீன் (நில அளவையாளர்)

ஆலோசனைக் குழு

ஜனாப் ஏ. எஸ். இஸ்ஸதீன் (தலைவர்)
 ஜனாப் ஏ. ஜஃபர் ஹுசைன் (செயலாளர்) விரிவுரையாளர் கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்
 அல்ஹாஜ் எஸ். ஏ. ஆர். ஸாஹிர் மெளலானா (தலைவர் ஏறாஜூர் பள்ளிவாயல்
 நிறுவனங்கள் சம்மேளனம்)
 அல்ஹாஜ் வை. எம். ஏ. காதர் (தலைவர் இணக்க சபை ஏறாஜூர்)
 மர்ஹூம் யூ. எல். எம். ஹனீபா (B.com)
 அல்ஹாஜ் யூ. எல். எம். ஜெய்னுதீன் (SLEAS) (வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்)
 அல்ஹாஜ் எம். கே. முகைதீன் (ஓய்வு பெற்ற நிர்வாக உத்தியோகத்தர்)
 அல்ஹாஜ் ரீ. எம். எம். முகைதீன் மெளலவி (காதி)
 ஜனாப் எஸ். எம். மீரா முகைதீன் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)
 ஜனாப் வீ. யூசுப் (SLAS) (பிரதேச செயலாளர்)
 ஜனாப் எம். ஐ. வகாப்தீன் (BA) (திட்டமிடல் பணிப்பாளர்)
 அல்ஹாஜ் எஸ். எல். எம். அஸ்ஸாம் (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)
 ஜனாப் ஏ. ஜுனெட் (ஆசிரியர்)

இந்நூலின் வளர்ச்சிக்கு மனதாலும், செயலாலும், பொருளாலும்
 ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளாலும் பங்களிப்புத் செய்த
 அத்தனை உள்ளங்களுக்கும் இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

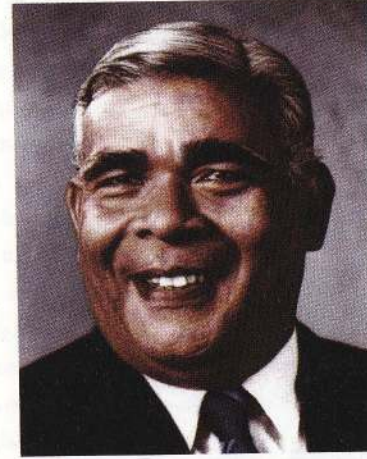
ஏறாஜூர் வரலாற்று ஆய்வுமையம் - நூலாக்கக் குழு

இடமிருந்து வலமாக

அமர்ந்திருப்போர் : ஜனாப் எம். சி. முகம்மத், ஜனாப் ஏ. சக்கரிபா, ஜனாப் ஏ. ஜஃபர் ஹுசைன் (செயலாளர்), ஜனாப் எஸ். ஏ. எம். நஸீம் (இணைச் செயலாளர்), ஜனாப் எஸ். எம். அமீன், ஜனாப் ரீ. மீராலெப்பை, ஜனாப். ஏ. எஸ். இஸ்ஸதீன் (தலைவர்), ஜனாப் ஏ. சீ. எம். சஹீட், ஜனாப் ஏ. நாலர், ஜனாப் எம். ஐ. ஏ. தெளபீக் ஹஸன் (உட்பதலைவர்), ஜனாப் என். எல். எம். அஜ்லத்
 நிற்போர் : ஜனாப் ஏ. எம். நஜ்முதீன், ஜனாப் எம். ஐ. எம். றம்ஸி, ஜனாப் எஸ். எம். இல்யாசின், ஜனாப் எஸ். எச். அகமட் லெப்பை, ஜனாப் கே. எம். அலிசப்ரி (பொருளாளர்), ஜனாப் யூ. எல். நூர் முகம்மது, மர்ஹூம் ரீ. எல். எம். உசனார், அல்ஹாஜ் சீ. ஜமால்தீன், ஜனாப் எம். ஏ. வாஜித், அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. லதீப் (இணைப்பாளர்), ஜனாப் ஏ. எம். எம். அலியார், ஜனாப் எம். ஏ. எம். தாஹிர், ஜனாப் எம். வை. எம். நஸீர்

ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையத்தின் போசகரான
அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ. அப்துல் றஹ்மான் அவர்கள்
உவந்தளித்த அணிந்துரை

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்
அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் - வணக்கம்

ஏறாவூர், புராதன பெருமைமிக்க, பழைமை வாய்ந்ததொரு நகரம். ஆரம்ப காலத்தில் கண்டி இராசதானியின்கீழ் 'கொடப்பற்று' என்று அழைக்கப்பட்ட, மட்டக்களப்புக்கு வடபால் அமைந்துள்ள ஏறாவூர் பற்று, கோறளைப்பற்று ஆகிய பிரதமங்களின் தலைநகராகவும் இது திகழ்ந்தது. ஏறாவூருக்கு இப்பெயர் வந்த வரலாறு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமாகும். இவ்வூரின் வரலாற்றுச் சிறப்புக் களை ஆவணப்படுத்தி, நூலுருவாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனதுள்ளத்தில் நீண்டகாலமாக வேருன்றியிருந்தது. இவ்வாறு நூலுருப் பெறச் செய்வது வருங்காலச் சந்ததியினருக்குச் செய்யும் பாரிய பங்களிப்பு என்பதையும் நான் உணர்ந்திருந்தேன். ஏறாவூரின் வரலாற்றை அறிந்திருந்தவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் எம்மத்தியிலிருந்து மறைந்து வருவது இப்பணியை சாத்தியமற்றதாக்கி விடும் என்ற அச்சம் என் உள்ளத்தில் எழுந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து, நான் சலுதிஅராபி யாவின் 'ஜித்தா' நகரிலிருந்து குறுகியகால விடுமுறையில் எனது மனைவியுடன் நாடு திரும்பியவேளை, எனது மாணவரும்

ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வுமையம் - ஆலோசனைக் குழு

இடமிருந்து வலமாக: அல்ஹாஜ் எஸ். ஏ. ஆர். ஸாஹீர் மௌலானா, அல்ஹாஜ் ஈ. எம். எம். முகைதீன் மௌலவி, மர்ஹூம் யூ.எல்.எம். ஹனியா, ஜனாப் எஸ்.எம். மீரா முகைதீன், அல்ஹாஜ் வை.எம்.ஏ. காதர், ஜனாப் ஏ. எஸ். இஸ்ஸத் தலைவர், அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம். ஜெய்னுதீன், ஜனாப் வீ. யூசுப், அல்ஹாஜ் எம். கே. முகைதீன், ஜனாப் ஏ. ஜுனாபு, ஜனாப் ஏ. ஜி.யார் ஹுசைன் (செயலாளர்), அல்ஹாஜ் எஸ்.எஸ். எம். அலாம், ஜனாப் எம்.ஜி. வகாப்தீன்.

பல்கலைக்கழக வரலாற்றுச் சிறப்புப் பட்டதாரியுமான ஜனாப் M. C. முகம்மத் அவர்களை அழைத்து இவ்விடயம் தொடர்பாக கலந்துரையாடல் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்யுமாறு கூறினேன். இதன்படி 16.06.2002 வெள்ளிக்கிழமை பி.ப. 4.30 மணிக்கு இது தொடர்பான கருத்தரங்கு மட்/ஏறாஜூர் அறபா வித்தியாலயத்தில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. இவ்வூரின் கல்விமான்களும், புத்திஜீவிகளும் பங்குகொண்ட இந் நிகழ்வில் 'ஏறாஜூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்' உருவாக்கப்பட்டது. இப்பாரிய முயற்சியினை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும், பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயற்படுத்துவதற்கும் பொருத்தமான ஒரு தலைவரைத் தெரிவு செய்யவேண்டிய தேவையேற்பட்டபோது வரலாற்று ஆய்வு முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த 'றகுமானியா கல்வி சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பின்' தலைவரும், மட்/ஏறாஜூர் றகுமானியா மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபருமான ஜனாப் A.S. இஸ்ஸதீன் B.A. அவர்களை இவ்ஆய்வு மையத்தின் தலைவராகத் தெரிவுசெய்து, என்னிடமிருந்த வரலாற்று நூல்களையும் ஆவணங்களையும் கையளித்தேன். வரலாற்று நூலாக்கக் குழுவும் ஆலோசனைக்குழுவும் இக்கூட்டத்திலேயே உருவாக்கப்பட்டது. அல்லஹ்துவில்லாஹ்!

பல்வேறு சிரமங்களையும் எதிர்கொண்டு, இன்று 'ஏறாஜூர் வரலாறு' நூலுருப் பெற்றுள்ளமைகண்டு வல்ல இறைவனைப் புகழ்கின்றேன். இவ்வாக்கப்பணியினை நிறைவு செய்வதற்குக் காலாய் நின்றுழைத்த மட்டுமாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாவூத் அவர்களுக்கும் இம்முயற்சியில் அயராது பாடுபட்டு, பல்வேறு ஆவணங்கள், வரலாற்றுச் சான்றுகள், தகவல்கள் முதலிய வற்றை மிகுந்த கரிசனையுடன் சேகரித்து, இந்நூலை நிறைவுசெய்த அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வஸ்ஸலாம்

பேரன்புடன்

எம்.ஏ.சீ.ஏ. றஹ்மான்

முன்னாள் ஏறாஜூர் பட்டினசபைத் தலைவரும்,
விசேட ஆணையாளரும்.

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தவிசாளரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகு தாவூத் அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

ஒரு வரலாற்றை எழுதுவது அல்லது தொகுப்பது என்பது இலகுவான காரியமல்ல. அதுவும் ஆவணங்கள் சிதறியும், கடந்த காலங்களில் குறிப்புகள் ஒருங்கிணைக்கப்படாமலும் கிடந்த ஒரு நிலையில் இப்பணி மிகவும் சிரமமானதாகும். இந்தச் சிரமத்தைப் பாராது மலைபோல் இருந்த ஏறாஜூர் வரலாற்றை எழுதித் தொகுக்கும் பாரிய பணியை அதிபர் ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன் தலைமையிலான வரலாற்று ஆய்வு மையம் சிரத்தையோடு சிரமேற்கொண்டு சிறப்பாகச் செய்து முடித்திருக்கிறது. இதற்கு எமதுரின் மூத்த குடிமக்கள் சிலரது ஆலோசனையும், அனுசரணையும் கிடைத்தமை வரலாறு மேலும் எழில் பெறுவதற்கு வலுச்சேர்த்திருக்கிறது. எமது புதிய தலைமுறைக்கும் வருங்கால சந்ததிக்கும் நமது ஊரின் வாழ்க்கைத் தடத்தை புடம் போட்டுக்காட்டும் புனித பணியை செவ்வனே செய்து முடித்த வரலாற்று ஆய்வு மைய உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயம் கனிந்த

வாழ்த்துக்களையும், நன்றிகளையும் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அல்ஹம்துலில்லாஹ்! அடுத்து, ஏறாஜூர் வரலாற்றை துண்டு துண்டாக வாசிக்கக் கிடைத்த போதெல்லாம் வெட்கமின்றி அழுது கரைந்தேன் என்பதையும் ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக அளித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு ஊரின் வரலாறு எழுதப்படும் போது அவ்வூர் மக்களின் வாழ்க்கையும், வாழும் காலகட்டமும் ஒரே முனையில் வைக்கப்பட்டு ஆராயப்படுகிறது. வாழ்கைக்கும் காலத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பும், இடைவெளிகளும் உற்று நோக்கப்படுகின்றன. இந்த வகையில் ஏறாஜூர் வரலாறு துல்லியமான பதிவுகளைச் செய்திருக்கின்றது. மேலும் வாழ்வும் காலமும் மாத்திரமல்ல மக்களின் உளவியல் கூறுகளும் சமூக, பொருளாதாரப் போக்குகளும், அரசியல் கோட்பாடுகளும், பண்பாட்டு நிகழ்வு நிலைகளும் அடிப்படையாக தரப்பட்டிருப்பது ஏறாஜூர் வரலாற்று நூல் ஒரு புகழ்பெற்ற ஆவணமாகத் திகழ்வதற்குரிய முன்னறிவிப்பாகும்.

ஏறாஜூரின் அரசியலும் பண்பாடும் நமது ஊரின் தன்மையையும், வளர்ச்சியையும் உலகம் புரிந்துகொள்வதற்கான கண்ணாடியை தயாரித்தளித்திருக்கின்றது. ஏறாஜூர் மக்கள் தம்மைத் தாமே தடுமாற்றங்களின்றி வளர்த்தெடுத்து வந்துள்ள வரலாறு எமது முன்னோர்களுடைய முயற்சியின் உயிர்ப்பை நமக்குத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. ஊர் முன்னோடிகளின் தீர்க்கதரிசனமான நடவடிக்கைகள் நமது ஊரின் திடகாத்திரமான இருப்புக்குரிய வேர்களாக ஊடுருவியும், விழுதுகளாக முளைத்துமிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

ஏறாஜூரின் கவிதைகளும், நாட்டார் பாடல்களும் இலக்கியப் பரப்பில் பதித்த தடங்கள் மிகவும் ஆழமானவை; பெருமைக்குரியவை.

தமிழ் - முஸ்லிம் உறவு சிதைக்கப்பட்டுக்கிடக்கும் இக்காலகட்டத்தில் வாழும் பரம்பரைக்கு இன உறவின் வீச்சையும் வீரியத்தையும் அவசியத்தையும் நமது வரலாறு தெட்டத்தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றது. இக்காலத்தில் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவின் அவசியத்தை மீள்பரிசீலிக்கத் தூண்டுகின்றது.

கல்வியில் ஊர்கண்ட வளர்ச்சி ஆசிரியப் பெருந்தகைகளின் தியாகத்தை தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. ஆசிரியர்களின் வாழ்வு நமது மாணவர்களின் கற்கையோடு பின்னிப் பிணைந்தும் ஊடறுத்தும் ஒரு அழகான அருவிபோல் பாய்வதைக் காட்சியாக்குகின்றது.

ஏறாஜூரின் ஆன்மாவை இஸ்லாமிய நம்பிக்கைகள் நிரப்பியிருப்பதற்கும், இஸ்லாமிய நடைமுறைகள் தடம் புரளாதிருப்பதற்கும் வாழ்ந்து மறைந்த சூஃபி ஞானவான்களினாலும், தரிக்காக்களினாலும் போடப்பட்ட மார்க்க அடித்தளம் உறுதியானதாய் இருப்பது காரணமாகும். உலமாக்களின் தொடரான உருவாக்கமும் அர்ப்பணிப்பும் அளவிடற்கரியது என்பதை இஸ்லாமிய வழிமுறைகளும் வழிபாடுகளும் சரியான பாதையில் வளர்ந்து வந்திருப்பதானது நிரூபித்து நிற்கிறது. மக்களின் ஒவ்வொரு உயிர்க்கணுவும் இஸ்லாத்தின் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு ஒரே கொடியின் கீழ் அணிதிரண்டிருப்பதற்கு உலமாக்களின் ஈமானியப் பங்களிப்பே காரணமாகும். தக்க சமயத்தில் வந்துதித்த தப்லீக் வேலைத் திட்டம் குறுகிய வேலிகளை வேறுத்து சர்வதேச இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்துடன் ஏறாஜூரை இணைத்து நிற்கிறது. இதேபோல் ஏறாஜூர் வாழ் இந்து - கிறிஸ்தவ மக்கள் மொழியின்பாலும் தமிழ் தேசியத்தின்பாலும் ஒன்றுபட்டிருப்பது காலம் தந்த பாடமாகும்.

நமது ஊரில் அரங்கேற்றப்பட்ட பொருளாதாரக் கபளீகரத்தின் பின்பும் ஏறாஜூர் குறுகிய காலத்துக்குள் மீண்டும் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சப்பட்டு உயிர்த்து நிற்பதற்கு எமது தொழிலாளர்களினதும், விவசாயிகள், வியாபாரிகள் ஆகியோரினதும் கூட்டு முயற்சியும், மன உறுதியும், உத்திகளும் காரணமென்றால் மிகையாகாது.

ஊரின் செல்வம், மக்களின் செழிப்பு, தேசிய அரங்கில் உரிய இடம் என்பனவே ஒரு ஊரை வளர்ந்து வரும் ஊராக அல்லது நகரமாக அடையாளம் காண்பதற்கு ஏதுவான அம்சங்களாகும். இவ்வடிப்படையில், இலங்கையில் வளரும் நகர்களின் பட்டியலில் ஏறாஜூர் இடம் பிடிப்பதற்கு எமது ஆண்கள், பெண்கள் அனைவரதும் பெரும் முயற்சி காரணமாகும். ஆயினும் இந்நிலை சாதாரண மக்களின் துன்பங்களையும் அவலங்களையும் மூடிமறைத்துவிடக் கூடாது என்பதில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஏறாஜூரின் மனிதவள ஆற்றல் தேசிய ரீதியில் மேலோங்கியிருப்பதையிட்டு நாம் பெருமிதம்கொள்ளமுடியும்.

ஏறாஜூர் வரலாறு என்ற இப்புத்தகத்தில் வாசிப்பதற்கு நிறைய விடயங்கள் இருக்கின்றன. தரிசிப்பதற்குரிய சம்பவங்களும், சுவாசிப்பதற்கு மூச்சுக்காற்றும் கூட இங்குள்ளது. இன்னும் உணரவும் அனுபவிக்கவும், பார்க்கவும், மற்றவர்களோடு பகிரவும் பாத்தியதை

வர்கள் பலர். முனைப்புகள் முளையிலேயே கருகிப்போன கசப்பு நிலை இதற்கும் ஏற்படாதவாறு “ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்” நினைவை நிஜமாக்கி வைத்த துணியை என்னால் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

ஏற்றமிகு ஏறாவூரின் மைந்தருள் ஒருத்தனான எனக்கு, என் தாயக மண்ணின் சரித்திரம், புத்தகமாய் வெளிவருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. என்னைப் பொறுத்தளவில், இம்முயற்சியை முன்னெடுத்து, முழுமூச்சாய் உழைத்து நூலாக ஆக்கம் பெறச்செய்த அத்தனை பேரையும் என் இதயப் பேழையில் இருக்கையமைத்துப் போற்றுகிறேன்.

வரலாற்றை, வரலாறாக வடித்த வரலாறும் இன்ஷாஅல்லாஹ் இனிவரும் வரலாற்றில் வரலாறாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையுடன், இவ்வரலாற்றுக்கு ஆசிவழங்கக் கிடைத்தமைக்கு அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தவனாக!

Sayahli M. Alau

உங்களுள் ஒருவன்

அஸ்ஸெய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா

(முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர், மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)

என்னுரையாகும்... முன்னுரை

வரலாற்றுத் தரவுகள் ஒரு சமுதாயத்தின் படிமுறை விழுக்காட்டு வளர்ச்சியை நிதர்சனப்படுத்தி நிற்கின்றன. நடந்தவை, சம்பவங்களாக பதிந்து ஆதார பூர்வங்களுடன் அசைபோடப்படும்போது நிகழ்கால, எதிர்கால நிகழ்வுகள் ஒப்புநோக்கில் செப்பம் பெறுவதற்கு உதவியாயும், உந்துகோலாயும் அமைகின்றன.

இவ் வகையில், ஏறாவூரின் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்ற ஆதங்கம், எண்ணக் கிளர்ச்சியில் கருக்கட்டி எம்முன்னோரிடையே உருப்பெற்ற தொடக்கத்திலேயே கருகிப்போய்விட்ட நிகழ்வின் இழிவை நீக்கி, எம்போலன்றி, வளரும் சமுதாயம் படித்துணர வேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கில் தடம்பதித்துக் களமிறங்கிய எமக்கு நினைவை நிஜமாக்க உதவிய வல்லான் அல்லாஹ்வுக்கே புகழனைத்தும்! அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

இவ்வரலாற்று, பனுவலை எழுதத் துணிந்து ரெஸ்டோ அமைப்பு தடம்பதித்த சின்னாட்களுக்குள் நினையாப் பிரகாரம் அதனோடு

இணைந்து கொண்ட எம்.ஏ.சி.ஏ. நஹ்மான் சமூக சேவைகள் ஒன்றியம்; என்ற சமூகநல அமைப்பு “ஏறாவுர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்” என்ற பொது அமைப்பின் உருவாக்கலுக்கு வழிகோலிற்று.

செயலில் இறங்கிய வேளைதான் இப்பணியின் பிரசவ வலியின் தாக்கத்தை உணரமுடிந்தது. இம்முயற்சியில் களமிறங்கியவர்களுள்லாம் தொடக்கத்திலும், இடைநடுவிலும் ஏன் இதனைக் கைவிட்டனர் என்பதும் தெளிவாகியது.

எவ்வாறாயினும் சில தசாப்த வருடங்களின் முன் இப்பணி இடம் பெற்றிருப்பின் இன்னும் பல சம்பவங்களையும், தகவல்களையும் நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம் என்ற மனக்கசிவும் எமக்கு இல்லாமல் இல்லை. முன்னோர் விட்ட தவறை நாமும் விட்டால், எம்பின்னோர் இவ்வூரின் வரலாறு தெரியாது தத்தளிப்பர் என்ற பரந்த நோக்கின் செயற்பாடாய் நூலுருப் பெற்றதே ஏறாவுர் வரலாறு என்ற இப்பனுவல் ஆகும்.

இத்தகு மகத்தான பணிக்குப் பல்வகையிலும் பங்களிப்பு வழங்கிய இவ்வூரின் மூத்த குடிகள், புத்திஜீவிகள், கல்வி மேம்பட்டோர் அனைவர்க்கும் இவ் ஆய்வு மையத் தலைவர் என்ற ரீதியில் எனது நன்றியறிதல்களை காணிக்கையாக்கக் கடப்பாடுடையேன்.

இம்முனைப்பின் தொடக்கப் பொது அமர்வில் பிரதான இரு குழுக்கள் அமையப்பெற்று, ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் ஆய்வு செய்யவும், தகவல்கள் திரட்டவும் எனக் கிளைக் குழுக்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பிரதான குழுக்கள் இரண்டில், ஒன்று ஆலோசனைக் குழுவாகவும் மற்றையது எழுத்தாக்கக் குழுவாகவும் செயற்படத் தொடங்கின.

இக்குழுக்கள் அனைத்தும் களமிறங்குதற்குமுன், வெகுஜன அபிப்பிராயங்களையும், ஆலோசனைகளையும், தகவல்களையும், ஆவணங்களையும் கோரித் துண்டுப் பிரசுரங்களும், பொது அறிவிப்புகளும் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. ஆயினும், எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றமாகவே அமைந்திருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில், இவ்வூரின் மூத்த குடிமக்களை அவர்களின் இல்லங்கள் தேடிச்சென்று தகவல்களைத் திரட்டிய நிகழ்வுகள் என் மனத்திரையில் நிழலாடுவதை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். அத்தகையோருட் சிலர் இன்று உயிருடனில்லை என்பதையும் இங்கு சுட்டவேண்டியுள்ளது.

மேலும் வாய்மொழி, செவிவழித் தகவல்களின் உண்மை நிலையறிய நாம்பட்ட அவஸ்தைக்கு அளவு கணிசம் கிடையாது. உறுதிக்கொண்ட மனத்தினராய் அவற்றைப் பலரிடம் காட்டியும், பரிமாறியும் உரசிப் பார்த்த பின்னரே எழுத்துருப்படுத்தினோம் என்பதையும் வாசக நெஞ்சங்கள் உணருமாக.

மேலும், சான்றிதழ் ஆதாரங்களை சமர்ப்பித்தும், பத்திரிகை நறுக்குகளைக் காட்டியும், ஆவணங்களை வழங்கியும் இவ்வரலாற்றை வளப்படுத்த உதவிய அனைவரையும் வரலாற்று ஆய்வு மையம் என்றும் நெஞ்சிருத்தும்! அத்துடன் முன் பின் முரண்பட்ட தகவல்களைத் தரம் கண்டு சீரமைத்து எமக்குத் தந்தளித்த புத்திஜீவிகளுக்கும் கல்விமான் களுக்கும் மூத்தோருக்கும் இம்மையம் இறுதி வரை கடப்பாடுடையதாக இருக்கும்.

ஆக்கங்களை பரிசீலனை செய்வதில் முன்னின்று உதவிய அல்ஹாஜ் S.A.R. ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள், அல்ஹாஜ் Y.M.A. காதர் அவர்கள், அல்ஹாஜ் U.L.M. கனிபா அவர்கள், ஜனாப்களான S.H. அஹமட் லெப்பை, S.A.M. நளீம், A. ஜஃபர் ஹுஸைன், T. மீராலெப்பை, M.C. முஹம்மத், மர்ஹூம் T.L.M. உசனார், M.I.A.T. ஹஸன், அல்ஹாஜ் M.A.C.A. லத்தீப் (வரலாற்று ஆய்வுமைய இணைப்பாளர்) ஆகியோரையும், தகவல் ஒருங்கிணைப்பின் போதெல்லாம் எமக்கு இடமும் பானமும் வழங்கி அடிக்கடி உபசரித்த ஜனாப் K. அலிஷப்ரி அவர்களையும், அவரின் சகோதரி குடும்பத்தாரையும், முதியோர் பலரைத் தேடிச் சென்று தகவல் திரட்ட ஒத்துழைப்பு நல்கிய ஜனாப் M.A.M. தாஹிர் அவர்களையும் எமது மையம் நன்றியுடன் நோக்கும் என்றும்!

அத்துடன், எழுத்தாக்கத்தில் மட்டுமன்றி பதிப்பின் ஒப்புநோக்கில் (Proof Reading) இடையறாமல் எனக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய ஜனாப் S.H. அகமட் லெப்பை, ஜனாப் S.A.M. நளீம், ஜனாப் A. ஜஃபர் ஹுஸைன், ஜனாப் M.C. முஹம்மத், அல்ஹாஜ் M.A.C.A. லத்தீப், ஜனாப் M.I.A.T. ஹஸன் போன்றோரின் மேலான பங்களிப்புகளையும் இதய நெகிழ்வுடன் எண்ணிப்பார்க்கிறேன்.

ஆரம்பம் முதற்கொண்டு முடிவுவரை இப்புத்தக ஆக்கத்திற்காக அர்ப்பணிப்புடன் முழுநேரம் ஒத்துழைத்தவர்களாக சிலரை நான் கோடிட்டுக்காட்டவேண்டிய கடமைப்பாடு உள்ளது. ஜனாப் S.H. அஹமட் லெப்பை, ஜனாப் S.A.M. நளீம், ஜனாப் A. ஜஃபர் ஹுஸைன்,

ஜனாப் M.A.C.A. லத்தீப் ஆகியோர் இத்தகைய அரும்பணியில் சளையாது முழுநேரமாய் என்னோடு உதவினர் என்பதை நன்றியுடன் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

இவ்வணத்திலும் மேலாய் ஏறாவூர் வரலாறு விருட்சமாய் விரியப் பொருள் உதவி நல்கிய இம்மண்ணின் பொன்மனச் செம்மல் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் (M.P) அவர்களுக்கு நான் மட்டுமல்ல, ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வுமையத்துடன், வருங்கால சமுதாயமே நன்றிக்கடன் செலுத்த வேண்டுமென்ற அன்பான கோரிக்கையுடன் இதனை நிறைவு செய்யுமுன்,

இந்நூலின் முகப்பட்டைக்கு கலாசார பாரம்பரியங்களை தழுவிய புகைப்படத்தையும், மேலும் பல பயன்மிகு புகைப்படங்களைப் பிடித்தும், தந்தும் உதவிய ஏறாவூர் CANNON STUDIO உரிமையாளர் ஜனாப் M.I. ஜயூப் அவர்களையும், இதனை அழகிய பதிப்பில் உலவிட உதவிய கொழும்பு டயஸ் பிளேஸ் COM PRINT SYSTEM உரிமையாளர் ஜனாப் அஸீஸ் நிலாருத்தீன் அவர்களையும் நன்றி மலர்களால் நிறைத்து கனிந்துரைகளால் அணிந்துரைகளை அளித்துள்ள அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் (M.P) அவர்களுக்கும் அல்ஹாஜ் செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா (முன்னாள் பா.உ) அவர்களுக்கும், அல்ஹாஜ் M.A.C.A. றகுமான் (J.P) அவர்களுக்கும் எனது இதய பூர்வ நன்றி மலர்களைத் தூவி பயன்மிக்க ஒரு பணியை இறையருளால் நிறைவேற்றி முடித்த ஆத்ம திருப்தியுடன் விடைபெறுகின்றேன்!

அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

A.S. இஸ்ஸதீன்

தலைவர்,

ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்,

ஏறாவூர்.

முகப்பில்...

சர்வ வல்லமை கொண்ட அல்லாஹ்வின் அருளால் “ஏறாவூர் வரலாறு” என்ற மகவை உங்கள் கரங்களில் தவழத் தருவதில் பெருமித மடைவதுடன் நிம்மதிப் பெருமூச்சும் விடுகின்றோம். எப்போதோ கண்ட கனவு நனவாகிறது. அல்ஹம்துலில்லாஹ்.

வரலாற்றுத் தொகுப்பொன்றைத் தக்க ஆதாரங்களுடன், ஆவணத் திரட்டுக்களின் சான்றுகளுடன், நடுநிலை நின்று, உண்மைகளை உரைத்தறிந்து நூலுருப்படுத்துவதில் நெருப்பாற்றைக் கடந்து கரை சேர்ந்த மகிழ்ச்சி எமக்கு. இதற்காக எமக்கேற்பட்ட இடைஞ்சல்களும், ‘மெனக்கேடு’களும், இழுபறிகளும், நாட்கடத்தல்களும், சாக்குப்போக்குகளும், ஏளனங்களும் சொல்லி மாளாதவையாகும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களின்போது, அணையும் விளக்கை எண்ணையிட்டுச் சுடரச் செய்யுமாப்போல் அடிக்கடி உத்வேகத்தையும், “தொட்ட பணியை எப்படியும் முடித்தே ஆகவேண்டும்” என்ற மனவலுவையும் தந்த பெருமைக்குரியவராகத் தற்போதைய ஏறாவூர் றகுமானியா மகா வித்தியாலய முதல்வரும் இவ் வரலாற்று மைய தலைவருமான ஜனாப் ஏ.எஸ்.இஸ்ஸதீன் (பீ.ஏ) அவர்கள் திகழ்கின்றார் என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஏறாவூர் “றஹ்மானியா கல்வி, சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பு” எனப்படும் RESDO வின் கருவில் உருவான இப் பாரிய பணி, ஏறாவூர் முன்னாள் பட்டினாட்சி மன்றத் தலைவர் அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில், ‘ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வுமையம்’ என்ற பெயரில் இவ்வூரின் புத்திஜீவிகளைக் கொண்டு ஓர் அமைப்பாக மாறிச் செயற்படத் தொடங்கியவேளை, தேசிய மீலாத் விழா-2003 இன் பொதுப்பணிகளுள் ஒன்றாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாறு தொகுக்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படை யில் ஏறாவூர் வரலாற்றைத் தொகுத்துத் தரவேண்டிய பொறுப்பை அன்றைய கௌரவ பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் எம் முன்வைத்தார்.

இவரின் வேண்டுகோள், இப் பணியில் மூச்சு விடாமல் இயங்கிட எமக்குப் புதியதோர் வரப்பிரசாதமாய், வாய்ப்பாய் அமைந்துவிட்டது. அம்மட்டன்றி, வரலாறு பற்றிய தகவல்களையும், தரவுகளையும் அவசர, அவசரமாகச் சேகரிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கும் உள்ளானோம். ஏறாஜூரில் வரலாறு பற்றிய விடயங்களில் 'எதுவும் விடுபட்டு விடக் கூடாது' என்ற எமது நியாயமான அச்சம் இந்த அவசரத்திற்குச் சிறிது தடையாகவும் அமைந்தது.

எவ்வாறாயினும், எமது எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு இவ் ஊரைப் பற்றிய முக்கிய தரவுகளையும், நிகழ்வுகளையும் முடியுமான வரைத் தெரிவித்துள்ளோம் என்ற நெஞ்ச நிறைவு எமக்குண்டு. எமக்கு முன் வாழ்ந்த இவ்வூரின் படித்த பிரமுகர்கள் முன்னெடுத்துப் பாதியிலும் தொடக்கத்திலும் கைவிட்ட பணி, எம்மால் நிறைவுற்றது என்ற பூரிப்பில் வருங்காலத்திற்கு இவ் வரலாற்றுப் பேழையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பேருவகை பெறுகின்றோம்.

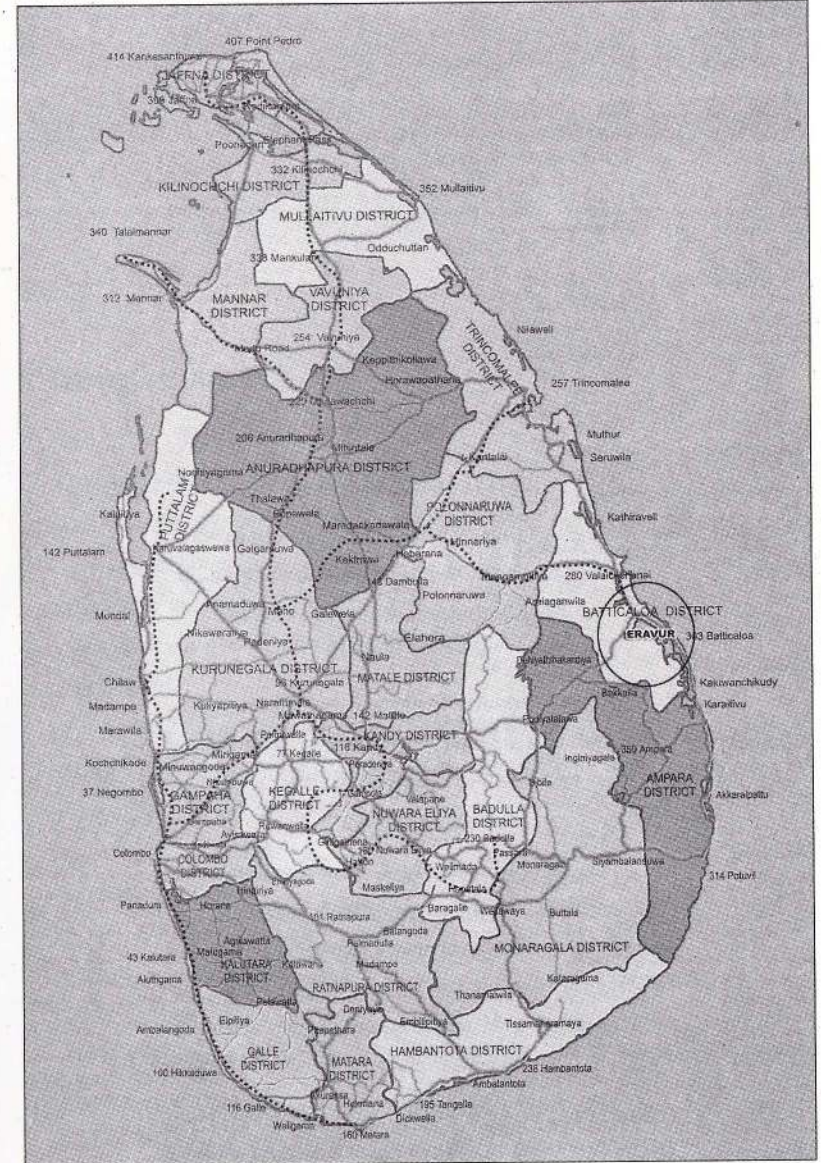
இவ் வரலாற்றுத் தொகுப்பானது, இவ்வூருக்குப் புதிதும், முதலுமானதாகும். இத் தொகுப்புக்கான உசாத்துணைகளாக எமக்குக் கிடைத்தவை சில ஆவணச் சான்றுகளும், கட்டுரைகளும், பத்திரிகை நறுக்குகளும்; இவ்வூர் முதியவர்களின் செவிவழிச் செய்திகளுமே.

எவ்வாறிருப்பினும், தடைகள் பல தாண்டி இலக்குக் கம்பத்தைத் தொட்டுவிட்ட எமக்காக, நடுநிலை நின்று காய்தல், உவத்தலின்றி நூலுருவேற்றிவிட்ட எமது பணிக்காக உங்கள் நெஞ்சங்களில் நிச்சயம் இடமிருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இம் முகப்பிற்கு முத்தாய்ப்பிடு முன், எம்மால் இயன்றவரை முயன்று, சரிபார்க்கப்பட்டு நூலுருப் பெற்று உங்கள் கரங்களில் தவழ்கின்ற இவ்வரலாற்றுப் பேழையுள் சில விடயங்கள் அடங்காமலும் இருக்கலாம். சில தவறுகள் எங்களையும் மீறி இடம்பெற்றிருக்கலாம் என்ற உள்ளார்ந்த அச்சத்துடன் இதனைச் சமர்ப்பித்து, இவ்வரு முயற்சி, திருவினையாவதற்குப் பலவழிகளிலும் முன்னின்றுழைத்த அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் நன்றிகளைச் சமர்ப்பணமாக்கி, நூலுருப் பெறத் தனது பூரண ஒத்துழைப்பை நல்கிய இம் மண்ணின் மைந்தர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாவூர் (பா.உ) அவர்களுக்கும் இவ்வூர் மக்கள் சார்பில் நன்றி மலர்களைத் தூவிய மனநிறைவில் வரலாற்றில் உங்கள் விழிகளைப் பதிக்க வேண்டுகிறோம். நன்றி.

என்றும் அன்புடன்

ஏறாஜூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம், ஏறாஜூர்.

தமிழ் நூலகப் பதிவு
மேற்கூறிய நூலகச் சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

அட்டைப்பட விளக்கம்

ஏறாவூர் புறநகர்ப் பகுதியான சதாம் குகைசன்
கிராமத்தில் அமைந்துள்ள மஸ்ஜிதுல் இராஃகியா
ஜம்மா பள்ளிவாசலின் அழகிய கம்பீரத்
தோற்றமாகும்.

இதன் பின்னணியில் ஏறாவூர் ஆற்றங்கரையாக
விளங்கும் மட்டக்களப்பு வாயின் தொடரும் ஏறாவூர்
மீனவர்களின் மீன் பிடித்தோணிகளும் காட்சி
தருகின்றன.

அடிப்பகுதியில் வரலாற்றுப் பெருமைக்கே கண்ட
தலதா மாளிகையில், பெரஹுராவின் முக்கிய இடம்
பிடித்திருந்த தேசிய சொத்தான ராஜா யானையின் படம்.
இந்த ராஜா யானை ஏறாவூரிலிருந்து உமர் லெபைப
பணக்கர் என்பவரால் தலதா மாளிகைக்கு
வழங்கப்பட்டதாகும்.

இவ்வட்டைப் படத்தில் காணப்படுகின்ற காட்சிகள் ஒரு
அந்திப்பொழுதில் படப்பிடிப்புக்குள் சிங்களவை என்பது
குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருளடக்கம்

ஏறாவூரின் பூர்வீக வரலாறு	1
சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதி	15
மட்டக்களப்பு - ஏறாவூர் பிரதேச முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம்	
பற்றிய ஓர் ஆய்வு	21
ஏறாவூரின் கல்வி வரலாறு	32
ஏறாவூரின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள்	81
ஆத்மிகம்	102
ஏறாவூரின் பொருளாதாரம் (விவசாயம், கைத்தொழில்)	145
கலை இலக்கியப் பாரம்பரியம்	189
ஏறாவூரின் வைத்தியத்துறை	296
விளையாட்டுத்துறை	319
அரசியல் வரலாறு	382
சமூக முன்னோடிகள்	448
சமூக சேவை நிறுவனங்கள்	479
அரச நிறுவனங்கள்	523
நீதிசார் அமைப்புக்கள்	540
அனர்த்தங்களும் விளைவுகளும்	556
தேசிய மட்டத்தில் கௌரவிக்கப்பட்டோர்	558
வரலாற்றில் சில நினைவுகள்	564
பின்னிணைப்பு	577

ஏறாவூரின் பூர்வீக வரலாறு

புவியியல் பின்னணி

ஒரு சமுதாயத்தின் தோற்றமும் எழுச்சியும் அச் சமுதாயத்தின் சமூக வரலாற்றுக் காரணிகளோடு, பௌதீக வளங்களைக் கொண்டும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. மனித சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்களும், கலாசார விடயங்களும் கட்டியெழுப்பப்படுவதிலும் கூட அவை செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இந்த வகையில் இவ்வாய்வுக்குட்பட்ட ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றை அதன் புவியியல் அமைவுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயவேண்டியுள்ளது.

இலங்கையின் கீழ்த் திசைப்புறமாக அமைந்துள்ள மட்டக்களப்பின் வடமேற்கே சுமார் 12 கிலோ மீற்றர்களுக்கப்பால் ஏறாவூர்ப் பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசம் வடக்கே வங்கக் கடலையும், கிழக்கே 'ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு' எனும் தமிழ்க் கிராமத்தையும், மேற்கே செங்கலடிப் பிரதேசத்தையும், தெற்கே மட்டக்களப்புக் கடலேரியையும் எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளது. ஏறாவூரின் கிழக்கு மேற்காக ஊடறுத்துச் செல்லும் புகையிரத, பிரதான வீதிகள் கிழக்கிலங்கையை நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுடன் இணைக்கின்றன. இப்பிரதேசம் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் விளங்குகின்றது.

இப்பிரதேசமானது வடகீழ்ப் பருவக் காற்று, உகைப்பு, சூறாவளி மூலம் மழையைப் பெறுகிறது. குறிப்பாக, ஒக்டோபர் முதல் ஜனவரி வரையிலான காலப் பகுதியில் வடகீழ் பருவக் காற்று மூலம் கூடிய

மழையைப் பெற்றுக்கொள்கிறது. இடையிடையே பெரும் வெள்ளப் பெருக்கும் ஏற்படுவதுண்டு. ஏப்ரல், ஆகஸ்ட் மாதங்களில் உகைப்பு மழையும்⁽⁰¹⁾ கிடைக்கின்றது. இது தவிர, நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் வங்காள விரிகுடாவில் தோற்றம்பெறும் அயனமண்டல சூறாவளி மூலமும் கணிசமானளவு மழை கிடைக்கின்றது. இப்பிரதேசத்தின் வருடாந்த சராசரி மழை வீழ்ச்சி 864 மில்லி மீற்றருக்கும் 3081 மில்லி மீற்றருக்கும் இடைப்பட்டதாகும்.⁽⁰²⁾

இப்பிரதேசம் தாழ் நாட்டு உலர் வலயத்தில் அமைந்திருப்பதால் வெப்பநிலையும் உயர்வாகக் காணப்படுகின்றது. வடக்கே கடலும், தெற்கே மட்டக்களப்பு கடலேரியும் காணப்படுவதால் வெப்பநிலை மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. வருடாந்த சராசரி வெப்ப வீச்சில் பாரிய இடைவெளி காணப்படுவதில்லை. வருடாந்த சராசரி வெப்பவீச்சு 25°C க்கும் 27.2°C க்கும் இடைப்பட்டதாகும்.⁽⁰³⁾

மிகக்குறைந்த ஆழத்திலேயே தரைக்கீழ் நீரைக் கொண்டுள்ள ஏறாவூர்ப் பிரதேசம் சமதரையான நில அமைப்பைக் கொண்டதாகும். தென்னை, பனை, பூவரசு, முருங்கை, வேம்பு போன்ற மரங்களே இப்பிரதேசத்தின் பௌதீக கால நிலைத் தன்மைக்கேற்ப பிரதானமாக வளர்கின்றன.

1.2 வரலாறு

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் வரலாறு மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்டது. மட்டக்களப்புத் துறைமுகம் வர்த்தகத்துக்குப் பிரசித்திபெற்ற காலத்திலிருந்தே முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம் அங்கு சிறிது சிறிதாக இருந்து வந்துள்ளது. 'திமிலர்கள்' எனப்படும் ஒரு குலத்தினரே மட்டக்களப்பில் ஆரம்பக் குடிகளாக வாழ்ந்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 'முக்குவர்' எனப்படும் ஒரு குலத்தினர் வாழ்ந்து வந்தனர். 'கலிங்கசக்கரவர்த்தி' முத்துக் குளிப்பதற்காக இவர்களை ஆரிய நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்து, யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற் குடியேற்றினான்.⁽⁰⁴⁾ பின்னர் இவர்கள் அங்கிருந்து குடிபெயர்ந்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வலையிறவிலும், மண் முனைப் பற்றிலுள்ள பாணமையிலும் குடியேறினார்கள்⁽⁰⁵⁾. இவர்களைத் தொடர்ந்து, ஏழு குடிகள் அல்லது குலமரபினர் கொண்ட மற்றுமொரு முக்குவக் கோஷ்டி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்குச் சென்று குடியேறியது.⁽⁰⁶⁾

மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த திமிலர்களின் சுதந்திரத்துக்கு முக்குவர்கள் ஒரு சவாலாக அமைந்தபடியால், அங்கு முக்குவர்கள் வாழ்வதைத் திமிலர்கள் விரும்பவில்லை. இதனால், இம்மாவட்டத்தில் வசித்து வந்த ஆரம்பக் குடிகளான திமிலர்கள், முக்குவர்களை எதிர்த்துப் போராடியதோடு மட்டுமல்லாமல், முக்குவப் பிரதேசத்தில் புகுந்து அவர்களின் உடைமைகளைச் சூறையாடியும், கன்னியர்களைச் சிறைப் பிடித்தும் வதை செய்தனர். இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில் ஆபத்து சகாயர்களாகக் கை கொடுத்துவ வந்தவர்கள்தான் முஸ்லிம் இனத்தவர்களான 'பட்டாணியர்' என்ற ஒரு வகுப்பினர். பொட்டணி வியாபாரிகளாகப் பிரவேசித்த இந்தப் பட்டாணியர் சிவந்த நிறமும், பருத்த தோற்றமுமுள்ள பலசாலிகளாகவும், திடகாத்திரமான தோற்றத்தை உடையவர்களாகவும் இருந்தனர்.⁽⁰⁷⁾

இந்தப் பட்டாணியர் எங்கிருந்து வந்தவர்கள் என்பது ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். நீண்டகாலமாக வங்காள விரிகுடாக் கடல் 'ARABIAN LAKE' 'அரேபியர்களின் வாவி' என்ற பெயரைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது.⁽⁰⁸⁾ அந்தளவுக்கு அரேபியரின் வியாபாரக் கப்பல்கள் இக்கடலிலே வந்து போய்க்கொண்டிருந்தன. இவ்வாறு, ஒருநாள் வங்காள விரிகுடாக் கடலிற் சென்றுகொண்டிருந்த ஒரு வியாபாரக் கப்பல் கடுமையான புயலிலும், கடற் கொந்தளிப்பிலும் சிக்கி மட்டக்களப்புக்குத் தெற்கே மூன்று மைல்களுக்கப்பாலுள்ள 'பூநொச்சி முனை' என்னுமிடத்தில் கரைசேர்ந்தது.⁽⁰⁹⁾ கரையிலிருந்து சிறிய தூரத்தில் எழுந்த புகை மூலம் அவர்கள் ஒரு குடியிருப்பைக் கண்டனர். இக்குடியிருப்பு வனப்பும், வளமும் கொண்டமைந்திருந்ததனால் கப்பலில் வந்தவர்கள் இங்கு குடியேறினர். இதுவே காத்தான்குடி என்னும் குடியிருப்பாகும். மட்டக்களப்பிலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவிலுள்ள இவ்விடம் இன்று, இலங்கையில் அதிக சனத்தொகைச் செறிவுள்ள முஸ்லிம்கிராமமாக விளங்குகின்றது. இந்த ஆரம்பக் குடிகளின் வழித் தோன்றல்களே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் எனக் கருதப்படுகிறது.

பட்டாணியர் ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து அல்லது வட இந்தியாவிலிருந்து வந்த வியாபாரக் குழுவினர் எனக் கருத இடமுண்டு. ஏனெனில், பட்டாணியர் எனப்படுவோர் இந்தியாவில் உருதுமொழி பேசுபவர்களாவர். இந்தியாவின் எல்லைப்புற மாகாணம், ஆப்கானிஸ்தான் என்பவற்றில் வாழ்ந்த மக்களைப் 'பட்டாணியர்கள்'

என அழைப்பதுண்டு.⁽¹⁰⁾ (இவ்வத்தியாயத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மட்டக்களப்பு - ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம் பற்றிய ஆய்வில் இவ்விடயம் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது).

இந்தப் பட்டாணியர் வியாபாரத்திற்காக முக்குவப் பிரதேசத்திற்குள் வந்தபோது, திமிலர்களால் வதைக்கப்பட்ட முக்குவர்கள் இவர்களிடம் உதவி கோரி, இரந்து நின்றனர். இவ்வாறு ஒருநாள் வியாபாரத்துக்காகச் சென்ற பட்டாணியர், முக்குவப் பிரதேசத்துக்குள் இருக்கையில், வழமைபோல் அங்கு கொள்ளையிட வந்த திமிலர்களைப் பட்டாணியரும் முக்குவரும் இணைந்து புறமுதுகிட்டோட விரட்டியடித்தனர். இவ்வாறு விரட்டிச் சென்ற இவர்கள் திமிலர்களின் தலைவனைச் சிறைப்பிடித்துக் கொலை செய்தனர். இவன் கொலை செய்யப்பட்ட இடமே இன்று 'சத்துருக்கொன்றான்' என அழைக்கப்படுகிறது. 'பனிச்சங்கேணி' வரையும் இவர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். இதே வேளை, திமிலர்களைத் துரத்திச் சென்ற படைக் குழுவைத் தொடர்ந்து முக்குவர்களைக் கொண்ட மற்றுமொரு படைக்குழு அனுப்பப்பட்டது. இந்த இரண்டாவது படைக்குழுவினர், முதலிற் சென்ற குழுவினரைத் தேடிச் சென்றிருக்கலாமெனக் கருத இடமுண்டு. இரண்டாவது படை சென்றுகொண்டிருக்கையில், முதலாவது படையிற் சென்ற முக்குவர்களும், பட்டாணியர்களும் வெற்றி வாகையோடு திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தனர். இவ்விரு குழுவினரும் சந்தித்துக்கொண்ட இடமே இன்று 'சந்திவெளி' என அழைக்கப்படுகிறது. இவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து வருகையில் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து, களைப்பாறினர். இவ்விடமே 'வந்து ஆறிய மூலை' என அழைக்கப்பட்டு, இன்று, 'வந்தாறு மூலை' என வழங்கப்படுகின்றது.⁽¹¹⁾

இவ்வாறு பட்டாணியர்களும், முக்குவர்களும் இணைந்து திமிலர்களை விரட்டியடித்ததோடு மட்டுமல்லாது படைகளையும், காவலரண்களையும் அமைத்து நிரந்தர பாதுகாப்புக்கும் ஏற்பாடு செய்தனர்.⁽¹²⁾ இப்பாதுகாப்பு அரண்கள் கூடுதலாக ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்திலேயே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால், இவ்வூருக்கு எதிரிகள் வருவது தடைப்பட்டது. இதிலிருந்தே இவ்வூர் எதிரிகளை ஏறவிடாது தடுத்த ஊர் என்ற பொருள்பட 'ஏறாவூர்' என அழைக்கப்படுகிறது.

பட்டாணியரான முஸ்லிம்கள் தங்களுக்குச் செய்த உதவிக்குப் பகரமாக முக்குவர்கள், அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களாகி அவர்களிடம் பொன், மண், பெண் ஆகியவற்றில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்குமாறு கூறியபோது, பட்டாணியரோ இரத்தத் தொடர்பால்

ஏற்படும் பிணைப்பின் அருமையை உணர்ந்து, பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். எனவே, அவர்களுக்கு ஏழு முக்குவக் குடிகளும் தங்களது குடியிலிருந்து ஒவ்வொரு அழகான பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்து, பட்டாணியத் தலைவர்களில் ஏழு பேருக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தனர்.⁽¹³⁾ இவ்வாறு மணம் முடித்துக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் இன்றிருக்கும் ஏறாவூர் ஓட்டுப்பள்ளி வாயிலை அண்மியுள்ள பகுதிகளிலும், ஏறாவூரின் தென் திசையாகவுள்ள 'வீரபத்திர சுவாமிகள்' கோயிலை அண்டிய பகுதிகளிலும் குடியேற்றப்பட்டனர்.⁽¹⁴⁾ அத்தோடு இவர்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காக தங்களது ஒவ்வொரு சாதியிலிருந்தும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட வண்ணார், நளவர், குயவர், தச்சர், அம்பட்டர், தட்டார் போன்றவர்களையும் ஓர் அந்தத்தில் குடியேற்றினர். எனவே, பட்டாணியர்தான் ஏறாவூரின் முதல் குடிகள். அவர்களின் குடியேற்றம் தான் ஏறாவூரின் முதற் குடியேற்றம்.⁽¹⁵⁾

இதனைத் தொடர்ந்து முக்குவ குலத்தினரிடையே இஸ்லாம் பரவியதுடன் பிறநாட்டு முஸ்லிம்களது தொடர்பும் அதிகரிக்கலாயிற்று. தமிழர்களான முக்குவ மக்களினதும், ஏனைய தமிழ்க் குலங்களைச் சார்ந்த மக்களினதும் பாதுகாப்புக் கருதி, தமிழ்க் குடியிருப்புக்களை அடுத்தடுத்து முஸ்லிம்கள் குடியேற்றப்பட்டார்கள்.

பட்டாணியர்களை முக்குவர்கள் எவ்வாறு மதித்தார்கள் என்பதற்கு இப்பகுதித் தமிழ்க் கோயில்களில் 'மடை' வைக்கும்போது 'பட்டாணி மடை' வைக்கப்படுவதும், வருடந்தோறும் 'கொக்கட்டிச் சோலை' கோயிலில் நடைபெறும் குடிமுறைத் தேர்த் திருவிழாவில் முஸ்லிம் ஒருவரும் தேர் பிடித்து இழுப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுவதும் ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.⁽¹⁶⁾

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையில் ஆட்சி செய்த காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பு, கண்டி மன்னனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசமாகவே இருந்தது. கோட்டை இராசதானியிலிருந்து கி.பி.1626ல் போர்த்துக்கேயரால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களைக் கண்டி மன்னன் செனரதன் (கி.பி.1604 - 1635) அன்போடு வரவேற்று, அவர்களை கண்டியின் உட்புற நகர்களிலும், மட்டக்களப்பிலும் குடியேற்றினான். மட்டக்களப்பில் மாத்திரம் சுமார் நாலாயிரம் முஸ்லிம்கள் குடியேற்றப்பட்டார்கள்.⁽¹⁷⁾ இவர்கள் தொழில் செய்வதற்காக விவசாய நிலங்களையும் கண்டி மன்னன் வழங்கினான். எனினும், இக் குடியேற்றம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே முஸ்லிம்கள் குடியேறியதன்

பின்னரே நிகழ்ந்துள்ளது. ஏனெனில் சொந்த இருப்பிடங்களை இழந்து வந்த இவர்களை முஸ்லிம்கள் எவருமே வசிக்காத ஒரு பிரதேசத்தில் குடியேற்ற கண்டி மன்னன் விரும்பியிருக்கமாட்டான். கோட்டை இராசதானியத்திலிருந்து முஸ்லிம்களை வெளியேற்றுவதற்கு சில வருடங்களுக்கு முன்பு மட்டக்களப்பு நிலைமையை விளக்கி Constantine de sa என்ற போர்த்துக்கேயத் தளபதி மேலதிகாரிகளுக்கு எடுத்துக் கூறிய குறிப்புகள் இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

மட்டக்களப்புத் துறைமுகங்களைச் சார்ந்த பல கிராமங்களில் முஸ்லிம்கள் வசிக்கின்றனர். அவர்களை அங்கிருந்து விரட்டியடிக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளேன். (Constantine de sa, Maps)⁽²⁰⁾

எனவே, செனரதன் மன்னன் மட்டக்களப்பில் முஸ்லிம்களைக் குடியேற்றுவதற்கு முன்னரே இங்கு முக்குவர்களுக்கும், திமிலர்களுக்கு மிடையிலான சண்டையில் பட்டாணியர்கள் முக்குவர்களுக்குச் சார்பாக போரிட்டனர் என்பதும், பட்டாணியர்கள் முக்குவப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து, இங்கு வாழ்ந்தனர் என்பதும் இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. எனினும், கோட்டையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்குப் புகலிடம் அளித்து உதவியும் நோக்கத்தில் அவர்களை செனரதன் மன்னன், மட்டக்களப்பில் குடியேற்றவில்லை என்பதை அவனது அரசியல் தந்திரத்திலிருந்து விளங்கமுடிகிறது.

அக்காலப் பகுதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் சிறந்த படைவீரர்களாக இருந்து, சிங்கள மன்னர்களுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். எனவே, தனது ஆளுகையின் கீழிருந்த மட்டக்களப்பைத் தொடர்ந்தும் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பதன் மூலமே தனது எதிரியின் மீது படையெடுத்து வெற்றி பெறமுடியும் எனக் கருதிய செனரதன் மன்னன் கண்டியில் தஞ்சமடைந்த முஸ்லிம்களை இதற்குப் பயன்படுத்த எண்ணினான். இதனாற்றான் அவன் அவர்களுள் பலசாலியானவர்களை மாத்திரம் இங்கு அனுப்பினான்.⁽²¹⁾ வெளியூர்களிலிருந்து ஆயுதங்களைப் பெறுவதற்கும், பிறநாட்டுத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் கண்டி மன்னனுக்கு மட்டக்களப்புத் துறைமுகம் அவசியமாயிருந்தது. அப்போது சிங்கள மக்கள் இம்முயற்சியில் பங்குகொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் ஆற்றல், திறன், அந்நிய மொழியறிவு, கடலிற் பயணம் செய்வதற்கான பயிற்சி என்பன அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. எனவே, மட்டக்களப்புத் துறைமுகப் பகுதியில் முஸ்லிம்கள் செல்வாக்கோடு இருந்ததால்,

அவர்களைக் கடல் சார்ந்த யுத்தத்தில் பயன்படுத்துவதோடு, பல்வேறு இராசதந்திர கடமைகளையும், உளவு வேலைகளையும் அவர்கள் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் எனக்கருதியே செனரத மன்னன் மட்டக்களப்பில் முஸ்லிம்களைக் குடியேற்றினான்.⁽²⁰⁾

இக்குடியேற்றம் ஏற்கனவே இங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்ததுடன் மன்னனின் பலத்தையும் மேம்படுத்தியது. செனரதன் மன்னனின் இந்த அரசியல் சாணக்கியத்தை இங்கு குடியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் விளங்கிக் கொண்டபோதிலும், அவனுக்குப் பக்கபலமாக இருந்து, அவனது நோக்கங்களை நிறைவு செய்பவர்களாகவே இருந்தனர்.⁽²¹⁾ இவர்களின் குடியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களின் தொகை மேலும் பெருக ஆரம்பித்தது. இன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழும் சுமார் 425,000 ⁽²²⁾ மக்களில் ஏறாவூரில் சுமார் 33,670 முஸ்லிம்கள்⁽²³⁾ வாழுகின்றார்கள்.

ஏறாவூரில் முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை பெருகியபோது ஏறாவூர்க் குடியேற்றம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறு விஸ்தரிக்கப்பட்ட முதலாவது முஸ்லிம் கிராமமே ஐயன்கேணி கிராமமாகும்⁽²⁴⁾. இதனையடுத்து தாமரைக்கேணி, மீராகேணி, சதாம்ஹுசைன், மிச்சநகர், ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு கிராமத்தின் ஒரு பகுதியும் தற்போது 'ஹிதாயத் நகர்' என அழைக்கப்படுவதுமான 'கம்மின்குடா' என்பனவும் ஐயன்கேணி பிரிவில் அமைந்துள்ள ஹிஜ்ரா நகர் என்பனவும், பதுளை வீதியை அண்டிய பகுதியில் காணப்படும் றாகம் கிராமமும் ஏறாவூரிலிருந்து விஸ்தரிக்கப்பட்ட கிராமங்களாகும். இதேபோன்று பதுளை வீதியிலுள்ள ஊற்றுச்சேனை, மில்லறிச்சேனை, கோப்பா வெளி, உன்னிச்சை, காயான்குடா, வேப்பவெட்டுவான், கயிற்று வெளி, கூமாச்சோலை, தோடுவில் சோலை, தும்பாலஞ் சோலை, சங்கத்து வெட்டை, இலுப்படிச்சேனை (இங்கு ஓர் அவ்லியா வின் ஸியாரமும் அமைந்துள்ளது. 'தேக்க மரத்தடி அவ்லியா கபுறடி' என இது அழைக்கப்படுகிறது.) போன்ற கிராமங்கள் விவசாய நிலங்களை அண்டியதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியிருப்புகளாகும்.⁽²⁵⁾ பதுளை வீதியை அண்டிய சில கிராமங்களில் பள்ளி வாயல்கள் அமைந்திருந்தமையும் அங்கு ஐங்காலத் தொழுகைகள் மட்டுமன்றி பிரதி வெள்ளிதோறும் ஜும்ஆத் தொழுகையும் நடைபெற்று வந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

ஏறாவூரின் வரலாற்றைச் சிறப்பிக்கும் பணிக்கர்கள்

புராதன ஏறாவூரின் குடிகளுள் முக்கியமான ஒரு வர்க்கத்தினராக பணிக்கர்கள் காணப்படுகின்றனர். இன்று எம் மத்தியில் வாழும் பணிக்கர்களின் அடுத்தடுத்த சந்ததியினர் 'பணிக்கர் தத்தி' அல்லது 'பணிக்கர் கத்தற' என்ற பெயரில் அடையாளம் காணப்படுகின்றனர். இன்றுகூட ஏறாவூரின் சிறு வீதிகளில் ஒன்று 'பணிக்கர் வீதி' என அழைக்கப்படுவது அப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்திருந்த பணிக்கர் ஒருவரை கண்ணியப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

பணிக்கர்கள் எனப்படுவோர் யானைகளைப் பிடித்து, அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி வளர்த்து வெளியூர்களுக்குக் கொண்டுசென்று விற்பனை செய்பவர்களாக இருந்துள்ளனர். இந்த யானைகள் பாரம் தூக்குதல், பாரமிழுத்தல் வனங்களில் சவாரி செய்தல் போன்ற பல தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முஸ்லிம்கள் ஓட்டுப்பள்ளி, ஆற்றங்கரைப் பள்ளி, மற்றும் இன்றைய ஏறாவூரின் தெற்கே அமைந்துள்ள பிரதேசங்களில் செறிவாகவும் ஏனைய பகுதிகளில் மிக ஐதாக்கவும் வாழ்ந்த காலங்களில் தற்போதைய ஏறாவூர் நகரின் வடக்குப் பகுதிகள் பெருங்காடுகளாகக் காணப்பட்டன. இக் காடுகளில் வனவிலங்குகள் காணப்பட்டதால் இப்பகுதிகளுக்கு மக்களின் போக்குவரத்து மிகக் குறைவாகக் காணப்பட்டது. இன்று, றிபாய்ப் பள்ளிவாயலை அண்டிய பிரதேசமும், காட்டுப் பள்ளி வாயலின் அருகே சில பகுதிகளும் யானை கட்டிய பிரதேசங்களாக இருந்துள்ளமையை அறியமுடிகின்றது. 'யானை விழுந்தான்' என்ற அடையாளப் பெயரால் ஏறாவூர் 2^{டி} இன் ஒரு பகுதி அண்மைக்காலம் வரை குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பணிக்கர்கள் யானைகளைக் கயிறுகளால் சுருக்கிட்டுப் பிடிப்பர். பிடிக்கப்பட்ட யானைகள் கயிற்றை அறுத்துக்கொண்டு செல்லாதிருப்பதற்காக கயிறுகளை அறுந்து போகாத உறுதியான கொடிகளில் கட்டிவைப்பர். இதனால் யானைகள் ஓட எத்தனிக்கும்போது கொடிகள் நீண்டு வளைந்து கொடுப்பதால் கயிறுகள் அறுந்துபோவதில்லை. இதன் பின்னர் யானைகளை பணிக்கர்கள் தமக்குக் கட்டுப்படத் தக்கவாறு பழக்கி எடுப்பர். யானைகளைப் பிடிப்பதற்கு பல்வேறு உத்திகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பணிக்கர்கள் காட்டின் நாலாபுறங்களிலும் தீப் பந்தங்களைப் பிடித்து யானைகளை ஒரே இடத்தில் சேகரமாக்கி, கொம்பன் யானையைத் துரத்திச்சென்று சுருக்கிட்டுப் பிடிப்பது அவற்றில் ஓர் உத்தியாகும்.

ஏறாவூரில் காணப்பட்ட பணிக்கர்கள் யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக தூர இடங்களுக்கும் சென்று வந்தனர். இவ்வகையில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் இறக்காமம் போன்ற பகுதிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. பிடிக்கப்பட்ட யானைகள் நன்றாகப் பராமரித்து வளர்க்கப்பட்ட பின்னர் விற்கப்பட்டன.

1925 ஆம் ஆண்டில் ஏறாவூர்ப் பகுதிக்காடொன்றில் பிடிக்கப்பட்ட யானைக் குட்டியொன்று தலதா மாளிகைக்கு வழங்கப்பட்டதன் மூலம் ஏறாவூர் - பணிக்கர் வரலாற்றுக்குத் தனிச் சிறப்பொன்று கிடைத்துள்ளது. 'ராஜா' என அழைக்கப்பட்ட இந்தக் கொம்பன் யானை தன்னைப் பிடித்து வளர்த்த உமர் லெப்பைப் பணிக்கரைத் தேடி மீண்டும் ஏறாவூருக்கே தப்பி வந்துவிட்டதாகவும் மீண்டும் அது பணிக்கரால் பத்திரமாக தலதாவுக்குக் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டதாகவும் ஒரு சம்பவம் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு வழங்கப்பட்ட யானையின் நீண்டகால சேவையை மெச்சும் வகையில் 1984 இல் அப்போதைய ஜனாதிபதி மாண்புமிகு ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்களால் அந்த யானை தேசியச் சொத்தாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. ராஜா - யானை தனது 50 வருட தலதா மாளிகைக்கான சேவையின் பின் 15.07.1988 இல் உயிர் நீத்தது.

கண்டி பெரஹராவில் கம்பீரமாகப் பவனி வந்த இந்தக் கொம்பன் யானை ராஜாவுக்கு தேசிய ரீதியில் இருந்த மதிப்புக் காரணமாக இன்று புழக்கத்திலிருக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் நாணயத் தாளில் யானையையும்; அதனைப் பராமரித்து வளர்த்து தலதாவுக்கு ஒப்படைத்த பணிக்கரையும் கௌரவிக்கும் வகையில் யானையுடன் பணிக்கர் நிற்கும் படத்தைப் பதிப்பித்திருப்பது ஏறாவூருக்குக் கிடைத்த பெருமை என்றே கருத வேண்டும்.

தலதா அரும்பொருட் காட்சியகத்தில்
கொம்பன் யானை - ராஜா
பற்றிய செப்பேட்டுக்
குறிப்புகளின் தமிழாக்கம்.

'ராஜா' - தலதா மானிகையின் யானை

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள ஏறாவூரின் காட்டுப் பகுதியில் 1925 இல் பிடிக்கப்பட்டது. இது 1937 ஜூலை 31 ஆம் திகதி டிகிறி பண்டா மாம்பிடிய திசாவையினால் 3300/- ரூபாவுக்கு கொள்வனவு செய்யப் பட்டது. திருவாளர் ரீ.பீ. ரத்வத்தை தியவதன நிலமே தலதா மானிகையின் மேலாளராக இருந்தபோது இது தலதா மானிகைக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

1984இல் அப்போதைய தியவதன நிலமே மதிப்புக்குரிய டாக்டர் நிஸ்ஸங்க விஜயரத்ன அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, இலங்கைக் குடியரசின் ஜனாதிபதி மாண்புமிகு திரு. ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தனா அவர்கள் இந்தக் கொம்பன் யானை ராஜாவை தேசியப் பொக்கிஷமாகப் பிரகடனப்படுத்தினார். இவ்வாறு ஒரு யானை தேசியச் சொத்தாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படுவது உலக வரலாற்றில் இது இரண்டாவது முறையாகும்.

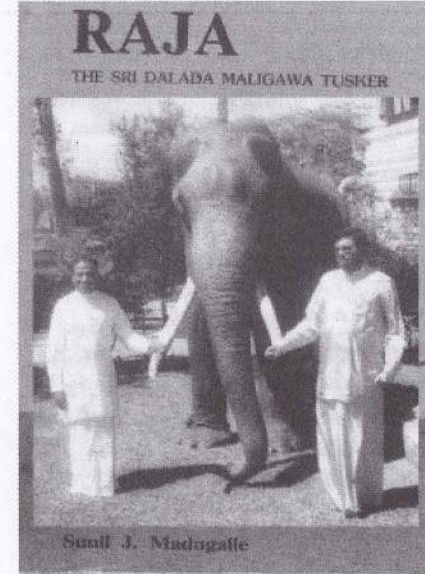
தனது நீண்ட ஓய்வற்ற 50 வருடகால சேவையின் பின் 'ராஜா' 15 ஜூலை 1988 இல் மரணித்தது. தியவதன நிலமே நிரஞ்சன் விஜயரத்ன அவர்களின் அபிப்பிராயத்தின்படி 'ராஜா' வின் உடல் பாதுகாக்கப்பட்டு பிரத்தியேகமான அரும்பொருட் காட்சியகம் ஒன்றில் வைக்கப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தேசிய அரும்பொருட் காட்சி அகங்களின் பணிப்பாளர் டாக்டர் திருமதி. தெல்மா குணவர்த்தன அவர்களின் ஆலோசனை வழிகாட்டலின் கீழ் திரு. எஸ்.எம்.பாலிதசமரப் பெரும, திரு. காமினி குமாரவிதான ஆகியோரால் (யானையின் உடலினுள்ளிருந்த பாகங்கள் துப்பரவு செய்யப்பட்டு பஞ்சுபோன்ற பழுதடையாத பொருட்கள் உள்ளே அடைக்கப்பட்டு) ராஜாவின் உடலைப் பாதுகாப்பதற்கான வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்த சத்திர சிகிச்சைக்கான முழுச் செலவும் இலங்கை ஜனாதிபதியாயிருந்த மாண்புமிகு திரு.ஆர்.பிரேமதாஸ அவர்களின் ஒப்புதலுடன் ஜனாதிபதி நிதியத்திலிருந்து பெறப்பட்டது.

நீண்ட காலச் சேவையின் பின் ஒரு யானையின் உடல் இவ்வாறு பாதுகாக்கப்படும் நிகழ்வு இதுவொன்றேயாகும். தியவதன நிலமே நிரஞ்சன் விஜயரத்ன அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந்த அரும்பொருட்காட்சியகம் பிரதம மந்திரி கௌரவ திரு.உ.பீ.விஜேதுங்க அவர்களினால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

தேசிய நூலைப் பிரிவு
ராஜா நூலைச் சேவை
வாழ்ப்பாணம்.

முன்னாள் ஜனாதிபதி மாண்புமிகு ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்களால் ராஜா யானை தேசிய சொத்தாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டபோது

1989 டிசம்பர் 12 இல் வெளியிடப்பட்ட ராஜா யானையை சிறப்பிக்கும் அஞ்சல் முத்திரை

ஏறாவூரில் பிடிக்கப்பட்ட யானையை கண்டிக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக அரசாங்க அதிபரால் வழங்கப்பட்ட பாதை அனுமதிப் பத்திரம் அரும்பொருட் காட்சியக விளம்பரப் பலகையில் இடப் பட்டுள்ளது - அதன் தமிழாக்கம் வருமாறு :

ஏறாவூர் - 1 ஐச் சேர்ந்த திரு. உமறுலெவ்வைக்கு யானையொன்றைக் கொண்டு செல்வதற்கான அனுமதி வழங்கப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பிலிருந்து வடக்குக்கரை வழியாக வாழைச்சேனைக்குச் செல்லும் பாதை வழியே சென்று, பின்னர் தொப்பாவெவ என்னுமிடத்தை அடைந்து அங்கிருந்து மாத்தளை, கண்டிக்கும் பின்னர் கேகாலைக்கும் செல்வதற்காக இவ்வனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

இவ்வனுமதி குறித்த திகதியிலிருந்து இரண்டு மாதங்களுக்குச் செல்லுபடியாகும். இது 30ஆம் திகதி நவம்பர் 1925 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பில் வைத்து வழங்கப்படுகிறது.

ஒப்பம் : (வி. விஸ்வலிங்கம்)

கிழக்கு மாகாண அரசாங்க, அதிபருக்காக

குறிப்பு : கொம்பன் யானை, அனுமதி இலக்கம் 1318 இன் கீழ் 5.1.25 இல் பிடிக்கப்பட்டது. இதன் உயரம் 4 அடி 5 அங்குலம்.

APPENDIX I

சிங்கள மொழி

132

Received from J. B. Manjithaya Esq
Rs. 3300/- being the sum of rupees
(Three thousand and three hundred only
(Rs 3300/-) being the value of a baby (the
Rev) Elephant sold by me today which
Elephant I captured on license No 1318
of

J. B. Manjithaya

1. J. B. Manjithaya
2. J. B. Manjithaya
3. J. B. Manjithaya

(பணிக்கர்கள் வரலாறு - தொகுப்பு : S.A.M. நளம்)

இயல் ஒன்று

அடிக்குறிப்புகள்

1. உகைப்பு மழை : கூடுதலான வெயிற் காலங்களில் பகல் நேரத்தில் கூடுதலான ஆவியாக்கம் நடைபெற, மாலை வேளையில் இடியுடன் கூடிய மழை பெய்தல்.
2. STATISTICAL HAND BOOK - 1995, KACHCHERI, BATTICALOA.
3. மேற்படி நூல்
4. நடராசா - எப். எக்ஸ். சி மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும், பக்கம் - 54, 1980, மட்டக்களப்பு இந்து வாலிபர் முன்னணி வெளியீடு.
5. மரிக்கார் ஏ. ஐ. எல்., லாபீர் ஏ. எல். எம்., மாக்கான் மாக்கார் ஏ. ஆர்., இலங்கைச் சோனகர் பற்றிய கடந்தகால நினைவுகள், பக்கம் - 143, 1982.
சோனக இஸ்லாமிய கலாசார நிலைய வெளியீடு மொழி பெயர்ப்பு லாஹிர் எம். சி. எம். அஹ்மத் - வை. வாழைச்சேனை - ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு, பக்கம் - 07, ஒக்டோபர் - 1992, வாழைச்சேனை முஸ்லிம் சமூக சேவைகள் அமைப்பு.
6. மேற்படி நூல் பக்கம் 143
8. நேரடித்தகவல் கவிஞர் அனலக்தர் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் (மீரா லெப்பை. ரீ)
9. ஹாஜி உஸ்மான் சாஹிப் ஆதம் பாவா. எஸ்கல்முனைக்குடி ஜம்ஆப் பள்ளி வரலாறு, பக்கம் - 25 செப்டெம்பர் - 1993, ஆசிரியர்களால் வெளியிடப்பட்டது.
10. அஹ்மத். வை. வாழைச்சேனை - ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு, பக்கம் - 08 ஒக்டோபர் - 1992, வாழைச்சேனை. முஸ்லிம் சமூக சேவைகள் அமைப்பு.
11. மஹ்ரூப் கரீம் எம். எம். எம்., மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் முஸ்லிம்கள், பக்கம் - 04 தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக் கட்டுரைகள், 1976 மார்ச் 19-21, மட்டக்களப்பு.
 - பட்டாணி என்பது ஆப்கானிஸ்தான் மக்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். மணிப்புலவர், மருதூர் மஜீத் ஏ., மத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரை (ஆய்வியல்), பக்கம் - 104 ஜூலை 1995, மருதூர் வெளியீட்டுப் பணியகம்.
 - ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து பட்டாணிகள் பட்டு, குதிரை என்பவற்றைக்கொண்டு இலங்கையில் வியாபாரம் செய்தனர். நடராசா எப். எக்ஸ். எல்., மட்டக்களப்பு மான்மியம், பக்கம் - 07 1962, கலா நிலையம், கொழும்பு.
 - பட்டாணிகள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம்கள் உருது மொழியில் ஓரளவு, பரிச்சயமான தென்னிந்திய முஸ்லிம்களாகவோ அல்லது அரேபியர்களாகவோ இருந்திருக்கக் கூடும். ஜெமீல் எஸ். எச். எம்., அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் (பதிப்பாசிரியர்) காதர் எம். எல். ஏ., வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் பக்கம் - 08 ஜூலை 1997, முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
12. நடராசா எப். எக்ஸ். எல். மட்டக்களப்பு மான்மியம், பக்கம் - 07 1962, கலா நிலையம், கொழும்பு.
13. மணிப்புலவர் மருதூர் மஜீத் - மத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரை (ஆய்வியல்) பக்கம் - 117, ஜூலை 1993, மருதூர் வெளியீட்டுப் பணியகம்.
14. மேற்படி நூல் பக்கம் - 117

15. நேரடித்தகவல் கவிஞர் அனலக்தர் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் (மீராலெப்பைரீ)
16. நேரடித்தகவல் அப்துல் காதர் வை. எம். ஓய்வு பெற்ற அதிபர், ஏறாவூர் இணக்க சபைத் தலைவர். தெய்வநாயகம் எஸ். பணிப்பாளர், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
17. மஃரூப் கரீம் எம். எம். எம்., மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் முஸ்லிம்கள் பக்கம் - 0 4 தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக் கட்டுரைகள் - மார்ச் - 1976 மட்டக்களப்பு.
 - இப்பிரதேச இந்துக் கோயில்களில் இடம்பெறும் பூசைகளுள் ஒன்று பட்டாணிப் பூசை என அழைக்கப்படுகின்றது. ஜெமீல் எஸ். எச். எம்., அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் (பதிப்பாசிரியர்) காதர் எம். எல். ஏ., வரலாற்றுப் பாரம்பரியம், பக்கம் - 08, 1997 ஜூலை, முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
18. அமீன் எம். ஜி. எம்., இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும் (1870-1915) - பக்கம் - 22, ஹெம்மாதகம், அல் ஹசனாத் பதிப்பகம். வித்துவான் கந்தையா - வி. சி. மட்டக்களப்புத் தமிழகம், பக்கம் - 416, 1964 ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம், யாழ்ப்பாணம். அனஸ் - எம். எல். எம். கண்டி மாவட்ட முஸ்லிம்கள் (பதிப்பாசிரியர்) புவாஜி ஏ. எ. எம். ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் முஸ்லிம்கள், பக்கம் - 35, 1996, முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
19. ஜெமீல் - எஸ். எச். எம். அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் (பதிப்பாசிரியர்) காதர் எம். எல். ஏ. வரலாற்றுப் பாரம்பரியம், பக்கம் - 31, ஜூலை 1997, முஸ்லிம் சமய கலாசார முஸ்லிம்கள் திணைக்களம்.
20. அஹ்மத் வை., வாழைச்சேனை - ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு, பக்கம் - 07 ஒக்டோபர் 1992, முஸ்லிம் சமூக சேவைகள் அமைப்பு, வாழைச்சேனை.
21. ஜெமீல் - எஸ். எச். எம். அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் (பதிப்பாசிரியர்) காதர் எம். எல். ஏ. வரலாற்றுப் பாரம்பரியம், பக்கம் - 32, ஜூலை 1997, முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
22. மேற்படி நூல் பக்கம் - 32
23. இலங்கையின் சனத்தொகைப் புள்ளிவிபரங்கள், சனத்தொகை தகவல் நிலையம், சனத்தொகைப் பிரிவு, சுகாதார, சமூக சேவைகள், நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சு.
24. புள்ளி விபரத் தொகுப்பு - 2002, ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகம்
25. நேரடித் தகவல் அப்துல் காதர் - அல்ஹாஜ் வை. எம். ஓய்வு பெற்ற அதிபர், ஏறாவூர் இணக்க சபைத் தலைவர்.
26. தகவல் - ஹனிபா அல்ஹாஜ் யூ. எல். எம்., முன்னாள் மேலதிக உதவி அரசாங்க அதிபர். தொகுப்பு: ஏ. ஜய்பர் ஹுசைன் விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதி

சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் ஏறாவூரின் தலைமைப் பதவியை ஏற்று நடாத்தியவர்கள் வன்னிமைகளாவர். வன்னிமைப் பதவி என்பது அக்காலத்தில் அரசாங்க அதிபருக்குச் சமனான அதிகாரம் வாய்ந்த பதவியாகும். தற்போதைய பிரதேச செயலாளர் பதவிக்கு முன்பாக உதவி அரசாங்க அதிபர் பதவியும், அதற்கு முன்னர் D.R.O பதவியும் வழக்கில் இருந்தன. D.R.O பதவிக்கு முன்பாக வழக்கிலிருந்த பதவியே வன்னிமை என்ற பதவியாகும். இப்பதவியை வகித்தவர்கள் வன்னிமைகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அரசாங்கத் தினதும் அரசாங்க அதிபரினதும் நேரடி முகவர்களாக நிர்வாகம் செய்தனர். சகல நிருவாக அதிகாரங்களும் இவர்களிடம் இருந்தன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திற்கு முன்னர் ஏறாவூரில் வன்னிமை முறை இருந்துள்ளது. ஏறாவூரில் முதலாவது வன்னியனாராகப் பதவி வகித்தவர் அகமது லெவ்வைப் போடி வன்னியனாராவார். அவருக்கு ஆண் சந்ததி இல்லாமையால் அவர் காலமானதைத் தொடர்ந்து அவரது மைத்துனரான கலந்தர் லெப்பைப் போடி உடையார் சிறிது காலம் பதில் வன்னியனாராக கடமையாற்றினார். இதே காலப்பகுதியில் செய்நூலாப்தீன் போடியும், கோறளைப்பற்றுப் பகுதிக்கு திரு கதிர்காமத்தம்பிப் போடி என்பவரும் உடையார்களாக கடமையாற்றி உள்ளார்கள்.

மட்டக்களப்பு வரலாறு பற்றி ஆய்வுகள் வெளியிட்ட வரலாற்று ஆசிரியர் திரு. வித்துவான் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் தனது

'மட்டக்களப்பு சைவக் கோவில்கள்' என்னும் நூலில் 1798 - 1815 வரை பாலிப் போடியார் என அழைக்கப்பட்ட முற்குக தமிழ்த் தலைவர், கண்டியை அரசாண்ட ஸ்ரீ விக்கிரம ராசசிங்கனால் ஏறாவூர் பிரதேசத் திற்கு நிலமைப் போடியாராக நியமிக்கப்பட்டிருந்ததைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்னார் ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சி ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமி கோயில் பகுதியிலிருந்து நிருவாக ஆட்சி புரிந்ததாகவும் குறிப்பிட்டு உள்ளார். 'மட்டக்களப்பு குகன் குல முற்குகர் வரலாறும் மரபுகளும்' என்னும் வரலாற்று நூலில் திரு. ஞா. சண்முகம் அவர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த, நில புலன்களும், ஆளுமையும் செல்வாக்கும் பெற்றிருந்த அகமது லெப்பைப் போடி என்பவரை பெரும் நிலப்பரப்பை கொண்ட கோறளை - ஏறாவூர் பற்றுக்கு 1815 - 1833 வரை சம்பளம் பெறாத வன்னியனாராக நியமிக்கப்பட்டிருந்ததையும் 1833ல் கோல்புருக் சிபாரிசின் படி முழு மட்டக்களப்பு (தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய) மாவட்டத்திலும் அதி கூடிய சம்பளமாக 15 பவுண் சம்பளத்தில் கோறளை - ஏறாவூர் பற்றிற்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்ததையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் முழு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் கோறளை - ஏறாவூர் பற்றிற்கு முதல் முஸ்லிம் வன்னியனாராக ஏறாவூரைச் சேர்ந்த அகமது லெப்பைப் போடி அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டது முக்கிய நிகழ்வாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட மீராலெப்பைப் போடியார் மகன் அகமது லெப்பைப் போடி ஆண் வாரிசின்றி காலமானார். 1867ல் கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபரான ஆங்கிலேயர் சேர் கொன்ராட் பிசர் என்பவரால் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணம் (இல. 02) இன் படி, 1867ல் மீராலெப்பைப் போடி அகமது லெப்பை வன்னியனார் காலமானதையடுத்து, 1868ல் திரு. ராமநாதன் என்பவரும், அவரையடுத்து அம்பாறை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஜனாப் ஏ.கே. காரியப்பர் என்பவரும் நியமிக்கப்பட்டனர். ஏ.கே. காரியப்பர் ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி ஜும்ஆப் பள்ளிவாசலுக்கு அருகாமையில் இருந்த ஐஸ் தொழிற்சாலை இல்லத்திலிருந்து தனது நிருவாகத்தை நடத்தினார். அவர் மரணமானதைத் தொடர்ந்து ஏறாவூரின் முதல் பொலிஸ் தலைமை அகமது லெப்பைப் போடி சேகு போக்கரின் மருமகனான உமறு லெப்பைப் போடி 1905ல் ஆங்கிலேயரால் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் தற்போதைய முகாந்திரம் வீதியில் அமைந்திருந்த தனது இல்லத்தில் இருந்து வன்னிமையாக நிருவாகம் புரிந்தார் 12.07.1926ல் காலமானார்.

ஏறாவூரின் முதல் பொலிஸ் தலைமையாக இருந்த அகமது லெப்பைப் போடி சேகுப் போக்கர் 1887க்கு முன்பிருந்தே இப்பதவியை வகித்தவர். அவரது மகன் சின்ன லெப்பைப் போடி மரைக்காயர் உறுகாமம் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் 1905 - 1916 வரை நீர்ப்பாசன சுப்ரிண்டனாக கடமையாற்றினார். இக்காலப்பகுதியில் முகம்மது தம்பிப் போடி ஐதுரூஸ் லெப்பைப் போடி என்பவர் 1925ல் சுகாதார சேவைப் பரிசோதகராக ஏறாவூர் பற்றில் கடமையாற்றினார். ஏறாவூர் முஸ்லிம் பகுதியில் பொலிஸ் தலைமையாகவும் கிராம அதிகாரிகளாகவும் 1924ல் மீராசாகிபு உமறு லெப்பையும், 1928ல் மீராலெப்பைப் போடி முகம்மது காசீம் என்பவரும், 1931ல் அ. தம்பிலெப்பையும், 1932ல் உ.ம. முகம்மது இஸ்மாயிலும், 1935ல் முகம்மது தம்பி என்ற பள்ளியடியாரும், 1938ல் வெள்ளத்தம்பி விதானை என அழைக்கப்பட்ட உதுமாலெப்பை என்பவரும் கடமையாற்றியுள்ளனர்.

1875ல் கோறளைப் பற்று பொலிஸ் தலைமைப் பதவியை திரு. குமார வேலியார் என்பவர் வகித்துள்ளார். இவரது மகன் திரு. கணபதிப் பிள்ளை 1905-1920 வரை உடையாராக பதவி வகித்துள்ளார். திரு. கணபதிப்பிள்ளையின் சகோதரரான திரு. பொன்னையா என்பவர் இப்பகுதி வன்னியனாராக 1926-1931 வரை கடமை புரிந்தார். இவருக்குக் கீழ் திரு. கணபதிப்பிள்ளை உடையாரின் மகனான நல்லையா என்பவர் 1927 ஆடி 15ல் உடையாராக நியமிக்கப்பட்டார். திரு. வோல்டர் கனகசபை என்பவர் 1931 தொடக்கம் 1.7.1946ல் வன்னிமை முறை ஒழிக்கப்படும் வரை வன்னியனாராக கடமையாற்றினார். இக்காலப்பகுதியில் உடையாராக திரு. எட்வட் கனகரட்னம் என்பவர் 1931 தொடக்கம் இலங்கை சுதந்திரம் பெறும்வரை கடமையாற்றினார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் வன்னியனார், உடையார், பொலிஸ் தலைமை, கிராம அதிகாரி, சேகுவன், கொஸ்தாப்பு, நீர்ப்பாசன சுப்பிரிண்டன், முகாந்திரம் முதலான பதவிகள் குடும்பப் பாரம்பரியம், செல்வாக்கு நிலை என்பவற்றை மையமாக வைத்து வழங்கப்பட்டன.

மேலே காட்டிய பதவிகளை வரலாற்று ரீதியாக மெய்ப்பித்து ஆவணப் படுத்தக்கூடிய தடயங்களும், தகவல்களும் இன்றும் எமது பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன. ஏட்டு உறுதிகளும், உறுதிப் பதிவேடுகளும் மற்றும் சட்டரீதியான ஆவணங்களும், வரலாற்று நூல்களும் காணப்படுகின்றன. இவ்வகையில் குமாரவேலியார் கிராமமும் ஆற்றங்கரைப்

பள்ளிவாயல் உமறுலெப்பைப் போடி வன்னியனாரின் அடக்கஸ்தலம், அவரது மகன் மீராலெப்பை வலியுல்லாஹ் அவர்களினதும் அவர்களது குடும்பத்தார்களதும் அடக்கஸ்தலமும், காட்டுப்பள்ளி வீதியில் அல்மத்ரஸத்துல் நூரிய்யாவில் காணப்படும் பொலிஸ் தலைமை அஹமது லெப்பைப் போடி சேகுப் போக்கரின் அடக்கஸ்தலமும், மற்றும் காட்டுப்பள்ளி வாயலுக்கு அருகாமையில் ஆரம்ப காலத்தில் இயங்கிய அரபு மதரஸாவில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட சேகுப் போக்கரின் மகனான நீர்ப்பாசன சுப்ரிண்டன் சின்னலெப்பைப் போடி மரைக் காயரின் அடக்கஸ்தலமும், சூபி மன்னிலில் சேகுப் போக்கரின் மகனான மீராலெப்பைப் போடி அவர்களது அடக்கஸ்தலமும் ஆரம்ப காலத்தில் பிரபல்யம் மிக்க சேகுப் போக்கர் சந்தி, முகாந்திரம் வீதி, லெப்பை வீதி, போக்கர் வீதி முதலானவைகளும் இதற்கு நல்ல சான்றுகளாகும்.

குடும்பப் பாரம்பரியத்தையும் கௌரவத்தையும் நிலைநாட்டும் பொருட்டு, பரம்பரைப் பெயர்கள் மங்காமல் இருக்க அக்காலத்தில் தங்களின் பாட்டனார், முப்பாட்டனார் பெயர்களை தமது குழந்தைகளுக்கு இடும் வழக்கம் முஸ்லிம்களிடையே இருந்து வந்தது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் நியமனம் செய்யப்பட்ட வன்னியர்களும் அவர்களின் சம்பள விபரமும்

பண்டைய உரிமை வழிவந்த வன்னிய பதவிகள் ஒல்லர்ந்தர் காலத்தில் ஒழிக்கப்பட்டாலும் அவர்களின் குடும்ப சந்ததியர் போடிகளாக ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் தொடக்க காலம் வரை கடமையாற்றினர். போடிகளும் நிலமைப்போடிகளும் நிலபுலன்களும் அதிகாரங்களும் உள்ளவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலைநிறுத்தப்பட்டு பின் கோல்புறாக் கமறன் சிபாரிசுகள் ஏற்கப்பட்டு 1833க்குப் பின் பிராந்திய நிருவாகிகளாக சம்பளம் பெறும் வன்னிமைகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

மட்டக்களப்பில் (1961 இல் மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்திலிருந்து அம்பாறை மாவட்டம் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்) சென்ற நூற்றாண்டில் நியமிக்கப்பட்ட வன்னியர்கள்.

வன்னிமையின் பெயர்	பிரிவு	சம்பளம் (பவுண்)
1. எம். அகமது லெவ்வை போடி வன்னியன்	கோறளைப்பற்றும் ஏறாவூர் பற்றும்	15
2. சீ.டி.கதிர்காமப் போடி வன்னியன்	சம்மாந்துறையும் நடுகாடு பற்றும்	12
3. கதிர்காமப் போடி குஞ்சுப்போடி வன்னியன்	மண்முனைப் பற்று	12
4. சின்னத்தம்பி செட்டி தம்பையா வன்னியன்	நிந்தலூர் அக்கரைப்பற்று பாணமைப்பற்று	12
5. நிலமே சின்னத்தம்பி போடி வன்னியன்	எருவில் போரஜீவும் கரவாகு பற்றும்	12
6. W.J. சுப்பிரமணியம் வன்னியன்	விந்தனைப்பற்று	12

மட்டக்களப்பு 09 உடையார் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவர்கள் இவ் வன்னியர்களின் கீழ் கடமையாற்றினர். பிற்கால ஆங்கிலேயர்களால் வன்னியர்கள் பற்றிய விபரங்கள் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் ஆய்வு செய்து முதலியார் எஸ்.ஓ. கனகரத்தினம் தனது மொனகிராப் ஒவ் பற்றிக்கலோ என்னும் நூலில் கூறுகிறார். இப்புத்தகம் வெளிவந்த ஆண்டு 1921.

இக்கட்டுரை எழுதுவதற்கு பின்வருவோரிடம் இருந்து எழுத்து மூலமான தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன.

1. அல்ஹாஜ் ரஹ்மான் - MACA முன்னாள் பட்டினசபைத் தலைவரும், விஷேட ஆணையாளரும்
2. ஜனாபா சித்தி ஜெஸிமா மர்ஹூம் டாக்டர். பரீத் மீராலெவ்வை முன்னாள் கிராம அபிவிருத்தி பிரதியமைச்சரின் மனைவி
3. ஜனாபா சம்சுன் நிறூர் செரீப் அஸீஸ் காலஞ்சென்ற உமர் லெவ்வை வன்னிமையின் பேத்தி
4. ஜனாப் N.L.M. அஜ்வத் (முன்னாள் முகைதீன் பள்ளிவாயல் நம்பிக்கையாளர் தலைவர்) ஓய்வு பெற்ற அதிபர் மட் - றஹ்மானியா வித்தியாலயம்
5. அல்ஹாஜ் U.L. ஆதம் லெவ்வை ஓய்வு பெற்ற அதிபர் மட் - அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயம்

6. ஜனாப் M.K.S. இப்றாஹீம்
(முன்னாள் ப.நோ.கூ.ச தலைவர்.)
- 7; திரு. த.ஸ்ரீமகேசன் மதுமலர்க்கா
ஸ்ரீவீரபத்திரசுவாமி ஆலய போசகர் நிலமப் பாலிப் போடிப் பரம்பரையில் வந்தவர்.
8. திரு K. தியாகராஜா சட்டத்தரணி J.P.U.M
திரு. K. நவரட்ன ராஜா சட்டத்தரணி
(காலம்சென்ற K.W தேவநாயகம் முன்னாள் நீதி அமைச்சரின் சகோதரர்கள்)
9. திரு.மாணிக்கவாசகர் ரஞ்சித் மகேந்திரா
(முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு P. மாணிக்கவாசகரின் மகன்)
10. திரு. கி. ஆனந்தன்
(முன்னாள் கிழக்குப் பிராந்திய போக்குவரத்துச்சபை ஆளணி முகாமையாளர்)
(திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை வைத்தியரின் மகன்)
11. திரு. ஆர். பத்மநாதன்
(முன்னாள் கிராம உத்தியோகத்தர், திரு. எட்வட் கனகரட்னம் உடையாரின் மருமகன்.)
- 12 திரு. எஸ். தெய்வநாயகம்
இந்து கலாசார உதவிப்பணிப்பாளர்
13. செல்வி. சுசிலா சின்னத்துரை
திரு. வீ. நல்லையா
(முன்னாள் தகவல் தபால் அமைச்சரின் பேத்தி)
14. ஆங்கிலேய காலத்தில் கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபரால்,
வன்னியனாருக்கும் உடையாருக்கும் வழங்கப்பட்ட உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஆவணங்கள்.
மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் இருந்து பெறப்பட்ட உறுதிப் பதிவேடு.
15. மட் - ஏறாவூர் அறபா வித்தியாலயத்திலிருந்து பெறப்பட்ட சம்பவ விபரத் திரட்டுப் புத்தகம்.

சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிக்கான தகவல்களைத் திரட்டிய வர்கள்.

1. அல்ஹாஜ் எம்.கே. முகைதீன்
(ஓய்வு பெற்ற நிருவாக உத்தியோகத்தர், முன்னாள் மீரா ஜும்மாப் பள்ளிவாயல் தலைவர்)
2. ஜனாப் M.C. முகம்மட் B.A. (Spe) Cey. B.Phil(Cey)
முன்னாள் விரிவுரையாளர்
3. அல்ஹாஜ் M.A.C.A. லத்தீப்
(முன்னாள் பிரதேச சபை உறுப்பினரும் மட்டு மாவட்ட உதைபந்தாட்டச்சங்க உப தலைவரும்)

மட்டக்களப்பு - ஏறாவூர் பிரதேச முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

எம்.ஏ.சி.ஏ.றஹ்மான்,

(முன்னாள் ஏறாவூர் பட்டின சபைத்தலைவர், விசேட ஆணையாளர்.
கிழங்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆளுனர் சபை உறுப்பினர்)

பிஸ்மில்லாஹிர்ரஹ்மானிர்ரஹீம்

கிழக்கிலங்கையில் புல்மோட்டை தொடக்கம் பொத்துவில் வரை வாழும் முஸ்லிம்களின் வரலாறு, புராதனக் குடிகளான தமிழ் மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து இருந்ததை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் தக்க ஆதாரங்களுடன் பதிவு செய்துள்ளனர். சுமார் 6 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகக் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் மக்களுடன் மொழி, வர்த்தகம், விவசாயம், குடிமுறைமை, கலாசாரப் பரவணிகளுடன் பிணைந்து கிடக்கும், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் இத்தகைய இணைப்பை எந்த ஒரு சக்தியாலும் பிரிக்கமுடியாது. கிழக்கிலங்கையில் வாழும் விவசாயிகளான முற்குகத் தமிழர்களால் சோனகர்கள் என அழைக்கப்படும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களும், இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழும் சோனகர்கள் (Moors) என அழைக்கப்படும் முஸ்லிம்களும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் “சோனகம்” எனக் கூறப்படும் அராபிய நாட்டிலிருந்து வர்த்தக நோக்கில் வந்து தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்கள் என்பதைப் பல சரித்திர ஆசிரியர்களின் ஆய்வுகள் நிரூபிக்கின்றன.

கி.பி. 1505ல் போர்த்துக்கேயர் இலங்கை வருவதற்கு முன்னர் கண்டியரசர்களால் புராதன "எகொடப்பத்துவ" என அழைக்கப்பட்ட கோறளை, ஏறாவூர்ப் பற்று, மண்முனைப்பற்று ஆகிய மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலும், மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் தென் அந்தமான கருங்கொடித்தீவு என அழைக்கப்படும் அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் ஆகிய பகுதிகளிலும், சுமார் 15ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பாகவே அராபிய முஸ்லிம்கள் கடல் வழியாக வர்த்தக நோக்கில் வந்து தமது குடியிருப்பு களை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர் என்பதற்குரிய தக்க ஆதாரங்கள் ஆய்வுகள் மூலம் நிரூபிக்கப்படுகின்றன. சுமார் 8ம் நூற்றாண்டில் அராபிய வர்த்தகர்கள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வந்து தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர் என்பதற்குரிய தக்க ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு வந்த அராபியர்கள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் தமது குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர் என்பதற்கு GEON Ratne என்பவரால் 30.11.1977 இல் எழுதப்பட்ட Books on Batticaloa என்னும் நூலில் பக்கம் 2ல் குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

இவ்வாறு அராபிய முஸ்லிம்கள் சுமார் 15ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பாக கிழக்கிலங்கையின் துறைமுகக் கரைகளான அறுகம்பே, மட்டக்களப்பு, நொச்சிமுனை, புன்னக்குடா, கல்குடா, திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் குடியேறித் தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே சீனர்களும், பாரசீகர்களும், ஆப்கானிஸ்தான் தேசத்தவர்களான பட்டாணியர்களும் பொட்டணி வியாபாரிகளாக வந்து மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த புராதனக் குடிகளான முற்குகத் தமிழர்களுடன் வியாபாரத்தொடர்பு வைத்திருந்தனர். பொட்டணி வியாபாரிகளாக வந்த பட்டாணியரைத் தலைப்பாகையுடனும் ஒரே திசையான "கிப்லாவை" நோக்கித் தொழுவவர்களாகவும் அறிந்திருந்த முற்குகத் தமிழர்கள்; சுமார் 15ம் நூற்றாண்டளவில் கிழக்கிலங்கைத் துறைமுகக் கரைகளில் நாவாய்கள் வழியாக வந்து குடியேறித் தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொண்ட அராபிய முஸ்லிம்களையும் தலைப்பாகை கட்டியவர்களாகவும் ஒரே திசையான 'கிப்லாவை' நோக்கித் தொழுவவர்களாகவும் கண்டு இவ் அராபிய முஸ்லிம்களையும் பட்டாணியர் என நினைத்து அழைத்ததில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை.

விவசாயிகளான இம் முற்குகத் தமிழர்களுக்கு மட்டக்களப்பு திமிலை தீவுக்கு அப்பாலும் இப்பாலும் இருந்து தொல்லை கொடுத்து

அவர்களின் பொருள் பண்டங்களைச் சூறையாடிக் கொண்டிருந்த திமிலரை மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் வட அந்தமான வாகரைவரை துரத்தி அடித்த இந்த அராபிய முஸ்லிம்களைப் பட்டாணியர் என்று அழைத்தனர். திமிலரைத் துரத்துவதற்கு உதவியமைக்காக இவர்களை ஏறாவூரில் குடியேற்றினர். தமது குடிப்பெண்கள் எழுவரையும் ஏழு குடிகளிலிருந்து இவர்களுக்கு மணம் முடித்து வைத்தனர். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழும் தற்போதைய முஸ்லிம்கள் இவர்களின் சந்ததியினரே ஆவர். இதுபற்றி டாக்டர் M.C.M கலில் அவர்கள் 10.11.1986ல் 'ஐலன்ட்' என்னும் பத்திரிகையில் வெளியான கட்டுரையில் மிக விளக்கமாக எழுதியுள்ளார். காத்தான்குடி வாவிக்குத் தெற்கே அமைந்துள்ள கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வர ஆலயத்தில் இன்றும் 'பட்டாணியர் மடை' வைத்துக் கண்ணியப்படுத்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்ட இவ்வராபிய முஸ்லிம்கள் முற்குகப் பெண்களை விவாகம் செய்துகொண்ட காரணத்தால் அவர்களின் பிற்சந்ததியினர் தந்தையர் வழியில் அராபியர்களாகவும், தாய்வழியில் முக்குகப் பெண்களுடாகவும் வந்தவர்களாவர். தமிழ் மக்களின் தாய் வழி மான்மியமான சீதனச் சம்பிரதாயங்களும் தமிழ் மக்களின் கலாசாரப் பரவணிகள் பலவும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களிடம் இன்றும் காணப்படுவதற்கு இதுவே காரணமாகும். இவ்வாறு முற்குகப் பெண்களை விவாகஞ் செய்து ஏறாவூர் பிரதேசத்தில் தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொண்ட முஸ்லிம்கள், சோனகம் என அழைக்கப்படும் அராபிய நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதை இனங்கண்டு முற்குகத் தமிழர்கள் இவ்வராபிய முஸ்லிம்களை சோனகர் என அழைத்தனர்.

ஏறாவூர் பற்றில் புன்னக்குடா கரைக்கும் மட்டக்களப்பு உப்பாற்று வாவிக்குமிடையில் காணப்படும், உப்பாற்றுக்கு அருகாமையிலுள்ள "சோனகர் தோட்டத்து வெளி" மட்டக்களப்பு ஏறாவூர் பிரதேச முஸ்லிம்களின் பூர்வீகக் குடியிருப்பு என்பதையும், 1867ம் ஆண்டு மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபரான ஆங்கிலேய கொண்ராட் பிசர் என்பவரால் பதிவு செய்யப்பட்ட அத்தாட்சிப் பத்திரம் மூலமும், 1870ம் ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து ஆங்கிலேய "சர்வேயர்ஜெனரல்" (Surveyer General) ஏறாவூர் பற்றை நில அளவை செய்த போது இந்த சோனகர் தோட்டத்து வெளி சுமார் 23 ஏக்கர்

மீராலெவ்வைப் போடி அகமது லெவ்வைப் போடி வன்னியனாருக்குச் சொந்தமாகவிருந்தது என்பதை அளவைப்படம் pp522 லொட் 168 இன் மூலமும் அறியக் கிடக்கின்றது. 18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயரான கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபரின் கீழ் கோறளை ஏறாவூர் பற்றுக்கு வன்னியனாராகக் கடமையாற்றிய அகமது லெவ்வைப் போடி வன்னியனாரின் பரம்பரையில் இவரின் தந்தையார், பாட்டனார், முப்பாட்டனார் வழியாக இச்சோனக தோட்டவெளியான முஸ்லிம்களின் குடியிருப்பு 15ம் நூற்றாண்டிலிருந்து பரம்பரையாக கைமாறிவந்திருக்கிறது என்பதை நில அளவை வரைபடங்களும் மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஆவணங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

அத்துடன் மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்களின் வரலாற்றை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துரைக்கும் வரலாற்று ஆசிரியரான திரு. ஞா. சிவசண்முகம் அவர்கள் தனது 'மட்டக்களப்பு குகன்குல முற்குகர் வரலாறும் மரபுகளும்' என்னும் நூலில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் நியமிக்கப்பட்ட வன்னியர்களும் அவர்களின் சம்பள விபரமும் பற்றிக் கூறும்போது, 1833ம் ஆண்டு கோல்புறாக்-கமரூன் கமிஷனின் சிபாரிசின் கீழ் நிலமே போடிகளுக்குச் சமமான வன்னியர்களாக மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் நியமனம் பெற்ற ஆறு வன்னியர்களிலும் ஆகக் கூடிய நிலப்பரப்பைக் கொண்ட கோறளை - ஏறாவூர் பற்றுக்கு ஆகக் கூடிய சம்பளமாக மாதம் 15 பவுண் பெறுபவராக அகமது லெவ்வைபோடி வன்னியனார் என்னும் முஸ்லிம் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதே காலத்தில் ஏறாவூர் பிரதேசத்தில் உடையாராக கலந்தார் லெவ்வைப் போடியும் செயினுலாப்தின் போடியும் பொலிஸ் தலைமைக்காரராக அகமது லெவ்வைப் போடி சேகு போக்கர் என்பவரும் நிர்வாகம் செய்துள்ளனர் என்பதை 09.07.1887ல் எழுதப்பட்ட 10627 ஆம் இலக்க உறுதி ஆவணம் மூலம் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. திரு. ஞா. சிவசண்முகத்தின் கூற்றை முதலியார் திரு. S.O கனகரெத்தினம் தனது 'மொனகிறாப் ஒப் பற்றிக்கலோ' என்ற 1921ல் வெளியிடப்பட்ட தனது புத்தகத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அகமது லெவ்வைப் போடி சேகு போக்கரின் மகன் சின்ன லெவ்வைப் போடி மரைக்காயர் 1905 - 1916 வரை உறுகாமம் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு நீர்ப்பாசன சுப்ரீன்டனாகக் கடமையாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட சைவக் கோயில்கள் வரலாறு

என்னும் நூலில் வித்துவான் திரு. V. C. கந்தையா அவர்கள் 1798 - 1815 வரை ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பாலிப் போடி நிலமே எனப்படும் முற்குகத் தலைவரே ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியிலுள்ள சிறீ வீரபத்திர சுவாமி கோயிலின் பரிபாலகராகவும், கோறளை, ஏறாவூர் பற்றுக்கு நிலமே யாகவும் கடமையாற்றி இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் 1815ல் ஆண் வாரிசின்றி இறந்த இம் முற்குகத் தமிழ்த் தலைவரான பாலிப்போடி நிலமேக்குப் பிறகு அகமது லெவ்வைப் போடி வன்னியனாரே 1815லிருந்து 1833 வரை சம்பளம் பெறாத வன்னியனாராக கோறளை ஏறாவூர் பற்று முழுவதையும் நிர்வாகம் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்காட்டிய 1867ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணம் 1870ல் நில அளவை செய்யப்பட்ட படத்தின் படியும் சோனகன் தோட்டத்து வெளி எனப்படும் ஏறாவூர்ப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் பூர்வீக குடியிருப்புக்களுக்குச் சொந்தக்காரராக மீராலெவ்வைப் போடி அகமது லெவ்வைப் போடி வன்னியனார் விளங்குகின்றார். மேலும் சில அத்தாட்சிகளின்படி 18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஏறாவூர் பிரதேசத்துக்கு வன்னியனாராகவிருந்த இந்த அகமது லெவ்வைப் போடி வன்னியனாரின் தந்தை மீராலெவ்வைப் போடியார் 17ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என்பதையும்; மீராலெவ்வை போடியாரின் தந்தையார் 16ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரிய வக்கிலிய முல்லைக்கார போடி முஸ்லிம் செல்வந்தரென்றும் அவரின் தந்தையாரே 16ம் நூற்றாண்டில் இச்சோனக தோட்ட வெளிக்குச் சொந்தக்காரரென்றும் திடமாக அறிய முடிகிறது. எனவே, மட்டக்களப்பு ஏறாவூர் பிரதேச முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம் 16ம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தென்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இந்த வகையில் ஏறாவூரின் ஆரம்ப காலத்தில் முஸ்லிம்கள் நிலச் சுவாந்தர்களாகவும் மற்றும் பல போடிகளாகவும் வாழ்ந்தார்கள் என்பதும் அவர்கள் விவசாயத்தையும் புகையிலை உற்பத்தியையும் பிரதான தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கி.பி. 15ம் 16ம் நூற்றாண்டுகளில் கடல்வழியாக சோனகம் எனப்படும் அராபிய நாடான எமன் தேசத்தில் 'கதறல்மவுத்' எனப்படும் துறைமுகத்திலிருந்து கேரள நாட்டின் கொச்சின் துறைமுகம் ஊடாக இலங்கையின் கிழக்குக் கரைகளில் குடியேறி தமது குடியிருப்புக்களை புராதன முக்குகத் தமிழர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்திக்கொண்ட இவ் அராபிய

முஸ்லிம்கள் முற்குகத் தமிழ்ப் பெண்களை மணந்து இன்று மட்டக் களப்புப் பிரதேசம் முழுவதிலும் சோனகர் என்ற பெயரில் வாழ்கின்றனர். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வாழும் சோனகர் எனப்படும் முஸ்லிம்களுடன் கண்டி மடுகொட, உனஸ்கிரிய போன்ற சிங்களப் பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் தமது குடியிருப்புக்களை அமைத்து வாழ்ந்தனர். முஸ்லிம்கள் வியாபாரிகளாக வணிகப் பொருட்களை சுமந்து செல்லும் மாடுகள் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு மாட்டுக்கூட்டம் தவளம் என அழைக்கப்பட்டது. தவள வணிக முறையை முஸ்லிம்களே இங்கு அறிமுகப்படுத்தினர். மாடுகளில் பொதிகளாக புடவை வகைகள் கித்துள் கருப்பட்டி, ஏலம், கரம்பு, மலை வெற்றிலை போன்றவற்றை ஏற்றிக்கொண்டு வந்து தமது பொருட்களை ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கும் முற்குகத் தமிழ் மக்களுக்கும் விற்பனை செய்தனர். ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்திலிருந்து அரிசி, கருவாடு, தேங்காய் போன்றவற்றை சுமந்து கண்டிப் பிரதேசத்துக்குப் போகும் தவள முறை இரண்டாவது உலக மகா யுத்தகாலம் வரை நடைபெற்று வந்தது. இவ்வாறான தவள மாடுகளும் இவ்வியாபாரிகளும் தங்குவதற்கான தங்கு மடம் ஒன்று ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சி தாமரைக் குளத்துக்கு அருகாமையில் திருமலை மட்டக்களப்பு வீதியில் அமைந்திருந்ததை இக்காலத்தில் வாழும் வயது முதிர்ந்தவர்கள் பலர் அறிவர்.

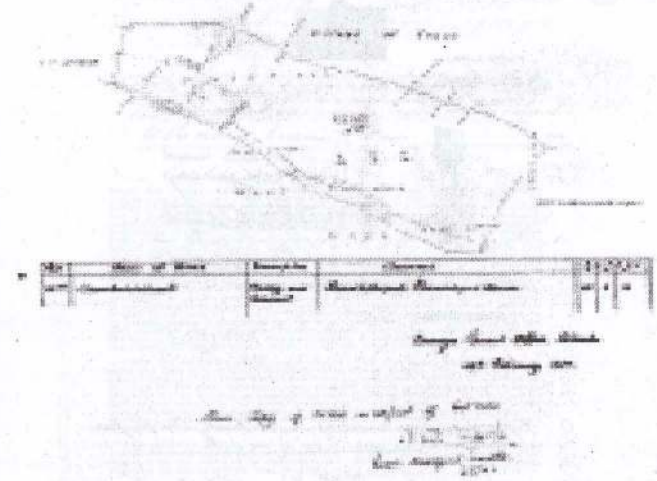
கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டில் அராபிய நாட்டில் இஸ்லாம் தோன்றி ஆபிரிக்காவின் பெரும் பகுதிகளில் பரவியகாலத்தில் அராபியர்கள் என அழைக்கப்பட்ட பல ஆபிரிக்க முஸ்லிம்களும் எமன் துறைமுகத்திலிருந்து கிழக்கிலங்கை கரைகளில் குடியேறி முற்குகப் பெண்களை விவாகம் செய்ததால் 'முற்குக குடிமுறைமை' மட்டக்களப்புப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் மத்தியில் தோற்றம் பெற்றது. இவ்வாறு முற்குகக் குடிகளில் பணிக்கர் குடியென்பது ஏறாவூர் கரவாகுப் பற்றுக்களில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு உரியதென்பதும் ஏறாவூரில் வாழ்ந்த இப் பணிக்கர் குடியைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் புராதான எகொடபற்று ஏறாவூர் பிரதேசக் காடுகளில் கொம்பன் யானைகளைப் பிடிப்பவர்களாகவும் கரவாகுபற்று வரை கொம்பன் யானைகளைப் பிடிக்கச் செல்பவர்களாகவும் இருந்தார்களென்பதும் முஸ்லிம் பணிக்கர் குடி வரலாற்றை நினைவுபடுத்துகின்றது.

இவ்வகையில் 1925ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ம் திகதி ஏறாவூர் காட்டில் பிடிக்கப்பட்ட யானையைக் கண்டிக்குக் கொண்டுசெல்வதற்காக கிழக்குமாகாண ஆங்கிலேய அரசாங்க அதிபரினால் பாதை

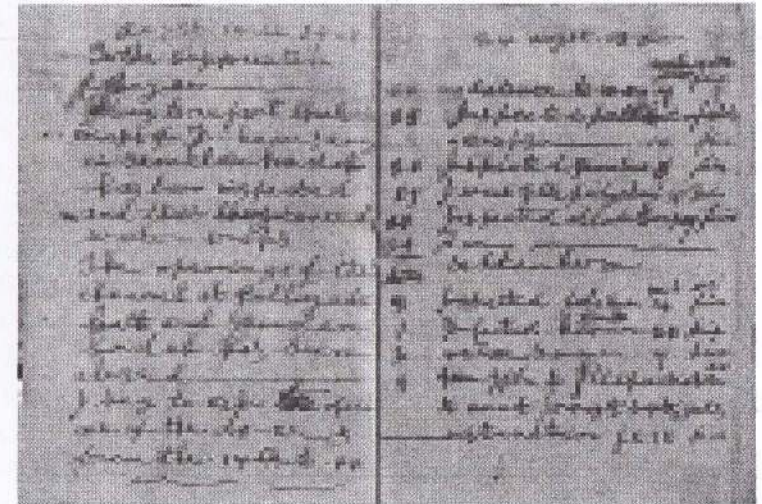
அனுமதிப் பத்திரம் (1318 இலக்கம்) 10.11.1925ல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது சரித்திர ஆதாரம் பெற்ற ஆவணமாகும். ஏறாவூர் பணிக்கர் குடியினர் யானைகளைப் பிடித்து பொலநறுவையூடாக கண்டி கேகாலை வரை கொண்டுசென்று விற்பனை செய்துள்ளார்கள் என்பதை நிரூபிப்பதற்குரிய ஆதாரம் சமீபத்தில் கண்டியிலுள்ள புனித தலதா மாளிகையிலிருந்து ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையத்தினால் பெறப்பட்டுள்ளது. ஏறாவூரிலிருந்து கண்டி தலதா மாளிகையிலிருக்கும் அரும் பொருட்சாலையில் ஏறாவூர் உமறு லெவ்வை பணிக்கர் என்பவரால் 1925ல் விற்பனை செய்யப்பட்ட ராஜா எனப்படும் யானையின் சடலம் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் அந்த யானையை தலதா மாளிகைக்கு கொண்டுவந்த ஏறாவூர் உமறு லெவ்வைப் பணிக்கரின் விபரம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதையும் அறிய முடிகிறது. ராஜா என்ற யானை 1988ல் இறந்தபோது, அதன் ஞாபகார்த்தமாக 1989ல் முத்திரை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. இந்த யானையைப் பற்றிய முழு விபரமும் அரசினால் வெளியிடப்பட்ட RAJA புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் முகமாக ஏறாவூரில் இன்னமும் ஒரு பகுதி யானை விழுந்தான் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்தில் பணிக்கர் குடிகளாகவும் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அராபியர்களின் பிற்சந்ததியினரேயென்பதில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கமுடியாது. எனவே ஏறாவூர் பிரதேசத்திலுள்ள சோனகத் தோட்ட வெளி முஸ்லிம்களின் ஆரம்பகாலக் குடியிருப்பு என்பதையும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே அரேபியர்கள் இங்கு குடியேறி வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் பற்றி ஆய்வு செய்த எல்லா ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு முடிவுகளும் நிரூபிக்கின்றன.

இக்கட்டுரை எழுதுவதற்கு பெறப்பட்ட ஆவணங்களும் வரலாற்று நூல்களும்

- ஏட்டு உறுதி
- MUSLIM IN SRI LANKA - BY - V.VAMADEVAN - AUSTRALIYA
- கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபர், ஆங்கிலேயரான கொணராட் பிசர் என்பவரால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஆவணம் (1867)
- ஆங்கிலேயரான சேர்வயர் ஜெனரலினால் 1870ல் வரையப்பட்ட நில அளவைப்படம் கொழும்பு நில அளவையாளர் திணைக்களத்தில் பெறப்பட்டது.
- கலந்தர் லெவ்வைப் போடி உடையாருக்கும் அகமது லெவ்வைப் போடி சேகு போக்கருக்கும் உறுதிப்படுத்தி வழங்கப்பட்ட ஆவணம் (9.07.1887)
- 1905 - 1916 வரை சின்ன லெவ்வைப் போடி மரைக்காயர் நீர்ப்பாசன சுப்நீண்டனால் ஆங்கிலத்தில் கைப்பட எழுதப்பட்ட தினக்குறிப்பு (Diary)
- மட்டக்களப்பு கச்சேரியிலிருந்து பெறப்பட்ட உறுதிப் பதிவேடு.
- Muslim of Sri Lanka, (Dr.M.A.M.Shukry)
- Books In Batticaloa, by - GEO Ratne. 30.11.1977
- Special Publication : Central Cultural Fund :- by - Sunil J. Madugalla.
அக்கரைப்பற்று வரலாறு: by - A.R.M. Saleem.
அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் : by - S.H.M. Jameel.
இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலெவ்வை : by - M.I.M. Ameen
மொனகிராப் ஓப் பற்றிக்கலோ முதலியார் திரு S.O. கனகரட்ணம் (1921)
காலச்சுவடுகள் : by - S.H.M. Jameel
மட்டக்களப்பு குகன் குல முற்குகர் வரலாறும் மரபுகளும் : by - ஞ. சிவசண்முகம்
மட்டக்களப்பு மாவட்ட சைவக் கோயில்கள் : by - பண்டிதர் V.C. கந்தையா BOL
மட்டக்களப்பு மான்மியம் : by - வித்துவான் F.X.C. நடராஜா
மகோன் வரலாறு : by - செல்வி தங்கேஸ்வரி கதிர்காமர் பா.உ மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.
பட்டாணிய சோனகரின் வரலாறு 10.11.1986 ஐலண்ட் பத்திரிகை by - Dr.M.C.M கலீல்
பட்டாணியர் வரலாறு வெல்லூர் க.கோபால்
மட்டக்களப்பு தமிழகம் by - பண்டிதர் V.C கந்தையா BOL
மாத்தறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் (M.M. மஹ்ராப்) (B.A Spe)
தேரோட்டம் கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றிஸ்வரம் கோயில் வரலாறு (அந்தாதி திமிலைத்துமிலன்)

நில அளவைப்படம் : சோனகன் தோட்டம்

சின்ன லெவ்வைப் போடி மரைக்காயரின் தினக்குறிப்பு

மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் இருந்து பெறப்பட்ட உறுதிப் பதிவேடுகளின் பிரதிகள்.

7

WASTE LANDS

By Appointment, Under Great Seal of GOD, of the United Kingdom of Great Britain and Ireland Queen, Defender of the Faith.

William Adams

TO ALL TO WHOM THESE PRESENTS SHALL COME

GREETING.

KNOW YE that for and in consideration of the sum of Thirty One Rupees (Thirty one) lawful money of Ceylon, to Us paid by Uthama Luvani of Cocaur

(the receipt whereof is hereby acknowledged) We, of Our special grace, certain knowledge, and mere motion, have granted and assigned and by these Presents

grant and assign, unto the said Uthama Luvani

Heirs and Assigns, the following premises, to wit: the whole extent of land called Tamaraik Kuvil Kudu situated in the village of Tamaraik Kudu in the district of Batticaloa Eastern Province.

Boundaries on the North by land described in Plan No 177 of 1897, East by Ocean land called Tamaraik Kuvil Kudu, South by land described in Plan No 177 of 1897, West by the River for a Road.

Containing in extent three Acre (3. 0. 0).

according to the enclosed Survey and description thereof, authorized by S. H. Stewart Registrar General bearing date the 15th November 1897 No 175/94

To have and to hold the said premises, with their and every their appurtenances, unto the said Uthama Luvani

Heirs and Assigns, in free and common socage for ever, he and they yielding and paying yearly and every year to Our Governor of Our Island of Ceylon, on behalf of Us, Our Heirs, and Successors, a quit-rent of a Rupee on the first day of January in each year, or on some thereafter as the same shall be demanded, and subject to the several Conditions and Reservations hereinafter declared and contained concerning the same: That is to say, Provided always that the said Lands shall be liable to such Regulations as may be made, and as may hereafter be enacted by Us, Our Heirs and Successors, or any person or persons acting in that behalf by Us, Our Heirs and Successors, in and upon the said Lands hereby granted and assigned: and provided also that it shall at all times be lawful for Us, Our Heirs, and Successors, or for any person or persons acting in that behalf by Us, Our Heirs, and Successors, to use, search, dig for, and take away all such indigenous Timber, Stones, Corals, and other Minerals, the produce of the said Lands, as may be necessary or expedient for making and keeping the said Roads and Bridges in repair, or for any other public works whatsoever.

AND We do hereby also give and reserve to Us, Our Heirs, and Successors, all right and title to the Mines, Minerals, Gold, Silver, Copper, Iron, Tin, Lead, and other Metals, and the Ores thereof, in or upon the said Lands, together with full power of entry for the same respectively, and all other powers and privileges necessary or requisite for the building or constructing such Roads or Bridges as aforesaid, or for the cutting, growing, and carrying away the Timber, Stones, Corals, and other Minerals for the purposes aforesaid; or for the prospecting or working such Mines; or prospecting, smelting, and carrying away the said Gold, Silver, Copper, Iron, Tin, Lead, and other Metals, or the Ores thereof, or any Minerals in or upon the said Lands.

And provided further, that the said Uthama Luvani and his heirs and assigns shall be solely taken to be correct; and in the event of any error or mistake hereafter appearing therein, that the said Uthama Luvani

Heirs or Assigns, shall not be entitled to claim any compensation or abatement of the price paid for the same by reason thereof.

In testimony whereof We I have caused these Our Letters to be made Patent, and the Public Seal of Our said Island to be hereunto affixed, at Cottier in the said Island, this 15th day of November in the Year of Our Lord One thousand Eight hundred and 97

By His Excellency's Command
[Signature]
Colonial Secretary

ஏறாவூரின் கல்வி வரலாறு

ஒரு சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தில் கல்வியின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. கல்வி விழிப்புணர்வின் மூலமே மனித சமூகம் பொருளாதார, நாகரிக, பண்பாட்டுத் துறைகளில் வளர்ச்சியடைய முடியும். ஏறாவூரின் கல்வி எதிர்பார்ப்பானது ஏனைய விருத்தியடைந்த ஊர்களின் தரத்தைத் தொடாவிடினும் குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் ஏறாவூர் வியத்தகு முன்னேற்றத்தைக் கண்டுவருகின்றது. கல்வியின் முன்னேற்றத்தில் ஏற்பட்ட இத் தாமத்திற்கான பிரதான காரணம், இப் பகுதி வாழ் மக்களின் ஜீவனோபாய வழியாக விவசாயம் இருந்தமையும், தமது பிள்ளைகளையும் விவசாயத்திற்கு ஒத்தாசையாக வைத்துக் கொண்டமையுமாகும்.

ஏறாவூரின் முதற் குடியேற்றம் 5ம் குறிச்சியிலமைந்துள்ள வீரபத்திர சுவாமி கோயிலுக்கு அருகிலேயே அமைந்திருந்தது. அங்கு ஒன்றாக வாழ்ந்த தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி அறிவூட்டுவதற்காக கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் உதவியை நாடினர். கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் ஒத்தாசையுடன் 1850ம் ஆண்டு, ஏறாவூர் மெதடிஸ்த மிசன் பாடசாலை கிராமக் கோட் வீதியில் தொடங்கப் பட்டது. இதன் பின்னர் ஏற்பட்ட மாணவர்களின் தொகை அதிகரிப்பு, ஏறாவூரின் ஏனைய பகுதிகளில் மக்கள் குடியேறியமை போன்ற காரணங்களினால் புதிய பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன.

ஏறாவூர் மெதடிஸ்த மிசன் பாடசாலையில் ஏற்பட்ட இடநெருக்கடி காரணமாகவும், தூரம் காரணமாகவும் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளினால்

ஏறாவூரின் பிரதான வீதியில் விதானையார் வீதியின் கிழக்கெல்லையில் உமர்சாப் போடியாரின் மாந்தோப்பினுள் தென்னோலைக் கிடுகுகளால் வேயப்பட்ட கிறிஸ்தவ மிசன் பாடசாலை அமைக்கப்பட்டது. இப் பாடசாலையில் மட்டக்களப்பிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் களே ஆசிரியர்களாக விளங்கினர். இங்கு வாரத்தில் ஒருநாள் கிறிஸ்தவ தோத்திரப் பாடல்களும், சுலோகங்களும் போதிக்கப்பட்டன. காலப் போக்கில் இப் பாடசாலையில் மாணவர் வரவு குறையத் தொடங்கியது. இஸ்லாமியப் பாரம்பரியங்களும் நம்பிக்கைகளும் பாதிக்கப்பட்டு விடலாம் என மார்க்கப் பற்றுள்ள பெற்றோர்கள் அஞ்சியமையே மாணவர் வரவின்மைக்கான காரணமாகியது. இதனால் காலப் போக்கில் இப் பாடசாலை மூடப்பட்டது. இப் பாடசாலையில் கற்றவர்களுள் பாவக்காயர் சின்னலெவ்வை, சம்மூன்குட்டி, கறுவல்பிள்ளை முகம்மது இஸ்மாயில் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். இவர்கள் பிற்காலத்தில் இப் பாடசாலையில் சட்டம்பிமார்களாயினர்.

பாடசாலையில் ஆசிரியர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருந்தவர்களே சட்டம்பிமார்கள் எனப்பட்டனர். ஆசிரியர்களுக்கு ஒத்தாசை புரிதல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் இவர்கள் ஈடுபட்டனர். மேற்குறிப்பிடப் பட்டோர் தவிர வாரியர் மகன் ராசாக்குட்டி, கயாத்துக்குட்டி செல்லத் துரை, முகம்மது இஸ்மாயில் (விளக்கர்) போன்றோரும் சட்டம்பிமார்களாக விளங்கியோராவர். இக்காலத்தில் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய மிகச் சிலரே காணப்பட்டனர். எனினும் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியத் துறைகளில் இவர்கள் மிகச் சிறப்புற்று விளங்கினர். பெரும்பாலான தமிழ் இலக்கண விதிகளும் புராணப் பாடல்களும் இவர்களுக்கு மனப்பாடமாக இருந்தன. இதற்கு முழு முதற் காரணமாய் அமைந்தவர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்களாவர். இவர்களுள் திருவாளர்களான துரைச்சாமி, அருட்பிரகாசம், பண்டிதர் குமாரசாமி, ஏ. ஜெகந்நாதன், குலசேகரம், தம்பிமுத்து போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். ஆங்கிலம், தமிழ், விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற பாடங்களைப் போதிப்பதில் இவர்கள் பிரசித்தி பெற்றிருந்தோராவர். இவர்களுள் திரு. தம்பிமுத்து ஆசிரியர் இப்பகு மக்களிடையே ஜனரஞ்சகமாக விளங்கியவராவார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் சட்டம்பிமார்களுக்கு அடுத்ததாக ஓபிசர் (Officer) என்ற பதவியில் சிலர் பணியாற்றினர். வீடு வீடாகச் சென்று பாடசாலைக்கு வருமாறு அறிவுறுத்தல், பாடசாலை செல்லாத பிள்ளைகளின் பெற்றோருக்கெதிராக கிராம நீதிமன்றங்களில் வழக்குத்

தொடுத்தல் போன்ற காரியங்களில் இவர்கள் ஈடுபட்டனர். ஏறாவூர் பிரதேசங்களில் திரு.சம்புநாதன் என்பவரும், உமர் லெப்பை (மகாவிதான) என்பவரும் இக் கடமையில் ஈடுபட்டனர்.

ஏறாவூரில் கல்வி மறுமலர்ச்சி

ஏறாவூரில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் ஓரளவு உணரப்பட்டுவந்த காலத்தில் வசதிபடைத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தோர் மட்டக்களப்பில் இயங்கிவந்த பிரபல பாடசாலைகளில் தமது குழந்தைகளைச் சேர்த்துக் கற்பித்தனர். தரைமார்க்கமான போக்குவரத்தில் காணப்பட்ட சிரமம் காரணமாக தோணிகளின் மூலம் நீர் மார்க்கமாகச் சென்று சிலர் கல்வி கற்றனர். இவர்களுள் நீர்ப்பாசன எஞ்சினியர் என அழைக்கப்படும் சின்னலெவ்வை இன்ஸ்பெக்டர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

நல்வாழ்வுச்சங்கம் போன்ற பொதுநல அமைப்புகளின் தீவிர கல்விப் பிரசாரத்தினால் உந்தப்பட்ட சில பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளைப் படிப்பிப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டத் தொடங்கினர். வசதி உள்ளோர் தமது பிள்ளைகளை வெளியூர்களுக்கு அனுப்பிக் கற்பித்தனர். இவ்வகையில் ஜனாப் எம். ஏ. சி. ஏ. ரகுமான் ஜே. பி., மர்ஹூம் எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் (ஜே. பி) மர்ஹூம் பரீட் மீராலெப்பை (பா. உ.), மர்ஹூம் எம். எஸ். அப்துல் ரஸாக் (ஜே. பி), ஜனாப். என். எம். அப்துல் ஹமீது (முன்னாள் உப தபால் அதிபர்), எம். எச். ஜமால்தீன் (முகம்மது ஹசன் ஹாஜியாரின் மகன்), ஈ. எம். இஸ்மாயில் ஹாஜியாரின் பேரன் ஜானைத், யூ. எல். நூறுமுகம்மது (உமர்லெவ்வை ஹாஜியாரின் மகன்), ஐ. எம். இஸ்மாயில் ஆசிரியர் (இல்யாசின் போடியாரின் மகன்) முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். நல்வாழ்வுச் சங்கத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்னர் மர்ஹூம் ஐதுறாஸ்லெப்பை முன்னாள் பட்டினசபைத் தலைவர்களாக விளங்கிய மர்ஹூம் யூ. வீ. மீராலெவ்வை, மர்ஹூம் யூ. வீ. எம். சரீப். மர்ஹூம் உதுமாலெவ்வை (வெள்ளைத்தம்பி விதானை) ஆகியோர் மட்டக்களப்பில் கல்வி கற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவர்களுக்கு முன் சேகு போக்கரின் மகனான சின்னலெப்பைப் போடி மரைக்கார் என்பவர் மட்டக்களப்பு வாவி வழியாகத் தோணியில் சென்று மட்டக்களப்பிலிருந்த பிரதான கல்லூரியொன்றில் ஆங்கிலம் கற்றவராக விளங்கினார். தற்போது கொழும்பில் பொலிஸ் சார்ஜன்டாகக் கடமைபுரியும் ஏ. மஹ்மூத், யூ. ஏ. றசீத் (கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்) ஆகியோர் கம்பளை லாஹிராவில் கல்வி கற்றவர்களாவர். ஏறாவூரில் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்த நல்வாழ்வுச்

சங்கத்தைப் போன்று ஏறாவூர் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச் சபையும் பிற்காலத்தில் இப்பணியைத் தொடர்ந்தது.

ஏறாவூர் கல்வி வரலாற்றில் 1945க்குப் பின் உள்ளகாலம் மிக முக்கிய காலமாகும். இக் காலத்திற்கு முன் ஏறாவூரிலுள்ள எவரும், கல்வித் தகைமையடிப்படையில் அரசாங்க உத்தியோகம் பெற்றதாகவோ படித்துப்பட்டம் பெற்றதாகவோ வரலாறு இல்லை. நான்கு பேர்களுக்கு மேற்படாத விதானைமார் மாத்திரம் அரசாங்க உத்தியோகத்தராய் இருந்தனர்.

நல்வாழ்வுச்சங்கத்தின் இடைவிடாத முயற்சி, பத்திரிகை, வானொலி போன்ற ஊடகங்களின் பிரவேசம், ஏறாவூர் மக்கள் ஏனைய பிரதேச மக்களுடன் கொண்ட பிரயாணத் தொடர்புகள் ஆகிய காரணங்கள் பெற்றோரின் கவனத்தை கல்வியின்பால் ஈர்த்தன. இக் காலகட்டத்திலேயே தற்போது அலிகார் தேசிய பாடசாலை என அழைக்கப்படும் அப்போதைய கிராமப் பாடசாலைக்கு ஏறாவூரின் கல்விக்குத் தந்தையென அழைக்கப்படத் தகுந்த மிகச் சிறந்த கல்விமானாகிய திரு. எஸ். தம்பிராசா அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். மட்டக்களப்பு கல்லாற்றைப் பிறப்பிடமாகவும், மட்டக்களப்பு நாவற்குடாவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட இவர் ஒரு கிறிஸ்தவ சமயத்தவராவார். இன, மத பேதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவராகச் செயற்பட்ட இவரின் கல்விப் பணியை இவ்வூர் மக்கள் இன்றும் நெஞ்சங்களில் வைத்து போற்றுகின்றனர்.

இவரது வருகையின் பின் முஸ்லிம் மாணவர்களின் பாடசாலைக் கான வருகை கூடியது. பெற்றோரிடமும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. இராப்பகலாக உழைத்த அதிபரவர்கள் பெற்றோர்களினதும் நலன் விரும்பிகளினதும் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றார். ஆசிரியர்களின் கரிசனையும் அதிகரித்தது. இதன் காரணமாக 1912 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக் கப்பட்ட இப் பாடசாலையில் 1948ம் ஆண்டு முதன்முறையாக இவ்வூரைச் சேர்ந்த மர்ஹூம் எம். அகமது லெவ்வை என்பவர் அப்போதைய கல்வியில் ஆகக்கூடிய தராதரத்தையுடைய (எஸ். எஸ். சி) சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரத்தில் சித்தியெய்தினார். இரு வருட பயிற்சியைப் பெற்று இதே பாடசாலையில் இவ்வூரின் முதல் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். 1949இல் மேற்படி பரீட்சையில் ஜனாப் எம். ஏ. சி. ஏ. ரகுமான் அவர்களும் மர்ஹூம் எம். எம். சாலி அவர்களும் சித்தியடைந்தனர். 1950இல் ஜனாப் எம். எச். ஏ. எஸ். ஆப்தீன்

அவர்களும் 1951 இல் ஜனாப் சீ. மகுமது லெவ்வை அவர்களும் 1952 இல் ஜனாப் வை.எம். அப்துல் காதர், மர்ஹூம் ஐ.எல். யூசுப், மர்ஹூம் யூ.எல். அலியார் லெவ்வை, எம்.எஸ். அபுசாலி ஆகியோரும் சித்தி அடைந்து ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர்களாகத் தொழிற்பட்டனர். இப் பாடசாலையில் வருடாவருடம் சித்தியடைபவர்களின் வீதம் கூடியது. கல்வியின் தேவை மக்களால் உணரப்பட்டது. இதன் காரணமாகப் பாடசாலைக்கு இடவசதிகளும், வளங்களும் தேவைப்பட்டன. இக் காலகட்டத்திலேயே ஏறாவூரின் நலன் விரும்பிகள், படித்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து 12.03.1957இல் கல்வி அபிவிருத்திச் சபை என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தினர்.

ஏறாவூரின் முதலாவது வெளிவாரிப் பட்டதாரியாக மர்ஹூம் யூ.எல். தாலூத் அவர்கள் 1968 இலும் ஜனாப் கே. மகுமது லெவ்வை அவர்கள் முதலாவது உள்வாரிப் பட்டதாரியாக 1971 இலும் வெளிவந்தனர். இவ்விருவரின் வருகையால் உந்தப்பட்ட பெற்றோர் தமது குழந்தைகளின் கல்வியில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர். இவர்கள் பட்டதாரிகளாக வெளிவருவதற்கு முன் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களைக் கொண்ட ஆசிரியர் குழாமே இவ்வூரின் ஆசிரியர்களாகத் திகழ்ந்தது. இதன் பின்னர் ஆண்டுதோறும் பட்டதாரிகளின் தொகை இவ்வூரில் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இன்று இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் உள்ள பெரும்பாலான பல்கலைக்கழகங்களிலும் பல்வேறு துறைகளில் பட்டம்பெற்ற பட்டதாரிகள் காணப்படுவதற்கு 1968, 1971ம் ஆண்டுகளில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வே காரணமெனலாம்.

அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம். ஹனீபா (B.com) அவர்கள் இவ்வூரில் முதலாவது வணிகப் பட்டதாரியானார். இவரின் இடையறா உழைப்பே இவ்வூருக்குப் பல வணிகப் பட்டதாரிகள், பயிற்றப்பட்ட வணிக ஆசிரியர்கள் கிடைப்பதற்குக் காரணமாகியதென்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. 1956 இல் அல்ஹாஜ் ஏ.எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இப்பகுதிக்கு வருகை தந்தது கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு மேலும் உறுதுணையாக அமைந்தது. அக் காலகட்டத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கவில்லை. மேலும் இப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எதிர்க்கட்சியிலேயே இருந்தார். அவ்வாறிருந்தும் இவ்வூரின் கல்வியை முன்னேற்றவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் கல்வி வளர்ச்சிக்கு தனது சொந்தப் பணத்தைச் செலவிட்டார். வறிய மாணவர்களுக்கு நிதி உதவியும் செய்தார்.

அலிகார் பாடசாலையில் இட நெருக்கடியைப் போக்குவதற்காக அருகாமை யிலிருந்த தனியாருக்குச் சொந்தமான ஐந்து காணித் துண்டுகளை அவர்களின் விருப்பத்துடன் சவீகரித்து 1958 ஆம் ஆண்டில் மாடிக் கட்டிடம் ஒன்றுக்கு அடிக்கல்லிடப்பட்டு 1964 ல் மேற்படி கட்டிடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இக் காலகட்டத்தில் இப் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கும் இவ்வூர் மக்களின் கல்விக்கும் இராப் பகலாகப் பாடுபட்டு தான் பெறும் சம்பளத்திலேயே ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவி செய்த அறிவுத்தந்தை திரு.எஸ். தம்பிராசா அவர்கள் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார்.

இதே காலப்பகுதியில் மாக்கான் மாக்கார் அவர்கள் ஏறாவூரின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் கல்வி வசதி கிடைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஏறாவூரின் மக்காமடி என்ற இடத்திலும் 1ம் குறிச்சியிலும் புதிய பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆனால் அக் காலகட்டத்தில் அது நிறைவேறவில்லை. இவ்வளவு காலமும் ஒரேயொரு தனிக் கட்டிடத்தில் இயங்கிய பெண் பாடசாலைக்கு புதியதொரு கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. ஓலைக் கொட்டிலிருந்த உறுகாமப் பாடசாலை புதியதொரு கட்டிடத்தைப் பெற்றது. ஏறாவூரின் குடியேற்றக் கிராமமான மீராகேணிக்கு 1962 ல் ஒரு புதிய பாடசாலை அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பல வகையிலும் முன்னேற்றம் கண்டுகொண்டிருந்த ஏறாவூரின் கல்வியில் அதிபர் எஸ்.தம்பிராசா அவர்களின் இடமாற்றம் அல்ஹாஜ் ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்களுக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகும் வாய்ப்பு கிடைக்காமை என்பவற்றால் பாதிப்பு ஏற்பட்டது.

ஏறாவூர் அலிகார் பாடசாலை முஸ்லிம் பாடசாலை என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றபோதிலும் அதன் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டது. அப் பாடசாலைக்காக நிரந்தர முஸ்லிம் அதிபர் ஒருவரைத் தேடி நாடெல்லாம் அலையவேண்டியேற்பட்டது. இக் காலகட்டத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் உறவு பாதிக்கப்பட்டிருந்ததால் தமிழர்களிலிருந்து ஒரு அதிபரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இறுதியில் அட்டாளைச் சேனையைச் சேர்ந்த ஜனாப் எம்.ஏ. சமசூதின் அவர்கள் இப் பாடசாலையின் அதிபரானார். பாடசாலை நிர்வாகம், விஞ்ஞான வகுப்பை ஆரம்பித்து வைத்தமை போன்றவற்றில் இவரின் பங்களிப்பு மகத்தானது. இவர் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றதன் பின்னர் நற்பிட்டிமுனையைச் சேர்ந்த ஜனாப் எம்.எஸ். மரைக்கார் தம்பி

அதிபரானார். அவரின் பின் ஜனாப் ஜே.எம்.எம். அப்துல் காதர் அதிபரானார். இவரும் சில நாட்களின் பின் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார்.

இக் காலகட்டத்திலேயே ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. ரகுமான் அவர்கள் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் உறுப்பினரானார். இவரது அரசியல் பிரவேசம் ஏறாவூரின் கல்வியில் மட்டுமல்லாது எல்லாத் துறைகளையும் விழிப்படைபுச் செய்தது. ஏறாவூரின் படித்தவர்கள் பொது மக்கள் அனைவரும் ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. ரகுமான் அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கினர். அலிகார் பாடசாலை மகா வித்தியாலயமாகத் தரமுயர்ந்தது. உள்ளூர் ஆசிரியர்கள் எல்லாப் பாடசாலைகளுக்கும் நியமிக்கப்பட்டனர். 80க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் ஏறாவூரில் ஒரே நாளில் நியமனம் பெற்றனர். மர்ஹூம் யூ.எல். தாஜத் அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபரானார். ஏறாவூர் 1ம் குறிச்சியில் நகுமானியா வித்தியாலயமும், மக்காமடியில் மக்காமடி வித்தியாலயமும், புன்னக்குடா வீதியில் அலிகாரின் ஆரம்பப் பாடசாலையான அலிகார் கனிஷ்ட வித்தியாலயமும் அமைக்கப்பட்டன. அலிகார் மகா வித்தியாலயத்திற்கு விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் அமைக்கப்பட்டது. ஏறாவூர் பெண் பாடசாலைக்கு முஸ்லிம் அதிபர் நியமிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு ஏறாவூரில் அனைத்துப் பாடசாலைகளும் இவ்வூரின் ஆசிரியர்களையும் அதிபர்களையும் பெற்று இயங்கிவரும் வேளை ஜனாப் நகுமான் அவர்களின் அரசியல் பின்னடைவு சமூகத்தில் இருந்து அவரை ஓய்வுபெறச் செய்தது.

ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் அவர்களின் பின்பும் ஏறாவூரில் கல்வி வளர்ச்சி எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் முன்னோக்கியே சென்றது. டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டபின் அவர் இவ்வூரின் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். அவரது காலத்தில் அலிகார் மகா வித்தியாலயத்திற்கு ஆராதனை மண்டபம், பெண் பாடசாலைக்கு மாடிக்கட்டிடம் ஆகியன அமைக்கப்பட்டன. ஓட்டுப்பள்ளி, மிச்சநகர் ஆகிய இடங்களில் புதிய பாடசாலைகள் இரண்டு அமைக்கப்பட்டன. அன்னாரின் நீண்டநாள் சுகவீனமும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அன்னாரின் மறைவும் கல்வி வளர்ச்சியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. டாக்டர் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களின் மரணத்தின் பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்த ஜனாப் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களும் ஏறாவூரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு சிறந்த

பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். அலிகார் தேசிய பாடசாலை, அல் ஜுப்றியா வித்தியாலயம், மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலயம், நகுமானியா மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றிற்கு சிறந்த கட்டிட வசதிகளுடன் பல்வேறு பௌதீக வளங்களையும் பெற்றுத் தந்துள்ள துடன் ஹிஸ்புல்லாஹ் வித்தியாலயம், அல் அஷ்ரப் வித்தியாலயம் ஆகிய புதிய பாடசாலைகளையும் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். புலம் பெயர்ந்து வந்த உறுகாமம் மக்களின் பிள்ளைகளுக்கென 'றுகம் வித்தியாலயம்' என்ற வித்தியாலயமொன்று இவரின் காலத்திலேயே அமைக்கப்பட்டது.

இதே காலத்தில் அரசியலில் பிரவேசித்த அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தை தேசிய பாடசாலை என்ற தரத்துக்கு உயர்த்தினார். அப்பாடசாலையின் பல பௌதீக வளத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தார். நகுமானியா மகா வித்தியாலயம், அறபா வித்தியாலயம் முதலிய பாடசாலைகளுக்கு கட்டிடங்களைப் பெற்றுக்கொடுத்ததுடன், ஸாஹிர் மௌலானா வித்தியாலயம், அப்துல் காதர் வித்தியாலயம் ஆகிய இரு புதிய பாடசாலைகளையும் அமைத்துக் கொடுத்தார். நெருக்கடியான இடத்தில் அமைந்திருந்த ஓட்டுப்பள்ளி அகமட் பரீட் வித்தியாலயத்திற்கு புதிய காணியைப் பெற்று அங்கு மாடிக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டதும் இவரின் முயற்சியினாலேயாகும்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாஜுத் அவர்களின் முயற்சியினால் அலிகார் தேசிய பாடசாலைக்கு மாடிக்கட்டிடம், விடுதிக்கான ஒதுக்கீடு, அறபா வித்தியாலயத்திற்கு மாடிக் கட்டிடம் போன்றவை கிடைத்தன.

இவ்வாறு ஏறாவூரின் கல்வி வரலாற்றில் 1956ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை கல்வித்துறை குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றம் கண்ட தற்கு அரசியல்வாதிகள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், நலன்விரும்பிகள் ஆகியோரின் கூட்டுச் செயற்பாடே காரணமாகும். ஏறாவூர்க் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்த நல்வாழ்வுச் சங்கத்தினைப் போன்று ஏறாவூர் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச் சபையும் பிற்காலத்தில் இப்பணியைத் தொடர்ந்தது.

ஏறாவூரின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர்களுள் அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் முதன்மையானவர். 1970களில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி பதவியில் இருந்தபோது ஜனாப் நகுமான் அவர்களுக்குப்

பெரும் செல்வாக்கிருந்தது. இவ்வூரில் படித்துவிட்டு வேலை வாய்ப்பற்றிருந்த நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர், யுவதிகளுக்கு பல்வேறு வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். அன்றைய கல்வி அமைச்சராகயிருந்த மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்களின் முழு ஆதரவும் அனுசரணையும் ஜனாப் றகுமான் அவர்களுக்குக் கிடைத்தமையால் இப்பணியை அவர்கள் மேற்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது.

மட்டக்களப்பு, கல்குடாத் தொகுதிகளின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக விளங்கிய அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.மாக்கான் மாக்கார் அவர்களின் காலத்தில் ஏற்பட்ட கல்வி விழிப்புணர்வு 1985,1990 ஆகிய காலங்களில் ஏற்பட்ட வன்முறைகளின் பின்னர் விருட்சமாகி விரியத் தொடங்கியது. இவ் வன்முறைகளின்போது முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட உயிரிழப்புக்களும், பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட பாரிய வீழ்ச்சியும் கல்வியின் பக்கம் முஸ்லிம்களின் கவனத்தைத் திருப்பின. இக் காலத்தின் பின்னர் வெளியான அரசாங்கப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள், அரசு பணிகளில் இணைந்தோர் தொகை, உயர் கல்வி நிலையங்களில் இப்பகுதி மாணவர்களின் பிரவேசத்தில் ஏற்பட்ட உயர்வு முதலிய அம்சங்கள் இக்கூற்றை உண்மைப்படுத்துகின்றன.

ஏறாவூரின் கல்வி வரலாற்றில் சில சம்பவங்கள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை :

1. மறைந்த கல்விமான் யூ.எல்.தாலுத் அவர்கள் அதிபராயிருந்த 1975-1990 காலப்பகுதி அலிகாரின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு பொற்காலமாகும்.
2. 1985,1990 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட கலவரங்களின் தாக்கம் கல்விச் செல்வமே உயர்ந்த செல்வம் எனும் தத்துவத்தை மக்களுக்கு உணர்த்தியது.
3. சமகாலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மூன்று ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் றகுமானியா மகா வித்தியாலயம் குறுகிய காலத்தினுள் பெருவளர்ச்சி கண்டது.
4. பத்து ஆண்டுகளுள் ஐந்து பாடசாலைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன.
5. 1970க்கு முன் இவ்வூர்ப் பாடசாலைகள் அமைந்த காணிகள் முடிக்குரியனவாகவே இருந்தன. 1970க்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட கல்வி

விழிப்புணர்வும் சனத்தொகை அதிகரிப்பும் காரணமாகப் புதிய பாடசாலைகளைத் தோற்றுவிக்கவேண்டிய கட்டாயத் தேவை ஏற்பட்டபோது தமது சொந்தக் காணிகளை இலவசமாக வழங்கி, புதிய இடங்களில் பாடசாலைகளை அமைக்கப் பொதுநலப் பங்களிப்பு நல்கியோராகப் பின்வருவோர் இடம்பெறுகின்றனர்.

- 1) மர்ஹூமா ஆயிஷா (உமர்லெவ்வை வன்னிமை மனைவி) : மட்/ஏறாவூர் அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயம்.
- 2) மர்ஹூம் முதலியார் ஏ.சின்னலெப்பை (முன்னாள் பா.உ) : மட்/ஏறாவூர் அல் ஜுப்ரியா வித்தியாலயம்.
- 3) மர்ஹூம் எம்.சீனிமுகம்மது (முன்னாள் விவாகப் பதிவாளர்) : மட்/ஏறாவூர் தாமரைக்கேணி ஸாகிர் மௌலானா வித்தியாலயம்.
- 4) அல்ஹாஜ்.வை.எம்.ஏ.காதர் (ஜே.பி) : மட்/ஐயன்கேணி அப்துல் காதர் வித்தியாலயம்.
- 5) ஜனாப்.எஸ்.எம்.எம்.அபுசாலி : மட்/டாக்டர் அகமட் பரீட் வித்தியாலயம்.
- 6) மர்ஹூம் இளையவன் போடியார் - மட்/ஹம்மானியா ம.வி

கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியின் பின்னர் பல்வேறு உயர் பதவிகளில் பிரகாசிப்போர் :

1. சட்டத்துறை:

- ஜனாப். எஸ்.எம்.எம். பஷீர் (பரிஸ்டர்,லண்டன்)
 ஜனாப். எஸ்.எம். அமீன் (சட்டத்தரணி)
 ஜனாப். எம்.வை.ஏ. லத்தீப் (சட்டத்தரணி)
 ஜனாப். ஏ.எல்.ஏ. முனாஸ் (சட்டத்தரணி)
 மர்ஹூம். சாலி (சட்டத்துறையில் இறுதியாண்டில் கற்றுக் கொண்டிருக்கையில் வபாத்தானார்)
 ஜனாப். எம்.ஐ.எல்.எம். பழில் (சட்டபீடம்)
 செல்வி. எஸ்.எல். பாத்திமா சுல்பிகா (சட்டபீடம்)

2. மருத்துவத் துறை:

- டாக்டர். பரீட். மீராலெவ்வை (ஹோமியோபதி)
 டாக்டர் எம்.எச்.எம். தாரிக் (MBBS)
 டாக்டர் ஏ.எல்.எம். இக்பால் (MBBS)
 டாக்டர் ஏ.எம்.ஏ. நாஸர் (MBBS)

டாக்டர் ஏ.காதர் பீலி (MBBS)
 டாக்டர் எம்.ஏ.சீ.ஏ. பழில் (MBBS)
 டாக்டர் எம்.எல். மஸாயா (MBBS)
 டாக்டர் எஸ்.எல். தாஹிரா (MBBS)
 டாக்டர் ஏ. மர்கூக்கா (MBBS)
 டாக்டர். எச்.எம்.எம். மௌஜூத் (MBBS)
 டாக்டர் எம்.எஸ்.எம். லாபீர் (Bums)
 டாக்டர் எச்.எம்.ஏ. ஜப்பார் (Bums)
 டாக்டர் எம்.எச். ஜனுக்கிரா (Bums)
 டாக்டர் எம்.ஏ.சீ.ஏ. அனஸ் (Bums)

ஜனாப். எம்.எம். சுகைல் (மருத்துவபீடம்)
 செல்வி. எச்.எம். ஜலீலா (மருத்துவபீடம்)
 ஜனாப். எம்.பீ.எம். ஆஸிக் (மருத்துவபீடம்)
 செல்வி. ஏ.எம். சாபிறா (மருத்துவபீடம்)
 ஜனாப். ஜே.எச்.எம். பிர்னாஸ் (மருத்துவபீடம்)
 ஜனாப். ஏ.சீ. சர்ஜன் (மிருகவைத்திய பீடம்)
 ஜனாப். எம்.எம். றஸீன் (மிருகவைத்திய பீடம்)

வைத்தியத் துறைசார்ந்த துறைகள் :

ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.எம்.பறகதுல்லாஹ் (பௌதீக சிகிச்சையாளர்)
 ஜனாப் ஏ. முனாஸ் (வைத்திய ஆய்வக தொழில் நுட்பவியலாளர்)
 ஜனாப் எம்.எச். சித்தீக் (வைத்திய ஆய்வக தொழில் நுட்பவியலாளர்)
 ஜனாப் வீ.எம் சாலி (மருந்தகவியலாளர்)
 செல்வி எம்.ஐ.எம். பாஹிமா (மருந்தகவியலாளர்)
 திருமதி முனாபிறா லாபிர் (மருந்தகவியலாளர்)
 ஜனாப் எம்.எஸ்.எம். சமீம் (மருந்தகவியலாளர்)
 ஜனாப் எம்.ஐ.எம். பாஹிம் (மருந்தகவியலாளர்)
 ஜனாப் எஸ்.எம்.பலீல் (சுகாதாரப் பரிசோதகர்)
 ஜனாப் யூ.எல்.ஏ.மஜீத் (சுகாதாரப் பரிசோதகர்)
 ஜனாப் எஸ்எம்.முபாறக் (சுகாதாரப் பரிசோதகர்)

பொறியியல் துறை :

ஜனாப். எஸ்.எல். காலிதீன்
 ஜனாப் ரீ.எஸ். சபியுதீன்
 ஜனாப் ஏ.சீ. ஹுசைன் றஸ்வி

ஜனாப் ஏ.எம். உவைஸ் (பொறியியல் பீடம்)
 ஜனாப் ஏ.எஸ். இர்ஷாத் (பொறியியல் பீடம்)
 ஜனாப் ஏ.எல். பிர்தௌஸ் (பொறியியல் பீடம்)
 ஜனாப் ஏ.எம். ஹக்கீம் (பொறியியல் பீடம்)
 ஜனாப் . எம். அஜ்மீர் (பொறியியல் பீடம்)

கணக்கியல் துறை :

ஜனாப். எஸ். அப்துல் மஜீத் (பட்டயக் கணக்காளர்)
 ஜனாப். ஏ.ஆர்.எம். ஹபீல் (பட்டயக் கணக்காளர்)
 ஜனாப். என்.எஸ்.எம். பைஸல் (பட்டயக் கணக்காளர்)
 ஜனாப். எம்.எம். பாரிஸ் (பட்டயக் கணக்காளர்)
 ஜனாப். எம்.எஸ். பஷீர் (கணக்காளர் சேவை)
 திருமதி. இந்திரா மோகன் (கணக்காளர் சேவை)
 ஜனாப். எச்.எம். நௌபீக் (கணக்காளர் சேவை)

இலங்கை நிர்வாக சேவை :

திரு. இ. மௌனகுரு சாமி (முன்னாள் அரசாங்க அதிபர்)
 ஜனாப். ஏ. அப்துல் மஜீத் (பணிப்பாளர்,கிழக்கு உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு)
 ஜனாப். வி. யூசப் (பிரதேச செயலாளர்)
 திரு. என். சிறி சங்கர் (பிரதேச செயலாளர்)
 ஜனாப். எம்.எல். அன்வர் அலி (முன்னாள் மோட்டார் போ.வ. உதவி ஆணையாளர்)
 ஜனாப். எஸ்.எச்.எம். முஸம்மில் (உதவி பிரதேச செயலாளர்)
 திருமதி. நிகாரா மௌஜூத் (உதவி பிரதேச செயலாளர்)

இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை :

ஜனாப். எம்.எஸ். நெய்னா முகம்மது
 (முன்னாள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை அதிபர்)
 மர்ஹூம் யூ.எல்.தாலூத்
 அல்ஹாஜ். யூ.எல்.எம். ஜெய்னுதீன்
 (வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்)
 ஜனாப். யூ.எச். முகம்மது (அதிபர்)
 திருமதி. எஸ்.ஏ. நஸீரா (உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்)

இலங்கை விஞ்ஞான சேவை :

ஜனாப். யூ.எல். தெளபீக் (வனபரிபாலனப் பணிப்பாளர்)

இலங்கை திட்டமிடல் சேவை:

ஜனாப். எம்.ஐ.ஏ. வகாப்தீன் (திட்டமிடல் பணிப்பாளர்)

ஜனாப். எம்.ஐ. மன்கூர் (உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர்)

கடல் கடந்த சேவை (எழுதுநர்) :

ஜனாப். யூ.எச். காலிதீன் - சுவீடன்

ஜனாப். எம்.வை. பைரூஸ் - துபாய்

ஜனாப். எஸ். அப்துல் ரஸீத் - சுவீஸ் - ஜெனீவா

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் :

ஜனாப். வீ. அமீர்தீன் (அரசியல் விஞ்ஞானத் துறை)

ஜனாப். ஏ. ஜவ்பர் ஹுசைன் (இஸ்லாமிய நாகரிகம்)

கல்வியல் கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள் :

ஜனாப். எம்.சி. ஜுனைதீன் (மட்டக்களப்பு கல்வியல் கல்லூரி)

ஜனாப். ஏ. பாறாக் (அட்டாளைச்சேனை கல்வியல் கல்லூரி)

எழுதுநர் அதிகிறப்பு சேவை :

ஜனாப். எம்.கே. முகைதீன் (சுப்றா)

திரு. அ. தம்பாப்பிள்ளை (சுப்றா)

திரு. கா. பொன்னுத்துரை (சுப்றா)

ஜனாப். ஏ.எம்.எம். சபைர் (சுப்றா)

ஜனாப். எம்.ரீ.எம். இஸ்மாயில் (சுப்றா)

நில அளவையாளர்கள் :

ஜனாப். ஏ.எல்.ஏ. கபூர்

ஜனாப். ஏ.எம். நஜ்முதீன்

கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்கள் :

ஜனாப். ஏ.சி.எம். அஷ்ரப்

ஜனாப். ஐ. ஜிப்ரி

ஜனாப். எஸ்.எல்.ஏ. காதர்

ஜனாப். எம்.சி. ஜலால்தீன்

ஜனாப். ஏ. அஜ்வத்

இலங்கை அதிபர் சேவை :

ஜனாப். எம்.எச்.ஏ. செய்னுலாப்தீன்

ஜனாப். சி. மஹ்முது லெவ்வை

மர்ஹூம். எம்.எம். சாலி (புரட்சிக்கமால்)

ஜனாப். ஐ.எல்.எம். கனிபா

ஜனாப். எஸ்.எச்.எம். ஹுசைன்

ஜனாப். ஏ.எம். ஹனீபா

ஜனாப். எஸ்.ஏ.ஆர். ஸாஹிர் மெளலானா

ஜனாப். எஸ்.எம். மீரா முகைதீன்

மர்ஹூம். யூ.எல். அலியார் லெவ்வை

அல்ஹாஜ். யூ.எல். ஆதம் லெவ்வை

திரு. வி. தங்கத்துரை

ஜனாப். ஏ.எஸ். இஸ்லதீன்

அல்ஹாஜ். ஐ.எல்.இஸட். ஆப்தீன்

ஜனாப். எம்.ஜே. றபியுதீன்

ஜனாப். எஸ். சம்சுதீன்

அல்ஹாஜ். என்.எம். அலிவா

ஜனாப். ஏ. நூர்முகம்மது

ஜனாப். ஏ.சி.எம். சஹீத்

அல்ஹாஜ். ஏ.எம்.ஏ. ஜுனைத்

ஜனாப். எம்.எஸ். அபுல்ஹசன்

ஜனாப். கே. காலிதீன்

மர்ஹூம். எம்.எஸ். அபூபக்கர்

ஜனாப். ஏ.எம். மஜீத்

ஜனாப். எம்.ஏ. அப்துல் பரீட்

ஜனாப். எம்.ஐ. அகமட் லெப்பை

ஜனாபா. பஹியா அப்துல் காதர்

ஜனாப். ஐ.எல். மஹ்ரூப்

ஜனாப். ஏ.எம். ஜெமீல்

திருமதி. சபீனா மீரா முகைதீன்

ஜனாப். எம்.எம். ஜவ்பர்

ஜனாப். எஸ்.ஐ. றஸ்ஸாக்

ஜனாப். எஸ்.எம். சலைமாலெவ்வை

வங்கி முகாமையாளர்கள் :

ஜனாப். ஏ. சம்சுதீன் (மக்கள் வங்கி)

ஜனாப் யூ.எல். அலிமுகம்மது

(உதவிப் பிராந்திய முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, மட்டக்களப்பு)

விவசாயப் பெரும்பாக உத்தியோகத்தர் :

ஜனாப். எம்.ஐ. பதுறுதீன்

சமூக சேவை உத்தியோகத்தர் :

ஜனாப். ஏ.எம்.எம். அலியார்

சிறுவர் நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர் :

ஜனாப். எம்.பீ.எம். நஜ்முதீன்

கலாசார உத்தியோகத்தர் :

ஜனாப். எஸ்.ஏ.எம். நளீம்

புள்ளி விபரவியல் உத்தியோகத்தர் :

ஜனாப். எம்.எஸ்.எம். றுாமி

இளைஞர் சேவை உத்தியோகத்தர் :

ஜனாப். எம். ஐ. எம். றம்ஸி

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் :

ஜனாப். எம். ரி.அப்துல் றஸாக்

தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள் : (வீடமைப்பு)

ஜனாப். எம்.ஏ. றகுமான்.

ஜனாப். எம்.எஸ். குத்தூஸ்

ஜனாப். யூ.எம். சித்தீக்

நீதிமன்றப் பதிவாளர் சேவை :

ஜனாப். ஏ.எஸ். முகம்மத் ஜிப்ரி

வரி மதிப்பீட்டாளர் :

ஜனாப். எம்.எல்.எம். தாஹிர்

புகையிரத நிலைய அதிபர் :

ஜனாப்.எம்.எஸ்.எப். ஹில்மி

தபால்,தந்தி சேவை :

ஜனாப். ஏ.எல். றியாழ்

ஜனாப். எஸ்.எச்.எம். கஸ்ஸாலி

ஜனாப். ஏ.எம்.ஏ. கலீல்

ஜனாப். எம்.எம். சக்கூர்

தொழில் நுட்பத் துறை :

ஜனாப். எம்.எச்.எம். றிஸ்வி (NDT)

ஜனாப். ஏ.எம்.றியாழ் (NDT)

ஜனாப் என். பி.எம். நௌசாட் (தொழிநுட்ப பீடம்)

ஜனாப் ரீ.எம்.எம். அப்துல் காதர் (தற்போது ஆசிரியர் சேவையில் இணைந்துள்ளார்.)

ஜனாப். ஜே. அகமட் லெப்பை (தொழிநுட்பவியலாளர், கடதாசி ஆலை கூட்டுத்தாபனம்)

சமுர்த்தி முகாமையாளர்கள் :

ஜனாப் ஏ. அலிஅக்பர்

ஜனாப் எம்.ஐ.எம். இஸ்ஹாக்

செல்வி எம்.எம். சாஹிறா பானு.

திரு. எஸ். தெய்வநாயகம் (பணிப்பாளர் இந்துக் கலாசார திணைக்களம்)

ஜனாப் ஏ. சகரிய்யா (மேலதிக மாவட்ட பதிவாளர்)

ஜனாப் ஈ.எல்.ஏ. கரீம் (சர்வோதய இணைப்பாளர் மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)

ஜனாப் எம். ஜவாத் முஹம்மத் (கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)

ஜனாப் ஏ. பரீத் (மீன்பிடிப் பரிசோதகர்)

ஏறாவூரின் கல்வி நிலையங்கள்

ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்தில் கல்வி முன்னேற்றம் ஏற்படத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து பாடசாலைகள் தோன்றவாரம்பித்தன. 1850ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையே ஏறாவூரின் முதலாவது பாடசாலையென முன்னர் விளக்கப்பட்டது. அதுவே தற்போதைய விபுலானந்தா வித்தியாலயமாகும். பின்னர் முஸ்லிம்களின் குடித் தொகை தற்போதைய ஏறாவூரின் நகர்ப் பகுதியை நோக்கி நகரத் தொடங்கியபோது அப் பகுதிகளில் புதிதாகப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெறலாயின. பிரதான வீதியில் உமறுசாப் போடியாரின் வளவினுள் உருவாக்கப்பட்ட மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலை மாணவர் வரவின்மையால் மூடப்பட்ட காலத்திலேயே ஏறாவூர் அரசினர் கனிஷ்ட பாடசாலை தோன்றிவிட்டது. இதன் பின்னர் காலத்துக்குக் காலம் தேவைக்கேற்ப பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

பாடசாலைகளின் வரலாறுகளைக் கூறும் இப்பகுதி அவ்வப் பாடசாலை அதிபர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதாகும். சில பாடசாலைகளின் அதிபர்களிடமிருந்து தகவல் பெற முடியாமல் போனதால் அப் பாடசாலைகள் பற்றிக் கிடைத்த ஓரிரு தரவுகளை வைத்து இப்பகுதி பூரணப்படுத்தப்பட்டது.

மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலை :

விவசாயத்தை ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டிருந்த ஏறாவூர் மக்களிடம் கல்வியின் அவசியம் பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்துவதற்காக

ஆரம்பகாலத்தில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் உதவி கோரப்பட்டது. இவ்வகையில் மிஷனரிகளின் ஒத்துழைப்புடன் 1850 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதே ஏறாவூர் மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையாகும். இப் பாடசாலை ஏறாவூரின் ஆரம்பக் குடியேற்றம் காணப்பட்ட பகுதியான 5ம் குறிச்சி, வீரபத்திரன் கோயிலுக்கு அருகாமையில், கிராமக் கோட் வீதியில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இப் பாடசாலையின் முதல் அதிபராக திரு. எஸ். கண்டுமணி என்பவர் இருந்தார். அவருக்குத் துணையாக இரு சட்டம்பிமார்கள் பணிபுரிந்தனர். இப் பாடசாலையில் தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் இணைந்து கல்வி கற்றனர். பின்னர் சனத்தொகைப் பெருக்கம் காரணமாக முஸ்லிம்கள் ஏறாவூரின் கிழக்குப் பகுதி நோக்கித் தமது குடியிருப்புக்களை அமைத்துக்கொண்டபோது இப் பாடசாலையில் முஸ்லிம்களின் வரவு குறைந்துபோனது. இன்று ஏறாவூர் விபுலானந்தா வித்தியாலயம் எனும் பெயருடன் இப் பாடசாலை திகழ்கின்றது. ஏறாவூரின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வசிக்கின்ற கல்விமான்களில் அநேகர் இப் பாடசாலையில் கற்றவர்களாவர்.

திரு. கணபதிப்பிள்ளை- கண்டுமணி அவர்களின் பின்,
திரு. எஸ். பஞ்சாட்சரம்,
திரு. என். ராஜரெட்டணம்,
திரு. மகேந்திரலிங்கம்,
திரு. பெ. மகேந்திரவர்மன்
(இன்று வரை) இவ்வித்தகத்தின் அதிபர்களாவர்.

இவ்வித்தகத்திற்கு மட்டக்களப்பு மாவட்ட பா.உ திரு. ஜோஸப் பரராஜசிங்கம் அவர்களின் பன்முக நிதியொதுக்கீட்டில் நீர்த்தொட்டி, தொலைபேசி, தொலைக்காட்சிப்பெட்டி, கணினிப் பொறிகள், தட்டச்சு இயந்திரம் முதலானவையும், மட்டக்களப்பு மாவட்ட முன்னாள் பா.உ. அல்ஹாஜ் செய்யிதலி ஸாஹிர் மெளலானா, அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் சுற்று வேலியும், தட்டச்சுப்பொறி ஒன்றும் வழங்கப்பட்டன.

இன்று, இவ்வித்தகம் தற்போதைய அதிபர் அவர்களின் விடாமுயற்சியால் பல எழுச்சிகளைக் கண்டு வருவது போற்றத்தக்கது எனலாம். மாணவர்கள், கல்வியில் மட்டுமல்லாது புறக்கிருத்தியங்களிலும் வலய, மாவட்ட, மாகாணப்போட்டிகளில் பங்கேற்று வென்று, இதன் புகழை வளர்த்து வருவதற்கு இதன் அதிபர், ஆசிரியர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் போன்றோரின் பங்களிப்புகளே பிரதான காரணங்கள் எனலாம்.

ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலை

1912ல் தொடங்கப் பெற்ற இப் பாடசாலை ஆரம்பத்தில் 'கிராமப் பாடசாலை' என அழைக்கப்பட்டு பின்னர் 'கனிஷ்ட பாடசாலை', சிரேஷ்ட பாடசாலை, முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம், அலிகார் மகா வித்தியாலயம், அலிகார் மத்திய கல்லூரி, அலிகார் தேசிய பாடசாலை எனப் படிப்படியாகத் தரமுயர்ந்துள்ளது. இதன் ஆரம்பத் தலைமை ஆசிரியராகத் திரு.கே. சங்கரப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் என்பவர் 1912-1928 வரை கடமையாற்றியுள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து தலைமை ஆசிரியர்களாகவும் அதிபர்களாகவும் பணிபுரிந்தோரின் விபரம் வருமாறு :

திரு. சிவசுப்ரமணியம் - தலைமையாசிரியர்
 திரு. சண்முகசுந்தரம் - தலைமையாசிரியர்
 திரு. பரராஜசிங்கம் - தலைமையாசிரியர்
 திரு. தங்கராஜா - தலைமையாசிரியர்
 திரு. எஸ். தம்பிராஜா - அதிபர்
 ஜனாப். எம்.ஏ. சம்சுதீன் - அதிபர்
 ஜனாப். எம்.எஸ். மரைக்கார்தம்பி - அதிபர்
 ஜனாப். ஜே.எம்.எம். அப்துல்காதர் - அதிபர்
 ஜனாப். எம்.கே.எம். இஸ்மாயில் - அதிபர்
 திரு. வாமதேவன் - பதில் அதிபர்
 திரு. சிவராஜா - பதில் அதிபர்
 திரு. எஸ்.டி. ஆர்னல்ட் - பதில் அதிபர்
 ஜனாப். வை.எம்.ஏ. காதர் - பதில் அதிபர்
 ஜனாப். எம். அப்துல்லா - அதிபர்
 ஜனாப். எம்.எம். மன்கூர் - அதிபர்
 திரு. சி. நடராஜமூர்த்தி - அதிபர்
 ஜனாப். எம்.எஸ். நெய்னாமுகம்மத் - பதில் அதிபர்
 ஜனாப். எம்.ஐ. ஜுனைதீன் - அதிபர்
 ஜனாப். யூ.எல். தாலூத் - அதிபர்
 ஜனாப். யூ.எல்.எம். ஜெய்னுதீன் - அதிபர்
 ஜனாப். யூ.எச். முகம்மத் - அதிபர்

1974க்கு முன் இங்கு தரம் - 1 தொடக்கம் வகுப்புக்கள் நடைபெற்றன. இதே ஆண்டில் இக்கல்லூரிக்கான கனிஷ்ட வித்தியாலயம் (தற்போதைய அல்ஜுப்ரியா) ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர் தரம் 6 தொடக்கம் வகுப்புக்கள் நடைபெறத் தொடங்கின. தரம் -1 தொடக்கம் வகுப்புக்கள்

நடந்தபோது தரம் 1 - 5 வரைக்கான வகுப்புக்களின் தலைமையாசிரியர்களாகப் பணியாற்றியோர் விபரம் வருமாறு :

1. ஜனாப். எம்.எச்.ஏ. செய்னுலாப்தீன்
2. ஜனாப். சி. மஹ்மூதுலெப்பை
3. ஜனாப். எம்.எம். சாலி
4. ஜனாப். இப்றாஹீமெப்பை
5. ஜனாப். செய்யித் அகமத்

அலிகார் தேசிய கல்லூரிக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதங்களில் அரசியல் வாதிகளின் பங்களிப்புக்கள் அளப்பரியன. இத்தகையோருள் அல்ஹாஜ் ஏ.எச். மாக்கான் மாக்கார், டாக்டர் பரீட் மீராலெப்பை, அல்ஹாஜ். செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா, அல்ஹாஜ், பஷீர் சேகு தாலூத், அல்ஹாஜ், எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ், டாக்டர் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத், அல்ஹாஜ், எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராக விளங்குகின்றனர்.

அல்ஹாஜ். எம்.ஏ.சீ.ஏ. றஹ்மான் (J.P) அவர்களின் பெரு முயற்சியின் பிரதிபலிப்பும், அல்ஹாஜ் டாக்டர் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்களின் அனுசரணையும் இன்று இப்பாடசாலை 'அலிகார்' என்ற அடைமொழியை அடைந்திருப்பதற்குக் காரணமாகும். அத்துடன், அல்ஹாஜ் மாக்கான் மாக்கார் அவர்களின் கல்விச் சேவையின் வெளிப்பாடாக இவ் வித்தியாலயம் தனது முதலாவது மாடிக் கட்டிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

மேலும், ஒன்று கூடல் மண்டபம் அமைவதற்கு நிதியொதுக்கிய டாக்டர் அஹமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களையும், இப்பாடசாலை I.S.D திட்டத்தின் கீழ் உள்வாங்கப்படுவதற்கு வழி அமைத்த அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களையும் அன்னாரிடமிருந்து அதிகளவு கல்விசார் வளங்களை இப் பாடசாலை பெற்றுக் கொண்டமைக்காக அன்னாரையும் தேசிய பாடசாலையாக இக்கல்லூரி மிளிர்வதற்குக் காரண புருஷராகவும், நிர்வாகப் பணிமனை, கணினி வளங்கள் போன்றவற்றை அடையச் செய்த அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களையும். 'லீடர் அஷ்றப் மாடிமனை' அமைவதற்கும் இன்னும் பல கல்வித் தேவைகளைப் பெறவும் காரணராக அமைந்த அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலூத் அவர்களையும் இக்கல்லூரி என்றும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கும்.

இவை தவிர, இக்கல்லூரிக்கென விடுதி அமைவதற்குத் தேவையான காணியைப் பெற்றுக்கொள்ள பொருளாதார ரீதியில் தமது உதவிக் கரங்களை நீட்டிய பெருந்தகைகளான அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.எம். பஷீர் (சட்டத்தரணி - இங்கிலாந்து), அல்ஹாஜ் எஸ். அப்துல் மஜீத் (கணக் காளர் - சலூதி அரேபியா) ஆகிய இம்மண்ணின் பொன்மனச் செம்மல் களையும், பாடசாலையின் பணிகளுக்காக முச்சக்கர வண்டியொன் றினை அன்பளிப்புச் செய்த அல்ஹாஜ். ஹாபிஸ் நஸீர் அகமத் அவர் களையும் வரலாறு மறக்காது.

இக்கல்லூரியில் 1960ல் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட சாரணிய இயக்கம் சுறுசுறுப்பாக இயங்கினாலும் காலப்போக்கில் அதன் செயற்பாடுகள் மந்த நிலையை அடைந்திருந்தவேளை, அல்ஹாஜ். யூ.எல்.எம். ஜெய்னுதீன் அவர்கள் அதிபராகக் கடமையேற்றுக் கொண்டபின், மீண்டும் புதுப் பொலிவுற்று இயங்கத் தொடங்கிற்று. சாரணியப் பயிற்றுவிப்பு ஆசிரியராக அன்று தொட்டு இற்றைவரை ஆசிரியர் ஜனாப். ஏ. அலி முகம்மத் இருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1993ல் இப்பாடசாலையின் மாணவராய் விளங்கிய ஏ.எல். முகைதீன் என்பவருக்குச் சிறந்த சாரணருக்கான ஜனாதிபதிப் பரிசு கிடைத்தமை யையும் இங்கு சுட்டவேண்டியுள்ளது.

1986ல் வணிகத் துறையில் இக்கல்லூரி தேசிய மட்டத்தில் புகழீட்டு வதற்கு, அத்துறைக்குப் பொறுப்பாசிரியராக விளங்கி, வழிகாட்டிய அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம். ஹனிபா (B.Com) அவர்களின் கல்விப்பணி போற்றத் தக்கதொன்றாகும். 1975ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உயர்தர வணிகத் துறை, வளர்ச்சியடைந்து, விசாலித்து விருட்சமாகிப் பல கணக்காளர் களையும், வணிக ஆசிரியர்களையும் இவ்வூருக்குப் பெற்றுக் கொடுத் துள்ளது. இத்துறைசார் கணக்காளர்கள் இன்று கடல் கடந்த நாடுகளிலும் புகழ் பூத்துக் குலுங்குவதற்கு அடித்தளமிட்ட பெருமை அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம். ஹனிபா அவர்களையே சாரும்.

1972ல் உயர்தர வகுப்புக்கான கலைப்பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கலைப்பிரிவில் சிறப்புறச் சித்திபெற்று, பல்கலைக்கழகம் சென்ற இக்கல்லூரியின் முதலாவது மாணவர், இன்றைய அல் முனீரா ம.ம.வி. அதிபர் அல்ஹாஜ். எம்.ஜே. றபீயுதீன் (B.A) ஆவார். வணிகத்துறையில் முதலில் பல்கலைக்கழகம் சென்றவர் இன்றைய இலங்கை நிருவாக சேவையின் முதல்தர உத்தியோகத்தராக விளங்கும் ஜனாப். ஏ. மஜீத் அவர்களாவார். 1975ல் விஞ்ஞான உயர் வகுப்பு துவக்கிவைக்கப்பட்டது.

ஆனால், அதற்கான ஆசிரிய வளம் ஆய்வுகூட உபகரண வளங்கள் என்பன போதாமையால் இக்கல்வியை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பாடசாலை நிர்வாகம் அதிக இடையூறுகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. எனினும், 'முயற்சி திருவினையாக்கும்' என்பதற்கமைவாய் 1992ல் இக் கல்லூரியிலிருந்து எஸ்.எல். காலிதீன் என்ற மாணவர் பொறியியல் கற்கை நெறிக்கும், 1995ல் அவரது சகோதரி செல்வி எஸ்.எல். தாஹிரா என்ற மாணவி மருத்துவத் துறைக்கும் முதன் முதலாகப் பல்கலைக் கழகம் புகுந்தனர்.

(அலிகார் தேசிய பாடசாலையின் பெறுபேறுகள். ஏனைய தகவல்கள் பாடசாலை நிருவாகத் தினரிடம் கோரப்பட்டபோதும் அவை கிடைக்காமையால் வெளியார் மூலம் கிடைத்த தகவல் களின் அடிப்படையில் இது தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.)

மட்/அறபா வித்தியாலயம்

ஏறாவூரின் ஆரம்பகால பாடசாலைகளில் இப் பாடசாலையும் ஒன்றாகும். ஏறாவூர் அலிகார் தேசியப்பாடசாலை, ஏறாவூர் அரசினர் பெருந்தெரு பாடசாலை என அழைக்கப்பட்ட காலத்தில் ஏறாவூர் அரசினர் மைனர் நோட் பாடசாலை என்ற பெயரில் 24.02.1922ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும். இப் பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராக திரு.ஏ.ஈ. ஆதிநாயகம் பணியாற்றினார். இவர் கல்முனையைச் சேர்ந்தவ ராவார். முதலாவது அதிபரினாலேயே இப் பாடசாலை 52 மாணவர் களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பாடசாலையின் ஸ்தாபகர் யார்? என்பதைச் சரியாக அறிந்துகொள்ள முடியாதுள்ள போதிலும் மர்ஹூம் யூ.வீ. மீராஹ்வை முகாந்திரம் அவர்களின் குடும்பமே இக்காலத்தில் ஊர்த் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்துள்ளது.

1922ம் ஆண்டு பாடசாலை தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இன்று வரைக்குமான பாடசாலை சம்பவத் திரட்டுப் பதிவுப் புத்தகங்கள் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளதால் இப் பாடசாலையின் வரலாற்றை திருத்தமாக அறிந்துகொள்ளமுடிவதுடன் ஊரின் வரலாறு பற்றிய பல தகவல்களையும் இக் குறிப்புக்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இப் பாடசாலையானது ஆரம்பத்தில் முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு கலவன் பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதிலும் பெண் ஆசிரியை கள் இல்லாமல் இருந்ததாலும் பெண்களுக்குக் கல்வியின் முக்கியத் துவம் உணரப்படாதிருந்தமையாலும் பெண் மாணவிகள் சேராதிருந் தனர் என்பதனை பாடசாலையின் ஆரம்பகால அதிபர்களின் குறிப்புக் களிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. அதன் பின்னர் இப் பாடசாலை ஏறாவூர்

மைனர் நோட் அரசினர் முஸ்லிம் ஆண்கள் பாடசாலை என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டுவந்து 19.03.1974 ஆந் திகதி முதல் மட்/அறபா வித்தியாலயம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது. 1974ம் ஆண்டு தொடக்கம் இப் பாடசாலை கலவன் பாடசாலையாக மீண்டும் மாற்றப்பட்டு அவ்வாண்டில் தரம் - 1 வகுப்பிற்கு பெண் மாணவிகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஆரம்பத்தில் தரம் 1 தொடக்கம் தரம் 4 வரையுமே வகுப்புக்கள் நடைபெற்றுள்ளன. 1943ம் ஆண்டு தரம் 5 ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1984ல் தரம் 8 வரை வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 2000ல் தரம் 9 வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு தற்போது 1 தொடக்கம் 9 வரை வகுப்புக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இப் பாடசாலையிலுள்ள பௌதீக வளம். கல்வித் தரம் என்பவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது க.பொ.த. சாதாரண வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்கும் அளவிற்கு இன்னும் இப்பாடசாலை தரமுயர்த்தப்படாதிருப்பது பெருங்குறையாகவே காணப்படுகின்றது.

இப் பாடசாலையின் அதிபர்களாக இதுவரை 27 பேர் கடமையாற்றியுள்ளனர். பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து சுமார் 30 வருடங்கள் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களே அதிபர்களாகக் கடமையாற்றியிருப்பது கவனிக்கத்தக்க விடயமாகும். இந்த வகையில் இப் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் தமிழ் ஆசிரியர்களினதும் - அதிபர்களினதும் பங்களிப்பு கணிசமான இடத்தை வகிக்கின்றது. 1951க்குப் பின்னரே முஸ்லிம் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிபர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதிபர்களாகக் கடமையாற்றியவர்களில், இவ்வூரைச் சேர்ந்த முதல் அதிபராக ஜனாப். எம்.எச். செயினுலாப்தீன் (ஆப்தீன் மாஸ்டர்) 09.03.1970 முதல் பணியாற்றியுள்ளார். அவருக்குப் பிறகு ஜனாப். சி. மகுமது லெவ்வை மாஸ்டர், ஜனாப். ஏ.எம். ஹனீபா மாஸ்டர் ஆகியோர் நீண்ட காலம் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றி உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தற்போது 03.06.1996 தொடக்கம் ஜனாப். ஏ.சி.எம். சயீட் அதிபராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

இவையனைத்துக்கும் மேலாக ஏறாவூரின் அரசியல் துறையினை நோக்கும்போது இப் பாடசாலைக்கு தனித்துவமான கௌரவம் மேலோங்கி நிற்கின்றது. ஏறாவூரிலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக டாக்டர் பரீட் மீராலெவ்வை, செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா, பசீர் சேகுதாஜுத் ஆகிய மூவரும் இதுவரை தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். இம் மூவருமே இப் பாடசாலையில் தங்களது ஆரம்பக் கல்வியை

பெற்றிருப்பது பெரும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். அதுமட்டுமன்றி உள்ளூராட்சி மன்றத் தலைவர்களாகப் பதவி வகித்த எம்.ஏ.சி.ஏ. நகுமான், எம்.எஸ். அப்துல் றசாக், ஏ.சி. அப்துல் மஜீட் மௌலவி போன்றோர்களும் இப் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியினைக் கற்றவர்களாவர். பிரதேச சபை உறுப்பினராகப் பணியாற்றி, தேசிய அரசியலில் தற்போது ஈடுபாடு கொண்டுள்ள சட்டத்தரணி எம்.வை.அப்துல் லதீப் அவர்களும் இப் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றவராவார்.

பாடசாலையின் கல்வி முன்னேற்றச் செயற்பாடுகள்

இப் பாடசாலை எதிர்கொள்கின்ற ஒரேயொரு பொதுப் பரீட்சை தரம் 5 புலமைப் பரிசில் பரீட்சையாகும். 1945ம் ஆண்டு நவம்பரில் நடைபெற்ற மேற்படி பரீட்சையில் இப் பாடசாலை மூலம் தோற்றிய காசிம் பாவா - மகுமது (சுட்டெண் - 159), முகம்மது இஸ்மாயில் - சீனி முகம்மது (சுட்டெண் - 157), உதுமாலெவ்வை - இஸ்மாயில் (சுட்டெண் - 158) ஆகியோர் முதன் முதலாக சித்தியடைந்துள்ளனர். அதன் பின்னரும் மத்திய பாடசாலை தெரிவுப் பரீட்சையில் தரம் - 5 மாணவர்கள் சித்தியடைந்து வந்துள்ளனர். அதற்குப் பின்னர் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட தரம் - 5 புலமைப் பரிசில் பரீட்சையிலும் மாணவர்கள் வருடாந்தம் சித்தியடைந்து வந்துள்ளனர். 1998க்குப் பின்னர் தரம் - 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடையும் மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது. 2003ல் அதி கூடிய எண்ணிக்கையாக 14 பேர் சித்தியடைந்துள்ளனர்.

புறக்கிருத்தியச் செயற்பாடுகள்

மிக நீண்டகாலத்திற்கு முன்பிருந்தே பிரதேச சுகாதார விழாக்கள், வட்டார விளையாட்டுப் போட்டிகள், வீட்டுத் தோட்டப் போட்டிகள் என்பவற்றில் பிராந்திய ரீதியிலும், மாவட்ட ரீதியிலும், பிரதேச ரீதியிலும் பாடசாலை மாணவர்கள் வருடாந்தம் பல வெற்றிகளைப் பெற்றிருப்பதை பாடசாலைப் பதிவுகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. அண்மைக் காலத்திலும் விளையாட்டுப் போட்டி, தமிழ் மொழித்தினப் போட்டி, ஆங்கிலத்தினப் போட்டி, சமூகக் கல்விப் போட்டி, கணித விஞ்ஞானப் போட்டி என்பவற்றில் கோட்ட மட்டத்திலும், வலய மட்டத்திலும், மாவட்ட மட்டத்திலும் பல வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளது.

2002 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாகாண மட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் முதற்தடவையாக பாடசாலையைச் சேர்ந்த 03 மாணவர்கள் கலந்துகொள்ளத் தகுதி பெற்றனர். 2004ம் ஆண்டிலும் மாகாண மட்ட

விளையாட்டுப் போட்டியில் ஒரு மாணவர் கலந்துகொண்டார். அவ்வாறே கணிதப் போட்டியிலும் 01 மாணவர் கலந்துகொண்டார். 2003 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேசிய மீலாத் விழாப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளில், மாவட்ட மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் பல வெற்றிகள் பெறப்பட்டுள்ளன. 2004 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேசிய மீலாத் விழா போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் மாவட்ட மட்டத்தில் பல வெற்றிகளையும் தேசிய மட்டத்தில் ஒரு முதலாம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளது.

பாடசாலையின் பௌதீக வளங்கள்

1997ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இப் பாடசாலையின் பல்வேறு பௌதீக வளத் தேவைகள் தற்போதைய அதிபர் ஜனாப். ஏ.சீ.எம். சயீட் அவர்களின் முயற்சியினால் நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களான அரசியல்வாதிகள் இதற்கு தங்களின் பூரண ஒத்துழைப்பினை நல்கியுள்ளனர். அல்-ஹாஜ் அலிஸாஹிர் மௌலானா (பா.உ) அவர்களின் முயற்சியினால் 1998ல் ஆராதனை மண்டபம், வகுப்பறை என்பவற்றுடன் கூடிய மூன்று மாடிக்கட்டிடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அல்-ஹாஜ் பசீர் சேகுதாலுத் (பா.உ) அவர்களின் முயற்சியினால் மூன்று மாடிகளைக்கொண்ட நிருவாகக் கட்டிடத் தொகுதியொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தரணி எம்.வை. அப்துல் லதீப் அவர்களின் முயற்சியினால் 2004ல் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடம், வகுப்பறைகள் என்பனவற்றுடன் கூடிய மூன்றுமாடிக் கட்டிடமொன்று அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அதிபர்களாகக் கடமையாற்றியவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு :

S.Nos	Name of principals	Period	
		From	To
01	Mr. M.E. Athinayagam	24.02.1922	30.09.1922
02	Mr. C.V. Chellappah	01.10.1922	15.08.1924
03	Mr. K. Poopalapillai	16.08.1924	06.03.1929
04	Sriman. S. S. Nagappan	07.03.1929	30.09.1930
05	Mr. E.S. Selvanayagam	01.10.1930	10.03.1933
06	Mr. S.P. Kandhaia	11.03.1933	30.04.1938
07	Mr. K. Sokkalingam	01.05.1938	02.11.1941
08	Mr. N.C. Erampamoorthy	03.11.1941	16.10.1950
09	Mr. A.W. Mohamed	17.10.1950	30.04.1951
10	Mr. A.M. Ibrahim	01.05.1951	31.12.1954

11	Mr. M. Ilayathamby	01.01.1955	05.01.1957
12	Mr. M.I.M. Shariff	06.01.1957	15.06.1958
13	Mr. J.M.M. Abdul Cader	16.06.1958	31.12.1962
14	Mr. V. Mohamed Thamby	01.01.1963	30.04.1963
15	Mr. M.K.M. Ismail	01.05.1963	31.12.1967
16	Mr. S. Athamlebbe	01.01.1968	17.07.1969
17	Mr. M.M. Ibralebbe	18.07.1969	08.03.1970
18	Mr. M.H.A. Seinulabdeen	09.03.1970	31.07.1971
19	Mr. Abu Saiihu	01.08.1971	30.04.1972
20	Mr. C. Mahmood Lebbe	01.05.1972	31.12.1974
21	Mr. M.M. Salih	01.01.1975	20.05.1975
22	Mr. A.M. Haniffa	21.05.1975	26.09.1977
23	Mr. M.I.A. Rasak	27.09.1977	17.01.1978
24	Mr. C. Mahmood lebbe	18.01.1978	14.03.1979
25	Mr. A.M. Haniffa	15.03.1989	05.09.1995
26	Mr. M.S. Junaideen	06.09.1995	02.06.1996
27	Mr. A.C.M. Sayeed	03.06.1996	Up to date

ஏறாவூரின் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு பாடசாலையின் பங்களிப்பு

இப்பாடசாலையானது ஏறாவூரின் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அளப்பரிய பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளதென்றால் அது மிகையாகாது. தற்போது இவ்வூரில் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களாக உயர் பதவி வகிக்கும் பலர் இப் பாடசாலையில் தங்களின் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றிருப்பது பெருமைப்படத்தக்க விடயமாகும். இதன் மூலம் கல்வி அதிகாரிகள், பாடசாலை அதிபர்கள், கணக்காளர்கள், வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், பிரதேச செயலாளர்கள், நில அளவையாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், தொழில் நுட்பவியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், எழுது வினைஞர்கள் இவ்வாறு இன்னும் பல பதவி அணியினர் இவ்வூரில் உருவாவதற்கு இப் பாடசாலை களமமைத்துக் கொடுத்துள்ளது.

மட்/அல் முனீரா மகளிர் மகா வித்தியாலயம் :

ஏறாவூர் அரசினர் முஸ்லிம் பெண்கள் பாடசாலை எனும் பெயரில் பெண்களுக்கான தனியானதொரு பாடசாலை 1916ல் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இதற்காக சேகுப் போக்கர் அவர்களின் பாட்டனார் அகமது லெவ்வைப் போடியார் அரை ஏக்கர் அளவிலான காணியொன்றை வழங்கியிருந்தார்.

தற்போது பிரதான மண்டபமாயுள்ள கட்டிடம் ஆரம்பப் பாடசாலை ஒன்றுக்கு ஏற்ற வகையில் அன்று கிழக்குப் பிராந்திய கல்வித் திணைக்களத்தினால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பின் முன்னாள் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.மாக்கான் மாக்கார் அவர்களால் இரு அறைகளைக்கொண்ட கட்டிடம் ஒன்று அமைத்துக்கொடுக்கப்பட்டது. இப் பாடசாலையின் ஆரம்ப அதிபராக திருமதி.ஏ.எஸ்.பிள்ளை கடமையாற்றினார்.

இப் பாடசாலையின் அதிபர்களாக பின்வருவோர் கடமையாற்றி உள்ளனர்.

1. திருமதி. ஏ.எஸ். பிள்ளை
2. திருமதி. ஏ. அருட்பிரகாசம்
3. திருமதி. எஸ். சின்னக்குட்டி
4. திருமதி.எச். தம்பிராசா
5. திருமதி. ஏ.பி.எம். ஹுசைன்
6. மர்ஹூம்.யூ.எல். அலியார் லெப்பை
7. மர்ஹூம்.யூ.எல். தாலூத்
8. திருமதி. வேலுப்பிள்ளை
9. ஜனாப்.யூ.எல். ஆதம்லெவ்வை
10. ஜனாப்.எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான்
11. மர்ஹூம்.யூ.எல். தாலூத்
12. மர்ஹூம்.எம்.எம். சாலிஹ்
13. ஜனாப்.ஏ.எம். ஜெமீல் (பதில் அதிபர்)
14. ஜனாப்.யூ.எச். முகம்மட்
15. ஜனாப்.எம்.எஸ். அபுல் ஹசன்
16. ஜனாப்.யூ.எச். முகம்மட்
17. ஜனாப்.ஐ.எல். செய்னுலாப்தீன்
18. திருமதி. பஹியா அப்துல் காதர்
19. ஜனாப்.எஸ்.எம். அலியார் (பதில் அதிபர்)
20. ஜனாப்.எம்.ஜே. றபியுதீன்

1980ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1986ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் அதிபராயிருந்த மர்ஹூம் எம்.எம்.சாலி அவர்களால் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை அடுத்து கிராமியக் கைத்தொழில் அமைச்சராயிருந்த

மர்ஹூம் டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் இரு மாடிக்கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இம்முயற்சி இடைநடுவில் தடைப்பட்டாலும் 1987 ஆம் ஆண்டு அதிபராகிய ஜனாப்.யூ.எச். முகம்மட் அவர்களின் முயற்சியினால் இக்கட்டிடம் பூர்த்திசெய்யப்பட்டது.

தரம் 5 புலமைப்பரிசில் தேர்வில் தேறியோர் விபரம் :

ஆண்டு	சித்தியடைந்தோர்
1990	06
1991	-
1992	03
1993	02
1994	01
1995	02
1996	-
1997	01
1998	03
1999	02
2000	04
2001	03
2002	08
2003	08
2004	01

க.பொ.த.(சா/த) தேர்வுப் பெறுபேறு

வருடம்	தோற்றியோர்	சித்தியடைந்தோர்
1968	06	01
1971	04	01
1972	04	-
1973	07	06
1974	08	07
1975	10	05
1976	13	10
1978	12	12
1979	18	04
1980	26	08
1981	24	02
1982	21	11
1983	31	07
1984	50	14
1985	31	11

1986	28	11
1987	25	23
1988	27	14
1989	22	11
1990	26	19
1991	22	10
1992	22	10
1993	34	18
1994	30	29
1995	32	20
1996	33	13
1997	26	10
1998	26	20
1999	23	18
2000	36	31
2001	50	41
2002	51	38
2003	31	29

க.பொ.த. (உயர்தர) பெறுபேற்று விபரம்

ஆண்டு	தோற்றியோர்	சித்தியடைந்தோர்	பல்கலைக்கழக தகைமை பெற்றோர்	அனுமதி பெற்றோர்
1991	09	07	05	-
1992	04	04	02	-
1993	06	04	04	01
1994	07	07	05	-
1995	09	09	09	-
1996	11	10	10	02
1997	16	16	16	08
1998	19	19	18	02
1999	20	20	19	03
2000	11	11	10	-
2001	22	20	19	04
2002	26	23	22	09
2003	21	17	14	02

மட்/மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலயம் :

முன்னாள் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்த அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.மாக்கான் மாக்கார் அவர்களின் முயற்சியினால் உருவானதே இப் பாடசாலையாகும். மீராகேணி அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை எனும் பெயருடன் 1963-06-01இல் இப் பாடசாலை அரசாங்கக் காணியில் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டது. அப்போதைய வட்டார வித்தியாதிக்காரியாயிருந்த திரு.எஸ்.முருகப்பன் இதனைத் திறந்துவைத்தார்.

இப் பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராக ஜனாப்.வை.எம்.அப்துல் காதர் கடமைமாற்றினார். மொத்தம் 107 மாணவர்களுடன் 1ம், 2ம், 3ம் வகுப்புக்கள் ஆரம்பத்தில் காணப்பட்டன. இப் பாடசாலைக்காக மீராகேணி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் 1964ல் ஓர் ஓலைக் கொட்டிவை அமைத்துக் கொடுத்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1992-09-06 இல் மீராகேணி அல் அக்ஷா வித்தியாலயம் என இப் பாடசாலையின் பெயர் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. பாடசாலையின் ஸ்தாபகரது பெயரைக் கொண்டே பாடசாலை அழைக்கப்பட வேண்டுமென பலர் அபிப்பிராயப்பட்டதால் 1997-12-13லிருந்து மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலயம் என இதனது பெயர் மாற்றப்பட்டது.

இப் பாடசாலையின் அதிபர்களாக பலர் கடமைமாற்றி உள்ளனர். சில அதிபர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகளில் இப் பாடசாலைக்கு அதிபராக வந்து சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதிபர்களின் பெயர்கள் முறையே பின்வருமாறு :

1. ஜனாப்.வை.எம். அப்துல் காதர்	01-06-63	-	31-01-65
2. மர்ஹூம். யூ.எல். அலியார் லெப்பை	01-02-65	-	31-08-67
3. ஜனாப். எஸ். மீராலெவ்வை	01-09-67	-	31-01-68
4. ஜனாப். எம்.எம். ஆதம் லெவ்வை	01-02-68	-	09-06-70
5. மர்ஹூம் யூ.எல். அலியார் லெவ்வை	10-06-70	-	31-01-72
6. ஜனாப். எம்.எச்.ஏ. செய்யனுலாப்தீன்	01-02-72	-	25-03-73
7. ஜனாப். எஸ்.ஏ.ஆர். ஸாஹிர் மௌலானா	26-03-73	-	31-01-77
8. ஜனாப். ஐ.எல்.எம். ஹனிபா	01-02-77	-	19-03-79
9. மர்ஹூம்.யூ.எல். அலியார் லெப்பை	20-03-79	-	24-02-80
10. ஜனாப்.எஸ்.எச்.எம். ஹுசைன்	25-02-80	-	31-12-90
11. ஜனாப். கே. காலிதீன்	01-01-91	-	08-04-91
12. ஜனாப். யூ.எல். ஆதம் லெவ்வை	09-04-91	-	14-11-91
13. ஜனாப். கே. காலிதீன்	15-11-91	-	29-03-94
14. ஜனாப். என்.எம்.எம். அலிவா	30-03-94	இன்றுவரை	

ஆரம்பப் பாடசாலையாகக் காணப்பட்ட இப்பாடசாலை 9ம் தரம் வரை கற்கக்கூடிய பாடசாலையாக 26.12.1994ல் தரமுயர்த்தப்பட்டது. மீண்டும் 06.03.2000இல் இது 10ந் தரம் வரை வகுப்புகளைக் கொண்ட பாடசாலையாக மாறியது. 2001ம் ஆண்டில் இப் பாடசாலையில் கற்ற மாணவர்கள் முதன் முறையாக க.பொ.த. சாதாரண தர பரீட்சைக்குத் தோற்றினர். 2003 தொடக்கம் க.பொ.த.உயர்தர கலை வகுப்பும் இங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கிவருகிறது. இதனால் இப்பாடசாலை 1c எனத் தரமுயர்வு பெற்றுள்ளது.

இப் பாடசாலையின் முதலாவது விளையாட்டுப் போட்டி ஜனாப். எஸ்.எச்.எம். ஹுசைன் அவர்கள் அதிபராயிருந்த காலத்தில் 18.05.1989 இல் நடாத்தப்பட்டது. 1997ல் முதலாவது பரிசளிப்பு விழா அதிபர் அல்ஹாஜ் என்.எம்.எம்.அலிவா அவர்களால் நடாத்திவைக்கப்பட்டது.

இப் பாடசாலையில் நூலகமொன்று உலக வங்கியின் நிதியுதவியின் கீழ் நவீன முறையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அல்ஹாஜ். எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களின் முயற்சியினால் புனர் வாழ்வு, புனரமைப்பு நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் ஒன்று கூடல் மண்டபம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அல்ஹாஜ். செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் முயற்சியினால் பாடசாலைக்கான விளையாட்டு மைதானம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இப் பாடசாலையின் பொதுப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் மெச்சத்தக்க விதத்தில் முன்னேற்றமடைந்து செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. 5ம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் 1996 இல் ஒரு மாணவரும், 1998, 1999 ஆம் ஆண்டுகளில் தலா இரண்டு மாணவர்களும் 2000 ஆம் ஆண்டில் ஒரு மாணவரும் 2001 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு மாணவர்களும் சித்தியடைந்தனர். 2002 ஆம் ஆண்டில் இத்தொகை 5 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 2003ல் 7 மாணவர்களும் 2004ல் ஒரு மாணவரும் சித்தியடைந்தனர்.

க.பொ.த.சாதாரண தரப் பரீட்சை முடிவுகளைப் பொறுத்தவரையில் 2001ல் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 21 மாணவர்களில் 16 பேர் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புக்குத் தகுதிபெற்றனர். 2002ஆம் ஆண்டில் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 32 மாணவர்களில் 26 பேர் க.பொ.த.உயர் தரத்துக்குத் தகுதி பெற்றனர். 2003ல் இப்பரீட்சைக்கு 24 பேர் தோற்றி, இவர்களுள் 15 பேர் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புக்குத் தகுதியடைந்தனர்.

மட்-ஏறாவூர் றகுமானியா மகா வித்தியாலயம் :

முன்னாள் பட்டினாட்சிமன்றத் தலைவரும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அமைப்பாளராகவுமிருந்த ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் அவர்களின்

முயற்சியினால் 15.03.1973 இல் நகுமானியா வித்தியாலயம் உருவாக்கப் பட்டது. இதன் ஸ்தாபகரான 'நகுமான்' அவர்களின் பெயரைக் கொண்டே நகுமானியா வித்தியாலயம் என இதற்குப் பெயரிடப் பட்டது. 30.01.2001 இல் நகுமானியா மகா வித்தியாலயமாக இது பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. ஏறாவூரில் அதிக சனத்தொகையைக் கொண்ட பகுதியாகவும் கல்வித்துறையில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்த பகுதியாகவும் காணப்பட்ட இப்பகுதியில் பாடசாலையொன்று அமைக்கப் பட்டமை உண்மையில் மெச்சத்தக்க ஓர் அம்சமாகும். இப் பாடசாலைக் கான காணி இளையவன் போடியார் என்பவரிடமிருந்து கவீகரித்துப் பெறப்பட்டதாகும்.

இப் பாடசாலை 36 மாணவர்களைக் கொண்டே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் அதிபருடன், ஜனாப். யூ.எல். ஆதம்லெப்பை மர்ஹூம் மௌலவி வீ.ஏ. நஹ்மான் ஆகிய இரு ஆசிரியர்களும் இப் பாடசாலையை நடாத்தினர்.

இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து பின்வருவோர் இங்கு அதிபர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர்.

1. ஜனாப். எம்.எச்.ஏ. செயினுலாப்தீன் 15.03.1973 - 31.05.1982
2. ஜனாப். யூ.எல். ஆதம்லெப்பை 01.06.1982 - 31.01.1990
3. ஜனாப். என்.எல்.எம். அஜ்வத் (பதில் அதிபர்) 01.02.1990 - 25.05.1992
4. ஜனாப். ஏ.எல். இஸ்ஸதீன் 27.05.1992 - இற்றைவரை

இப் பாடசாலை சகல பொதுப் பரீட்சைகளிலும் சிறந்த முறையில் முன்னேற்றம் கண்டுவருகின்றது. 5ம் தரப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

ஆண்டு	சித்தியடைந்தோர்	ஆண்டு	சித்தியடைந்தோர்
1985	02	1996	---
1987	05	1997	03
1988	04	1998	04
1989	05	1999	02
1990	06	2000	16
1991	07	2001	19
1992	11	2002	17
1993	05	2003	11
1994	05	2004	09
1995	07		

1992ம் ஆண்டில் திருமதி. சித்தி மல்லிகா சலைமா லெவ்வை ஆசிரியையும் 2000 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஜனாப். யூ.எல். கஸீர் ஆசிரியரும் 5ம் தர மாணவர்களுக்கு பாடபோதனைகளை நடாத்தி அதிகமான மாணவர்கள் சித்தியடைவதற்கு வழிகாட்டினர். 2003, 2004 ஆகிய ஆண்டுகளில் செல்வி என்.எம்.ஆரிபா ஆசிரியையும் இப்பணியில் இணைந்துகொண்டார்.

க.பொ.த.சாதாரண தரப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

ஆண்டு	தோற்றியோர்	சித்தியடைந்தோர்
1991	17	14
1992	33	14
1993	26	14
1994	17	14
1995	38	26
1996	47	11
1997	34	31
1998	41	41
1999	34	30
2000	43	41
2001	34	31
2002	42	36
2003	69	62
2004	56	40

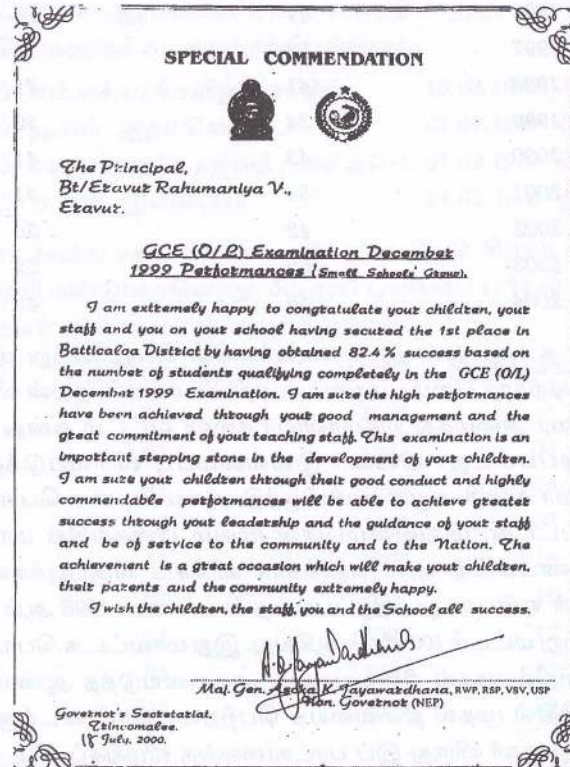
க.பொ.த.சாதாரண தர மாணவர்களின் பெறுபேற்று மட்டத்தை உயர்த்துவதற்காக பழையமாணவர், கல்விமாண்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோரை அழைத்து நகுமானியா கல்வி வட்டம் ஒன்று 1998 இல் உருவாக்கப்பட்டது. பின்னர் இவ்வமைப்பு விரிவுபடுத்தப்பட்டு, நகுமானியா கல்வி, சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பு என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இவ்வமைப்பின் மூலம் பின்தங்கிய மாணவர்கள் இனங்காணப்பட்டு அவர்களுக்காக விசேட வகுப்புகள், செயற் திட்டங்கள் என்பன நடாத்தப்பட்டதன் பயனாக 1998 ஆம் ஆண்டில் பெறுபேற்று மட்டம் 100 வீதம் ஆகியது. இது மாவட்ட க.பொ.த. (சா.த.) பெறுபேற்றில் முதல் நிலையாகும். அதனையடுத்த ஆண்டில் (1999) மாவட்டத்தில் முதல் நிலையைப் பெற்றமையால் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருது இப் பாடசாலைக்கு வழங்கப்பட்டது.

1998ம் ஆண்டு முதல் றகுமானியா மகா வித்தியாலயத்திலிருந்து க.பொ.த.உயர்தரப் பரீட்சைக்கு மாணவர்கள் தோற்றிவருகின்றனர். இவ்வாறு தோற்றிய மாணவர்களின் பெறுபேற்று விபரம் கீழ்வருமாறு:

ஆண்டு தோற்றியோர் சித்தியடைந்தோர் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றோர்

1999	06	05	----
2000	26	24	----
2001	30	30	10
2002	26	18	----
2003	28	27	04
2004	31	25	11

1999 இல் க.பொ.த. (சா/த) பெறுபேற்றில் மாவட்ட ரீதியில் முதல் நிலை பெற்றமைக்காக வழங்கப்பட்ட வடக்கு கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருது

அல்ஹாஜ். எம்.ஏ.சீ.ஏ. நஹ்மான் (ஜே.பி) அவர்களால் உருவாக்கப் பட்ட இம் மகாவித்தியாலயம், தனக்குத்தேவையான கல்விசார் வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் ஆரம்பத்தில் சிரமப்பட்டது. இவ்வகையில் இவ்வித்தியாலய வளர்ச்சிக்குப் பல அரசியல்வாதிகள் கைகொடுத்து உதவினர். எனினும் சிறப்பாக முன்னாள் பிரதி அமைச்சர் அல்ஹாஜ். எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களும், முன்னாள் பா.உ. அல்ஹாஜ். செய்யிது அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களும் செய்த பங்களிப்புகள் காலத்தால் மறக்கமுடியாதன. குறிப்பாக இவ்வித்தியாலயத்தை I.S.D., D.S.D திட்டங்களில் இணைப்பதற்கு அல்ஹாஜ் ஹிஸ்புல்லாஹ் (பா.உ) பெரிதும் பாடுபட்டார். இதன் பயன்பாடாக இவ்வித்தகம் பல வளங்களை உள்வாங்கக்கூடியதாக அமைந்தது. 1996ல் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்பு நடாத்தும் அனுமதியையும் இவரே பெற்றுக்கொடுத்தமையையும் குறிப்பிட்டாகவேண்டியுள்ளது.

2000ம் ஆண்டில் D.S.D திட்டத்திலிருந்து திடீரென இப்பாடசாலை நீக்கப்பட்டபோது தனது அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, அல்ஹாஜ்.செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் மீண்டும் இதனை அத்திட்டத்தில் இணைத்து உதவியதையும் இவ்வித்தியாலயம் என்றும் நினைவில் கொள்ளும். அத்துடன், கட்டிட, கணினிப்பொறி, விளையாட்டு மைதான வளங்களைப் பெறுவதற்கும் மேலும் பல கல்வி வளங்களைப் பெறவும் அல்ஹாஜ். மௌலானா அவர்கள் உறுதுணை புரிந்தார் என்பதும் பேருண்மையாகும்.

I.S.D., D.S.D திட்டங்கள் முடிவு பெற்றபின், தற்போது இப்பாடசாலை 'நவோதய' செயற்றிட்டத்தில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வாயிலாக மேலும் வளவிருத்தியும், அபிவிருத்தியும் காண வாய்ப்புக்களுள்ளன.

ஏறாவூர் நடுமானியா மகா வித்தியாலயம் சார்பாக போட்டிகளில் விருதுகளும் பரிசில்களும் பெற்றோர்:

மாவுட்டி, மரகாண, தேசிய மட்டங்களிலான போட்டிகளில் பங்கேற்று வெற்றி பெற்றோர்.

வருடம்	போட்டியின் வகை	பெற்ற இடம்	பிரிவு	வெற்றியாளர் பெயர்
1994	தமிழ் மொழித்தினம் (வாசிப்பு)	01	02	செல்வி: என்.எம். ஹபீபா.
1996	தமிழ்மொழித்தினம் (கிறுகதை)	01	03	செல்வி: எம்.ஏ.சி. ஜுமானா ஹஸீன்
1998	கூட்டுறவு தின விழா (பேச்சு)	01	கீழ்	செல்வன்: ஏ.எல்.எம். அல்பைஸல்.
1999	உள்ளூராட்சிவாரம்	01	மத்திய	செல்வன்: ஏ.எல்.எம். அல்பைஸல்.
1999	கூட்டுறவு தினம் (பேச்சு)	01	மத்திய	செல்வன்: ஏ.எல்.எம். அல்பைஸல்.
1999	உள்ளூராட்சிவாரம் (பேச்சு)	03	கீழ்	செல்வி: எம்.எஸ். இஸ்மிபானு.
2001	உள்ளூராட்சிவாரம் (கட்டுரை)	01	மேல்	செல்வி: ஏ.எச். சித்தி சஜீதா.
2002	மாஹும் எம். எச்.எம். அஷ்ரப்	02	கீழ்(ஆண்)	செல்வன்: கே. இஸ்மத் சனூஸ்
	சுரண்டு நினைவு தினம்(பேச்சு)			
	'	01	கீழ் (பெண்)	செல்வி: எம். சப்றா.
	'	01	மத்திய (பெண்)	செல்வி: எம்.எஸ். இஸ்மிபானு.
2003	தேசிய மீலாதுன்னபி விழா (பேச்சு)	01	மேல்	செல்வி: எம்.எஸ். இஸ்மிபானு.
2004	தேசிய மீலாதுன்னபி விழா (பேச்சு)	03	--	செல்வன்: கே. இஸ்மத் சனூஸ்

மரகாண மட்டம்:

வருடம்	போட்டியின் வகை	பெற்ற இடம்	பிரிவு	வெற்றியாளர் பெயர்	
	நீர் வாரம் (கவிதை)	2	--	செல்வன்: ஐ.எம். நிகாஸ்.	
	நீர் வாரம் (கட்டுரை)	3	--	செல்வன்: ஏ.எல்.எம். அல்பைஸல்.	
	தேசியமட்டம்				
	வருடம்	போட்டியின் வகை	பெற்ற இடம்	பிரிவு	வெற்றியாளர் பெயர்
1996	தமிழ்மொழித்தினம் (கிறுகதை)	01	03	செல்வி: எம்.ஏ.சி. ஜுமானா ஹஸீன்	
1999	போதைப் பொருள் தடுப்பு வாரம் (கிறுகதை)	01	மேல்	செல்வன்: ஐ.எம். அன்பல்.	
2001	மாஹும் எம். எச்.எம். அஷ்ரப்	01	கீழ்	செல்வன்: ஐ.எம். நிகாஸ்	
2001	ஓராண்டு நினைவு தினம் (கவிதை)	02	கீழ்	செல்வி: ஏ.எல். சஜ்னா வஜி.	
	சாந்தி சமாதான சுகவாழ்வு(கட்டுரை)				
	சமுர்த்தி (கட்டுரை)	01	மேல்	செல்வி: ஏ.எச். சஜீதா.	
2002	மாஹும் எம். எச்.எம். அஷ்ரப்	01	மத்திய (பெண்)	செல்வி: எம்.எஸ். இஸ்மிபானு.	
	சுரண்டு நினைவு தினம் (பேச்சு)				
2002	'	02	கீழ் (ஆண்)	செல்வன்: கே. இஸ்மத் சனூஸ்.	
2002	'	02	கீழ் (பெண்)	செல்வி: எம். சப்றா.	
2002	" (கவிதை)	01	மேல்	செல்வன்: ஐ.எம். நிகாஸ்.	
2004	நீதி, சட்ட மறுசீரமைப்பு, தேசிய ஒருமைப்பாட்டு ஆமைச்சு				
	தேசிய ஒற்றுமை (கட்டுரை)				
2004	தேசிய மீலாதுன்னபி விழா (பேச்சு)	03	மேல்	செல்வன்: ஐ.எம். நிகாஸ். செல்வன்: கே. இஸ்மத் சனூஸ்.	

2001இல் நடைபெற்ற மர்ஹும் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் நினைவு தின கவிதைப் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றமைக்காக செல்வன் இ. முகம்மது நிகாஸ் அதிஉத்தம ஜனாதிபதி திருமதி. சந்திரிக்கா பண்டார நாயக்க அவர்களிடம் இருந்து விருது பெறுகையில்.

1999இல் போதைப்பொருள் தடுப்புவாரத்தை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட தேசிய மட்டத்திலான சிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற செல்வன் இ. முகம்மது அன்பஸ் கல்வியமைச்சர் திரு. நிச்சட் பத்திரனவிடம் இருந்து பரிசு பெறுகையில்

அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயம்

இப் பாடசாலை அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் அவர்களின் முயற்சியினால் 01.04.1974 இல் மக்காமடி அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை என்ற பெயருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்குரிய காணியை மர்ஹும் உமர் லெப்பைப் போடி வன்னியனாரின் மனைவி ஆயிஷா உம்மா வழங்கி உதவினார்.

இப் பாடசாலையின் முதலாவது அதிபராக மர்ஹும் ஜனாப். எம்.எம்.. சாலிஹ் அவர்களும், முதல் உதவி ஆசிரியராக மர்ஹும் ஜனாப்.. ஐ.எல்.எம். யூசுப் அவர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆரம்பிக் கப்பட்ட போது மாணவர் தொகை 84 ஆகக் காணப்பட்டது. படிப்படி யாக வளர்ச்சியடைந்த இப் பாடசாலை 1987 இல் 8 ஆம் வகுப்பு வரையுள்ள இடைநிலைப் பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது.

ஜனாப். எம்.எச்.ஏ. செயினுலாப்தின் அதிபராயிருந்தபோது 1988 ஆம் ஆண்டு இப் பாடசாலைக்கு அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. 1989 முதல் 1991 வரை அதிபராக இருந்த ஜனாப். ஏ. நூர்முகம்மட் அவர்களின் காலத்தில் பாடசாலையின் கல்வி வளர்ச்சிக்குத் தேவையான பல முக்கிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. 1991 முதல் இப் பாடசாலையின் அதிபராக ஜனாப். யூ.எல். ஆதம்லெப்பை அவர்கள் பதவியேற்றபின் ஊரின் முன்னணிப் பாடசாலைகளுள் ஒன்றாக இது மிளிரத் தொடங்கியது. குறிப்பாக புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேறுகளை ஈட்டும் பாடசாலை என்ற புகழ் கிடைத்தமையைச் சுட்டிக்காட்டலாம். அத்துடன் 1994 இல் பாடசாலையின் 20 ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடாத்தப்பட்ட கல்விப் பொருட் கண்காட்சி மிகச் சிறந்த புறக்கிருத்தியச் செயற்பாடாக பலராலும் புகழப்பட்டது.

தற்போதைய அதிபர் ஜனாப். எம்.எஸ். அபுல்ஹசன் 1998 இல் பதவியேற்றார். அவரின் முயற்சியினால் கல்வி வளர்ச்சியும் பௌதீக வளவிருத்தியும் சிறப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக தரம் 5 புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் முன்னெப்போதும் சித்தியடையாத அளவு பெருந்தொகையான மாணவர்கள் அண்மைய ஆண்டுகளில் சித்தியடைந்துள்ளனர்.

இப் பாடசாலையின் பௌதிக வளங்களைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று மாடிகள் கொண்ட ஒன்றுகூடல் மண்டபம் ஒன்றும் மூன்று

மாடிககள் கொண்ட நிர்வாகக் கட்டிடம் ஒன்றும் 1998 இன் பின்னர் நிறுவப்பட்டன.

2000 ஆம் ஆண்டு தரம் 9 வரையுள்ள பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தப் பட்டதுடன் இப் பாடசாலை க.பொ.த.உயர்தரம் (விஞ்ஞானம்) வரையுள்ள பெண்கள் பாடசாலையாக மாற்றப்படவேண்டும் என்ற அதிபரின் பெரு முயற்சியினால் 2003 ஆம் ஆண்டு தரம் 10 ஆரம்பிக்கப் பட்டது. தற்போது இப் பாடசாலை க.பொ.த.சாதாரண தரம் வரை பயிலக்கூடிய அனுமதி பெறப்பட்டு பாடசாலை வகை 2 ஆகத் தரமுயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பாடசாலையில் கடமையாற்றிய அதிபர்கள் வருமாறு

1. மர்ஹும் எம்.எம். சாலி	01-04-74	-	31-12-74
2. மர்ஹும் அலியார் லெப்பை	01-01-75	-	20-03-79
3. ஜனாப். ஐ.எல். எம். ஹனிபா	21-03-79	-	11-05-81
4. மர்ஹும் ஐ.எல். எம். யூசுப் (பதில் அதிபர்)	12-05-81	-	14-02-84
5. ஜனாப். எம்.எச்.ஏ.செய்னுலாப்தீன்	15-02-84	-	24-08-89
6. ஜனாப். ஏ. நூர்முகம்மத்	25-08-89	-	14-11-91
7. ஜனாப். யூ. எல். ஆதம்லெப்பை	15-11-91	-	05-02-98
8. ஜனாப். எம்.எஸ். அபுல்ஹசன்	06-02-98	-	இற்றைவரை

தரம் 5 புலமைப்பரீட்சை பெறுபேற்று விபரம்

ஆண்டு	தோற்றியோர்	சித்தியடைந்தோர்
1991	25	01
1992	29	--
1993	36	06
1994	58	01
1995	46	06
1996	55	01
1997	57	08
1998	63	05
1999	69	16
2000	106	16
2001	99	16
2002	142	09
2003	94	07
2004	84	17

அஹமட் பரீட் வித்தியாலயம்

ஓட்டுப்பள்ளி வித்தியாலயம் என்ற பெயரில் 30-01-1980ல் முன்னாள் பிரதி அமைச்சர் டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட இப் பாடசாலை, 08-06-1989ல் மட்-ஏறாவூர் டாக்டர் அகமட் பரீட் வித்தியாலயம் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இதன் முதல் அதிபர் ஜனாப். எஸ்.எம். மீராமுகைதீன் அவர்களும் அவரின் இளைப்பாற்றலின் பின் ஜனாப். பீ. அலி முகம்மத் அவர்களும் கடமையாற்றினர். இவர்களின் பின் இற்றைவரை ஜனாப். ஏ.எம். ஜுனைத் அதிபர் கடமையாற்றுகின்றார்.

தரம் 5 வரை வகுப்புக்களுள்ள இப்பாடசாலையின் 5ம் தரப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சை முடிவுகள் வருடாவருடம் மெச்சக் கூடியனவாய் அமைந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

ஆண்டு	சித்தியடைந்தோர்
1994	03
1995	01
1997	01
1999	06
2000	04
2001	10
2002	05
2003	10
2004	03

இடநெரிசல் காரணமாகத் தற்போது இப்பாடசாலை, ஏறாவூர் ஆற்றோரத்தில் ஜனாப்.எஸ்.எம்.எம். அபூசாலி என்பவரால் அன்பளிக்கப்பட்ட காணியில் மாடிக்கட்டிடமாக உயர்ந்து இடம் பெயர்ந்துள்ளது. இம் மாடிக்கட்டிடம் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செய்யிதலி லாஹிர் மௌலானா அவர்களின் அயரா முயற்சியினால் 'நியாப்' திட்டத்தின் கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. 30-09-2004ல் கட்டிடத் திறப்பு விழா இடம்பெற்றது.

மட்/ஏறாவூர் மிச் நகர் வித்தியாலயம்

டாக்டர். அகமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் முயற்சியில் சோனக இல்லாமிய கலாசார நிலையத்தினரால் (M.I.C.H) அமைத்தளிக் கப்பட்ட மிச் நகர குடியேற்றக் கிராமத்தில் 12.05.1981ல் இவ்வித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இவ்வித்தியாலயத்தின் ஆரம்ப மாணவர் தொகை 39. தற்போது 368 மாணவர்களையும் 1 தொடக்கம் 8 வரையிலான வகுப்புக்களையும் கொண்டதாக இவ்வித்தகம் மிளர்கிறது. இதில் கடமையாற்றிய அதிபர்கள் விபரம்:-

ஜனாப். ஐ.எல்.எம். ஹனிபா	12.05.1981 - 31.12.1990
ஜனாப். எம்.எம். அப்துல் காதர்	01.01.1991 - 09.04.1991
மர்ஹூம் எம்.எஸ். அபூபக்கர்	10.04.1991 - 03.10.1994
ஜனாப். ஏ.டப்ளியூ. எம். இப்நாஹிம் (பதில் அதிபர்)	04.10.1994 - 29.03.1995
மர்ஹூம் எம்.எஸ். அபூபக்கர்	30.03.1995 - 03.08.2000
ஜனாப். எஸ்.டி.ஏ. நஸ்ஸாக்	04.08.2000 - 31.08.2003
ஜனாப். எஸ்.எல்.எம். இப்நாஹிம் (பதில் அதிபர்)	01.09.2003 - 16-01-2005
திருமதி. பஹியா அப்துல் காதர்	17.01.2005 - இன்றைவரை

5ம் தரம் புலமைப் பரிசில் பரீட்சை முடிவுகள் :

ஆண்டு	தோற்றியோர்	சித்தியடைந்தோர்
2000	22	01
2002	18	01

மட/அல்ஜுப்ரியா வித்தியாலயம்

இப் பாடசாலை அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் கிளையாக 11.01.1978ல் ஜனாப். எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் அவர்களின் முயற்சியினால் உருவாக்கப்பட்டது. அவ்வேளை இது அலிகார் கனிஷ்ட வித்தியாலயம் என்ற பெயரில் இயங்கியது. இதன் ஆரம்ப அதிபராக ஜனாப். சீ. மஹ்மூது லெப்பை அவர்கள் கடமையாற்றினார்கள். இப்பாடசாலையை அமைப்பதற்கான காணி கேட் முதலியார் சின்னலெவ்வை என்பவரிடமிருந்து பெறப்பட்டது.

இவ் வித்தகத்தின் தற்போதைய அதிபர் ஜனாப். எஸ்.சம்கதீன் அவர்களின் முயற்சியினால் வளம் நிறைந்த ஒரு பாடசாலையாக இது மிளர்கின்றது. தற்போது அல்ஜுப்ரியா வித்தியாலயம் என்ற பெயருடன் இயங்கும் இப் பாடசாலையின் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் பெறுபேறுகள் மெச்சத்தக்கவகையில் அமைந்துள்ளன. 2002ல் நடைபெற்ற புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவன் ஏ.என்.நபீர்ஸ். சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றதுடன் மாவட்ட மட்டத்தில் முதல் இடத்தையும் தேசிய மட்டத்தில் மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இப் பாடசாலையின் அதிபர்களின் விபரம் முறையே சீழ்வருமாறு :

1. ஜனாப். சீ. மகுமூது லெவ்வை
2. ஜனாப். எஸ்.ஏ.ஆர். ஸாஹிர் மௌலானா
3. ஜனாப். எஸ்.எம். இப்நாகீம்
4. ஜனாப். எஸ். சம்கதீன்

5ம் தரம் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் :

ஆண்டு	சித்தியடைந்தோர்
1989	03
1990	01
1991	10
1992	00
1993	06
1994	01
1995	03
1996	01
1997	06
1998	03
1999	06
2000	07
2001	03
2002	08
2003	17
2004	12

மட/றாகம் வித்தியாலயம்

1985இலும் அதனைத் தொடர்ந்து 1990இலும் ஏற்பட்ட இனவன்செயல்களின் காரணமாக உறுகாமம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் குடிபெயர்ந்து மீராகேணி கிராமசேவகர் பகுதியில் குடியேறினர். அவர்களுக்காக 'றாகம்' கிராமம் உருவாக்கப்பட்டது. இக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த குழந்தைகளின் கல்வியை நோக்காகக் கொண்டு 29.04.1991 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே றாகம் வித்தியாலயமாகும். இவ் வித்தியாலயத்தின் முதலாவது அதிபராக அல்ஹாஜ் என்.எம்.எம். அலிவா கடமையாற்றினார். 29.03.1994 முதல் இன்றுவரை ஜனாப். ஏ. அப்துல் மஜீத் இப் பாடசாலையின் அதிபராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

சுமார் 77 மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் இப் பாடசாலையில் தரம் 1 முதல் 5 வரை வகுப்புகள் காணப்படுகின்றன. இப் பாடசாலையின் ஆரம்பம் உறுகாமம் என்ற கிராமத்தில் 1965 இலேயே ஏற்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்-ஹிஸ்புல்லாஹ் வித்தியாலயம்

ஏறாவூரின் ஐயங்கேணி பகுதியில் கல்வி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் முன்னாள் பிரதியமைச்சராகவும் விளங்கிய அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களின் உழைப்பினாலும் இப்பகுதி ஹிஜ்ரா கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஒத்துழைப்பினாலும் 31.03.1994 இல் இப் பாடசாலை உருவானது.

ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் முதல் இன்றுவரை ஜனாப். கே. காலிதீன் அவர்கள் இப்பாடசாலையின் அதிபராகக் கடமையாற்றுகிறார். பௌதீக வளங்களை நிறைவாகப் பெற்றிருந்தாலும் மாணவர்களின் வரவு குறைவாக இருப்பது பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தில் தாமதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மட்/அல்-அஷ்ரப் வித்தியாலயம்

மறைந்த ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களின் பெயரை நினைவூட்டும் வகையில் குடியேற்றக் கிராமத்தின் கல்வி விழிப்புணர்வை நோக்காகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே இப் பாடசாலையாகும். இது 15.03.1996 இல் உருவாக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலை ஒரு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்ப மாணவர் தொகை 23 ஆகும். இன்றைய மாணவர் தொகை 125 ஆகும்.

இங்கு கடமையாற்றிய அதிபர்கள் வருமாறு :

1. திருமதி .எஸ்.மீரா முகைதீன்
2. ஜனாப். எஸ்.எம். அமீர் (பதில் அதிபர்)
3. ஜனாப். எஸ்.டி.ஏ. றலாக்

மட்/தாமரைக்கேணி ஸாஹிர் மௌலானா வித்தியாலயம்

முன்னாள் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் முன்னெடுப்பின் பயனாக அமைந்ததே இப் பாடசாலையாகும்.

இப் பாடசாலை 12.01.1996 இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இதன் அதிபராக ஜனாப். எஸ்.எம். சலைமாலெவ்வை அவர்கள் கடமையாற்றுகிறார்கள். இப் பாடசாலைக்காக காணியை வழங்கியவர் முன்னாள் பிறப்பு இறப்புப் பதிவுகாரர் மர்ஹூம் ஜனாப். எம். சீனிமுகம்மது அவர்களாவார்.

மட்/அப்துல் காதர் வித்தியாலயம்

ஏறாவூர் ஐயங்கேணி கிராமத்தில் வாழும் சிறுவர்களின் நன்மை கருதி அல்ஹாஜ் வை.எம். அப்துல் காதர் (ஜே.பி) அவர்களால் வழங்கப்பட்ட காணியில் இப் பாடசாலை அமைந்துள்ளது. இது முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் முயற்சியினால் உருவாக்கப்பட்டது. 25.03.1996 இல் 7 மாணவர்களையும் 5 மாணவிகளையும் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப் பாடசாலை தற்போது 1 தொடக்கம் 5ம் தரம் வரையிலுள்ள வகுப்புகளையும் கொண்டு 180 மாணவ, மாணவிகளையும் கொண்டு இயங்குகிறது.

இப் பாடசாலையின் அதிபரான ஜனாப். எம்.எம். ஜவ்பர் அவர்களின் அயராத முயற்சியினால் இப் பாடசாலை 5ம் தர புலமைப் பரிசில் பரீட்சையிலும் ஏனைய புறக்கிருத்திய செயற்பாடுகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

மட்/குடியிருப்பு கலைமகள் மகா வித்தியாலயம்

ஏறாவூரின் கிழக்கு எல்லைப் புறத்தில் அமைந்துள்ள இப்பாடசாலை 1882ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதலில் ஒரு ஓலைக் கொட்டிலில் ஆங்கிலப் பாதிரு ஒருவரினால் இப்பாடசாலை இயக்கம் பெற்றது. இப் பாடசாலையின் ஆரம்பகாலத் தகவல்களைப்பெற ஆவணங்களோ, அறிந்தவர்களோ இன்மையால் 1938ம் ஆண்டின் பின்னரான விடயங்களையே அறியமுடிந்தது.

1938ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1990ம் ஆண்டு வரை தமிழ் முஸ்லிம் மாணவர்கள் ஒன்றாக இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்றுவந்துள்ளனர். கணிசமான முஸ்லிம் ஆசியர்களும் இங்கு சேவையாற்றியுள்ளமை அறியப்படுகின்றது. எனினும் 1990ல் ஏற்பட்ட இனவன்செயலைத் தொடர்ந்து தமிழ் மாணவர்கள் மாத்திரம் கல்வி பயிலும் பாடசாலையாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

இப்பாடசாலை ஆரம்ப நிலைப்பாடசாலையிலிருந்து 1975ல் இடைநிலைப்பாடசாலையாக தரமுயர்ந்தது. 2000ம் ஆண்டில் க.பொ.த. (உயர் தர) வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு IC தரப்பாடசாலையாகத் தரமுயர்ந்தது.

1938ம் ஆண்டின் பின்னர் இப்பாடசாலையில் பின்வருவோர் அதிபர் களாகக் கடமை புரிந்தனர்.

1. திரு. டி.என். நல்ல தம்பி
2. திரு. கே. அருளையா
3. திரு. கனகப்பா
4. திரு. தியாகராஜா
5. திரு. ஜே. ஏ. இராஜேந்திரா
6. திரு. ஏ. பாக்கியமூர்த்தி
7. திரு. ஸ்ரீகிருஷ்ணராஜா
8. திரு. ரி. நித்தியானந்தன்
9. திரு. இளையதம்பி
10. திரு. கே. மனோராஜ்

இப் பாடசாலை 1978 சூறாவளி, 1985 இனக்கலவரம், 1990 இனக் கலவரம் என்பனவற்றால் பெரிதும் பாதிப்புற்ற ஒரு பாடசாலையாகும். 1990 வன்செயலின் பின்னர் இப் பிரதேசவாழ் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து மட்டக்களப்பு நகரத்தில் அகதிமுகாம்களில் தஞ்சமடைந்தனர். அதனால் இப்பாடசாலை சிறிது காலம் மட்டக்களப்பு இந்துக் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு சிங்கள மகா வித்தியாலயம் என்பனவற்றில் தற்காலிகமாகத் தொழிற்பட்டது.

மட/ஏறாவூர் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

03.07.1966ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம்மகாவித்தியாலயம் தொடக்கத்தில் தென்னோலைக் கொட்டில்களிலேயே இயங்கி வந்தது. இதன் ஆரம்பகால அதிபராக திரு.க.கந்தசாமி அவர்கள் விளங்கினார். அவ்வமையம் சுமார் 60 மாணவ, மாணவியர் கல்விகற்று வந்தனர். "மட/ஏறாவூர் அரசினர் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலை" எனப்பெயர் பெற்றிருந்த இவ்வித்தியாலயம் இன்று மகா வித்தியாலயமாக உயர்ந்து க.பொ.த உயர்வகுப்பு வரை நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

தற்போது சுமார் 661 மாணவர்களையும், 23 ஆசிரியர்களையும் கொண்டு இயங்கும் இம்மகாவித்தகம், பல மாணவ, மாணவியரை

பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்பி வைத்த, அனுப்பி வைக்கின்ற அறிவுச் சுரங்கமாகவும் விளங்குகின்றது.

இப்பாடசாலையின் இலக்கம் 14060 ஆகவும், தொகை மதிப்பீட்டு இலக்கம் 4060 ஆகவும் உள்ளன. காணியின் பரப்பளவு 2 ஏக்கரும், 2 றூட்டுக்களுமாகும். கட்டிடங்களின் பரப்பளவு 10400 சதுர அடிகள்.

இதன் அதிபர்களாகத் திரு.க. கந்தசாமி, திரு.ம. கனகநாயகம், திரு.க.கணேசதுரை, திரு.ஆர்.மாணிக்கராஜா, திரு.இ. இராதா கிருஷ்ணன், திரு.சீ.சுந்தரராஜன் ஆகியோர் திறம்படக் கடமையாற்றி, இம் மகா வித்தியாலயத்தின் புகழை நாடறியச்செய்த கல்விமான்களாக விளங்குகின்றனர். தற்போதய அதிபர் திரு.க. தங்கராஜா அவர்கள், இம்மகாவித்தியாலயத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் காட்டிவரும் ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடுகளால் இதன் கல்வித் தரம் மேலும் சிறப்படையும் வாய்ப்புக்கள் நிறைய உள்ளன.

• **உசாத் துணைகளாக...**

1. பாடசாலை சம்பவத் திரட்டுப் புத்தகங்கள் :
ஏறாவூர்ப் பிரதேச பாடசாலைகளுக்குச் சென்று அப் பாடசாலைகளின் சம்பவத் திரட்டுப் புத்தகங்களை அதிபர்களின் அனுசரணைகளுடன் வாசித்துக் குறிப்புக்களும், தரவுகளும் பெறப்பட்டன.
2. ஆவணங்கள் :
கல்வி சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்கள் மூலம் பாடசாலைகளின் வரலாறும், ஊரின் கல்வி வரலாறும் கண்டறியப்பட்டன.
3. பிரமுகர்கள் :
இவ்வூரின் புத்திஜீவிகள், முதியோர்களிடமிருந்து சம்பவங்களும், ஆதார பூர்வமான நிகழ்வுகளும் பெறப்பட்டன.

ஏறாவூரின் கல்வி வரலாற்றுத் தொகுப்பில் பின்வருவோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

1. ஜனாப். எஸ்.எச். அகமட்லெப்பை
2. ஜனாப். எம்.ஐ. தெளபீக் ஹஸன்
3. ஜனாப். கே.எம். அலிஷ்பரி
4. ஜனாப்.. எம்.ஏ.எம். தாஹிர்

மேலதிக தகவல்கள் இணைப்பு : ஜனாப். ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன்.

ஏறாவூரின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள்

மேற்படி தலைப்பில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவந்த கலாசார பாரம்பரியங்களாக இப்பகுதி முஸ்லிம்களின்

1. திருமண சம்பிரதாயங்கள்
2. கத்னா நிகழ்வுகள்
3. கந்தூரி வைபவங்கள்
4. சமய விழாக்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

திருமண சம்பிரதாயங்கள் :

அக்காலத்தில் பருவமடைந்த பெண்களை வெளியிற் காணமுடியாது. வீடுகளில் மிகப் பக்குவமாகவே வளர்க்கப்பட்டனர். அன்னிய ஆண்களுடன் பேசுவோ, அவர்களைப் பார்க்கவோ இவர்கள் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. இவ்வாறு மார்க்க நெறிமுறைகள் தவறாது வளர்க்கப்பட்ட பெண்களுக்கு திருமணம் செய்விப்பதற்காகப் பிரத்தியேகக் காணியில் வீடொன்றைக் கட்டுவர். அக்காலத்தில் வீடுகள் பெரும்பாலும் களிமண்ணினால் கட்டப் பட்டனவாகவேயிருந்தன.

1. அ. வீடுகளின் அமைப்பு :

அடித்தளம் நன்கு உயர்த்தப்பட்டு, களி மண்ணினால் நன்கு மெழுகப் பட்டிருந்தன. சுவர்கள் காவி கலந்த களிமண்ணால் ஒப்புரவாகப் பூசப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு பூசுவதற்குச் சிரட்டை அல்லது காட்டுத் தேங்காயைப் பாவிப்பர். கதவுகளும் பூட்டுக்களும் உறுதியானவையாக

வீட்டின் பின்புறம் 'கோடி' அல்லது 'புறக்கடை' என அழைக்கப் பட்டது. வீட்டுப் பெண்கள் தமது மல,சல கூடமாக இதனையே பாவித்தனர். இதனுள் மண்வெட்டி, ஒரு மண்முட்டி ஆகியன காணப் பட்டன. ஆண்கள் பெரும்பாலும் தமது காலைக் கடனை முடிக்க ஆற்றங்கரை, வெம்பு (தற்போது குடியேற்றக் கிராமங்களாயுள்ள மிச்சநகர் போன்ற புகையிரத வீதிக்கு அப்பாலுள்ள காசான் காட்டுப் பகுதி) போன்ற இடங்களை நாடினர்.

சாப்பு என்ற வீட்டின் வலப்புறம் அமைந்திருந்த திறந்த அறையில் விவசாயத்தளபாடங்கள், உரல், உலக்கை, புற்கட்டுக்கள் (பாய் இழைப் பதற்கு) போன்றவை காணப்பட்டன. உள்வீட்டையே தமது படுக்கை அறையாகப் பாவித்தனர். இதனுள் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட பூட்டுத் திறப்புடன் கூடிய பெட்டகம், பாய்அசைவு, கூடாரக் கட்டில் போன்றவை வைக்கப்பட்டன.

ஆலவீடு பெண்களின் புழக்கத்திற்காக விடப்பட்டது. இவ்வறை சட்டிபாணைகள் (செப்புக் கிடாரம், அண்டா, முடாப்பாணை முதலான மட் பாத்திரங்கள்) பெண்களின் உடைகள் ஆகியன வைப்பதற்கும், கோழி அடை வைப்பதற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டது. 'திண்ணை' என்ற வீட்டின் முற்பகுதி கதவுகளிடப்படாத திறந்த பகுதி. இது வரவேற்பறை யாகவும், சாப்பாட்டு அறையாகவும் பாவனையிலிருந்தது. கதவுகள் ஒவ்வொன்றும் நாற்புறமும் மரநிலைகள் பதிக்கப்பட்டும், மர வாசற் படிகள் அமைக்கப்பட்டும் காணப்பட்டன.

திருமணம் :

முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு பருவமடைந்த தமது மகளுக்கேற்ற மணாளனைத் தேடும் படலம் ஆரம்பமாகும். இதற்கு, மணமகளின் குலம், குடும்பப் பின்னணி, வயது, தொழில், அழகு, நடத்தை ஆகிய வற்றுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தனர். மணமகன் பிடித்துவிட்டால் முதலில் தூதனுப்பி மணமகளின் பெற்றோர் சம்மதத்தைப் பெற்று மணமகளின் வீட்டார், அண்டை அயலிலுள்ள உறவுமுறையான பெண் களை அழைத்து மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குச் 'செப்பு'க் கொண்டு போவர். செப்பு 3 பெட்டிகள் அல்லது 7 பெட்டிகள் அல்லது 11 பெட்டிகளென தகுதிக்கேற்றவாறு அமைந்திருந்தது. புதிய பனையோலைப் பெட்டி களில் பலகார வகை (எண்ணெய்ப் பலகாரம், பயற்றம்பல காரம், சோவிப்பலகாரம், கொட்டுப்பலகாரம், அச்சுப்பலகாரம்) வைத்து அவற்றை வெண் துணிகளால் முடிச்சுப் போட்டுக் கட்டி

பெண்கள் தலைகளில் சுமந்து செல்வர். இதில் நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் பங்கேற்பர். குரவை, பட்டாசு கொழுத்தல் போன்ற சம்பிரதாயங்கள் இவர்கள் செல்லும் பாதையில் இடைக்கிடை நடக்கும்.

இவ்வாறு வரும் மணமகள் வீட்டு (பெண்வீட்டு)ப் பெண்களை வரவேற்று (மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள்) 'சர்வந்து' என்ற சர்பத் கொடுத்து, வெற்றிலை பாக்குக் கொடுத்து உபசரித்து அனுப்புவர். இவ்வாறு பெண் வீட்டிலிருந்து வந்த செப்புப் பெட்டிகளை மாப்பிள்ளை வீட்டினர் தமது உறவுமுறை ஆண்களை மறுநாள் இரவு அழைத்து அவர்கள் முன்னிலையில் அவிழ்த்துத் தாமும் உண்டு உறவினர்க்கும் பங்கிடுவர்.

இதன்பின் திருமணப் பேச்சு வார்த்தைக்கென்று நாள் குறிப்பிட்டு மணமகள் வீட்டிலிருந்து ஆண்கள், பெண் வீட்டுக்குப் பெரும்பாலும் இரவில் (இஷாத் தொழுகையின் பின்) செல்வர். மாப்பிள்ளைக்குச் சீதனம் பேசப்படும். (உ-ம்) 5 பசுக்களும், கன்றுகளும், வீடும், வீட்டுக் காணியும், தோடிவில் சோலை என்ற வயற்புறத்தில் 3 ஏக்கர் வயல், கைக்கூலி 500 ரூபா என்றும் பேசி பல வாதப் பிரதிவாதங்களுடன் திருமணப் பேச்சு முடிவுக்கு வரும். இறுதியில் திருமண நாளை நிச்சயிப்பர். இதற்கு வளர்பிறை அல்லது நிறைபிறை நாட்களையே தெரிவு செய்வர். நோன்புமாதம் கர்பலாவில் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்ட படுகள மாதங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வர். திருமணநாள் நிச்சயிக்கப்பட்டதும் மணமகளின் தந்தை அல்லது மூத்த சகோதரர் மணமகனுக்கு வெள்ளி, தங்க மோதிரம் போடுவார். இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களிடையே வழக்கிலிருந்த மாதங்களின் பெயர்களை இங்கு குறிப்பிடல் பொருத்தமாய் அமையும்.

1. தலைக்கந்தூரி (ரபீஉல் அவ்வல், பள்ளிவாசல்களிலும் வீடுகளிலும் சுப்ஹான மௌலிது ஓதும் காலம்)
2. கடைக்கந்தூரி
3. காதர்கந்தூரி (முஹ்யித்தீன் மௌலிது ஓதும் காலம்)
4. மீராக்கந்தூரி (நாகூர் மீராசாகிப் பெயரால் மௌலிது ஓதும் காலம்)
5. தோவத்து
6. விராத்து
7. நோன்பு
8. பென்னாள் மாதம் (பெருநாள் மாதம்)

9. இடையிட்ட மாதம் (இருபெரும் பெருநாட்களுக்கு இடைப்பட்ட மாதம்)
10. கச்சி (ஹஜ் மாதம்)
11. ஆசுறா
12. சவர் (சபர் மாதம்)

இவ்வாறு அறபு மாதங்களை அம்மாதங்களில் நிகழும் நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ப பெயரிட்டனர்.

இதனிடையில் மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்து 'செப்பு' வந்த பெட்டிகளில் சீனி ஒரு பெட்டியில், வாழைப்பழம் மறுபெட்டியில், பலகார வகைகள் மற்றப் பெட்டிகளில் நிறைத்து, பெண்ணுக்குப் புடவை, சட்டைத்துணி, சவர்க்காரம், கண்ணாடி, சீப்பு, பவுடர் பெட்டி, தலை முடிக்குப் பூச எண்ணெய், சப்பாத்து போன்றவையும் வைத்து மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்று கொடுப்பர். இதன்பின் இரு வீட்டாருக்குமிடையில் செப்புப் பரிமாற்றம் திருமணம் முடியும்வரை அடிக்கடி இடம்பெறும். மாப்பிள்ளை வீட்டாரின் உறவினர்களின் வீடுகளுக்கும் பெண் வீட்டார் சிறிய அளவில் செப்புக் கொண்டு செல்வார்கள். இதன்மூலம் இரு வீட்டாரின் உறவு பலமடையும்.

குறிப்பு:- இமாம் ஹுஸைன் (ரழி) கொலை செய்யப்பட்ட மாதத்தை 'படுகள மாதம்' என்பர். இம்மாதத்தில் திருமணம், புதுமனை கட்டல், புகுதல், கத்னாச் சடங்கு போன்ற சப காரியங்களை நடக்க விடாமல் தவிர்த்துக்கொள்வர்.

திருமண அமர்க்களம் :

திருமணத்திற்கு முதல் நாள் அல்லது அன்று காலையில் மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்து பெண்ணுக்கு 'மருதோன்றி' அரைத்துக்கொண்டு செல்வார்கள். இதற்கும் பெண்கள் நூற்றுக் கணக்கில் அழைக்கப் படுவர். புதிய அரச இலை வடிவில் தொங்கும் வெண்கல வட்டா வாங்கி, அதனடியில் வெற்றிலைக்குள் அரைத்த மருதோன்றியை வைத்து 31 வெற்றிலை, 31 பாக்கு வைத்து வெண் துணியால் மூடி வட்டாவின் கீழ்ப் பிடியிலும் வெண்துணி கட்டி, குடைபிடித்து, குடையின் மேற்புறமும் வெண்துணி விரித்துக் கட்டி மணமகனின் சகோதரி வட்டாவைச் சுமந்து வேறொரு பெண் குடைபிடிக்க நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் சகிதம் குரவை வெடியுடன் புறப்பட்டுச் செல்வர்.

இவ்வாறு செல்லும் பெண்களை அழைத்துவர மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்தும் பெண்கள் பட்டாளம் குரவை, வெடியுடன் புறப்பட்டுச் செல்லும். இதில் முக்கிய அம்சம் யாதெனில், மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் செல்லும் தூரத்தைவிட பெண்வீட்டுப் பெண்கள் செல்லும் தூரம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் செல்லவேண்டிய தூரம் கூடுதல் எனக்கண்டால் மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் பிரச்சினை உண்டாக்கி, நின்ற இடத்தைவிட்டு நகராமல் குரவையொலியெழுப்பி பெண்வீட்டாரைத் தமக்கருகில் வரும்படி சைகை செய்வர்.

இருபக்கப் பெண்களும் வீதியில் சந்தித்து 'பிசகுதல்' நிகழ்வு நடந்தேறும். வட்டாவையும், வெண்துணி போர்த்திய குடையையும் 3 முறை மாற்றி, மாற்றிப் பெண் வீட்டாரிடம் வட்டாவைக் கொடுப்பர். அப்போது பெண்ணின் சகோதரி அல்லது நெருங்கிய உறவுமுறைப் பெண் "ஆணைப்பெத்த நாச்சிமாரே பொண்ணைப்பெத்த பந்தலுக்கு வாங்க" என்று அழைத்ததும் இருதரப்புப் பெண்களும் பெண் வீட்டுக்குள் செல்வர். பெண்வீட்டின் முற்றத்தில் பந்தல் போட்டு, தென்னங் குருத்தோலைகளால் சோடனை செய்து, வாழைத் தண்டில் குருத்தோலைகளால் நிறைகுடம் போன்ற வடிவம் செய்து பந்தலில் வைத்திருப்பர். பாய்கள் விரிக்கப்பட்டிருக்கும். பெண்கள் வரவேற்கப் பட்டு உட்கார வைக்கப்படுவர். பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளையின் சகோதரி மருதோன்றி இடுவார். பிஸ்கட், சர்பத் வழங்கப்பட்டபின் மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் கலைந்து செல்வர். இதன்பின் திருமண ஏற்பாடுகள் தீவிரமடையும். வீட்டில் அடைபட்டுக் கிடந்த வட்டா, படிக்கம், செம்பு போன்றவை முன்கூட்டியே பளிச்சென்று பூசிக் கழவித் துடைக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கும். மாப்பிள்ளைக்கு வேண்டிய புதிய உடைகளும் தயாராகயிருக்கும். தகுதிக்கேற்றவாறு அக்காலத்தில் புழக்கத்திலிருந்த

மோகினி பட்டுச்சாரம்

வெண் பட்டுச்சாரம்

பட்டறை அடுக்குச்சாரம்

பழையகாட் சாரம்

போன்றவற்றில் ஏதாவதொன்று கீழ் அணியாகவும், நெஞ்சுவரை அரைவாசி பிளந்த அரைக்கை சேட் அல்லது பெனியனை மேலணி யாகவும் குஞ்சமுள்ள சிவப்பு நிறத் தொப்பி தலையணியாகவும்

மரத்தினால் செய்யப்பட்ட பாரமில்லாத மிதியடிக்கட்டைகள் காலணிகளாகவும் மாப்பிள்ளை அணிவதற்கு வாங்கிவைக்கப்பட்டு தயார் நிலையில் இருக்கும்.

மணமகளுக்குக் காதுகளில் அணிய தங்கம்/வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட அல்லுக்குத்து, பூக்கூட்டம், வாளி, சிமிக்கி, கொண்டையில் செருக கொண்டைக்குத்தி, மாலைப் பூக்கொண்டைக்குத்தி, கழுத்தில் அணிய கீரமணி, சவுக்கமணி, சவடி, மணிக்கோர்வை, தாவத்துக்கொடி, கைகளில் அணிய பூட்டுக் காப்பு, முகப்புணிக்காப்பு, பட்டணத்துக் காப்பு, கரண்டைக் கால்களில் அணிய கரணை அல்லதுசதங்கை, கொலிசம், தண்டை, மூக்கில் அணிய மூக்குத்தி போன்றவற்றுடன் பின்வரும் ரகப் புடவைகளிலொன்றும் வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

எள்ளு வண்ணச் சோமன்
வெண் பட்டுச் சோமன்
மாட வண்ணச் சோமன்
பட்டறை அடுக்குச் சோமன்
அத்துராகிச் சேலை
சூத்து வெள்ளைப் புடவை
கடுகு வண்ணச் சோமன்
சந்திரபடிச் சோமன்
பால் வண்ணச் சோமன்
மருத மூட்டுச் சோமன்
முக்கடுக்குச் சோமன்
மஞ்சள் பட்டுச் சோமன்
தோம்புச் சேலை
சுருக்குப்புணி
மூங்கில் பட்டு
மோகினிப் பட்டு
கல்கத்தாப் பட்டு
பஞ்ச வர்ணப் பட்டு

போன்றவை அவற்றுட் சிலவாகும். இருபக்கத்து வீடுகளிலும் கல்யாணம்களைகட்டியிருக்கும். திருமணத்திற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே, இரு வீடுகளுக்கும் உறவு-அயல்பாக ஆண்கள் அழைக்கப்பட்டு, பாக்குச் சீவி வைக்கும் நிகழ்வு இடம் பெற்றிருக்கும். இனி,

மாப்பிள்ளை தலை முடியை முற்றாகச் சிரைத்து, முகச்சுவரம் செய்து புதிய 'சிறுவால்' என்ற முழங்கால் மறையும் அளவுள்ள உள்ளாடை அணிந்து கல்யாண வேலைகளில் மும்முரமாக அவரும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பார்.

காவினுக்குச் செல்லல் :

பெண்வீட்டு ஆண்கள் திரண்டு பட்டாசு கொழுத்தி மாப்பிள்ளை அழைப்புக்காக மாப்பிள்ளையின் வீடு நோக்கிச் செல்வர். கூடவே காவின் பதியும்-ரெஜிஸ்டர் (விவாகப் பதிவாளர்) நிக்காஹ் கடமையை நிறைவேற்றும் பள்ளிவாசல் கதீப் (ஆலிம்) போன்றோரும் செல்வர். பணக்காரவீடுகளில் பறை அல்லது மேளம் அடித்துச் செல்வர். அவர்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டை அடைந்ததும் வரவேற்கப்பட்டு பாய்களில் அமர்த்தப்படுவர். விவாகப் பதிவாளர், கதீப் முன்பாக புதுப்பாய் விரிக்கப்பட்டு அதன்மீது வெண்துணி இடப்பட்டு மாப்பிள்ளை அமருவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும். மாப்பிள்ளை மணக் கோலத்துடன் அத்தர் மணம் கமழ, வீட்டுக்குள்ளிருந்து தோழர்களால் அழைத்துவரப்படுவார். வரும்போது சலாம் கூறிக்கொண்டு, மேற்கறிப்பிட்ட பிரமுகர்களின் முன்பாக அமர்ந்ததும் காவின் வேலை ஆரம்பமாகும். காவின் (நிக்காஹ்) சடங்குகள் நிறைவேறியதும் மாப்பிள்ளைக்குப் பெண்ணின் தந்தை அல்லது மூத்த சகோதரர் சலாத்திற்குக் கைகொடுத்து விரலில் மோதிரமும் அணிவிப்பார்.

இதன்பின் மணமகன், வந்திருக்கும் ஆண்களுக்குச் சலாத்திற்குக் கைகொடுத்தபின் பெண்கள் பக்கம் சென்று, தாய், சகோதரி, உறவு முறைப் பெண்களிடம் பிரியாவிடை கேட்பார். அப்போது பெரும் பாலான இடங்களில் மணமகன், மணமகனின் தாய், சகோதரிகள் அழுது புலம்புவர். பெண்களிடமிருந்து ஒருவாறு விடைபெற்றதும் வெள்ளைத்துணி விரித்த கறுப்புக் குடையின்கீழ் மாப்பிள்ளை மேளதாள வாத்தியங்கள் முழங்க அல்லது சலவாத்-பைத் இசைக்க அழைத்துச் செல்லப்படுவார். மணமகன் செல்லும் ஊர்வலத்தில் சீனடி, சிலம்படி, தீப்பந்தம் வீசுதல், சுருட்டு வாள்வீச்சு போன்ற நிகழ்வுகளும் இடம்பெறுவதுண்டு. ஆண்கள் புடைசூழ மாப்பிள்ளை அழைத்துச் செல்லப்படும் ஊர்வலத்தின் பின்னால் மணமகன் வீட்டுப்பெண்களும் புறப்பட்டு வருவார்கள்.

இதனிடையில் மாப்பிள்ளையை வழியில் வரவேற்று அழைத்துச் செல்ல பெண்ணின் சகோதரர் தனது நண்பர்களுடன் வெற்றிலை வட்டா

துக்கி வருவார். இதனை 'மாப்பிள்ளை வட்டா' என்பர். இவ்வட்டாவில் மேற்புறம் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி பதித்த பல சிமிள்கள், சீராக அடுக்கப்பட்ட நீர் வெற்றிலை, நாறப்பாக்கு (தும்பு உரிக்கப்படாத மணமுள்ள பாக்கு) போன்றவை அடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு சிமிழிலும் சுண்ணாம்பு, புகையிலை, ஏலம், கரம்பு, சாதிக்காய், கைப்பு, பூரான் கிழங்கு, பாக்குச் சீவல் எனப் பலவகையான நறுமணவகையறாக்கள் தனித்தனியாக வைக்கப்பட்டிருக்கும். வட்டாவின் மேற்புறம் பல வண்ணத் துணித் துண்டுகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட மூடியொன்று (வட்டாமூடி) வைக்கப்பட்டிருக்கும். மணமகளின் சகோதரர் மாப்பிள்ளை ஊர்வலத்தின் இடைவழியில் சந்தித்து மாப்பிள்ளைக்குத் தாம்பூலம் வழங்கும் நிகழ்வை நடாத்தி வைப்பார். ஊர்வலத்தில் கலந்துகொள்ளும் சிலரும் அவ்வட்டாவிலிருந்து தாம்பூலம் தரித்து செக்கச் சிவந்த உதடுகள் சகிதம் பெண் வீட்டை நோக்கிச் செல்வார்கள்.

மாப்பிள்ளை, பெண்வீட்டை நெருங்கியதும் பட்டாசுச் சத்தம் காதைப் பிளக்கும். பெண்வீட்டுப் பந்தலை அடைந்ததும் மாப்பிள்ளை வரவேற்கப்பட்டு, பலகையொன்றில் வெண்புடவை விரிக்கப்பட்டு, அதன்மீது நிறுத்தப்படுவார். அவரின் பாதணிகளான மிதியடிக் கட்டைகளை பெண்ணின் உறவு முறையினர் பாதுகாப்பாக எடுத்துச்செல்ல மணமகளின் சகோதரர் (பெரும்பாலும் இளைய சகோதரரான 'மச்சினன்' என்பவர்) மணமகளின் பாதங்களை நீரால் கழுவி அதன்பின் செம்பில் பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தேங்காய்ப் பாலால் கழுவிவிட மாப்பிள்ளை பந்தலினுள் பிரவேசித்து, வெள்ளைத் துணி விரிக்கப்பட்ட புதுப்பாயில் அமர்த்தப்படுவார்.

சில நிமிடங்களின் பின் வீட்டுத் திண்ணை எனப்படும் வீட்டின் திறந்த முன் அறைக்கு அழைத்து வரப்பட்டு சேவுரக்காலில் அமர்த்தப்படுவார். (சேவுரக்கால் என்பது வட்டாவின் வடிவத்தை ஒத்த, ஆனால் சற்று உயரமான வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்ட ஒரு இருக்கையாகும்) மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள், மணமகள் வீட்டுக்கு வரும்வரை அவர் காத்திருப்பார். அவர்கள் வந்ததும் உள்வீட்டினுள் பிரவேசிப்பார். அந்த அறையினுள் கட்டிலில் ஏழு பாய்கள் விரிக்கப்பட்டிருக்கும். மேற்புறம் விரிக்கப்படும் பாய் விசேட வேலைப்பாடுகள் அமைந்த மாப்பிள்ளைப் பாய் என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வேழு பாய்கள் விரிக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பதை மணமகளின் சகோதரி எண்ணிக்

கணிப்பிட்டுச் சரிபார்த்தபின் மணமகளின் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தாலியை அவரின் சகோதரி மாப்பிள்ளையிடம் கொடுத்ததும் தாலிகட்டல் இடம்பெறும். இது முடிந்ததும் மணமக்களுக்கு பால் பழம் அருந்தக் கொடுக்கப்படும். பால் பழம் என்பது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட தேங்காய்த் தலைப்பாலினுள் நன்கு கனிந்த பறங்கி வாழைப்பழங்களைச் சீனி சேர்த்துப் பிசைந்து எடுத்த பானமாகும்.

இதன் பின்னர் மணமக்களுக்கு ஆரத்தி எடுக்கப்படும். இதற்கு மூன்று பீரிஸ்கள் பயன்படுத்தப்படும். அவைகளில் முறையே பிழிந்து உலர்த்தப்பட்ட தேங்காய்ப்பூ, மஞ்சள் தூள் சேர்க்கப்பட்ட உலர்ந்த தேங்காய்ப்பூ, புல்லுச் சாயம் சேர்க்கப்பட்ட உலர்ந்த தேங்காய்ப்பூ என்பவற்றுடன் அவித்த மாவில் பதிக்கப்பட்ட குண்டுமணிகள், தேங்காய் எண்ணெய்த் திரி என்பனவும் காணப்படும். மணமக்கள் பால் பழம் அருந்தியபின் அவர்களின் தலைகளை மும்மூன்று முறை ஆரத்தித் தட்டுக்களால் (பீரிஸ்களால்) சுற்றப்பட்டு, அவர்களைக் கொண்டே அத்தட்டுக்களில் எரியும் திரிகள் அணைக்கப்படும். இதன்பின் வாழ்த்துப் படலம் ஆரம்பமாகும். பிரசித்தமான புலவர் ஒருவர் மணமக்களை வாழ்த்திப் பாட்டிசைப்பார். பாடலின் இறுதி அடிகள்.....

கொட்டு முழக்கம் குரவை வெடி நின்றதிர

கோல மட மங்கையர்கள் கூடிக் குரவையிட.....

என முடியும்போது பெண்களின் குரவையொலியும் பட்டாசின் சத்தமும் காதைச் செவிடாக்கும்.

இவ்வேளையில் மணமக்களின் தலையில் வெற்றிலையைக் கசக்கி வீசிக்கொண்டிருப்பார்கள். மணமக்கள் பாவிக்கப்போகும் பாத்திரங்கள் அனைத்தும் அலங்கரிக்கப்பட்டு பின்னப்பட்ட பன்புல் தட்டுக்களால் மூடப்பட்டிருக்கும். திருமணத்திற்கு வந்தவர்கள் மணமக்களிடமிருந்து விடைபெற்றுச் செல்லத் தொடங்குவர். மணமக்களுக்கென விசேடமாகச் சமைக்கப்பட்ட பல்வகைக் கறிகளுடனான இரவுணவு வழங்கப்படும். அநேகமாக இருவரும் ஒரு பீங்கானிலேயே உணவுண்பர். திருமணம் முடிந்த மூன்றாம் இரவு 'தண்ணிவார்த்தல்' என்ற சம்பிரதாயத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மணமகள் வீட்டிலிருந்து மணமகளின் தாய், சகோதரிகள், உறவுமுறைப் பெண்களைக்கொண்ட பலர் மணமகளின் வீட்டுக்கு வருகை தருவர். அவர்கள் கூறைச் சேலை, கூறை களையச் சேலை, சட்டை, சோப், பவுடர், சீப்பு, சப்பாத்து,

பிஸ்கட் பெட்டி, சோடா போத்தல் போன்றவற்றைக் கொண்டுவருவர். இவ்வாறு வரும்போது குரவையொலியும் பட்டாசுச் சத்தமும் ஒலிக்கும். மணமகளுக்கு மணமகனின் வீட்டார் புதிய (கூறை) உடைகளை வாங்கித் தயாராய் வைத்திருப்பார். இதன்பின் மணமக்களை உடை மாற்றவைத்து, பந்தலின் கீழ் மட்பாளைகளில் நிரப்பிவைக்கப்பட்ட நீரினால் குளிக்க வைப்பார். அவ்விடத்தை நாற்புறமும் சீலைகளால் மறைத்துப் பிடிப்பார்கள்.

குளித்து முடிந்ததும் இருவருக்கும் புத்தாடை அணிவிக்கப்படும். இரவுணவை முடித்தபின் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூடு கட்டிய மாட்டு வண்டியில் மணமக்கள் மணமகனின் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப் படுவர். இந் நிகழ்வு கால்மாறிச் செல்லல் எனப்படும். மறுநாட் காலை மணமகனின் வீட்டிலிருந்து காலை உணவுக்காகப் பிட்டுப் பெட்டிகள், இறைச்சிக் கறி, தயிர்ச் சட்டிகள், சீனி, வாழைப்பழம் போன்றவை மணமகனின் வீட்டுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டபின் அன்று பகல் உணவுக்கு மணமகனின் வீட்டிலிருந்து அரிசி, மீன், மரக்கறி, கோழிகள், மசாலாப் பொருட்கள், வாசனைத் திரவியங்கள், இனிப்புப் பண்டங்கள் முதலியன அனுப்பிவைக்கப்படும். அடுத்த நாள் அஸர் தொழுகைக்குப் பின் பெண்ணைப் பார்க்க உறவினர் செல்வர். அன்றிரவு பெண் வீட்டிலிருந்து சில ஆண்களும், பெண்களும் மணமக்களை அழைத்து வருவதற்காக மணமகன் வீட்டுக்குச் செல்வர். இரவுணவை மணமகன் வீட்டில் முடித்துக்கொண்ட தம்பதியர் மணமகன் வீட்டுக்கு அழைத்து வரப்படுவர். மணமகனின் வீட்டில் தம்பதியருக்குக் காலை உணவாக ஒரு நாளைக்கு இடியப்பம், இறைச்சிக் கறி, பாணி, தயிர், வாழைப் பழம், சீனி என்பனவும் மறுநாட் காலை உணவுக்கு மேற்படி உணவுப் பொருட்களுடன் வண்டுப் பிட்டும், மூன்றாம் நாட் காலை உணவாகக் கொழுக்கட்டை, கோழியப்பம் போன்றவையும் வழங்கப்படும். இடியப்பம், பிட்டு, கொழுக்கட்டை போன்றவை தயாரிப்பதற்குத் தேவையான மாவை திருமணத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே மணமகனின் வீட்டில் இடித்து வைத்திருப்பார். மா இடிக்கும் வைபவத் திற்காக பெண்கள் அழைக்கப்பட்டு பல உரல்களில் பட்டாசு, குரவை ஒலியுடன் மா இடிக்கப்படும்.

இனி, திருமணம் முடிந்த பெண் கர்ப்பம் தரித்த செய்தி கேள்விப் பட்டவுடன் மாப்பிள்ளையின் தாய் வீட்டிலிருந்தும் உறவினர் இல்லங்களிலிருந்தும் கொழுக்கட்டை, கோழியப்பம், இடியப்பம் - பாணி, பலகாரங்கள் என்பன மணமகளுக்காக கொண்டுவரப்படும்.

விருத்தசேதனம் :

முல்லிம் சிறார்களுக்கு கட்டாய சன்னத்தாகிய விருத்தசேதன நிகழ்வையும் திருமணச் சடங்கு போன்றே வெகு கோலாகலமாக ஆன்றோர் நடாத்தினர். வீடு மெழுகி, சுவர் பூசி, பாத்திரங்களைத் துடைத்து, பூசி, மினுக்கி, வேலிகளைக் கட்டி.....அதன் பின்னர், ஊர்ப் பெண்களை அழைத்து மாவிடித்து சேகரித்துவைத்து சன்னத் கடமைக்காக தயாராவார். சன்னத் கடமையான விருத்தசேதனம் நிறைவேற்றப்படப்போகும் ஆண் குழந்தைகளுக்கு புத்தாடைகள் வாங்கி கழுத்தில் அணிய சத்தமான வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட காறையும், கரண்டைக் கால்களில் பூட்டத் தண்டைகளும், வெள்ளி அரைஞாண் கொடியும் செய்வித்து, தலைமுடியை முற்றாக மழித்து சன்னத் கல்யாணத்திற்காக பிள்ளைகளைத் தயார்படுத்தி வைப்பார். திருமணத்திற்கு அழைப்பதை போன்று பெண்கள் வீடு வீடாகச் சென்று சன்னத்துக்காக அழைப்பார். பெரும்பாலும் அன்று அழைப்பதற்கென்று ஒரு முறை காணப்பட்டது. உதாரணமாக “வாற வியாழக்கிழமை அஸறுக்குப் பிறகு பிள்ளையை உரலில் வைக்கப்போறம் அயத்துப் போகாம வந்திடுங்க” என்று அழைப்பார். கத்தா (விருத்தசேதனம்) வைபவம் நிகழ்வதற்கு சில தினங்களுக்கு முன்பே மாவிடிப்பதற்கும் மருதோன்றி போடுவதற்கும் தனித்தனியாக அழைப்பதுண்டு. ஆண்கள் வீடு வீடாகப் போய் ஆண்களுக்கு வாய் மூலமான அழைப்பை விடுப்பார்.

அநேகமான வீடுகளில் சன்னத் நிகழும் தினத்தன்று பகலில் அல்லது முதல்நாள் இரவில் மெளலிது ஓதலும் போசனமும் நடைபெறும். சன்னத் நிகழும் வீட்டில் திண்ணை, சாப்பு, உள்வீடு போன்ற இடங்களில் மேற்புறமாக சீலை கட்டுவார்கள். இதற்கு ‘வெள்ளை கட்டுதல்’ எனப்பெயர். வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் போட்டு அதற்கும் வெள்ளை கட்டுவர். சாப்புக்குள் மெல்லிய கயிறு அல்லது சணல் ஒன்றில் வெள்ளைத் துணியொன்றைக் கட்டித் தொங்க விடுவர். சன்னத் கடமை நிறைவேறியதும் பிள்ளையின் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட காயத்தில் படாமல் மறைப்பதற்கு இச் சீலைத்துண்டு உதவுகிறது. இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பே ‘சன்னத்’ கடமை புரியும் ‘ஒஸ்தா மாமா’ வுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருக்கும். குறிப்பிட்ட தினத்தில் அவர் ஆஜராகியிருப்பார். அவரின் கையில் விருத்தசேதனம் செய்யும் உபகரணங்கள் காயத்தை ஆற்றுவதற்கான தூள் என்பன உள்ளடங்கிய முரட்டுத் துணியில் தைக்கப்பட்ட ஒரு பை இருக்கும். சன்னத் வீடு

ஆண், பெண் சிறுவர் கூட்டங்களால் அல்லோலகல்லோலப்படும். சுன்னத் மாப்பிள்ளையை (விருத்த சேதனம் செய்யப்பட்டபோகும் பிள்ளையை 'மாப்பிள்ளை' என்றே அழைப்பர்) குளிக்க வைத்து புத்தாடை அணிவித்து தொப்பி போட்டு, ஆபரணங்கள் அணிவித்து, மாட்டு வண்டியில் பாய் விரித்து, உட்கார வைத்துப் பள்ளிவாசல்களுக்கு அழைத்துச் சென்று பாத்திஹா ஓதி, காணிக்கையும் செலுத்துவர்.

செல்வந்தர்கள் தமது பிள்ளைகளைக் குதிரையில் ஏற்றி 3 அல்லது 7 நாட்களுக்கு ஊர்வலம் எடுப்பர். இவ்வாறு ஊர்வலம் செல்லும் பகுதிகளில் பிள்ளையின் உறவினர் வீடுகள் வரும்போது பிள்ளையை வண்டியை விட்டு இறக்கியெடுத்து, ஆரத்தியெடுத்து, பால் பழமும் பருக்குவர். குதிரைக்குப் பதிலாக ஒற்றை மாட்டுவண்டியையும் (வக்கிக் கரத்தை) சிலர் உபயோகிப்பர். சாதாரண மாட்டு வண்டியில் காற்பங்கு விசாலமும் ஓடுங்கிய சில்லுகளும் பின்புறமாக ஏறுவதற்குப் படிகளும் உடையதுமான இவ்வண்டியின் மேற்புறம் தடித்த சீலையால் மூடப்பட்டிருக்கும். இவ் வண்டியை இழுப்பதற்காக அழகிய இளம் நாம்பன் மாடு பயன்படுத்தப்படும். இவ்வண்டி பலவர்ண மைகள் தீட்டப்பட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். பெரும்பாலான செல்வந்தர்கள் தம் சொந்தப் பாவனைக்காக இவ் வண்டியை வைத்திருந்தார்கள். ஊர்வலம் முடிந்து பிள்ளை வீடு வந்து சேர்ந்ததும் 'நிய்யத்' எனப்படும் சக்கரைக் கஞ்சி காய்ச்சி பாத்திஹா ஓதி முடிந்ததும் பிள்ளையைச் சேவுரக் காலில் உட்காரவைப்பர். சுன்னத்திற்கு வந்தோர் பிள்ளைக்கு அன்பளிப்பு (பணமாக) வழங்குவர். இதன் பின்னர் பிள்ளைக்கு வெள்ளைத் துணி உடுத்தி, வெள்ளைச் சீலை விரிக்கப்பட்ட உரலில் அமரவைத்து, நாற்புறமும் ஆண்கள் சீலையால் மறைத்து நிற்க விருத்தசேதனம் நிகழும். விருத்தசேதனத்தின்போது பிள்ளை அசையாமலிருப்பதற்காக அதன் கை, கால், தொடைகளை பிடித்துக்கொள்பவர் 'பிள்ளை பிடிப்பவர்' எனப்பட்டார். இவ்வேளை குரவையொலி, பட்டாசு என்பன ஒலிக்கும். பிள்ளை அழுதாலும் வெளியில் கேட்காதபடி இவ்வொலிகள் தடைசெய்வனவாக இருந்தன. சுன்னத் செய்யப்பட்ட பிள்ளைக்கு பத்திய உணவே வழங்கப்பட்டன. மூன்று நாட்களின் பின்னரே இயல்பான உணவும் போதியளவு நீரும் வழங்கப்பட்டது. அன்றைய தினம் காயத்தைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டிருந்த சீலை கழற்றப் பட்டு (அது தண்ணீர்ச் சீலை எனப்பட்டது) சுன்னத் செய்தவரால் 'சிரட்டைக் கரித்தூள்' தடவப்படும். இதன் பின்னர் அனைவரும் ஒன்றாக இருந்து பகலுணவு அருந்தியபின் சுன்னத் செய்தவர் தனது கூலியையும் பெற்றுக்கொண்டு விடைபெற்றுச் செல்வார்.

கந்தூரிகள் :

ஒவ்வொரு வருடமும் றபீஉல் அவ்வல் மாதம் பள்ளிவாசல்களிலும், சில தனிப்பட்ட செல்வந்தர் வீடுகளிலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் பேரில் 'சுபஹான மௌலிது' மஃரிப் தொழுகையைத் தொடர்ந்து ஓதப்பட்டு, அன்னதானமாக நெய்ச்சோறு சமைத்து, நார்சா பகிரப்பட்டது. இவ் வைபவங்கள் 12 தினங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறும். இறுதித் தினத்தன்று பெரிய அளவில் சோறு சமைக்கப்பட்டு மக்களுக்குப் பகிரப்பட்டு வந்தது. இந் நடைமுறையே, தலைக் கந்தூரி எனும் பெயரால் வழங்கப்பட்டது.

இதேபோல் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதர் ஜீலானி அவர்களின் பெயரால் முஹ்யித்தீன் மௌலித் ஓதி வருடந்தோறும் கந்தூரி நடைபெற்றது. இதனை 'கடைக் கந்தூரி என அழைத்தனர். இவ்வாறே 'நாகூர் மீராசாகிப்' வலியுல்லாஹ் அவர்களது பேரிலும் 'மீரா கந்தூரி' எனும் பெயரில் கந்தூரி நிகழ்வு இடம் பெற்றுவந்தது. வருடந்தோறும் வீடுகளிலும் கடைகளிலும் 'பர்ஸன்ஜி' மௌலித் எனும் பெயரில் மௌலித் ஓதும் வழக்கமும் இருந்துவந்துள்ளது. 'காளிம் ஸ்டோர்' எனும் பெயரில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த (தற்போது பொலிஸ் நிலையம் அமைந்துள்ள கட்டிடம்) தாபனத்தார் இதனை வருடா வருடம் சிறப்பாகக் கடைப்பிடித்துவந்தனர்.

ஒடுக்கத்துப் புதன் :

வருடந்தோறும் ஸபர் மாதத்தில் கடைசிப் புதனில் 'ஒடுக்கத்துப் புதன்' அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. இதன்போது வெள்ளைப் பீங்கானில் அரிசியில் வடித்தெடுத்த மையைக்கொண்டு 'அஸ்மாக்கள்' எழுதி, அவற்றை நீரில் கரைத்து பயபக்தியுடன் குடித்தனர். இதன் மூலம், அவ்வருடத்தில் ஏற்படப்போகும் துன்ப துயரங்கள், நோய்கள் நீங்குமென நம்பப்பட்டது. சிலர், அன்றையதினம் கடலிற்குச் சென்று குளித்து வருவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

பறாஅத் :

ஆண்டு தோறும் ஷஃபான் மாதத்தின் 13,14,15ம் தினங்களின் பறாஅத் தினம் அனுஷ்டிக்கப்படும். அத்தினத்தில் வீடுகளில் அரிசி மா இடித்து, ரொட்டி சுட்டு, அதனுடன் ஈத்தம்பழம் அல்லது வாழைப்பழம் வைத்து உறவினர், அயலவர் வீடுகள் தோறும் பகிர்ந்தளிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. இன்னும் இவ்வழக்கம் ஓரளவு பின்பற்றப்படுவதைக் காணலாம்.

புறாரி மஜ்லிஸ் :

வருடந்தோறும் ஓட்டுப்பள்ளி, ஆற்றங்கரைப் பள்ளி, 1ம் குறிச்சிப் பள்ளி ஆகியவற்றில் சுழற்சி முறையில் ஸஹீஹூல் புறாரி கிரந்தம் 30 தினங்களில் ஓதப்பட்டு ஒவ்வொரு இரவும் நார்சா எனும் அன்ன தானமும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. இதற்காக உள்ளூரிலிருந்து மட்டு மன்றி, ஓட்டமாவடி, மீராஹோடை, வாழைச்சேனை, பொலனறுவை போன்ற வெளியூர்களிலிருந்தும் ஏறாவூர்ப் பற்றுக் கிராமமான உறுகாமத்திலிருந்தும் பெருந்தொகையான மக்கள் நேர்ச்சைகளைக் கொண்டுவந்தனர். நேர்ச்சைகள், காணிக்கைகளைச் சுற்றுவிட்டாரதமிழ் மக்களும் கொண்டுவந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இம் மூன்று பள்ளிவாயல்களிலும் இன்றும் சுழற்சிமுறையில் புறாரி ஷரீப் ஓதப்பட்டு வந்தாலும் இவை தவிர்ந்த மற்றும் சில பள்ளிவாயல்களிலும் புறாரி ஷரீப் ஒவ்வொரு வருடமும் ஓதப்பட்டுவருகின்றது. பள்ளிவாயல்களுக்கு வழங்கப்படும் நேர்ச்சைகள் நாளாந்தம் மஜ்லிஸ் முடிவுற்றதும் ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்படும். அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் பள்ளிவாயலின் செலவுகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.

விழாக்கள் :

இவ்வூரில் தொன்று தொட்டு பல விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டு வந்தன. அவற்றுள் மீலாத்விழா சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அக்கால இவ்வூரில் வாழ்ந்துவந்த இந்திய உலமாக்களான நஹ்வி ஆலிம் சாஹிப், ஹவ்ழ் ஆலிம் சாஹிப், மக்கி ஆலிம் சாஹிப் போன்றோருடன் இணைந்து மட்டக்களப்பு நகரில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுவந்த கண்ணாடி ஆலிம் சாஹிப், சொலுக்கார், அஸ்ஹாபியா ஸ்டோர் உரிமையாளர்கள் போன்றோர் மீலாத் விழாக்களை முன்னின்று நடத்தினர். பள்ளிவாயல்கள் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டு, மௌலிது வைபவம் முடிந்த பின்னர் உலமாப் பெருமக்களால் நள்ளிரவு வரை மார்க்கப் பிரசங்கம் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது. பிற்காலத்தில் ஊரில் ஆங்காங்கே பொது மேடைகள் அமைக்கப்பட்டு, பல உள்ளூர்ப் பேச்சாளர்களுடன் இந்தியாவிலிருந்து வந்த சிறப்புப் பேச்சாளர்களும் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தனர். விசேடமாக ஆண்டு தோறும் மர்ஹூம்களான ஆ.கா.அப்துல் லமது, ரீ.எம். பீர்முகம்மது, சொற்கொண்டல் சீ.கஸ்ஸாலி, பேராசிரியர் கா.அப்துல் கபூர்(எம்.ஏ) போன்ற அறிஞர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டனர்.

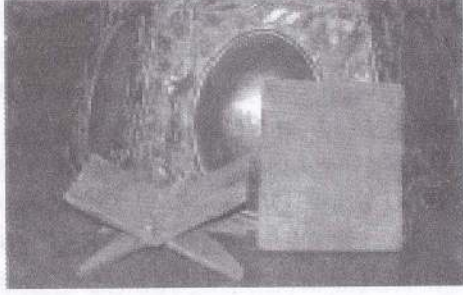
இத்தகு விழாக்களைச் சிறப்புற நடாத்துவதற்கு மர்ஹூம்களான முன்னாள் காழி நீதிபதி ஐ.எல்.எம்.இஸ்மாயில் ஆலிம், ஈ.எம். முஸ்தபா ஆலிம், எம்.கே.சீ.அப்துல் காதர், முன்னாள் காழி நீதிபதி எஸ்.எல்.எம்.அப்துல் காதர், அ.உமறுலெப்பை(அ.உ), யூ.எல்,தாலுத், B.S.S. உமர்சக்காப் மவ்லானா (ஜமாலி), அல்ஹாஜ்.செய்யித்முகம்மத் ஸாகிர் மவ்லானா, முதலியோருடன் ஐ.எல்.ஏ.ஜுணைத் ஆலிம் போன்றோரும் முன்னின்றுழைத்தனர். இதேபோல் தமிழ்-முஸ்லிம்கள் இணைந்து பாரதி விழா, கம்பன் விழா, இக்பால் விழா, உமறுப் புலவர் விழா.... போன்ற விழாக்களையும் நடாத்தியுள்ளனர். இவ் விழாக்களில் அன்றைய மட்டு நகரின் சிறந்த பேச்சாளராய் விளங்கிய சொல்லின் செல்வர் செ.இராசதுரை (பா.உ), திரு.எஸ்.டீ. சிவநாயகம் போன்றோர் தவறாது பங்கேற்றுவந்தனர்.

மீலாத் விழாக்களுடன் ஏனைய விழாக்களையும் சிறப்பாக நடாத்தி முடிப்பதற்கு பெரும்பங்காற்றியவர்களுள் வீ.எஸ்.எஸ். உமர் சக்காப் மௌலானா குறிப்பிடத்தக்கவர். 1956 ஆம் ஆண்டு ஏறாவூர் பழைய சந்தை முன்றல் வாகை நிழலில் அன்றைய ஏறாவூர் பட்டின சபைத் தலைவராக விளங்கிய மர்ஹூம் யூ.வீ.எம். சரீப் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற மீலாத்விழா பற்றிய துண்டுப் பிரசுரம் ஒன்றின்மூலம், அவ்விழாவில் பல தமிழ் சகோதரர்களும் பங்குபற்றியுள்ளமையையும் அறியமுடிகின்றது. செல்வி.நவமணி குழுவினரின் வரவேற்புப் பாடல், வடிவேல் என்பவரின் பெருமானார் மீதான பாடல் என்பன அவ்விழாவில் இடம்பெற்றிருந்தன. விழாக் குழுச் செயலாளராக மர்ஹூம் எம்.கே.சீ.(அப்துல் காதர்) கடமையாற்றியுள்ளார்.

எண்ணைச் சிந்து :

குர்ஆன் பாடசாலைகளில் ஒதிக்கொடுக்கும் ஆலிம் அல்லது லெப்பை அங்கு ஒதுகின்ற பிள்ளைகளை அணிவகுக்கச் செய்து, ஊர்வலமாக மாணவ, மாணவியர் ஒவ்வொருவரினீ வீடுகளுக்கும் அழைத்துச் செல்வார். ஊர்வலமாகச் செல்கையில் 'பாடல்' பாடிய வண்ணம் கைகளில் கொடிகளையும் ஏந்திச் செல்வர். வீடுகளில் வழங்கப்படும் அன்பளிப்புகளைப் பெற்றுக்கொள்வர், அப்பாடல்களில் ஒன்றிலிருந்து ஓர் அடி வருமாறு :

“திருக்கொண்டன் காய், கரடி, திண்டதன் பின் விண்டதினால், ஒருக்காலும் மாப்பிள்ளைக்கு, உபயப்பட மாட்டேனெண்டு...”

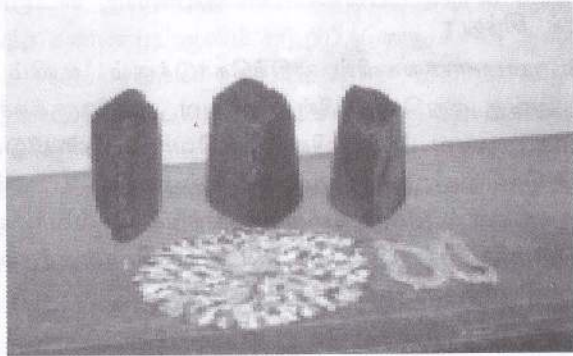
றைகான் பலகையும், குர் ஆன் பலகையும்

மரத்தால் செய்யப்பட்ட கொட்டுக் கிணறு

பன்புல்லினால் செய்யப்பட்ட அகப்பை
செருகி

வெல்வெட் துணிகளினாலான தொப்பிகளும், வட்டாமூடி, கரண்டைக் காலில்
அணியும் கரணை என்பனவும்

பளிங்குப் பாத்திரங்கள்

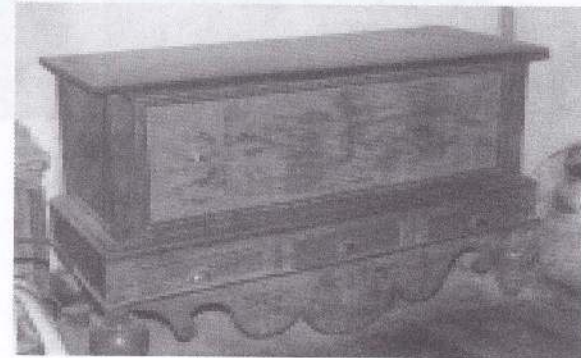
சிம்மாசனம்

முன்பு பயன்படுத்தப்பட்ட
பெற்றோல்மெக்ஸ் லாம்பும், துருக்கித்
தொப்பியும்

மரத்தால் செய்யப்பட்ட அலுமாரி

மரத்தால் செய்யப்பட்ட பெட்டகம்

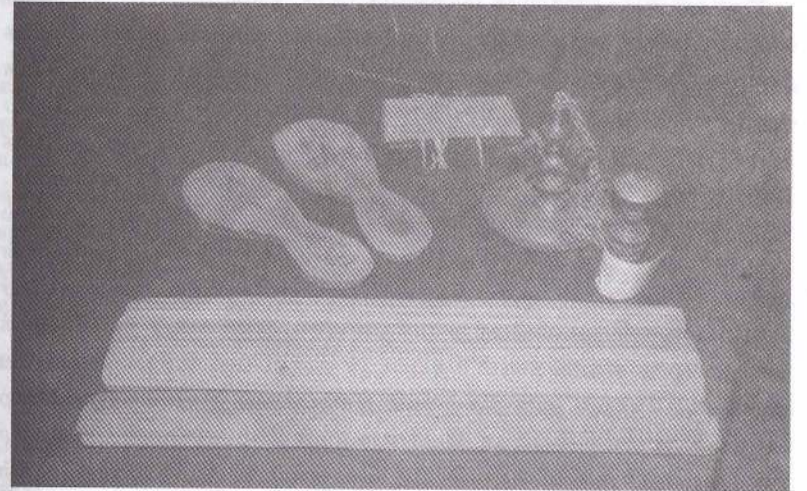
உரலும் உலக்கையும், அம்மியும் குழவியும்

பித்தளைப் பாத்திரங்கள் (அரசிலை வட்டா, குத்துவிளக்கு, படிக்கம், செம்பு, குடம்)

பூட்டுக்கள், திறப்புக்கள், பாக்குவெட்டி

ஏடு, மிதியடிக்கட்டை, வெற்றிலை இடிக்கும் உரல், குத்து விளக்கு

ஆத்மிகம்

மனிதனைப் புனிதனாக மாற்றுவதற்கும், நல்ல மனப்பாங்குகளை வளர்ப்பதற்கும் ஆத்மிகச் செயற்பாடுகள் அத்தியாவசியமானவை. மிக நீண்டகாலந்தொட்டு எமது ஊர் மக்களின் ஒவ்வொரு வாழ்க்கை அம்சங்களிலும் ஆத்மிகத்தின் தாக்கம் காணப்பட்டு வந்ததை அறிய முடிகின்றது. ஒரு நல்ல காரியத்தைத் தொடங்கும்போது ஆத்மிக ரீதியிலான செயற்பாடுகளைக் கொண்டே துவக்கி வைத்துள்ளனர். பாத்திஹா ஓதுதல், நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் புகழ் பாடுதல் (மௌலாது), முடிவில் விருந்தோம்புதல், சமயப் பெரியார்களின் ஆசீர்வாதங்களுடன் ஆரம்பித்தல் போன்றவற்றினூடாக ஆத்மிகச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. அவர்களது நம்பிக்கைக் கேற்றவாறாக கருமங்களும் சிறப்புடன் நிறைவேறி வந்துள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. ஒரு நிகழ்வின் ஆரம்பத்தில் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் இடம்பெறுவன போன்று முடிவில் சலவாத், ஜலாலா என்பவற்றைக் கூறி நிறைவுசெய்து கொள்வர். இம்முடிவு நிகழ்வுகள் இன்றும் நடைமுறையிலுள்ளன.

இதேபோல் சுகவீனம் ஏற்படும்போதும் ஆத்மிக வாயிலாக நோய் நிவாரணங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். இஸ்ம் எழுதிக் குடித்தல், ராசி பார்த்து துஆ கட்டுதல், ஓதிப் பார்த்தல், காவல் பண்ணுதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மூலம் ஆத்மிக நம்பிக்கைகளை வளர்த்து, அவற்றைத் தம் வாழ்வில் பிரிக்க முடியாத அங்கமாகப் பேணி வந்துள்ளனர். காலப்போக்கில் ஏனைய மருத்துவத் துறைகளில்

மக்கள் நாட்டங்கொண்டு இவற்றிலிருந்து படிப்படியாக விடுபட்டுக் கொண்டனர். எனினும் இன்றும் எமது சமூகத்தில் ஆத்மிக நம்பிக்கை கொண்ட வைத்தியமுறை ஓரளவு நிலைபெற்றே காணப்படுகின்றது.

தொழில் முறையிலும் ஆத்மிக நம்பிக்கையின் தாக்கம் நன்கு ஊடுருவியிருந்தது. விவசாயச்செய்கை ஆரம்பிக்கப்படும்போது வயல் நிலங்களில் இஸ்ம் எழுதிப் புதைத்தல் வழக்கமாயிருந்தது. இதன்மூலம் விளைச்சல் அதிகரிக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அதுமாத்திரமின்றி, விவசாயச் செய்கை ஆரம்பத்திலும், அறுவடையின்போதும் தத்தமது வயல் வாடிகளில் மௌலாது ஓதி, விருந்தோம்பலையும் மேற்கொள்வர். மேலும் வேளாண்மையில் ஏற்படும் பூச்சிகளை ஒழிப்பதற்காக இஸ்ம்களை எழுதி போத்தல்களில் அடைத்து பயிர்களின் மத்தியில் புதைத்துவிடுவர். இதனை 'கம்' பண்ணுதல் என்பர். நாளடைவில் நவீன முறைகள் விவசாயச் செய்கையில் புகுத்தப்பட்டு, கிருமிநாசினிகள், உரவகைகள் பயன்படுத்தப்பட்டமையால் தற்போது இவை வழக் கொழிந்து போயின.

இதேபோல் வியாபார முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கும்போதும் வியாபாரத் தலங்களை காவல் பண்ணுதல், மௌலாது, பாத்திஹா ஓதுதல் போன்றன இடம்பெற்றன. இது தற்போதும் நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றது. அதேபோல் வியாபாரத் தலங்களில் வருடாந்தக் கணக்குகளைப் புதிதாக ஆரம்பிக்கும்போது, புதுக் கணக்குப் போடுதல் என்ற அடிப்படையில் சமயப் பெரியார்களை அணுகி, இஸ்ம்களை எழுதி ஏடுகளை ஆரம்பித்தனர். இதுவும் தற்போது நடைமுறையில் உள்ளது.

உலமாக்கள் :

மார்க்கக் கல்வியைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களை உலமாக்கள் (மார்க்க அறிஞர்கள்) என அழைப்பர். ஆரம்ப காலத்தில் எமதூரில் உலமாக்கள் இருக்கவில்லை. ஆகவே, உலமாக்களுக்குப் பதிலாக லெப்பைமார் மார்க்கக் கல்வி புகட்டல், மார்க்க அனுஷ்டானங்களை முன்னின்று நடாத்தல் ஆகிய பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். லெப்பைமார் எனப்படுவோர் மார்க்கக் கல்வியை முறையாகக் கற்றுத் தேறாதவர்கள். எனினும் மார்க்கம் பற்றிய அறிவினை ஓரளவு பெற்றிருந்தனர்.

ஏறாவூரில் மார்க்க அனுஷ்டானங்களை முன்னின்று நடாத்தவும் குத்பாப் பிரசங்கம் நடாத்தவும் ஒரு கற்றறிந்தவரின் தேவை இருந்தமையால் காத்தான்குடியிலிருந்து முகம்மது காசிம் லெப்பை என்பவர்

உமர்லெவ்வை வன்னியனாரால் ஆற்று வழியாக வள்ளம் மூலம் இங்கு அழைத்து வரப்பட்டார். அவர் வள்ளம் மூலம் ஊரை வந்தடைந்ததும் அங்கிருந்து பள்ளிவாயல்வரை வீதி நெடுகிலும் வெள்ளை விரித்து, புலவர்களால் வரவேற்புப் பாடல் பாடி வரவேற்கப்பட்டார். இவர் ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாயலில் கதீபாக நியமிக்கப்பட்டு, குத்பாப் பிரசங்கம் நிகழ்த்தியதோடு, ஏனைய சமயப் பணிகளையும் மேற்கொண்டார். பின்னர் இவருக்கு இருப்பிடம் வழங்கி, இவரை இவ்வூரின் நிரந்தரக் குடியாக மாற்றினர். இவரைத் தொடர்ந்த பிற்காலப்பகுதியில் முகம்மது சாலி ஆலிம் (சால ஆலிம்), முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் ஆகியோர் சான்றிதழ் பெற்ற உலமாக்களாகவும், ஊரின் பிரபல்யம் பெற்றவர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். முகம்மது சாலி ஆலிம் அவர்கள் வாழ்ந்த காலப்பகுதி, ஏறாவூரில் அனாசாரங்கள் மிகுந்த காலப்பகுதியாகும். இவற்றை இவர் துணிச்சலுடன் எதிர்த்து, சமூகத்தில் பல சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தப் பாடுபட்டவர் எனப் பலராலும் விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. ஏறாவூரில் ஷரீஆ சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர். சகன் முறையிலான சாப்பாட்டினையும் இவரே அறிமுகப்படுத்தியதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

இவரைப் போன்றே முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் என்பவரும் மார்க்க விடயங்கள் பலவற்றை சமூகத்தில் நிலைநிறுத்தப் பங்காற்றியுள்ளார். மார்க்க விடயங்களை இவ்வூரில் செயற்படுத்தவென காத்தான்குடியிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட முஹம்மது காசிம் லெப்பை அவர்களின் புதல்வரான இவர் காலி பஹ்ஜதுல் இப்நாஹிமிய்யா அறபுக் கலாசாலையில் கற்றுப் பட்டம் பெற்று வெளிவந்தவர். இவர் மீது இவ்வூர் மக்கள் கொண்டிருந்த நன்மதிப்புக் காரணமாக 'பெரிய ஆலிம்' என அழைத்தனர். காட்டுப்பள்ளி, ஓட்டுப்பள்ளி என்பனவற்றில் மார்க்கக் கல்வியைப் போதித்து வந்துள்ளார். மார்க்க உபநியாசங்கள், மார்க்கக் கடமைகள் என்பனவற்றை ஓட்டுப்பள்ளி வாயிலின் கதீபாக இருந்து சிறப்பாகச் செயற்படுத்தினார். விவாகப் பதிவாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். இக்காலப்பகுதியில் அலியார் ஆலிம், சீனிமுகம்மது ஆலிம், நூகு லெப்பை ஆலிம், சின்னலெப்பை ஆலிம், பிச்சைக்குட்டி ஆலிம், கலீல் ஆலிம், காசிமா லெப்பை ஆலிம், ஹயாத்து லெப்பை ஆலிம், பழலெவ்வை, மரைக்கார் லெவ்வை, சீதேவி ஆலிம் போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்க மார்க்கப் பணிகள் புரிந்தவர்களாவர்.

இவர்களைத் தொடர்ந்த காலப்பகுதியில் உலமாக்களாக இவ்வூரில் திகழ்ந்தோர் பலர் சமயப்பணிகளை மேற்கொண்டதோடு, இவ்வூரின் எழுச்சிக்கும் வித்திட்டனர் என்றால் யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஏறாவூரின் கல்வி, அரசியல் விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதோடு, பொருளாதார விருத்திக்கான நடவடிக்கைகளிலும் தமது சிறப்பான பங்களிப்புகளை வழங்கியுள்ளார்கள். மர்ஹூம் ஈ.எல்.முஸ்தபா ஆலிம் இவ்வூரில் முதன் முதலாவதாக உருவாக்கப்பட்ட ஜின்னா வாசிகசாலையின் பொறுப்பாளராக இருந்து பணியாற்றியுள்ளார். அத்துடன் ஏறாவூர் பட்டினசபைத் தேர்தலில் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டுள்ளார். பல சமூக சேவை நிறுவனங்களில் அங்கத்தவராயிருந்து சிறப்புடன் செயலாற்றியுள்ளார். மர்ஹூம் ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் பல சமூக அமைப்புக்களை நிறுவி தலைமை தாங்கி வழி நடத்தியது மட்டுமல்லாது ஏறாவூரின் கல்வி அபிவிருத்திக்காகவும், பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்காகவும் முழுநேரம் உழைத்தவராவார். மர்ஹூம் வீ. அப்துல் றகுமான் மெளலவி (சமது மெளலவி) சிறந்த கவியாற்றல் கொண்டவராகவும், சிறந்த விளையாட்டு வீரராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். செளகத் கமால் என்ற புனைப் பெயருடன் பல இலக்கிய ஆக்கங்களை மேற்கொண்டுள்ளார். (இவர் பற்றிய மேலதிக விபரம் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.) மர்ஹூம் S.L.M. இப்நாகிம் மெளலவி (ஹனிபா ஆலிம்) சீனடி, சிலம்படிக் கலையில் வல்லவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். ஏ.சீ.அப்துல் மஜீது மெளலவி ஏறாவூர் நகர பிரதேசசபைத் தவிசாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். மெளலவி: ரீ.எம்.எம். முகைதீன் சிறந்த பேச்சாளராகவும், ஏறாவூரின் காழி நீதிபதியாகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார். ஹாபிஸ் M.U.M.சபீர் மெளலவி சிறந்த கவிஞராகத் திகழ்வதோடு பல நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அஷ்ஷெய்க்: எம்.எல். அன்வர் அலி (நளீமி) இலங்கை நிருவாக சேவை உத்தியோகத்தராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

உலமாக்கள் வரிசையில் ஏறாவூரில் முதன்முதலாக 'முப்தி'யாக அபூபக்கர் முஹம்மது நஜிமுதீன் மெளலவி வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு விடயமாகும். இவர் தனது குர்ஆன் கல்வியை மர்ஹூம்களான அச்சிமுஹம்மது ஆலிம், அப்துஸ்ஸலாம் ஆலிம் ஆகியோரிடம் முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்தார். பின்னர் வெலிகம குல்லிய்யது ஹிழ்ரிய்யாவில் கற்று மெளலவிப்பட்டம் பெற்றார். அதன் பின்னர் இந்தியாவின் உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ள சாரன்பூர் அல்ஜாமி அதுல் மழாஹிரில் உலாம் கல்லூரியில் கற்று முப்தியாகவும் முதலுத்திலாகவும் வெளிவந்துள்ளார்.

குர்ஆன் மத்ரசாக்கள்:

எமதாரில் குர்ஆன் மத்ரசாக்கள் பள்ளிவாயில்களுடன் இணைந்ததாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சிலர் தத்தமது வீடுகளில் மத்ரசாக்களை அமைத்து, குர்ஆன் ஓதிக்கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். இவ்வாறான அமைப்பினை இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. குர்ஆனை ஓதிக்கொடுக்கும் பணியில் முறையாகத் தேர்ந்த ஆலிம் களுடன் லெப்பைமாரும் பெண்களும் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றனர்.

ஆரம்ப காலந்தொட்டு பலர் குர்ஆன் ஓதிக்கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், தஜ்வீத் ஒழுங்குக்கமைய முதன் முதலாகப் புகட்டியவர் அகமதுக்குட்டி ஆலிம் என்பவராவார் என அறிய முடிகின்றது. இவர் ஏறாவூர் ஜிப்ரித் தைக்கியாவில் ஓதிக் கொடுத்துள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து இவரது மாணவரான எம்.எச். அப்துஸ்ஸலாம் ஆலிம் குர்ஆன் ஓதிக் கொடுக்கும் பணியில் குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்க ஒருவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். தஜ்வீத் முறைக்கமைய திருத்தமான முறையில் குர்ஆன் ஓதிக்கொடுக்கும் பணியை இவர் மேற்கொண்டார். அரை நூற்றாண்டு காலத்திற்கு மேலாக இப்பணியில் இவர் ஈடுபட்டார். முகம்மது காசிம் லெப்பை அவர்களின் பேரனான இவர், பெரிய ஆலிம் என அழைக்கப்பட்ட முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் அவர்களின் மகனாவார். சுமார் 12,000க்கும் மேற்பட்டோர் இவரிடம் குர்ஆன் ஓதி முடித்து வெளியாகியுள்ளனர். இன்று ஏறாவூரில் உலமாக்களாக உள்ளோரில் அனேகமானோர் இவரிடம் குர்ஆன் ஓதி வெளியேறியேயாராவார். 1955ம் ஆண்டு இவருக்கு அரபு ஆசிரியர் நியமனம் கிடைத்தபோதும் குர்ஆன் ஓதிக்கொடுக்கும் பணிக்காக அப் பதவியை இவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பின்னர் 1972ல் அல்ஹாஜ்: எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கமைய மீண்டும் அரபு ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்டு அதனை ஏற்றுக்கொண்டார். எனினும் குர்ஆன் ஓதிக்கொடுக்கும் பணியைக் கைவிடவில்லை. ஆசிரிய பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற நிலையிலும் ஏறாவூர் ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாயில் மத்ரசாவில் இப்பணியைத் தொடர்ந்தார். ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாயிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள குர்ஆன் மத்ரசாக் கட்டிடம் இவரது முயற்சியினாலேயே பூர்த்தி நிலையை அடைந்தது. இவர் கடந்த 03.11.2003ல் இவ்வலக வாழ்வை நீத்தார். இவரது மறைவைத் தொடர்ந்து, அவரது பணியை ஆற்றங்கரை பள்ளிவாயில் மத்ரசாவில் அவரது மகனான ஜனாப் ஏ.எஸ். ரபிக் ஹஸன் ஆசிரியர் மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

இவரைப் போன்று தற்போது பரீட் மீராலெப்பை கலாசார மண்டபம் நிறுவப்பட்டுள்ள இடத்தில் நீண்ட காலமாக இயங்கிவந்த 'மஹனத்துர்ரஹ்மான்' குர்ஆன் மத்ரசாவில் முஅல்லிம்களாகப் பலர் கடமை புரிந்திருந்தாலும், அவர்களுள் குறிசுட்டார் ஆலிம் என அழைக்கப்பட்டு வந்த முகம்மது இஸ்மாயில் ஆலிம் என்பவரின் பணி மெச்சத்தக்கதாய் அமைந்திருந்தது. இவரின் காலத்தில் 'றபர் கிங்' என அழைக்கப்பட்ட ஈஸ்.ஏ. இப்றாகிம் ஹாஜியார் அவர்களின் மாதாந்த நன்கொடைப் பணத்தில் அகில இலங்கையிலும் இயங்கிவந்த மத்ரசாக்களில் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏறாவூர் மஹனத்துர்ரஹ்மான் குர்ஆன் பாடசாலை பல சந்தர்ப்பங்களில் மிகச் சிறந்ததாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்தது. இவர்களைத் தவிர ஆரம்ப காலந்தொட்டு இற்றைவரை பலர் இப்பணியில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். உடையாரப்பா, பிச்சைக்குட்டி ஆலிம், சரிப் லெப்பை (பள்ளத்து லெப்பை), முகம்மது சரீப் (மல்க்கர்), கச்சான் காத்தர், அகமது லெப்பை ஆலிம், மீராசாகிப் ஆலிம் (அச்சு முஹம்மது ஆலிம்) அபூபக்கர் ஆலிம் (கிண்ணியாக்காரர்), செய்னுலாப்தீன் ஆலிம், மீராசாகிப் ஆலிம் (ஆண்டியர்), சீனி முகம்மது ஆலிம், சாகுல் ஹமீழீத், அப்துல் மஜீத் (மஜீத் நானா), போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

கிதாப் மத்ரசாக்கள்:

ஏறாவூரில் ஆரம்ப காலத்தில் ஆற்றங்கரைப் பள்ளி வாயிலிலேயே முதலாவது கிதாப் மத்ரசா இயங்கி வந்ததாக வாய்மொழி மூலமான தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இம் மத்ரசாவில் இந்நியாவைச் சேர்ந்த (காயல் பட்டணம்) நஹ்வி ஆலிம் அவர்கள் கிதாப் ஓதிக் கொடுத்ததாக அறியப்படுகின்றது. அதேபோல் முதலாம் குறிச்சி முஹ்யித்தீன் பள்ளி வாயிலிலும் ஒரு கிதாப் மத்ரசா இயங்கியதாக அறியமுடிகின்றது. இதன்பின் காட்டுப் பள்ளிவாயிலில் ஒரு கிதாப் மத்ரசா இயங்கியதாகவும், இதில் பெரிய ஆலிம் என அழைக்கப்பட்ட முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் ஓதிக் கொடுத்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இக்காலப் பகுதியில் சூபி மன்சிலிலும் இப்றாகிம் மௌலவி (ஹனிபா ஆலிம்) அவர்களால் கிதாப் மத்ரசா நடாத்தப்பட்டுள்ளது.

இவற்றைத் தொடர்ந்து 1965ம் ஆண்டில் ஏறாவூர் அஸ்ஸாவியதுல்; பாஸிய்யதுஷ்ஷாதுலிய்யாவில் 'மத்ரசதுல் கமரிய்யா' என்ற பெயரில் ஒரு மத்ரசா ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இம்மத்ரசாவில் முதல் உஸ்தாதாக

மௌலவி ரீ.எம்.எம். முஹ்யித்தீன் அவர்களும், அதன் பின் ஏ.எம். இப்றாகிம் மௌலவி, ஐ.எல்.ஏ. ஜுனைத் மௌலவி, எம்.சீ. அப்துல் மஜீது மௌலவி, வீ.அப்துல் றகுமான் மௌலவி, எம்.ஐ.எம். வபா மௌலவி ஆகியோரும் உஸ்தாத்தகளாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். எனினும் 1988ம் ஆண்டினோடு இதன் இயக்கம் நின்றுவிட்டது.

இதன்பின் மஸ்ஜிதுஷ் ஷாதுலி பள்ளிவாயிலுடன் இணைந்த தாக மத்ரசதுஷ் ஷாதுலி என்ற பெயரில் ஒரு மத்ரசா ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் இது நஹ்ஜதுல் இஸ்லாமி அரபுக் கல்லூரி எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இம் மத்ரசா ரீ.எம்.எம். முஹ்யித்தீன் மௌலவி அவர்களின் முயற்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இம் மத்ரசாவுக்கான காணி ஷெய்க் அப்துல்லா அவர்களின் புதல்வர்களில் ஒருவரான சம்கதீன் அல்பானீ அவர்களின் உதவியினால் பெறப்பட்டது. இம்மத்ரசா சிறிதுகாலம் இடைநிறுத்தப்பட்டிருந்தாலும் தற்போது மீண்டும் இயக்கம் பெற்றுள்ளது.

மற்றுமொரு கிதாப் மத்ரசா மஆனீமுல் முஸ்தபா அரபுக் கல்லூரி யாகும். சூபி மன்ஸிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இம்மத்ரசாவில் மாணவர்கள் முழுநேரம் தங்கி கல்வியைப் பயின்று வருகின்றனர். இது 1982ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இம்மத்ரசாவின் அபிவிருத்திக்காக இப்பிரதேசத்தின் அரசியல் பிரமுகர்கள் உதவிகளை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக் கல்விக்கூடத்தை விரிவுபடுத்தும் வண்ணம் இரண்டு மாடிக்கட்டிட வேலைகளுக்கான முதலாவது கட்டிட வேலையை கொழும்பைச் சேர்ந்த சகோதரர் அல்ஹாஜ் : எஸ்.எச். அப்துல் வஹாப் பொறுப்பேற்றுச் செய்துள்ளார். இக்கலாசாலையில் காதிரிய்யா மீடியா சென்ரர் என்ற பிரசாரப் பிரிவொன்றும் ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இக்கலா பீடத்தின் முதலாவது மௌலவிப் பட்டமளிப்பு வைபவம் 05.09.2004 ல் இடம்பெற்றது. 'முஸ்தபி' என்ற பட்டத்துடன் ஏழு மௌலவிகள் வெளியாகியுள்ளனர்.

இதே போல் சதாம் ஹுசைன் மாதிரிக் கிராமத்தில் ஈராக் நாட்டு உதவியுடன் 1982ம் ஆண்டில் அல் மத்ரசதுல் ஈராக்கிய்யா என்ற பெயரில் குர்ஆன, கிதாபு ஆகியவற்றைப் போதிப்பதற்கான மத்ரசா ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நடைபெற்று வந்தது. எனினும் 1990 வன்செயலிணையடுத்து இம்மத்ரசாவின் இயக்கம் இடைநிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அதன்பின் 2000ம் ஆண்டு பைஸானுல் மதீனா அரபுக் கல்லூரி எனப் பெயர் மாற்றஞ் செய்யப்பட்டு கிதாபு மத்ரசா நடைபெற்று வருகின்றது.

இங்கு கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் மார்க்கக் கல்வியுடன் பாடசாலைக் கல்வியையும் தொடர்கின்றனர். இங்கு பயிலும் மாணவர்கள் மத்ரசாவிலேயே தங்கி கல்வி தொடர்கின்றனர். இம்மத்ரசாவில் பெண் மாணவிகளும் கல்வி பயில்கின்றனர். மாணவிகள் பகல் நேரங்களில் கல்வி கற்று இரவு வேளைகளில் தத்தமது வீடுகளுக்குச் சென்றுவிடுவர். இம்மத்ரசாவின் அதிபராக மௌலவி அல்ஹாஜ் ஐ.அப்துல் றஹீம் (நூரி) கடமையாற்றுகின்றார்.

இவற்றைத் தவிர ஏறாவூர் புன்னைக் குடா வீதியில் அமைந்துள்ள தப்லீக் மார்க்கல் பள்ளிவாயிலுடன் இணைந்ததாக ஒரு கிதாப் மத்ரசா 12.04.2000ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இம்மத்ரசா அல் பாக்கியாதுஸ்ஸாலிஹாத் என்ற பெயரில் இயங்கி வருகின்றது. இம்மத்ரசாவிலும் மாணவர்கள் முழுநேரம் தங்கியிருந்து கல்வி பயின்று வருகின்றார்கள்.

மர்ஹூம்:எஸ்.எல்.எம். இப்றாஹிம் (ஹனீபா ஆலிம்) அவர்களின் முயற்சியினால் ஏறாவூர் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் மனாழிறுல் அன்வார் என்னும் பெயரிலும் ஒரு கிதாப் மத்ரசா ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது.

எமதுரில் பெண்களுக்கென தனியான மத்ரசாவொன்றும் இஸ்லாமிய ஐக்கிய சங்க முயற்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஏறாவூர் புன்னைக் குடா வீதியில் ஜாமிஅதுல் கைரிய்யா என்ற பெயரில் மத்ரசா 15.07.1999ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இவ்வறபுக் கல்லூரியில் மாணவிகள் பகுதி நேரமாகவே மார்க்கக் கல்வியை பயின்று வருகின்றனர். இம்மத்ரசாவில் அதிபராக மௌலவி ஜே. அப்துல் மனாப் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

1989 ஜூலை 15 முதல் குல்லியத்து தாரில் உலாம் என்னும் பெயரில் அல்ஹாபிழ் M.I.M முர்ஸலீன் மௌலவி அவர்களை அதிபராகக் கொண்டு ஒரு மத்ரசா காட்டுப்பள்ளி வீதியில் இயங்கிவந்தது. இம்மத்ரசாவுடன் இணைந்ததாக ஹிப்மு பிரிவொன்றும் இயங்கியது. தற்போது கிதாப் பிரிவு செயற்படாவிட்டாலும் ஹிப்மு பிரிவு தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஹிப்முல் குர்ஆன் மத்ரலா :

ஏறாவூர் குல்லியத்து தாரில் உலாம் அறபுக் கல்லூரியே ஏறாவூரில் முதன்முதலாக உருவாக்கப்பட்ட குல்லியத்து ஹிப்ழில் குர்ஆன் மத்ரலாவாகும்.

அல்ஹாபிழ்
இஸட். ஏ. நஸீர் அஹமத்

தனது ஒன்பதாவது வயதில் திருக்குர்ஆன் முழுவதையும் மனனஞ்செய்து, மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தில் முதலாவது ஹாபிழாக உருவாகிய அல்ஹாபிழ் இஸட். ஏ. நஸீர் அஹமத் அவர்களின் தனி முயற்சியினால் ஏறாவூரில் குல்லியத்து ஹிப்ழில் குர்ஆன் என்ற பெயரில் ஹிப்ழு மத்ரசா 07.07.1987ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தன்னைப் போல் பல ஹாபிழ்கள் இவ்வூரில் உருவாக் கப்படவேண்டும் என்ற நன்நோக்கில் அல்ஹாபிழ் நஸீர் அஹமதால் இம்மத்ரசா ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சலூதி அரேபியாவின் தஹ்ரான் நகரில் அமைந் துள்ள UNIVERSITY OF PETROLIUM and MINARALS பல்கலைக் கழகத்தில் ELECTRICAL ENGINEER பாடநெறியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில், பகுதிநேரத் தொழில் புரிந்து அதன் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டு, இம்மத்ரசாவை ஆரம்பித்து இயங்கச் செய்தார்.

ஆரம்பத்தில் 16 மாணவர்களோடு ஆரம்பமான இம்மத்ரசா ஏறாவூர் பழைய சந்தை வீதியிலுள்ள காசிமாலெப்பை என்பவரின் வீட்டினை வாடகையாகப் பெற்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இங்கு ஹிப்ழு மாணவர்களாக இருந்த அனைத்து மாணவர்களுக்கும் உணவு, தங்குமிட வசதிகள் இலவசமாகவே வழங்கப்பட்டன.

அல்ஹாபிழ் நஸீர் அஹமத் அவர்களின் தந்தையாரான மர்ஹூம் ஐ. எல். செய்னூல் ஆப்தீன் ஆலிம், காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த அல்ஹாபிழ் மசூத் ஆலிம் ஆகியோரே ஹிப்ழு மத்ரசாவின் ஆரம்ப போதனாசிரியர்களாயிருந்தனர். ஆரம்பத்தில் ஹிப்ழு வகுப்போடு மாத்திரம் இயங்கிய இம்மத்ரசா இன்று விரிவுபட்டு ஆன்மீகக் கல்வியுடன் லௌகீகக் கல்வியையும் புகட்டும் அமைப்பாகத் தொழிற்படுகின்றது. இதன் தற்போதைய அதிபராக மௌலவி ஐ. எல். ஏ. ஜுணைத் (பஹ்ஜி) கடமை புரிகின்றார்.

ஆரம்பத்தில் வாடகை வீட்டில் இயங்கிய இம்மத்ரசாவிற்கு சொந்தமான ஓர் இடம் தேவைப்படவே அல்ஹாபிழ் நஸீர் அகமத் அவர்களும் கொழும்பில் உள்ள பிரபல வர்த்தகர்களும், பட்டயக் கணக்காளர்களுமான ஜனாப் : A. C. தாவூத், ஜனாப் : A. M. M. அக்ரம் ஆகியோரும் சேர்ந்து 1989இல் ஏறாவூர் காட்டுப்பள்ளி வீதியில்

கட்டடங்களைக் கொண்ட 2 றூட், 2.95 பேர்ச் விஸ்தீரணமான காணி வாங்கப்பட்டது. இன்று இக்கட்டடத்திலேயே இம்மத்ரசா இயங்கி வருகின்றது.

இம்மத்ரசாவின் வளர்ச்சிக்காக அல்ஹாபிழ் நஸீர் அஹமட்டிற்கு உறுதுணையாக மர்ஹூம் ஐ. எல். எம். யூசுப் ஆசிரியரை தலைவராகக் கொண்டு, எம். எல். ஏ. லத்தீப் (முகாமையாளர், ஏறாவூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்) அல்ஹாஜ் எஸ். எஸ். எம். அஸ்ஸாம் ஆசிரியர், ஜனாப் ஏம். ஏ. பரீத் ஆசிரியர், ஜனாப் ஏ. அலி முகமது ஆசிரியர், ஜனாப் ஏ. எச். எம். ஸக்கி, ஜனாப் எம். ஜவ்பர், ஜனாப் இஸட். எம். ஹிதாயத்துல்லா ஆசிரியர் ஆகியோரடங்கிய நிர்வாகிகள் குழு பங்களிப்பு நல்கியது.

இம்மத்ரசாவைச் சேர்ந்த பல மாணவர்கள் உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் நடைபெற்ற திருக்குர்ஆன் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளனர். வெளிநாட்டுப் போட்டிகளைப் பொறுத்தவரை 1991, 1992 ஆகிய ஆண்டுகளில் மக்காவிலும் 1993, 1996 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஈரானிலும் 1996 இல் எகிப்திலும் நடைபெற்ற சர்வதேச ரீதியிலான திருக்குர்ஆன் ஓதற் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளனர்.

இம்மத்ரசாவைத் தவிர சதாம் ஹுஸைன் கிராமத்திலுள்ள பைலானூல் மதீனா அறபுக் கல்லூரியிலும் ஏறாவூர் மர்கஸ் பள்ளிவாயிலுடன் இணைந்து நடைபெற்றுவரும் அல்பாக்கியாதுஸ் ஸாலிஹாத் மத்ரசாவிலும் ஹிப்ழு வகுப்புகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அத்துடன் பெண் பாடசாலை வீதித்தொடரில் 'நஹ்ஜதுல் இஸ்லாமி' என்ற பெயரில் அறபுக்கல்வியுடன் இணைந்த ஹிப்ழுல் குர்ஆன் பாட நெறியும் இயங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஏறாவூர் ஜம்இய்யதுல் உலமா (ஏறாவூர் உலமாசபை):

ஏறாவூர் காதியார் வீதியிலுள்ள அஸ்ஸாலியதுல் பாஸிய்யதுஷ் ஷாதுலிய்யாவில் 1965ம் ஆண்டு இச்சபை அங்குராப்பணஞ் செய்யப் பட்டது. இவ் உலமா சபையின் தலைவராக மர்ஹூம் ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் (காதி) தெரிவு செய்யப்பட்டார். செயலாளராக ரீ. எம். எம். முஹ்யித்தீன் மௌலவி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் அவர்களின் வபாத்துக்குப் பின் தலைவராக மர்ஹூம் பீ. எஸ். எஸ். உமர் சக்காப் மௌலானா தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். அவரின் வபாத்தைத் தொடர்ந்து இச்சபையின் தலைவராக

அல்ஹாஜ்: ரீ.எம்.எம். முஹ்யித்தின் மௌலவி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 2003ம் ஆண்டுவரை தலைவராகக் கடமையாற்றினார். 2003ம் ஆண்டில் அல்ஹாஜ்: ஏ.எம். இப்றாகிம் மௌலவி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 2004 இல் இடம்பெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் மௌலவி ரீ.எம்.எம். முஹ்யித்தின் மீண்டும் தலைவராகத் தெரிவானார்.

ஏறாவூர் ஜம்இய்யதுல் உலமா சபை பாரியளவிலான செயற்பாடுகளை இவ்வூரில் மேற்கொள்ளாவிட்டாலும், அவ்வப்போது எழும் மார்க்க ரீதியிலான பிரச்சனைகளுக்கு 'பத்வா' (மார்க்கத் தீர்ப்பு) வழங்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. இச்சபை மூலம் ஏறாவூர் பள்ளிவாயில்கள் சம்மேளனம் உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். எமது சமூகத்தில் திருமண விடயத்தில் நிகழும் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கும் வண்ணம் நிக்காஹ்; நடைமுறைகளை ஒரு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தது இச்சபையேயாகும். திருமணம் செய்யவுள்ள மணமகள், மணமகள் ஆகியோரது விபரங்கள் குறிப்பிட்டோரின் மஹல்லாவில் அமைந்துள்ள பள்ளிவாயலின் அறிவித்தற்பலகையில் இடப்பட்டு, அது பற்றிய ஆட்சேபனைகள் இல்லாத விடத்து, உரிய பள்ளிவாயில்கள் மூலம் நிக்காஹ் அனுமதி வழங்கப்பட்ட பின்பே நிக்காஹ் நடைபெற வேண்டுமென விதித்து ஒரு கட்டுப்பாடான நடைமுறையைக் கொண்டு வந்தது.

தற்போது இச்சபையில் எழுபதுக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். ஜனாப்: ரீ.எம்.எம். முஹ்யித்தின் மௌலவி தலைவராகவும், மர்ஹூம் வி. அப்துர் ரஹ்மான் மௌலவி செயலாளராகவும் கடமையாற்றிய காலத்தில் இச்சபைக்கென விசேட யாப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இந்த யாப்பின் முக்கியமான இரு விடயங்கள் அங்கத்துவம் தொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

1. உறுப்பினர் ஓர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மத்ரசாவில் கற்றுமுடித்து சான்றிதழ் பெற்றவராயிருத்தல் வேண்டும்.
2. நான்கு மத்ஹபுகளில் ஒன்றை ஏற்பவராகவும், அஹ்லுஸ்ஸுன் னாவை ஏற்பவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

பள்ளி வாயில்களின் தோற்றம்

ஏறாவூரின் ஆரம்பக் குடியேற்றம் ஓட்டுப்பள்ளியை அண்டிய பகுதியிலேயே இடம்பெற்றிருப்பதை ஆதாரபூர்வமான பல அம்சங்களிலிருந்து உணர முடிகின்றது. அவ்வாறான ஆதாரங்களுள் ஒன்றாக

ஏறாவூரின் ஆரம்பப் பள்ளிவாயில்கள் இரண்டும் அருகருகே ஒரே பிரதேசத்தில் அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிடலாம். ஆரம்ப காலத்தில் ஊர் நிருவாகத்திற்குப் பொறுப்பாயிருந்தோரே பள்ளிவாயில் பரிபாலனத்தையும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். அவ்வகையில் வன்னியனார் பரம்பரையினரின் ஆதிக்கத்தை மிக நீண்டகாலமாக பள்ளிவாயில் பரிபாலனங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. ஏறாவூரில் முதலில் அமைக்கப்பட்ட ஓட்டுப் பள்ளிவாயிலும் (மீரா பள்ளிவாயில்) இரண்டாவது அமைக்கப்பட்ட ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாயிலும் (முஹ்யித்தின் பள்ளிவாயில்) ஏக காலத்தில் ஒரே பரிபாலனத்திலேயே இருந்து வந்துள்ளன. இவ்வாறாக இரு பள்ளிவாயில்களும் ஒரே நிருவாகத்தில் இருந்தமையால் இவ்விரு பள்ளிவாயில்களுக்குமான வருமான மூலங்களும் இணைப்பாகவே உள்ளன. அசையாச் சொத்துக்களை அன்பளிப்பாக வழங்கியோர் இரு பள்ளிவாயில்களுக்குமாகக் சேர்த்தே எழுதி வைத்துள்ளனர். புலைய வெளியிலுள்ள ஒரு வயற்காணி, தளவாய்க் காணி மூலமான வருமானங்கள், ஏறாவூர் புன்னைக்குடா வீதியில் அமைந்துள்ள பழைய சந்தை மூலம் பெறப்படும் வருமானங்கள், புன்னைக்குடா வீதியில் அல்ஹாஜ் பீ.எம். மீராசாகிப், அல்ஹாஜ் பீ.எம். அப்துல் மஜீது (அலிமுகம்மது) ஆகிய இரு சகோதரர்களாலும் கட்டி வழங்கப்பட்டுள்ள நான்கு (4) கடைத் தொகுதிகளின் வருமானம் என்பன இரு பள்ளிவாயில்களுக்கும் உரியனவாகும்.

நாளடைவில் சனப்பெருக்கத்தின் காரணமாக குடியேற்றம் விரிவுபட, இவ்விரு பள்ளிவாயில்களையும் தவிர மேலும் பல பள்ளிவாயில்கள் தோற்றம் பெற்றன. அப் பள்ளிவாயில்களின் நிருவாகங்கள் ஆரம்ப காலங்களில் போடிமார்களின் கைகளிலிருந்தன. போடிமார் என்போர் சமூகத்தில் பணம்படைத்தவர்களாவர். இவர்கள் சமூகத்தில் மதிப்புப் பெற்றிருந்தமையால், பள்ளிவாயில்களின் நிருவாகிகளாக போடிமாரே நியமிக்கப்பட்டனர். ஆரம்ப காலங்களில் பள்ளிவாயில்கள் சமூகத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக அமைந்திருந்தன. சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய விடயங்களைத் தீர்மானிக்கும் தளமாகவும், விசாரணைகள், தீர்ப்புக்கள் வழங்கும் தளமாகவும் பள்ளிவாயில்கள் அமைந்திருந்தன. பள்ளிவாயில் சொத்துக்களைத் திருடுதல், சேதங்களை விளைவித்தல், வீணானவார்த்தைகளைப் பேசுதல், உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றை உரைத்தல் என்பனவற்றைப் பள்ளிவாயில்களில் நிகழ்த்தத் தயங்கினர். அதனால் பாரிய விளைவுகள் ஏற்படுமென சமூகம் அஞ்சியது.

அது மாத்திரமின்றி பள்ளிவாயில்கள் முறைசாராக் கல்விக் கூடங்களாகவும் அமைந்திருந்தன. நோன்பு காலங்களில் பள்ளிவாயில்களில் காலை தொடக்கம் முஹர் வரைக்கும் மார்க்க உபந்நியாசங்கள் பெண்களுக்காக நடாத்தப்படும். இதில் ஆண்களும் விருப்போடு கலந்துகொள்வர். அத்தோடு தறாவிஹ் தொழுகைகளின் பின்னும் மார்க்க உபந்நியாசங்கள் நிகழ்த்தப்படும். இவற்றின் மூலம் கல்வியறிவற்றவர்களும் பல விடயங்களைக் கேட்டு, மார்க்க ஞானத்தை வளர்த்துக்கொள்ள ஏதுவாய் அமைந்தது. அது மாத்திரமின்றி நோன்பு காலங்களில் வீணவார்த்தைகள் பேசுதல், தீய செயல்களில் ஈடுபடுதல், வீணான பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபடல் போன்றவற்றிலிருந்து இம்மார்க்க உபந்நியாசங்களில் பங்கு கொள்வோர் தம்மைத் தடுத்துக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பமும் இருந்தது.

1. ஓட்டுப்பள்ளிவாயில் (மீராபள்ளிவாயில்) : (R/0570/BT-27)

ஏறாவூரின் ஆரம்பக் குடியேற்றம் 'முக்குவர் வெட்டை' என அழைக்கப்பட்ட தற்போதைய 5ம் குறிச்சி வீரபத்திர சுவாமி கோயில் பகுதியிலேயே அமைந்திருந்தது. தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் ஒன்றித்து அவ்விடத்திலேயே குடியாயிருந்தனர். முஸ்லிம்கள் அவ்விடத்தில் ஓலைக் குடிசையொன்றை அமைத்துத் தொழுகையில் ஈடுபட்டு வந்ததாகவும், இவ்விடம் பொருத்தமான ஒன்றாக இல்லை எனவும், பள்ளிவாயிலை அமைப்பதற்குப் பொருத்தமான இடத்தை இப்பகுதியில் வாழ்ந்துவந்த ஒருவரின் கனவில் ஒரு பெரியார் தோன்றி சில அடையாளங்களைக் கூறியதாகவும் பழைய காலத்தவர்களால் கூறப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. அதாவது அப்போதைய குடியிருப்பின் வடபுறமாகச் சென்றால் ஒரு காட்டுப் பிரதேசத்தில் தேசிக்காய் ஒன்று காணப்படும். அவ்விடத்திலேயே தொழுகைக்கான பள்ளிவாயிலை அமைக்குமாறு கனவில் தோன்றிய பெரியாரால் கூறப்பட்டதாகவும் அதற்கமைவாகத் தேசிக்காய் கண்டெடுக்கப்பட்ட இடத்தில் அக்காட்டுப் பகுதியில் காணப்பட்ட மரங்களைக் கொண்டே பள்ளிவாயிலும் அமைக்கப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஏறாவூரில் முதலில் அமைக்கப்பட்ட இப்பள்ளியே ஓட்டுப் பள்ளிவாயில் ஆகும். ஏறாவூரில் முதலாவதாக ஒரு வேயப்பட்டது இப் பள்ளிவாயிலுக்கே என்பதனால் இது ஓட்டுப்பள்ளி என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஏறாவூரின் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் எழுதப் பட்டோ, ஆவணப்படுத்தப்பட்டோ ஏற்கனவே இல்லாத காரணத்தினால் இப் பள்ளிவாயில் கட்டப்பட்ட சரியான ஆண்டை அறிய முடியவில்லை.

உடையார் குடும்பமும், காதையர் குடும்பமும் சேர்ந்தே இப் பள்ளிவாயிலை ஆரம்பத்தில் அமைத்து நிர்வகித்து வந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. பின்னர் இவ்வூரின் ஆதிக்க வர்க்கமாக விளங்கிய வன்னியனார் குடும்பத்தினரின் செல்வாக்கு பள்ளிவாயில் நிருவாகத்தில் இடம் பிடித்துக்கொண்டது. 1975ம் ஆண்டு இப் பள்ளிவாயில் நிருவாகத்தில் வன்னியனார் குடும்பம் கொண்டிருந்த ஆதிக்கம் முடிவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1975ல் ஒன்பது (9) பேர்கொண்ட நிர்வாகம் அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு, நிர்வாகம் பொதுமக்கள் கைக்கு மாற்றப்பட்டது.

1952ம் ஆண்டு எமதுரில் நிகழ்ந்த சூரிய கிரகணத்தின்போது மௌலவி:ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் அவர்களால் இப் பள்ளிவாயிலில் சூரிய கிரகணத் தொழுகை நடாத்தப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயிலின் அபிவிருத்திப் பணிகள் அவ்வப்போது பலரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன. மீராலெப்பை அவுலியா அவர்களின் காலத்தில் இப்பள்ளிவாயிலில் 'ஹவ்மு' அமைக்கப்பட்டது. 1974ல் ஓட்டுப்பள்ளி சீரமைப்புச் சபை உருவாக்கப்பட்டு அதன்மூலம் பல திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2000ம் ஆண்டில் படவரைஞர் மூலம் வரையப்பட்ட 96 இலட்சம் ரூபா மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட புதிய அமைப்பிலான இரண்டு மாடிக்குரிய அடித்தளம் இடப்பட்டு, படிப்படியாக வேலைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

2. ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாயில் (முஹ்யித்தீன் பள்ளிவாயில்)

(R/0569/BT-26)

பெரிய வன்னியனார் என அழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம் அ.லெ.மீராலெப்பைப் போடி அவர்களின் காலத்தில் ஓட்டுப் பள்ளிவாயில் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும், மீராலெப்பைப் போடி அவர்களுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக மீராலெப்பைப் போடி ஆற்றங்கரையோரப் பகுதியில் ஒரு பள்ளிவாயிலை நிர்மாணித்தார். மீராலெப்பைப் போடி 18ம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என்பதால் 18ம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியில் இப் பள்ளிவாயில் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இப் பள்ளிவாயில் ஏறாவூரில் அமைக்கப்பட்ட இரண்டாவது பள்ளிவாயிலாகும். இப் பள்ளிவாயில் முஹ்யித்தீன் ஜும்மாப்

பள்ளிவாயில் என அழைக்கப்படுகின்றது. மீராலெப்பைப் போடியின் மகன் உமர் லெப்பைப் போடி வன்னியனாரின் காலத்தில் இப் பள்ளி கல்லினால் கட்டப்பட்டது.

இப்பள்ளிவாயலின் முதல் பேஷ் இமாமாகக் காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த முகம்மது காசிம்லெப்பை அவர்கள் காத்தான்குடியிலிருந்து வள்ளத்தில் மட்டக்களப்பு வாவி வழியாக ஏறாவூர் ஆற்றங்கரையை அடைந்தபோது ஊர் மக்களால் கோலாகலமாக அழைத்து வரப்பட்டு (பைத் முழக்கத்துடன்) நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் மறைவை அடுத்து இவரின் மகனார் மர்ஹூம் முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் (பெரிய ஆலிம் அப்பா) அவர்களும் அவரின் மறைவின் பின் வேறுசிலரும் அத்துடன் முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வனார் மர்ஹூம் எம்.எச். அப்துஸ்ஸலாம் (பஹ்ஜி) அவர்களும் பேஷ் இமாம்களாகக் கடமை புரிந்துள்ளனர்.

இப்பள்ளிவாயலில் இறைவணக்கமாம் ஐவேளைத் தொழுகையுடன், அறப் மதரஸாவும். தரீக்கத் துஸ்ஸாதுலியாவின் ஆத்மீகச் செயற்பாடுகளும் நிகழ்ந்துவந்துள்ளன. அத்துடன் இவ்வூருக்கு அடிக்கடி விஜயம் புரிந்த சாதுலியாத் தரீக்காவின் மலாயிஹ்மார்களும், பெரியார்களும் இப்பள்ளிவாசலையே தமது தரிப்பிடமாகவும் கொண்டிருந்தனர்.

மேலும், தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த நஹ்விஆலிம் ஸாஹிப் அவர்களால் ஆரம்பித்து நடாத்தப்பட்டு வந்த அரபு மத்ரஸாவில் ஓதி 'ஆலிம்' என்ற மார்க்கமுணர்ந்தவர்களாகத் காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த 'ஓடக்கரை ஆலிம்' அவர்களும் ஓட்டமாவடியைச் சேர்ந்த சிலரும் வெளியாகியதாகவும் அறியக் கிடக்கிறது. அத்துடன், அரசியலில் எதிரும் புதிருமாக விளங்கிய மர்ஹூம் மீராலெப்பை (வலியுல்லாஹ்) குடும்பமும், மர்ஹூம் ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் குடும்பமும் ஆத்மீகத் துறையில் ஒரே தரீக்காவைப் பின்பற்றிய காரணத்தால், இவ்விரு திறத்தாரிடையேயும் ஆத்மீகப் பரிவர்த்தனைகள் அடிக்கடி இடம்பெற வழியேற்பட்டதெனலாம்.

1910 புரட்டாதி மாதம் 20ந் திகதி இப்பள்ளிவாயலுக்கென ஆற்றங்கரையோரமாகவிருந்த 'சோனகத் தோட்டம்' என்ற 8½ ஏக்கர் காணியை நன்கொடையாக மர்ஹூம்களான அகமது லெப்பைப் போடி முகம்மதலிவாப் போடி, அவரின் மனைவி ஈசாலெப்பைப் போடி ஆசியா உம்மா, மருமகன் முகம்மது அலிவாப்போடி அகமது லெப்பை,

அகமது லெப்பைப் போடி சின்னலெப்பை, அவரின் மனைவி முகம்மது அலிவாப் போடி பொன்னியும்மா ஆகியோரும் வழங்கி உள்ளதாக மேற்படி காணியின் உறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

3. 1ம் குறிச்சி முஹ்யித்தீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாயில் (R/0355/BT-06)

இப்பள்ளிவாயில் 1890ல் கட்டப்பட்டது என அறியமுடிகிறது. ஆரம்பத்தில் தைக்காவாகவே இது அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் முஹ்யித்தீன் ஜும்ஆப் பள்ளியாக பெயர் மாற்றஞ்செய்யப்பட்டது. மரைக்கார் போடியார், உமர்சாப் போடியார் (உமர் லெவ்வை) ஆகியோரே ஆரம்பகால நிர்வாகிகளாவர். உசனார் போடியார், மரைக்கார் போடியார் ஆகியோரால் இப் பள்ளிவாயில் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாவும் கூறப்படுகின்றது. இப் பள்ளிவாயிலின் முஅத்தினாகச் சுமார் 32 வருடகாலம் பணிபுரிந்த பேறுபெற்றவராக மர்ஹூம் சின்னலெப்பை முஅத்தினார் விளங்கியுள்ளார்.

இப்பள்ளிவாயிலின் வருமான மூலங்களாக ஜமாஅத்தாரினால் வழங்கப்படும் சந்தாப்பணம், ஆற்றங்கரையோரத்தில் அமைந்துள்ள தோட்டக்காணி வருமானம், ஏறாவூர் பிரதான வீதியோரத்தில் அமைந்துள்ள கடைத்தொகுதிகள் மூலமான வருமானம் என்பன காணப்படுகின்றன. பிரதான வீதியோரத்தில் அமைந்துள்ள இப்பள்ளிவாயில் புனர் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டு அழகிய தோற்றமுடையதாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென பலராலும் கூறப்பட்டு வந்தாலும் அது முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவில்லை. 2003ம் ஆண்டில் பிரதியமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்களின் பெரு முயற்சி காரணமாக ஏறாவூரை மையமாகக்கொண்டு இடம்பெறவிருந்த தேசிய மீலாத் வைபவத்தை முன்னிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் கீழ் இப்பள்ளிவாயிலின் புதிய கட்டிட அமைவின் முதற் கட்ட வேலைகளுக்காக பதினைந்து மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு கட்டிட வேலைகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இப்பள்ளிவாயிலின் தலைமைத் தர்மகர்த்தாக்களாகப் பலர் சிறப்புறப் பணிபுரிந்துள்ளனர். அவர்களுள் மர்ஹூம்களான அகமதுலெப்பைப் போடியார், உதுமாலெப்பை மரைக்கார், உமர்சாப் போடியார், முஹம்மது இஸ்மாயீல் விதானை, எம்.எஸ். இல்யாசீன் போடியார் ஆகியோரும் ஜனாப்களான அ.லெ. அலியார் போடியார்,

மஜீத் முதலாளி, எம்.கே. செய்யித் இப்றாஹிம், என்.எல்.எம். அஜ்வத் ஆசிரியர், எம். ஐ. அகமதுலெப்பை ஆசிரியர், எம்.எல். றஹுப்பாசம் ஆசிரியர், ஏ.எம். நஜ்முதீன் (நிலஅளவையாளர்), கே. நூறுமுகம்மது, யூ.ஏ. றஸீத் (கிராமசேவையாளர்), எம். ஏ. எம். கலீல் ஆசிரியர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

4. மஸ்ஜிதுல் நூறுஸ்ஸலாம் (காட்டுப்பள்ளிவாயல்)

(R/0769/BT-66)

ஏறாவூரில் அமைக்கப்பட்ட நான்காவது பள்ளிவாயிலே காட்டுப் பள்ளிவாயிலாகும். ஆரம்பத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஓட்டுப்பள்ளி, ஆற்றங்கரைப் பள்ளி ஆகியவற்றுடன் சேர்த்து வன்னியனார் குடும்ப நிருவாகத்தின் கீழேயே இப்பள்ளிவாயில் இருந்துவந்தது. முதலிரு பள்ளிவாயில் எல்லைக்குள் வசிப்பவர்களின் ஜனாசாக்களை நல்லடக்கம் செய்வதற்காக இப்பள்ளிவாயிலை உருவாக்கினர்.

இப் பள்ளிவாயில் அமைந்துள்ள காணி சேகுப்போக்கர் எனப்படும் அகமது லெப்பைப் போடியாருக்கு உரியதாகும். ஆரம்பத்தில் கல்லால் கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டிடமாக இது இருக்கவில்லை. 1911ம் ஆண்டிலேயே இது கல்லால் கட்டப்பட்டது. இப் பள்ளியை அமைக்க பிச்சைப் போடியார், சாய்வுப் போடியார், வெள்ளையன் போடியார் ஆகியோர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

யூ.வீ.எம்.சரீப் அவர்களின் மரணத்தின் பின்னர், அதாவது 1974இன் பின்னரே வன்னியனார் குடும்ப நிருவாகத்திலிருந்து இப் பள்ளிவாயில் வேறு நிருவாகத்தினர் கைக்கு மாறியது. இப் பள்ளிவாயிலுக்கு வருமானத்தைப் பெற்றுத் தருவதற்காக அகமது லெப்பைப் போடி மீராலெவ்வை அவர்களால் நெற்காணியொன்று அன்பளிப்புச் செய்யப் பட்டது. பள்ளிவாயில் கடைத்தொகுதி அமைந்துள்ள காணி அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் அவர்களின் குடும்பத்தினரால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டதாகும்.

5. ஏறாவூர் ஜுப்ரித் தைக்கியா

(R/0359/BT-07)

புள்ளைக்குடா வீதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இப் பள்ளிவாயிலுக் கான காணி ராசாப் போடியாரினால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது. அலவிய்யதுல் காதிரியாத் தரீக்காவை மையமாகக் கொண்டே இப் பள்ளிவாயில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயிலுக்காக கூமாச் சோலையில் 23 ஏக்கர் காணியும் ராசாப் போடியாரால் அன்பளிப்புச்

செய்யப்பட்டது. அலவிய்யதுல் காதிரிய்யா தரீக்காவின் சில்சிலா ஓதும்போது, அதற்காக இக்காணி வருமானம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமெனவும், சில்சிலா ஓதப்படாத காலத்தில் அவ்வருமானம் பள்ளிவாயிலுக்குச் சேர வேண்டுமெனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இப் பள்ளிவாயில் தைக்கியாவாக அமைக்கப் பட்டபோதிலும், தப்லீக் ஜமாஅத் பணியின் கேந்திர நிலையமாகவும் சிலகாலம் பயன்பட்டது. தப்லீக் பணியின் மையமான மர்கஸ் பள்ளி வாயில் அமைக்கப்படும் வரை இப் பள்ளிவாயிலே தப்லீக் பணியின் சகல நடவடிக்கைகளும் இடம்பெறுவதற்கான மத்திய நிலையமாக அமைந்திருந்தது.

6. அஸ்ஸாவியதுல் பாஸிய்யதுஷ் ஷாலுலிய்யா :

(R/1362/BT-161)

ஏறாவூர் - 6 காதியார் வீதியில் அமைந்துள்ள இப் பள்ளிவாயில் தரீக்கா அமல்களையும், தொழுகைகளையும் மையமாகக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஏறாவூர் ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாயிலில் நீண்ட காலமாக நடைபெற்றுவந்த ஷாலுலிய்யா தரீக்கா அமல்களுக்கு சில முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்பட, காதி நீதிபதியாகயிருந்த ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிம், ஈ.எல். முஸ்தபா ஆலிம், கிளாக்கர் அலியார், அ. உமர்லெவ்வை (அ.உ) அப்துல்காதர் (எம்.கே.எஸ்), அஹியார் மனேஜர் ஆகியோரின் முயற்சியினால் இப் பள்ளிவாயில் 1965ல் கட்டப்பட்டது. தினமும் சுபஹ், மஃரிப் தொழுகைகளின் பின் வழிபா. யாகூதிய்யா ஓதப்பட்டு வருகின்றது. திங்கள், வெள்ளி தினங்களில் இஷாத் தொழுகையின் பின் ஹழரா மஜ்லிஸ் நடைபெற்று வருகின்றது. வருடத்தில் ஒருமுறை மனாகிப் வைபவம் நடைபெறும். இப் பள்ளி வாயிலை விஸ்தரிப்புச் செய்யவேண்டும் என்ற அவாவில் இதன் பரிபாலகர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டதன் பயனாக ஆரம்பக் கட்டிடத்திற்கு அருகிலிருந்த காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு, விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இக்காணிக் கொள்வனவிற்கான நிதியுதவி ஷெய்க் சம்சுதீன் அல்பாஸி அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

7. சூபி மன்ஸில் :

காட்டுப்பள்ளி வீதியில் இப் பள்ளிவாயில் அமைந்துள்ளது. காதிரிய்யாத் தரீக்கா நடவடிக்கைகளையும், தொழுகைகளையும் மையமாகக்கொண்டு இப் பள்ளிவாயில் அமைக்கப்பட்டது. வன்னி யனார் பரம்பரையைச் சேர்ந்த பொலிஸ் தலைமை சேப்போக்கர் ஹாஜி

அகமதுலெப்பைப் போடியாரின் மகன் கயாத்துப்போடி என்றழைக்கப் படும் மீராலெப்பை என்பவரால் 23.10.1953ல் சூபி மன்ஸிலுக்கான காணி வக்பு செய்யப்பட்டது. இக் காணியில் நிரந்தர கட்டிடம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற திட்டம் சூபி ஹஸ்ரத் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட, அதன் முரீதீன்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு, 1989ல் கட்டி முடிக்கப்பட்டு மௌலானா, நாத்திபு, திகர் மஜ்லிஸ்களுடன் சூபி ஹஸ்ரத் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இப் பள்ளியில் ஐங்காலத் தொழுகையுடன் வெள்ளிக்கிழமை இரவு தோறும் இஷாவுக்குப் பின் ராத்திபு மஜ்லிஸும். உபந்நியாசங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. வருடந்தோறும் சங்கைமிகு மஷாயிகு மார்களின் பேரில் கந்தூரி வைபவமும், அன்னதானமும் நடைபெற்று வருகின்றன. சூபி மன்ஸிலுக்குப் பின்னால் ஒரு காணியும், ஏறாவூர் பிரதான வீதியருகில் அலிகார் தேசிய பாடசாலைக்கு முன்னால் மூன்று கடைத் தொகுதிகள் அமைக்கக் கூடிய ஒரு காணியும், மரப்பாலம் என்னுமிடத்தில் 5/4 (ஐந்தே முக்கால்) ஏக்கர் வயற் காணியும் நிரந்தரச் சொத்துக்களாய் உள்ளன.

8. மஸ்ஜிதுஷ் ஷாதுலி :

ஏறாவூர் பெண் பாடசாலை வீதியில் அமைந்திருக்கும் இப் பள்ளிவாயல் 1978 ஆம் ஆண்டில் தற்போதைய ஏறாவூர் காதி நீதிபதியும் அகில இலங்கை சமாதான நீதிபதியுமான மௌலவி அல்ஹாஜ் ரீ.எம்.எம். முகைதீன் (பஹ்ஜி) அவர்களின் முயற்சியினால் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கான காணியை காலஞ்சென்ற மர்ஹூம் எம்.பீ.எம் இஸ்மாயில் அவர்கள் அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். இதன் வடபுறமும் கிழக்குப் புறமும் அமைந்துள்ள காணித் துண்டுகள் 1981ல் ஈராக் நாட்டின் இலங்கைக்கான தூதுவர் மம்தூஹ் அப்துல் ஹமீட், 1982ல் ஏறாவூருக்கு வருகை தந்த டாக்டர் ஷேக் ஷமஸ் அல்பாஸி ஆகியோரின் தனிப்பட்ட நன்கொடைகள் மூலம் அரபுக் கல்லூரிக்காகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. இப் பள்ளிவாயலில் ஐங்காலத் தொழுகையுடன் ஷாதுலிய்யாத் தரீக்காவின் திக்குகளும் வருடாந்தம் புனித ஸஹீஹூல் புகாரி, ஸஹீஹூல் முஸ்லிம் ஒதும் மஜ்லிசுகளும் நடைபெறுகின்றன.

9. ஏறாவூர் வாளியப்பா தைக்கா :

(R/1411/BT-171)

ஏறாவூர் 1ம் குறிச்சி தைக்கா வீதியில் அமைந்துள்ள இப் பள்ளிவாயலில் ஆரம்பத்தில் அகமது லெப்பைப் போடியாரினால் ஓர் ஓலைக் கொட்டிலாக அமைக்கப்பட்டது. இதற்காக அல்ஹாஜ்:மாக்கான்

மாக்கார் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) பண உதவி வழங்கினார். இப் பள்ளிவாயலை அமைத்தோர் ஏறாவூர் 1ம் குறிச்சி முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளி நிருவாகத்தைச் சார்ந்தோர் என்பதால், ஆரம்பத்தில் 1ம் குறிச்சிப் பள்ளிவாயலில் நிருவாகத்தின் கீழேயே இப் பள்ளிவாயலும் பரிபாலிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1978ம் ஆண்டு இப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட சூறாவளியைத் தொடர்ந்து இப் பள்ளிவாயலில் உருக்குலைந்துவிட்டது. இதனைப் புனரமைப்பதற்காகப் புதியதோர் குழுவொன்று முயற்சியில் ஈடுபட்டது. இக்குழுவின் தலைவராக ஜனாப்: எஸ். முகம்மது சாலி என்பவரும், செயலாளராக ஜனாப் எஸ்.சம்சுதீன் (அதிபர்) அவர்களும் செயற்பட்டனர். இப் பள்ளிவாயலின் புனரமைப்புக்கு அப்போது பாராளுமன்ற உறுப்பினராகயிருந்த மர்ஹூம் டாக்டர் பரீத் மீராலெப்பை, ஏறாவூரில் வசித்த கொழும்பைச் சேர்ந்தவரும் ஜமாஅதே இஸ்லாமி முக்கியஸ்தருமான ஜனாப்: பி.ரி.எம். மொகிதீன் ஆகியோர் பெரிதும் உதவினர்.

இப்புனரமைப்பு குழுவின் முயற்சியினால் பள்ளிவாயலில் கட்டிட வடிவத்தைப் பெற்றது. இது தொடக்கம் முதலாங் குறிச்சிப் பள்ளிவாயலில் நிருவாகத்திலிருந்து இது தனியாகப் பிரிந்து, வக்பு சபையில் தனியான ஒரு பள்ளியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயலை அண்டிய இப்பள்ளியின் புற நிலத்தில் ஜனாஸாக்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இப் பள்ளிவாயலில் அடிப்படை வசதிகளின்றி, போதுமான இட விஸ்தீரணமுமின்றி காணப்பட்டது. 1978ம் ஆண்டு புனரமைப்புக்குப் பிறகு எவ்வித அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளும் செய்யப்படாதிருந்தது. அதனால், இப்பகுதி இளைஞர்களால் நிருவாகத்திற்கெதிராக புரட்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு, நிருவாக மாற்றஞ் செய்யப்பட்டது. இப்பகுதியில் வாழ்ந்த அதிபர் ஜனாப் ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன் அவர்களின் தலைமையில் ஜனாப்களான எம்.ஐ. சுலைமாலெவ்வை, கே.எம்.அஸீஸ், எம்.எல். குலாப்தீன், எஸ்.எல். அகமதுலெப்பை, எஸ்.எம். சாலி, எம்.எம். ஜலால்தீன், எஸ்.எம்.எம். ஹனிபா, எம்.எல். பதுறுதீன் ஆகியோரைக் கொண்ட புதியதோர் நிருவாகம் அமைக்கப்பட்டு, பள்ளிவாயலுக்கான அடிப்படை வசதிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதோடு, சுற்றுமதில்கள் பூசப்பட்டு புதிய வடிவமைப்பிலான கட்டிடத்திற்காக அடித்தளமும் இடப்பட்டு, கட்டிட வேலைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான வேலைகள் இப்பிரதேச வாழ் மக்களின் உதவி யுடனேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

10. மஸ்ஜிதுஷ் ஷாஹதா :

(R/1678/BT-242)

ஏறாவூர் ஆலையடி வீதியில் அமைந்துள்ள இப் பள்ளிவாயிலின் அமைவுக்கான ஒரு பகுதி நிலத்தை முகம்மது காசிம் என்பவர் அன்பளிப்புச் செய்தார். மற்றொரு பகுதி நிலம் பணம் கொடுத்து வாங்கப்பட்டது. மர்ஹூம் எஸ்.எல்.எம். றம்லான் மௌலவி, அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம். ஹனிபா (பீ.கொம்) அல்ஹாஜ் யூ.எல்.ஆதம்லெவ்வை (அதிபர்) ஆகியோர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இப் பள்ளிவாயிலை அமைத்தனர். 1988ம் ஆண்டு இப் பள்ளிவாயில் அமைக்கப்பட்டது.

11. மஸ்ஜிதுல் மிஸ்பாஹ் :

ஏறாவூர் முனையவளவு வீதியில் அமைந்துள்ள இப் பள்ளிவாயில் 1991ம் ஆண்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயிலை அமைப்பதற்காக 1990ல் இப்பிரதேச மக்கள் அனைவரும் இணைந்து, பணம் சேகரித்து பள்ளிக்கான காணியை வாங்கினர். இதன் ஆரம்பகட்ட நடவடிக்கைகளில் ஜனாப்:எம்.எஸ். ஜுனைதீன் ஆசிரியர், ஜனாப்:கே.அப்துல் சத்தார் ஆசிரியர், ஜனாப்:ஐ.எல்.இஸட். ஆப்தீன் அதிபர், ஜனாப்:எஸ். புகாரி ஆசிரியர், ஜனாப்:ஐ.ஜுனைத் ஆசிரியர் ஆகியோர் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர்.

இப் பள்ளிவாயிலின் ஆரம்பப் பெயர் அஸ்ஸாவிதூல் மதனிய்யா என்றே குறிப்பிடப்பட்டது. பின்னர் மஸ்ஜிதுல் மிஸ்பாஹ் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. எம்மூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, தற்போது அரபு நாட்டில் பள்ளிவாயிலொன்றின் கதீபாகக் கடமை புரியும் ஜனாப் அன்சார் மௌலவி அவர்களின் முயற்சியால் அரபு நாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட நிதிமூலமே இப் பள்ளிவாயில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

12. மர்கஸ் பள்ளிவாயில் :

ஏறாவூர் புன்னைக்குடா வீதியில் அரசினர் வைத்தியசாலைக்கு அருகாமையில் இப்பள்ளிவாயில் அமைந்துள்ளது. இப் பள்ளிவாயிலுக்கான ¼ ஏக்கர் காணி நாகூர் ஹாஜியார் மகன் அப்துல் லத்தீப் ஹாஜியாரினால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. 1995ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 27ந் திகதி பள்ளிவாயில் இயங்கத் தொடங்கியது. ஐங்காலத் தொழுகைகளுடன் தப்லீக் மார்க்கப் பணியின் மத்திய

தளமாகவும் தற்போது இயங்கி வருகின்றது. இப் பள்ளிவாயிலை விஸ்தரித்துக் கட்டவேண்டிய அவசியம் இருந்தமையால், சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த பொறியியலாளரான ஜனாப்:இப்றாஹீம் அவர்கள் மூலமாக கட்டிட வரைபடம் பெறப்பட்டு, மாடிக்கட்டிட வேலைகள் 2002ம் ஆண்டு ஜூன் மீல் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. உள்ளூர், வெளியூர் தனவந்தர்களின் பூரணமான உதவி ஒத்துழைப்புக்களுடன் இப் பள்ளிவாயில் நிர்மாணப்பணி துரிதமாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டு வருகின்றது. இப் பள்ளிவாயிலின் நிர்மாணப் பணிகளில் சில வேலைகளை எம்மூர் பொதுமக்கள் சிரமதானம் மூலம் நிறைவு செய்துள்ளனர். 2003 டிசம்பரில் மாடிக்கட்டிட கீழ்த்தளக் கட்டுமானப் பணிகள் நிறைவுற்றன.

பள்ளிவாயிலோடிணைந்த 'மர்கஸ்' மாடிக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல்லை சங்கைக்குரிய முகம்மது இஸ்மாயில் ஹஸரத் அவர்களும், சம்மாந்துறை - அலியார் ஹஸரத் அவர்களும் இணைந்து நட்டனர். 1996ல் சுற்றுமதிலுக்கான அடிக்கல்லை தென்னியா - அதிராம் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த மௌலானா மௌலவி அப்துல்லத்தீப் அவர்களும், காத்தான்குடி மதரசத்துல் பலாஹ் அரபுக் கலாபீட அதிபர் சங்கைக்குரிய அப்துல்லாஹ் ஹஸரத் அவர்களும் நாட்டிவைத்தனர். பள்ளிவாயிலோடிணைந்த அரபுக் கலாபீடமொன்றும் இங்கு மிகத் திறம்பட இயங்கிவருவதுடன், கட்டிடங்களும் நவீன வசதிகளுடன் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருவதும் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சங்களாகும்.

13. மஸ்ஜிதுஸ்ஸலாம் பள்ளிவாயில் :

(R/1635/BT-232)

ஏறாவூர் ஐயங்கேணிக் கிராமத்தில் ஜின்னா வீதியில் அமைந்துள்ள இப் பள்ளிவாயிலுக்கான காணியை அல்ஹாஜ்:வை.எம். அப்துல் காதர் ஆசிரியர் அன்பளிப்புச் செய்தார். இக் காணியில் ஆரம்பப் பள்ளிவாயில் 1965ம் ஆண்டு ஓலையினால் ஒரு கொட்டிலாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. 1978ம் ஆண்டு எமது பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற சூறாவளியின் காரணமாக இக்கொட்டில் பாதிப்புக்குள்ளானது. பின்னர் இப் பள்ளிவாயிலை புதுப்பித்துக் கட்ட எடுக்கப்பட்ட முயற்சியின்போது இப் பள்ளிவாயிலின் அடித்தள வேலைகளுக்கு கொழும்பு வை.எம்.எம்.ஏ. நிறுவனம் நிதியுதவியை வழங்கியது. கட்டிடப்பூர்த்தி வேலைகள், பிரதியமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ்: எம்.எல்.ஏ.எம்.ஹிஸ்புல்லா அவர்களின் முயற்சியினால் புனர்வாழ்வு நிதி பெறப்பட்டு நிறைவு செய்யப்பட்டன.

இப்பள்ளிவாயிலை இவ்விடத்தில் அமைப்பதற்காக அல்ஹாஜ் வா. இஸ்மாயில், ஜனாப்: ஐ.செய்யது இப்நாகிம், ஜனாப் த. இப்நாகிம், ஜனாப் வெள்ளைத்தம்பி (பிச்சைக்குட்டி) ஜனாப்: உ. மரைக்கார், ஜனாப்: இஸ்மாலெப்பை (இஸ்மாயில் நானா), ஜனாப் சீனிமுகம்மது ஆகியோர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இப்பிரதேசவாழ் பொது மக்களின் உதவியுடன் பள்ளிவாயிலின் அடிப்படை வசதிகள் நிறைவு செய்யப் பட்டன. சர்வோதய அமைப்பு கிணற்றொன்றை நிர்மாணித்து உதவியது. பள்ளிவாயிலுக்கான ஒலிபெருக்கி வசதியினை முன்னாள் வீடமைப்பு பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் பசீர் சேகுதாலுத் பெற்றுத் தந்தார். இப் பள்ளிவாயிலுடன் இணைந்ததாக அமைக்கப்பட்டுள்ள மத்ரசாக் கட்டிடம் இப்பகுதி மக்களின் உதவியினால் கட்டப்பட்டதாகும்.

14. மஸ்ஜிதுல் காதிரிய்யா :

இப் பள்ளிவாயிலுக்கான காணி ஹிஜ்ரா கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தினால் பணம் கொடுத்து வாங்கப்பட்டது. 1982ம் ஆண்டு தற்காலிக ஓலைக்கொட்டிலாக இப் பள்ளிவாயில் அமைக்கப்பட்டது. 1990 வன்செயலினால் இப்பகுதியிலிருந்து மக்கள் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்தமையால், இப் பள்ளிவாயில் சேதமடைந்தநிலையில் காணப்பட்டது. பின்னர் டேபா மீள்குடியேற்றத் திட்டத்தின் ஊடாக புதிய பள்ளிவாயில் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு 1982ல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஹிஜ்ரா கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் மூலமாகவே இப் பள்ளிவாயிலுக்கான ஒலிபெருக்கி, தளபாடங்கள் என்பன வழங்கப்பட்டன. இப்பள்ளிவாயில் நிர்மாணப் பணிக்காக ஜனாப் எம்.எஸ். அப்துல் றவூப், ஜனாப் வீ. நாஸிக் பரீத் ஆசிரியர், ஜனாப்:ஏ.எம். நபார் ஆகியோர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

15. மஸ்ஜிதுஷ் ஷாபிஃ :

தற்போது றஹ்மத் நகர் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ள பகுதியில் ஏறாவூர் 3ம் குறிச்சி கலந்தர் குறுக்கு வீதியில் அமைந்துள்ள இப் பள்ளிவாயிலுக்கான காணி நாவலடிக்கடை முதலாளி என அழைக்கப்படும் அல்ஹாஜ் மீராலெப்பை அவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயில் நிர்மாணம் செய்வதற்கான நிதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான முழு முயற்சியும் பிரதியமைச்சராகயிருந்த அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயில் 2001ம் ஆண்டு காத்தான்குடி மத்ரசதுல் பலாஹ் அரபுக் கல்லூரி அதிபர் அல்ஹாஜ்:அப்துல்லாஹ் ஹஸரத் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

16. மீராகேணி ஜும்ஆப் பள்ளிவாயில் (R/1370/BT-162)

இப் பள்ளிவாயில் மீராகேணிக் கிராமக் குடியேற்றம் இடம் பெற்ற காலத்திலேயே அமைக்கப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயில் அரசாங்கக் காணியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்த அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.மாக்கான் மாக்கார் அவர்களால் மீராகேணிக் குடியேற்றம் மேற்கொள்ளப்பட்டமையால், இப் பள்ளிவாயில் அமைவிற்காக அவரும் நிதியுதவியை வழங்கியுள்ளார். மர்ஹூம் களான இஸ்மாயில் (ஈக்கிலார்), யூ.எம். இஸ்மாயில், எம்.எஸ்.ஏ. மஜீத், பிச்சைக்குட்டி (மாப்பிள்ளையர்) ஆகியோர் இப் பள்ளிவாயில் அமைவிற்காக கூடிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். தேசிய மீலாத் விழா நிகழ்வையொட்டி, இப் பள்ளிவாயில் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக தேசிய மீலாத்விழா நிதியிலிருந்து பிரதியமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்களால் பத்து இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.

17. மஸ்ஜிதுல் ஹிழ்ர் (மையித்துப்பிட்டி) பள்ளிவாயில் (R/1687/BT-243)

ஏறாவூர் மீராகேணிக் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள மற்றுமொரு பள்ளி மஸ்ஜிதுல் ஹிழ்ர் ஆகும். இப் பள்ளிவாயிலும் அரசாங்கக் காணியிலேயே அமைந்துள்ளது. மீராகேணிக் குடியேற்றம் நிகழ்ந்தவேளை, இக்காணி பள்ளிவாயிலுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டது. எனினும், ஆரம்பத்தில் பள்ளிவாயில் அமைக்கப்படவில்லை. ஜனாசாக்கள் மாத்திரம் இக்காணியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டன. 1986ம் ஆண்டில் இப்பிரதேச மக்களின் முயற்சியினால் பள்ளிவாயிலொன்று அமைக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஓலையினால் கட்டப்பட்டு. படிப்படியாகக் கல்லினால் கட்டப்பட்டது. ஜனாப்களான ஏ.அபூபக்கர், எம்.அலாப்தீன், கே.பிச்சைக்குட்டி, ஏ.எல். மஜீத், எஸ்.எம். முகைதீன், உமர்லெவ்வை ஆகியோர் இப் பள்ளிவாயில் நிர்மாணத்துக்காக பாடுபட்டுழைத்தனர். இப் பள்ளிவாயில் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக தேசிய மீலாத்விழா நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து பிரதியமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் ஐந்து இலட்சம் ரூபாயினை ஒதுக்கீடு செய்தார்.

18. மஸ்ஜிதுல்அப்நாரா :

ஏறாவூர் மிச்சநகர் கிராமத்தில் இப்பள்ளிவாயில் அமைந்துள்ளது. 1996ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பள்ளி அரசாங்கக் காணியில் அமைந்து உள்ளது. ஜனாப்:எம்.எல்.எஸ். சுபைதீன் இப்பள்ளிவாயில் உருவாக்கத் திற்காகப் பாடுபட்டார். சர்வோதய அமைப்பு இப் பள்ளிவாயிலுக்கான

கிணறொன்றை அமைத்து வழங்கியுள்ளது. தற்போது இப்பள்ளிவாயில் வெளிநாட்டு நிறுவனமொன்றின் உதவி யுடன் அழகான தோற்றத்தில் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

19. ஜாமிஉல் அக்பர் ஜும்ஆப் பள்ளிவாயல் (R/1549/BT-221)

முஸ்லிம்களின் கலாசார மத்திய நிலையமாகத் திகழக்கூடிய, ஏறாவூர் மக்கள் ஒன்றாக நின்று தொழுவதற்குப் போதுமான பொதுவானதொரு ஜும்ஆப் பள்ளிவாயல் அழகிய முறையில் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் பலரின் உள்ளத்தில் இருந்துவந்துள்ளது. இவ் எண்ணத்துக்கு செயல் வடிவம் கொடுக்க சிலர் முன்வந்து உழைத்தனர். இவர்கள் முஸ்லிம் இளைஞர் அமைப்பு எனும் பெயரில் நிர்வாகம் ஒன்றைத் தெரிவுசெய்து பள்ளிவாயல் அமைப்பதற்கான ஆரம்ப முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

இதன் பின்னர் ஊரிலுள்ள முக்கிய பிரமுகர்கள் அழைக்கப்பட்டு ஓட்டுப் பள்ளிவாயலில் ஒரு கூட்டம் இடம்பெற்றது. இதில் பள்ளிவாயிலுக்கான இயக்குநர் சபையொன்று தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இச் சபையின் தலைவராக வங்கி உத்தியோகத்தர் எஸ்.எம்.ஏ. கரீம் அவர்களும் உப தலைவராக அல்ஹாஜ்.ஏ. அலிமுகம்மது ஆசிரியர் அவர்களும் செயலாளராக அல்ஹாஜ்.ஏ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆசிரியர் அவர்களும் உதவிச் செயலாளராக ஏ.எல்.எச்.முகம்மத் (G.S.O.) அவர்களும் பொருளாளராக அல்ஹாஜ் பீ.எம். உசனார் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன் 9 பேர் கொண்ட நிர்வாகக் குழுவொன்றும் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இக் குழுவினர் மூலம் நிதி வசூலிக்கும் பணியும் ஏனைய முயற்சிகளும் 31.03.1986ல் ஆரம்பமாகின. பள்ளிவாயிலுக்குரிய காணி துண்டு துண்டாகக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.

முன்னாள் சபாநாயகரும் போக்குவரத்து அமைச்சருமாயிருந்த அல்ஹாஜ்.எம்.எச். முகம்மது அவர்களினால் 06.03.1993 அன்று காலை 11.00 மணிக்கு பள்ளிவாயிலுக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. இவ்வைபவத்தில் அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா, அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத், அல்ஹாஜ்.எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

ஏறாவூரிலுள்ள அனைத்து அரச ஊழியர்கள், ஊர்ப் பிரமுகர்கள், வர்த்தகர்கள். பொது மக்கள் வழங்கிய நிதியுதவியுடன் 1994ல் பள்ளிவாசல் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அத்துடன் கட்டிட வேலைகளுக்காக அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் தனது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட

வரவுசெலவுத்திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின்மூலம் 50,000/- ரூபாவையும் அல்ஹாஜ்.எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் தனது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத்திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் 5 இலட்ச ரூபா வினையும் வழங்கினார். அல்ஹாஜ். செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா சஹிதி தூதுவராலயத்தின் மூலம் 10 இலட்ச ரூபாவினைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். எமதுரைச் சேர்ந்த ஜனாப்:எம்.ஏ.எம். பிலால் 5 இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான வேலைகளைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்து கொடுத்தார்.

அல்ஹாஜ்.பீ.எம். உசனார் அவர்கள் இப் பள்ளிவாயிலுக்காக ஏறாவூர் பிரதான வீதி பொலிஸ் நிலையச் சந்திக்கு அருகாமையில் கடையொன்றினை வக்பு செய்துள்ளார். 15.03.2002ல் மௌலவி ஐ.எல்.எம். ஜுனைத் அவர்களால் ஜும்ஆப் பிரசங்கம் நிகழ்த்தப்பட்டு பள்ளிவாயல் திறந்துவைக்கப்பட்டது. தற்போது இரு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை இப் பள்ளிவாயலில் ஜும்ஆத் தொழுகை நடைபெறுகிறது.

20. மஸ்ஜிதுஸ் ஸாலிஹீன் :

இப் பள்ளிவாயில் ஏறாவூரின் கிழக்கு எல்லைப் புறத்தில் கம்மின்குடா என அழைக்கப்பட்ட ஹிதாயத் நகர்ப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. சஹிதி அரேபியாவைச் சேர்ந்த தனிப்பட்ட ஒரு தனவந்தரால் வழங்கப்பட்ட 10¼ இலட்ச ரூபாய் நிதியுதவியுடன் இப் பள்ளிவாயல் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த ஹாபிஸ் காலிதீன், றபீக், ஏ.சி.எம். முபீன் ஆகியோரின் அனுசரணையுடன் இந்நிதி பெறப்பட்டது. இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ்: ஏ.எச்.எம். ஸக்கி என்பவராவார். இப் பள்ளிவாயலுக்கான காணி கம்மின்குடாவைச் சேர்ந்த இப்நாகீம் கச்சம்மா என்பவரால் அன்பளிப்பச் செய்யப்பட்டது. 22.12.2000ல் பள்ளிவாயல் அமைக்கும் நோக்கத்திற்காக அதன் தலைவரான ஜனாப்:ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன் அவர்களின் பெயருக்கு காணி எழுதப்பட்டு, தற்போது அதன் உறுதி வக்பு சபைக்குப் பாரமளிக்கப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

21. ஐயங்கேணி அக்பர் ஜும்ஆப் பள்ளிவாயல் (R/1706/BT-249)

ஐயங்கேணி அக்பர் வீதியில் இது ஆரம்பத்தில் மத்ரசாவாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1979ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம்மத்ரசாக் காணி எம்.கே.எஸ்.என அழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம்.எம்.எம்.அப்துல் காதர் என்பவரின் காணியாகும். மத்ரசாவாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விடம்,

பின்னர் பள்ளிவாயிலாக மாற்றம் செய்யப்பட்டது. ஜனாப்களான சீ.பீ. அலிமுகம்மது, வெள்ளைத்தம்பி, இஸ்மாயில், ஜமால்தீன், அலிமுகம்மது, எம்.எம்.ஏ. காதர், எம்.கே. அபுசாலி, ஹனிபா ஆகியோர் பள்ளிவாயில் அமைப்பிற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். 1990 வன்செயலின் பின் ஜும்ஆத் தொழுகை இங்கு ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இற்றைவரை இங்கு ஜும்ஆத் தொழுகை இடம்பெற்று வருகின்றது. 12.08.1990 இடம்பெற்ற வன்செயலின்போது இப் பள்ளி வாயிலினுள் தங்கிருந்த இப்பள்ளிவாயிலின் பேஷ் இமாம் எம்.வை. ஷரீப், கா.வா.அச்சிமுகம்மது, சீனிமுகம்மது, எஸ்.எம். அஸ்மி, எஸ்.எல்.எம்.காசிமாலெவ்வை ஆகியோர் இப் பள்ளிவாயிலில் வைத்து சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இப் பள்ளிவாயில் புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நிதி மூலம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டது. தேசிய மீலாத் விழா நிதி ஒதுக்கீட்டில் பிரதியமைச்சராயிருந்த பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்களால் ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் இப் பள்ளிவாயலின் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.

22. மஸ்ஜிதில் பறகா :

ஏறாவூர் மிச்சநகர் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள இப் பள்ளிவாயில் அரசாங்கக் காணியில் அமைந்துள்ளது. மிச்சநகர் குடியேற்றம் மர்ஹூம் டாக்டர் பரீத் மீராலெப்பை அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, இக்காணி பள்ளிவாயிலுக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இப் பள்ளி வாயிலுக்கான அடித்தளம் டாக்டர் பரீத் மீராலெப்பை அவர்களின் நிதி உதவியினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. மீதி வேலைகள் இப் பிரதேச மக்களின் முயற்சியினால் நிறைவு செய்யப்பட்டன. இவ்வேலைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் ஜனாப் எஸ்.எம். சுபைதீன் பாடுபட்டு உழைத்தார்.

23. மஸ்ஜிதில் ஹூதா (R/1636/BT-233)

இப் பள்ளிவாயிலுக்கான காணி அல்ஹாஜ்:எம்.ஏ.சீ.ஏ. நகுமான் அவர்களால் வக்பு செய்யப்பட்டது. 1984ல் ஓலையினால் அமைக்கப்பட்டு, புனர்வாழ்வு அமைச்சின் நிதி உதவிமூலம் புனரமைத்துக் கட்டப்பட்டது. இப் பள்ளிவாயிலின் அமைவுக்காக ஜனாப் எம்.எஸ். சுபைதீன் முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் சென்றார். இவருக்கு உதவியாக ஜனாப்களான எஸ். சுலைமாலெவ்வை, ரீ. மீராசாகிப் ஆகியோர் செயற்பட்டனர். இப் பள்ளிவாயிலுக்காக மர்ஹூம்; பீ.எம். மிராசாகிப்

ஹாஜியார், பீ.எம். அப்துல் மஜீது ஆகிய சகோதரர்கள் இருவரும் சேர்ந்து கிணறொன்றை அமைப்பதற்காக நிதி உதவிகள் வழங்கினர். அல்ஹாஜ்; பீ.எம். உசனார் ஹாஜியார் ஏறாவூர் பிரதான வீதி பொலிஸ் நிலையச் சந்திக்கு அண்மித்ததாக உள்ள கடையொன்றினை இப் பள்ளிவாயிலுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

24. மஸ்ஜிதில் ஹசன் வல் ஹுசைன் :

ஏறாவூர் 02, பெண் சந்தை வீதி-குறுக்கு வீதியில் இப் பள்ளிவாயல் அமைந்துள்ளது. இது அமைக்கப்பட்டுள்ள காணி வாளியப்பா தைக்கா பள்ளிவாயலுக்குரியதாகும். தாலுத் என்பவர் வாளியப்பா தைக்காவுக் காக இக் காணியை வக்பு செய்திருந்தார். வாளியப்பா தைக்காவிலிருந்து தொலைவில் இக் காணி அமைந்திருந்ததால் இதனைப் பயன்படுத்த முடியாமல் இருந்தது. எனவே குறித்த பிரதேசத்தின் தேவைகருதி வாளியப்பா தைக்கா நிருவாகம் இக் காணியில் ஒரு பள்ளிவாசலை அமைக்க ஒத்தாசை புரிந்தது.

ஆரம்பத்தில் இக் காணியில் ஒரு கொட்டில் அமைக்கப்பட்டு பாலர் பாடசாலை ஒன்றும் மத்ரசாவொன்றும் நடாத்தப்பட்டன. பின்னர் என்.எம். பஹார்தீன் என்ற இளைஞரின் தலைமையிலான ஒரு குழுவினர் பள்ளிவாயல் ஒன்றினை அமைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். அதற்கமைய கொட்டிலொன்று அமைக்கப்பட்டு தொழுகை நடாத்தப்பட்டது. பின்னர் இப்பிரதேச வாழ் பொதுமக்களின் ஆதரவுடன் கட்டிட வடிவத்தைப் பெற்றது. இப்பள்ளிவாயல் இதுவரை தனியானதொரு பள்ளிவாயிலாக வக்பு சபையில் பதிவு செய்யப் படவில்லை.

25. முஹாஜிரீன் பள்ளிவாயல் :

1990 வன்செயலின்போது உறுகாமத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்த மக்களுக்காக மீராகேணிக் கிராமத்தை அண்டியதாக முஹாஜிரீன் கிராமம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கிராமத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பள்ளி வாயிலே முஹாஜிரீன் பள்ளிவாயிலாகும். இப்பள்ளிவாயல் அரச காணியிலேயே அமைந்துள்ளது.

26. மஸ்ஜிதத் தக்வா

ஏறாவூர்ப் புறநகரில் தாமரைக்கேணி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள இப்பள்ளிவாயல் தொடக்கத்தில் கிடுகுகளால் வேயப்பட்ட சிறு கட்டிடத்திலேயே அமைந்திருந்தது. நலன் விரும்பிகளினதும், கிராமத்தின் சமய எழுச்சியில் அக்கறை கொண்ட மேற்படி கிராமத்தைச் சேர்ந்த

சிலரினதும் முயற்சியினால் இப்நாஹிம் வெள்ளியும்மா என்ற பெண்மணியினால் அன்பளிக்கப்பட்ட காணியில் 1994.04.19 அன்று புதிய மல்ஜிதுக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு, கட்டிடவேலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. வைபவரீதியாக நடந்தேறிய இந்நிகழ்வில் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் (பா.உ) அவர்களும், அல்ஹாஜ் செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா (பா.உ) அவர்களும் பிரமுகர்களாக வருகைதந்து, முறையே பஷீத் சேகுதாலுத் அவர்கள் ரூபா 25000/= த்தையும். அவ்வமயம் ஏறாவூர் நகரப் பிரதேச சபைத்தவிசாளர் பதவியிலிருந்த மௌலானா அவர்கள் தனது மாதாந்த வேதனத்திலிருந்து பிரதிமாதமும் ரூபா 1000 த்தையும் நல்குவதாக வாக்குறுதி அளித்தனர். அவ்வாறே அல்ஹாஜ் பஷீர் அவர்கள் அன்பளிப்புப் பணம் பள்ளிவாயல் மல, சலகூடக் கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்கும், கட்டிட வேலைகளுக்கு அல்ஹாஜ் செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் அன்பளித்த மொத்தப் பணம் ரூபா 43000த்தையும் பயன்படுத்தினர்.

இன்று இப்பள்ளிவாயல் 'மல்ஜிதுத் தக்வா' என்ற பெயருடன் புதுப் பொலிவுற்று விளங்குவதுடன், இவ் வழிபாட்டுத்தலம் அமைந்துள்ள கிராமமும் 'தக்வா நகர்' என்ற பெயருடன் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ் வணக்கத்தலத்தின் அமைவுக்கு முன்னின்று உழைத்தவர்களான ஆசிரியர்கள் ஜனாப்; கே.எம்.ஏ. காதர், ஜனாப்.ஏ.எல்.எம். ரபீக், ரி.எம்.கஸ்ஸாலி ஸாஹிப் போன்றோருடன் ஜனாப்களான எஸ்.ஏ. ஹமீட், ஐ.எல்.ஏ. வாஹித் மௌலவி, எஸ்.எச். ஹனிபா போன்றோர் முன்னின்றுழைத்தமையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய அம்சம் எனலாம். இவ் வழிபாட்டுத் தலத்தின் அமைவுக்கும், எழுச்சிக்கும் ஈஇஸ்லாமிய ஐக்கிய ஒன்றியம்ஊன்றி அமைப்பின் பங்களிப்பே மிகப் பிரதான இடத்தை வகித்ததையும் இக்கிராம மக்கள் நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றனர்.

27. மல்ஜிதுல் பக்தாத்

சதாம்ஹுஸைன் குடியேற்றக் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள மேற்படி மல்ஜித், முன்னாள் மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், பிரதியமைச்சருமாய் விளங்கிய டாக்டர் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் முயற்சியினால் ஈராக் அரசின் நன்கொடையில் உருப்பெற்றது. 1982.07.25 மேற்படி பள்ளிவாயலும் அதனோடிணைந்துள்ள மத்ரஸதுல் ஈராகிய்யாவும் அன்றைய இலங்கைக்கான ஈராக் நாட்டின் தூதுவர் ஷேக் மம்தூஹ் அப்துல் ஹமீட் அவர்களாலும், முன்னாள் சபாநாயகர்

அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. பாக்கிர் மாக்கார் அவர்களாலும் வைபவரீதியாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இவ் வைபவத்திற்குப் பல முஸ்லிம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளும், வெளியூர், உள்ளூர்ப் பிரமுகர்களும் சமூகம் தந்திருந்தனர். இதில் சிறப்பித்துக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், மேற்படி மல்ஜிதின் திறப்பு விழாவையொட்டி அதே தினம் 100 வீடுகளைக்கொண்ட கிராமமும் திறந்துவைக்கப்பட்டமையாகும்.

28. ரிபாய் பள்ளிவாயல் :

இப் பள்ளிவாயல் காயர் வீதி, ஏறாவூர் 2பீ எனும் முகவரியில் அமைந்துள்ளது. இப் பள்ளிவாயல் அமைந்துள்ள காணி, கட்டிடம் ஒன்றுடன் தம்பிக்கண்டு முகம்மது முஸ்தபா பாவா என்பவரால் 1969ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை பக்கீர் ஜமாஅத்தினருக்காக அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டதாகும். பக்கீர் ஜமாஅத் இயங்காததன் காரணமாக இதனை பள்ளிவாயிலொன்றாக வக்பு செய்து தரும்படி பொதுமக்கள் வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்க அவர் 1971ல் இதனைப் பள்ளிவாயிலாக சம்பிரதாயபூர்வமாக வக்பு செய்தார். இருந்தாலும் இதன் நிருவாகம் தொடர்ந்தும் தனியாரின் கீழேயே இருந்துவந்தது. 1984.08.31 ஆம் திகதியே இது கிழக்குப் பிராந்திய போக்குவரத்து சபை நிருவாக இயக்குனர் பாருக் சின்னலெவ்வை அவர்களால், அஷ்ஷெய்க் செய்யது அகமது கலீல் ரிபாய் நாயகம் அவர்களின் பெயரால் திறந்து வைக்கப்பட வீ.எஸ்.எஸ். உமர் சக்காப் மௌலானா அஸர் தொழுகை நடாத்தினார். பள்ளிவாயல் பரிபாலன சபையின் ஆயுட்காலத் தலைவராக முன்னாள் அகில இலங்கை பக்கீர் ஜமாஅத்தின் தலைவர் ரீ.முஸ்தபா பாவா (ஜஃபர் அலிலா) கடமையாற்றினார். இதன் தற்போதைய தலைவராக ஜனாப்.யூ.எல்.முகைதீன் பாவா கடமையாற்றுகிறார்.

29. அபுசாலி தைக்கிய்யா :

இது காதிரிய்யா உல் ரிபாஇய்யாதரீக்காவின் பணிகளுக்காக 1970 ஆம் ஆண்டு புன்னைக்குடா வீதியில் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கான காணியை அல்ஹாஜ்.பை. கயாத்து முகம்மது, அல்ஹாஜ் .மு.கா. அலி முகம்மது ஆகியோர் வழங்கினர். மர்ஹூம் மு.கா. அலிமுகம்மது அவர்களின் முயற்சியினால் இப் பள்ளிவாயல் விஸ்தரிக்கப்பட்டு மாடிக் கட்டிடம் ஒன்றாக இன்று மாற்றம் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பள்ளியில் ஐங்காலத் தொழுகைகளுடன் தரீக்காகக் கடமைகளான திகீர், அவ்ராதுகள் மூலமான ராத்திப் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்

கிழமைகளிலும் மஃரிப் பொழுதையின் பின்னர் நடைபெற்று வருகின்றது. இதன் அமைவுக்கு மர்ஹூம் அஷ்ஷெய்க் செய்யித் அபூலாலிஹ் கோயாத் தங்கள் மௌலானா அவர்களின் பங்களிப்பே பிரதானமாய் இருந்தது.

தரிக்காக்கள்

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் ஆன்மீகத் துறையில் தரிக்காக்களின் செல்வாக்கு முக்கியமானது. தரிக்கா என்னும் பதத்தின் பொருள் பாதை என்பதாகும். இங்கு உளப் பக்குவத்தையேற்படுத்தி ஆன்மீக எழுச்சிக்கு வழிகோலும் பயிற்சி வழிமுறைகளைக் குறிப்பதற்கு இப்பதம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆன்மீகப் பயிற்சியை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் ஏராளமான தரிக்காக்கள் தோன்றினாலும் அவற்றுள் பெரும்பாலானவை குறிப்பிட்ட காலப் பிரிவுகளோடு செயலிழந்து போயின. வேறு சில தரிக்காக்கள் உலகளாவிய ரீதியில் பரவி செல்வாக்குப் பெற்றன. ஷாதுலிய்யா, காதிரிய்யா, அலவிய்யா, ஜிஸ்திய்யா, நக்ஷபந்திய்யா போன்ற தரிக்காக்கள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் ஷாதுலிய்யா, காதிரிய்யா, நக்ஷபந்திய்யா போன்ற தரிக்காக்கள் இலங்கையில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கிய போதிலும், ஏறாவூரில் ஷாதுலிய்யாத் தரிக்காவும், காதிரிய்யாத் தரிக்காவின் கிளைகளான அலவிய்யத்துல் காதிரிய்யா, ஸாலிஹிய்யத்துல் காதிரிய்யா, அலவிய்யத்துல் காதிரிய்யா என்பனவே அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அலவிய்யத்துல் காதிரிய்யா :

அலவிய்யத்துல் காதிரிய்யா தரிக்காவின் முதலாவது ஷெய்கு செய்யது அகமது ஜிப்ரி மௌலானா அவர்களாவார். இவரது உறவினரான செய்யது அகமது ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் 1914ல் ஏறாவூருக்க வருகைதந்து, இங்கு தங்கியிருந்து செய்யது அகமது ஜிப்ரி மௌலானா அவர்களின் பெயரில் 1918ல் ஜிப்ரித் தைக்கியாவை உருவாக்கினார்கள். இதுவே அலவிய்யத்துல் காதிரிய்யாத் தரிக்காவின் மத்திய நிலையமாக இருந்தது. செய்யது அகமது ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களே இத் தரிக்காவின் முதலாவது கலீபாவாக இருந்து செயற்பட்டார்கள். இத் தரிக்காவின் ஆரம்பகால முரீதீன்களாக ராசாப் போடியார் குடும்பம், காந்தியர் குடும்பம், முல்லாவர் குடும்பம் ஆகிய குடும்பங்களைச் சார்ந்தோரே இருந்தனர். செய்யது அகமது ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் வபாத்தின் பின்னர் செய்யது முகம்மது ஸாஹிர்

மௌலானா அவர்கள் இரண்டாவது கலீபாவாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களது காலத்திலேயே ஜிப்ரித் தைக்கா புனர் நிர்மாணஞ் செய்யப் பட்டு கல்லால் கட்டப்பட்டது.

இதன் பின்னர் ஷெய்க் அல் ஜிப்ரி மௌலானா அவர்கள் இரண்டாவது கலீபாவாக இருந்த செய்யது முகம்மது ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களை முகத்தமாக மாற்றி, கலீபாவாக ஈ.எம். முஸ்தபா ஆலிம் அவர்களை நியமித்தார்கள். இத் தரிக்காவின் மத்திய நிலையமாக விளங்கிய ஜிப்ரித் தைக்கியாவில் வருடத்துக்கொருமுறை துல்கஃதா மாத ஆரம்பத்தில் கொடியேற்றத்துடன் ஸில்ஸிலா ஓதும் வைபவம் ஆரம்பமாகி, பத்து நாட்கள் ஓதப்பட்டு, கந்தூரி வைபவத்துடன் நிறைவு பெற்று வந்தது. இவ் வைபவச் செலவுகளுக்காக கூமாச்சோலை எனுமிடத்தில் 23 ஏக்கர் காணி ராசாப் போடியாரினால் வக்பு செய்யப் பட்டிருந்தது. அத்தோடு வெள்ளிக்கிழமைகளில் லுத்திய்யா நாத்திபும், திங்கள் கிழமைகளில் ஹத்தாத் நாத்திபும் அமல்களாக இங்கு நடைபெற்றுவந்தன.

முஸ்தபா ஆலிம் அவர்களின் வபாத்துக்குப் பின்னர் செய்யது உமர் சக்காப் மௌலானா அவர்கள் கலீபாவாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் வபாத்தின் பின் யாரும் கலீபாவாக நியமிக்கப்படவில்லை. செய்யது அப்துர் ரஹ்மான் ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் முகத்தமாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இத்தரிக்காவைச் சேர்ந்த முரீதீன்கள் தங்களது வீடுகளில் இடம்பெறும் சுன்னத்து வைபவங்களின்போதும், புகையிலை வாடிக்குப் புறப்படும்போதும் நாத்திபு வைபவங்களை நடாத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. இதன் பின்னர் ஷெய்குமார்களின் வருகை இல்லாததால் இத் தரிக்காவின் வளர்ச்சி தடைப்பட்டுக் காணப் படுகின்றது.

ஷாதுலிய்யாத் தரிக்கா :

ஏறாவூரில் மிகப் பழமை வாய்ந்த தரிக்காக்களிலொன்றாக இத் தரிக்கா காணப்படுகின்றது. இத் தரிக்காவின் பணிகள் ஆரம்பத்தில் ஆற்றங்கரை முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாயிலுக்கு அருகாமையிலுள்ள தற்போது கபுறடி அமைந்திருக்கும் இடத்திலிருந்த மத்ரசாவிலேயே இடம் பெற்றது. அப்போது சகாப்தீன் ஆலிம் அவர்கள் இத் தரிக்காவின் கலீபாவாக இருந்தார்கள். அவருக்குப்பின் ஐ.எல்.எம்.இஸ்மாயில் ஆலிம் அவர்கள் கலீபாவானார்கள். தரிக்காப் பணி நடைபெற்றுவந்த மத்ரசா அடக்கஸ்தலமாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து. இத் தரிக்காப் பணிகளை

மேற்கொள்வதற்காக ஐ.எல்.எம்.இஸ்மாயில் ஆலிம் அவர்களின் முயற்சியினால் 1965ல் அஸ்ஸாவிய்யதுல் பாஸிய்யதுஷ் ஷாதுலிய்யா என்ற பெயரில் ஸாவியா ஒன்று காதியார் வீதியில் அமைக்கப்பட்டு இத் தர்க்காவின் அமல்கள் இடம்பெற்றன. ஐ.எல்.எம்.இஸ்மாயில் ஆலிம் அவர்களின் வபாத்தின் பின்னர் ரீ.எம்.எம். முகைதீன் மௌலவி அவர்களும், ஐ.எல்.ஜுனைத் மௌலவி அவர்களும் கலீபாக்களாக நியமிக்கப்பட்டு, தர்க்காப் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் ரீ.எம்.எம். முகைதீன் மௌலவி கலீபா அவர்களின் முயற்சியினால், மஸ்ஜிதுஸ் ஸாதுலி என்ற பெயரில் மற்றுமொரு ஸாவியா அமைக்கப்பட்டு, அங்கும் இத் தர்க்காவின் அமல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஷாதுலிய்யாத் தர்க்காவின் தலைவராக முழு உலகத்துக்கும் ஷெய்க் சுஜ்ஜாதா ஒருவர் இருப்பார். கலிபத்துல் குலபாக்கள் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒருவர் இருப்பார். இவர்களைத் தொடர்ந்து குலபாக்கள், கலீபாக்கள், முகத்தமின்கள் (தலைவர்) ஆகியோர் தர்க்காப் பணிகளை முன்னின்று செய்வார்கள். திக்ரின்போது கசீதாக்கள், பைத்துக்கள் பாடுவோராகிய முன்ஷிதுகள், திக்ரின்போதும், ஹழராவின் போதும் இனிமையான முறையில் கிறாஅத் ஓதும் 'காரி'கள் ஆகியோரும் தர்க்காவுக்குரிய அமல்களில் ஆர்வமாக ஈடுபடுவர். இத்தர்க்காவின் அமல்களாகத் தினசரி அவ்றாத், இஸ்திஃபார், சலவாத்துக்கள் சுபஹூத் தொழுகைக்குப் பிறகும், மஃரிப் தொழுகைக்குப் பிறகும் வழிபா-யாக்கூதிய்யா சலவாத்தும் ஹிஸ்புல் பஹர், ஹிஸ்புந் நஸ்ர் அமல்களும் நடைபெறுவதோடு, வருடத்தில் ஒருமுறை மனாகிப் சரீப் நிகழ்வும் இடம்பெற்று வருகின்றது.

ஷாதுலிய்யா தர்க்காவின் தற்போதைய ஆன்மீகத் தலைவர் சங்கைக் குரிய முஹம்மது அஜ்வாத் இப்றாஹீம் அல் பாஸி அல் மக்ஃ அஷ்-ஷாதுலி அவர்கள் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த போது ஏறாவூருக்கும் வருகை தந்தார்கள். ஷாதுலிய்யா தர்க்காவின் முரீதீன்களை சந்தித்த இந்நிகழ்வு 2004 ஜனவரி 13ஆம் திகதி நடைபெற்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

காதிரிய்யா உல் றிபாஇய்யா :

எமதூரில் இத்தர்க்காவின் அறிமுகம் செய்யித் அபூசாலிஹ் குன்னி கோயாத் தங்கள் மௌலானா அவர்களால், 1965ம் ஆண்டு ஜிப்ரித் தைக்கியாவில் வைத்து மேற்கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் இத்தர்க்காப்

பணிகளை முன்னெடுத்துச்செல்ல தனியான ஓரிடம் அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ண மேலீட்டினால் 1970ம் ஆண்டு புன்னைக்குடா வீதியில் அபூசாலிஹ் தைக்கா என்ற பெயரில் ஒரு தைக்கியா அமைக்கப்பட்டது. முதலாவது கலீபாவாக ஏறாவூரில் ஐ.எல்.ஜுனைத் மௌலவி நியமிக்கப்பட்டார். திகர், அவ்றாதுகள் மூலமான ராத்திப் ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் மஃரிப் தொழுகையின் பின் நடைபெற்று வருகின்றது. அபூசாலி கோயாத் தங்கள் அவர்களின் வபாத்துக்குப் பின் பத்ஹூல்லா குன்னி கோயாத் தங்கள் அவர்கள் இத்தர்க்காவின் ஷெய்காக இருந்து வழிநடாத்தல்களை மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

அலியத்துல் காதிரிய்யா தர்க்கா :

காத்தான்குடியில் பிறந்து, அட்டாளைச்சேனையில் மண முடித்து, அங்கேயே வபாத்தாகி அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள மௌலானா மௌலவி அஷ்ஷாஹ் அஹமது மீரான் (வெள்ளி ஆலிம்) ஸுபி, காதிரி அவர்களால் 1937ம் ஆண்டு அலியத்துல் காதிரிய்யா என்ற காதிரிய்யாத் தர்க்கா ஏறாவூரில் அறிமுகம் செய்துவைக்கப்பட்டது. இவர்கள் சுமார் 15 வருடங்கள் மார்க்கப் பணியாற்றிய பின்னர் 02.05.1952ல் இறையடி சேர்ந்தார்கள்.

இவர்களின் பின்னர் காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த மௌலானா மௌலவி அஷ்ஷெய்குல் காமில் ஸெய்கு அப்துல் காதிரி சித்திக்கி, காதிரி, ஸுபி ஹஸரத் அவர்கள் தர்க்காப் பணிகளை பொறுப்பேற்றார்கள். சுமார் 30 வருடங்கள் தீவிரமாக பணியாற்றி, சுன்னத் வல் ஜமாஅத் கொள்கைகளை அடியொற்றி நடக்க மக்களை வழிநடத்திய ஸுபி ஹஸரத் அவர்கள் 1982, றம்ழான் பிறை 24ல் வபாத்தாகிக் கொழும்பு குப்பியாவத்தையில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

இவர்களின் பின்னர், கேரள மாநிலத்தின் அந்தரத்தீவைச் சேர்ந்த மௌலானா மௌலவி அல்ஹாஜ் செய்யிது முகம்மது ஜலாலுத்தீன், காதிரிய்யி, அல்ஹஸனி பூக்கோயாத் தங்கள் அவர்கள் தர்க்காப் பொறுப்புக்களை ஏற்றார்கள். 'தங்கள் வாப்பா' என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் இவர்கள், சுமார் 18 வருடங்கள் தர்க்காப் பணி செய்தபின் 29.07.2000ல் வபாத்தாகி தென்னிந்தியாவில் பீமாப் பள்ளியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

தங்கள் வாப்பா அவர்களின் பின்னர், காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த மௌலானா மௌலவி அல்-ஹாஜ்.எல்.எம்.எச்.முஹம்மது அலி

ஸைபுத்தீன் ஆலிம், ஸூபி பாகவி, நஹ்மானி அவர்கள் தற்போது காதிரிய்யாத் தரீக்காவின் ஸெய்கு ஆக இருக்கின்றார்கள்.

இத்தரீக்காவின் அமல்கள் காட்டுப்பள்ளி வீதியிலுள்ள ஸூபி மன்ஸிலில் ஒவ்வொரு வெள்ளி இரவுகளிலும், நகுமானியா வீதியிலுள்ள ஸூபி மன்ஸிலில் ஒவ்வொரு திங்கள் இரவுகளிலும் 'றாத்திப்' மஜ்லிஸூம், மார்க்க உபந்நியாசமும் நடைபெற்று வருகின்றன. அத்தோடு வருடந்தோறும் ஷெய்குமார்களின் பேரில் கந்தூரி வைபவமும் நடைபெற்று வருகின்றது.

இத்தரீக்காவின் ஒரு கிளையாக ஏறாவூர் பெண் சந்தை வீதியில் இயங்கிவந்த அல்-மத்ரசதுல் காதிரிய்யாவில் இத்தரீக்கா நடவடிக்கைகள் 1947 தொடக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தற்போதும் இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்த மத்ரசா ஆரம்பத்தில் தற்காலிக கொட்டிலில் குர்ஆன் மத்ரசா வாகவே இயங்கியது. இது 1934ல் இஸ்மாலெவ்வை பிச்சைக்குட்டி ஆலிம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தரீக்கா நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் இது சூபி மன்ஸில் என்றே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கான காணி பிச்சைக்குட்டி ஆலிம் அவர்களால் 729ம் இலக்க உறுதிமூலம் 28.01.1954ல் ஷெய்க் அப்துல் காதிர் சூபி அவர்களின் பேரில் எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏறாவூரில் தப்லீக் ஜமாஅத்தும் அதன் வளர்ச்சியும்:

1952ல் இலங்கையில் தப்லீக் பணி அறிமுகம் செய்யப்பட்டு சில வருடங்களின் பின் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பரவலாக்கப்பட்டது. இவ்வடிப்படையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கும் ஜமாஅத்துகள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. ஏறாவூருக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட ஜமாஅத்துகளுக்கு மர்ஹூம்களான ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் காழியார், அப்துல் காதர் (எம்.கே.எஸ்), ஐ.எல். ஜமால்தீன், கிளாக்கர் அலியார், அ.உமர்லெவ்வை (அ.உ), எல்.எல்.எம். அப்துல் காதர்(ஜே.பி), பீ.எஸ்.எஸ்.உமர் சக்காப் மௌலானா, வெள்ளைத்தம்பி (அப்துஸ் ஸமது மௌலவியின் தந்தை), ஐ.எல்.எம்.அபூஸாலிஹ் ஹாஜியார், ஏ.கே. மஹ்மூது லெப்பைப் போடியார் ஆகியோர் உறுதுணையாக இருந்து இவ்வூரில் தப்லீக் பணி வளர வழிவகுத்தனர்.

1981ம் ஆண்டு இவ்வியக்கம் ஏறாவூரில் எழுச்சி பெற்றிருந்தது. முதல் தடவையாக கிழக்கிலங்கை ரீதியான இஜ்திமா ஏறாவூர் ஜப்ரித் தைக்கா

வளவினுள் இதே ஆண்டில் டிசம்பர் 6,7,8ம் திகதிகளில் நடைபெற்றது. பெருந்தொகையான உள்ளூர் வெளியூர் மக்கள் இதில் கலந்து கொண்டனர். இவர்களுக்கான உணவு, தங்குமிட வசதிகள் போதியளவு செய்யப்பட்டிருந்தன.

1979-80 காலப்பகுதிகளில் ஜிப்ரித் தைக்காவில் 'ஜுமைறாத்' எனப்படும் நிகழ்வு நடைபெற்று வந்தபோதும் மேற்படி இஜ்திமாவின் பின்னரே பல மாற்றங்கள் இடம்பெற்றன. ஏறாவூரின் சில பகுதிகளிலும் புறநகர்ப் பகுதிகளிலும் மார்க்க விடயங்கள் பற்றித் தெளிவற்றிருந்த மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக மர நிழல்களிலும், மத்ரசாக்களிலும் ஒன்றுகூடி இப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இன்று சகல பகுதிகளிலும் பள்ளிவாயில் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1987 மார்ச் மாதம் வரை ஜுமைறாத் நிகழ்ச்சிக்காக வாழைச் சேனைக்கு ஏறாவூர் மக்கள் சென்று வந்தனர். நாட்டின் போர்ச்சூழல் காரணமாக ஏறாவூரைத் தனியாகப் பிரித்து ஜுமைறாத் நடாத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1997 ஜனவரி 27 இல் புன்னைக்குடா வீதியில் ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலைக்கு முன்னால் சிறியதோர் கட்டிடத்தில் 'மர்கஸ்' ஆரம்பிக்கப்படும் வரை ஜிப்ரித் தைக்காவிலேயே ஜுமைறாத் நிகழ்வு நடைபெற்றது. தற்போது இம் மர்கஸ் கட்டிடம் இரண்டு மாடிக் கட்டிடமாக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (மர்க்கஸ் பள்ளிவாயல், பாக்கியாத்துஸ் ஸாலிஹாத் மத்ரசா என்பன பற்றி விரிவாக உரிய தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.)

ஆத்மிகம் பற்றிய தகவல்களுக்கான ஆதாரங்கள்

மேற்படி ஆத்மிகம் பற்றிய தகவல்களையும், சம்பவ நிகழ்வுகளையும் பெறுவதற்கு எமக்கு உறுதுணையாய் இருந்தோராகப் பின் காண்போரைச் சுட்டலாம்.

மர்ஹூம்.எம்.எச்.அப்துஸ்ஸலாம் ஆலிம் (பஹ்ஜி)

மர்ஹூம் S.L.M. இப்நாஹிம் மௌலவி (காசிமி)

மௌலவி I.L.A. ஜுனைத் (பஹ்ஜி)

மௌலவி A.M. இப்நாஹிம் (பஹ்ஜி)

மௌலவி A.C. அப்துல் மஜீத்

மௌலவி T.M.M. முகைதீன் (பஹ்ஜி)

அல்ஹாஜ். செய்யித் அப்துல் றஹ்மான் ஸாஹிர் மௌலானா

ஜனாப். A. அப்துல் றஹ்மான் (ஆசிரியர்)

அல்ஹாஜ் U.L.M ஹனிபா

அல்ஹாஜ். A.L. அலியார் போடியார்

அல்ஹாஜ். எம். கே. முகைதீன்

அல்ஹாஜ். P. உசனார்

ஜனாப் M.S. சுபைதீன்

ஜனாப் A.M.A றஸ்ஸாக் ஆசிரியர்

ஜனாப். K. காலிதீன் - அதிபர்

ஜனாப். N.L.M. மன்கூர் - ஆசிரியர்

ஏறாவூர் வரலாற்று தகவல் பெறுவதற்காக ஏறாவூரில் உள்ள முதியோர் குழுவொன்றுடனான சந்திப்பு : 29.04.2003

எம்மை விட்டுப் பிரிந்த உலமாக்களில் சிலர்

மர்ஹூம் மு.கா. முகம்மது ஹசன் ஆலிம் (பெரிய ஆலிம்)

மர்ஹூம் ஸாலிஹ் ஆலிம்

மர்ஹூம் ஐ.எஸ்.எம். துஸ்மாயில் ஆலிம்

மர்ஹூம் எம்.எச்.ஏ. அப்துஸ் ஸலாம் ஆலிம்

மர்ஹூம் ச.எம். முஸ்தபா ஆலிம்

மர்ஹூம் பிச்சைக்குட்டி ஆலிம்

மர்ஹூம் மீராஸாகிபு ஆலிம் (ஹஜ்ஜி முகமது ஆலிம்)

மர்ஹூம் எம்.எல். முகம்மது அப்துல் காதர் ஆலிம் (சின்னலெப்பை ஆலிம்)

மர்ஹூம் எஸ்.எல்.எம். இப்ராஹீம் ஆலிம் (ஹனிபா ஆலிம்)

மர்ஹூம் ஐ.எல். செய்யூஸ் ஆப்தீன் ஆலிம்

மர்ஹூம் வி. அப்தர் றஹ்மான் ஆலிம்

மர்ஹூம் அஹமத் லெப்பை ஆலிம்

தொகுப்பு : ஜனாப் A.S. இஸ்ஸதீன்

உதவி: ஜனாப் U.L. நூர்முகம்மது

காணிகளும் உள்ளன. இக் கோயிலின் சிறப்புகள் காரணமாக இதனை மதுமலர்க்கா எனவும் அழைக்கின்றனர்.

பத்திரகாளியம்மன் கோயில் :

கண்டியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த மன்னன் ஸ்ரீ விக்கிரம இராசசிங்கனின் கீழ் (1798 - 1815) மட்டக்களப்புப் பகுதி இருந்த காலத்தில் இக்கோயில் தோன்றிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. ஏறாவூர் 4ம் குறிச்சியில் வசித்துவந்த பொற்கொல்லர் இனத்தைச் சேர்ந்த உலகனார் என்பவரால் இக்கோயில் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

உலகனார், அருணாசலம், கோணாமலையார், மூலம் போடியார், காசிநாதர் விதானையார் ஆகியோர் நிருவாகிகளாக இருந்த காலத்தில் இக் கோயில் களிமண்ணால் கட்டப்பட்டது.

1958 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் திரு. கா. புத்திரசிகாமணி அவர்களின் தலைமையில் இக் கோயில் பரிபாலனத்தைப் பொறுப்பேற்ற நிருவாகிகள் இக் கோயிலுக்குரிய சுற்றுமதில், களஞ்சிய மண்டபம், கிணறுகள் ஆகியவற்றை அமைத்தனர். 1972ஆம் ஆண்டு கோயில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

வருடாந்த உற்சவம் ஆனி உத்தரத்தில் தொடங்கி, தொடர்ந்து 13 நாட்கள் நடைபெறும். மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் பொதுக் கூட்டத்தில் 11 பேர் அடங்கி நிருவாகிகளை பொற்கொல்லர் இனத்தோர் தெரிவு செய்கின்றனர்.

வித்துவான் வீ. சீ. கந்தையா அவர்களின் மட்டக்களப்பு சைவக் கோயில்கள் நூலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது.

கணேச காளிகா ஆலயம்

ஏறாவூர் - 4, பிரதான வீதியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது இந்த கணேசர் ஆலயத்தையும் காளிகோயிலையும் விஸ்வகுல மக்கள் எனப்படும் பொற்கொல்லர் இனத்தவரே நிருவகித்து வருவதனால் கணேசர் கோயிலையும் காளிகோயிலையும் இணைத்தே கணேசகாளிகா ஆலயம் எனப் பெயர் வந்ததாக கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும் வித்துவான் வீ.சி. கந்தையா அவர்களின் சைவக் கோயில்கள் வரலாறு எனும் நூலில் கணேசகாளிகா ஆலயம் எனும் பெயர் இவ்வாலயத்துக்கே குறிப்பாக வழங்கப்படுகின்றது.

ஏறாவூர் இந்துக் கோயில்கள்

வீரபத்திர சுவாமி கோயில் :

ஏறாவூர் பகுதி ஊர்ப் போடியாராக இருந்த நிலமை பாலிப் போடியார் அவர்களின் காலத்தில் ஏறாவூர் 5 ஆம் குறிச்சியில் இக் கோயில் அமைக்கப்பட்டது. அக் காலத்தில் கதிர்காம யாத்திரைக்குச் செல்லும் வழியில் ஏறாவூருக்கு வந்த யாத்திரிகள் ஒருவர் வீரபத்திர சுவாமி விக்கிரகத்தைத் தன்னுடன் கொண்டுவந்திருந்தார். அவர் இங்கிருந்து செல்லும் போது ஊர்ப் போடியாரிடம் அவ்விக்கிரகத்தை ஒப்படைத்து விட்டுச் சென்றார். இந் நிகழ்வின் பின்னர் ஒரு குடிசை அமைத்து அவ் விக்கிரகத்தை அதில் வைத்து வணங்கலாயினர்.

நிலமே பாலிப் போடியாரின் காலத்தின் பின் அவரது மருமகனாகிய வேலாயுதம் கதிர்காமமத் தம்பி என்பவரும், அவருக்குப் பின் அவரது மகன் வேலுப்பிள்ளை தோம்புதரும் கோயிலைப் பரிபாலித்துவந்தனர்.

1916 ஆம் ஆண்டளவில் கூட்டம் ஒன்றின் தீர்மானப்படி கோயில் சடங்கு முறைகள் நிறுத்தப்பட்டு திருவிழாச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

1965 இன் பின்னர், மடாலயமாக இருந்த கோயில் சிகரக் கோயிலாகக் கட்டப்பட்டது.

கோயிலில் நித்திய பூசைகள் தினமும் நடக்கின்றன. ஆலயக் குருக்களாக சைவக் குருக்கள் பரம்பரையினர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறனர். இக் கோயிலில் வருவாய்க்காக பல ஏக்கர்கள் நெல்வயலும்

இவ்வாலயம் ஏறாவூர் பத்திரகாளியம்மன் கோயில் போன்றே பழைமையானது. இதன் உருவாக்க ஆண்டு திருத்தி அழகுற அமைக்கப் பட்ட ஆண்டு. வழிபாட்டு முறைகள் விழாக்கள் முதலியன தொடர்பான தகவல்களைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதும் உரியவர்களிடமிருந்து தகவல்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

அரசடிப் பிள்ளையார் ஆலயம் :

ஏறாவூரின் கிழக்கெல்லையான குடியிருப்புப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயமே அரசடிப் பிள்ளையார் ஆலயம் என வழங்கப்படுகிறது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலம் முதல் இப் பகுதி வழியே அமைந்திருந்த ஒற்றையடிப் பாதையூடாக டச்சுக்காரர்கள் குதிரை வண்டிகளிலும் முஸ்லிம்கள் யானைகளிலும் பயணம் சென்றுவந்தனர்.

இவ்வழியே பயணம் செய்துவந்த ஒரு மூதாட்டி தன்னுடன் கொண்டு வந்த பிள்ளையார் வடிவிலான கருங்கல்லை அருகிலிருந்த மாமரத் தடியில் வைத்து வணங்கி அவ்விடத்திலேயே அதனை வைத்துச் சென்றார். அப்பகுதி மக்களும் இதனைக் கண்டு வழிபடத் தொடங்கினர்.

காலப் போக்கில் மாமரத்தின் அருகில் அரச மரமொன்று முளைத்து பெருமரமாக வளரத் தொடங்கியபோது மாமரம் பட்டுப் போகத் தொடங்கியது. இதனால் பிள்ளையார் சிலையை அரச மரத்தடியில் இடம் மாற்றிவைத்து வழிபடத் தொடங்கினர்.

இவ் வாலயத்துக்காக தம்பிப் போடியாரும் அவரது மகன் பாபு என்று அழைக்கப்படும் வசந்தராஜாவும் தமது காணியை எழுதிக் கொடுத்தனர். அத்துடன் அவ்விடத்தில் பிள்ளையாருக்கென்று ஒரு ஆலயம் அமைக்கும் முயற்சியிலும் தம்பிப் போடியார் வெற்றிகண்டார்.

1973 இல் ஆலய முன்றலில் கூட்டப்பட்ட பொதுக் கூட்டத்தில் ஆலய நிருவாக சபை உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். வருடா வருடம் மகாசிவராத்திரி, சித்திரைக் கதை, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை, கந்தசஷ்டி போன்ற விழாக்களும் விரதங்களும் பூசைகளும் சிறப்பாக நடந்துவந்தன.

1985, 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட இன முரண்பாடுகளைத் தொடர்ந்து ஆலயம் ஓரளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டதுடன், விழாக்கள்

நடைபெறுவதும் பெரும்பாலும் குறைந்துவிட்டாலும் பிள்ளையார் வழிபாடும் அது தொடர்பான சில கிரியைகளும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

தகவல் : திருமதி. ஜெ. தவநாயகம்

முத்துமாரியம்மன் ஆலயம்:

ஏறாவூரின் தென் கிழக்கு அந்தத்தில் வாவிக்கரையோரத்திலுள்ள வேம்பு மரத்தடியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. 1935 ஆம் ஆண்டளவில் இவ்வாலய வழிபாடு ஆரம்பமானது. வண்ணமணிப் பரிகாரியார், காளிமுத்து போன்றோரின் ஆலோசனையின்படி திரு. பாலிப்போடி சிவலிங்கம் பரிகாரியாரின் தலைமையில், 1937 இல் கம்புகளினால் பந்தல் போட்டு இது கட்டப்பட்டது. இதற்குரிய காணி, திரு. பாலிப்போடி சிவலிங்கம், திரு. பாலிப்போடி சாமித்தம்பி, திரு. பாலிப்போடி சின்னதம்பி ஆகியோரினால் வழங்கப்பட்டது. இவர்களின் தாயாரான திருமதி. ஆத்தைப் பிள்ளை பாலிப்போடி கிணறொன்றை அமைத்துக் கொடுத்தார். 1944 ஆம் ஆண்டு ஆலய மூலஸ்தானம் கல்லால் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. 1952 இல் இரண்டாவது மண்டபம் கல்லால் கட்டப்பட்டது.

ஆலயத் திருவிழாக் காலங்களில் ஏற்படும் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்திப்பதற்காக 1976 இல் திரு. மு. மாணிக்கப் போடியார், திரு. ஆர். டேவிட் ஆகியோரால் பெரிய கிணறொன்று கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. 1980 இல் இவ்வாலயத்திற்கான கிறவல் வீதி அமைக்கப்பட்டது. இவ் வீதிக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு அன்றைய பட்டினசபை ஆணையாளர் மர்ஹூம் யூ.கே. நம்மாண் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தார்.

1990 இல் ஏற்பட்ட இன முரண்பாடுகளைத் தொடர்ந்து நான்கு வருடங்களாக ஆலய உற்சவ வழிபாடுகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. மக்கள் இடம்பெயர்ந்திருந்தமையால் ஆலய வருவாயும் குன்றியது. இதனால் பொதுமக்களால் செய்யப்பட்டுவந்த பூஜைகள் தனித் தனிக்குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

தற்போது இந்துக் கலாசார அமைச்சின் நிதி ஒதுக்கீடு, மற்றும் வெளிநாடுகளில் வதியும் தனவந்தர்கள், உள்ளூர் தனவந்தர்கள் ஆகியோரின் உதவியுடன் ஆலயம் பல வளங்களையும் பெற்றுப் புதுப் பொலிவுடன் திகழ்கின்றது. 1994 முதல் இன்றுவரை ஆலய பிரதம குரு எஸ். வசந்தகுமார் ஐயர் ஆலய பூஜைகளை நடாத்திவருகின்றார்.

தகவல் : திரு. சின்னக்குட்டி அழகையா
திரு. மனோ மாணிக்கப் போடி

கருமாரியம்மன் ஆலயம் :

ஏறாவூரில் முதன் முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம் குடியிருப்பின் ஓர் அந்தத்தில் அவர்களுக்கு சேவகம் செய்வதற்காக முக்குவர்களால் ஒவ்வொரு சாதியிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்பட்ட வண்ணார், நளவர், குயவர், தச்சர், அம்பட்டர், தட்டார் போன்றவர்கள் குடியேற்றப் பட்டமை குறித்து பூர்வீக வரலாறு எனும் அத்தியாயம் விளக்குகின்றது. இவர்கள் குழும் குழுமமாக வாழும் இடங்களில் இவர்களுக்கான தனித் தனிக் கோயில்களும் காணப்படுகின்றன.

முக்குவர்களுக்கு வீரபத்திரர் கோயிலும் தட்டார், கொல்லர் போன்றவர்களுக்கு காளிகோயிலும் முக்குவர் வெள்ளாளருக்கு பிள்ளையார் கோயிலும் அவர்கள் வாழும் நிலப்பரப்புகளில் அமைந்திருப்பதனைக் காணலாம். இவ்வகையில் ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியில் அமைந்துள்ள கருமாரியம்மன் கோயில் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களினால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினராக இருப்பினும் இவ்வாலய வளர்ச்சியில் உயர் சாதியினரின் பங்கும் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

1920 இன் பின்னரே இக் கோயில அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஓலையினால் அமைக்கப்பட்டிருந்த இவ்வாலயம் இன்று பிரபலமான ஆலயமாக மதிக்கப்படும் அளவுக்கு அபிவிருத்தி பெற்றுள்ளது, இதன் நிருவாகிகள் ஜனநாயக முறைப்படி தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். நிருவாகிகள் குறித்த சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பினும் முக்கிய கடமைகளுக்குரியவர்கள் முக்குவ இனத்தவர்களாயிருக்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தகவல் : செல்வி. அருந்ததி
களுதாவளை

ஏறாவூரின் பொருளாதாரம்

1. விவசாயத்துறை
2. கைத்தொழிற்றுறை

ஏறாவூரின் விவசாயம்

ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் ஏர்பூட்டி ஏற்றம் பெற்று வாழ்ந்தவர்கள். பாரம்பரியத் தொழிலான விவசாயத்தைப் பழுதுறாது பாதுகாத்தவர்கள் காடழித்துக் களனியாக்கிய கடின உழைப்பாளிகள். பொன்விளையும் பூமிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள். விவசாயம் என்பது பயிர்ச் செய்கையையும் விலங்கு வளர்ப்பையும் உள்ளடக்கியது. இவ்விரு துறைகளிலும் உச்சநிலையில் உயர்ந்திருந்தவர்கள். நெற்செய்கை, தோட்டச் செய்கை, புகையிலைச் செய்கை, சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, விலங்கு வளர்ப்பு ஆகிய தொழில்களில் பரிச்சயம் மிகப்பெற்று பளிச்சிட்டவர்கள். இவ்வுன்னத நிலையை 1990ம் ஆண்டுக்குப் பின் தொடரமுடியாத துர்ப்பாக்கியம் நேர்ந்துவிட்டது. எவ்வித விவசாய முயற்சிகளிலும் ஈடுபடமுடியாத ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் தடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவ்வூர் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயல் நிலங்கள் அனைத்தும் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களுக்கப்பால் அமைந்துள்ள மையே காரணம்.

1990க்கு முன் நிகழ்ந்த விவசாய நினைவுகள் மாத்திரம் எஞ்சியிருக்கின்றன. நடைமுறையில் பிரதான விவசாய நடவடிக்கை எதுவும் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. இறந்த காலங்களை மட்டும் கொண்ட

நிகழ்காலமில்லாத நிழல் விவசாயமாக மாறிவிட்டது ஏறாவூரின் இன்றைய விவசாயம். ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் தற்போது கமத்தொழில் செய்யாது கட்டுண்டிருந்தாலும் கடந்த காலத்தில் கனதிமிக்க காத்திர மான விவசாய வரலாறு படைத்தவர்கள். இமயமளவு உயர்ந்து எதிர் பாராது வீழ்ந்த முஸ்லிம் விவசாயிகளின் சரித்திரம், உழைப்பின் உயர்வையும் தேர்ச்சித் திறனையும் பெற்றிருந்த வளத்தையும் எடுத்தியம்புகிறது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் நீர் வளமும் நில, வளமும் நிறைந்தது. விவசாய நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருத்தமான காலநிலை அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. விவசாயமே இம் மாவட்ட முஸ்லிம்களின் சீவனோபாயத் தொழிலாகயிருந்தது.

முக்குகர்கள் கி.மு.261 காலப் பகுதியில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் குடியேறியதாகவும் வேறு குடியினரைக் கொண்டுவந்து குடியேற்றியதாகவும் நாடு நகரங்களை உண்டாக்கியதாகவும் தெரிய வருகிறது. (முக்குகர் வரலாறும் மரபுகளும் பக்கம் - 05)

முக்குகர்களுடன் பகைமை கொண்டிருந்த திமிலர்களை இங்கிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு உதவியாக ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து வியாபார நோக்கமாக வந்த பட்டாணிகளை முக்குகர்கள் துணையாக்கிக் கொண்டனர். பிரதியுபகாரமாக தமது குடிப்பெண்கள் ஏழுபேரையும் மணமுடித்துக் கொடுத்தனர். (மட்டக்களப்பு மான்மியம் பக்கம் 7, 8)

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் (அம்பாறை சேர்ந்த மட்டக்களப்பு) தற்போது வாழும் முஸ்லிம்கள் பட்டாணிகளின் சந்ததியினரேயாகும். இது தொடர்பாக இலங்கையின் பிரபல முஸ்லிம் தலைவர் டாக்டர் எம்.சி.எம். கலீல் அவர்கள் 'ஐலண்ட்' என்னும் பத்திரிகையில் 10-11-1986 ஆம் ஆண்டு வெளியான கட்டுரையில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். (முக்குகர் வரலாறும் மரபுகளும் பக்கம் 43)

மட்டக்களப்புக்கு வடக்கே அமைந்துள்ள மிகப் பழம்பெரும் கிராமமான ஏறாவூரில் முஸ்லிம்களும் விவசாயத்தையே தங்களின் வாழ்வாதாரத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். கி.பி.1626ல் கண்டி மன்னன் செனரதன் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட விவசாய நிலங்களில் சுமார் நாலாயிரம் முஸ்லிம்களைக் குடியேற்றியதாக வரலாறு கூறுகின்றது. அக்காலந் தொடக்கம் ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் பயிர்ச்செய்கையிலும் மந்தை வளர்ப்பிலும் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர்.⁽¹⁾

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிதறி வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள், தங்களின் மதக் கடமைகளை நிறைவேற்றவும், மார்க்கக் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்ளவும் கூடிவாழ வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதன் பயனாக பதுளை வீதியிலுள்ள நிலங்களில் நெற்செய்கை, விலங்கு வளர்ப்பு, உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டவர்களாக ஏறாவூரின் வாழிடங்களை அமைத்து அனைவரும் சேர்ந்து வாழத் தொடங்கினர்.

இம்மக்களின் பொருளாதாரம் பயிர்ச்செய்கையோடு இணைந்த மந்தை வளர்ப்பில் தங்கியிருந்ததென்பதற்கு வரலாற்று எழுத்தாளரான 'J.E. ரென்னெற்' பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் மட்டக்களப்புக்கு வடக்கே எட்டு மைல் தொலைவிலுள்ள ஏறாவூர் கிராம மக்கள் விவசாயிகளாக இருந்தனர் எனக் கூறியிருப்பது சரித்திரச் சான்றாக அமைகின்றது.⁽²⁾

1867 ஆம் ஆண்டு முதல் நீர் வரி செலுத்தாத காரணத்திற்காக, அகமது லெப்பை போடி வன்னியனாருக்குச் சொந்தமான ஏறாவூருக்குத் தெற்கே ஆற்றங்கரையோரமாக உள்ள 'சோனகத் தோட்டம்' எனப்படும் 23 ஏக்கர் நெற்காணி, 1867ல் 'பிரான்ஸ் கொன்றாட் பிசர்' என்னும் மட்டக்களப்பு அரசு அதிபரால் விற்பனை செய்யப்பட்ட வரலாற்று ஆதாரம் மேற்கூறிய கூற்றை நிரூபிக்கின்றது.⁽³⁾

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதிவரை ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் பயிர்ச்செய்கையிலும், கால்நடை வளர்ப்பிலும் நூறு வீதம் தங்கியிருந்தனர். பிற்பகுதியில் வியாபாரம், சிறு கைத்தொழில், மீன்பிடி, வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு, அரசு உத்தியோகம் போன்ற துறைகளில் நாட்டங்கொண்டோராக இருபது வீதத்தினர் காணப்பட்டனர். கல்வியில் அக்கறை செலுத்தாதவர்களாக, அதன் முக்கியத்துவம் உணராதவர்களாக பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்ந்தனர். தங்களின் பிள்ளைகளைப் பாரம்பரியத் தொழிலான விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்துபவர்களாகவும், விவசாயக் கூலிகளாகவும் தமது தொழிலின் உதவியாளர்களாகவும் பயன்படுத்தினர். விவசாயத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கிய காலம் முதல் நெற்செய்கை, மரக்கறிச் செய்கை, புகையிலைச் செய்கை, சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீன்பிடி ஆகியவற்றை மேற்கொண்டனர்.

நெற்செய்கை

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் விவசாயத்தில் நெற்பயிர்ச்செய்கை பிரதான பங்கினை வகித்தது. மட்டக்களப்பு பதுளை வீதியிலுள்ள அரசு காணிகளுக்கு ஒப்பம் பெற்றும் பரம்பரைச் சொந்தக் காணிகளிலும் நெல்

பயிரிட்டனர். ஏறாவூரின் மேற்கு, தென்மேற்குப் பகுதிகளில் அமைந்த உள்ள கோப்பாவெளி தும்பாலஞ் சோலை, கறடியனாறு, இலுப்படிச் சேனை, உன்னிச்சை, உறுகாமம், சில்லிக்கொடியாறு, கித்துள், தோடிவிச்சோலை, சிவத்த போக்கடி, ஆயித்திய மலை, கெழுத்திமடு, ஆறாங்கட்டை, பாவற்கொடிச்சேனை, மரப்பாலம், வேப்ப வெட்டுவான், மாவடியோடை, கொம்பர்ச்சேனை, கூமாச்சோலை, காசான்குடா, கொக்குக் குஞ்சுமடு, கொடுவாமடு, பளவெட்டுவான், மக்கிளானை, கருந்தானை, ஊரருகு வெல்லங்குடா, நேரக்குடா, தம்பானம்வெளி, சமுளங்குடா, மயிலவெட்டுவான், பாலாமடு வடக்கு, தெற்கு, புதுவெளிக் குளத்துவெட்டை, சோனகர் வெட்டை, புலுட்டுமான் ஓடை, விற்பனைமடு, பன்குடாவெளி, சோக்கம்பி, பெரிய புல்லுமலை, குடுக்கையர் சேனை, நெடிய பொத்தானை, பள்ளச்சேனை, மகிழ் வெட்டுவான், செவிடர் தீவு, ஏறம்புத் தீவு, பாலையடிச்சேனை, பாலையடிக்குடா, வால்கட்டு, புத்தம்புரி, குசலான, குருவிச்சந்தி, வேம்புடவெளி, குளவிக் கூட்டாறு, ஆஸ்பத்திரிச் சேனை முதலிய இடங்களிலும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் பல்வேறு இடங்களிலும் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான சுமார் 22 000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட வயல் நிலங்கள் உள்ளன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பதியப்படாத வயல் நிலங்கள் இதில் உள்ளடக்கப் படவில்லை.

ஏறாவூர் பள்ளிவாயல்கள், முஸ்லிம் நிறுவனங்களின் சம்மேளனத் தின் தகவல் பிரிவிலிருந்து பெறப்பட்ட ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான நெற்காணிகளின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகப் பிரிவு எல்லைக்குள் வசிக்கும் முஸ்லிம்களுக்கு ஏறாவூர்ப்பற்று பிரதேச செயலகப் பிரிவிற்குள் இருக்கும் காணிகளின் கண்டங்களும் அவற்றின் பரப்பளவும் (பதிவு செய்யப்பட்டவை மாத்திரம்)

கண்டம்	ஏக்கர்
1. பளவெட்டுவான்	490
2. கொம்பர் சேனை	303
3. மக்கிளானை, கருந்தானை	397
4. தோடுவிச்சோலை	506
5. கூமாச்சோலை	626
6. ஊரருகு வெல்லங்குடா	44
7. நேரக்குடா	125
8. சமுளங்குடா	110

9. மயிலவெட்டுவான்	15
10. பாலாமடு வடக்கு	92
11. புதுவெளிக் குளத்துவெட்டை	32
12. சோனகர்வெட்டை	25
13. புலுட்டுமானோடை	76
14. விற்பனைமடு	42
15. பாலாமடு	115
16. பன்குடாவெளி	128
17. இலுப்படிச்சேனை	276
18. கறடியனாறு	241
19. சோக்கம்பி	115
20. கறடியனாறு கொலனி	32
21. கித்துள்வெவ	756
22. உறகாமம்	659
23. மரப்பாலம் 'ஏ'	27
24. மரப்பாலம் 'பீ'	1608
25. பெரிய புல்லுமலை	65
26. கோப்பாவெளி	835
27. வேப்பவெட்டுவான்	85
28. மாவடியோடை	470
29. குடுக்கையர் சேனை	115
30. நெடியபொத்தானை	817
31. சில்லிக்கொடியாறு	360
32. பதிவு செய்யப்படாத வயல் நிலங்கள்	

ஏனைய பிரதேச செயலகப்பிரிவிலுள்ள முஸ்லிம்களின் காணிகள் (பதிவு செய்யப்பட்டவை மாத்திரம்)

கண்டம்	ஏக்கர்
1. பள்ளச்சேனை	305
2. மகிழ்வெட்டுவான்	175
3. உன்னிச்சை	45
4. கெழுத்திமடு	30
5. பதிவு செய்யப்படாதவை	(4)

1803ல் முக்குகர்களும் நிலமைப் போடிகளும் முஸ்லிம்களும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்து, போரிட்டு புளியந்தீவு தவிர்ந்த மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தை தம்கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தனர். (முக்குகர் வரலாறும் மரபுகளும் பக்கம் 43)

ஆங்கிலேய ஆட்சி நிலை நிறுத்தப்பட்டு "கோல்புறாக் கமறான்" கமிசனின் சிபாரிசுகள் ஏற்கப்பட்டு 1833க்குப் பின் பிராந்திய நிருவாகிகளாக சம்பளம் பெறும் வன்னிமைகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

எம்.அகமது லெவ்வை போடி வன்னியன் கோறளைப்பற்றும் ஏறாவூர்ப்பற்றும் - 15 பவுண் சம்பளம் (முக்குகர் வரலாறும் மரபுகளும் - பக்கம் 51)

பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் வன்னிமை முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின், அரசு காட்டு நிலங்கள் விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. ஒரு குடும்பத்துக்கு மூன்று தொடக்கம் ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் ஒப்பமும் (பேர்மிட்) கொடுத்துச் சில ஆண்டுகளில் உறுதியும் வழங்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வினால் மேற்கூறிய பிரதேசங்களில் பெரும்பாலான வயல் நிலங்கள் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமாயின.⁽⁵⁾

ஏ.எச்.மாக்கான் மாக்கார் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் அவரது பெருமுயற்சியின் காரணமாக கொம்பர் சேனை, கித்துள், ஊத்துச்சேனை ஆகிய இடங்களில் எழுபதுக்கு மேற்பட்ட ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்கு நெற் காணிகளுக்குரிய ஒப்பம் பெற்றுக் கொடுத்து உரித்தாக்கப்பட்டது.⁽⁶⁾

இப்பிரதேசங்களில் தமிழ் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான நெல் வயல்களும் உள்ளன. தமிழ், முஸ்லிம் விவசாயிகள் புரிந்துணர்வுடனும் ஒற்றுமையுடனும் தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். நெற்செய்கையில் விதைப்பு-அறுவடை சூடுமிதிப்புக் காலங்களில் தமிழ், முஸ்லிம் விவசாயிகள் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் உதவினர்.

ஓக்டோபர் தொடக்கம் பெப்ரவரி வரையுள்ள காலப்பகுதியில் முன்மாரி, ஏப்ரல் தொடக்கம் ஓகஸ்ட் வரையுள்ள காலப்பகுதியில் சிறுபோகம் என இரண்டு பயிர்ச் செய்கைக் காலங்களில் நெல் பயிரிடப்பட்டது. முன்மாரி பெரும்போகம் எனவும், சிறுபோகம் காலபோகம் எனவும் அழைக்கப்பட்டன. பெரும்போகக் காலத்தில் வடகீழ் பருவக் காற்று, சூறாவளி, உகைப்பு ஆகியவற்றினால் பெருமளவு மழை வீழ்ச்சி பெறப்பெற்றதால் தாழ் நிலங்களில் நெல்லும் மேட்டு நிலங்களில் உப உணவுப்பயிர்களும், சோளம், குரக்கன், இறுங்கு போன்ற

தானியங்களும் பயிரிடப்பட்டன. நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள இடங்களில் சிறுபோகத்தில் நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. நீர் மூலங்களாக கித்துள், உறுகாமம், உன்னிச்சை ஆகிய குளங்கள் பயன்பட்டன. இப்பகுதியிலுள்ள சுமார் 25% நெற்காணிகளே சிறுபோகத்தில் நெற்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

1856-1860 காலப்பகுதியில் கட்டப்பட்ட உறுகாமக் குளத்துக்கு நீர்ப்பாசன அதிகாரியாக (சுப்பிரிண்டன்) பிரித்தானிய அரசால் (1905-1916) சின்ன லெவ்வைப் போடி மரைக்காயர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். (சின்னலெவ்வைப் போடி மரைக்காயரால் எழுதப்பட்ட ஆங்கில நாட்குறிப்பேடு)

முன்மாரிப் போகத்தில் விவசாயத் திணைக்களத்தின் பணிப்பின் பேரில் தீர்மானிக்கப்படுகின்ற காலத்துள் விதைப்பு நடைபெற்றது. விளைச்சலில் மேலதிகமாகவுள்ள நெல் வெளிமாவட்டங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை, உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழ் நெல்லை கொள்வனவு செய்தது. உத்தரவாத விலையை விட சந்தை விலை அதிகரிக்கும் காலங்களில் விவசாயிகள் தனியாரிடம் நெல்லை விற்பனை செய்தனர்.

நெல் அறுவடை செய்யப்பட்ட பின் அதே நிலத்தில் சில விவசாயிகள் புகையிலை மரக்கறிப் பயிர்களைப் பயிரிட்டனர். மரக்கறிப் பயிர்களின் விளைபொருட்கள் உள்ளூரில் சந்தைப்படுத்தப்பட்டன. செப்டம்பர், ஓக்டோபர் மாதங்களில் நிலம் பண்படுத்தலும் வரம்புகளை புதுப்பித்து அமைத்தலும் நடைபெற்றன. பண்படுத்தும் கருவியாக கிராமியக் கலப்பை பயன்படுத்தப்பட்டது. 1960களில் உழவு இயந்திரங்களின் வருகையோடு கிராமிய ஏரின் பயன்பாடு 90 வீதம் குறைந்துவிட்டது. காடுகள் அழிக்கப்பட்டு அடிக்கட்டைகள் உக்கல் அடையாத புதிய நிலங்களில் மாத்திரமே கிராமியக் கலப்பையினால் நிலம் உழுதப்பட்டது. கலப்பை இழுப்பதற்கு எருது மாடுகளின் வலு உபயோகிக்கப்பட்டது.

சிறு போகத்தில் சேற்றுநில நெற்செய்கையே கையாளப்பட்டது. களித்தன்மையான நிலம் உழுதப்பட்டு நீர் தேக்கப்படும். நிலத்தை சேறாக்குவதற்கும், சூடு மிதிப்பதற்கும் எருமை மாடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஏப்ரல் மாதத்தில் விதைப்பும் ஓகஸ்ட் மாதத்தில் அறுவடையும் நிகழ்ந்தன. உழவு, விதைப்பு, அறுவடை, சூடுமிதிப்புக் காலங்களில் அதிகளவு வேலையாட்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். சம்பளம் நாட்கூலியாக வழங்கப்பட்டது.

அக்காலத்தில் மூலதனமில்லாத வியாபாரிகள் தங்கநகை, காணிகளை நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்களிடம் (தென் இந்திய வம்சாவளியினர்) ஈடுவைத்துப் பணம் பெற்றனர். போடியார்களிடம் காணிகளைத் தவணை ஈட்டுமுறையில் அடகுவைத்தும் பணம் பெற்றனர். குறிப்பிட்ட தவணைக்குள் மீளப்பெறாவிட்டால் காணிகள் போடியார்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடும். பிற்காலப்பகுதிகளில் மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி, கிராமிய வங்கி போன்ற அரசு நிறுவனங்களிலும் நெல் வியாபாரம் செய்யும் முதலாளிமார்களிடமும் தேவையான பணத்தினைப் பெற்றனர். இரசாயன வளமாக்கிகள், களை பூச்சி, நோய் நாசினிகளை கிராமிய வங்கி மானிய அடிப்படையில் வழங்கியது. திருத்திய BG நெல் வர்க்கங்களும் H4, பொக்கிளியன், சம்பா போன்ற பழைய நெல் இனங்களும் பயிரிடப்பட்டன. கீழ்க் குறிப்பிடப்படுபவை பழைய நெல் இனங்கள் சிலவற்றின் பெயர்களாகும்.

சீரகச்சம்பா, சித்திரக்காளி, ஆறுமாத்தயான், அணிவகச்சம்பா, வாண நெல்லு, வம்புறுச் சம்பா, வட்டுப்பூத்தான, முருங்கச் சம்பா, கண்டி முருங்கன், கறிமுருங்கன், பேராப் பெரு நெல்லு, பெருங் கறுப்பன், மஞ்சக் கறுப்பன், வெள்ளைக் கறுப்பன், ஈக்கிற் சம்பா, சீனட்டி முத்துச்சம்பா.

சுமார் பத்து ஏக்கருக்கு அதிகமான நிலப்பரப்பின் நெற்செய்கையில் ஈடுபடுவோர், மேற்பார்வையாளராகவும் பொறுப்பாளராகவும் 'முல்லைக்காரன்' ஒருவரை நியமிப்பர். இவர் வேளாண்மைக்காரன் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். ஆரம்ப நிலப்பண்படுத்தல் தொடக்கம் விளைச்சல் வீடுசெல்லும்வரை இவரது பணி நிலைத்திருக்கும். கூலியாட்களைக்கொண்டு வேலை வாங்குதல், கண்காணித்தல், களையகற்றல், வளமாக்கியிடுதல், நோய்பூச்சி நாசினிகளை விசிறுதல், அறுவடை, சூடுமிதிப்பு ஆகிய அனைத்துக் கருமங்களும் முல்லைக் காரனின் ஆலோசனையிலும் வழி காட்டலின்பேரிலும் நடைபெறும்.

வாரத்துக்கொருமுறை உணவுக்கும் ஏனைய தேவைகளுக்கும் இவருக்குப் படி வழங்கப்படும். உரிமையாளர்களால் ஓலை, கம்புகளைக்கொண்டு குடிசை (வாடி) அமைத்துக் கொடுக்கப்படும். அறுவடையின் பின் விளைச்சலைப்பொறுத்து, வேதனம் நெல்லாக அல்லது பணமாக அளிக்கப்படும். விவசாய சமூகத்தில் முல்லைக்காரன் முக்கிய பாத்திரத்தை வகிக்கின்ற ஒருவராகக் கருதப்பட்டார். சில விவசாயிகள் செங்கற்களினால் நிலையான வாடியமைத்து நெற்செய்கையோடு கால்நடை, கோழி வளர்ப்பிலும் ஈடுபட்டனர். விவசாயிகளில்

சிலர் உரிமையாளர்களாகவும் முல்லைக்காரர்களாகவும் வேலையாளர்களாகவும் செயற்பட்டனர்.

போடியார்கள் ஆதரவினைப் பெற்றவர்களும் செல்வாக்குமிக்கவர்களும் அரசு அதிபர் முன்னிலையில் 'வட்டவிதானை'களாக நியமிக்கப்பட்டனர். இவர் ஒரு கண்டம் அதாவது 200 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள நெற்காணிகளுக்கு வேலியமைப்பதற்கு எல்லைகளை வகுத்தல், நீர்த்தட்டுப்பாடு நிலவும் காலங்களில் குளத்திலிருந்து நீரைப்பெறுவதற்கான அனுமதியைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், நீர் பாய்ச்சும்போது ஏற்படும் பிணக்குகளைத் தீர்த்துவைத்தல், காணிக்கச்சேரி நடைபெறும்போது விவசாயிகளுக்கு நிலம் அளந்து வழங்குதல், வேளாண்மை குடலைப் பருவமானதும் பரண்கள் அமைத்து இரவு நேரங்களில் காவலாளிகள் ஒரு பரணிலிருந்து இன்னொரு பரணுக்கு பிரம்புகொண்டு கொடுத்து விடியும்வரை காவல் செய்யும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்போன்ற கடமைகளுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தார். நெல் அறுவடையின்போது, ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மரைக்கால் (5½-6 கிலோகிராம்) விவசாயிகளினால் வட்ட விதானைக்கு அளிக்கப்பட்டது. எம்.கே.சீனிமுகம்மது, யூ.எல்.முத்தலிப், எம்.எச்.எம். இஸ்மாயில், எஸ்.எம். அகமது (சேவையாளர்) ஏ. காசிமாலெவ்வை, கே.எல். மீரா முகைதீன் (சின்னத்தம்பி) அல்ஹாஜ் யூசப் லெவ்வை (முஅத்தின்), ஏ. சுலைமாலெவ்வை, எஸ். நூர்முகம்மது, யூ.எல். மகுமுது லெவ்வை (சோளக் கொட்டையர்), ஏ.எம். சாலி (சால வட்ட விதானை) ஆகியோர் வட்ட விதானைகளாகக் கடமையாற்றினர்.

முற்காலத்தில் சாக்குகளில் நெல்லைச் சேமிக்கும் பழக்கம் இருக்கவில்லை. வைக்கோலால் வேயப்பட்ட பட்டறைகளிலே நெல் சேமிக்கப்பட்டது. போடியாரின் வீட்டில் கூடும் முல்லைக்காரர்கள், செய்கைக்காரர்கள், பட்டறையின் அடிப்பாகத்தைத் தயாரிப்பர். இது அடிப்படுத்தல் எனப்படும். தண்ணீர் உட்செல்லாதவாறு அமைக்கப்படும் பட்டறைகளில் விதைநெல்லும் ஏனைய தேவைகளுக்கான நெல்லும் சேமிக்கப்படும். பட்டறை கட்டுபவர்களுக்கு போடியார் விருந்து வழங்குவார். (முக்குவர் வரலாறும் மரபுகளும் பக்கம் 121-122)

ஏறாவூரில் பட்டறைகளில் போடிமார்கள் தங்கள் வீடுகளில் நெல்லைச் சேமித்தனர். இதைவிட நிரந்தரமாகவும் விசாலமாகவும் இரண்டு தட்டுக்கள் (மாடி) கொண்டு அமைக்கப்பட்ட சேமிப்பறை "கொட்டு வீடு" அல்லது அட்டாளை என அழைக்கப்பட்டது.

கொட்டுவீட்டில் பல அறைகளும் கதவுகளுமிருக்கும். விதைநெல் நடு அறையிலும் மற்றைய நெல் சுற்றியுள்ள அறைகளிலும் சேமிக்கப்படும். கொட்டுவீடு மதுரம் பலகையினால் அமைக்கப்படும் வழக்கமிருந்தது.

ஏறாவூரில் எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் அவர்களின் மூத்தவாப்பா சின்னலெவ்வைப்போடி மரைக்காயர் சுப்ரிண்டன் காலத்தில் அவரின் வீட்டில் கொட்டுவீடு அமைக்கப்பட்டது. அது இப்பொழுதும் சிதையாது பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. இதே காலப்பகுதியில் தோம்புதர் தம்பிராசா, டாக்டர் அகமது பரீத் மீராலெப்பையின் மூத்தவாப்பா உமர்லெப்பை போடி வன்னியன், சின்னப்பிள்ளை மரைக்கார், அலியார் ஆகியோரின் வீடுகளில் கொட்டுவீடுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.⁽⁷⁾

காணியற்ற ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகள் உறுகாமம், கித்துள், மக்கிளாணை, கருந்தாணை, மாவடியோடை போன்ற தூர இடங்களில் காடுவெட்டிக் களனியாக்கிய நெற்காணிகளுக்கு உரிமையற்றவர்களாக இருந்தனர். ஜனாப். எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் அவர்களின் அயராது முயற்சியின் பயனாக 1967 ஜூலை 17, 18ம் திகதிகளில் இலுப்படிச்சேனையில் நடைபெற்ற காணிக்கச்சேரியில் 300க்கும் மேற்பட்ட காணியற்ற ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகள் LDO (ஒப்பம்) வழங்கப்பட்டதன் மூலம் காணிக் சொந்தக்காரர்களாக மாறினர்.

இக்காலப்பகுதியில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளில் விவசாய விளைவுப் பெருக்கக் குழுக்கள் (APC) அமைக்கப்பட்டன. ஏறாவூர்ப் பற்று APCயில் பெரும்பாலான முஸ்லிம் விவசாயிகளின் வயல் நிலங்கள் இடம்பெறாமல் கரடியனாறு APCயில் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன. கொம்பர்சேனை, மக்கிளாணை, கருந்தாணை, பழவெட்டுவான், தோடிவிச்சோலை, கூமாச்சோலை, கனங்காட்டுமுனை ஆகிய விவசாயக் குழுப் பிரதேசங்கள் ஏறாவூர்ப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு விவசாய விளைவுப் பெருக்கக் குழுவுடன் இணைக்கும் கோரிக்கையை முன்வைத்து, முழுமூச்சுடன் முயன்று வெற்றிகண்டவர் எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் சேர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏறாவூர்ப் பட்டினசபைத் தலைவராகவிருந்த டாக்டர். அகமத்பரீத் மீராலெப்பை அவர்களும் முஸ்லிம்களின் வயல்நிலங்கள் ஏறாவூர் APCயில் உள்வாங்கப்படவேண்டுமென்ற முனைப்புடன் செயற்பட்டார். பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் பிரதியமைச்சராகவும் (1977-1985) டாக்டர். அகமத்பரீத் மீராலெவ்வை அவர்கள் பதவி வகித்த

காலத்தில் குளங்கள், வாய்க்கால்கள் புனரமைப்பதில் கூடிய கவனம் செலுத்தினார். ஏறாவூர் முஸ்லிம்களை கல்லோயாக் குடியேற்றத்திட்டத்தில் கரும்புச் செய்கையில் ஈடுபடுத்தினார். இவருடைய காலத்தில் இலுப்படிச்சேனையில் இவரது நிதி ஒதுக்கீட்டில் APC கட்டப்பட்டு திறந்துவைக்கப்பட்டது.

ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகளின் நலனிலும் விவசாய நடவடிக்கைகளிலும் குடியேற்றத்திலும் குடியேற்றத்திட்டங்களில் காணி பெற்றுக் கொடுக்கும் முயற்சிகளிலும் எம்.கே. சீனிமுகம்மது வட்டவிதானை (முன்னாள் பட்டினசபை உப தலைவர்), யூ.எல். அலியார் ஆசிரியர் (ஏறாவூர் விவசாய உற்பத்தியாளர் சங்கத் தலைவர்), வை.எம்.ஏ. காதர் ஆசிரியர், ஏ.எம்.கனிபா, என்.எம். ஹமீது (தபாலதிபர்), ஏ.கே. மகுமுதுலெப்பை போடி (முன்னாள் பட்டினசபைத் தலைவர்), ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் (காழி நீதிபதி), ஏ. தாலுத் மானேஜர் (பிறப்பு-இறப்பு பதிவாளர்), எம்.எஸ்.ஏ.பீ. முகைதீன் (றுபி) (முன்னாள் மாகாணசபை உறுப்பினர்), ஐ.எல். செய்யது முகம்மது (முதலாளி), எம்.எஸ்.இஸ்மாயில் (முதலாளி), எம்.எஸ். சபைதீன் (வைத்தியர் மகன்) ஆகியோர் அயராது உழைப்பையும் பங்களிப்பையும் செலுத்தினர்.⁽⁸⁾

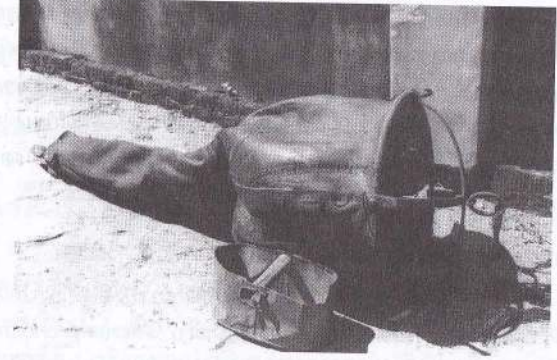
தோட்டச் செய்கை

ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகள் நெற்செய்கையை மாத்திரம் நம்பியிராது, தோட்டச்செய்கை, சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு புகையிலைச் செய்கை போன்ற விவசாய முயற்சிகளிலும் முழுக்கவனம் செலுத்தியோராயிருந்தனர். மக்கிளாணை, கருந்தாணை, புத்தம்புரி ஆகிய இடங்களில் சிறிய அளவில் தோட்டச்செய்கை நடைபெற்றது. மிளகாயும் கத்தரியும் பிரதான பயிராகப் பயிரிடப்பட்டன. 1972ம் ஆண்டுக்குப்பின் மிக வேகமாகப் பரவி, தோட்டச் செய்கை பாரிய நிலப்பரப்பை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. அரசின் வேலை இல்லாதோர்க்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கும் சுய தொழில் முயற்சித் திட்டமே தோட்டச்செய்கை அதிகரிப்புக்குக் காரணமாக அமைந்தது. இக் காலப்பகுதியில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் மட்டக்களப்புத் தொகுதியின் அமைப்பாளராகவும், ஏறாவூர்ப்பட்டின சபையின் விசேட ஆணையாளராகவும், ஏறாவூர்ப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த ஜனாப். எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் சேர் அவர்களின் அனுசரணையோடு ஏறாவூர் பலநோக்குக்

கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ஊடாக, ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் 50 பேர் 1973-04-05 ஆம் திகதி திருமங்களா வெட்டையென்னும் பகுதியில் மிளகாய்ச் செய்கைக்காகக் குடியேற்றப்பட்டனர். தமிழ் மக்களுக்கு வெல்காண்டி (கந்தப்பர் வெட்டை) எனுமிடத்தில் விவசாயச் செய்கைக்காக நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. இது மாத்திரமன்றி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மண்டோடை, உன்னிச்சை, பிள்ளையாரடி ஆகிய இடங்களிலும் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.⁽⁹⁾

ஒரு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மிளகாய் பயிரிடுவோருக்கு விதை, வளமாக்கிகள், விவசாய இரசாயனம், நீர்ப்பம்பி (ஐந்து பேருக்கு ஒன்று), முட்கம்பி அரை அந்தர், 800 ரூபா பணம் அரசால் அளிக்கப்பட்டது. காலம் பிந்திய பயிர்ச் செய்கையாக இருந்தமையால் இது தோல்வியில் முடிவடைந்தது. மிளகாய்ச் செய்கையின் தோல்வி கத்தரிச் செய்கையாக மாற்றம் பெற்றது. அரசு உதவிகள் கத்தரிச் செய்கைக்கும் கிடைத்தன. நூறு வாடிகளாக அதிகரித்து கல்லூட்டுப் பொத்தானை, முகரிமடுச்சோலை, தோடங்காய்லந்துவெட்டை, மாவடியோடை, தொட்டம், கருந்தானை, மக்கிளானை, புத்தம்புரி, கன்னாடசேனை, சங்கத்துவெட்டை, வால்கட்டு, கொக்குக் குஞ்சுமடு, மூக்குணம் முறிச்சான் ஓடை, கலிவாட சேனை ஆகிய பகுதிகளுக்கும் பரவிச் சென்றது. இந்நிலங்கள் அனைத்தும் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான LDO ஒப்பம் பெறப்பட்ட பூமியாகும். ஒரு கத்தரிச் செய்கை வாடியில் ஐந்துபேருக்கு வேலை வாய்ப்பென்ற ரீதியில் சுமார் 500 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கும் புதிய தொழில் துறையாக தோற்றம் பெற்றது.⁽¹⁰⁾

பெரும்போகத்தில் நெற்செய்கையும் சிறு போகத்தில் கத்தரிச் செய்கையும் மேற்கொள்வதற்கேற்ற ஏது நிலையும் இப்பிரதேசங்களில் காணப்பட்டது. நன்னீர் ஆறுகள், ஓடைகள் கத்தரிச் செய்கைக்கு நீர் பெறும் மூலங்களாகயிருந்தன. வளமான நிலமும் ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் தோட்டச்செய்கையில் பெற்றிருந்த சிறப்புத் தேர்ச்சியும் அமோக விளைச்சலுக்கு வழிகோலின. கிராமியக் கலப்பையும் உழவு இயந்திரங்களும் நிலம் பண்படுத்தும் கருவிகளாகப் பயன்பட்டன. நீர்ப்பம்பிகளும் 'தோப்பை' என அழைக்கப்பட்ட மாட்டுத் தோலாலான உபகரணமும் நீர் உயர்த்தும் சாதனங்களாக உபயோகப்பட்டன.⁽¹¹⁾

கத்தரி விளைச்சல் உள்ளூரிலும் வெளி மாவட்டத்திலும் சந்தைப் படுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் 20 லொறிகளுக்கு மேலாக கொழும்பு, கண்டி, நுவரெலியா, கல்முனை, மட்டக்களப்பு ஆகிய நகரங்களுக்கு கத்தரிக் காங்களை ஏற்றிச் சென்றுகொண்டிருந்தன. ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயத்தில் அதிக வருமானம் தருகின்ற புதிய விவசாயத்துறையாக கத்தரிச் செய்கை பரிமாணம் பெற்றது. 1985ல் நடைபெற்ற தமிழ் முஸ்லிம் இனக் கலவரத்தின் பின் பெரும்பாலான இடங்களில் தோட்டச் செய்கை தடைப்படுத்தப்பட்டது. தற்போது வீட்டுத் தோட்டமாக இடம் பெற்றுவருகின்றது. 1985ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் பின்பு 1986ஆம் ஆண்டு மகாவலி 'B' வலயத்தில் முஸ்லிம்களுக்கும் காணி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ஜனாப். நிஸ்வி சின்னலெவ்வை அவர்கள் முன்வைத்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் புணானை என்ற பகுதியில் ரிதிதென்ன என்ற பெயரில் புதிய கிராமத்தை ஆரம்பித்து ஏறாவூர், காத்தான்குடி, ஓட்டமாவடி முஸ்லிம் மக்களை குடியேற்றினார்.

காசான் குடா, உறுகாமம், மிலிட்டரிச் சேனை, கோப்பாவெளி, உன்னிச்சை ஆகிய கிராமங்களில் ஜும்ஆப் பள்ளிவாசல்களும் காசான் குடா, மரப்பாலம், இலுப்படிச்சேனை, உறுகாமம் ஆகிய கிராமங்களில் இறைநேசர்களான அவ்லியாக்களின் அடக்கஸ்தலங்களும் (ஸியாரங்கள்) அமைந்திருந்தன. ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் குடியேறி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த 12 கிராமங்களில் நான்கில் பிறப்பு, இறப்பு, திருமணப் பதிவுகள் பதியப்பட்டன. கிழக்கில் அடிக்கடி நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழ் முஸ்லிம் இனக்கலவரங்கள் இக்கிராமங்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த முஸ்லிம்களின் உயிர்களுக்கும் உடைமை களுக்கும் உத்தரவாதமற்ற அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

1990ல் விஸ்வரூபமெடுத்த பயங்கரவாதப் படுகொலைகளும் திட்டமிடப்பட்ட கொள்ளைகளும், கொடுமைகளும், இனச்சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கைகளும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பயிர் செய்யும் நிலங்களையும் கால்நடைகளையும் உடைமைகளையும் இழந்த நிலையில் வெறுங்கைகளுடன் ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிட்டன.⁽¹²⁾

சேனைப்பயிர்ச் செய்கை

இலங்கையின் உலர் வலயத்தில் கையாளப்படுகின்ற, மிகவும் பின் தங்கிய பயிர்ச்செய்கையாகக் கருதப்படுகின்ற சேனைப்பயிர்ச் செய்கையிலும் ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் நாட்டங்கொண்டிருந்தனர். திருந்திய பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுவதற்குப் போதிய மூலதன வசதியற்றவர்களாலேயே இப்பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதற்கு மாற்றமாக பணம் படைத்த ஒரு சிலர் மாத்திரம் மிகை லாபம்பெறும் நோக்கில் இப் பயிர்ச்செய்கையில் கவனம் செலுத்தினர். சேனைப்பயிர்ச்செய்கை முற்றிலும் உடல் உழைப்பையே மூலதனமாகக் கொண்ட செலவு குறைந்த பயிர்ச்செய்கையாகும். குடும்ப அங்கத்தினர்களே ஊழியராயிருந்தனர். இப் பயிர்ச்செய்கை பல வடிவங்களைப் பெற்றிருந்தது. பிரதான பயிரான நெல்லும் உப உணவுப்பயிர்களும் மரவள்ளி, வாழை என்பனவும் தனித்தனியாக செய்கைக்குப்படுத்தப்பட்டன.

மே, ஜூன் மாதங்களில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு உலர்ந்தபின் செட்டம்பர் மாதத்தில் தீயிட்டு எரிக்கப்படும். கித்துள், திருமங்களா வெட்டை ஆகிய பகுதிகளை ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் சேனைப்பயிர்ச் செய்கைக்காகத்தேர்ந்தெடுத்தனர். வனவிலங்குகளிடமிருந்து பயிர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகசேனை நிலத்தைச் சுற்றிப் பலமான வேலியமைக்கப்படும். பயிர்செய்யப்படாத, சேதனப் பசளைகள் செறிந்த புதிய மண்ணுக்கு மரச்சாம்பல் மேலும் வளத்தையும் செழிப்பையும் ஊட்டும். அடிக்கட்டைகள் நிறைந்திருப்பதால் மண்வெட்டியினாலேயே பண்படுத்தல் நடைபெறும். ஒக்டோபரில் பருவகாலமழையுடன் விதைப்பு ஆரம்பிக்கப்படும். மண்ணரிப்பைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளோ, நவீன விவசாய செய்முறைகளோ கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.

இயற்கை சாதகமாக அமையின் அமோக விளைச்சலையும் மிகையான லாபத்தையும் அனுபவிக்க முடியும். சேனைப் பயிர்ச் செய்கை நிலங்கள் ஐந்து வருடங்களின் பின் கைவிடப்படும்.

அருகிலுள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்டு மீண்டும் பயிர்ச்செய்கை நடைபெறும். இந்நிலங்கள் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் கடின உழைப்பினால் காலப்போக்கில் திருந்திய நெற்செய்கைக் காணிகளாக மாறின. இப்பொழுதும் சில வயல் நிலங்கள் சேனைக்காடு என அழைக்கப்படுகின்றன.

மரவள்ளிச்செய்கை, சேனைப் பயிர்ச்செய்கையில் முக்கியமான இடத்தை வகித்தது. நடுகைப் பொருளான தண்டுத் துண்டங்கள் இலகுவாகப் பெறப்பட்டதும் பிரதான உணவான சோற்றுக்குப் பதிலாக பயன்பட்டதும் சுவையான மலிவான உணவாகவும் நீர்த்தேவை குறைந்த பயிராகவும் இருந்தமையும் இப்பயிர் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கான காரணங்களாக அமைந்தன.

மரவள்ளிக் கிழங்குச் சேனைகளிலிருந்து கிழங்குகளை ஏற்றி வருவதற்கென்றே தனியான மாட்டுவண்டிகள் பாவனையிலிருந்தன. உயர்ந்த கொட்டுக்களில் வளைக்கப்பட்ட தடிகளின் மீது ஓலைக்கிடுகுகள் வேயப்பட்டு விசேடமான கூடுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவை கூட்டுக் கரத்தைகள் என அழைக்கப்பட்டன. கூடுகளுக்குள் கிழங்குகள் நேர்த்தியாக அடுக்கப்பட்டு, சேதமில்லாமல் கொண்டு சென்று சந்தைப்படுத்துவதற்குச் சாதகமாக இக்கூட்டுக் கரத்தைகள் அமைந்திருந்தன. போக்குவரத்து வசதிகள் மேம்பாடடைந்த பின் வண்டிகளின் இடத்தை உழவு இயந்திரங்களும், லொறிகளும் பிடித்துக் கொண்டன. கிழங்கேற்றும் தொழிலை சுமார் 50 வண்டிச் சொந்தக் காரர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். மரவள்ளிச் செய்கையோடு இணைந்து அல்லது தனித்து வாழைச்செய்கை இடம்பெற்றது.

கால்நடை வளர்ப்பு

நெற்செய்கை, தோட்டச்செய்கை, சேனைப்பயிர்ச்செய்கை ஆகிய விவசாய முயற்சிகளுடன் சமகாலத்தில் கால்நடை வளர்ப்பிலும் கணிசமான ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் கவனம் செலுத்தினர். உள்ளூரில் போதிய மேய்ச்சல் நிலம் இல்லாமையால் தும்பாலஞ்சோலை, உறுகாமம், கோப்பாவெளி, உன்னிச்சை, மாவடியோடை, கொக்குக்குஞ்சுமடு, சங்கத்துவெட்டை போன்ற இடங்களில் பெருமளவில் கால்நடைகள் காணப்பட்டன. மேய்ச்சல் தரையும் நீர் வசதியும் காலநிலையும் கால்நடைகளின் பெருக்கத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் வாய்ப்பான சூழலாக அமைந்தன. 286பேர் கால்நடை வளர்ப்பைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். அதாவது 286 பண்ணைகள், பட்டிகள் இருந்தன.

பொலநறுவை மாவட்டத்தில் மகாவலி கங்கைப் பிரதேசத்திலும், பதுளை வீதியிலுள்ள வயற்பகுதிகளிலும் மாடு வளர்ப்பு மிக அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. ஏறாவூரைச்சேர்ந்த யூ.பீ. நூர்முகம்மது முதலாளி, ஹயாத்துப் போடியார் ஹாஜி, உமறுக்குட்டி ஹாஜியார், சேசுவன் மகுமுது லெப்பை ஹாஜி ஆகியோருக்கு மாட்டுப்பட்டிகள் இருந்தன. முகம்மது ஹஸன் (முல்லா ஹாஜி) நாகூரான் போடி, சின்னத்தம்பி போடி, ஈக்கிலார் இஸ்மாயில் அல்ஹாஜி, சாலிக்குட்டிப் போடி எம். அலியார், சுல்தான்போடி, உதுமா லெப்பைப் போடி, சால வட்டவிதானை ஆகியோரின் ஒவ்வொரு பட்டியிலும் ஆயிரக்கணக்கான மாடுகள் வளர்ந்தன. புகையிலைச்செய்கை நிலங்களின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக மாடுகளைக் கட்டி, சாணத்தை எருவாகப் பயன்படுத்தினர். இதற்காக மாட்டுரிமையாளர்களுக்குக் கட்டணம் செலுத்தப்பட்டது. பெருமளவு பசுநெய் இப்பட்டிகளிலிருந்தே வெளி இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. வருடம் ஒருமுறை பட்டிகளில் வண்டி இழுக்கும் காளை மாடுகள் விற்கப்படும்.

ஏறாவூர் மூன்றாம் குறிச்சியில் வசித்த இப்பறாசீம் கண்டு அகமது லெப்பை என்பவர் தனது மகன் அகமது லெப்பை வெள்ளைக்குட்டி என்பவருக்கு 1952 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 2ம் திகதி 1995 இலக்க (அசைவுள்ள ஆதனம்) உறுதிமூலம் 75 எருமை மாடுகளை நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளார். (உறுதி பிரதி பின்னிணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது). மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் விந்தனைப்பற்றில் கோடை காலத்திலும் கொட்டாங்கச்சியில் மாரி காலத்திலும் நிலவாடியில் பரிபாலிக்கப்பட்டுவந்த எருமை மாடுகளின் குறிகூட்டு அடையாளங்களும் விசேட அடையாளங்களும் இவ்வுறுதியில் விபரமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வுறுதி மட்டக்களப்பு பிரசித்த நொத்தாரிசு இராஜேஸ்வர முதலியாரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து முன்பு மாடுகளுக்கும் உறுதியெழுதும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருந்திருப்பது தெரியவருகிறது.⁽¹³⁾

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பதுளை வீதியில் அமைந்துள்ள மேய்ச்சல் நிலங்களில் வளர்ந்த கால்நடைகளில் 30000க்கு மேற்பட்ட ஆடு மாடுகளுக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான கோழிகளுக்கும் சொந்தக் காரர்களாயிருந்த ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள், பட்டிகளுக்கருகில் நிலையான வசிப்பிடங்களை (வாடிகளை) அமைத்து வாழ்ந்துவந்தனர். பாலுக்காகவும் இறைச்சிக்காகவும் வளர்க்கப்பட்ட கால்நடைகளின் கழிவுகள் சேதனப் பசளை (எரு)யாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பயிர்ச்செய்கை

நிலங்கள் கால்நடைப் பண்ணைகளுக்கு அருகிலேயே அமைந்திருந்தன. நாட்டுக் கோழிகளுக்கு உள்ளூரிலேற்படும் நோய்த்தாக்கம் இங்கில்லாத சூழ்நிலை நிலவியதால் ஒவ்வொரு வாடியிலும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கோழிகள் வளர்க்கப்பட்டன.

ஏறாவூரிலுள்ள கால்நடை வளர்ப்பாளர்கள் ஒன்றிணைந்து 1981-01-03 ஆந் திகதி 'கால்நடை வளர்ப்பு அபிவிருத்தி சங்கத்தை' தாபித்தனர். முகாந்திரம் வீதி, ஏறாவூர் 01 எனும் முகவரியில் இயங்கி வந்த இச்சங்கத்தின் தலைவராக ஐ.செய்யது முகம்மது என்பவர் பணியாற்றினார். 1990ல் ஏற்பட்ட இனவன்செயலும் கால்நடைகளின் இழப்பும் இச்சங்கத்தின் இயக்கத்தைத் தடை செய்துவிட்டன.⁽¹⁴⁾

பண்ணைகளின் உற்பத்தியாளர் பாலில் 75 வீதத்தை தேசிய பால்சபைக்கு ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் சந்தைப்படுத்தினர். 25 வீதமான பால், பால் வியாபாரிகளால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு தயிர் தயாரிப்பாளர்களுக்கு விற்கப்பட்டது. பாலிலிருக்கும் வெண்ணையின் அளவைப்பொறுத்தே விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. எருமைப்பாலில் பசுப்பாலைவிட வெண்ணெய் அதிகமிருக்கும். பண்ணையாளர்களும் தயிர் தயாரிப்பில் நேரடியாக ஈடுபட்டிருந்தனர். நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் தயிர் தயாரிப்புத் தொழிலைச் செய்தனர். ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கும் துறையாக விலங்கு வளர்ப்பு விளங்கியது.

ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் தயாரிக்கும் தயிர் சுவையுடைய நாகையால் அதற்கு உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் கேள்வி அதிகரித்தது. பல மாவட்டங்களுக்கு ஏறாவூரிலிருந்து லொறி, பஸ், புகையிரதம் மூலம் தயிர் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. ஏறாவூர்த் தயிர் அகில இலங்கைரீதியாக பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது.

1990 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் ஏறாவூரிலுள்ள பள்ளிவாசல்களில் நடைபெறும் 'புகாரி மஜ்லிஸுக்கு' நூற்றுக்கணக்கான மாடுகளும் ஆடுகளும் ஆயிரக்கணக்கான கோழிகளும் கால்நடை வளர்ப்போரால் காணிக்கையாகக் கொடுக்கப்பட்டன. தற்போது மாடு, ஆடுகள் நேர்ச்சைக்காக பள்ளிவாயல்களுக்கு அளிக்கப்படுவது அபூர்வம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1990ல் வடக்கு கிழக்கில் புலிகளால் முன்னெடுக்கப்பட்ட இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் முஸ்லிம்களுக்கெதிராக திசைமாற்றம் பெற்றதால்

நெற்காணிகளையும், தோட்ட நிலங்களையும் பல கோடி ரூபாய் பெறுமதியான கால்நடைகளையும் இழக்க நேர்ந்தது. அத்தோடு பால், தயிர் என்பவற்றால் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த வருமானமும் முற்றாகத் தடைப்பட்டது.

25-04-1993ல் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜனாப் ரிஸ்வி சின்னலெவ்வை அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இராணுவத் தினரின் பூரணமான அனுசரணையுடன் விசேட குழுவினரின் வழி காட்டலில் உறுகாமம் சென்று நூற்றுக்கணக்கான மாடுகளையும், வயல் ஆயத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தனர். இந்தக் காலகட்டம் மிகவும் பயங்கரமான காலப்பகுதியாகும். அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது முன்னாள் ஏறாவூர் பிரதேசசபை உப தவிசாளர் ஜனாப் எஸ். எல். ஜலால்தீன் அவர்களின் தலைமையில் முன்னாள் பிரதேசசபை உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன் ஜனாப் ரிஸ்வி சின்னலெவ்வை அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.⁽¹⁵⁾

புகையிலைச் செய்கை

19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்தியாவின் அண்டக்குளம் எனும் கிராமத்திலிருந்து இலங்கைக்குக் குடிபெயர்ந்த முஸ்லிம் களாலேயே புகையிலைச் செய்கை இங்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இம் முஸ்லிம்களின் பிரதான தொழில் மந்தை வளர்ப்பாகும். மகாவலி கங்கைக் கரைப்பிரதேசம் மாடு வளர்ப்புக்கு உகந்த பிரதேசமாக இருந்தமையால் அங்கு கால்நடை வளர்ப்போடு உப பயிராக புகையிலையையும் பயிரிட்டனர். இப்பயிர்ச் செய்கை இலங்கையில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் இந்தியாவில் மிகவும் செல்வாக்குள்ள தொழிலாக இருந்துள்ளது. மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் இந்தியாவிலும் நீரிறைப்பதற்குத் தோலிலான துருத்தி போன்ற அமைப்புடைய ஒரு கருவி பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதைத் 'தோப்பை' (தோற்பை) என அழைத்தனர். தமது தாய் நாட்டின் நீரிறைக்கும் முறையை இங்கும் பிரயோகித்தனர். இரு எருது மாடுகளின் துணையுடன் மகாவலி கங்கையிலிருந்து தோப்பை மூலம் நீரை மேலுயர்த்தி புகையிலைக் கன்றுகளுக்குப் பாய்ச்சினர்.⁽¹⁶⁾

அண்டக்குளத்து முஸ்லிம்களின் புகையிலை வாடிகளில் ஏறாவூரையும் மருதமுனையையும் சேர்ந்த முஸ்லிம் விவசாயிகள் தொடர்ச்சியாக பல ஆண்டுகள் கூலிக்கு வேலை செய்தனர். இதன் நிமித்தம் புகையிலைச் செய்கையின் செய்முறை நுட்பங்களை நன்கு அறிந்தவர்களாய்

இருந்தார்கள். காலப்போக்கில் புகையிலைச் செய்கையில் அனுபவமும் பயிற்சியும் பெற்ற ஏறாவூர், மருதமுனை விவசாயிகள் தனித்துப் பயிரிட்டனர். இவர்களாலும் இவர்களது பரம்பரையினராலும் புகையிலைச்செய்கை பரவலடைந்தது. ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்கு அதிகளவு வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் தொழிலாக புகையிலைச் செய்கை விளங்கியது. இஸ்லாத்தின் பார்வையில் புகையிலைச் செய்கை, வெறுக்கப்பட்ட தொழிலாகக் கருதப்பட்டபோதிலும் இலாபக் கவர்ச்சி காரணமாக இத் தொழிலில் பெரிதும் ஆர்வம் செலுத்தினர்.⁽¹⁷⁾

புகையிலைச்செய்கை ஏறாவூர் விவசாயிகளின் பிரதான தொழிலாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் உற்பத்திக்கான நிலம் பொலநறுவை, திருகோணமலைப் பிரதேசங்களின் மகாவலி கங்கையை அண்டிய பகுதிகளிலேயே காணப்பட்டது. இம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களோ அல்லது சூழவுள்ள பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்களோ புகையிலைச் செய்கையில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக ஏறாவூர் விவசாயிகள் புகையிலைச் செய்கையில் விருப்புக் கொண்டமைக்கு அவர்கள் இத்தொழிலில் பெற்றிருந்த நிபுணத்துவம் ஒரு காரணமாகும். ஏனைய ஏதுக்கள் பின்வருமாறு.

1. இத் தொழிலில் பெருமளவு சிரமமிருப்பினும் இறுதியில் கிடைக்கும் மிகையான தேறிய இலாபம் இவ்வூர் மக்களை இச் செய்கையின் பால் ஈர்த்தமை.
2. புகையிலைச்செய்கை செல்வாக்கான ஒரு பரம்பரைத் தொழில் என்ற கருத்து சமூகத்தில் நிலவியமை.
3. புகையிலைச் செய்கையாளர்கள் செல்வந்தர்களாக சமூகத்தில் மதிக்கப்பட்டமை.

மகாவலி கங்கைப் பிரதேசத்தில் காடுகளை அழித்து பாரிய நிலப்பரப்பை பயிர்ச்செய்கை நிலங்களாக மாற்றியமைத்தவர்கள் ஏறாவூர் விவசாயிகளே.

ஏறாவூர் புகையிலை உற்பத்தியாளர்கள் புகையிலைச் செய்கைக்குப் பயன்படுத்திய நிலம் முழுவதும் அரசுக்குச் சொந்தமானது. பொலநறுவை, திருகோணமலை அரசாங்க அதிபர்களின் அனுமதியுடன் இப் பகுதிகளில் புகையிலைச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அரசாங்கம் காலத்திற்குக்காலம் காணிக் கச்சேரிகளை நடாத்தி நிலம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. புகையிலைச் செய்கை நிலம் மகாவலிகங்கைக் கரையை அண்மியிருப்பதால் பொலநறுவை மாவட்டத்திலுள்ள

சுங்காவில், புதூர், பள்ளித்திடல், தம்பாளை, மாணிக்கம்பிட்டி, கல்லளை ஆகிய பகுதிகளிலும், திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கொட்டியாரம் போன்ற பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த மக்களுக்கே நிலப் பகிர்வில் முன்னுரிமையளிக்கப்பட்டது. இப் பிரதேச மக்களுக்குக் கொடுத்து எஞ்சிய நிலங்களை ஏறாவூர் புகையிலை உற்பத்தியாளர் களுக்கு அரசாங்கம் நேரடியாக வழங்கியது. இப்பகுதி மக்கள் நிலம் பெறும் உரிமையுடையவர்களாக இருந்தார்களே ஒழிய புகையிலைச் செய்கையில் ஈடுபடுபவர்களாக இருக்கவில்லை. அரசாங்கத்திடமிருந்து குறைந்த விலையில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட காணிகள் ஏறாவூர் விவசாயிகளுக்கு கூடிய விலையில் விற்கப்பட்டன.⁽¹⁸⁾

சுங்காவில், அடம்பன், சுல்தான் ஓடை, மீன்வில், காண்டக்காடு, கிடாப்போட்டவில், திருக்கினாமடு, இருத்திலாவளை, கொட்டியாரம் ஆகிய பிரதேசங்களே புகையிலைச் செய்கைக்கு உகந்தவையாக இருந்தன. போக்குவரத்து மிகக் குறைந்த இப்பிரதேசங்கள் கொடிய மிருகங்களினதும் யானைகளினதும் வாழிடங்களாகயிருந்தன. வன விலங்குகளின் அச்சுறுத்தல்களுக்கும், வெள்ள அனர்த்தங்களுக்கும் முகங் கொடுத்தவர்களாக ஏறாவூர் விவசாயிகள் புகையிலைச் செய்கையை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். மலேரியா நோய்த் தாக்கத்தையும் எதிர் கொண்டனர்.

புகையிலைச் செய்கையின் வரலாற்றை நோக்குமிடத்து 1910 ஆம் ஆண்டையே ஆரம்பமாகக் கொள்ளலாம். இக் காலத்தில் சுமார் 10 வாடிகளே காணப்பட்டன. போக்குவரத்து வசதிகள் எதுவுமற்றிருந்த அக் காலத்தில் ஆறு மாதங்களுக்கு நீடிக்கும் புகையிலைச் செய்கைக்கு தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் மாட்டு வண்டிகள் மூலம் ஒரே தடவையில் கொண்டு சென்றனர். தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் கால் நடையாகவே பயணம் செய்தனர்.

1930 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் புகையிலைத் தொழிலில் ஈடுபடுவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இக்காலப்பகுதியில் 50க்கும் மேற்பட்ட தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் இருந்தனர். ஒரு புகையிலை வாடிக்கு 5 கூலியாட்கள் என்ற ரீதியில் 250 பேர் புகையிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்தனர். ஒரு புகையிலை வாடிக்கு முழுமையான செலவு 2000 ரூபாவாக இருந்தது. புகையிலை விற்பனை 4000 ரூபாவாகவும் நிகர இலாபம் 2000 ரூபாவாகவுமிருந்தது. ஆறு மாத காலத்துள் 2000 ரூபா இலாபமாக கிடைப்பது என்பது அக் காலப்பகுதியில் முக்கிய

விடயமாகக் காணப்பட்டது. காலப்போக்கில் ஒருவர் 5 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் புகையிலை பயிரிடத் தொடங்கினார். நவீன முறைகளும் கையாளப்பட்டன. முதலீட்டில் 3 அல்லது 4 மடங்கு இலாபம் கிடைத்தது. 1940 காலப்பகுதியில் 450 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் புகையிலை பயிரிடப்பட்டது. மிகையான இலாபம் புகையிலைச் செய்கையின்பால் பலரை உள்வாங்கி ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டேயிருந்தது.⁽¹⁹⁾

போடிமார்கள் (புகையிலைச்செய்கை உரிமையாளர்கள்) தமது புகையிலையின் உண்மையான பெறுமதியை அறிந்து விலையை நிர்ணயிக்கும் ஆற்றலற்றவர்களாக இருந்தமையால் புகையிலையைக் கொள்வனவு செய்ய வருகின்ற யாழ்ப்பாணத்து வியாபாரிகளே அவற்றின் விலையைக் கணித்தனர்.

சுதந்திர இலங்கையில் அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் விவசாயத் துறையிலும் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஏறாவூர் புகையிலைத் தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில் இதன் விளைவு வெளிப்படையாகத் தென்படலாயிற்று. 1948 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதி புகையிலைத் தொழிலில் மறுமலர்ச்சிக்காலம் எனக் கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானது. ஏனெனில் இவ்வாண்டுதான் ஏறாவூர் புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் தாபிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து ஏறாவூர் புகையிலை உற்பத்தியாளருக்கென யாழ்ப்பாணத்திலும் இதன் கிளைச்சங்கம் நிறுவப்பட்டமையால் புகையிலை உற்பத்தியாளர்கள் தமது உற்பத்தியை நியாய விலையில் சந்தைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பேற்பட்டது.

ஒவ்வொரு புகையிலைத் தோட்டச்சொந்தக்காரர்களும் புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருந்தனர். இச் சங்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தலைவராக முகாந்திரம் யு.வி. மீராலெவ்வை அவர்கள் பணியாற்றினார்கள். சங்கத்தின் சட்டப் பிரகாரம் அங்கத்தவர் யாரும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு புகையிலை விற்கக் கூடாதென்ற கட்டுப்பாடு இருந்தமையால் உற்பத்தியாளர்கள் அனைவரும் புகையிலைச் சங்கத்திற்கே சந்தைப்படுத்தினர். அரசின் அனுசரணை சங்கத்திற்கு இருந்த காரணத்தினால் தேவையான பணத்தை அரசாங்கத்திடமிருந்தே பெற்றுக்கொண்டது.

இச் சங்கத்தின் முக்கிய பாத்திரமேற்றிருந்த உறுப்பினர்களான காதி.ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிமுக்கும் நாகூரான் ஹாஜியாருக்கும் இடையிலேற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக பிரிந்து 1958ல் ஏறாவூர் கிழக்கு புகையிலை உற்பத்தியாளர் சங்கத்தை உருவாக்கினர்.

அதன் ஏறாவூர் அலுவலகம் ஏறாவூர் கிராம கோட்டுவீதி தாமோதரம் மடத்திலும் யாழ்ப்பாணக்கிளை இல-46 ஸ்டான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரியிலும் இயங்கின.⁽²⁰⁾

ஏறாவூர் புகையிலை உற்பத்தியாளர் சங்கங்களில் நிலவிய பிரிவினையும் புகையிலை வியாபாரிகளினதும் யாழ் புத்திஜீவிகளினதும் திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகளும் இரண்டு சங்கங்களையும் மூடச் செய்தன. இதனைத் தொடர்ந்து 1968ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் ஏறாவூர் புகையிலை உற்பத்தியாளர்களின் புகையிலையைச் சந்தைப்படுத்திக் கொண்டிருந்த சங்கங்களும் செயலிழந்தன. புகையிலையைக் கொள்வனவு செய்வதற்குச் சங்கம் இல்லாமையால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமே மீண்டும் தஞ்சமடைய வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. இருப்பினும் இப்பாதிப்பு புகையிலைச் செய்கையில் தாக்கத்தை தோற்றுவிக்கவில்லை. இலாபக் கவர்ச்சியோ உற்பத்தியாளர் எண்ணிக்கையோ குறையவில்லை. புகையிலைச் செய்கை தொடர்ந்த வண்ணமிருந்தது.

ஏறாவூர் புகையிலைச் செய்கையாளர் புகையிலைச் செய்கைக்கு உட்படுத்திய நிலம், மகாவலி நதிப்படுக்கையில் அமைந்திருந்தது. வளமான மண்ணும், மகாவலிகங்கை நீரும் புகையிலைச் செய்கைக்குப் பொருத்தமான சூழலை வழங்கிக் கொண்டிருந்தன. ஒருமுறை செய்கை பண்ணப்பட்ட நிலம் அடுத்தமுறை பயிரிடப்படாமல் ஓராண்டு ஓய்வில் விடப்படும். பெப்ரவரி தொடக்கம் ஓகஸ்ட் வரையுள்ள காலத்தில் புகையிலைச் செய்கை நடைபெறும்.

ஆறுமாத காலம் நீடிக்கும் இத்தொழிலில் ஆரம்பகாலத்தில் புகையிலை வாடிக்குச் செல்லும் தொழிலாளர்கள் தொழில் முடிந்த பின்பே ஊர்சென்று மீளும் வழக்கமிருந்தது. காலப்போக்கில் இடையிடையே ஊர்சென்று திரும்பும் உரிமையைப் போடிமார்கள் கூலியாட்களுக்களித்தனர். புகையிலைச் செய்கையில் போடியாரின் பிரதிநிதியாக "செய்கைக்காரன்" விளங்குவான். இவரே தொழிலாளர்களை நெறிப்படுத்தி உரியசூலத்தில் உரிய வேலைகளைச் செய்விப்பவராகவும், பொறுப்பாளராகவும், ஆலோசகராகவும், கண்காணிப்பாளராகவும் தொழிற்பட்டார். வேதனம் இவருக்கு மிகவும் அதிகமாக வழங்கப்பட்டது.

புகையிலை நாற்றுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்காக மகாவலி கங்கை நீரை மேலுயர்த்துவதற்கு தோப்பை பயன்படுத்தப்பட்டது. இந் நீர்ப்பாசன முறை "கவலையடித்தல்" என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

புகையிலைக்கன்றுகள் செழித்து வளர்வதற்கும் களைகள் அகற்றப்படுவதற்கும் நீர்வடிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கும் புகையிலைக் கன்றைச் சுற்றியுள்ள மண் கொத்திப் புரட்டப்படும். கவலையடித்தல் நீர்ப்பாசன முறையால் ஒரு நாளைக்கு 4000-5000 புகையிலைக்கன்றுகளுக்கு நீர்ப்பாய்ச்ச முடியும்.

புகையிலைக் கன்றுகள் இரண்டு மாதங்கள் வளர்ந்தபின் நுனியரும்பு கத்தரிக்கப்படும். இது தலைப்புப் பிடித்தல் எனப்பட்டது. கக்க அரும்புகளும் அகற்றப்படுவதனை கெட்டெடுத்தல் என்பர். புகையிலைச் செடிகள் உயர்ந்து வளராமலிருப்பதற்காகவும் இலைகள் அகன்று பருமனாவதற்காகவும் இச் செயல்முறை கையாளப்பட்டது. புகையிலை பதப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் உடையும் தன்மையை அடையும் என்பதால் இரசாயன வளமாக்கிகள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. புகையிலைத் தலைப்புப் பிடித்து இரண்டு மாதங்களின் பின் அறுவடை நடைபெறும். அதாவது பச்சை இலைகள் ஒவ்வொன்றாகச் சீவப்படுவதே புகையிலை அறுவடையாகும். சிறிய இலைகளை வதங்கவைத்து, கத்தைகளாகக் கட்டப்படும். நான்கு புகையிலை சேர்ந்தது ஒரு முடிச்சு என்றும், நான்கு முடிச்சுகள் ஒரு கத்தை என்றும், நான்கு கத்தைகள் ஒரு கை என்றும், ஆறு கைகள் சேர்ந்தது ஒரு துலாம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. புகையிலைகளைக் கட்டுவதற்காக வெல்லநார் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இறுதியாக புகையிலை, பனையோலைப் பாயினால் பொதி செய்யப்படும். இப்பொதி சுப்பம் எனப்பட்டது. புகையிலைச் சுப்பங்கள் புகையிரதத்திலும், உழவு இயந்திரங்களிலும், லொறிகளிலும் ஏற்றப்பட்டு ஏறாவூரை வந்தடைந்தன. புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் இயங்கிய காலத்தில் அச் சங்கத்திற்கும் ஏனைய கூலங்களில் யாழ்ப்பாணத்து வியாபாரிகளுக்கும் உற்பத்தியாளர்களால் புகையிலை சந்தைப்படுத்தப்பட்டது.⁽²¹⁾

புகையிலைச் செய்கை காலத்துக்கக் காலம் பல சவால்களை எதிர்கொண்டது. தம்மன்கடுவைப் பிரதேசம் சோமாவதி புனிதப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக 1986 ஆம் ஆண்டு ஏறாவூர் முஸ்லிம்களால் ஒரு நூற்றாண்டு காலங்களுக்கு மேலாக மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த புகையிலைச் செய்கைக்குரிய நிலம் பெறும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் அவர்கள் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கெதிராகக்

குரலெழுப்பி புகையிலைச் செய்கைக்கு நிலம் வழங்கும் அனுமதியைப் பெற்றுக்கொடுத்து பெரும் சாதனை படைத்தார்.

புனிதப் பிரதேசப் பிரகடனம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்திலிருந்து விடுபட்ட புகையிலைச் செய்கையாளர்கள் புதியதொரு பிரச்சினைக்கு முகங்கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நேர்ந்தது. கிழக்கிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தம்மன்கடுவைக் காடுகளைத் தங்கள் மறைவிடங்களாக மாற்றிக்கொண்டனர். இரவு நேரங்களில் காடுகளிலிருந்து வெளிவரும் LTTE யினர் ஏறாவூர் முஸ்லிம் களின் புகையிலை வாடிகளில் தங்களின் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தனர். LTTE யின் நடமாட்டத்தை அறிந்த பாதுகாப்புப் படையினர் பகலில் புகையிலை வாடிகளுக்கு வந்து விசாரிக்கத் தொடங்கினர். இரு தரப்பினரும் தொல்லைகளைச் சகிக்க முடியாத ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் காடு சார்ந்த பகுதிகளில் புகையிலை பயிரிடுவதை நிறுத்திக் கொண்டனர்.⁽²²⁾

சன நடமாட்டமுள்ள மன்னம்பிட்டிப் பாலத்தோடிணைந்த மகாவலி கங்கைக் கரையோரத்தில் 1989ம் ஆண்டு புகையிலை பயிரிட்டனர். புகையிலை வாடிகளுக்கு LTTE யினரின் வருகை மீண்டும் தொடர்ந்தது. ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் LTTE க்கு அனுசரணையாக இருக்கிறார்கள் என்ற பாதுகாப்புப் படையினரின் சந்தேகத்தினாலும், திம்புலாகல பௌத்த பிக்குகளின் அழுத்தத்தினாலும் அரசாங்கம் புகையிலைச் செய்கையை முற்றாகத் தடைசெய்தது.

சட்டவிரோதமாகக் குடியேறி காடழிப்புச் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் புகையிலைச் செய்கையாளர்கள் பொலீஸாரி னால் கைது செய்யப்பட்டனர். புகையிலை வாடிகளும் நாற்று மேடையில் வளர்ந்துகொண்டிருந்த புகையிலை நாற்றுக்களும் தீயிட்டுக் கொழுத்தப்பட்டன. உடைமைகள் பறிமுதல் செய்யப் பட்டன. இத்துரதிஷ்ட சம்பவம் 1992ல் நிகழ்ந்தது. கைதுசெய்யப்பட்ட புகையிலைச் செய்கையாளர்கள் வழக்கு விசாரணையின்போது குற்ற வாளிகளாக ஆக்கப்பட்டு தண்டப்பணம் செலுத்தியபின் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். ஒரு சிலரின் உடைமைகள் மாத்திரம் மீளக்கிடைத் தன. இந்நிகழ்வுடன் புகையிலைச் செய்கை முற்றுப்பெற்றது. பல்லாண்டு காலமாக பல இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் ஈட்டித் தந்து கொண்டிருந்த பாரம்பரியத் தொழில் ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகளின் கைகளிலிருந்து நழுவிவிட்டது. 1992 புகையிலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு

நிவாரணம் வழங்கும் பொருட்டு மட்டு-மாவட்ட முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் இவ்வூர், புகையிலைத் தொழிலாளர்களால் என்றும் நினைவு கூரப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

புகையிலைச் செய்கையில் சிறப்புத் தேர்ச்சியடைந்திருந்த முஸ்லிம்களில் சிலர் வேறு தொழில்களில் நாட்டம் கொள்ளாமல் தற்போதும் பொலநறுவை மாவட்டத்தில் சுங்காவிலிலும், கல்லலையிலும், அனுராதபுர மாவட்டத்தில் கெக்கிராவையிலும், கனேவல்பொலயிலும், மகாஓயாவிலும் சிறிய அளவில் புகையிலைச் செய்கையில் ஈடுபடுகின்றனர்.

புகையிலைச் செய்கையால் அனுகூலம் விளைந்தபோதிலும் நிரந்தரமாக இவ்வூரை வளர்ச்சிப் பாதையில் இருந்து தடுத்துள்ளது. குறைந்தது 50 வருட பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக கல்வி, வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில் ஏறாவூர் பின்தங்கியமைக்கு புகையிலைச் செய்கையும் காரணமாகும். புகையிலைச் செய்கை கைவிடப்பட்ட பின் மேற்குறித்த துறைகளில் தோன்றியுள்ள முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் இக் கூற்றுக்கு சான்றுகளாகின்றன.⁽²³⁾

விவசாயக் கலாசாரம்

1770களில் ஒல்லாந்தர்களின் போடி நியமனத்தில் கண்டி அரசனும் பங்கேற்றமையால் நிலமே என்ற சிங்களச்சொல் போடிக்கு முன்வரலாயிற்று. ஏறாவூர் பகுதியில் பல நிலமேப் போடிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் அவர்களின் பெயர் விபரங்கள் அறியக்கூடியதாக இல்லை. இப்போடிகளின் நியமனம் பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திலும் சில தசாப்தங்கள் நீடித்திருந்தன. (முக்குவர் வரலாறும் மரபுகளும் பக்கம் 47)

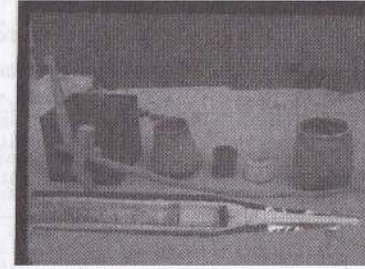
விவசாய விருத்தியைக் கருத்திற்கொண்டு பொதுவாக கிழக்கிலங்கையிலும் குறிப்பாக ஏறாவூரிலும் பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டு வந்த நடைமுறைகளில் போடியார் முறைமை நிகழ் பழமை வாய்ந்ததாகும். நெற்காணியைச் செய்கை பண்ணும் குடிமக்களையும் நெற்காணிச் சொந்தக்காரர்களையும் ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் வைத்து விவசாயத்தை விருத்தி வழியில் இட்டுச் செல்லும்போது போடியார் முறைமை உருவானது என 1997-07-06 ஆம் திகதி வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பில் வழக்கிலிருந்த ஒரு முறையே போடியார் முறைமையாகும். அரசியலிலும் சமுதாயத்திலும் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள் நிலங்களுக்கான அதிகாரங்களைப் பெற்றிருந்தனர். அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காகவும் அரச நிருவாகத்தை இலகுபடுத்துவதற்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட இடைநிலைத் தரக்களான போடியார்கள் வசதியுடையவர்களாக இருந்தமையால் இப்பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். ஏறாவூரில் வாழ்ந்த பொலீஸ் தலைமை அகமது லெப்பை போடி சேகுபோக்கர் அவர்களுக்கு சம்மாந்துறையில் சேகுவப்பற்று என்ற வயல் இருந்ததாகவும் மட்டுநகர் பள்ளிவாயலுக்கு அருகாமையில் நெற் களஞ்சியப் படுத்தும் கிட்டங்கி இருந்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது. அவருடைய மருமகனான உமறுலெப்பைப் போடி வன்னியனாருக்கு பொத்துவில், இறக்காமம், அக்கரைப்பற்று படுவான் கரை முதலான பிரதேசங்களில் வயல் நிலங்கள், தோட்டங்கள் இருந்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது. உமர்லெவ்வைப் போடி வன்னியர் குடும்பம் போடியார் முறைமைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இது இந்தியாவில் காணப்பட்ட பண்ணையார் விவசாய முறையை ஒத்திருந்தது. காலவோட்டத்தில் உருப்பெற்ற சமூக, நாகரீக மாறுதல்கள் போடியார் முறைமையையும் அதிகாரத்தையும் பலமிழக்கச் செய்து விட்டன. பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பு ஜனநாயக முதலாளித்துவ அமைப்பாக மாற்றம் பெற்றபின் கட்டுக்கோப்பாக இருந்த போடியார் அமைப்பு முறைமைகள் சிதைவடைந்துவிட்டன. பிற்காலத்தில் சிறு நிலக்காணிச் சொந்தக்காரர்களும் புகையிலைச் செய்கையாளர்களும் போடிமார்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். தற்போது விவசாய முயற்சிகள் எதிலும் ஈடுபடாதிருந்த போதிலும் இவர்கள் போடிமார்கள் என்றே இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

முதல் அறுவடையை வீடுகளுக்குக் கொண்டு வந்து உறுப்பினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் விருந்துபடைக்கும் பாரம்பரியமிருந்தது. இது புதிற் உண்ணுதல் எனப்பட்டது. வேளாண்மை வாடிகளில் விதைப்பின்போதும் அறுவடையின்போதும் மெளலுது ஒதி விருந்தளிக்கும் வழக்கமிருந்தது. காணிச் சொந்தக்காரர்கள் மனைவி மக்களையும் உறவினர்களையும் வயல் நிலங்களுக்கு நெல், கதிர் பருவமாக இருக்கும் வேளையில் அழைத்துச் சென்று வயல் நிலத்தைச் சுற்றிக்காட்டி மீன்பிடித்து சமைத்துண்டு மகிழ்வார்.

இடுப்பிலிருந்து முழங்கால்வரை நீளமான சிறுவால் என்னும் ஆடையை அணிந்து ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகள் வயலில் வேலை செய்வார். தற்போதிருக்கும் நீளக்காற்சட்டையை ஒத்த அமைப்புடைய சிறுவால் தைப்பதற்கு மிகவும் விலைகுறைந்த காரிக்கன் துணி பயன்படுத்தப்பட்டது. வேலை செய்வதற்கு வசதியாகவும் காற்றோட்ட முள்ளதாகவும் இருந்த சிறுவால் உள்ளாடையாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஏறாவூரிலுள்ள முதியோர்கள் இப்போதும் சிறுவால் அணிவதை அவதானிக்கலாம்.

கலப்பை, மரக்கால், கடகம், கொத்து,
புசல், எத்தல்

சிறுவால், பெனியன்

வட்டவிதானை, முல்லைக்காரன், கடகப்பெட்டி, மரைக்கால், அவணம், களம், கோலம், களவட்டி, உப்பட்டி, பொலி, முறிவு, அரக்குமாடு, காவல் பரண், ஆயம் போன்ற விவசாய சொற்கள் இன்னும் வழக்கொழியாது வாழ்கின்றன. இருப்பினும் விவசாய முயற்சிகளில் ஈடுபடாமல் மிக நீண்டகாலம் முடக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக விவசாய கலாசாரம் மங்கி மறைந்து கொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.⁽²⁴⁾

மீன்பிடித்துறை

ஏறாவூருக்கு வடக்கே 3½ கிலோமீற்றர் தொலைவில் நிரம்பிய மீன்வளத்துடன் புன்னைக்குடா கடல் அமைந்திருக்கின்றது. ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் ஏனைய விவசாயத்துறைகளில் காட்டிய ஆர்வம் கடற்றொழிலில் செலுத்தவில்லை. பெரும்பாலானோர் கடலில் மீன்பிடிக்கும் நுட்பம் அறியாதிருந்ததும் பயிர்ச் செய்கையும் விலங்கு வளர்ப்பும் போதிய வேலைவாய்ப்பையும் வருமானத்தையும் அளித்துக் கொண்டிருந்ததும் அக்காலத்தில் மீன்பிடித்தொழில் இழிவான தொழில்லாகக் கருதப்பட்டதும் கடல் வளத்தைப் பயன்படுத்த விரும்பாமலிருந்தமைக்குக் காரணங்களாக இருக்கலாம்.⁽²⁵⁾

மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையினரே கடற்றொழிலில் அக்கறை கொண்டிருந்தனர். 1940களில் புன்னைக்குடாக் கடலில் பணிக்கன் குட்டியர் அவர் மகன் எம்.எம். முஸ்தபா மீன் வாடியமைத்து மிக நீண்டகாலம் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். சவுக்கடி கடற்பகுதியில் இஸ்மாயில் போடியாரின் மீன்வாடி மிகவும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கியது. பணிக்கன்குட்டியர், இஸ்மாயில் போடியார் ஆகியோரின் மரணத்தின் பின் பணிக்கன்குட்டியரின் மகன் எம்.எம்.முஸ்தபா மட்டும் புன்னைக்குடாக் கடலில் மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டார். பிற்பகுதியில் அவரும் அத்தொழிலை நிறுத்திக்கொண்டார்.

இக்கடலின் வளத்தை முழுமையாக அனுபவித்தவர்கள் காலி, மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை மாவட்ட சிங்கள மீனவர்களேயாவர். இவர்களில் சிலர் பருவ காலங்களில் மாத்திரம் மீன்பிடித்துவிட்டு பின்னர் தங்கள் ஊர்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றுவிடுவர். அநேகர் கடற் பிரதேசங்களில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்தனர். ஏறாவூரில் சுமார் 20 குடும்பங்களே மீன்பிடித்தொழிலில் தங்கியிருந்தன. இவர்கள் புன்னைக்குடாக் கடலிலும் ஊரருகே அமைந்துள்ள உப்பாற்றங்கரை வாவி (மட்டக் களப்பு வாவி) யிலும் உறுகாமம், உன்னிச்சை, கித்துள் குளங்களிலும் கிடாரம் போட்டமடுவிலும் மீன்பிடித்தனர். மீன்பிடியாளர்களைவிட மீன்வாங்கி விற்போர் எண்ணிக்கையே அதிகமாகும்.

ஏறாவூர் உப்பாற்றங்கரை வாவியில் மணலை, பாலை, கயல், செத்தல், ஓட்டி, கொடுவா, முரல், கெழுத்தி, காரல், மன்னா, திருக்கை, திரளி, அதக்கை போன்ற மீன் இனங்களும் இறாலும் பெருகியிருந்தன. 1957ம் ஆண்டு பெருவெள்ளத்தின்போது இங்கினியாகலை நீர்த்தேக்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட ஜப்பான் என்னும் மீனினம் அம்பாறை, மட்டக் களப்பு மாவட்டங்களிலுள்ள ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் பரவியது. ஜப்பான் மீன் ஏனைய மீன்களின் முட்டைகளை உண்ணும் இயல்பு மிக்கது. ஆகையால் முன்பிருந்த மீன் இனங்கள் அருகி ஜப்பான் மீன் பெருகிவிட்டது. இந்த ஜப்பான் மீனினத்துக்கு வழங்கப்படும் விஞ்ஞானப் பெயர் திலாப்பியா என்பதாகும்.⁽²⁶⁾

குளங்களில் விரால், கணையான், சுங்கான், கொக்கிசான், வாளை, பனையான், செப்பலி, விலாங்கு, ஆரல் போன்ற மீன்கள் பிடிக்கப்பட்டன. காலையில் பிடிக்கப்படும் மீன், மீன் வியாபாரிகளுக்கு விற்கப்படும். மாலையில் பிடிக்கப்படுபவை உப்பிடாமல் நெருப்பில் உலர்த்தி கருவாடாகப் பயன்படுத்தப்படும். குளத்துக் கருவாட்டுக்கு உள்ளூரில் கூடிய சந்தை மாணமுண்டு. தற்போது ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் அதிகளவில் ஜப்பான் மீன்களே பிடிக்கப்படுகின்றன.

1977க்குப் பின் டாக்டர்.அகமத் பரீத் மீராலெவ்வை (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) அவர்களால் ஏறாவூர்ப்பற்று தாமரைக்கேணி என்னும் நீர்த்தேக்கத்தில் மீன் வளர்ப்புத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கோடை காலத்தில் நீர்வற்றிவிடும் நிலைமை காணப்பட்டதால் இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

2002ல் அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் ஏறாவூர் கிளைத்தலைவர் யூ.எல்.எம்.கனீபா அவர்களால் மீன்பிடித்துறை பிரதியமைச்சர் முகைதீன் அப்துல் காதர் அவர்களிடம் தாமரைக்கேணி மீன்வளர்ப்புத்திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்துமாறு கோரிக்கை விடப்பட்டும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.

காலத்திற்குக்காலம் தனியார் சிலரால் தாமரைக்கேணியில் நன்னீர் மீன்வளர்ப்பு மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் எதிர்பார்த்த வெற்றியை அளிக்கவில்லை. இந்நீர்த்தேக்கம் அகழப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டால் மீன் உற்பத்தியும் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பும் அதிகரிக்கப்படும்.

1990ம் ஆண்டு வன்செயலின்பின் ஏறாவூர் முஸ்லிம் மீனவர்கள் குளங்களில் மீன்பிடிக்கச் செல்வது முற்றாகத் தடுக்கப்பட்டிருந்தது. உப்பாற்றில் LTTE யினரின் நடமாட்டமும் அச்சுறுத்தல்களும் தோணிகள், வலைகள் பறிப்பும் இருந்ததனால் குறிப்பிட்ட தூரத்திற்கப்பால் செல்லமுடியவில்லை. கடலில் பிடிக்கப்படும் மீன்களில் சிறிதளவே உள்ளூரில் சந்தைப்படுத்தப்படுகிறது. பெருந்தொகையான மீன்கள் கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. கடல் மீனைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக வெளியூர் வியாபாரிகளின் வருகையும் அதிகரித்தது. 1987ல் ஏறாவூரில் பயங்கரவாதிகளால் சிங்களவர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இத்துயரச் சம்பவத்தின் பின்னர் சிங்கள மீனவர்களும் மீன் வியாபாரிகளும் ஊரிலிருந்து முற்றாக வெளியேறி விட்டனர். புன்னைக்குடா, சவுக்கடி கடல்களில் தமிழ் மீனவர்களே செல்வாக்குச் செலுத்துகிறார்கள். மொத்த, சில்லறை வியாபாரிகளாக முஸ்லிம்கள் உள்ளனர்.

ஏறாவூர் முஸ்லிம் வியாபாரிகள் வெளியூரில் கடல், ஆறு, குளத்து மீன்களையும் கொள்வனவு செய்து உள்ளூரில் விற்பனை செய்கிறார்கள். மீன்பிடியும் விற்பனையும் இலாபகரமான தொழிலாகையால் முன்பு குடும்பரீதியாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த இத்தொழில் இப்பொழுது பலராலும் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

1977ம் ஆண்டு ஏறாவூர் மீன்பிடி அபிவிருத்திச் சங்கம் தாபிக்கப் பட்டது. 25 பேரே ஆரம்பகால உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். காலப் போக்கில் அங்கத்தினர்களின் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இச்சங்கத்தின் மீன்பிடியாளர்கள் மாத்திரமின்றி மீன் வியாபாரிகளும் அங்கத்துவம் வகித்தனர். 1978ம் ஆண்டு ஏறாவூர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்துடன் மீனவர் சங்கம் இணைக்கப்பட்டது. 1992ல் ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி மீனவர் கூட்டுறவு அபிவிருத்திச் சங்கம் என்றும் மீனவர் சங்கம் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது.⁽²⁷⁾

மீன் பிடியாளர் என மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தால் உறுதிப்படுத்தப் பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, மாவட்ட கடற்றொழில் விரிவாக்க உத்தியோகத்தர் காரியாலயத்தின் அனுசரணையோடு ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி - இலங்கை வங்கியினூடாக மானிய அடிப்படையில் மீன்பிடி உபகரணங்களை வழங்கியது. 1995, 1997ம் ஆண்டுகளில் மீன்பிடி வலையும், உலர் உணவும் மானியமாக வழங்கப்பட்டன. 1993ல் ஏறாவூர் ஆற்றங்கரையில் 120,000/- செலவில் மீனவர் தங்குமிடம் அமைக்கப்பட்டது. 1998ல் இந்நிலையத்தின் அபிவிருத்திக்காக, ஏறாவூர் பிரதேச செயலகம் 85,000-நிதியொதுக்கீடு செய்தது. 1994ம் ஆண்டு "நொறாட்" நிறுவனம் 10,500/- பெறுமதியான தோணியை 3,500/- க்குக் தவணைக் கட்டணத்தில் மீனவர்களுக்கு கொடுத்து உதவியது.⁽²⁸⁾

1987ம் ஆண்டு சிங்கள மீனவர்களின் வெளியேற்றத்தோடு புன்னைக்குடா கடற்கரையில் அமைந்திருந்த, ஜோர்மனியப்பிரசை ஒருவருக்குச் சொந்தமான உல்லாசப் பிரயாணிகள் விடுதியும் ஹோட்டலும் கொள்ளையர்களால் சூறையாடப்பட்டு கட்டிடம் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது.⁽²⁹⁾ ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் பாரம்பரியமாகச் செய்து வந்த பிரதான தொழில்கள் அனைத்தும் இழக்கப்பட்ட நிலையில் எஞ்சியிருப்பது மீன்பிடியும் மரமுந்திரிகைச் செய்கையுமேயாகும். உள்ளூர் தேவையைப்பூர்த்தி செய்யுமளவிற்கு கடல் மீன் பிடிக்கப் பட்டாலும் ஏற்றுமதி காரணமாக தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் இயல்புநிலை தோன்றினால் மீன்பிடித்துறை அபிவிருத்தி அடைவதற்கான சாத்தியங்கள் நிரம்ப உள்ளன.

மரமுந்திரிகைச் செய்கை

ஏறாவூரில் தற்போது மிச்சநகர், மீராகேணி, சதாம் ஹுசைன் கிராமம், தாமரைக்கேணி எனும் பகுதிகளில் ஆலிமுட தோட்டம், காண்டாவர்

தோட்டம், மின்னியர் தோட்டம், பக்கீர் போடியார் தோட்டம், ஆனை விழுந்தான் தோட்டம், மகுமுதுப் போடியார் தோட்டம், காட்டு மாமரத்தடி தோட்டம் ஆகிய இடங்களில் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே மரமுந்திரிகை செய்கை பண்ணப்பட்டது. முந்திரிகைப் பருப்புக்கு மவுசு இல்லாத காலத்தில் உள்ளூர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும்வகையில் மரமுந்திரிகை நடப்பட்டிருந்தது.

1960ல் மீராகேணி புதிய கிராமம் உருவாக்கப்பட்டது. மரமுந்திரிகைச் செய்கை வேகமாக விருத்தியடையத் தொடங்கியது. வர்த்தக ரீதியில் பரவலாக இப்பயிர் பயிரிடப்பட்டது. 1965 காலப் பகுதியில் மீராகேணி சவுக்கடி எல்லையில் மஜீது விதானையார், ஹக்கானியா மனேஜர் காசிநார், இப்றாஹீம் உதுமாலெவ்வை, ஓவசியர்மகாத் ஆகியோர் விரைவில் பயனளிக்கும் புதிய இன மரமுந்திரிகைகளைக் கூடிய விஸ்தீரணத்தில் நடுகை செய்தனர்.⁽³⁰⁾

1980ம் ஆண்டு ஒருவருக்கு மூன்று ஏக்கர் வீதம் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டு, மரமுந்திரிகைச் செய்கை ஊக்குவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இது எதிர் பார்க்கப்பட்ட வெற்றியைத் தரவில்லை. 1973ல் மக்கள் வங்கியும் இலங்கை வங்கியும் மரமுந்திரிகைச் செய்கையாளர்களுக்கு கடன் திட்டமொன்றை நடைமுறைப்படுத்தின. கடன் பெற்றோரில் பெரும்பான்மையினர் திருப்பிச் செலுத்த மறுத்ததனால், இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது. 1980 தொடக்கம் 1994 வரை மரமுந்திரிகைக் கூட்டுத்தாபனம் மரமுந்திரிகைச் செய்கையாளர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபா வீதம் மானியம் கொடுத்தது. 1993ல் மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதி நடமாடும் சேவையில், மரமுந்திரிகைச் செய்கையாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையின் பயனாக 1996ல் இலங்கை வங்கியும் மக்கள் வங்கியும் ஒரு ஏக்கருக்கு 12,000 ரூபா தொடக்கம் 50,000 ரூபா வரை கடன் வழங்க முன்வந்தன.⁽³¹⁾

1997ம் ஆண்டு மரமுந்திரிகைச் செய்கையாளர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. கே. காலிதீன் இதன் தலைவராகக் கடமையாற்றுகிறார். சங்கத்தினூடாக மரமுந்திரிகைக் கூட்டுத்தாபனம் உற்பத்தியாளர்களுக்கு முந்திரிகைக் கன்றுகளுக்கும் உரத்திற்கும் பராமரிப்புச் செலவுக்கும் ஒரு ஏக்கருக்கு 3600 ரூபா அளித்து முந்திரிகைச் செய்கையின் விருத்திக்கு உதவி புரிகிறது. இக்கூட்டுத்தாபனம் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஓய்வூதியத் திட்டத்தையும் அமுல்படுத்துகிறது. காலத்திற்குக் காலம்

புதிய இனங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது. 2001ம் ஆண்டு மரமுந்திரிகை மானியத்திட்டத்தின் கீழ் ஒட்டுக்கன்றுகள் மீராகேணி மையவாடிப் பள்ளிவாயல் காணியில் நடுகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அழகிய பழங்களையும் பெரிய விதைகளையும் புதிய இனங்கள் கொண்டுள்ள போதிலும் நோய்களுக்கு இலக்காகும் தன்மை கூடுதலாகவும் விளைச்சல் குறைவாகவும் உள்ளது.⁽³²⁾

ஏறாவூரில் மீராகேணி, சதாம்ஹூசைன் கிராமங்களில் 230 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மரமுந்திரிகைச் செய்கை நடைபெறுகின்றது. ஒரு ஏக்கருக்கு 40 மரமுந்திரிகைக் கன்றுகள் நடப்படும். மரமுந்திரிகையின் வாழ்க்கைக் காலம் 25 - 30 வருடங்களாகும். மூன்று வருடங்களின் பின் அறுவடையைப் பெறலாம். முழுமையான விளைச்சலை 4 வது அல்லது 5 வது வருடத்திலேயே எதிர்பார்க்க முடியும். 5 வருட முதிர்ச்சியடைந்த மரமுந்திரிகை ஒன்றிலிருந்து 500 - 600 விதைகளையும் (4.5kg) 300 பழங்களையும் விளைவாகப் பெறமுடியும். ஒரு ஏக்கருக்குரிய சராசரி விதைகளின் விளைவு 180 கிலோகிராமாகும்.⁽³³⁾

வியாபாரிகளும் தரகர்களும் முந்திரிகைத் தோட்டங்களுக்குச் சென்று ஒரு கிலோகிராம் விதை 40 ரூபா தொடக்கம் 50 ரூபாவுக்கு இடைப்பட்ட மிகக் குறைந்த விலையில் கொள்வனவு செய்து உள்ளூர் வர்த்தகர்களுக்கு விற்கின்றனர். வர்த்தகர்கள் அறுவடையின்போது மலிவான விலையில் விதைகளை வாங்கிச் சேமிக்கின்றார்கள். மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களின் பின் தட்டுப்பாடு நிலவும் வேளை ஒரு கிலோ கிராம் 75 ரூபா தொடக்கம் 90 ரூபாய் வரை விற்பனை செய்து பெருந்தொகைப் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இம் முயற்சியில் அரசாங்க ஊழியர்களும் அதிகளவில் ஈடுபடுகின்றனர்.

மரமுந்திரிகைச் செய்கையாளர்கள் ஒரு ஏக்கரிலிருந்து விதை, பழங்கள், பழச்சாறு மூலம் 11000 ரூபாய் வருமானமாகப் பெறுகின்றனர். 80 பழங்களிலிருந்து ஒரு போத்தல் முந்திரிகைப்பாணி தயாரிக்க முடியும். திருந்திய பயிர்ச்செய்கை முறையைக் கையாண்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 12000 ரூபாய் தொடக்கம் 15000 ரூபாய் வரை வருமானம் பெறவாய்ப்புள்ளது.⁽³⁴⁾

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்கு வருமானம் தரும் பிரதான துறைகளுள் ஒன்றாக மரமுந்திரிகைச்செய்கை அமைந்துள்ளது. மரமுந்திரிகையோடு தொடர்பான தொழில்களில் இங்குள்ள சுமார் 700 குடும்பங்கள் ஈடுபடுகின்றன. வறுமைக் கோட்டின்கீழ் வாழும் குடும்பங்களிலுள்ள

பெண்கள் மரமுந்திரிகை விதைகளை சுட்டுத் தட்டிப் பருப்பாக்கும் தொழிலைத் தமதாகக் கொண்டுள்ளனர். 1000 விதைகளைச் சுட்டுத் தட்டுவதற்கு 20 ரூபாய் கூலியாகப்பெறும் இவர்கள் நாளொன்றுக்கு 5000 விதைகளைப் பருப்பாக்குகின்றனர்.

பதப்படுத்தப்பட்ட முந்திரிகைப் பருப்பு பொலித்தீன் உறைகளில் பொதிசெய்யப்பட்டு கொழும்பு, காலி, மாத்தளை, கண்டி, மட்டக்களப்பு போன்ற நகரங்களில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. மட்டக்களப்பு நகர நடைபாதைகளில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஏறாவூர் முஸ்லிம் ஆண்களும் பெண்களும் இத்தொழிலைப் புரிகின்றனர். கொழும்பில் நிரந்தர நடைபாதை வியாபாரிகளாக ஏறாவூரைச் சேர்ந்த 25 பேருக்கு மேலுள்ளனர். வெய்யிலில் உலர்த்தி விஷேடமாகப் பதனிடப்பட்ட முந்திரிகைப் பருப்பு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. வியாபாரிகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப இங்கு கிடைக்கப்பெறும் விளைச்சல் போதாமலிருப்பதனால் புதுக் குடியிருப்பு, கிரான்குளம், கலேவல, குருநாகல், புத்தளம் போன்ற இடங்களில் மரமுந்திரிகை வித்துக்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு, பதப்படுத்தப்பட்டு மீண்டும் வெளியூர்களில் சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஏனைய பிரதேசங்களில் விளையும் மரமுந்திரிகையைவிட மட்டக்களப்பில் உற்பத்தியாகும் மரமுந்திரிகையில் சீனித்தன்மை குறைவாக இருப்பதாக இலங்கை மரமுந்திரிகை கூட்டுத்தாபனத்தின் பிரசார மொன்று கூறுகின்றது. அப்பிள், தோடம்பழங்களோடு ஒப்பிடுமள விற்கு போசணைகளை மரமுந்திரிகைப் பழம் கொண்டுள்ளது. அறுவடைக் காலத்தில் சேமிப்பு வசதியின்மையால் ஒரே நேரத்தில் சந்தையில் நிரம்பல் செய்யப்படுவதும் பழங்களை உண்பதனால் ஏற்படும் இருமல், வயிற்றுவலி என்பவற்றின் காரணமாக மக்கள் விரும்பி வாங்காமலிருப்பதும் பழங்களின் கேள்வி குறைவதற்கும், விலை வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாகும். மரமுந்திரிகை விதையிலிருந்து பருப்பை பிரித்தெடுக்கும் முறை மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. வறுமையினாலும், கல்வியறிவின்மையினாலும் நவீனமுறை புத்தப்படாமல் இருப்பதும் இத்தொழிலில் உள்ள மிகப்பெரும் குறைபாடாகும்.

1985, 1990 களில் நடைபெற்ற வன்செயலின்போது ஏறாவூரின் எல்லை களில் வளர்ந்திருந்த முந்திரிகைகள் அனைத்தும் முற்றாகச் சேதப்படுத்தப்பட்டன. 1998ம் ஆண்டு ஹிஸ்புல்லாஹ் நகர் அமைப்பிற்காகவும் பெருந்தொகை மரமுந்திரிகைகள் அழிக்கப்பட்டன.⁽³⁵⁾

இனக்கலவரங்களும் விவசாயமும்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களும் தமிழ் மக்களும் நீண்ட நெடுங்காலமாக சகோதர வாஞ்சையுடனும் புரிந்துணர்வுடனும் பரஸ்பரம் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையுடனும் வாழ்ந்த இனங்களுக்கிடையே தோன்றிய மனக்கசப்புகள் இனக்கலவரங்களாக வெடித்தன. இதன் காரணமாக இரு சமூகங்களும் பொருளாதார ரீதியான பாதிப்புக்களை எதிர்கொண்டன. ஆனால் பாதிப்பில் பெரும்பகுதி முஸ்லிம்களைச் சார்ந்திருந்தது. 1971, 1985, 1990 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்த தமிழ் முஸ்லிம் இனக்கலவரங்கள் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரத்தில் பாரிய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி விட்டன. பாரம்பரியமாக ஏறாவூரை வாழ்வித்த பொருளாதார மூலங்களான பயிர்ச்செய்கையையும் கால்நடை வளர்ப்பையும் இழக்கவேண்டிய கட்டாய நிலை நேர்ந்துவிட்டது.

ஏறாவூர் பட்டினசபைத் தலைவராக 1971ல் ஜனாப். எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது உருவான அரசியல் முரண்பாடு தமிழ், முஸ்லிம் இனக்கலவரத்தைத் தோற்றுவித்துவிட்டது. ஓரிரு நாட்கள் நீடித்த இவ்வினக்கலவரம் ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் சிலரின் வயல்கள் பயிரோடு எரிக்கப்படுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது. இக்கலவரம் 1985, 1990களில் நிகழ்ந்த கலவரங்களோடு ஒப்பிடும்போது உயிர்ச்சேதங்களை, அனர்த்தங்களை ஏற்படுத்தவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1985ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 7ம் திகதி மன்னார் மாவட்டத்தில் உப்பு வெளி என்னும் கிராமத்தில் பள்ளிவாசலில் தொழுது கொண்டிருந்த மூன்று முஸ்லிம்கள் பேரினவாதிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட சம்பவத்திற்கு எதிராக ஏறாவூரில் ஹர்த்தால் அனுஸ்டிக்கப்பட்டது. தமிழ் பகுதிகளில் மூடப்பட்டிருந்த முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான கடைகளை தமிழ் மக்கள் பலவந்தமாகத் திறக்க எத்தனித்தபோது எழுந்த பிணக்குகள் கைகலப்பாகி இறுதியில் இனக்கலவரமாக மாறி மட்டக்களப்பு மாவட்டம் முழுவதும் பரவியது. முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான நெற் காணிகள் அனைத்தும் தமிழ் பிரதேசங்களில் அமைந்திருந்தமையால் வயல்களுக்குச் சென்ற முஸ்லிம்கள் தாக்கப்பட்டனர். நெல்வயல்கள், கடைகள், வாகனங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டபின் எரித்து அழிக்கப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் இழக்கப்பட்டன. ஒருமாத காலம் நீடித்த இனக்கலவரபதற்ற நிலை தமிழ் முஸ்லிம்தலைவர்களின் அயராத முயற்சியால் தணிக்கப்பட்டது.

1985ல் ஏறாவூர் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச் சபையின் இனக்கலவர சேதவிபர வெளியீட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விவசாயம் தொடர்பான இழப்புக்கள் மாத்திரம் பின்வருமாறு:

எண்ணிக்கை	பெறுமதி	
மாடுகள்	59100	26000000.00
ஆடுகள்	23500	4500000.00
கோழிகள்	12800	360000.00
பயிர்பாதிப்பு	3312 ஏக்கர்	33120000.00
மாட்டுவண்டி	285	997500.00
நீர்ப்பம்பிகள்	320	1600000.00
விவசாய உபகரணங்கள்		4770000.00
மொத்த இழப்பீடு		71347500.00

1985ம் ஆண்டு இனக்கலவரம் எண்ணிப்பார்க்க முடியாதளவு இழப்புக்களை ஏற்படுத்திய போதிலும் சுமுக நிலை தோன்றியதன் பின் 75 வீதமான இடங்களில் நெற்செய்கையையும், தோட்டச் செய்கையையும், விலங்கு வேளாண்மையையும் தொடர முடிந்தது. ஆனால் 1990 ஓகஸ்ட் மாதத்தில் காத்தான்குடி பள்ளிவாசல்களிலும் ஏறாவூரிலும் இரவு வேளைகளில் நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் பயங்கரவாதிகளால் படுகொலைசெய்யப்பட்ட இன வன்செயல் முற்றிலும் மாறுபட்ட புதிய வடிவத்தைப் பெற்றிருந்தது. LTTE யினரின் இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் முஸ்லிம்களுக்கெதிராகத் திசை திருப்பப்பட்டது. இனச் சுத்திகரிப்பு, பொருளாதார அழிப்பு, சொத்துக்கள் அபகரிப்பு நடவடிக்கைகளை LTTE யினர் முன்னின்று மேற்கொண்டதனால் விளைவுகள் பயங்கரமாகவும் கொடூரமாகவும் அமைந்திருந்தன. முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயல் நிலங்கள் அனைத்தும் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களுக்கப்பால் இருப்பதால் எவ்வித விவசாய முயற்சிகளிலும் பல வருடகாலமாக ஈடுபடமுடியாத பரிதாபத்துக்குரியவர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர்.

1985 இனமோதல் ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் 13 பேரையும் 1990 வன்செயல் நூற்றுக்கு மேற்பட்டோரையும் பலிகொண்டுவிட்டன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான சொத்துக்களை இழந்து வேளாண்மையினால் பெற்றுவந்த வருமானங்கள் தடைப்பட்ட நிலையில் துயரங்கள் நிறைந்த விவசாய வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர்.

பல நூற்றாண்டுக்காலம் பழகிப்போன தேர்ச்சியும் திறமையும் வாய்க்கப்பெற்ற, பெருமளவு வருமானங்களை ஈட்டித்தருகின்ற நெற் செய்கையும், தோட்டச்செய்கையும், கால்நடை வளர்ப்பும் சேனைப் பயிர்ச்செய்கையும் முஸ்லிம்களின் கைகளை விட்டு நழுவிய பின் இவர்களின் பொருளாதாரம் பல்வேறு வடிவங்களைப்பெற்று விருத்திப் பாதையில் விரைந்து கொண்டிருக்கிறது. கல்வித்துறை கணிசமான அளவில் வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் கண்டுள்ளது. ஒரு விவசாய சமூகம் முழுமையாக வர்த்தக சமூகமாக மாறிய வரலாற்று விந்தையும் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நெற்காணிகளையும் தோட்டக்காணிகளையும் விடுதலைப் புலிகள் தமிழ் விவசாயிகளுக்கு ஆயத்துக்கு கொடுத்து ஒவ்வொரு போகத்திலும் பெருமளவு பணம் பெறுகின்றார்கள்.

அரசோ, தொண்டர் நிறுவனங்களோ, மனிதாபிமான, மனித உரிமைகள் சார்ந்த அமைப்புக்களோ ஏறாவூர் முஸ்லிம் விவசாயிகள் இழந்த நிலங்களை மீட்டுக்கொடுக்கும் காத்திரமான, ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை எதிலும் 2002ம் ஆண்டு வரை ஈடுபடாதிருந்தது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். நீண்டகாலமாக மூடப்பட்டுக்கிடந்த மட்டு - பதுளை A5 வீதி அன்றைய பிரதமரின் ஆலோசகரும் மட்டு மாவட்ட முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி சாகிர் மௌலானா அவர்களின் வேண்டுகையைடுத்து 15.07.2002 இல் இப் பிரதேச தமிழ் முஸ்லிம் விவசாய பொதுமக்களின் பாவனைக்கென அன்னாரது தலைமையில் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வின்போது விடுதலைப்புலிகளின் முக்கியஸ்தர்கள், இராணுவ அதிகாரிகள், சமயப் பெரியார்கள் உட்பட அநேக மக்கள் கலந்துகொண்டனர்.

2002ம் ஆண்டு அரசுக்கும் புலிகளுக்குமிடையே நடைபெற்ற ஒஸ்லோ பேச்சுவார்த்தையின்போது, முஸ்லிம்களின் காணி விடயமாக விடுதலைப் புலிகளும், முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் உப குழுக்களாகக் கூடி பேசித் தீர்க்கலாம் என்ற தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. ஏறாவூர் தமிழ் முஸ்லிம் விவசாயிகளின் நன்மை கருதி மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் நன்றியுடன் நினைவுகூரப்படவேண்டும். மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் சேகுதாலுத் பஸீரின் தலைமையில் ஏறாவூர் சார்பாக வை.எம்.ஏ. காதர் (இணக்கசபைத் தலைவர்) எஸ்.எச். அபூஹனிபா (முன்னாள் பிரதேசசபை உபதவிசாளர்),

ஏ.ஏ.நாசர் (பிரதேசசபைதவிசாளர்) ஜே.எம்.முஸ்தபா ஆகியோரும் காத்தான்குடி கல்குடாத்தொகுதி சார்பாக முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் விடுதலைப்புலிகளும் 27-03-2003, 2004 ஆண்டுகளில் வவுணதீவு, தாண்டியடி, இலுப்படிச் சேனைப் பகுதிகளில் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொண்டனர்.

அதன் பின்னர் ஏறாவூர் முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்கள் நிறுவனங்களின் சம்மேளனத் தலைவர் அல்ஹாஜ் எஸ்.ஏ.ஆர். ஸாகிர் மௌலானா, மௌலவி அல்ஹாஜ் ரி.எம்.எம். முகைதீன் காழி நீதிபதி, அல்ஹாஜ் சி.ஜமால்தீன், அல்ஹாஜ் எம்.எம். சாலி, அல்ஹாஜ். எம்.ஏ.சீ.ஏ.லத்தீப், மௌலவி அல்ஹாஜ் ஏ.டபிள்யூ.எம். ஹாரிஸ், மௌலவி எம்.எல்.ஏ.வாஜித், ஜனாப் சி.அசனார், ஜனாப். யூ.எல். முகைதீன்பாவா ஆகியோருடன் விடுதலைப்புலிகளும் இணைந்து இலுப்படிச்சேனை, கரடியனாறு, உறுகாமம் ஆகிய இடங்களில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பின்வரும் முடிவுகள் பெறப்பட்டன.

- விடுதலைப் புலிகள் தங்கியுள்ள இடங்களையும் வெடிபொருட்கள் புதைக்கப்பட்டுள்ள இடங்களையும் தவிர்த்து, முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயல் நிலங்களை முழுமையாக ஒப்படைத்தல்.
- முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளில் களி கிண்டியெடுப் பதை நிறுத்துதல்.
- முஸ்லிம்களின் காணிகளில் அவர்கள் பயிர்ச் செய்கைமேற்கொள்ள லாம்; குத்தகைக்கு அல்லது ஆயத்திற்கு விரும்பியவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்.

12 வருடங்களின் பின் முஸ்லிம்கள் தங்களின் காணிகளைப் பொறுப் பேற்றனர். அது மாத்திரமின்றி விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம்களின் காணிகளுக்கான ஒரு வருட ஆயமாக மூன்று இலட்சம் ரூபாவை பள்ளிவாசல்கள் நிறுவனங்களின் சம்மேளனத்திடம் ஒப்படைத்தனர். இத்தொகை முஸ்லிம் காணி உரிமையாளர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டது. விடுதலைப்புலிகளுக்கும் முஸ்லிம் விவசாயிகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் பின் மூன்று போகங்களாக சுமுகமாக நடந்தேறிய வயல் பிரச்சினை 2004ம் ஆண்டில் முன்மாசிச் செய்கையில் பாரிய பிரச்சினையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

முஸ்லிம் விவசாயிகளின் வயல் நிலங்களை ஆயத்திற்குப்பெற்று தமிழ் விவசாயிகள் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட ஆயத்தமானபோது விடுதலைப்புலிகளால் தடுக்கப்பட்டு தங்களுக்கு ஆயம் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்ததனால் மீண்டும் கசப்புணர்வு

தோன்றியது. பள்ளிவாசல்கள் நிறுவனங்கள் சம்மேளனம் இணக்கப் பாட்டை ஏற்படுத்த பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இற்றைவரை முஸ்லிம்களின் காணிப் பிரச்சினை வினாக்குறியாகவே நீண்டுகொண்டிருக்கிறது.⁽³⁶⁾

ஆக்கம் : மர்ஹூம் ரி.எல்.எம்.உசனார் (விசேட பயிற்றப்பட்ட விவசாய ஆசிரியர்)

உதவி : அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. லத்தீப் (முன்னாள் பிரதேசசபை உறுப்பினர்) அல்ஹாஜ் சீ. ஜமால்தீன் (அல்ஜிப்ரியா வித்தியாலய உப அதிபர்)

“ஏறாவூர் வரலாறு” என்னும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஏறாவூரின் விவசாயம் - என்ற இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை மிகச் சிறப்பான முறையில் எழுதிய ஜனாப். ரி.எல்.எம். உசனார் (விவசாய ஆசிரியர்) அவர்கள் தனது பணியினை முடித்துக் கையளித்து (28.11.2004) ஐந்து நாட்களின் பின்னர் எதிர்பாராமல் எம் மத்தியிலிருந்து நிரந்தர மாகவே பிரிந்து இறைவனடி எய்தியமை ஏறாவூருக்கும் குறிப்பாக வரலாற்று ஆய்வு மையத்திற்கும் நிரப்பமுடியாத பேரிழப்பாகும். அப்பெருமகனின் ம.:பிறத்திற்காக வல்ல நாயனாகிய அல்லாஹ்

விடம் மனமுருகப் பிரார்த்திக்கின்றோம். மர்ஹூம் ரி.எல்.எம். உசனார் ஆசிரியர் அவர்கள் 02.12.2004, வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் சனிக்கிழமை இரவு 10.00 மணிக்கு இறையடி எய்தினார்கள். அவர் காலமாகும்பாது அலிகார் தேசிய பாடசாலையின் உப அதிபராகக் கடமையாற்றிய அதே வேளையில் ஊரின் சகல துறைகளுக்கும் விளங்கிய பெரும் பாங்குகொண்டு உழைத்த பெருமகனாகவும் விளங்கினார்.

ஏறாவூரின் கைத்தொழிற் துறை

ஆரம்பகாலத்தில் விவசாயத்திலேயே ஏறாவூரைச் சேர்ந்த அநேக மக்கள் நாட்டங் கொண்டிருந்தனர். இதனால் கைத்தொழிற்றுறை குறிப்பிடத்தக்களவு விருத்தி அடையவில்லை. ஆரம்பகாலந்தொட்டு இன்றுவரை பல தொழில்கள் குடிசைக் கைத் தொழில்களாக ஆண்டுகளாலும் பெண்களாலும் தத்தமது வீடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இக்குடிசைக் கைத்தொழில்கள் பொழுதுபோக்காக அமைவதோடு வருமானத்தை ஈட்டித் தருவதாகவும் அமைகின்றன.

ஏறாவூர்ப் பெண்களினால் பழங்காலந்தொட்டு இன்றுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற ஒரு குடிசைக் கைத்தொழிலாக பின்னல் (இழைப்பு) வேலை காணப்படுகிறது. இதில் பாய் பின்னூதல், தட்டுப் பெட்டி இழைத்தல் என்பன உள்ளடங்கும்; இத்தொழிலுக்கு பன்புல், சதுரப்புல், பனையோலை போன்றன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. புற்களால் பின்னும்போது அவற்றைப் பல வர்ணச் சாயங்களில் துவட்டி யெடுத்து பல வர்ணப் புற்களைக்கொண்டு அலங்கார வேலைப் பாடுகள் கொண்டனவாகப் பாய், தட்டுப் பெட்டிகளைத் தயார்செய்வர். இவற்றை வியாபாரிகள் வீடு வீடாகச் சென்று கொள்முதல் செய்து வெளியூர் வாராந்தச் சந்தைகளில் விற்பனை செய்வர்.

இதேபோன்று பெண்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மற்றொரு குடிசைக் கைத்தொழில் இனிப்புத் தின்பண்டங்கள் தயாரித்து விற்ப லாகும். இதில் மிட்டாய் வகைகள், தேன் குழல், பால்டொபி என்பன வற்றைச் செய்து பெண்களே விற்பனைசெய்யும் பணியில் ஈடுபட்டிருந் தனர். இத்தொழில் இன்றும் கூட நடைமுறையில் உண்டு. இது மாத்திர மின்றி ‘கைப்பு’ தயாரிப்பும் இவ்வூர்ப் பெண்களால் மேற்கொள்ளப் பட்டு வந்த ஒரு குடிசைக் கைத்தொழிலாகும். கைப்பு என்பது வாசனைப் பொருட்கள் பலவற்றைச் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் ஒரு பொருளாகும். வெற்றிலை சப்புவோர் வெற்றிலை பாக்குப் பொருட் களுடன் கைப்பையும் அவசியமான ஒரு பொருளாகச் சேர்த்து கொள்வர். இதில் தட்டுக்கைப்பு, உருண்டைக்கைப்பு என்பன தயாரிக்கப்படுகின்றன.

ஆரம்பகாலத்தில் இப்பிரதேச மக்கள் தமது பிரதான உணவாக கைக்குத்தரிசியையே பயன்படுத்தினர். நெல்லைப் பெரிய பாளை களில் போட்டு அவித்துப் பனையோலைப் பாய்களில் காயவைத்து உரலில் இட்டு இடிப்பதன்மூலம் பெறப்படும் அரிசிக்கு நல்ல வரவேற் பிருந்தது. இவ்வரிசியை வீடுகளிலும் தெருவோரங் களிலும் வைத்து விற்பதோடு மட்டக்களப்பு நகருக்கும் கொண்டுசென்று விற்பனை செய்தனர். அரிசி ஆலைகளின் தோற்றத்தோடு இந்நடைமுறை மறைந்துவிட்டது.

ஏறாவூரின் தயிருக்கு வெளியூர்களில் நல்ல கிராக்கியிருந்தது. பசு மாடுகள், எருமை மாடுகள் என்பனவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட பாலைத் தயிராக்கி அவற்றை உள்ளூரிலும், வெளியூர்களிலும் சந்தைப்படுத் தினர். பஸ் வண்டிகள், புகையிரதம் என்பவற்றின் மூலம் ஏறாவூர் தயிர்

நாட்டின் பலபகுதிகளுக்கும் ஏற்றுமதியாகியது. பாலிலிருந்து தயிர் மட்டுமன்றி நெய்யும் தயார்செய்து விற்பனை செய்யப்பட்டது. இந்நடைமுறை தற்போதும் சிறிதளவில் இடம்பெற்றுவருகின்றது.

ஏறாவூரில் தென்னை மரங்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டமையினால் அதனோடு சார்ந்த தொழில்களும் குடிசைக் கைத்தொழிலாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. மரங்களிலிருந்து விழும் பழுத்த கிடுகுகளைச் சேகரித்து பின்னி விற்றனர். தேங்காய்ச் சிரட்டைகள் மூலம் அகப்பை செய்து விற்பனைசெய்தனர்.

தென்னை மரங்களோடு தொடர்பாக விருத்தியடைந்திருந்த மற்றுமொரு கைத்தொழில் கொப்பறாக் கைத்தொழிலாகும். நன்றாகப் பழுத்த அல்லது காய்ந்த தேங்காய்களை உரித்து தேங்காயை இரு சம பகுதியாக உடைத்து வெய்யிலில் அல்லது நெருப்பில் உலர்த்தியபின் சிரட்டையுடன் ஒட்டியிருக்கும் பகுதி காய்ந்து சுருங்கும். இதனை சிரட்டை வேறாகவும் காய்ந்த உள்ளீடு வேறாகவும் கழற்றிப் பெறப்படும் சுருங்கிய தேங்காயே கொப்பறா எனப்படும். இதனை மீண்டும் ஓரிருமுறை வெய்யிலில் உலரவிட்டால் அவை 5 மாதகாலத்துக்கு பழுதடையாதிருக்கும். இவ்வாறு பெறப்பட்ட கொப்பறாக்கள் தேங்காய் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யப்படும் இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பிஸ்கட் வகைகளுக்கு ருசியூட்டுவதற்காகவும் மாடுகளின் உணவான பிண்ணாக்கு தயார் செய்வதற்காகவும் கொப்பறா பயன்படுத்தப்பட்டது. காய்ந்த கொப்பறாக்களை நன்றாக அரைத்து புரியாணி போன்ற உயர் உணவுகளுக்காகவும் பயன்படுத்துவர்.

தென்னிந்தியாவில் அதிராம்பட்டினத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சேகுமுகைதீன் என்பவர் இலங்கையின் குளியாப்பிட்டி எனுமிடத்தில் குடியேறி அங்கு கொப்பறா வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுவந்தார். தனக்குத் துணையாக தனது மகன் ஹாஜா முகைதீன் என்பவரை இந்தியாவில் இருந்து வரவழைத்துக்கொண்டார். ஹாஜா முகைதீன் அவர்கள் தனது தந்தையின் மறைவின் பின்னர் ஏறாவூரில் குடியேறி இங்கிருந்த தென்னை மரங்களைக் குத்தகைக்குப் பெற்று அதனூடாகப் பெறப்பட்ட தேங்காய்களைக்கொண்டு கொப்பறா வியாபாரத்தை நடாத்தினார். புதிய சந்தை வீதியில் 1945ல் எஸ்.கே.எம். அன் சன்ஸ் என்ற வியாபார நிலையத்தை ஏற்படுத்தி கொப்பறா வர்த்தகத்தை நடாத்தினார். ஏறாவூரிலிருந்து லொறிகள் மூலமும் புகைவண்டி மூலமும் வெளியூர்களுக்கு கொப்பறா ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இதன்மூலம்

ஏறாவூரிலிருந்த சுமார் 200 தமிழ், முஸ்லிம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கிடைத்தது.

கொப்பறாக் கைத்தொழிலோடு இணைந்து ஏறாவூரில் விருத்தி அடைந்திருந்த மற்றுமொரு கைத்தொழில் செக்காட்டுதலாகும். காய்ந்த கொப்பறாக்களை குழிவடிவான கருங்கல்லொன்றினுள் இட்டு அதனுள் வைக்கப்பட்ட அரைக்கும் கல்லை இரண்டு எருதுகள் இழுத்து வட்டமாகச் சுற்றிவரும். இவ்வாறு சுற்றப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு துளையூடாக தேங்காய் எண்ணெய் பெறப்படும். இதுவே செக்காட்டு தல் எனப்பட்டது. இதன் கழிவுகளிலிருந்து மாடுகளுக்கான புண்ணாக்கு உணவு பெறப்பட்டது.

ஏறாவூரில் ஐஸ் தொழிற்சாலையொன்றும் இயங்கிவந்தது. ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாயலுக்கு அருகிலுள்ள ஐஸ்மோல்வளவு எனும் பரந்த காணியில் இத்தொழிற்சாலை அமைந்திருந்தது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஐஸ் பல இடங்களுக்கும் ஏற்றுமதியானது.

மேலும், ஏறாவூர் வம்மியடி என அழைக்கப்படும் 5ம் குறிச்சிப் பகுதியில் இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லிம் நபரினால் ஓட்டுத் தொழிற்சாலையொன்று நடாத்தப்பட்டது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஓடுகள் நாட்டின் பல இடங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இன்றுகூட ஏறாவூரில் காணப்படும் புராதன கட்டிடங்களில் MADE IN ERAVUR எனப் பொறிக்கப்பட்ட கூரை ஓடுகளைக் காணமுடிகின்றது.

மற்றுமொரு தொழில் நெசவுத்தொழிலாகும். இற்றைக்குச் சுமார் 25 அல்லது 30 வருடங்களுக்கு முன் ஏறாவூரில் சில நெசவாலைகள் இயங்கின. அவற்றின் மூலம் கைத்தறிச் சாரம்கள், கைத்தறிப் புடைவைகள் என்பன தயாரிக்கப்பட்டன. தற்போது தொலைபேசி பரிவர்த்தனை நிலையம் அமைந்துள்ள இடம் முன்னர் நெசவாலையொன்று அமைந்திருந்த இடமாகும். தனியார்களில் பலர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1990ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்செயலைத் தொடர்ந்து இவ்வூர் மக்களின் பாரம்பரியத் தொழிலான விவசாயத்தில் பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. விவசாயச் செய்கைப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்ல முடியாமல் முஸ்லிம்கள் தடுக்கப்பட்டனர். இதனால் குடிசைக் கைத்தொழில்கள் மற்றும் ஏனைய துறைகளில் கவனம் செலுத்தத்தொடங்கினர். இவ்வகையில் புதிதாக சில

கைத்தொழில்கள் விருத்தியடைந்தன. மிக்சர் தயாரித்தல், மரவள்ளிக் கிழங்குச் சீவல் தயாரித்தல், பப்படம் தயாரித்தல் போன்ற தின்பண்டங்கள் தயாரிப்பதிலும் பன்னீர், ஓமத் திராவகம், ஓடிக்கொலோன், பற்பொடி போன்றவற்றை தயாரித்து சந்தைப்படுத்துவதிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

ஆக்கம் : ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன்

சான்றுகளும் குறிப்புகளும் :

- 1) எம்.ஐ.எம்.அமீன், இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறும் கலாசாரமும்
- 2) எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல், அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள்
- 3) எஸ்.எம்.எம்.பளீல், பொருளியல் அமைப்பும் பிரச்சினைகளும் 18ல் 1867 பிரான்ஸ் கொன்றாட் பிஸர், அரசு அதிபரால் எழுதப்பட்ட கடிதத்தின் பிரதி
- 4) வை.எம்.எம்.ஏ.காதர்
- 5) ஏ.ஐவ்பர் ஹுசைன், ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள், ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு
- 6) மேற்படி ஆய்வு
- 7) அலியார் போடியார், வாய்மூலத் தகவல்
- 8) ஏ.எம்.கனீபா ஆசிரியரின், எமது முன்னோடி கட்டுரை
- 9) எம்.சுபைதீன், (நம்பிக்கையாளர் சபைத் தலைவர், ஹுதாய் பள்ளி - மிச் நகர்) - வாய்மூலத் தகவல்
- 10) மேற்படி தகவல்
- 11) மேற்படி தகவல்
- 12) மேற்படி தகவல்
- 13) வி.யூசுப் பிரதேசச் செயலாளர்
- 14) ஜனாப்.எஸ்.எல்.ஜலாலதீன் மு.பி. உப தலைவர்
- 15) வை.எம்.அப்துல் காதர் ஆசிரியர், நேர்காணல்
- 16) யூ.எல்.எம்.கனீபா, முன்னாள் உதவி அரசாங்க அதிபர், நேர்காணல்
- 17) எம்.சீ.முகம்மது, பீ.ஏ. புகையிலைச் செய்கை-ஓர் ஆய்வு
- 18) மேற்படி ஆய்வு
- 19) வை.எம். அப்துல் காதர் ஆசிரியர், நேர்காணல்
- 20) எம்.சி. முகம்மது, மேற்படி ஆய்வு - (B.phil) பட்டப்படிப்பிற்கான ஆய்வுக் கட்டுரை)
- 21) எம்.ஏ. றசாக் போடியார், செயலாளர், மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கையாளர் சங்கம், ஏறாவூர், நேரடித் தகவல்
- 22) மேற்படி தகவல்
- 23) மேற்படி தகவல்
- 24) ஐ.சுலைமாஸெப்பை, தலைவர், மீன்படி அபிவிருத்திச் சங்கம், ஏறாவூர் நேரடித் தகவல்
- 25) மேற்படி தகவல்

- 26) மேற்படி தகவல்
- 27) மேற்படி தகவல்
- 28) மேற்படி தகவல்
- 29) கே. காலிதீன், தலைவர்-மரமுந்திரிகையாளர் சங்கம், ஏறாவூர் நேரடித் தகவல்
- 30) மேற்படி தகவல்
- 31) மேற்படி தகவல்
- 32) எம்.ஐ. வகாப்தீன், மட்டக்களப்பு மாவட்ட முந்திரிகைச்செய்கை ஆய்வு
- 33) மேற்படி ஆய்வு.
- 34) கே.காலிதீன், மேற்படி தகவல்.
- 35) அல்- ஹாஜ் வை.எம்.எம்.ஏ. காதர் (தலைவர் இணக்க சபை)

கலை இலக்கியப் பாரம்பரியம்

அறிமுக முன்னீடு

ஏறாவூர் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியத் தகவல்களைத்தேடித் திரட்டுவதில் பெரும் இடர்ப்பாடுகளைத் தாண்டவேண்டியேற்பட்டது. முந்தைய புலவர் பெருமக்களின் முறையான ஆவணங்களும் ஓலைச் சுவடிகளும் செல்லரிக்கப்பட்டு, சிதைவடைந்திருந்தமையே அதற்குக் காரணம். இருப்பினும், வாய்மொழித் தகவல்களைக் கொண்டு சில தரவுகள் சரிகாணப்பட்டன. புலவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் இதற்குத் துணைநின்றனர்.

பழம் பெரும் புலவர்கள், பிரபலமான கவிஞர்கள் பற்றிய வரலாறு மட்டுமன்றி, ஏனைய கலை, கலாசாரப் பணிகளில் முன்னின்று உழைத்த பிரபலங்களையும் பட்டியற்படுத்த வேண்டியேற்பட்டது. இஃது எனது தனியாண்மைத் திரட்டென்று தலையெடுப்பாய்த் திணிக்க வில்லை. தகவல்களைத் திரட்டுவதில் தேனீக்களின் தொண்டளப்பாய்த் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களான ஆசிரியர் எம். ஐ. ஏ. ரீ. ஹஸன், முன்னாள் விரிவுரையாளர் எம். சி. முகம்மது மற்றும் அல்ஹாஜ். எம். ஏ. சி. ஏ. லத்தீப் ஆகியோரின் உழைப்பை நான் மேலாய் மதிக்கின்றேன். அவர்கட்கு என் இதயபூர்வமான நன்றி. - அனலக்தர்-

கலையிலக்கிய வரலாறு, காலவரையறைக் கணிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்த முடியாதவாறு, கனதியானது. இருந்தாலும், வழிவழியாய் வந்த முன்னோரின் வாய்மொழித் தகவலைக் கொண்டு ஆராய்கின்ற

போது சில சான்றுகள் நம் ஆய்வுக்குத் துணை நிற்கின்றன. மட்டக் களப்பு மாவட்டப் பிரதேசங்கள் கண்டி அரசனின் ஆதினத்துக்குட்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில், ஏறாவூரில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் புலவர்களும் அண்ணாவிமார்களும் "பண்ணத்தி" என இலக்கணப்படுத்தப்பட்ட உரைநடைக் கலப்பிலான நாட்டுக் கவிகளைப் பாடி, இலக்கியத்தடம்பதித்துள்ளனர். எழுத்தறிவில்லாத காரணத்தால் அவர்தம் பாடல்கள் ஏட்டுருவில் ஏற்றங்காணாமல் நாட்டுப்புறப் பாடல்களாக நலிந்து விட்டன. இருந்தாலும், வாய்மொழி இலக்கியமான அவை இன்றும் வழக்கிலுள்ளன.

ஒரு பிரதேசத்தின் கலாசாரப் பாரம்பரிய விழுமியங்கள் அப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியலைச் சித்திரிக்கின்றன. வாழ்வியலை ஒட்டிய வரலாற்றுப் படிமங்களில் ஏறாவூர் மக்களின் கலையிலக்கியப் பங்களிப்பைக் காண முடிகின்றது. கண்டி அரசனாக விளங்கிய 2ம் இராஜசிங்கன் காலத்திலிருந்து ஏறாவூர் மக்களின் கலையிலக்கிய வரலாறு ஆரம்பமானது எனக் கூறுவாருமுண்டு. ஆயினும், வரலாற்றுத் தடயங்களாகக் கொள்ளத்தக்க சான்றுகள் எவையும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இருப்பினும், நமக்குக் கிடைத்த வாய்மொழித்தகவலை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஏறாவூர் இலக்கிய வரலாற்றை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இருந்து ஆய்வுக்குட்படுத்தலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் புலவர்களும், அண்ணாவிமார்களும் எழுத்தறிவில்லாதவர்கள். அக்காலப் பாதிரிமார்களின் கலைக்கூடங்களுக்குச் சென்று கல்வி கற்கக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் இவர்களிடம் இருந்ததில்லை. குறிப்பாக, இஸ்லாமிய கலாசாரக் கட்டுக்கோப்பும் அந்நிய மதக் கலாசாரத்தில் ஊடுருவ இடந்தரவில்லை. இதனால், குர்ஆன் மதரசாக்களில் ஓதி, அறபுத் தமிழை மட்டுமே பரவலாகக் கற்று வந்தனர். இந்த அடிப்படைக் கல்வியோடு வாழ்ந்த புலவர்களும், அண்ணாவிமார்களும் நினைத்தவுடனேயே நயம்படப் பாடும் வரகவிகளாக விளங்கினர். இவ்வாறு புலமை வாய்க்கப் பெற்றவர்களில் தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியார், குருடந்தம்பி அண்ணாவியார், சீனிமுகம்மது அண்ணாவியார் என மூவர் முன்னோடிகளாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியார் (கி.பி. 1850)

இலக்கிய வரலாற்றில் முதல்வராகக் கொள்ளத்தக்கவர் தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியார். கி.பி. 1850க்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த இவர் படிப்பறிவில்லாதவர். இருந்தாலும், பழகு

தமிழ்ச் சொல்லோடு பண்ணிசைத்துப் பாடத்தக்க புலமை வாய்ந்தவர். வான் புலமை கொண்ட வரகவியாக வழிநடைச் சிந்து, கழிக் கம்புப் பாடல், தனிப்பாடல், அறம்பாடல் முதலியவற்றைப் பாடி பாமர மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்றவர். இவ்வாறு பாடப்பட்ட பல பாடல்கள் போதிய பராமரிப்பில்லாமல் மறைந்து போயின. இருப்பினும் அவரால் பாடப்பட்டவையென பின்வந்த புலவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட சில பாடல்கள் மட்டும் நம் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியார், மலையாள வமிசத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரது மூதாதையர் புலமைமிக்கவர்கள். வரகவியாகக் கவிபாடும் வல்லமை வாய்ந்தவர்கள். அண்ணாவியாரின் தாய் தந்தையர் பெயர் அறியக் கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும், இவரது தந்தை வியாபார நோக்கமாக ஏறாவூருக்கு வந்து இங்குள்ள பெண்மணியை மணமுடித்தார் என்றும், அந்த வமிசத் தொடரிலேயே தம்பி லெவ்வை அண்ணாவியார் பிறந்தார் என்றும், அவரது வழித்தோன்றல்களில் உள்ளோர் கூறுகின்றனர்.

அண்ணாவியார் பணவசதி படைத்தவரல்லர். சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். மருதநில மக்களின் பண்பாட்டுக் கோலத்திற்கேற்றவாறு அவரது வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது. ஓய்வு நேரங்களில் சுயமாகப் பாடிக் கொண்டிருப்பது அவரது நாளாந்த வழக்கமாகும். வழிநடைச் சிந்து, இறைதுதி, களிக்கம்புப் பாடல், அருவி வெட்டுப் பாடல், ஏர்பூட்டி உழம்பாடல், குடு மிதித்தற் பாடல் என பல்வேறு இயல்களிலும் பாடியிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

இறையருட் கவியாக விளங்கும் மெஞ்ஞானப் புலவர்கட்கு அறம்பாடும் வல்லமை ஆண்டவன் அளித்த அருட்கொடை எனலாம். அவர்கள் நாடி ஒன்றை "ஆகுக்" என்றால் இறையருளால் அவ்வாறே ஆகிவிடுவதுண்டு. ஆதலினாற்றான் பண்டைத் தமிழ் மன்னர்கள் கூட புலவர்களின் நாலைக் கூர்மையான ஆயுதத்தை விட சக்தி வாய்ந்ததாகக் கருதி அச்சத்தோடு, புலவர்களைப் பணிவோடு ஒம்பி வந்தனர். தம்பி லெவ்வை அண்ணாவியார் கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் அறம்பாடியதாக வாய்மொழித் தகவல்கள் உள்ளன.

ஒரு சமயம் திருடன் ஒருவன் புலவர் அவர்களின் வெண்கலச் செம்பொன்றைத் திருடிவிட்டான். அத்திருடன் பெயர் "சுறட்டலி" என்பதாகும். பகல் வேளையில் மரமேறித் தேங்காய் பறிக்கும்

தொழிலைக் கொண்ட அவன் இரவு நேரங்களில் அயற்புறத்திலுள்ள சிறுசிறு பாத்திர பண்டங்களை மட்டுமே திருடுவது வழக்கம். செம்பைப் பறிகொடுத்த அண்ணாவியாரின் சந்தேகம் சுறட்டலி மீதே நிலைத்திருந்தது. அத்திருடனை வழியில் கண்டபோது அண்ணாவியாரின் கண்கள் கோபத்தால் சிவந்தன. நாவில் சூடேற நிந்தனைக் கவியாகப் பாடல் பிறந்தது.

செம்பு களவெடுக்கும் தோசி - நீ
சுறட்டை அலியென நாமம் வீசி,
உரலை உருட்டுவது லேசி - நீ
உலக்கை களவெடுத்தால் நாலு காசி - நீ
தென்ன மரத்தினி லேறக் - காகந்
துரத்தியே கொத்தத்
தெரியும் பார் செம்பின் வேகம்

அண்ணாவியாரின் சொல்லம்புகள் சுறட்டலியைத் தாக்க அத்திருடன் வாழ்வு அற்றை நாளோடு முடிந்து விட்டிருக்கும். ஆனால், புலவரின் இரக்க சிந்தை அவனுக்கு வாழ்வளித்தது. ஆமாம், புலவரின் நிந்தனைக் குள்ளான சுறட்டலி, தென்னையிலேறி தேங்காய் பறிக்கும் போது காகம் ஒன்று துரத்திக் கொத்த வேதனை தாங்க முடியாமல் சுறட்டலி கையை விட கீழே விழுந்து படுகாயங்களுடன் உயிர் பிழைத்துக் கொண்டான். அன்றிலிருந்து திருடும் பழக்கத்தைக் கைவிட்டதாக அவரை அடியொற்றி புலமை பெற்ற புலவர்கள் கூறியுள்ளனர்.

தம்பி லெவ்வை அண்ணாவியார் பாடிய வழி நடைச் சிந்துப் பாடல் கள் முழுமையாகக் காணப்படவில்லை. தொடர்பற்றுந்த நிலையில் சிற்சில அடிகள் மட்டுமே இலக்கியத் தேடலின்போது கிடைக்கப் பெற்றன. எழுதா இலக்கியங்களுக்கு நேர்ந்த கதியே இப்பாடல் களுக்கும் நேர்ந்தன எனலாம்.

ஏறாவூரில் பண்டுதொட்டு பரம்பரை ஆதிக்கத்தோடு செல்வச் செழிப்பில் வாழ்ந்த குடும்பம் வன்னிமைக் குடும்பமாகும். அக் குடும்பத்தின் செல்வச் செழிப்பையும் மாட மாளிகை அலங்காரச் சிறப்பையும் மனைவிக்குக் காண்பிக்க வழி நடையாக அழைத்து வரும் போது பாடப்படும் பாடல்களாக “வழிநடைச் சிந்து” அமைந்துள்ளது.

மாடம் அலங்காரம் பார்க்கப் போகலாம்
மாதே எழுந்தோடி வாடி - எங்க

வன்னிமைச் செல்வர்கள் செய்யும் சிறப்பதைப்
பார்த்திட்டுப் போகலாம் - மாதே நீ
நடந்தோடி வாடி யென் தேனே

அக் காலத்தில் பண்பலம் படைத்த போடிமார்கள் கல்வீட்டைக் கட்டி வயல் விளைச்சலில் கிடைக்கும் நெல்மணியைக் களஞ்சியப்படுத்து வதற்குத் தோதாக வீட்டை மாடமாக அமைப்பது வழக்கம். அது பெரும்பாலும் முதிரைப் பலகை கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த வீட்டின் சிறப்பும் வன்னிமைப் பரம்பரையினரின் ஆட்சிச் சிறப்புமே அண்ணாவியாரின் வழிநடைச் சிந்தில் பாடு பொருளாக அமைந்துள்ளன.

பாடலில் வழிநடையாகத் தம் மனைவியை அழைத்து வரும் தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியார் தற்போது பேர்பெற்று விளங்கும் காதியார் வீதியூடாக வந்து ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாசல் சந்தியை அடைகின்றார். அப்போது, மனைவியை விளித்து

“அதோ தெரியுது ஆத்தங் கரையடி
அங்கால எட்டிப்பார் ஆத்தங்கரப் பள்ளி
உள்ளுக்க பாறடி மானே - சின்னக்
குளக்கரை காணுவாய் தேனே.
எண்ணி அடி வெச்சி நீ எட்டி நடந்துவா
கோமகன் வன்னிமை காணத் துடித்துவா
பேதையே பாறடி மானே... கதிர்
முத்திக் குலங்குது காணே”

என்று ஆற்றங்கரைப் பள்ளி வாசலையும் அதற்கப்பால் ஆற்றுக் கரையை அண்டிக் காணப்படும் நெற் களனியின் சிறப்பையும் எடுத்துக் காட்டி வன்னிமை குடும்பத்தின் கொட்டு வீட்டுப் புறத்தை அடைகின்றார். குதாகலம் குரல் வழியாய்க் கரைபுரண்டோட, கொண்ட மனையானை நோக்கி ஆனந்தப் பள்ளுப் பாடுகின்றார்.

“அச்ச மில்லாமலே அண்ணாந்து பாறடி
உச்சிக்கு நேரவே வீடு - அது
கச்சேரி போலவே கண்ணுக்குத் தோணுது
கட்டிய கொட்டற வீடு - அதில்
நிரம்பத் தானியம் நெல்வகைகளை
விளங்கச் சொல்லுறன் கேளு

சீரகச் சம்பாவும் சித்திரக் காளியும்
ஆறுமாத்தயான் அணிவகச் சம்பாவும்
வாண நெல்லது வம்புறுச் சம்பாவும்
வட்டுப் பூத்தன தொட்டுப் பாரடி!
கன்னியரே இது கண்டி முருங்கனடி
கறிமுருங்கனும் கூடவே பாரு - அதோ
பேராப் பெருநெல்லது பேரில்லா நெல்லது
பெருங் கறுப்பனும் பாரு...”

என்று கொட்டு வீட்டையும் அங்கு களஞ்சியப்படுத்தியுள்ள நெல் வகைகளையும் மனைவிக்குச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இந்த வழிநடைச் சிந்து மூலம் ஏறாவூரின் இயற்கை எழிலையும் மருத நில வாழ்வோடு ஒட்டிய பொருளாதாரச் செழிப்பையும் நம்மால் உய்த்துணர முடிகின்றது. வாய்மொழிப் பாடலாகச் சேகரிக்கப்பட்டமையால் பாடல் வரிகளில் சந்தம் குறைந்தும் சீர் தழை பிறழ்ந்தும் காணப்படலாம். அவை பழகு தமிழ்ச் சொல்லோடு திருத்தப்படாமலே தரப்பட்டுள்ளன.

ஏறாவூரின் பாரம்பரியக் கலை வடிவங்களில் ஒன்று களிக்கம்பு எனத் தற்காலத்தில் வழங்கப்படும் “பொல்லடி” ஆகும். ஆண்களுக்கு உரித் தான இக்கலை வடிவம் கிழக்கு மாகாணத்தில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியது. ஆண்கள் சோடி அணைவோடு வட்டமாக நின்று இரு குறுந்தடி களால் தாளையத்தோடு தட்டி ஆடுவர். ஆட்டக்காரர் அண்ணாவியாரின் இசை வடிவத்திற்கு ஏற்றவாறு சுருதி, தாளம் பிழைக்காமல் குனிந்தும், வளைந்தும், சுழன்றும் கோலைத்தட்டி ஆடுவர். இந்த ஆட்டம் மலையாளத்தில் பிரபல்யம் பெற்றது. ஆதலால், மலையாள வாசியான தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியாரின் பரம்பரையே இக் களிக்கம்பு பாட்டத்தை ஏறாவூரில் வளர்ந்திருப்பார்கள் என நாம் எண்ணித்துணிய இடமேற்படுகின்றது. அந்த வகையில் தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியாரின் மாணாக்கராக களிக்கம்பாட்டக் குழுவினர் இருந்ததாக வாய்மொழித் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

பெருநாள் தினங்களிலும், மீலாதுந் நபி விழாக் காலங்களிலும் களிக்கம்பாட்டம் புகழ்பெற்று விளங்கியது போலவே ஊஞ்சற்பாட்டும் புகழ்பெற்று விளங்கியது. நீண்ட தென்னங் குற்றிகளைக் கால்களாக நிலை நிறுத்தி ஊஞ்சல் அமைத்து ஆடவரெல்லாம் ஆனந்தமாக ஆடிப்பாடுவர். பாடல்கள் பெரும்பாலும் அண்ணாவிமார்களால் பாடப்படுவதுண்டு. தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியார் பாடிய

பாடலாகக் கொள்ளப்படும் ஊஞ்சற் பாடல்களில், இறைகாப்புச் செய்யுள் மட்டுமே கிடைக்கப்பெற்றது. அப்பாடல் வருமாறு:

தெந்தனதினா தினதினா தினதினானா
தினனாதினா தெந்தனா தெந்தனதினானா
தெந்தனதினா தினதினா தினதினானா
தினதினானா தெந்தனா தெந்தனதினானா...

ஆதிமுத லானவனின் அடிபோற்றி போற்றி
அண்ணலிற சூல்நபிமேல் சலவாத்துஞ் சூடி
ஆகாய வீதிஉலா போய்வரவே அல்லாஹ்
அடுத்துவரும் ஆபத்துத் தடுத்தருளு வாபே.

ஏறாவூர் இலக்கிய வரலாற்றின் ஆரம்ப கர்த்தா எனக் கொள்ளத்தக்க தம்பி லெவ்வை அண்ணாவியாரின் முழுமையான இலக்கியச் செல்வங்கள் காற்று வழியாகக் கலந்து மறைந்து விட்டமை துர்ப்பாக்கியமே எனலாம்.

குருடன் தம்பி அண்ணாவியார்

தம்பி லெவ்வை அண்ணாவியாரின் மருமகனாக விளங்கியவர்தாம் குருடன் தம்பி அண்ணாவியார். இவர் தம் மாமனாரோடு ஊஞ்சற் காவியங்களை சிநேகபூர்வமாக ஏட்டிக்குப் போட்டியாகப் பாடிய தாகவும் மாமனார் பாடிய காவியங்களுக்கு ஈடாக இவரது பாடல்கள் சோபிக்கவில்லை எனவும் தம்பி லெவ்வை அண்ணாவியாரின் வழித்தோன்றல்கள் கூறியுள்ளனர். இவர் பாடிய பாடல்கள் எவையுமே வரலாற்று ஆய்வுத் திரட்டில் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

லெப்பைக் கனிப் புலவர்

அருட்கவியாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்களுள் அடுத்து இடம்பெறத்தக்கவர் லெப்பைக்கனிப் புலவராவார். இவர் ஓரளவு கல்வியறிவு பெற்று எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர் என அறிய முடிகின்றது. ஏனெனில், பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களான கம்பராமாயணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலான இலக்கியங்களில் பரிச்சயம் பெற்றவர் போல் அவரது பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இருப்பினும், அவர் பாடிய பாடல்கள் முழுமையாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்படவில்லை. அவரது மக்களான எல். கே. முகைதீன் பிச்சைப்புலவர், எல். கே. அப்துல் கரீம் (கரீம்சேட்) ஆகியோரின் வாய்மொழித் தகவல்களைக் கொண்டு அவரது புலமைச் சிறப்பை அளவிட முடிகின்றது.

ஒரு சமயம் தொழில் ரீதியாக தம்பன்கடுவைப் பகுதியைச் சார்ந்த முத்துகல்லுக்குச் சென்றார் புலவர். அங்கு உடையார் வீட்டில் தங்கி இருக்கும் போது வள்ளி, தெய்வானை திருமணந் தொடர்பான பாடலைப் புலவர் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது உடையார் புலவரைப் பார்த்து “புலவரே, ஏட்டிலே இடம்பெற்ற திருப்புகழுக்குச் சமனான பாடலொன்றை உம்மால் பாட முடியுமா?” என வினவினார். உடனே, புலவர் சந்தத் திருப்புகழ் வடிவில்,

“அஞ்சிலக்கறி அரியரி யரி
அளிஞ்சலக்கறி அவியவியவி
அவிஞ்சலக்கறி கடைகடை மைபோலே...”

எனப்பாடி முடித்தார். உடையார் மெய்மறந்தவராய்ப் புலவரைக் கட்டித் தழுவி ‘உண்மையிலேயே நீங்கள் பெரும் புலவர்தான்’ எனப் பாராட்டினார். இதே போல் பல சம்பவங்கள் அவரது கவித்துவத்தை வெளிப்படுத்தச் சான்றாக அமைந்துள்ளன. புலவர்கள் பற்றிய வரலாற்றைத் தனியாக ஆய்வுக்குட்படுத்தும் போது அவையனைத்தும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எல். கே. முகைதீன் பிச்சைப் புலவர்

ஏட்டிலக்கியங்களில் பரிச்சயமாகி எதுகை, மோனை அணிநயச் சிறப்போடு கவிபாடும் வரகவியாக விளங்கியவர் எல். கே. முகைதீன் பிச்சைப் புலவர். இவர் ஏலவே அடையாளங் காணப்பட்ட லெப்பைக் கனிப் புலவரின் புதல்வர். ஏழாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றவர். இளமையிலேயே கவிபாடும் வல்லமை மிக்கவர். புலவனார் யாப்பிலக்கண விதிமுறைகளைத் துறைபோகக் கற்கா

விட்டாலும் சீர், தளை, சந்தம் பிறழாமல் கவி புனையும் ஆற்றல் மேலோங்கியவராகக் காணப் பட்டார். இறைதுதி, முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து, சலவாத்து, ஆனந்தக் கும்மி, கீர்த்தனை என ஏராளமான பாடல்களைப் பாடிப் பிரபல்யம் பெற்றுள்ளார். பிரபல்யமான - நயமிக்க சினிமாப் பாடல்கள் எவையேனும் இவர் செவிவழி நுழைந்து விட்டால் உடனே அந்த இராக தாள லயத்தோடு தாமும் ஒரு பாடலைப் புனைந்து விடுவார். இவ்வாறு பாடப்பட்ட பாடல்கள் ஏராளம்.

புலவனார் போட்டிக்குக் கவி பாடி பல பாடகரின் கொட்டத்தை அடக்கிய வரலாறு சுவை மிக்கது நயமானது. இலங்கை சுதந்திரப் போராட்டம் வலுவடைந்த காலப் பகுதியிலே ஏறாவூரில் ஓர் இசைக் கச்சேரி நிகழ்ந்தது. அக்கச்சேரியில் ஒரு பாடகர் திருமுருகன் புகழ் துதியாக,

“தந்தானம் தானதனா வென
நின்றாடும் மாமயில் வாகனா...”

என நீண்ட நேரம் பாடிக்கொண்டே போனார். உடனே, புலவர் அவர்கள் அதே தாளையச் சுருதி உணர்வு ஊற்றெடுக்க இறையருள் கொண்டு இறைதூதர் மேல் துதியாக இசைமழை பொழியத் தொடங்கினார். பக்க வாத்தியக்காரரின் இசைக் கருவிகள் எல்லாம் கிறக்கத்தால் பேரொலி எழுப்பின, அந்த வாதுகவிப் பாடல் இதுதான் :

நபிக்கிணையேதடா...?

(இப் பாடல் புலவனொருவனோடு வாதிட்டுப் பாடி வென்றது.)

உன்தோழர் தோழ ரெனவரும்
பைந்தாள் நபிக்கிணை யேதினி
உன்தோழர் தோழ ரெனவரும் -
பைந்தாள் நபிக்கிணை யேதினி
உன்தோழர் தோழ ரெனவரும் -
பைந்தாள் நபிக்கிணை யேதடா - மைந்தா
இந்தா நலமுறயிதோ தந்தேன் வரமென அருள்புரி
(உன்தோழர்)

எங்கும் சுரர்பதி அங்கும் தங்கும் துதிபல பொங்கும்
மகுட மதிலுடு தயங்கிடத் தீம்
மகுடமதி லுடு தயங்கிடத் தீம் - தயங்கிடத் தீம்
தயங்கிடத் தீம் - குரு
உன்தோழர் தோழ ரெனவரும்
பைந்தாள் நபிக்கிணை யேதினி
நெஞ்ச மங்கும் நிசியறுத் தனுதின
மஞ்சம் கெஞ்சம் அடிமை நற்கதிபெற
பரஞ்சுடரே - அரும்பொருளே -
கண்ப் பொழுதினிலே
எனதுள மகிழ்வுறப் பதக்குறடுடன் வரவிது தருணமே
மகுட மதிலுடு தயங்கிடத் தீம் - தயங்கிடத் தீம்

தயங்கிடத் தீன் குரு - உன்தோழர் தோழ ரெனவரும்
 - பைந்தாள் நபிக்கிணை யேதினி
 திறத்தொரு வருமபூஜலில் முடி
 பறித்தே தீன் பயிரு விதையிடும்
 நீதா - இறைதா தா
 நிதம்பணி முகைதீன் பிச்சைக் கபயம்
 அபயமளித் தருள் - மகுட மதிலுடு தயங்கிடத் தீம்
 தயங்கிடத் தீம் - தயங்கிடத் தீன் குரு
 உன்தோழர் தோழ ரென வரும்
 பைந்தாள் நபிக்கிணை யேதினி

இதேபோன்று மற்றுமொரு சமயம் ஏறாவூர் 4ஆம் குறிச்சியிலுள்ள அம்மன் கோயிலுக்கருகில் புகையிலைச் சங்கக் கட்டடத்தில் “பரமேஸ்வரி” இசைக் கச்சேரி ஒன்று நிகழ்வுற்றது. அக் கச்சேரியில் பிரபலமான பாடகர் ஒருவர் பாடிக் கொண்டிருந்தார். அப் பாடகரிடம் புலவனார் இயற்றிய பாடலொன்றைப் பாடுமாறு அவரது தோழர்கள் சீட்டொன்றைக் கொடுத்து கேட்டுக் கொண்டனர். பாடகர் அப்பாடலைப் பாடிக்கொண்டு வரும்போது புலவனாரைக் கிண்டல் செய்யும் நோக்கோடு ஓரடியை மாற்றிப் பாடிவிட்டார். அஃதாவது,

சீர்வளஞ் சூழும்
 ஏரூர் பிறந்தோன்
 செப்புங் கவிக்கே
 முகைதீன் பிச்சைக் குதவவா”

என்று பாட வேண்டிய ஈற்றடியை மாற்றி “முகைதீன் பிச்சைக் குதைக்கவா...” என பாடிவிட்டார். இதைக் கேட்டு ஆத்திரங் கொண்ட அவரது ஆதரவாளர்கள் புலவனாரிடம் கூற அவர் கச்சேரி மேடைக்கு வந்தார். கோபக் கனல் முகத்தில் கொப்பளிக்க

“குப்பு சாமி ஒரு குரங்கு - இங்கு
 கூத்தாடும் நாய்க்கெல்லாம்
 முகத்திலே சிரங்கு... சிரங்கு...”

எனப்பாடி பாடகரின் கொட்டத்தை அடக்கியதாக அவரது சமகாலத் தவர் கூறுகின்றனர்.

புலவனாரின் கவிதா நயத்தை, கற்பனை வளத்தை, ஒப்பனை உயர்வை அவர் படைத்த பாடல்களை முழுமையாக நயக்கும் போதே நம்மால்

உணரமுடியும். அவர் பாடிய பாடல்கள் எவையுமே அவரது சந்ததியினரிடம் இல்லாதது ஏறாவூர் இலக்கிய வரலாற்றுத் திரட்டுக்கே பேரிழப்பாகும். அவர் வாழும் போதே அவரது இலக்கிய நண்பர்கள் பலர் பாடல்கள் அனைத்தையும் நூலுருவில் வெளியிடப் போவதாகக் கூறி கவர்ந்து சென்று விட்டனர். எப்படியிருப்பினும் கிடைக்கப் பெற்ற பாடல்கள் சிலவற்றையேனும் தொகுத்து நூலுருவாக்க வேண்டிய கடமைப்பாடு எதிர்கால இலக்கிய சந்ததியினர்க்குண்டு.

சீனிமுகம்மது அண்ணாவியார் (1916 - 1979)

ஏறாவூரில் விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க அண்ணாவியார் வரிசையில் மிகவும் பிரபல்யமானவர் சீனிமுகம்மது அண்ணாவியார். இவர் கவித்திறனும் கலையார்வமும் மிக்கவர். தையற் கலையை சீவனோபாயத் தொழிலாய் மேற்கொண்ட அண்ணாவியார் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றாலும் செந்தமிழ் பிழைக்காமலும், யாப்பமைதி பிறழாமலும் கவி

புனையும் ஆற்றல் மிக்கவர். ஓய்வு நேரங்களில் தமக்கென ஒரு கலைக்குழுவை உருவாக்கி களிக்கம்பாட்டக் கலையைப் பயிற்று விப்பது இவரது பொழுதுபோக்கு முயற்சி யாகும். 1950 காலப் பகுதியில் இவரது களிக்கம்பாட்டம் (பொல்லடி) பட்டி தொட்டிதோறும் பிரசித்த மானது. திருமண வைபவங்களிலும், பெருநாள் தினங்களிலும் அண்ணாவியாரின் களிக்கம்பாட்டமும், ஊஞ்சற் காவியமும் ஊர் மக்களின் நயத்தலுக்குப் பெருவிருந்தாயின.

சீனிமுகம்மது அண்ணாவியார் தமது வாணாளில் இரண்டு இயற்கை அனர்த்தங்களைச் சந்தித்துள்ளார். அதாவது, 1957 ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாணத்திலேற்பட்ட பெருவெள்ளமும், 1978ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சூறாவளியும் அண்ணாவியார் கவித்துவ உணர்வை வெகுவாக உசுப்பி விட்டன. இதன் விளைவாக நொந்து பாடப்பட்டவைதாம் பெரு வெள்ளக்காவியமும், சூறாவளிக் காவியமும். அக்காவியங்கள் துண்டுப் பிரசுரமாக விற்பனைக்கு விடப்பட்டன. அக் காவியங்களை இன்றுங் கூட நயந்து நம்மவர் பாடுவதுண்டு. அண்ணாவியார், காவியங்கள் மட்டுமன்றி இரங்கற் பாடல்கள், இறைதுதி, காப்புச் செய்யுள், தனிப் பாடல்கள் முதலியவற்றையும் பாடியுள்ளார். இவரது புதல்வர்கள் கூட

கலைஞர்களாகவும், நகைச்சுவை நடிகர்களாகவும் இன்றுங் கூட நம் மத்தியில் வாழ்கின்றனர்.

சூறாவளிக் காவியம் - 1978

மடமடென மரமுமுறிய மாபுயலடிக்க
மங்கையர் களெங்கே என் தங்கமகனாரே
சடசடென நீர்தூவும் தாண்டி வீடாகுதே
தற்பரனே தப்பவழி தந்தருள்வாயே
ஊரிற் பெரியார்கள் செய்பிழையினாலோ
உள்ள மடையர்கள் சூழ்வினையினாலோ
வாயாரப் பொய்புரட்டு பேசினதினாலோ
வந்ததே சூறாவளி எந்தலைமீதே
மக்களுடன் மனைவியரை எங்கு சேர்ப்பேனோ?
மதிவிளங்காப் புயலடிக்கிறதே யின்று
கர்த்தனைத் தொழுதிடும் பள்ளிதனில் ஏறுவோம்
காரிகையே எல்லோரும் வாருங்கள் என்பர்.

பெருவெள்ளக் காவியம் -1957

ஆனதோர் ஐம்பத் தேழாவது ஆண்டு
ஆகிர்பிறை கடைசான மாதமந் நாளில்
தோணவே திகதியது இருபத் தைந்தினில்
துதித்திடும் புதனிலே கதித்ததாம் ஐயோ
பட்டிதனில் மாடாடு குட்டியுடன் போச்சுதே
பணம்வைத் தடைத்திருந்த பெட்டகமும் போச்சுதே
கட்டியே வைத்திருந்த நெல்லரிசி மூடைகளும்
காணாமல் போச்சுதடி காரிகை யாரே
சீரான செங்கலடி சித்தாண்டி சந்திவெளி
திறமான முறக்கட்டான் சேனை நகர்தானும்
மாரிமழை வெள்ளம்வரப் பட்டதுயர் தன்னை
மங்கையரே என்னாலே வகுக்க முடியாதே
வாழை நகர் பேத்தாளை வந்தாறு மூலையோடு
வளமான கற்குடா தொகுதிகள் தாமும்
மாரிமழை வெள்ளத்தால் மானிடர்கள் பட்டதுயர்
மங்கையரே என்னால் மறக்க முடியாதே.

மீரா லெவ்வை ஒலியுல்லாஹ் பேரில் பாடிய இரங்கற் காவியம்

கருவா யுலகை அமைத்தோனே
ஹப்பி முதலாய்ப் படைத்தோனே
தருவாய் யானும் கவிபாடத்
தருவா யெந்தன் றகுமானே

மாதா வயிற்றில் அவதரித்த
மருவும் திருடர் தமையழித்து
சீதர் முகைதீன் திருப்பாதம்
சிறப்பாய்ப் போற்றிப் புகழ்வேனே

நாதர் நாகூர் தனில்வாமும்
நல்லார் மீரா தனைப்போற்றி
மாதர்க் கரசி பாத்திம்மா
வலியோ னலியைப் புகழ்வேனே

தேசந் தனக்கோர் ராஜாவாய்
செல்வ ரூரை ஆண்டிருந்து
வாசருலகை தனைவிட்டு
மண்ணில் மறைந்தீர் மீராவே

தமிழோ டாங்கிலம் தனைப்பேசி
தனியோன் மறையும் தானோதி
கவிழா மரக்கலம் போலிவரு
கடமை பார்த்தா ருலகினிலே

(2) காட்டு யானைக் குலத்தினிலே
கவரும் கொம்பன் இருந்தாற்போல்
நாட்டார்க்கெல்லாம் ஒருதலையாய் - உமை
நம்பி யிருந்தோம் மீராவே

காலா காலம் உமைநினைந்து
கண்ணீர் உதிரம் வடித்தாலும்
பாலர் உம்மைப் போலொருவர்
பாரில் வருவரோ மீராவே

வாகாய்க் கலிமா தனையோதி
வண்ண மகனைக் கபனிட்டு
எடுத்து சந்தாக் கினிலேற்றி
ஏகி நடந்தார் மீராவே

(3) போறாய் மகனே புறப்பட்டு
புல்லும் கல்லும் அழுதிடவே
ஆறாய் ஓடக் கண்ணீரும்
அழுதார் மாதா மனைவியுமே

(4) ஊரே உறங்கிப் போச்சுதடா
உள்ளம் உருக லாச்சுதடா
தாயே யில்லாப் பிள்ளையெனத்
தவிக்க விட்டீர் மீராவே

ஊரிற் கேடு நேரிட்டால்
ஓடி உரைப்போம் காலடியில்
ஆரார் எங்களை ஆள்வாரோ
அன்பே மீரா மறைந்தீரே

ஏறாவூர் தனில் வாழும்
சீனி முகம்ம தெனும்பாவி
மாறாய்க் குற்றம் செய்தாலும்
மன்னித் தருள்வீர் மீராவே

(5) பாவி பாடும் கவிதையினை
பாடக் கேட்டோர் தான்வாழி
ஆவி இழந்த மீராவின்
அனைத்து குலமும் வாழியவே.

(காவியத்தில் ஒரு பகுதி மட்டுமே இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.)

கவிஞர் புரட்சிக் கமால் (எம். எம். சாலி 1928 - 1996)

புதுமை நோக்கும், புரட்சிகரப் போக்கும் கொண்ட புகழ் பூத்த பெருங் கவிஞராகப் பரிணாமம் பெற்றவர் புரட்சிக் கமால். அவர் ஒரு அருட்கவி, வரகவி, வான் புலமை கொண்ட பேச்சாளர், கவிதை விச்சாளர் என்றெல்லாம் அவர் தம் புலமையை அளந்து, ஆய்வாளர் அணி தமிழால் புகழாரஞ் சூட்டுவர். ஈழத்திரு நாட்டில் மட்டுமன்றி குழவுள்ள இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் எல்லாம் அவரது காத்திரமான கலைப் படைப்புகள் கலையமிசங்

கொண்டனவாயும் கருத்தாழும் மிக்கனவாயும் கணிக்கப்படுகின்றன. அவை இன்று கலைக் கல்லூரிகளிலும் மதிப்பீட்டுக்குட்படுகின்றன.

இத்தகைய, சீர்த்தியும் சீர்த்தியும் மிக்க புரட்சிக் கமால், பரபரப் பில்லாத பம்பரத்தூக்கம் போல தனக்குள் தன்னைக் கண்டு தனிச் சுகந்தேடும் தன்னடக்கமானவர். ஏறாவூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரது இயற்பெயர் மீராசாகிபு முகம்மது சாலி. தாயார் பெயர் மரியங்கண்டு. 07.07.1928 இல் பிறந்த இவர் 01.01.1956இல் நாகூரும்மா என்னும் பெண்மணியைத் தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாய் ஆக்கிக் கொண்டார். 1945 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே இலக்கியத் துறையில் காலூன்றி சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் முதலியவற்றை எழுதினார். "மனிதன்" என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இவரது முதலாவது சிறுகதை தினசரியில் பிரசுரமானதும் ஆர்வத்தோடு எம்.எம். சாலி என்னும் பெயரில் தொடர்ந்து ஆக்கங்களை எழுதினார். ஆயினும், 1949ஆம் ஆண்டுதான் புரட்சிக்கமால் என்னும் பெயரில் கவிதைகளைப் படைக்கத் தொடங்கினார். அக்காலத்தில் "முஸ்லிம் தாரகை" ஆசிரியராக விளங்கிய ஓ.கே. முகைதீன் என்பவர்தாம் அப்பெயரை அவருக்குச் சூட்டிக் கௌரவித்தார். தினகரன், சுதந்திரன், வீரகேசரி, தாரகை முதலான ஈழத்துத் தினசரிகளிலும் மணிவிளக்கு, பிறை, முஸ்லிம் முரசு, மலாயா நண்பன், திராவிட நாடு முதலான இந்திய சஞ்சிகைகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் அதிகமாக வெளிவரத் தொடங்கின.

கலைவான் சிறப்பும், கவிவான் சுரப்புங் கொண்ட கமாலின் கவித்துவ மேன்மைக்கும், எழுச்சி நிலைக்கும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வேட்கையும், திராவிடக் கழகத்தின் மொழி இலக்கிய, சமூக சீர்திருத்தக் கோட்பாட்டுப் புரட்சி நிலையும் உந்துசக்தியாய் அமைந்தன. அன்று ஏறாவூரில் சமூக முன்னோடியாக விளங்கிய காழியார் ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் அவர்களின் தலைமையில் ஜின்னா வாசிக சாலையை உருவாக்கி சமூக சீர்திருத்தப் பணிகளிலும் கலையிலக்கியப் பணிகளிலும் தடம் பதிக்கத் தொடங்கினார். இக்காலப் பகுதியில் திருவாளர்களான எஸ். டி. சிவநாயகம் (பத்திராதிபர்), செ. இராசதுரை (முன்னாள் இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர்) ஆகியோருடன் கூட்டாகி மட்டக்களப்பு மாவட்டச் சுற்றுப் புறங்களில் இலக்கிய விழாக்களை நடாத்தியுள்ளார்.

1949ஆம் ஆண்டு கவிஞர் அவர்கள் வெள்ளைச் சாமி என்பவரின் வழிகாட்டலோடு இந்தியாவுக்குப் பயணமாகி அங்குள்ள அறிஞர்

பெருமக்களையும் இலக்கியவாதிகளையும் சந்தித்து அவர்தம் நல்லாசியைப் பெற்றுள்ளார். தம் கவித்துவ உணர்வுக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி தாசனாரைச் சந்திக்க அவரது இல்லம் சென்றபோது அவரை இன்முகத்தோடு வரவேற்று உபசரித்ததாகவும் தமது “நினைவுப் பதிவேட்டில் பாரதிதாசனார் தமது கைப்பட

“கொங்கு நிகர் திராவிடத்தில்

கோட்சேக்கள் - தம்

கொடுமைகள் குமைய வேண்டும்”

என்று எழுதிக் கொடுத்ததாகவும் கவிஞர் கூறியதுண்டு.

தமது தென்னகப் பயணத்தில் பாரதி தாசனாரை மட்டுமன்றி பேராசிரியர் மு. வரதராசனார், ம.பொ. சிவஞானம், அறிஞர் அண்ணாத்துரை, காயிதே மில்லத் இஸ்மாயில் சாஹிப், சாரண பாஸ்கரன், ஆ.க. அப்துல் சமது, மதனி முதலான அறிஞர்களையும் சந்தித்துள்ளார்.

புரட்சிக் கமால் அவர்கள் 1952 - 1953 காலப் பகுதியில் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரிய பயிற்சி நெறியை மேற்கொண்டு தமது ஆழமான புலமையால் அதிபர் ஐ.எல்.எம். மசூர் உட்பட விரிவுரையாளர் அனைவரினதும் நன்மதிப்புக்கு ஆளானார். பயிற்சி நெறியை முடித்துக் கொண்ட கவிஞர் அவர்கள் 1954ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலுள்ள தமிழ் கலவன் பாடசாலை ஒன்றில் ஆசிரிய பணியை ஏற்று மூன்று வருடங்கள் அங்கேயே தங்கியுள்ளார். அக்காலப் பகுதியில் ஓ.கே. முகைதீன், அன்பர் பூபதி தாசனார், வீ. சம்சுதீன், எஸ்.டி. சிவநாயகம், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், எம்.கே. அபூபக்கர், எச்.எம்.பி. முகைதீன், எல்.எம். கமால்தீன், எம்.எம். சமீம் ஆகிய இலக்கியவாதிகளோடு ஓட்டுறவை வரித்துக் கொண்டு அவர் தம் நட்புக்கும் நயத்துக்கும் ஆளானார். பிற்காலத்தில் கலாநிதி க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, பிரேம்ஜி, டொமினிக் ஜீவா, எஸ்.பொன்னுத்துரை, முருகையன் ஆகிய இலக்கியவாதிகளோடும் நட்புறவு பூண்டு இலக்கிய விழாக்களைச் சந்தித்துள்ளார்.

1954ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஏறாவூரில் வை.எம்.எம்.ஏ. என்னும் பெயரிலான சமூக நல இயக்கத்தின் அனுசரணையில் திருக்குர்ஆன் மகாநாடொன்று பரந்த அடிப்படையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. அம் மகாநாட்டில் சொற்பெருக்காற்ற இந்தியாவிலிருந்து கா. அப்துல் கபூர் முதலான பேராசிரியர்கள் பலர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவ்

விழாவில் கவிஞர் அவர்கள் “அந்த ஏழு திரு வசனங்கள்” என்னும் தலைப்பில் “சூரத்துல் பாத்திஹாவின்” பொருளை நுட்பமாகவும், துல்லியமாகவும் ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு மேல் பேசி அறிஞர்களின் அமோகமான பாராட்டுதலைப் பெற்றார்.

ஏறக்குறைய மூன்று வருடங்கள் கொழும்பில் பணியாற்றிவிட்டு 1957ஆம் ஆண்டு ஏறாவூர் சிரேஷ்ட பாடசாலைக்கு (அலிகார் தேசிய பாடசாலை) இடமாற்றலாகிப் பணி தொடர்ந்தார். அந்த ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 25ஆம் திகதி ஏற்பட்ட பாரிய வெள்ள அனர்த்தம் கவிஞரின் உணர்வைப் பாதித்தது. இதன் விளைவாக பெருவெள்ள காவியம் ஒன்றைக் கவிஞர் அவர்கள் பாமர மக்கள் விளங்கிப் படிக்கும் வண்ணம் பழகு தமிழில் பாடினார். அந்தப் பிரசுரம் நம் மூதாதையர் பலரிடம் இன்னும் இருக்கலாம். கவிஞர் அவர்களின் கற்பித்தல் ஆற்றல் உண்மையில் மெச்சத்தக்கதாகவே அன்று அமைந்திருந்தது. இலக்கியச் சுவை விஞ்ச கவிஞர் பாடப்பரப்பை விளக்கும் போது மாணவர் அனைவரும் நேரம் போவதே தெரியாமல் மெய்மறந்திருப்பர். அங்கதச் சுவையோடு அனைவரையும் சிரித்து மகிழச் செய்யும் ஆற்றல் கவிஞர்க்கு இயல்பாய் அமைந்ததே.

1960 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் புரட்சிக் கமால் அவர்கள் கண்டியில் உள்ள தெல்தெனியப் பாடசாலை ஒன்றுக்கு இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். அக்காலப் பகுதி அவரது இலக்கியப் பயணத்தின் பொற்காலம் எனலாம். அக்காலத்தில்தான் தூங்கிக் கிடந்த அவரது ஆக்கங்கள் எல்லாம் அச்ச வாகனமேறி நாடளாவிய ரீதியில் ஊர்வலம் வந்தன. 1963ஆம் ஆண்டு தென்னிந்திய வமிசா வழியினரான முஸ்லிம் ஹோட்டல் உரிமையாளர் ஆலி ஜனாப் சிந்தாமதார்ஷா அவர்கள் கவிஞரின் கவிதைகளில் மையலாகி அவற்றை நூலுருவாக்க வேண்டுமென்று நிதிவளமீந்து முழு மூச்சாய் பாடுபட்டார். இந்த நன்றி உணர்வைக் கவிஞர் அவர்கள் கனிவோடும் கசிவோடும் தமது நூன் முகத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

பண்டு உமர்ப் புலவன்

பாடு பெற மழைக்கரங்கள்

தொண்டு சுமந்தனவாம்

துரை சீதக் காதியினால்

என்று படித்திருந்தேன்

இன்று படுகின்றேன்

நொந்து பிரசவித்த
நோக்காடு போக்கவரும்
சிந்தா நலங் கனிந்த
திருக் கரங்கள் வாழட்டும்!

என்று அன்னாரின் கொடைத் திறனை வாழ்த்தி நன்றி கூறுகின்றார்.

10.08.1963 இல் “புரட்சிக் கமால் கவிதைகள்” நூல் வெளியீடு கண்டியில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. அந்நூல் வெளியீட்டு வைபவத்தைத் தொடர்ந்து கவிஞரின் பெயர் சர்வதேச மட்டத்தில் பிரசித்தமானது. “நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்” என்ற கவிதை எல்லா இலக்கியவாதிகளின் நெஞ்சையும் தொட்டது. அரசாங்க வெளியீடான பாட நூல்களிலும் அது இடம்பெற்றது.

கவிஞர் அவர்கள் பல கவியரங்க மேடைகளைக் கண்டவர். கவியரங்க கத்திற்குத் தலைமைதாங்கியும் கவிதை வாசித்தும் கலகலப்பூட்டியவர். அங்கதச் சுவை ததும்ப சபையோரைக் கவரும் வண்ணம் அவர் கவிதை வாசிப்பதே ஒரு தனி அழகாகும். 1956ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு முத்தமிழ் கலாமன்றத்தினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஒரு கவியரங்கில் “பாரதி இன்றிருந்தால்...” என்னும் தலைப்பில் புதிய கோணத்தில் கவிதை பாடி சபையோரின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளார். இவர் 1964ஆம் ஆண்டு கிண்ணியாவில் நடைபெற்ற ஒரு கவியரங்கில் சமுதாய அவல நிலையையும் சுயலாபந் தேடும் வேடதாரிகள் நடப்பையும் பின்வருமாறு சித்திரித்துள்ளார்:

“ஈழ மணித் தீவில்
இன்று நம் நிலையென்ன?
வாழ்கின்றோம் வாழ்வா இது...?
ஆளுண்டா? நல்லிளைஞர் வதைகின்றோம், நிலைப்படுத்த
ஆற்றலுக்குச் செயல் வடிக்கும்
தோளுண்டா? சுடர்விரிக்கும்
சிந்தனைக்குச் செயல் வடிக்கும்
தாளுண்டா...?
குப்பைக் குள்ளே
தேளுண்ட ஊமையராய்
தேம்பு கின்ற நிலை வீழ்த்தும்
நாளுண்டா....? நடப்புண்டா....?”

நாளைக்கு அதிகாரம்
நாய் தலைக்கு வருமென்றால்
வேளையோடு மலந் தின்ன
வேசமிடும் கனவான்கள்
இனத்தை ஈண்டழித்தார் -
இலட்சியத்தைக் கொலை செய்தார்
சினத்தை அடக்குகின்றேன்
செயல் மறவர் மன்னிக்க!டுடு

என்று தொடர்ந்து சமூக அநீதியைச் சாடிக் கொண்டே போகின்றார்.

கவிஞரின் கவிதா நயமும் கற்பனை வளமும் ஒப்பனை உயர்வுமும் உண்மையில் நயந்து சுவைக்கத் தக்கவையே.

1974ஆம் ஆண்டு ஏறாவூரில் முதன் முதலாக ஒரு கவியரங்க மேடையை ஜனாப் எஸ். இல்யாஸ் என்பவர் கலை இலக்கிய வட்டத் தினரின் ஒத்துழைப்போடு ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அக் கவியரங்கு ஊர் மக்களுக்கு புதிதானது. அதற்குத் தலைமை தாங்கிய கவிஞர் அவர்கள் தமது தலைமைக் கவிதைப் பொழிவில்,

“ஊருக்குப் புதிது கவியரங்கு
ஒருவேளை - அது
உங்களுக்கு
தாறள்ளித் தின்பது போல்
சவர்க்கார
நுரையள்ளிக் குடிப்பது போல்
சீராக இராமல்
சிரமங்கள் தரக் கூடும்...”

என அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு சென்றார். அம்மேடையில் இஸ்லாத்தின் ஐம்பெருங்கடமைகளில் ஒன்றான தொழுகையைப் பற்றி கவிதை வாசிக்க வந்தவரை விளித்து அழைக்கும் முன்பாக இன்றைய வணக்கவாளிகளிற் சிலரின் நடத்தைக் கோலங்களை இவ்வாறு அங்கதச் சுவையுடன் தெளிவுபடுத்தினார் :

“வுழுவின் பர்ளை முடித்து
வழிந்தோடும் முகநீரை
வழித்துத் துடைத்து...
தொழுகைக்குச் சென்றிடுவோம்

அங்கே -
 தோளில் தொங்கிய
 துவாயை எடுத்து
 துப்புரவாய் தூசு தட்டி
 அல்லாஹு அக்பர் என
 அழகாய்த் தக்பீர் கட்டிடுவோம்
 பின்னர்,
 அல்ஹம்து சூறாவுக்குள்
 அகப்பட்ட கொட்டாவி
 முகாறி இராக் மெடுக்க
 விலாச் சொறிச்சலோடு விழுவோம், எழுவோம்
 தொழுகை தொடரும்! முடியும்!
 தொழுகை முடிவில்
 அழுது சலித்தவராய் நாம்
 அல்லாஹ்விடம் துஆக் கேட்டு
 முழுத் திருத்தியோடு...
 படியிறங்கி வந்தால் - அங்கே
 குடை, செருப்பு, லைற்றுக்குக்
 குதறத்து நடந்திருக்கும்!

இவ்வாறு கவிஞர் பாமராக்கும் விளங்கும் வகையில் கவிதை வாசித்துக் கலகலப்பூட்டினார்.

இறையருட் கடாட்சம் பெற்ற கவிஞர் சிலர் தீர்க்க தரிசனமாக எதிர்வு கூறுவதுமுண்டு. மகாகவி பாரதி பாரததேசம் சுதந்திரம் அடையப் போவதை 1928ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே,

“ஆடுவோமே - பள்ளுப்
 பாடுவோமே
 ஆனந்த சுதந்திரம்
 அடைந்து விட்டோ மென்று... (ஆடு)

எனப் பாடிவிட்டான். இதே பான்மையில் நம் கவிஞரும் எதிர்வு கூறுகின்றார். இலங்கைத் தீவில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மை இனம் வீறு கொண்டெழும், உரிமைப் போர் தொடுக்கும் என்பதை 1960ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே அவர் பாடிவிட்டார்.

“வலியாரின் ஆணவத்தில்
 எலியாகி வாழலகம்
 புலியாகச் சீறுமெனக் கொட்டு முரசே - வாழ்வு
 கலியாண வீடாமெனக் கொட்டு முரசே”

என அவர் பாடிய கவிதை இன்று நிதர்சனமாகிவிட்டது. விடுதலை வேட்கை உணர்வும், வீறுகொண்ட கிளர்ச்சிப் போராட்டங்களும் எங்கும் வியாபித்திருப்பதை இன்று நாம் காண்கின்றோம்.

கவிஞர் அவர்களின் கவித்துவ மேன்மையைக் கௌரவித்தும் கண்ணியப்படுத்தியும் பாராட்டும் நோக்கமாக ஏறாவூர் இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய வட்டத்தினர் ஒரு பாராட்டு விழா வைபவம் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். பேராதனைப் பல்கலைக் கழக அரசியல் விஞ்ஞானத் துறை முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரியும் அல்ஹாஜ், வி. அமீர்தீன், அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.எம். நஸீர், ஆசிரியர் ரீ.மீராலெவ்வை (அனலக்தர்), யூ. எல். கலந்தர் லெவ்வை ஆகியோரின் ஒருங்கிசைவில் மேற்படி வைபவம் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. அவ்விழாவின் போது கவிஞர்க்கு பொன்னாடை போர்த்தியும் பொற்கிழி வழங்கியும் கௌரவித்தனர். ‘‘புதிய தொனி’’ என்னும் தலைப்பிலான கவிதைத் தொகுதி ஒன்றும் விழாவின் போது வெளியிடப்பட்டது. அந்த விழா நிறைவின் போது ஏற்புரையாக நன்றி தெரிவிக்கும் போது கவிஞர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

“புகழ் என்ற மிதி வெடிகள்
 புதையுண்ட இம் மேடையிலே
 மிகத் தந்திரமாய்
 மேனிக்குக் கபனிட்டு
 இழப்பீட்டுத் தொகையையும்
 என்கையில் திணித்துவிட்டார்;
 அகப்பட்டுக் கொண்டீன்.
 ஐயா,
 நேற்றிறவு..
 ஆந்தையொன்று அலறிற்று
 கேட்டீரா...?”

என்று கவிஞர் பாடியபோது உள்ளர்த்தம் புரியாமல் எல்லோரும் அன்று சிரித்தார்கள். ஆனால், விழா நிகழ்வுற்று ஒரு வருடம் ஆவதற்குள் அன்னார் இறையடி சேர்ந்த போதுதான் அன்று தீர்க்க தரிசனமாய் அவர் கூறியதை உணர்ந்து கொண்டனர்.

இவ்வாறு கலை இலக்கியத் துறையில் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்த கவிஞர் புரட்சிக் கமால் அவர்கள் 1965ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1980 வரை அரசியல் மேடைகளில் ஆக்கிரோசமாகவும் காரமாகவும் பேசி சமுதாய விடிவுக்குப் பாடுபட்டுள்ளார். அக்காலப் பகுதியில் முன்னாள் பட்டினாட்சி மன்ற ஆணையாளராக விளங்கிய அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. றஹ்மான், கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்மூத் ஆகியோரின் அரசியல் மேடை களில் உரையாற்றிப் புகழ் பெற்றுள்ளார். கவிஞர் அவர்களின் கலை இலக்கியப் பயணங்களை நாம் இங்கு சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

1963.08.10 இல் "புரட்சிக்கமால் கவிதைகள்" நூல் வெளியீட்டு விழாவைப்பவம் (கண்டியில்)

1964 ஆம் ஆண்டு உவைஸ் அவர்களின் தலைமையில் கிண்ணியா வில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் "நெஞ்சவக்கும் நெறி" என்னும் தலைப்பில் கவிதை வாசித்தார்.

1961 இல் முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்க ஏற்பாட்டில் இலங்கை வானொலியில் ஜனாப் எம்.எம்.சமீம் அவர்களின் தலைமையில் நடை பெற்ற கவியரங்கில் "இக்பால் கண்ட பெரு வாழ்வு" என்னும் தலைப் பில் கவிதை பாடினார்.

1965, 1972 ஆம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சாகித்திய விழா கவியரங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார்.

1975இல் கொழும்பு பண்டார நாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத் தில் நடைபெற்ற அகில உலக இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக் கவியரங்கிற்குத் தலைமை தாங்கிப் புகழ் பெற்றார்.

1987ல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை கவிஞரை பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்து, கவிமணி எனும் பட்டத்தை வழங்கியது.

1989 இல் ஏறாவூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு கலாசாரப் பேரவை கவிஞர்க்குப் பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பித்தது.

1992 இல் இலங்கை இஸ்லாமிய கலாசாரப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு "ஷம்சுஷ் ஷுஅறா" (கவிப் பரிதி) என்னும் புகழ் நாமத்தைச் சூட்டி பொற்கிழி வழங்கிக் கௌரவித்தது.

1995 இல் ஏறாவூர் இஸ்லாமிய இலக்கிய கலாவட்டத்தினர் "புரட்சிக் கமால் பாராட்டு விழா" வைப்பவமொன்றை ஒழுங்கு செய்து பொன்னாடை போர்த்தியும் பொற்கிழி வழங்கியும் கௌரவித்தனர்.

இவ்வாறு கலை இலக்கியத்துறை சார்ந்த கலாசாரப் பேரவைகளால் கௌரவிக்கப்பட்ட கவிஞர் அவர்கள் நடமாடும் கலைக் கூடமாகத் திகழ்ந்தார். கவிஞரைச் சூழ்ந்து படித்தவர் மட்டுமன்றி பாமரரும் அறிவுரைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார். பல தரப்பட்டவர்களின் பிரச்சினைக்கும் தீர்வு அங்கே கிடைக்கும். தாம் படிக்கின்ற காலம் முதல் பன்னூல்களை வாங்கிக் களஞ்சியப்படுத்தும் பழக்கம் மிகைத் திருந்ததால் இவரது வீடே ஒரு நூலகமாகத் திகழ்ந்தது. தாம் பெறும் வேதனத்தில் பெரும் பகுதியை நூல்களுக்கே செலவிடுவார். "நூலைத் தோழனாக்கு அஃது உன்னை அறிஞனாக்கும்" என்பதற்கு விளக்கமாக கவிஞர் அவர்கள் ஆழ்ந்த புலமைமிக்க அறிஞராக ஆத்மீக வாதியாக அடக்கத்துடன் வாழ்ந்தார். அண்ணலெம் பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களை "என் கண்மணியே" என்றும் "என் றூஹில் பயணிக்கும் மன்னர் ஹபீபுல்லாஹ்" என்றும் நெஞ்சார நினைந்து நெக்குருகி புளகமுறும் கவிஞர் அவர்கள் சூபித்துவ ஞான வழி தோய்ந்தவர். காயல் நகர் தந்த ஆத்மீக ஞானி செய்கு அப்துல் காதிர் - காதிரி, அல்காஹிரி, நக்ஸபந்தி (கத்தஸல்லாஹு ஸிரர்ஹுல் அஸீஸ்) சூபி ஹஸறத்து அவர்களிடம் தீட்சை (பைஅத்து) பெற்று ஞானவழி படர்ந்தவர். அவர்தம் அறிவும் ஆற்றலும் சமூக நலனுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன.

புரட்சிக் கமால் ஆற்றல்மிக்க கவிஞராக மட்டுமன்றி சரித்திர சமூக நாடகங்களைப் படைக்கும் திறமையுடையவராகவும் விளங்கினார். "அபூநவாஸ் கலாவட்டம்" என்னும் பெயரில் ஒரு கலைக்குழு வினரை உருவாக்கி, நீதி உமறு வருகிறார், நாளைக்குச் செய்வோம், தீராத குற்றம், கலியாணத் தரகர் முதலான நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றியுள்ளார். கவிஞர் படைத்த ஆக்கங்களில் "சுவனத்துச் செல்வி, நபிமணிக் குறள், கம்பனும் உமறும் முதலான ஆக்கங்கள் இயற்கை அனர்த்தங்களால் அழிந்து போய்விட்டன. நபிகள் நாயக முனாஜாத்து ஏறாவூர் பட்டினக் காவியம், கவியரங்கக் கவிதைத் தொகுப்பு, பூங்காடு, முன்னோடிகள் (ஏறாவூர் வரலாற்றுத் தகவல்) முதலான கவிதைத் தொகுப்புகள் இலக்கிய நண்பர்கள் சிலரிடம் கைமாறிவிட்டன. அவையனைத்தும் நூலுருப் பெறுமாயின் பெரும் பயன்பாடாய் அமையும்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முன்னோடிக் கவிஞர் வரிசையில் இடம் பெற்றுவரும் புரட்சிக் கமால் அவர்கள் 15.03.1996 வெள்ளியன்றிரவு

எத்தகைய நோய் நொடிகளுமின்றி தியான நிலையில் இறையடி சேர்ந்தார். அவர் இம்மண்ணிலகை விட்டுப் பிரிந்தாலும் அவர் படைத்த கலைப் பொக்கிசங்கள் காலம் உள்ளவரை இலக்கிய வானில் பிரகாசிக்கும் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

மர்ஹூம்.எம். அகமது லெவ்வை ஆசிரியர்

ஏறாவூர் கல்வி வரலாற்றில் முதலாவது ஆசிரியராக நியமனபெற்றவர் மர்ஹூம் எம்.அகமது லெவ்வை என்பவர். தமிழ்ப் புலமை தோய்ந்த நல்லாசானாக நற்பணியாற்றி நம்மவரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர் அவர். ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் ஆரம்பக் குடியேற்றப் பிரதேசமான ஓட்டுப் பள்ளி வாசலை அண்டிய 3ஆம் குறிச்சியில் 1929ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் இவர் பிறந்தார். தந்தை பெயர் முகைதீன், தாயார் பெயர் ஆமினா உம்மா. பால வயதிலிருந்து பத்திரிகை, புத்தகம் வாசிப்பதைப் பரிச்சயமாக்கிக் கொண்டார். பலரோடும் பேதமின்றிப் பழகும் பண்பாடு மிக்கவர். அறிவைத் தேடுவதில் அயராமலும் அலுக்காமலும் அதிகமான நூல்களை வாசிப்பார். அவையனைத் தையும் அவர் அடுக்கடுக்காய் சேகரிப்பார். அவரது இல்லத்துக்கே "தமிழகம்" எனப் பெயர் சூட்டி தமிழ் மீது கொண்ட தணியாத தாகத்தையும் பற்றையும் துலாம்பரப்படுத்தியுள்ளார்.

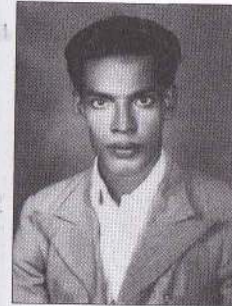
அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று வெளியேறிய அகமது லெவ்வை ஆசிரியர் 1951ஆம் ஆண்டு ஊரின் முதலாவது ஆசிரியராக ஏறாவூர் கனிஷ்ட வித்தியாலத்தில் (அலிகார் தேசிய பாடசாலை) கடமையாற்றினார். அக்காலப் பகுதியிலிருந்து சுதந்திரன், வீரகேசரி, தேசாபிமானி, தினகரன் முதலான பத்திரிகைகளில் இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் சிறுகதைகளையும் பாலர் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். ஐம்பதுக்குப் பின்னெழுந்த திராவிட இயக்க எழுச்சிப் போராட்டமும், பகுத்தறிவு வாதக் கோட்பாடும் இவரது உணர்வுக்கு உறுதியும் ஊட்டமும் அளிக்கும் உந்து சக்தியாய் அமைந்தன. இதனால் ஆரம்ப இலக்கிய கர்த்தாக்களான திரு. எஸ்.டி.சிவநாயகம், திரு.செ. இராசதுரை (முன்னாள் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர்) சித்திரப் போதனாசிரியர் ஏ.அப்துல் அஸீஸ் முதலானோரிடம் உறவை வரித்துக் கொண்டு இலக்கியப்

பணியாற்றியுள்ளார். தமிழ் - முஸ்லிம் இன உறவோடு பல விழாக்களையும் நடாத்தியுள்ளார். இவரது வீடு ஒரு வாசிகசாலையாகவே அன்றைய இலக்கியவாதிகளுக்குப் பயன்பட்டது. இப்பால் சனசமூக நிலையமும் இவரது முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்டதே.

1955 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இவர் ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து நீங்கி விவசாயத் தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆயினும், அவரது இலக்கியப் பயணம் தொடர்ந்து கொண்டே சென்றது. உடனலக் குறைவின் காரணமாக ஓய்வு கிடைக்கும் போதெல்லாம் எழுதிக் கொண்டு வந்தார். "தயாளன்" என்ற புனைப் பெயரிலும் இவர் ஆக்கங்கள் எழுதியதுண்டு. 1979ஆம் ஆண்டு வீரகேசரி நிருபராகப் பணியாற்றி ஏறாவூர்ச் செய்திகளைத் தொடர்ந்து எழுதத் தொடங்கினார். ஏறாவூரில் முதலாவது பத்திரிகை நிருபராகக் கடமையாற்றிய பெருமையும் இவருக்குண்டு.

இவ்வாறு, அறிவாற்றல் நிரம்பிய ஆசிரியராக அணியிலக்கண, இலக்கியங் கற்ற இலக்கியவாதியாக அடையாளங் காணப்பட்ட அகமது லெவ்வை ஆசிரியர், இறுதிவரை திருமண பந்தத்தில் இணையாமலே 1979 ஆம் ஆண்டு அவரது தாயார் இல்லத்தில் இறையடி சேர்ந்தார். அவரது தொகையான இலக்கியச் செல்வங்கள் செல்லரிக்கப்பட்ட நிலையில் சிதைந்து போனமை இலக்கிய உலகுக்கே பேரிழப்பாகும்.

கவிஞர் ஐ.எல்.எம். யூசுப் (அவை வேந்து)

ஏறாவூர் கலையிலக்கிய வட்டத்தில் புரட்சிக் கமாலுக்கு அடுத்தபடியாக வைத்து சிறப்பித்துக் கூறத்தக்கவர் "அவை வேந்து" என்னும் புனை பெயருக்குள் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட ஐ.எல்.எம்.யூசுப் என்பவராவார். இஸ்மாலெவ்வை - உமறு நாச்சி தம்பதியர்க்கு மகனாக 26.10.1931இல் பிறந்த இவர் சிறந்த தமிழாசிரியராக மட்டுமன்றி விளையாட்டுத் துறையிலும் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். சீனடி,

சிலம்பு வீச்சு முதலான தற்காப்புக் கலைகளை தமது பிரிய தோழரான எஸ்.எம்.இப்றாகீம் ஆசிரியரோடு இணைந்து கற்றுத் தேர்ந்த கவிஞர் அவர்கள் பழகுவதற்கு இதமானவர் படித்தவர் பாமரர் என்ற பேதமின்றி பலரோடும் நெருக்கமான நட்புறவை வளர்த்துக்கொள்ளும் சபாவமுடையவர். ஏறாவூர் விளையாட்டுத்துறை வரலாற்றை

ஆய்வுக்குட்படுத்தும்போது இவரது கரப்பந்தாட்டத் திறனும், தற்காப்புக் கலை வடிவங்களும் மேன்மை பெறும்.

இளமைக் காலத்தில் புரட்சிக் கமாலோடு நட்புறவை வரித்துக் கொண்டு அவரது கலை முயற்சிகளில் தம்மையும் முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். தமது கவித்துவ உணர்வோட்டத்துக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தவர் புரட்சிக் கமால் என்பதை அவர் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்வதுண்டு. தவிரவும் எந்தக் கவியரங்க மேடையில் காலுன்றி னாலும் அவர் கவிதை வாசிப்பின் தொடக்கத்தில் குரு காணிக்கையாய் புரட்சிக் கமால் பற்றி ஓரடியைப் பாடிய பின்னரே ஏனைய அடிகளைப் பாடுவது வழக்கம்.

1956 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் இவர் கலையிலக்கியத் துறையில் காலடி வைத்தாலும் அறுபதுகளின் பின்னரே "அவை வேந்து" என்னும் புனைப்பெயரோடு பத்திரிகை உலகில் பிரவேசமானார். இலங்கைத் தினசரிகளான தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி முதலியவற்றிலும், இந்திய இஸ்லாமிய சஞ்சிகைகளான பிறை, மணிவிளக்கு முதலானவற்றிலும் கவிதைகளைப் படைத்து வந்தார். விளையாட்டுத் துறையில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு காரணமாக தாம் படைத்த கவிதைகளைப் பேணிப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டார். அதனால் அவரது படைப்புகளில் ஒரு சிலவற்றை மட்டுமே நம்மால் சேகரிக்க முடிந்தது. அவ்வாறு சேகரித்த சில கவிதைகளை நாம் இங்கு நயத்தலுக்குட்படுத்துகின்றோம்.

இவர் படைத்த "கன்னித் தமிழே" என்னும் கவிதை தமிழின் இனிமையையும் பெருமையையும் பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

கன்னித் தமிழணங்கே

உன்னை மதித்துத் தினம்

எண்ணியு யர்ந்தவர் கோடி - அதைச்

சொல்லி மகிழ்வோம் பாடி

காப்பியங்கள் ஐந்தினையும்

ஆக்கி அருளிக் கவிப்

பூப்பந்தல் இட்டு வரவேற்றார் - புலவர்

காப்பாள உன்னை வரங் கேட்டார்

கற்கண்டு சொற்குவையில்

உட்புகுந்து உண்ணுதற்கு

எக்குலத்தோர் என்ற விதி இல்லை - உன்னை
எண்ண இனிக்கும் இன்பமோ கொள்ளை

கவிஞரின் அதிகமான கவிதைகள் மரபுவழி சார்ந்த சிந்து, கண்ணி நடையாகவே அமைந்துள்ளன. நகைச் சுவையோடு கலகலப்பாகப் பேசும் அவை வேந்து அவர்கள் "கணீர்" என்ற கர்ச்சனையோடு கவிதை வாசிப்பதே ஒரு தனியழகாகும். கவியரங்க மேடைகளில் அவர் வாசிக்கும் கவிதை அங்கதச் சுவையுடன் களைகட்டும். அவர் தமது அந்திமக் காலத்தில் எழுதிய கவிதை ஒன்று புரட்சிக் கமால் தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் அரங்கேறியது. "எனது நோக்கில் ஏறாவூர்" என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட அக் கவிதையை எஸ்.எம். இல்யாஸ் என்பவர் வாசித்தார். அக்காலப் பகுதியில் கவிஞர் அவர்கள் நடமாட முடியாதவாறு நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததால் அப்பணியை அவர் சார்பாக இல்யாஸ் ஏற்றுக் கொண்டார். அக்கவிதையில் சில அடிகளை மட்டும் இங்கு நாம் நோக்குவோம்.

இன்று நான் காணும்

ஏறாவூர் போலல்ல

அன்றிருந்த ஏறாவூர் - சோதரரே

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து

அழகான நாற்பதிலே...

பத்து வயதுச் சிறுவன் நான்

கிட்டிப் புள்ளும் பம்பரமும்

கிறுகியடிக்கப் பாலாறு என்று

பாடி விளையாடும் பம்பரம் நான்!

அடுத்த வீட்டு ஆசியா உம்மாவின்

மக்கள் இருவர்க்குச் சுன்னத்துக் கலியாணம்

எங்கும் கலகலப்பு

இடிக்கின்ற மா வேலைக்கு

கும்பலாகப் பெண்கள்

குரவை வெடியெல்லாம்

காதைச் செவிடுபடுத்தும்

பறையன் சமாவெல்லாம்

பார்க்கப் பதினாறு கண்வேண்டும்

அப்பப்பா...

அன்றொரு நாள்

பறையன் சமா தொடங்க
 பக்கத்து வீட்டுக் கலந்தரும்மா
 கதவில் கிடந்த புடவைத் தலைப்பை
 கெதிகெதியாகச் சுற்றியவாறு
 ஓடிப் போனா... கூத்துப் பார்க்க
 ஆட்டம் பார்க்க
 அவ்வளவு ஆர்வம்!

அங்கே, இரண்டு பறையன்கள்
 உருண்டு திரண்ட உடம்போடு...
 கடடைக் கறுவலாய்
 எதிரும் புதிருமாய்
 ஆடி வந்தனர்!
 கையிலே வெண்டயம்
 காலிலே கெண்டயம்
 தலையிலே சீலை சுற்றி
 கொண்டையை முறுக்கிக் கட்டி
 கூத்தாடும் போது
 கண்கள் கண்டாலும் பயம் வருங்கா
 பிச்சிப் பிதுக்கிய றம்புட்டான் பழம்போல்
 கண்கள் இரண்டும் பிதுங்கியிருக்கும்
 பிள்ளைகள் கண்டாலோ...
 கட்டாயம் தண்ணி ஓதி அடிக்கணும்
 அவ்வளவு பயங்கரத் தோற்றம்!

ஆட்டம் முடிஞ்சி கலந்தரும்மா
 வீட்டுக்கு வரும்போது
 விசுவாம்பா வழிமறிச்சி
 “அடியே, கலந்தன்...
 அவர் சால்வய நீயேண்டி உடுத்த?
 அப்படி யென்ன புதினம் வேண்டிக் கிடக்கு?”
 என்று சீறிச் சினந்தா!

அடியே, சீதேவி மச்சி... நான்
 அதக் காணலகா...
 அவர் சால்வய - நான்

புடவெண்டு... உடுத்திட்டன்
 சத்தம் போடாதள” என்று
 வெட்கத்தோடு ஓடினா புடவையை மாத்த!
 இவையெல்லாம் இங்கு உரைப்பது
 எதற்காக வென்று
 நீங்கள் வினவலாம்.
 கள்ளங் கபடமறியா உள்ளங்களின்
 புரிந்துணர்வை...
 உடையை மாற்ற ஓடும் வேகத்தில்
 தெரிந்து கொண்டோம்.

அன்று -
 கலந்தனும் புருசனும்
 கைகோத்துத் திரிந்ததில்லை.
 ஒழுக்கம் உயர்வு எல்லாம்
 உயர்ந்திருந்த காலமது
 வெள்ளைக் காரனின் ஆட்சியின் கீழ் - நாம்
 விருப்பமோ இல்லையோ...
 ஆளடிமையாக நாட்டோடு நாங்கள்
 அகப்பட்டுக் கொண்ட காலமானாலும்
 முற்றும் சுதந்திர மனிதனாகவே
 இரவும் பகலும் எந்நேர மாகிலும்
 எங்கெல்லாம் சுற்றி வந்தோம்!

இன்று நாங்கள் சுதந்திரம் பெற்று
 நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாகின்றன.
 ஆனாலும் என்ன?
 அலுப்புத் தீர் உள்ளக் களிப் போடு
 உலாவித் திரிதற்கு
 உண்மையிலே இடமுண்டா?
 சுதந்திரமான நாட்டில் இருந்தும்
 அடிமைப் பட்டல்லவோ
 ஆளப்படுகின்றோம்!
 இதற்குக் காரண மென்ன?

இவ்வாறு, எளிமையான சொல்லாட்சியோடும், கிராமிய வழக்காற்று
 உரையாடலோடும் அங்கதச் சுவையுடன் நீண்டு செல்கின்றது அவை

வேந்து அவர்களின் கவிதை. (இக் கவிதையின் முழுமையான வடிவம் ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலை செயற்றிட்டக் குழு மாணவர்களின் வெளியீடான "சுவடுகள்" என்னும் புலவர் வரலாற்றுத் தொகுப்பு நூலில் காணலாம்.)

கவிஞர் அவை வேந்து அவர்கள் தாம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலையிலே மாணவர்களின் கலையிலக்கிய முயற்சிகளுக்கு முன்னோடியாகவிருந்து பல கையெழுத்து ஏடுகளையும் உருவாக்கி உள்ளார். களம், தாரணி என்ற பெயரோடு இரண்டு கையெழுத்துப் பத்திரிகைகள் இவரின் முயற்சியினால் நூலகங்களில் வலம்வந்தன. மேலும், இவரிடம் தற்காப்புக் கலையான சீனடி, சிலம்பு வீச்சு முதலியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் இன்றும் நம்மிடையே உள்ளனர்.

ஏறக்குறைய, 35 வருட காலம் இலக்கிய வானில் பிரகாசித்த அவை வேந்து அவர்கள் தமது 64ஆவது வயதில் 1995 மே மாதம் இறையடி சேர்ந்தார்.

சூபித்துவப் புலவர் எஸ். நூர்முகம்மது

காதிரியாத் தரீக்காவின் வழி நின்று, சூபித்துவஞ் சார்ந்த ஞானக் கருத்துக்களையும் பாடல்களையும் நூலுருவாக்கிப் புகழ் பெற்றவர் மர்ஹூம் எஸ். நூர் முகம்மது என்னும் புலவராவார். இவர், அண்ணாவியார் பரம்பரையைச் சார்ந்த சரிவுத்தம்பி என்பவருக்கு மகனாக 1932. 04. 04 இல் பிறந்தார். ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்ற இவர் அகமது லெவ்வை உடையார் அப்பாவிடம்

குர்ஆனை முழுமையாக ஓதித் தேர்ச்சியுடையவராகத் திகழ்ந்தார். இளம் வயதிலேயே காதிரியாத் தரீக்காவின் "முரீதாக" வெள்ளி ஆலிம்ஷா என அழைக்கப்பட்ட அல் காதிரி, அல் காஹிரி, அஹமது மீரான் சாஹிப் அவர்களிடம் தீட்சை பெற்று, சூபி ஞானத்தில் பற்றுடையோராய் விளங்கினார்.

'வெள்ளைத் தம்பி டெயிலர்' என அழைக்கப்பட்ட இவர் 52 வயது வரை தையற் கலைஞராகப் பணிபுரிந்து புனித மார்க்க சேவையிலும் ஈடுபட்டுழைத்தார். மார்க்க ஞானவான்களோடு தொடர்பை வரித்துக்

கொண்டு ஆத்மீக வழிசார்ந்த நூல்களை நிறைவாக வாசித்தார். இஹ்யா உலுமித்தீன், கீமியா சஆதத், துஹ்பத்துல் முர்ஸலா முதலான அடிப்படை ஞான நூல்களையும் சங்கைக்குரிய செய்கு அப்துல் காதிர் சூபி ஹஸறத்து அவர்கள் எழுதிய அல் - ஹக்கு முதலான நூல்களையும் கற்று ஞான முதிர்ச்சி பெற்றார். இதன் பேறாக பல துறைசார்ந்த ஞான நூல்களை எழுதக்கூடிய பக்குவத்தை இவரும் பெற்றார்.

ஆஸிக் மாலை, ஸிக்ரூல் கஸீதா, சக்ஹாத்தே முனாஜாத்தே றசூல், கல்பே ஹக்கை காட்டும் கண்ணாடி, உண்மைக்கு ஒளி, ஆத்மீக ஞானத் திறவு கோல், சிந்தனையும் நிந்தனையும், மன நிம்மதிக்கு மாமருந்து, ஆஸிக்கின்களின் ஜோதியும் நீதியும், முஹஹீன் முனாஜாத்து (இரங்கற் பா), அறிவுக்கு விருந்து என பல ஞான நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு உள்ளார். இந்நூல் வெளியீட்டுக்கு அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த காதிரியாத் தரீக்கா "சூபி மன்ஸில்" நிர்வாக உறுப்பினர்கள் உதவியளித்ததாகத் தெரிய வருகின்றது.

72 வயதைக் கடந்த நிலையிலும் புலவர் நூர்முகம்மது அவர்கள் குர்ஆன் மதரசாவை நடாத்தி வந்தார். தனது ஞான குருவான அகமது மீரான் சாஹிப் அவர்கள் இறையடி சேர்ந்ததும் பின்வந்த கல்பாக்களான அஷ்ஷெய்கு அப்துல் காதிர் (காயல் பட்டினம்), அஷ்ஷெய்கு மௌலானா முகம்மது ஜலாலுதீன் பூக்கோயாத் தங்கள் (அந்தரத் தீவு), அஷ்ஷெய்கு பாகவி அல்ஹாஜ் முகம்மதலி சைபுதீன் காஹிரி (காயல் பட்டினம்), ஆகியோரை ஞான குருக்களாய்க் கொண்டு ஆத்மீகப் பணியில் ஈடுபட்டு வந்தார். வெள்ளி இரவுதோறும் "சூபி மன்ஸில்" தின்று மஜ்லிசை முன்னின்று கல்பாவாக நடாத்தியும் வந்தார்.

கவிஞர் யூ. எல். தாலுத் (1936 - 1990)

ஏறாவூர் அரசியல், சமய, கலாசார விழுமியங்களிலும், கலை இலக்கியப் பாரம்பரியங்களிலும் முன்னின்று உழைத்து வரலாற்றில் தடம் பதித்துள்ளவர் மர்ஹூம் யூ. எல். தாலுத் ஆவார். ஏறாவூர் அலிகார் அதிபராகவும், கொத்தணி அதிபராகவும் மிகச் சிறப்பாகக் கல்விப் பணியாற்றியவர்; சமூக சேவையாளர்; அவையடங்கப் பேசும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர் - எனப் பலராலும் நன்கு பரிச்சயமாக அறியப்பட்ட இவர் 1960 தொடக்கம் ஆக்க இலக்கியப் பணிகளில் அயராது உழைத்து தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார்.

ஏறாவூர் 3ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மர்ஹூம் யூ. எல். தாலுத் அவர்கள் உமறு லெவ்வை - இலவப்பிள்ளை தம்பதியரின் அருந்தவப் புதல்வராக 06. 04. 1936 இல் பிறந்தார். கல்வி

பயிலுங் காலத்தில் வறுமை இவர்க்குத் தடைக் கல்லாயிருந்தாலும் அதை ஒரு சவாலாகக் கொண்டு கல்வித் துறையில் உயர்ந்து விளங்கி, நாடளாவிய ரீதியில் பேரும் புகழும் பெற்றார்.

கல்லூரிப் படிப்பை முடித்துக் கொண்ட கவிஞர் தாலுத் அவர்கள் ஏறாவூர்ப் பட்டினாட்சி மன்றத்தால் முதன்முதல் தொடக்கப்பட்ட வாசிகசாலையின் பொறுப்பாளராகச் சில காலம் பணிபுரிந்தார். ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்ததும் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார். கலாசாலை மட்டத்திலான மந்திரி சபை அமைப்பில் தாலுத் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை அவரது ஆளுமைக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

1960 - 1965 வரையிலான காலப் பகுதியில் கொழும்பு அல் - இக் பால் மகா வித்தியாலத்தில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகப் பணியாற்றி கலை இலக்கியப் பணியிலும் கால் பதித்தார். அக்காலப் பகுதி அவரது வாழ்வில் ஒரு பொற்காலம் எனலாம். வெளிவாரிப் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டவாறே கல்விமாண்களோடும், பிரசித்திபெற்ற எழுத்தாளர்களோடும் தொடர்பை வரித்துக் கொண்டு கலை இலக்கிய வானில் சுடர் வீசி நின்றது அக்காலப் பகுதியே எனலாம். முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இணைச் செயலாளராகப் பல காலம் பணியாற்றி, "முஸ்லிம் கதை மலர்" என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றையும் வெளியிட்டார். இது தவிர "மறுவிலாதெழுந்த முழுமதி நாயகம்" என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூலொன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார். இக்காலப் பகுதியில் இவரது கவிதைகள் பல தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி, தாரகை முதலான ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலும், மணிவிளக்கு, முஸ்லிம் முரசு முதலான இந்தியப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தன. அத்துடன், இலங்கை வானொலியிலும் இஸ்லாமிய நற்சிந்தனை, பேச்சு, கவியரங்கு போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொண்டுள்ளார்.

ஏறாவூர் வரலாற்றுத் தடங்களில் முன்னோடிகள் வரிசையில் சிறப் பிடம் பெறத்தக்கவரான யூ. எல். தாலுத் அவர்கள் ஏறாவூர் இலக்கியப் பேரவையின் தலைவராக விளங்கி "கீழ்வான் சுவடுகள்" என்னும் கவிதைத் தொகுப்பொன்றை வெளியிடுவதற்கு உந்துசக்தியாக விளங்கினார். எதிர்பாராதவிதமாக அந்நூல் ஒரு சில பிரதிகளோடு முடங்கி விட்டது.

ஏறத்தாள 30 ஆண்டுகள் இலக்கியப் பணியாற்றி பல கவியரங்க மேடைகளைத் தலைமைதாங்கி நடாத்திய கவிஞரின் கவிதை வீச்சு சமுதாய விடியலை நோக்கியதாகவும் ஆன்மீக மூச்சுடையதாகவும் அமைந்திருந்தன.

தியாகப் பெருநாள் பிரார்த்தனையாக மணிவிளக்கில் பிரசுரமான கவிதையொன்றில்,

ஒற்றுமை ஓங்க புவியில்

ஓர்மையை வளர்க்க வாழ்வில்

வேற்றுமை போக்க மக்கள்

வெற்றிக்கு வருவீ ரென்ற

கர்த்தனின் ஆணையேற்றுக்

கடமையாம் ஹஜ்ஜுச் செய்ய

இற்றரை வாழ்வில் வாய்ப்பை

ஈந்திட இறைஞ்சு வோமே

என்று ஹஜ்ஜுக் கடமையின் தத்துவத்தை உணர்த்திய கவிஞர்,

எல்லாரு மிந்நாட்டு மக்க ளென்னும்

எண்ணத்தை இதயங்க ளேற்றல் வேண்டும்.

பல்லாருஞ் சேர்ந்ததுவே நாடென் றெண்ணம்

பரவி யுள வேற்றுமைகள் மறைதல் வேண்டும்.

வல்லாரும் பொல்லாரும் தடுத்திட டாலும்

மலைக்காது பணிசெய்வோர் மிகுதல் வேண்டும்.

சொல்வேறு செயல்வேறாய் நாட்டின் பத்தைச்

சுரண்டும் புல்லோர்கள் தொலைதல் வேண்டும்.

என்று "ஆசைப் பெருக்கு" என்னும் கவிதையில் இன ஒருமைப் பாட்டை வலியுறுத்தி சமுதாயப் போலிகளும், சுரண்டல்வாதிகளும் தொலைதல் வேண்டுமென அழுத்தமாக குரல் கொடுக்கின்றார். அவர் தனது ஆசைப் பெருக்கின்படியே அந்திம காலம் வரை இன உறவுக்காக தமிழ், முஸ்லிம் இணக்கப்பாட்டுக் குழுக்களோடு ஒட்டுறவை வளர்த்து சமுதாய நலனுக்காகப் பாடுபட்டார்.

"நபிமணி வாழ்வில்" என்று தலைப்பிட்டு எழுதிய கவிஞரின் கவிதைகள் பல, வீரகேசரியில் பிரசுரமாயின. அவற்றில் ஒரு கவிதை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் தாயிப் நகர் சென்றவேளை தீயோர் விளைத்த கொடுமையையும் அக்கொடுமையைப் பொறுத்தாட்கொண்ட பெருமானாரின் பொறையுள்ளத்தையும் புலப்படுத்துகின்றது.

எண்ணிலாத் துயர்தந்த மக்கள் செயலை

இறைவன்பால் நபிபெருமான் இயம்பி நிற்க,

விண்ணரசர் ஜிப்ரீலும் தோன்றி யாங்கு

வேந்தர்நபி தனைநோக்கி யுரைக்க லானார்

“மண்ணிருளை கண்ணிருளை மடமை சூழ்ந்த
மனத்திருளை கருத்திருளை நீக்கு முங்கட
கின்னல்களை தந்திட்ட துன்ன லாரை
அழிக்கின்றோம் ஏவுங்கள் என்று நின்றார்.

“என்தூதை இன்றிவர்கள் ஏற்கா விடினும்
இவர்தோன்றல் பின்னொருகா லேற்பா ருண்மை
அன்பின்றி யெனைவருத்தஞ் செய்து நிற்கும்
அன்னவரை அழிக்கயான் பொருந்தே னென்றும்
நன்முறைகள் செய்திவே வந்தே னன்றி
நாசமதின் தூதுவனாய் வந்தே னல்லேன்”
என்றுரைத்தார் ஏந்தல்நபி இச்சம் பவங்கள்
இறைதூதர் பொறையினுக்கோர் சான்றே யாகும்.

கவிஞர் மரபு வழி நின்று யாத்த கவிதைகளே அதிகம். அவற்றில் ஒருசில காதல் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள் பலவும் எழுதியுள்ளார்.

பல்லால் நகத்தைக் கடிக்காதே
பசிக்கு முன்னே பசிக்காதே
தொல்லை யார்க்கும் புரியாதே
தீயா ரோடு திரியாதே

என்று சிறுவர்களுக்கு அறிவுரையாக சில கவிதைகள் அமைய, இயற்கை நிகழ்வைச் சிறுவர்க்குணர்த்தும் குறுங்கவிதையாகவும் சில அமைந்துள்ளன.

மழையே மழையே வருவாயே
வந்து சீராய்ப் பெய்வாயே
தழையே செழிக்க வருவாயே
தரணிக் கின்பம் தருவாயே

இவ்வாறு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென ஓர் இடத்தை வரித்துக் கொண்ட கவிஞர் தாலுத் துடிப்புள்ள தொண்டராக துணிவாண்மைமிக்க சமூகக் காப்பாளராக, இலக்கியத் தேடலின் கோப்பாளராக ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் முழு மூச்சாகப் பாடுபட்டு இறுதி மூச்சையும் சமூகத்துக்காகவே அர்ப்பணித்தார். இந்த வரலாற்று உண்மை என்றும் எல்லோராலும் நினைவு கூரப்படும்.

04.07.1990 புனித ஹஜ்ஜாப் பெருநாள் தினத்தன்று பயங்கரவாதி களால் கடத்திச் செல்லப்பட்ட அந்த மேதகையின் இழப்பு ஏறாவூர்க்கே பேரிழப்பாகும்.

கவிஞர் செளகத் கமால் (1940 - 2000)

1960களின் பின் கலை இலக்கிய உலகில் காலூன்றிப் பிரசித்தமானவர்களுள் கவிஞர் செளகத் கமாலும் ஒருவர். வெள்ளைத் தம்பி - அப்துல் றகுமான் என்னும் இயற் பெயருக்குரிய இவரை அப்துல் சமது என்றும் பெற்றார் அழைப்பதுண்டு. காலி, அல் - பஹ்ஜதுல் இப்றாகிமிய்யா அரபுக் கலாசாலையில் மௌலவித் தராதரம் பெற்றும், அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றும், அறபு

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய கவிஞர் அவர்கள் 1960 காலப் பகுதியில் இலங்கை வானொலியில் “ஞாயிறு பாடசாலை”களை நடாத்தி வானொலியில் தடம் பதித்தார்.

1960 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக இவரது “குழந்தைக் கவி” என்னும் கவிதை பிரசுரமானது. அதனைத் தொடர்ந்து மரபு வழிக் கவிதைகளைப் பரவலாக எழுதியுள்ளார். தினகரன், தினபதி, வீரகேசரி முதலான தினசரிகளிலும் முற்போக்கு சார்புடைய சஞ்சிகைகளான குமரன், வெண்டாமரை, கதம்பம் போன்றவற்றிலும் கவிதைகளை எழுதி இலக்கிய வானில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினார். புரட்சிக் கமால், யூ. எல். தாலுத் முதலான மூத்த கவிஞர்களின் தலைமையில் நிகழ்ந்தேறிய பல கவியரங்க மேடைகளில் காலூன்றிய கவிஞர் செளகத் கமால், ஏறாவூர் இலக்கியப் பேரவையின் பொதுச் செயலாளராகவும், மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவையின் பிரதித் தலைவராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். ஏறாவூர் கலை இலக்கியப் பேரவையின் வெளியீடாக நூலுருப் பெற்ற “கீழ்வான் சுவடுகள்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு நூல் இவரது முயற்சியினால் உருவானதாகும்.

ஏறத்தாழ 27 வருடங்கள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய கவிஞரின் சேவையைக் கௌரவித்து ஏறாவூர் றகுமானியா வித்தியாலய பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் தங்கப் பதக்கம் சூட்டிக் கௌரவித்தது. ஆசிரிய சேவையிலிருக்கும் போதே ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி முகைதீன் ஜும்ஆப்

பள்ளிவாசலின் பேஷ் இமாமாகவும் பணியாற்றியுள்ளார். கவிதைத் துறையில் மட்டுமன்றி கட்டுரை, உரைச்சித்திரம், நாடகம், வில்லிசை, உருவகக் கதை முதலானவற்றையும் இவர் படைத்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கவிஞரின் கவிதைகள் பலவற்றில் வர்க்க முரண்பாட்டுக்கு எதிரான கருத்துக்கள் இழையோடியிருப்பதை நாம் காணமுடிகின்றது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் உழைப்புத் திறனை மெச்சும் கவிஞர், முதலாளி வர்க்கத்தின் சுரண்டலையும் சாடியுள்ளார்.

உச்சி வெயிற் கனல்
துச்ச மெனக் கொளும்
மச்ச மிழுப்ப வர்கள் - தினம்
கச்சை முடிப்ப வர்கள்,
நாளை விடிந்தெழும்
காலைச் செழுங்கதிர்
ஓலைக் குடிவெழுவே - கவிதை
பாலைத் தணல் தகிப்பேன் - நூறு
தாழை மடல் விரிப்பேன்.

என்ற கவிதை வரிகள் கவிஞரின் உணர்ச்சித் துடிப்பை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

சொன்னயம், பொருணயம், சந்தச் சிறப்பு மிக்க பல கவிதைகளில் சிந்தாமணி வாரவெளியீட்டில் பிரசுரமான ஒரு கவிதை நயந்து சுவைக்கத் தக்கதாயுள்ளது.

நாட்டுக் குழைப் பவர்
பாட்டை உணர்ந் திடா
வீட்டுக் குள்ளே சுகிப்போர் - பல
நோட்டுக் குப் பல்லிழிப்போர்!
அண்டம் பிளந்தவர்
துண்டங் களா யதிற்
தண்டறுந்தே மடிய - கவிதை
மின்னிடியாய்ப் பிறக்கும் - அதிலே
தன்னலமே இறக்கும்

என ஆண்மைத் துடிப்புடனும் ஆவேசத்துடனும் பாடிய கவிதை, கவிஞரின் சமுதாய நோக்கைச் சித்திரிக்கின்றது.

தேசிய மட்டத்திலான பல கலையிலக்கியப் போட்டிகளில் கவிஞர் அவர்கள் பரிசில்களும் பாராட்டும் பெற்றுள்ளார். நூலுருப் பெறத்தக்க பல தொகுப்புகள் கவிஞரின் வீட்டில் தூங்கி வழிகின்றன. அவை அனைத்தும் நூலுருப் பெற்றால் கவிஞரின் ஆன்மா சாந்தி அடையும். 2000ஆம் ஆண்டு வரை இடையறாது இலக்கியப் பணியாற்றிய கவிஞர் காலம் உள்ள வரை இலக்கிய நெஞ்சங்களால் நினைவு கூரப்படுவார்.

ஜனாப் ரீ. மீரா லெவ்வை (அனலக்தர்)

தமிழ்த்துறை சார் கலையிலக்கியங்களில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் கவிஞர் அனலக்தர். யாப்பியல், அணியியல் முதலான ஐவகை இலக்கணங்களையும் கற்று மரபுவழி நின்றும், புதுக் கவிதைப் படிமங்களைத் தொட்டும் இன்று இவர் கவிதைகளைப் படைத்து வருகின்றார். இவரது கலையிலக்கியப் பயணம் 1962ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. அவ்வாண்டு மருதமுனை இளைஞர் புத்துணர்ச்சி மன்றம் அகில இலங்கை ரீதியில் கட்டுரைப் போட்டி ஒன்றை நடாத்தியது. அப்போட்டியில் சுயமாக இவர் கட்டுரை ஒன்றை எழுதி இரண்டாம் பரிசைப் பெற்றார். அன்றிலிருந்து தனக்குள் புதையுண்டு கிடந்த தமிழறிவாற்றலைக் கணித்தறிந்து தொடர்ச்சியாக எழுதினார். பாடசாலை மட்டத்திலான கட்டுரை, கவிதை, நாடகம், இன்னிசை முதலான போட்டிகளுக்கு ஆக்கங்களை எழுதி மாணவரை ஆற்றுப்படுத்தினார். பாடசாலைகளுக்குப் பெருங் கீர்த்தியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

இவர் ஏறாவூர் 1ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 20. 01. 1944இல் தம்பிலெவ்வை - ஆசியா உம்மா தம்பதியர்க்கு இரண்டாவது பிள்ளையாகப் பிறந்தார். இவரது தந்தை ஒரு புலவர். அக்காலத்தில் திருமண மங்கள வாழ்த்துப் பாடுவதில் தந்தை தம்பிலெவ்வை பிரசித்தி பெற்று விளங்கினார். ஆதலால் புலமையும், கவித்துவச் செழுமையும் இவர்க்குத் தந்தைவழிச் சீர்வரிசை ஆயிற்று. சிறு பராயத்திலேயே சிறந்த மாணாக்கராக, நடிகராகத் தளர் நடைபோட்டு புரட்சிக் கமால், அல்ஹாஜ் வை.எம்.ஏ. காதர் ஆசிரியர், திருவாளர் எஸ்.தம்பிராசா பண்டிதர் ஆகியோரின் நல்லாசிக்கும் நயத்தலுக்கும் ஆளானார்.

1961ஆம் ஆண்டு க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். தந்தையின் மரணத்தின் பின் குடும்பப் பளுவைச் சுமக்க வேண்டிய பொறுப்புணர்வினால் உயர்கல்வி கற்கும் வாய்ப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி

வைத்து 1964இல் மாணவ ஆசிரியராகப் பதவியேற்றார். 1968 - 1969 காலப் பகுதியில் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் பொதுப் பயிற்சி நெறியை மேற்கொண்டார். அந்த இரண்டு வருடப் பயிற்சி அவரது தமிழறிவையும், கலைத்துறை சார் உணர்வையும் புடம் போட்டது. கலாசாலையில் போராட்டம், விடிவெள்ளி முதலான நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்தியதோடு மட்டுமன்றி தாமும் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்து சிறந்த நடிகராக முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளார்.

கற்பித்தற் பணியில் கணிதத்துறை ஆசிரியராகவே இவர் காலூள் றினார். ஆயினும், தமிழ்த் துறையிலுள்ள தேர்ச்சியினாலும் முதிர்ச்சியி னாலும் இவரைத் தலைசிறந்த தமிழாசானாகவே கல்லூரித் தலைமைப் பீடம் வரித்துக் கொண்டது. அந்த வகையில் அனைத்து மாணாக்கராலும் உவக்கப்பட்ட ஆசானாக முப்பத்தேழு வருடங்கள் தமிழ்ப் பணியாற்றி னார். 1999ஆம் ஆண்டு 55 வயது பூர்த்தியடைந்ததும் ஆசிரிய பணியில் இருந்து ஓய்வுபெற்று, ஆன்மீகத் தேடலில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கு கவிதை, கட்டுரை முதலான ஆக்கங்களைப் படைத்து வருகின்றார்.

கவிஞர் அனலக்தர் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக இருந்து வருகின்றார். யாப்புக் கவிதையினைப் போல் கனதியும், கருத்தாழமும், கலாரசனையும் கொண்ட காரியக் கவிஞராக, புதுக்கவிதையினைப் போல் புரட்சிகர நோக்கும் போராடும் போக்கும் உள்ள புத்துலகப் படைப்பாளியாகப் பிரசித்தமாகி வருகின்றார். இலக்கணத்தில் தலைச்சீர் புலமையிருந்தும் தலைக்கனமில்லாத தன்னடக்கமானவர் இவர். ஆழமான நதியினைப் போல் ஆர்ப்பரிக்காமல் அமிசடக்கமாக, அமைதியாக இலக்கியக் கடலில் சங்கமிப்பவர். தமது கவித்துவத்தி னால் கவிதையின் பல வடிவங்களையும் கட்டி மேய்க்கும் காப்பாளர் இவர். வரிகளைச் சோடித்து வாரிக் கொணர்ந்து வளமான கருத்துக் களைக் கவியரங்க மேடைகளில் பெய்து கலகலப்பூட்டும் கைவந்த கலை இவரிடம் குடிகொண்டுள்ளது.

இவரது முதற் கவிதை 24. 01. 1970 இல் "மீண்டு வரும் பெருநாள்" எனும் தலைப்பில் "வீரகேசரியில் பிரசுரமாயிற்று. எழுதியமை உலருமுன் இரண்டு நாளில் பிரசுரமான அக் கவிதை அவரது கவித்துவ உணர்வுக்கு தூண்டுகோலாயிற்று

நெஞ்சத் தவிசடர் கஞ்சத் தனத்தினை
நீக்கிய நோன்பினாலே - குறையறப்
போக்கிய மாண்பினாலே - நம்பால்
கெஞ்சிக் குறுகிடும் பஞ்சை துயரினைக்

குறைத்திடக் கனிவு கொண்டோம் - இறையருள்
நிறைத்திடத் துணிவு கொண்டோம்.

எனத் தொடரும் அந்த நான்கடிக்க கவிதையைத் தொடர்ந்து நாளாந்தம் கவிதை படைக்கத் தொடங்கினார். எச்.எம்.பி. முகைதீன், என்.எம்.அமீன், எஸ்.டி. சிவநாயகம், எஸ். சிவகுருநாதன், செ. கணேச லிங்கம், டொமினிக் ஜீவா முதலான பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் எழுத்தாளர்களும் இவரது ஆக்கங்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்த தால் ஏராளமான கவிதைகள் பிரசுரமாயின. குறுகிய காலப் பிரவேசத் தில் கூடிய கவிதைகளைப் பிரசுரத்துக்கு விட்டு புகழ் பெற்று விளங்கு பவர் என அக்காலப் பகுதியில் ஒரு விமர்சகர் இவரைக் குறிப்பிட்டுள் ளார். அந்த அளவுக்கு 70 காலப் பகுதியில் இவரது ஆக்கங்கள் தினகரன், வீரகேசரி, சிந்தாமணி, தினபதி முதலான நாளேடுகளிலும் இடதுசாரிப் போக்குடைய குமரன், மல்லிகை, தாயகம், மனிதன், அக்னி ஆகிய வாராந்த, மாதாந்த சஞ்சிகைகளிலும் தடம்பதித்தன.

80 காலப் பகுதிக்குப் பின் இவர் பத்திரிகைத் தொடர்பாடலில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்தமை துர்ப்பாக்கியமே. எனினும், 20 வருடகால ஓய்வுக் குப் பின் 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து முன்னைய வேகத்தை விட முதிர்ந்த வீச்சோடும் முழுமூச்சோடும் இன்று வரை கவிதை படைத்து வருகின் றார்.

புகழ்பூத்த புரட்சிக் கமாலின் பாசறையிலும், பட்டறையிலும் பட்டை தீட்டப்பட்டு பரிணாமம் பெற்ற கவிஞர் அனலக்தர், கோணங்கி யார், தாம்பூலவாயனார், கோணங்கியார் குணசித்தன், ரீ.மீரான், அபூசுஹைரா, நையாண்டிக் கவிராயர் என பல புனைபெயர்களில் எழுதிய போதிலும் அவை ஒவ்வொன்றும் தனியாளர் வேறுபாடுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. ஒரே குடும்பத்துப் பிள்ளைகள் போல!

"..... பரம்பரையாய் கதிரைக்கு
பிரம்பு பின்னும் மரைக்காயர்
தரம் கெட்ட பதவிக்காய்
தவிடலுக்கும் தனவான்கள்
இவர்களெல்லாம் -
ஆளையாள் தூக்கி
அந்தரத்தில் குதிபோட்டு
அவர் முதுகை இவர் சொறிந்து
இவர் 'சினப்பை' அவர் நோண்டி

அமைப்புகளில் சுயலாப
அந்தஸ்தை வளர்க்கின்றார்...”

என்று சமூக அவலத்தைச் சாடும் ஒரு கவிதை.

“..... உழைப்பவர் வாழ்வு உயர்வினிலானால்
உறிஞ்சிடும் வர்க்கம் தெருவினிலாகும்.
விளைப்பவன் தனக்கே விளைநில மென்ற
வியனுறு கொள்கை விரைவினில் பூக்கும்.
சத்தியம் ஒன்றே இனி வெல்லும்
சத்தியமாக,
சத்தியம் ஒன்றே இனி வெல்லும்”

என்று சமதர்மக் கொள்கைக்காய் சங்கநாதம் முழங்கும் ஒரு கவிதை.

“.....ஊருக்கு உழைப்பதற்கா
உயர்பதவி நாம்பெற்றோம்?
ஆருக்குக் கர்ப்ப னென்று
அதட்டலுடன் கேளுங்கள்!
நேருக்கு நேர் நின்று
நேயரெல்லாம் கறுவுதலால்
பேருக்குக் களங்கம் வாரா
பெரியவிடம் அரவணைக்கும்
நாருக்கா பூச் சொந்தம்? - அட
நமக்கேதான் பூமாலை
நீங்கள் நிம்மதியாய்த் தூங்குங்கள்”

என்று உறங்கி வழியும் தொண்டரைப் பார்த்து நையாண்டி செய்யும் ஒரு
கவிதை.

“..... வல்லான் சிறக்க வாழுவதும்
வறியவர் துயரில் மாளுவதும்
பொல்லா வமைப்பு அரசியலில்
போனது போக இனியேனும்
எல்லா வளமும் எல்லார்க்கும்
எங்கு மாக வழிசமைப்பீர்
இல்லாவிடின் பார் இத்தரையை
இன்றே எரிக்கும் தீச்சுடர்கள்.....”

என்று எச்சரித்து அனல்கக்கும் ஒரு கவிதை.

“மதங்கள் அனைத்தும்
மனிதனை,
மகோன்னதனாய் உயர்த்தி
மதிக்கின்றன - ஆனால்
மனிதன்தான்,
மதவேறு பாட்டை வளர்த்து
மனிதத்தையே மதிக்கின்றான்.
மத போதனைகளை
மறுக்காமலும், மறக்காமலும்
மனிதன் படித்தான் - ஆனால்
மதம் பிடித்து அவன்
மண்டை கனத்ததும்
மதவாதிகளையே கடித்தான்.....”

என்று புதுக்கவிதைப் படிமங்கொண்டு சமுதாயப் போலிகளைச் சாடும்
ஒரு கவிதை.

இவ்வாறு, ஜனரஞ்சக, பாமர சொற்களைப் பகட்டாகப் பாவிழை
யாக்கி நெய்யப்பட்ட இவரது தனித்துவக் கவிதைகளில் பிரசுரமானவை
போக இன்னும் ஏராளமான கவிதைகள் கையெழுத்து வடிவில் இவரது
வீட்டில் கண்ணயர்கின்றன. அவற்றில் தேசிய மட்டத்தில் நடைபெற்ற
பல்வேறு போட்டிகளிலும் பரிசு பெற்ற பல கவிதைகளும் அடங்கு
கின்றன. கட்டுரைகளும் இடம்பெறுகின்றன.

போட்டிகளில் முதலாம், இரண்டாம் இடங்களைப் பெற்ற கவிதை,
கட்டுரைகளைத் தவிர்த்து இவர் எழுதிய நாடகங்கள் பலவும் முதன்மை
இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் “காலச்சக்கரம்” என்னும் நாடகம்
1976ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு பிரதேச கலா மன்றத்தினர் நடாத்திய
நாடகப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
இந்நாடகம் காத்தான்குடி நவ இலக்கிய மன்றத்தினரால் மேடை
ஏற்றப்பட்டது. அன்று ஜனாப் எம்.சி. முஸ்தபா ஆசிரியர் சிறந்த
குணச்சித்திர நடிகராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விருதுகளும் பெற்றார்.
மேலும், போராட்டம், தியாகச் செம்மல், கொடுமைகள் அழிக்கப்படு
கின்றன, கிருஷ்ணன் தூது, கலிகாலப் பாட்டி முதலான நாடகங்களும்
அபூநவாஸ் கலாவட்டத்தினராலும் பாடசாலை உயர்தர மாணவர்களி
னாலும் மேடையேற்றப்பட்டன.

இவ்வாறு, அறுபது காலப் பகுதியிலிருந்து கலையிலக்கியப்
பணியாற்றிவரும் நம்மூர்க் கவிஞரின் கவிதைப் படைப்புகளும் பிற

ஆக்கங்களும் அவர் வாழும் போதே நூலுருப் பெறுமானால் அதுவே நாம் பெற்ற பெரும் பாக்கியமாகும்.

- தொகுப்பு : எம்.வை.எம். இப்ராஹீம் (ஏருர் யுவன்னா)

ஏறாவூர் தாஹிர்

“ஏறாவூர் தாஹிர்” என எல்லா இலக்கிய நெஞ்சங்களாலும் அறியப் பட்டவர்தாம் எஸ்.எச்.அகமட்-லெப்பை என்னும் இயற் பெயருக்குரிய கவிஞர். இவர் 1970ஆம் ஆண்டின் பின் இலக்கிய வானில் பிரகாசித்தாலும் 60இன் பிற்பகுதியிலேயே தினகரனில் வெளியான “பாலர் கழகம்” பகுதியில் தளர்நடை போட்டுத் தடம் பதித்தவர். தமிழறிவோடு பொது அறிவையும் இளம் பருவத்திலேயே வரித்துக் கொண்ட இவர் இன்று ஏராளமான இலக்கியப் படைபலங்களுக்குச் சொந்தக்காரராகத் திகழ்கின்றார்.

கலையும், கலைசார் திறனும் கருவிலே சிலர்க்கு இறைகடாட்சமாய் அமைந்துவிடுவதுண்டு. ஆம், இவரது தாய், தந்தையர் மார்க்கக் கல்வி ஞானம் தோய்ந்து கலையின் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்தவர்கள். அத்தகைய கல்வியறிவுடையோரான சாஹுல் கமீது - கதீசத்தும்மா தம்பதியர்க்கு தலைமகனாய்ப் பிறந்தவர்தாம் தாஹிர். கல்லூரி வாழ்க்கையில் முதன்மையுடன் விளங்கியதால் இவரை ஆசிரியர்கள் விஞ்ஞானத் துறையில் கல்வி பயிலவே ஆற்றுப்படுத்தினர். ஆனால், அவரது நாட்டமும் ஊட்டமும் கலைத்துறையிலேயே சங்கமித்தன. 1977/1978 இல் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று வெளியேறிய இவர், தனது சேவையின் இறுதிக் காலப் பிரிவில் மட்/ ஏறாவூர் நகுமானியா மகா வித்தியாலயத்தின் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணி புரிந்து, அவ்வித்தியாலயத்தின் பெயரையும் புகழையும் கலை கலாசாரப் போட்டி நிகழ்வுகளில் முதன்மை பெறச் செய்தார்.

அடக்கமும், ஆற்றலும் மிக்க கவிஞர் தாஹிர் கவிதை, கதை, கட்டுரை, நாடகம், உரையாடல் போன்ற பல துறைகளிலும் இன்று வரை சோடைபோகாமல் பிரகாசிக்கின்றார். இவரது ஆக்கங்களை இலங்கையில் வெளியாகும் தமிழ் தினசரிகள் மட்டுமன்றி இந்தியாவில் வெளியாகும் சஞ்சிகைகள் கூட அன்றும் பிரசுரித்தன. இன்றும் பிரசுரித்து வருகின்றன.

சமுதாயப் போலிகளைச் சாடுவதும், பெண்ணியல் அடிமைத் தளையைக் கண்டிப்பதும் இவரது கவிதைகளின் அடிநாதமாய் ஒலிக்கின்றன. அன்றியும் இஸ்லாமியத் தத்துவங்களையும்

இலட்சியங்களையும் இவர் இலச்சினையாகப் பொறித்துள்ளார். சொல்வீச்சு, சந்தம், ஓசைநயம் எல்லாம் இவரது கவிதைகளுக்கு அணிகலன்களாய் அமைந்துள்ளன.

இதோ, அவர் படைத்த கவிதைகளில் ஒரு துளி!

கொடுசெய லடிதடி அடியொடு சாயவும்
கிடுகிடு வெனவளர் பகைபழி தீயவும்
படுகுழி விழுவினை சதிகளு மாயவும்
வாழத் துடிக்குது உலகம் - அதற்கு
வடிகா லமைக்குமா மனிதம்?

(12.08.2001 - தினகரன்)

சீர், தளை, யாப்பியல் மரபு பிறழாமல் வடிக்கப்பட்டுள்ள இக் கவிதை எதுகை, மோனைச் சிறப்புடன் பொலிவது மட்டுமன்றி கவியேறு உமறுப் புலவர் படைத்த பதுறுப் படலக் காட்சியொன்றில் ஹஸ்ரத் அலி (ரலி) அவர்கள் அமர்ந்து சென்ற புரவியின் வேகச் சந்தத்தையும் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றது.

படிகிடு கிடெனநாக முடிநெறு நெறெனவாரி
படுதிரை யளற தாகவே.....”

எனத் தொடரும் அந்த விருத்தப் பாவின் சந்த அமைப்பிலிருந்து கவிஞரின் கவிதை சற்று வேறுபட்டாலும் உணர்ச்சி பாவத்திலும் உணர்வோட்டத்திலும் ஒப்புடன் விளங்குவது நயக்கத்தக்கது.

இது தவிர “விந்தை விரிகிறது” என்னும் தலைப்பில் பிரசுரமான கவிதை ஒன்றில்,

இதழ் இதழாய்ப் பூமறைந்து
இளம் பிஞ்சாய்ச் சமைகிறது
கற்பாறை சிதைவடைந்து
கற்சிலையாய் நிமிர்கிறது
கற்பாறை நெஞ்சங்கள்
கரைவதற்கேன் மறுக்கிறது?

என்று அழிவில் அரும்பும் ஆக்கப் பயன்பாட்டுத் தத்துவம், பாடு பொருளில் மனித சுபாவத்தைச் சீண்டியிருப்பதும்

பிறிதொரு கவிதையில்

“எல்லாரும் எல்லாமே
பெற்றிந்த வையம்

நல்லாட்சி, நல்வாழ்வில்
நலம் காணல் வேண்டும்”

என்று பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தைப் புகட்டியிருப்பதும்,

“விடிவெள்ளி தெரியும் வரை” என்னும் கவிதையில்

“சிறுகடிக்க முனைகையிலே
சிறுகொடிக்கப் படுகிறது
படகோட்ட முனைகையிலே
பாய்கிழிக்கப் படுகிறது.
ஏறிவிட நினைக்கையிலே
ஏணிக்கால் உடைகிறது”

என முயற்சியை முறியடிக்கும் சந்தர்ப்பச் சரிவுகளைச் சுட்டியிருப்பதும்
எதார்த்த பூர்வமாய் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு, நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகளைப் பிரசவித்து பிரசுரத்
திற்கு விட்ட தாஹிர் அவர்கள் கவிஞர் புரட்சிக் கமால் முதலான பல
கவிஞர்களின் பல கவியரங்க மேடைகளில் கலந்து கலகலப்பூட்டியவர்.
சொற்கவை, பொருட்சுவை, அங்கதச் சுவை அனைத்தும் அவர் யாத்த
கவிதைகளில் இழையோடியிருக்கும்.

இவர் சர்வதேச மட்டத்தில் நடைபெற்ற கட்டுரை, கவிதை, இசை
ஆக்கம் முதலான பல போட்டிகளில் பணப் பரிசில்களும் விருதுகளும்
பெற்றுள்ளமை வித்தகத் திறமைக்குப் போதிய சான்றுகளே.
அவையாவன,

1. இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம், விக்டோரியா - அவுஸ்திரேலியா
-முத்தமிழ் விழா- 1999 (கவிதைப் போட்டி) சர்வதேச ரீதியானது
2. கல்வியமைச்சால் 12.11.2002 இல் நடாத்தப்பட்ட அரசு ஊழியர்களுக்
கிடையிலான பாடல் புனைவு கவிதைப் போட்டி
3. அகில இலங்கை இஸ்லாமிய கலை இலக்கியச் சம்மேளனம்
நடாத்திய கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான விமர்சனப் போட்டி.

இவ்வாறு, ஆற்றல்மிக்க கவிஞரின் ஆரம்பகாலப் படைப்புகள்
எல்லாம் இயற்கை அனர்த்தங்களினாலும், வன்செயல், புலம் பெயர்
வினாலும் அழிந்து போனமை வேதனைக்குரியதே. இவை தவிர
எஞ்சிய நூற்றுக்கணக்கான ஆக்கங்கள் நூலுருப் பெறும் தகுதியுடன்
“தாலி” பாக்கியத்திற்காகத் தவங்கிடக்கின்றன.

ஜனாப் என்.எல்.எம். அஜ்வத், பி.ஏ

ஏறாவூர் 3ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட என்.எல்.எம்.
அஜ்வத் ஆசிரியர் மார்க்கப் பணி தோய்ந்த நூகு லெவ்வை ஆலிம்
அவர்களின் மூத்த புதல்வராவார். அலிகார் தேசிய பாடசாலையில்
ஆரம்பக் கல்வியை மேற்கொண்டு அதே பாடசாலையில் ஆசிரியராகக்
கடமையாற்ற முதல் நியமனம் பெற்றார். இதன் பின்னர் 1965ஆம்
ஆண்டு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகி பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டு.
கலைத்துறைப் பட்டதாரியானார். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும்
ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினாலும் இவரது சேவைக் காலம் அதிகமாக
அலிகார் தேசிய பாடசாலையிலேயே நீடித்திருந்தது. மட்/ நகுமானியா
வித்தியாலயத்தில், அதிபராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்ட காலப் பகுதியில் இவர் எழுத்துத்
துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். 1976ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்
இவர் கலைத்துறை சார்ந்த பல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்.
கட்டுரை, நாடகம் முதலான போட்டிகளில் மாணவர்களைத் தயார்ப்
படுத்தி நெறிப்படுத்தியுள்ள இவர் எழுதி அரங்கேற்றிய “தீராத வடு”
என்னும் சரித்திர நாடகம் பலரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றிருந்தது.

கற்பித்தல் பணியோடு சமூகத் தொண்டிலும் இவர் முன்னின்று
உழைத்தார். 1976ஆம் ஆண்டு அரசு ஊழியர் சங்கச் செயலாளராகப்
பணியாற்றியுள்ளார். அத்துடன், ஏறாவூர் 1ஆம் குறிச்சி முகைதீன்
ஜம்ஆ பள்ளிவாசல் தர்மகர்த்தாவாகவும் அதே காலப் பகுதிகளில்
கடமையாற்றியுள்ளார். இன்முகங்காட்டி பலரோடும் அன்பாகப்
பழகுவார். நகைச்சுவையாகவும் பேசுவார். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளரு
மாவார். இவர் ஏறாவூரில் நடைபெற்ற விவாத அரங்கு, பட்டிமன்றம்,
கருத்தரங்கு முதலானவற்றில் பங்குகொண்டு சிறப்பித்துள்ளார்.

இவர் இன்று ஆசிரியப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று மார்க்கப்
பணியில் முழுமையாக ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

அபூ யாசீர் (எம்.எம். இஸ்மாலெவ்வை)

ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மகுமுது
லெவ்வை - இஸ்மா லெவ்வை என்பவர் நீண்ட காலமாக கலையுலகில்
பிரவேசித்து பிரசித்தமானவர். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராக வில்லிசை
யாளராக விளக்கம் பெற்ற இவர் எழுபது காலப் பிற்பகுதியில் “அபூ
யாசீர்” என்னும் புனை பெயரில் தினகரன், தினபதி, வீரகேசரி முதலான

புதினப் பத்திரிகைகளில் தமது கவிதைகளை வலம் வரச் செய்துள்ளார். மட்டக்களப்பு போக்குவரத்துச் சபையின் உள்ளகக் கணக்காளராகப் பணிபுரிந்த இவரின் தந்தை கூட சீனி முகம்மது அண்ணாவியாரின் களிக்கம்பாட்டக் கலைக் குடும்பத்தோடு ஒன்றித்து பாரம்பரியக் கலையைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். ஆதலால், கவிஞரின் கலாரசிகத் தன்மையும், கலை இலக்கிய ஈடுபாடும் தந்தை வழி கிடைத்த முதுசம் எனலாம்.

இவரது கவிதைப் படையல்களில் பெரும்பாலும் ஏழ்மையின் ஏக்கங்களையும் உழைப்பாளியின் உழைப்புத் திறனையும் தரிசிக்க முடிகின்றது. “மலர்ந்திடாதோ... வாழ்வு” என்னும் அவரது கவிதையில்,

“நானைக்குப் பெருநாள் ஆமாம்
நாமென்ன செய்வோ மென்றாள்
வேளைக்கு உணவு மில்லை
வெந்திடும் அடுப்பில் நாளும்
பூனைக்கு வேலை அங்கே
புகைந்திடும் பழக்கமில்லை
ஏழ்மையின் நிலையீ தென்றால்
எப்படிப் பெருநா ளாகும்?”

(1980.08.13) தின்பதி

என்ற கவிதை அடியில் பணம் படைத்தோர்க்கே பெருநாள் நமக்கு ஏது திருநாள்? என்ற ஏழையின் பெருமூச்சு நெஞ்சை நெருடச் செய்கின்றது.

மேலும், “பெண் தேடுகின்றார்” என்னும் பிறிதொரு கவிதையில் சீதனக் கொடுமையைச் சாடி சுய உழைப்பில் உழைத்து முன்னேற முடியாத ஆண் வர்க்கத்தைக் கண்டிக்கின்றார்.

சுயமாக உழைத்து முன்னே றுகின்ற
சுந்தர புருஷர்கள் இல்லை நாட்டில்
நயமாகப் பொருள்வாங் கிப்பெண் கொள்வோர்
நடமாடும் நாளமலிந் துதொல்லை ஏட்டில்
கதையா கச்சொல்பவர் இருந்து ஏழைக்
கன்னியர்க் கென்னபயன்? அவர்கள் பாட்டில்
சிதையாகிச் செல்வதுதான் வாழ்வு என்றால்
சிங்காரப் புருஷர்களே வேண்டாம் நாட்டில்

இவை தவிர “ஒரு குடிசை அழுகிறது என்னும் கவிதையில் மாரி மழையை எல்லோரும் போல் வரவேற்காமல் ஏழையின் பக்கச்சார்பாய் நின்று எட்டிப் போகுமாறு விரட்டுகின்றார்.

மாரியே மழையே உன்னை வாரியே அணைத்துக் கொள்ள
பாரிலே முளைத்து வாடும் பயிரினம் உண்டு மேகத்
தேரிலே ஏறி வந்துநீ தேங்கியே வயல்நிறைந்தால்
ஏரிலே வாழ்வோர் நெஞ்சம் ஏற்றிடும் போற்றி நிற்கும்
போரிலே தோற்றோன் உள்ளப் புழுங்கலில் தீய்ந்து ஓலைக்
சூரையின் கீழ்வாடும் ஏழையென் நிலையைப் பார்த்து
வாராதிருப் பாயானால் வாழ்த்துவேன் உன்னைக் கண்டு
போராடும் குடிசைக் கோர்நாள் புதுவோலை கட்டி
வைப்பேன்.

இவ்வாறு, சமுதாய அடிமட்டங்களைத் தரிசித்து அவர்களின் குரலாகக் கவிதைகளைப் படைத்த கவிஞர் அரசியல் மேடைகளிலும் அவ்வப் போது தோன்றி பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுவதுண்டு. குறிப்பாக, முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஆரம்ப கால உறுப்பினராகத் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட இவர் மாவட்டக் கொள்கை பரப்புச் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

அல்ஹாஜ் எச்.எம்.எம். அஜிவத்

ஏறாவூர் 3ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் கலைத்துறையில் ஈடுபாடுடையவர். 1970 காலப் பகுதியில் கவிதை யாத்து வந்தவர். முன்னோடிக் கவிஞர் பலரின் தலைமையில் நடை பெற்ற கவியரங்குகளில் அங்கதச் சுவையுடன் கவிபாடி சபையைக் கலகலப்பூட்டியவர். கலைசார் திறனும் கவித்துவ உணர்வும் இவரது பரம்பரை வழி மூலம் கிளைத்தனவாகும். இவரது தந்தை பாரம்பரியக் கலை வடிவங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த கலைஞராக, கலா ரசிகராக ஏறாவூர் மக்கள் மத்தியில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியவர்.

கயாத்துக் குட்டி - கச்சம்மா தம்பதியர்க்கு மகனாகப் பிறந்த அஜிவத் ஆசிரியர், ஏறாவூர் அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவர். வந்தாறுமூலை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் உயர்கல்வி கற்றுத் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் வணிகத்துறைப் பயிற்சியை மேற்கொண்டும் ஆசிரிய பணியில் காலுன்றினார். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வணிகக் கல்வியைப் போதித்தார். பட்டப் படிப்பின் பின் தம் கல்வித் தகைமையை வளர்த்து (Bsc - BAD) உயர்தரக் கல்வி கற்கும்

மாணாக்கரின் உயர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாய் அமைந்தார். சேவையில் இருக்கும் போதே சன்மார்க்கப் பணியிலும் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். மார்க்கக் கடமையில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக கலைத்துறை ஈடுபாட்டிலிருந்து முற்றாக ஒதுங்கிக் கொண்டார். இருப்பினும், அவரது கலைத்தொண்டு இன்றும் நினைவு கூரப்படுகின்றது.

பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி மாணவராயிருந்த காலப் பகுதியில் இவர் பல கவியரங்க மேடைகளைக் கண்டுள்ளார். காரை நகர் சுந்தரம் பிள்ளை, புதுவை இரத்தினதுரை, கலைவாதி கலீல், புரட்சிக் கமால், அ.ஸ.அப்துல் சமது ஆகியோரின் தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்குகளில் இவர் கவிதை வாசித்துச் சிறப்பித்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வில்லுப் பாட்டு பிரசித்தமாகி வந்த காலப் பகுதியில் முஸ்லிம் கலைஞர்களும் தமது கலாசார விழுமியங்களை வில்லிசைப் பாட்டினூடாக வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினர். குறிப்பாக காத்தான்குடி நவஇலக்கிய மன்றத்தினரின் அனுசரணையோடு ஜனாப். எம்.சி.எம். முஸ்தபா (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) என்பார் வில்லிசையை ஏறாவூரில் அரங்கேற்றி வைத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 1976ஆம் ஆண்டு எச்.எம்.அஜிவத் ஆசிரியர், கழக நிதிக்காகவும், தேர்தல் பிரசார நிகழ்வாகவும் மூன்று வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றினார்.

- செயினா உம்மாவும் செல்ல மகனாரும்
- மொட் பொடியன் மோறு லெவ்வ
- பைல் புத்தகம் பறந்து போகுது

போன்ற தலைப்புகளில் அரங்கேற்றப்பட்ட வில்லிசை நிகழ்வுகள் பார்வையாளர் மத்தியில் பரபரப்பை உண்டாக்கின. பாராட்டைப் பெற்றுக் கொடுத்தன. கிழக்கிலங்கையில் பல்வேறு இடங்களிலும் அவை மீண்டும் மீண்டும் அரங்கேற்றப்பட்டன. கழகங்களுக்குப் போதிய நிதியையும் ஈட்டித் தந்தன.

இவ்வாறு, கவிஞராக, கலைஞராகக் களங்கண்ட அஜிவத் அவர்கள் 1985க்குப் பின் கலைத்துறை நிகழ்வுகளை விட்டு முழுமையாக ஒதுங்கிக் கொண்டார். இன்று, ஆசிரியத் தொழிலில் ஓய்வு பெற்று ஆத்மீகத் தேடலில் அமைதி காண்கின்றார்.

ஜனாப். எம்.சி.முகம்மது

ஏறாவூர் 3ஆம் குறிச்சியில் வசிக்கும் எம்.சி.முகம்மது அவர்கள் கலைப்பட்டதாரி ஆசிரியராக, விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி மாணவ சமுதாயத்தின் நன்மதிப்புக்கும் நயத்தலுக்கும் ஆளானவர். முகம்மது காசிம் முகம்மட் என்னும் இயற்பெயருக்குரித்தான இவரை எல்லோரும் "எம்.சி. என்றே இலகுவாக அழைப்பர். பள்ளிப் பருவத்தில் பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, விவாதப் போட்டி முதலானவற்றில் பங்குகொண்டு ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்; பல பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார். கலைத்துறைப் போட்டிகளில் மட்டுமன்றி மெய்வல்லுநர் போட்டிகளிலும் காலான்றி விருதுகளையும் சான்றிதழ்களையும் பெற்றுள்ளார்.

இவரது கலையுலகப் பிரவேசமும், அரசியல் மேடைப் பிரசார எழுச்சியும் 1965ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. பிரபலமான சிறுகதை எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரையிடம் அரசியல் ஞானத்தையும், புரட்சிக் கமாலின் பாசறையில் புதுயுக கலைப் பரிமாணங்களையும் கற்று கலைவானில் சுடர் வீசத் தொடங்கினார். இவர் படைத்த கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனங்கள், விசேட துணுக்குகள் எல்லாம் தேசியப் பத்திரிகைகளிலும், இளம்பிறை, பாமிஸ் முதலான சஞ்சிகைகளிலும் பரவலாக வெளிவரத் தொடங்கின. "இரவொன்று புலர்கின்றது" என்னும் தலைப்பிலான இவரது கவிதை புனித லைலத்துல் கத்ர் இரவின் மகிமையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. அக்கவிதையின் சில அடிகள் நயத்தலுக்குட்படுத்தப் படுகின்றன.

இரவொன்று இதழ்விரித்து
இனிதே புலர்கின்றது.
இறைவன் அருட்குடரால்
இதயம் ஒளிக்கின்றது.
அருமை பெருமைகளை
அவனிக்குச் சொல்ல வந்த
லைலத்துல் கத்ர் - இன்று
இனிதே புலர்கின்றது.

அருளாளன் றகுமத்தாக
அகிலத்தின் தூதாய் வந்த
அண்ணலெம் நபிகள் மூலம்
அருமறை வந்த நாளின்

மறுவிலா மாண்பனைத்தும்
மாநிலம் பெறுவதற்காய்
லைலத்துல் கத்ர் - இன்று
இனிதே புலர்கின்றது.

இவ்வாறு, பல அடிகளைக் கொண்டு அக் கவிதை லைலத்துல் கத்ர் இரவின் வரிசையையும் மாண்பினையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இக் கவிதை தவிர,

- காலத்தின் கண்ணாடி (வீரகேசரி 14.08.1989)
- பிறையே நீ பேசு (வீர. 16.08.1970)
- விடிவெள்ளிகளின் உதயம் (பாமிஸ் 1989)

முதலான கவிதைகளும் அவரது கவித்துவத்திற்குச் சான்றாய் அமைகின்றன.

மிகச்சிறந்த பேச்சாளரான இவர், தேசிய ரீதியிலான பல பேச்சுப் போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்று கௌரவிக்கப் பட்டுள்ளார். 1970 இல் நடைபெற்ற அகில இலங்கைப் பேச்சுப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்று முன்னாள் பிரதமர் திருமதி. ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்களால் பதக்கம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் இலக்கியத் துறையில் கவிதைகள் மட்டுமல்லாது பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். 1979 இல் பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டில் பொதுசன தொடர்பு சாதனங்களும் முஸ்லிம்களும் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றை சமர்ப்பித்தார்.

கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முது அவர்களைத் தேசியத் தலைவராக மதித்து என்றும் கண்ணியப்படுத்தும் எம்.சி.முகம்மது அவர்கள் அவர் பற்றிய வரலாற்றுக் கட்டுரையை வரைந்துள்ளார். அத்தோடு, அல்லாமா இக்பால், கவிஞர். புரட்சிக் கமால், அல்ஹாஜ். எம்.ஏ.சி.ஏ. றகுமான், பத்திராதிபர் எஸ்.டி. சிவநாயகம் முதலியவர்களைப் பற்றியும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவரது பணி மேலும் தொடர்கின்றது.

யூ.எல்.எம். ஜெயினுதீன்

கலை இலக்கியப் பணியை பொழுது போக்காகக் கொள்பவர் பலர். அதனையே உயிர் மூச்சாகக் கொள்பவர் சிலரே. அத்தகைய சிலரில் ஒருவர் இவர். கல்வி பயிலுங் காலத்திலேயே கலை இலக்கியப் பணியில் காலான்றிய யூ.எல்.எம். ஜெயினுதீன் அவர்கள் எழுபது காலப் பகுதியில்

எழுத்துத் துறையில் பிரவேசித்து கதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் முதலான ஆக்கங்களைப் பிரசுரத் தளங்களில் வெளிவரச் செய்துள்ளார். கணிதத்துறை ஆசிரியராக, கல்லூரி அதிபராக, கதைஞராக, கவிஞராக, கட்டுரையாளராக - சமுதாயத்தால் அடையாளங் காணப்பட்ட யூ.எல்.எம். ஜெயினுதீன் கல்விப் பணியில் மேனிலையும் தராதரமுங் கண்டு இன்று கல்குடா வலய, வலயக் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணிபுரிகின்றார்.

இவர் ஊரில் புகழ்பெற்று விளங்கிய விதானையாரான (கிராம சேவையாளர்) உதுமாலெவ்வை, தம்பதியர்க்கு மூன்றாவது மகவாகப் பிறந்தார். கல்லூரித் தேர்வுகளில் முதன்மை மாணவனாக விளங்கி, ஆசிரியத் தொழிலில் அடிதோய்த்தார். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கை நெறியை மேற்கொண்ட காலத்தில் முஸ்லிம் மஜ்லிசின் தலைவராகவும் "இன்கிலாப்" சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் இவர் பணியாற்றி, தமது திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மர்ஹூம். எம்.எம். யூசுப் ஆசிரியரோடு இணையாசிரியராக இருந்து இவர் வெளியிட்ட "சலவை" என்னும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகை பிரபல எழுத்தாளரான எஸ். பொன்னுத்துரையின் நல்லதோர் அணிந்துரையுடன் வாசகரின் சுவைப் புலனைத் தொட்டது.

இவரது ஆக்கங்களில் சமதர்மக் கோட்பாடும், சமுதாய நலிவுகளும், முஸ்லிம் சமுதாய எழுச்சிக்கான உரிமைக் குரலும் மேலோங்கிக் காணப்பட்டன. "மரணமே வருக" என்னும் இவரது கவிதை எதார்த்தமாக அமைந்துள்ளது.

“முப்பது ஆண்டுகளின் முன்னர்

சூன்ய மாயிருந்த நான்தானே...

இன்று “நான்” ஆனேன்.

இன்று நானாக இருக்கும் நான்

இன்னும் சில காலங்களின் பின்னர்

சூனியமாகிவிடுவதில் என்ன புதுமை”

இதனைத் தவிர,

“ஏனிந்த உறங்கு நிலை

சாக்கடையில் வீசடும்”

முதலான கவிதைகளில் “எல்லாரும் எல்லாம் பெற்று வாழ வேண்டும்” என்ற சமதர்ம சித்தாந்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இவரது ஆக்கங்கள் பெரும்பாலும் ஈழத்துத் தினசரிகளிலும் மல்லிகை, குமரன் முதலான சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

கவிதைத் துறையை விட இவரின் கட்டுரை, கதை, ஆய்வுரை முதலான ஆக்கங்களே கூர்மையுடையனவாய் விளங்குகின்றன. பிரசித்தி பெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளரான ஜெயகாந்தனின் கதைப் புலத்திலும், கருத்தளத்திலும் சுழியோடிய ஜெயினுதீன் அவர்கள்

1. இருபது ஆண்டுகள் தரித்த ஒரு கர்ப்பம்
2. ஒரு நேர்கோட்டில் மூன்று புள்ளிகள்
3. பல்கலைக் கழகமும், பட்டதாரியின் ஆசைகளும் எனுந் தலைப்பு களில் பல கதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் தனித்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் குரலாக ஒலித்த "எழுச்சிக் குரலின்" ஆரம்ப கால எழுத்தாளராகக் காலுன்றியவர் ஜெயினுதீன் அவர்கள். அப் பத்திரிகையில் அவரது ஆக்கங்கள் பல முஸ்லிம் சமுதாய உரிமைகளைச் சுட்டிக்காட்டி மாற்றாரின் ஊடுருவலையும், புறக்கணிப்பையும் கண்டித்தன. சில ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வாரா வாரம் தொடராக வெளிவந்து வாசகரின் ஆவலைத் தூண்டின. வசன நடை இறுக்கமும் கருத்துக் கண்ணோட்டமும் பாராட்டத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளன.

1. இலங்கை முஸ்லிம்களும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியும். (1984/ 1985 இன்கிலாப்)
2. சிறிலங்கா-முஸ்லிம் காங்கிரசின் தோற்றமும் இலங்கை முஸ்லிம் களின் அரசியல் சிந்தனையும் (எழுச்சிக் குரல்)
3. இலங்கை இந்திய சமாதான ஒப்பந்தமும் வட - கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடும் (எழுச்சிக் குரல்)

ஆகிய கட்டுரைகள் காத்திரமான படைப்புகளாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு அரசியல் ஆய்வுக் கண்ணோட்டமாக வெளிவந்த ஆக்கங்களில் சில "அன்சர்" என்னும் புனைபெயரிலும் வெளிவந்துள்ளன. இவரது ஆக்கங்கள் எல்லாம் நூலுருப் பெறுமானால் எதிர் காலச் சந்ததியினர்க்குச் சிறந்ததொரு வரலாற்றுத் துணை நூலாய் அமையும் என உறுதியாக நம்பலாம்.

எம்.வை.எம். இப்றாகீம் (ஏறூர் யூவன்னா)

ஆரவாரமில்லாமல் அடக்கமாக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் அமிசடக்கமான கவிஞர் பரப்பில் "ஏறூர் யூவன்னா"வும் ஒருவர். ஆசிரியராக, கவிஞராக, ஓவியராக பரிணாமம் பெற்று, பலரின் நயத்தலுக்கும் பாராட்டுக்கும் உட்பட்ட இவர், கணிதத்துறை ஆசிரியராக கால்பதித்தாலும், கருத்தும் கவனமும் கலைத்துறைப் படிமங்களிலேயே கூர்மையடைந்தன. இதனால், எழுபது காலப் பிற்பகுதியில்

கலையுலகில் பிரவேசித்து கவிதை, கதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய காத்திரமான படையல்களைப் பிரசுரத்திற்கு விட்டார் பல படையல்களுக்குப் பணப் பரிசும், விருதுங்கூடப் பெற்றார்.

இவரது இயற்பெயர் முகம்மது யூசுப் - முகம்மது இப்றாகீம். இளம் பருவத்திலேயே தாய், தந்தையரையும், உடன் பிறப்புக்களையும் ஓம்பும் பாரிய பொறுப்பைத் தலைச்சமையாக்கிக் கொண்ட இவர் தையற் கலை மூலம் வருவாயைப் பெற்று தன் கல்வியறிவையும் மேம்படுத்திக் கொண்டார். கல்வி பயிலுங் காலத்திலேயே, கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்டு, கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளைப் பொறுப் பாசிரியராக இருந்து வெளியிட்டுள்ளார்.

1977இல் ஆசிரிய தொழிலில் இணைந்து கொண்ட இவர், தாம் கடமைபுரிந்த பாடசாலைகளிலெல்லாம் மாணவர்களின் ஆக்கத் திறனை மேம்படுத்த பல சஞ்சிகைகளைப் பொறுப்பாயிருந்து வெளிவரச் செய்துள்ளார். ஏறாவூர் றகுமானியா வித்தியாலயத்தில் முத்திங்கள் வெளியீடாக "றகுமானியா" என்னும் பெயரில் வெளியான சஞ்சிகையும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத் தண்ணீர் ஊற்று முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயத்தில் பணியாற்றிய போது வெளிவரச் செய்த "வளர் பிறை" என்ற சஞ்சிகையும் இவரது மேலான முயற்சியினால் வெளிவந்த வையே.

இவரது அறுவடைகளாகக் கொள்ளத்தக்க சஞ்சிகைகளில் "செந்தேன்" என்னும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகை சிறந்ததொரு கலைப்பரிமாணமுள்ள படையலாகும். "அன்புமான்" என்னும் புனைப் பெயரில் புதைந்துள்ள ஆசிரியர் ஏ.ஏ. றகுமான், ப.நோ.கூ. சங்க ஊழியர் எம்.ஐ.ஏ. தாஹா ஹஸன் ஆகிய மூவரின் கூட்டுழைப்பில் உருவான அச்சஞ்சிகை இரண்டு வெளியீடுகளே களங்கண்டாலும், மனங்கொள்ளத்தக்க கலைச் சிறப்புடையனவாம்.

கலைஞரின் ஆக்கங்களுக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற விருதுகளில், சாகித்திய விழா கவிதைப் போட்டி விருது சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இலங்கை கலாசாரப் பேரவையினால் 1975ஆம் ஆண்டு நடாத்தப்பட்ட இப் போட்டியில் இவர் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்று பணப் பரிசிலையும், விருதையும் சுவீகரித்துக் கொண்டார். மேலும், 1979ஆம் ஆண்டு தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியிலும், இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்று திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது உயிரோட்டமான ஓவியங்களின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றுக்கு விருதும் கிடைத்துள்ளது. ஏறாவூர் நகர பிரதேச

சபைக்கான இலச்சினை உருவாக்கும் போட்டியில் இவரது ஆக்கமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பரிசில் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது. அவர் வரைந்த இலச்சினையே இன்றும் பிரதேச சபை இலச்சினையாக மிளிக்கின்றது.

கவிதை வடிவமைப்பில் கனதியான கட்டுமானத்தைக் காணவிழையும் 'யூவன்னா' அவர்கள் புதுக் கவிதைப் படிமங்களையும், மரபுவழிச் சந்தங்களையும் தமது கவிதைப் படையல்களில் பின்னியுள்ளார். "துணையே தருவாய்" என்னும் தலைப்பில் பிரசுரமான இவரது கவிதை இறையருள் இறைஞ்சுதலாக அமைந்துள்ளது.

நெடுநாள் புவிமேல் நினையுஞ் சிலநாள்
நிலைத்தே வாழக் கருணை புரிவாய்!
தொடுவான் வரையும் தொடர்ந்தே சென்று
தொண்டுகள் புரியும் திறனைத் தருவாய்!
கடுகாய், கடுகிற் சிறிதா யெனினும்
கடைத்தேற் றிடுவாய் கருணைக் கடலே!.

இவை தவிர சமுதாயப் பிரக்ஞையுடன் எழுதப்பட்ட புதுக்கவிதை வடிவங்களில் குறியீடு, படிமம், சொற்செட்டுகளெல்லாம் நயத்தற்கு உரியனவாய் அமைந்துள்ளன.

சமுதாயக் காட்டினூடே
நாங்கள்
எங்கும் எப்படியும்
அலைவோம்!
ஏனெனில்
தண்டனை முடிகள்
குத்தாதவாறு
நாங்கள்
"கௌரவச்" செருப்புகளை
அணிந்திருக்கிறோம்.

என கௌரவ முத்திரை குத்தப்பட்ட "பிரகிருதிகளுக்குரிய" செல்வாக்கைச் சீண்டி எதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தியிருப்பதும்,

"உலகம் தெரிந்தவன்" என்னும் கவிதையில்,
அவர் சொன்னார் -
"ஏய் புத்தி கெட்டவனே
நுனிக் கிளையில் - நீ

நூதனமா யமர்ந்து
அடியை வெட்டுகின்றாயே...
நொடியில் வீழ்ந்திடுவாய்"
அனுபவசாலியான அவன் சொன்னான்
"ஐயா, பெரியவரே,
அறிவிருக்கிறதா... உமக்கு?
அந்த... நுனிக் கந்தில்தான்
வசந்தம் விளையாடுகின்றது.....!
காய்களும், கனிகளும்
கலகலத்துக் குலுங்குவதும்
அங்குதானே...
ஆதலினால் - நான்
அடிதனை வெட்டுகிறேன்.....!
வீழ்ந்தாலும்
கனியோடு வீழலாமல்லவா?

என அங்கதச் சுவையுடன் கூறியிருப்பதும் நயந்து சுவைக்கத் தக்கவையே....!

இவ்வாறு, எழுபது காலப் பிற்பகுதியில் கலை இலக்கியப் பணியில் காலூன்றி பிரசித்தமான "ஏனார் யூவன்னா" இன்று காமில் அஷ்-ஷெய்கு அப்துல் காதிர் குபி ஹஸரத் அவர்களிடம் தீட்சை பெற்று ஆன்மீகப் பணியில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வருகின்றார்.

அல்ஹாஜ். பஷீர் சேகுதாலுத்

கலை இலக்கியவாதியாக, கல்வித் துறைசார் ஆசிரியராக காலூன்றிய அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் 1985ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அரசியல் வாதியாக அடையாளங் காணப்பட்டார். அகில இலங்கை ரீதியில் அனைவர்க்கும் அறிமுகமான அரசியல் சிந்தனையாளர் அவர். எண்ணம், எழுத்து, சொல், செயல் அனைத்தும் உயிர்த்துடிப்புள்ளன வாய் உணர்ச்சி மிக்கனவாய் அமைய வேண்டுமென்ற வரையறைக்குள் தம்மை வளப்படுத்திக் கொண்டவர். தமிழ் முஸ்லிம் இன உறவை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்குடைய இவர் முஸ்லிம்களின் உரிமையையும், உடைமைகளையும் மீட்டெடுக்க வேண்டுமென்ற முனைப்புடன் இன்றும் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

பஷீர் சேகுதாலுதின் கவிதைகள் உயிர்த் துடிப்பாகவும், உணர்ச்சி வெடிப்பாகவும், உரிமைக் குரலாகவும், உள்ளக் குமுறலாகவும்

உயர்ந்து நிற்பதை உணர முடிகின்றது. புரட்சிப் பாசறையில் படைப் பிலக்கிய கர்த்தாவாக பரிணாமம் பெற்றுப் பட்டை தீட்டப்பட்ட போராளி பஷீர் அவர்களின் கவிதைகளை உள்ளடக்கிய நூலான 'காக்கும் நிலைக்கும் உயிராகி', ஈழப் புரட்சிகர அமைப்பு இலக்கிய வட்டத்தினரால் 16. 08. 1988இல் வெளியிடப்பட்டது. அக்கவிதை நூல் அவரது கலையிலக்கியப் பயணத்திற்கு ஒரு மைல் கல்லாகும். அந்நூலில் விடுதலை வேட்கையும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உத்வேகப் போர் பரணியும் ஒங்கி ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

“.....

துப்பாக்கி உடையணிந்த
அமாவாசை அதிகாரங்கள்
அகில மெல்லாம் அசைந்து வீழ்
துன்ப மெல்லாம் தூர்ந்து நீற
தொழிலாளர் வலுவோடு
துணிந்தெழுமோம் போராட.....!
அவலங்களை எண்ணியெண்ணி
அழுது புலம்புவதோ நாமும்?
ஏற்றத் தாழ்வினைத் துடைத்து
எல்லார்க்கும் வாழ்வு சமமென்றாக
இன்றே அடிமை விலங்கொடித்து
இடியேறாய்ப் பாய்ந்தெழுமோம்.....!
எல்லாமும் எல்லார்க்கும்
என்றோதும் உயிர்ச்சாசனம்
உலகெங்கும் வரையப்படும்
உயர்வான அந்தத் தினம்
நாட்காட்டியில் நடப்படும் வரை
நாமெழுமோம் போராட.....!

இவ்வாறு போர்ப் பரணியாக பகைவர் படையைக் கொன்றொழிக்கும் படையம்பாகப் பாய்ந்து செல்லும் பஷீர் சேகுதாலுதின் கவிதைகள் பல இன்னும் நூலுருப் பெறாமல் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. இவர் அரசியல் வாழ்வில் அடியெடுத்து வைத்தாலும் கலை இலக்கியப் பயணத்தையும் மறந்துவிடவில்லை. அவ்வப்போது நிகழும் கலையிலக்கிய விழாக்களிலும் கவியரங்க மேடைகளிலும் தடம் பதித்து தமிழுக்கும், தமிழ்சார்

கலையுலகிற்கும் பணியாற்றி வருகின்றார்....! இவரின் ஆரம்பகால கவிதைகளில் ஒன்று இதோ....

ஆக்காண்டியின் பிரகடனம்

புல்லின் நுனியில் பனி பூக்கும் அதிகாலையில்
நாங்கள் வயலுக்குப் போனதுண்டு.
முக்காடிட்ட பெண்கள் பனித்துளியை உதறி
புல்லைப் பிடுங்கி எறிவர் களையெனக் கூறி
தனக்கு உரித்தான பசளையை உறிஞ்சி
பயிர்கள் செழிக்கும் வினைகள் அறுத்து
விதையாயும் உயிர்க்கு உணவாயும்
விளையும் பயிர்களின் அறுவடை....!
பயிர்களை விளைவிக்கும் உரிமை
மனிதர் அனைவர்க்கும் பொதுவெனக் கூவி
பூமிக்கும் வானுக்கு மிடையில்...
பரபரப்பாய்ப் பறக்கும் ஆக்காண்டி...
முன்னைய விடுதலைத் தேடல்
இன்னொரு உரிமையை மறுக்கும்
வேதனை கண்டு....
விடுதலை நிகழவே நிகழா தென்று
பிரகடனஞ் செய்தவாறு...
மேற்கில் நுழையும் பனித்துளியைப்
பிரசவிக்கும் சூரியன்....
இரவைப் பகலாக்கி
விடியலை விளைவிக்கும்
கிழக்குச் சூரியன் மீண்டும் உதிக்கும்...
முக்காடிட்ட பெண்களின் கரங்களில்
பூட்டப்பட்ட விலங்குடைக்க...

எம்.எம். ஜமால்தீன் (மருதூர் ஜமால்தீன்)

திருமண பந்த இருப்பு நிலையாலும் தொழிற்றுறை இணைப்பு நிலையாலும் ஏறாவூர் கலைஞர் வட்டத்தோடு தொடுப்பானவர் மருதூர் ஜமால்தீன். எம்.எம். ஜமால்தீன் எனும் இயற்பெயருக்குரிய இவரின்

பிறப்பிடம் சாய்ந்த மருது. கல்முனை ஸாஹிதா தேசிய பாடசாலையில் உயர்தரக் கல்வியையும் “முஅய்யிதுல் இஸ்லாம்” அரபுக் கல்லூரியில் (தர்கா நகர்) மார்க்கக் கல்வியையும் கற்றுத் தேர்ந்த இவர் பிரபல கவிஞர் புரட்சிக் கமாலை மானசீகக் குருவாகக் கொண்டு கவி வானில் பிரகாசமானவர்.

1982ஆம் ஆண்டு கையெழுத்துப் பத்திரிகை மூலம் எழுத்துத் துறையில் பிரவேசமான இவரது முதலாவது கவிதை 1984ல் தினகரனில் பிரசுரமானது. அதனைத் தொடர்ந்து சிந்தாமணி, வீரகேசரி, மித்திரன் வார மலர், எழுச்சிக் குரல், பாமிஸ், நவமணி, பார்வை, இடி, முஸ்லிம் குரல், நிதாஉல் இஸ்லாம் முதலான தளங்களில் தமது ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளார். ஏறக்குறைய 500க்கு மேற்பட்ட ஆக்கங்கள் இவரால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. கவிதை, கதை, கட்டுரை என வடிக்கப்பட்ட அத்தனை ஆக்கங்களும் நூலுருப் பெற்று அரங்கேறும் தகுதி உடையன வாய் கால வரவை எதிர்பார்த்துக் கண்கொட்டாமல் தவங்கிடக்கின்றன.

மரபு வடிவிலும், புதுக் கவிதைப் பாணியிலும் கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர் மருதூர் ஜமால்தீன். “கழனி உழும் நல்லவர்” என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கவிதை ஒன்று சிந்தாமணியில் பிரசுரமானது.

வீடுண்டு வாசலுண்டு
விருந்தாட்டு மிதய முண்டு
காடுண்டு வயலுமுண்டு
கழனியுழும் திறனு முண்டு
பாடுபட்டு உழைப்பதற்கு
பாரியநற் சிந்தை யுண்டு
ஏடுகொண்ட படிப்பெம்மில்
இல்லை யென்றே தள்ளுகின்றார்

(29. 09. 85 சிந்தாமணி)

பாடுபடும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உழைப்புத் திறனைப் போற்றும் கவிஞர் சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வைச் சலிப்புடன் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இதைத் தவிர பிறிதொரு கவிதையில் மானிட நேயத்தையும், இன ஒருமைப்பாட்டையும் எதிர்பார்த்து ஏங்குகின்றார்.

என்றுமே நல்லோர் நெஞ்சம்
ஏங்கியே தேடுகின்ற

இன்பமாய் சாந்தி இந்த
இலங்கையில் தோன்றி மக்கள்
நன்னெறி புரிந்து யிங்கு
நலிவிலாப் பணிகள் செய்து
அன்புடன் வாழு கின்ற
அமைவிடம் பிறந்திடாதோ?

(23. 03. 97 நவமணி)

இவ்வாறு சமுதாய நோக்கை அடி நாதமாகக் கொண்டு கவிதைகளைப் புனைந்த மருதூர் ஜமால்தீன் பல கவியரங்கங்களைக் கண்டவர். இலக்கிய சஞ்சிகைகளையும் இஸ்லாமிய சஞ்சிகைகளையும் ஆசிரிய ராக இருந்து நெறிப்படுத்தியவர்.

இவரின் சில கவிதைகள், கவிச்சுடர் அன்பு முகைதீன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட “எழுவான் கதிர்கள்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இன்று வரை சளைக்காமல் எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டு வரும் மருதூர் ஜமால்தீன் ஏறாவூர் அஞ்சல் அலுவலகத்தில் பணிபுரிவதோடு வானியப்பா தைக்காப் பள்ளிவாசல் பிரதம கத்தீபாகவும் தொண்டாற்றி வருகின்றார். இவரது படைப்புகள் நூலுருப் பெறுமானால் பெரும் பயன்பாடாய் அமையும்.

ஏறூர். எம். சி. உசனார்

“ஏறாவூரில் எழுச்சி மிக்க கவிஞராய் வலம் வரும் கவிஞர் பரப்பில் மீண்டும் ஒரு “அனலக்தர்” என முன்னொருநாள்கவியரங்க மேடையில் கவியேறு திலகம் புரட்சிக் கமாலால் முத்திரை குத்தப்பட்ட கவிஞர் எம்.சி.உசனார். கலைப்பட்டதாரி ஆசிரியரான இவர் எண்பது காலப் பகுதியில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தாலும் 90ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே கவித்துறையில் வளங்கண்டார். பல கவியரங்க மேடைகளையும் கவிப் பொழிவுக்குத் தளமாகக் கொண்டார். சிறந்த பேச்சாளர், நடிகர், கட்டுரையாளர் என அவரது கலைத்துறைப் பயணத்தைக் கோட்டிட்டுக் காட்டலாம்.

வீரகேசரியில் பிரசுரமான இவரது “முரசே முழங்கு” என்னும் ஒரு கவிதை ஈழத்திருநாட்டில் உருவாக வேண்டிய இன ஒருமைப்பாட்டையும் சமத்துவக் கோட்பாட்டையும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

முரசே நீ முழங்கு
முழு இலங்கைத் தீவும் ஜெயம்
ஜெய மெனவே

சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிமெனச்
சிறுமைக் கண்கொண்டு நோக்குகின்ற
பங்கமாம் இனவாதம் ஒழிந்து
பார்போற்றும் சகோதரமாய்
வாழ்வோ மென்று
முரசே நீ முழங்கு
முழு இலங்கைத் தீவும் ஜெயம்
ஜெயமெனவே

எல்லாரும் எல்லாமும் பெற்றிங்கு
எப்போதும் இன்பமுடன் சிரித்திலங்கி
நல்லதோர் இலங்கைத் தாயின்
நலன்பேணும் புத்திரராய் ஆவோமென்று
முரசே நீ முழங்கு
முழு இலங்கைத் தீவும் ஜெயம்
ஜெய மெனவே

(வீரகேசரி 2003)

இக்கவிதை பாரதி பாடிய “முரசு” என்ற கவிதையையும் புரட்சிக்
கமாலின் “கொட்டு முரசே” என்னும் கவிதைத் தளப் படிமங்களையும்
நமக்கு நினைவூட்டுகின்றது. கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் காலத்திலும்,
பயிற்றப்பட்ட - பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்திலும்
கட்டுரை, கவிதை, பேச்சு முதலான போட்டிகளில் பங்கெடுத்து பணப்
பரிசில்களையும், விருதுகளையும் பெற்றுக்கொண்ட ஏரூர் உசனார்,
அனலக்தர் எழுதி இயக்கிய “போராட்டம்” என்னும் நாடகத்தில்
முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்து கனல்தெறிக்கும் வசனத்தால்
சபையோரை ஈர்த்துப் பாராட்டுப் பெற்றுள்ளார். இவர் “சமாதானத்
தேடல்” என்னும் தலைப்பிலான கவிதைப் போட்டி ஒன்றில் முதற்
பரிசைப் பெற்றுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அக் கவிதைகளின்
சில அடிகளை நோக்குவோம்.

அதிகாரம் யாருக்கு?
ஆட்சி யாருக்கு? என்ற
புதிரான இழுபறியில்

பூத்து மலர்ந்ததுதான்
சதிராடும் இன்றைய
சமர்களும் குருதியும்.
விஞ்ஞானப் பெருஞ் சந்தையில்
விற்பனைக்கு வந்திருப்பது
சமாதானப் புறாக்களல்ல
சல்லடை அணுகுண்டுகள்!

ஆகவே,
எங்கிருந்து பிறக்கிறது
இனவெறியும் மதவெறியும்,
பொங்கிச் சீழ் பிடித்த
புறம் போக்கு அரசியலின்
அங்கத்திலிருந்து தான்...
அது பிறக்கின்றது.

எனவே,
சமாதானத் தேடல் செய்வது நாமல்ல.
சாத்திரக் காரணா குறிகேட்டுத் திரிவது?
பாத்திரக் காரணா பாணை விலை கேட்பது?
தோத்திரந் தெரிந்தவனா சுவாமியைத் தேடுவது?
விதைத்தவன்தான் அறுவடைக்கு
வீறுடன் செல்ல வேண்டும்.

உலக விவகாரம்
உள்ளது போதும்
கிழக்கில் நாமெல்லாம்
கீர்த்தியுடன் உறவாடி
இன உறவை வளர்த்த
இனிய நாட்கள் நினைவுண்டா?

நாகம்மா வந்து
நலம் விசாரித்து
பாத்தும்மாச் சாச்சியின்
நாடி பார்த்து

பிள்ள கிறுகி வந்து பிறப்பதற்கு
பிறகு நான் வரும்போது கட்டாயம் வந்து பார்ப்பன்'

என்று நல்ல சேதி சொல்லி
எழுந்து புறப்படும் போது
“என்னம்மா... எழும்பிட்டிங்க?
பொழுது சாஞ்சவுடனே புறப்படலாம்.
என்ற
பாத்தும்மாச் சாச்சியின்
பாசத்தில் சிக்குண்டு
ஆற்று மீன் கறியும்
அவிச்சிக் குற்றிய நெல்லரிசிச் சோறும்
உண்டு களைப்பாறி
உறவை வளர்த்த கதை
உங்கள் நெஞ்சில் நிற்கிறதா?...”

என்று நீண்டு செல்லும் அந்தப் பரிசுக் கவிதை அன்றிருந்த தமிழ் - முஸ்லிம் இன ஒட்டுறவையும் இன, மொழி, மத, கலாசார பேதங்களையும் பரஸ்பர ஒட்டுறவையும் துல்லியமாகப் புலப்படுத்துகின்றது. இக் கவிதையின் முழுமையான வடிவத்தைச் சுவைப்பதே ஏற்புடைத்தாகும்.

(முழுமையான வடிவம் இவரது “முரசே முழங்கு” கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது.)

ஏ.நர்.எம்.சி. உசனார் இன்று அலிகார் தேசிய கல்லூரியில் தமிழ்த்துறை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து தம் மாணவர்களையும் கலை இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபடுத்தி வருகின்றார். இவரது கவிதைப் படைப்புகள் இன்று பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து வருகின்றன. “முரசே முழங்கு” எனும் இவரது கவிதைத் தொகுப்பு நூல் வெளியீடு 29. 08. 2003இல் நிகழ்ந்தேறியது.

ஜனாபா. யூ.எல். அப்பாலியா

1990 க்குப் பின் எழுத்துத் துறையில் காலுன்றிய அப்பாலியா பெண்ணியம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் பரவலாக எழுதியுள்ளார். அவை அனைத்தும் தினகரன், தினமுரசு போன்ற பத்திரிகைகளிலும், வானொலியிலும் வெளிவந்தன. குறிப்பாக இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் ஒலிபரப்பாகும் “மாதர் மஜ்லிஸிலும்”, வர்த்தக சேவையில் ஒலிபரப்பாகும் “பூவும் பொட்டும் - மங்கையர் மஞ்சரியிலும்” இவரது கவிதை, கட்டுரைகள் ஒலிபரப்பாகியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

இவர் எழுதிய கவிதைகளில் “இன்னுமா நீ வாசிக்கவில்லை” என்னும் கவிதை தினமுரசு நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் பரிசுக் கவிதையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

ஏறாவூர் பிரதேச சபை நூலகப் பொறுப்பாளராகப் பணி புரியும் இவரது ஆக்கங்கள் இன்று வெளிவருவது குறைவு. தொடர்ந்து இவர் எழுத வேண்டும். இலக்கியத்துறையில் காலுன்ற வேண்டும்.

ஜனாப் எம்.எம்.எம்.இஸ்மாயில்

இல.454, எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் வீதி, ஏறாவூர் முகவரியில் வதியும் இவர், 23-11-1978ல் தாக்கிய சூறாவளி அனர்த்தங்களை பற்றியும், 26-12-2004 இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களை சீர்குலைத்து, பல்லாயிரம் உயிர், உடைமைகளையும் தட்டிப்பறித்த கடற்கோளைப் பற்றியும் வெவ்வேறான இரண்டு காவியங்களை சூறாவளிப்புயல் சுழற்காவியம் எனும் தலைப்பிலும், கடற்கொந்தளிப்புக் காவியம் எனும் தலைப்பிலும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

இப்பகுதி முன்னோரிடையில் நன்கு பரிச்சயமான தந்தனா மெட்டில், ஊஞ்சல் பாட்டுக்களாக அமைந்துள்ள இப்பாடல்கள் இரண்டும், இயற்கையின் சீற்றங்களைப் படம்பிடித்து காட்டுவனவாய் அமைந்துள்ளன. புலவரின் முயற்சி பாராட்டவல்லது.

கே. நௌசாத்

2000க்கு பின் வளர்ச்சியடைந்து வரும் கவிஞர் பரப்பில் கே. நௌசாத் என்பவரும் ஒருவர். இவரது தந்தையாகிய கே. கமால்தீன் என்பவரும் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபாடுடையவர். அலிகார் தேசிய பாடசாலையின் பழைய மாணவரான நௌசாத் தினகரன், தினமுரசு, மித்திரன் முதலான பத்திரிகைகளுக்கு ஆக்கங்களை படைத்து வருகின்றார். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்ட காலப் பகுதியில் “மலைத்தேன்” சஞ்சிகைக்கான கட்டுரைப் போட்டியில் இவர் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். இவர் தற்போது முழு நேர இலக்கிய ஈடுபாடுகளில் இறங்கியுள்ளமை எதிர்கால இலக்கிய உலகிற்கு ஆரோக்கியமாக அமையும்.

ஜனாப் யூ.எச். முகம்மது

ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலை அதிபராகக் கடமை புரியும் இவர் 1970 காலப் பகுதியில் கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்தவர். சிறந்த கலா ரசிகராக நடிகராக ஆரம்ப காலத்தில்

விளங்கியவர். மர்ஹூம். எம்.எம். யூசுப் அவர்களும், ஜனாப். யூ.எல்.எம். ஜெயினூதீன் அவர்களும் வெளியீடு செய்த "சலவை" எனும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை எழுத்தாளர் வட்டத்தில் இவரும் ஒருவராக விளங்கி இலக்கியப் பணியாற்றியுள்ளார்.

முற்போக்கு சார்பான கருத்துக்களைக் கொண்டு வெளிவந்த "குமரன், மல்லிகை" போன்ற சஞ்சிகைகளில் இவரது ஆக்கங்கள் பல 1970க்குப் பின் வெளிவந்துள்ளன. கவிதைகள் பெரும்பாலும் வர்க்க முரண் பாட்டைச் சுட்டியே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் "குமரன்" சஞ்சிகையில் வந்த ஒரு கவிதை இங்கு நயத்தலுக்குட்படுத்தப்படுகின்றது.

"பூமி பிளந்திட வேண்டும் - இந்த
பூமி பிளந்திட வேண்டும்
பொல்லாக் கயவரும்
பொய்மையின் வாயரும்
செல்வாக்குக் கொண்டிங்கு
சுரண்டும் கும்பலும்
தொழிலாளர் வர்க்கத்தின்
உரிமைதனைக் காத்திடும்
போர்வையில் உலவுகின்ற
போக்கிரிக் கூட்டமும்
புரட்டுத் தலைவரும்
மண்ணோடு மண்ணாக
மாண்டு மடிந்திடவே - இந்த
பூமி பிளந்திட வேண்டும் - இந்த
பூமி பிளந்திட வேண்டும்.

புரட்சிக் கமால், மகாகவி போன்றோரின் கவிதைகளை நயந்து சுவைக்கும் இவர் கல்விக் சேவையில் முழுமையாக ஈடுபட்டுள்ளார். கலைத்துறையில் நாட்டமிருந்தாலும் எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

என்.எல்.எம். மன்கூர் (ஏரையூர் மன்கூர்)

மர்ஹூம் நூரு லெவ்வை ஆலிம் - முகம்மது மன்கூர் என்னும் இயற் பெயர்க்குரிய "ஏரையூர் மன்கூர்" எழுபது காலப் பகுதியில் பிரவேசமான கவிஞர் பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு கவிதை, கட்டுரைகளைப் படைத்து இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்தவர். கல்லூரி வாழ்க்கையில்

கட்டுரை, பேச்சு, விவாதம் முதலான போட்டிகளில் ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய இவர் கலைத்துறைப் பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். இன்று மார்க்கப் பணியில் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டு வரும் ஏரையூர் மன்கூர் 1971ல் "ஓயாது உழைக்கும் உழவன்" என்னும் கவிதை மூலம் தினசரிகளில் காலுன்றினார். அன்று அவர் யாத்த கவிதையில் ஓர் அடி இதோ

"நாடாளும் மன்னவனும்
நாட்டு மக்கள் எல்லோரும்
வாடாமல் வாழ்வதற்கு
வளமாக உழைக்கின்றான்..."

எனத் தொடர்ந்து செல்லும் அவரது கவிதை அடிகள் உழவனின் உயர்வைப் பிரசித்தமாக்குகின்றது. இக்கவிதையைத் தொடர்ந்து தினபதி கவிதா மண்டலம், தினகரன், வீரகேசரி முதலான தினசரிகளில் ஆக்கபூர்வமாக பல கவிதைகளைப் படைக்கத் தொடங்கினார். குறிப்பாக "ஏன் படைத்தாய்" என்னும் தலைப்பில் தினபதியில் வெளியான கவிதை ஒன்று ஊனமுற்றோரின் உள்ளக் குமுறலை உணர்ச்சி பூர்வமாகச் சித்திரித்து நிற்கின்றது.

வைய மெனும் பொய்யுலகில்
வாழப் பிறந்த மாந்தரிடை
கையுங் காலு மியங்காத
குறையோ டென்னை ஏன் படைத்தாய்?...

எனத் தொடர்ந்து செல்லும் அக்கவிதையில் துன்பியல் உணர்வு பிரதிபலிக்கின்றது.

இயற்கை, காதல், தத்துவம் எனப் பல துறையிலும் கவிதை படைத்த ஏரையூர் மன்கூர் பல குழந்தைப் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

செல்லக் கிளியே செழுங்கனியே
செப்புக் குடமே சித்திரமே
இல்லச் சிறப்பே என்னுயிரே
இனியொரு சுவர்க்க முண்டோடா...?

என குழந்தையைக் கொஞ்சிக் குலவும் கவிஞர் குழந்தைச் செல்வத்தைத் தவிர மேலான செல்வமும் இன்பமும் உலகில் இருக்க முடியாதென்ற முடிவுக்கே வருகின்றார்.

இவ்வாறு, ஒரு தசாப்த காலமாக இலக்கிய வானில் பிரகாசமான ஏரையூர் மன்கூர் இஸ்லாமிய முற்போக்கு வாலிப முன்னணியின்

தலைவராக பல காலம் பணியாற்றியவர். இன்று கலை இலக்கிய முயற்சியை விட ஆன்மீகத் தேடலிலும் அதற்கான பணிகளிலுமே தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வருகின்றார். எனினும் இலக்கிய உலகம் இவரின் வரவுக்காக இன்றும் கை நீட்டி அழைக்கிறது.

ஜனாப். க. கமால்தீன்

கயாத்துக் குட்டி கமால்தீன் என்பவர் ஏறாவூர் 3ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர், ஒரு வியாபாரி. ஆழ்ந்த வாசிப்பின் மூலம் அறிவைப் பெருக்கி ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டவர். 1960ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இவர் தினகரனில் வெளியான "பாலர் கழக பகுதி" மூலம் அறிமுகமாகி குழந்தைக் கவிதைகளை எழுதியும், விமர்சனங்களைப் படைத்தும் பிரசித்தமானார். க.பொ.த. (சா/த) வரை கல்வி கற்றவர். படிக்கின்ற காலத்திலேயே பத்திரிகைகளுக்கு ஆக்கங்களை எழுதியவர். பிரபல்யத்தை விரும்பாமல் அடக்கமாக இன்றும் எழுதி வருகின்றார்.

குறிப்பாக, பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, புதிர் போட்டி எவற்றிலும் இவர் பங்கு கொள்ளாமல் விட்டதில்லை. போட்டிகளில் வெற்றி பெறுவோர் பட்டியலில் அநேகமாக இவர் பெயர் இடம்பெற்றிருக்கும். அவ் - அக்தர், கே.டீன், கே.கே.டீன் முதலான புனைப் பெயர்களில் இவர் இன்றும் தமது ஆக்கங்களைப் படைத்து வருகின்றமை போற்றத்தக்கது.

ஜனாப் வீ. அமீர்தீன், எம்.ஏ.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரியும் வீ. அமீர்தீன் ஏறாவூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். சிறந்த அரசியல் ஆய்வறிஞர்களுள் ஒருவர். ஆழ்ந்த அரசியல் அறிவியலைக் கொண்டு ஆக்கபூர்வமான பல கட்டுரைகளை யாத்து பல நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர். இவரது படைப்புகளில் "பொதுத்துறை நிர்வாகம் ஓர் அறிமுகம்" என்னும் நூல் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளும் மாணவர்க்கு மட்டுமன்றி அனைவரும் படித்துப் பயன்பெறத்தக்க ஒரு நூலாகும்.

ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியையும், இடைநிலைக் கல்வியையும் கற்று முதன்மை மாணவராகத் திகழ்ந்த இவர் இலங்கை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமது உயர் கல்வியை மேற்கொண்டார். அங்கு அரசியல் விசேட துறைக்கான

சிறப்பு விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டார். விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் காலத்தில் "இலங்கையில் இனப் பிரச்சினையும் மனித உரிமையும்" என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு 1998ஆம் ஆண்டு முதுநிலைக் கலைமாணிப் பட்டத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை சார்பாக உள்நாட்டிலும், வெளி நாட்டிலும் பல்வேறு விசேட பயிற்சிகளையும் பெற்று தமது அறிவையும், ஞானத்தையும் கூர்மைப்படுத்திக் கொண்டார். குறிப்பாக,

- சர்வதேச முரண்பாட்டு கற்கை நெறியில் விசேட டிப்ளோமா (உச்சலா பல்கலைக் கழகம், சுவீடன் - 1995)
 - உயர்தர ஆங்கில கற்கை நெறியில் டிப்ளோமாப் பட்டம் (மொஸ்வெல்ஹில் கல்லூரி, லண்டன் - 1996)
 - அமெரிக்க ஹாவாட் பல்கலைக் கழகத்தினால் தெரிவு செய்யப்பட்டு மலேசியாவில் நடாத்தப்பட்ட மாநாட்டில் கலந்து கொண்டமை - 1998
 - மனித உரிமைகள் கற்கை நெறியில் விசேட பயிற்சி. (சர்வதேச மனித உரிமைகளுக்கான நிறுவனம், ஸ்ட்ராஸ்பேக், பிரான்ஸ் - 1999)
 - அகதிகள் பற்றிய கற்கை நெறியில் விசேட பயிற்சி (யோக் பல்கலைக் கழகம், டொராண்டோ, கனடா - 2000)
 - ஐரோப்பிய மனித உரிமைகளும், சட்டங்களும் பற்றிய பயிற்சியெறி. (ஐரோப்பிய பல்கலைக் கழக நிறுவனம், இத்தாலி - 2000)
 - தெற்காசியாவில் முரண்பாட்டுக்கான மூலங்கள், இனத்துவம், அகதிகள், சூழல் என்ற தலைப்பில் இலங்கை ஹிக்கடுவையில் நடைபெற்ற பிராந்திய மாநாட்டில் பங்கு பற்றியமை - 1998
- ஆகிய பயணங்களையும் பயிற்சி நெறியையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு, தமது துறை சார்ந்த கற்கை நெறியில் ஆழமான அகலமான பார்வையுடைய அமீர்தீன் அவர்கள் கலை, கலாசார நிகழ்வுகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவரது இடையறாத முயற்சியினாலும் அல்ஹாஜ். எம்.எஸ்.எம். நஸீர், யூ.எல். கலந்தர் லெவ்வை, அனலக்தர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பினாலும் "ஏறாவூர் இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய வட்டம்" தோற்றம் பெற்றது. இக்கலை இலக்கிய வட்டத்தின்

இணைச் செயலாளர்களில் ஒருவராக இருந்து கவிஞர் புரட்சிக் கமால் தலைமையில் ஒரு கவியரங்கை ஒழுங்கு செய்து நடாத்தினார். அனைத்திற்கும் மேலாக சர்வதேச புகழ்மிக்க கவிஞர் புரட்சிக் கமாலுக்குப் பாரிய அளவில் ஒரு பாராட்டு வைபவத்தை ஏற்படுத்தி அன்னார்க்கு பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்ததோடமையாது "புதியதொளி" எனும் தலைப்பிலான அவரது கவிதைத் தொகுதி ஒன்று வெளிவருவதற்கும் காரணராயிருந்தார்.

இன்று, இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருவதோடு பலரது நட்புக்கும் நயத்தலுக்கும் ஆட்பட்டு வருகின்றார்.

சட்டத்தரணி ஜனாப் எம்.வை. அப்துல் லத்தீப்

ஏறாவூரில் கலையிலக்கியவாதிகளாகக் கணிக்கப்பட்டவர் களுள் ஜனாப். எம்.வை. அப்துல் லத்தீப் என்பாரும் ஒருவர். 1980 காலப் பகுதியில் கலைத்துறையில் காலுன்றிய இவர் கவிஞராக, கதைஞராக, கட்டுரையாளராக, விமர்சகராக அடையாளங் காணப்பட்டாலும் கல்வித் தகைமையாலும், தொழிற்றுறை ரீதியாகவும் இன்று உயர் நீதிமன்ற சட்டத் தரணியாகப் பிரபலம் பெற்றுள்ளார்.

இவர் முன்னாள் பிரபல வர்த்தகர் மர்ஹூம் முகம்மது யூசுப் என்பவரின் மைந்தர். ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஏறாவூர் அறபா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியை முடித்து அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் உயர்கல்வியை மேற்கொண்டு சிறப்புத் தேர்ச்சியுடன் சட்டத்துறைப் படிப்பை மேற்கொண்டார். கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டபீட மாணவராக கற்றுத் தெளியும் காலத்திலேயே பல பேச்சுப் போட்டிகளிலும் விவாதப் போட்டிகளிலும் பங்குகொண்டு பதக்கங்களையும் நற்சான்றுகளையும் பெற்றுள்ளார். பேச்சுவன்மை, வாதத்திறமை மட்டுமன்றி நாடக நடிப்புத்துறையிலும் தேர்ச்சுவன்மை, வாதத்திறமை மட்டுமன்றி நாடக நடிப்புத்துறையிலும் தடம் பதித்துள்ளார். 1985ன் பின் இவரது கட்டுரை, கதை, கவிதை, விமர்சனம் முதலான கலையிலக்கியப் படைப்புகள் பத்திரிகைகளில் பரவலாக பவனிவரத் தொடங்கின. தினகரன், வீரகேசரி, நவமணி, எழுச்சிக்குரல் ஆகிய நாளாந்த, வாராந்த இதழ்களில் இவரது எழுத்தாண்மை துலாம்பரமானது. இவர் எழுதிய ஆக்கங்களில்,

- திறந்த பல்கலைக் கழகமும் உயர் கல்வியளிப்பும் (22.04.85)
- ஐ.நா. சபையின் சக்தியும் அதன் பலவீனங்களும் (11.06.85)
- இன்றைய இளைஞனே நாளைய தலைவன் (24.07.85)

- இங்கிலாந்துப் பிரதமரின் தெரிவு முறையும் அவரது அதிகாரங்களும் (10.08.85)
- மாணவர்க்கு..... (19.08.85)
- யாழ் பல்கலைக்கழக இங்கிலாப் - ஒரு நோக்கு (02.11.88)
- பேய்கள் உலகம்... (ஆய்வுக் கண்ணோட்டம்) (23.02.97)

ஆகிய ஆக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஆதாரப் பொருத்தப் பாட்டுடன் கூடிய எடுத்துக் காட்டலும் நிறுவலும் இவரது ஆக்கங்களில் பளிச்சிடுகின்றன. அவை அவரது சட்ட நுணுக்கத் தேர்ச்சியைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இவர், சட்டத்தரணியாக, சத்தியப் பிரமாண ஆணையாளராக, பட்டம் பதவிகளைப் பெற்ற பின் அரசியற்றுறையில் அடியெடுத்து வைத்தார். 1990 க்குப் பின்னர் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அமைப்பாளராக நியமனம் பெற்று கட்சியின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார். ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபை எதிர்க்கட்சித் தலைவராக 1998 காலப் பகுதியில் அமர்ந்து பணியாற்றினார். இன உறவைப் பேணவேண்டும் என்று பல மேடைகளிலும் வலியுறுத்தி வரும் இவர் முஸ்லிம் சமுதாயம் மூடப்பட்ட சமூகமாக முடங்கிவிடக் கூடாதென்றும் முனைப்புடன் முழங்கி வருகின்றார். பல நற்பணி மன்றங்களிலும் பதவியேற்று சமூகப் பணி தொடரும் இவரது சேவை மென்மேலும் சிறக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர் மர்ஹூம் ரீ.எல்.எம். உசனார் (அபூ இம்தியாஸ்)

பயிற்றப்பட்ட விவசாய ஆசிரியரான ரீ.எல்.எம். உசனார் தமிழ் துறையில் ஈடுபாடும் அக்கறையும் உள்ளவர். கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே கலை இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு கவிதை, கட்டுரைகளைப் படைத்து வந்தவர். 1980களுக்குப் பின் மர்ஹூம் எம்.எம்.யூசுப் அவர்களோடு சேர்ந்து கலைக்குழு ஒன்றை தாபித்து கையெழுத்துப் பத்திரிகைக் குழுவில் அங்கத்துவம் பெற்றவர். நாடகப் பாத்திரங்களில் உணர்ச்சிபூர்வமாக நடித்து பலரின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவர்.

எழுத்தாற்றலும், பேச்சாற்றலும் மிக்க இவர் மர்ஹூம் புரட்சிக் கமாலின் மூத்த மருகராவார். மாமனாரின் இலக்கியத் தேட்டங்களைக் கற்றுத் தெளிந்ததன் பேறாக கூர்மையான சொல் வீச்சுக் கொண்டு கவிதை களைப் படைத்தார். முன்னாள் துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சர் அல்ஹாஜ். எம்.எச்.எம்.அஸ்ரப்

அவர்கள் 99.06.12ஆந் திகதி காத்தான்குடிக்கு விஜயம் செய்தபோது இவரால் வாசித்தளிக்கப்பட்ட வாழ்த்துப்பா ஒன்று இவரது கவித்துவத்துக்கு சான்றாய் அமைகின்றது.

வருவாய் வருவாய் வருவாய் நீயே
வளமார் அருட்கொடை தருவாய் நீயே
கருவாய் உருவாய் கற்பகத் தருவாய்
திருநிறை சுமந்து வருவாய் நீயே
புலரும் பரிதிப் புதுக்கதிர் நீயே
வளரும் பயிரின் உயிர்ப்புனல் நீயே
அருளும் இறைவன் அருங்கொடை நீயே
வருநாள் முழுவதும் வழித்துணை நீயே
கார் குவிந்தபோது வானில் நீர்கசிந்தது
ஏர் பிளந்தபோது மண்ணில் நெல் விளைந்தது
நீர் எழுந்த போது எங்கள் நிலையுயர்ந்தது
சீர் பதியே வளர்நிதியே வருக மன்னா....! (வருவாய்)
என அவரது வாழ்த்துப் பா நீண்டு செல்கின்றது.

ஜனாப் எம்.எஸ். அப்துல் ஹை

இளம் எழுத்தாளர் வரிசையில் முதன்மையானவர், முன்னோடியானவர் எம்.எஸ்.அப்துல் ஹை. புகழ் பூத்த புரட்சிக் கமாலின் புத்திரரான இவர் தந்தைவழி நின்று தரமான ஆக்கங்களைத் தமிழ்த் திசைகளுக்கு அனுப்பி தடம் பதித்து வருகின்றார். இவரது ஆக்கங்கள் தேசியப் பத்திரிகைகளில் மட்டுமன்றி வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் வலம்வருகின்றன.

மாணவப் பருவத்திலேயே தமிழ்த்துறைசார் இலக்கியங்களில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கியவர். பல மேடைகளைக் கண்டவர். பேச்சு, கவிதை முதலான போட்டிகளில் பரிசில்களையும் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றவர். முதிர்ந்த இலக்கியவாதிகளோடு உறவை வளர்த்துக் கொண்டவருபவர். அவர்களின் இலக்கியப் பணிபற்றி திறனாய்வுக் கட்டுரை எழுதியவர். இவரது எழுத்தாண்மையை நிறுவவும் நிதர்சனப் படுத்தி நிச்சயிக்கவும் நிறைமதியான "நிலா" கவிதைத் தொகுதி வெளியீடு நல்லதோர் வெளிச்ச வீடாகும். இவரின் கவிதைகளில் ஒன்றைப் பதச்சோறாக இங்கு தருகின்றோம்.

வாழ்க்கைப் பயணம்

அடி முடி பூமி வானம்
அகிலமோ விந்தை இல்லம்,
உடைபட மனித நேயம்
உருண்டிடும் மாய வையம்,
தடையிடும் போட்டி பூசல்
தளர்வெலாம் உடைமையாகி,
தொடர்ந்திடல் வாழ்க்கை என்னும்
தொல்லை சேர் பயணமொன்றில்....!

பயணமோ நீழும் செல்லும்
பாதையில் மேடு பள்ளம்
நயனமோ சோரும் வேளை,
நலிவினைக் காட்டும் உள்ளம்
பயமது கொள்ளும் நெஞ்சப் -
படபடப் போங்கும் எங்கே...?
புயமதைத் தட்டிச் செல்லு
போட்டியே பயணமாகும்.....!

கனவுகள் தேறும் பாதை
கடக்கையில் கண்ட காட்சி
நினைவுகள் மாறும் நெஞ்சில்
நிம்மதி சேரும் காலை,
நனவுகள் வாழும் வாழ்க்கை
நறுமலர்ச் சோலை யாகும்
தினமது வாழ்த்துப் பாடும்
திண்மைசேர் வாழ்க்கை கூடும்....!

(சிந்தாமணி: 1986)

ஜனாப். எம்.எஸ். அப்துல் ஹை (ஆசிரியர்)

பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியரான இவர் சிறந்த கலாரசிகர். மும் மொழிகளிலும் தேர்ச்சியுடையவர். ஆங்கிலத்தில் கவிதை, கட்டுரைகளை எழுதி பிரசுரத்துக்கு விட்டவர். இன்று, ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் சிரேஷ்ட ஆங்கில உதவியாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். ஆங்கில மொழி மூலம் நடைபெறும் பல்வேறு போட்டி

நிகழ்வுகளிலும் இவர் மாணவர்களை ஈடுபடச் செய்து முதன்மைப் படுத்தி வருகின்றார். பாடசாலை அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் மட்டுமன்றி, சமுதாயப் பணிகளிலும் முன்னின்று உழைப்பவர். குறிப்பாக, 'சுகாதார நலன்பேணும் சங்கத்தின்' தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இவர் இருந்து பணியாற்றியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் இவர் பணியாற்றி வருகின்றார்.

ஜனாப் உசனார் எம்.பசீர்

ஏறாவூர் இலக்கிய வான் பரப்பில் சிறுகதை எழுத்தாளராகப் பிரசித்தி பெற்று விளங்குபவர் யூ.எம். பசீர். ஏறாவூர் அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தில் உயர்தரக் கல்வி கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்த இவர் மாணவப் பருவத்திலேயே எழுத்துத்துறை ஈடுபாடால் சிறுகதை, கட்டுரை முதலான ஆக்கங்களைத் தேசியப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரத்துக்கு விட்டவர். இவரது முதலாவது சிறுகதை சிந்தாமணியில் பிரசுரமானது. அக்கதையின் வரவு அவரது ஆக்க முயற்சிக்கு ஊக்க மாத்திரையாக அமைந்தது. அன்றிலிருந்து ஏராளமாக சமூக பிரக்ஞையுள்ள கதை, கட்டுரைகளையும் கண்டனக் கடிதங்களையும் எழுதியுள்ளார். அவையனைத்தும் நூலுருப் பெறத்தக்க கனதியுடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன.

பத்திரிகைகளில் இடம்பிடித்த இவரது ஆக்கங்கள் நாளடைவில் வானொலியிலும் தடம் பதித்தன. வானொலி முஸ்லிம் சேவை, வாலிப வட்டம், நாளைய சந்தி, இன்றைய நேயர், தேர்ந்த இசை, இசையுங்கதையும் முதலான நிகழ்ச்சிப் பிரிவுகளில் இவரது ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வந்தன.

“நவமணி” வார மலரில் எழுத்தாளராக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட எம். பசீர் இன்று தனியார் நிறுவனமொன்றில் கணக்காளராகப் பணிபுரிகின்றார். இவரது இலக்கியப் பயணம் சமூக தரிசனையாக தொடர்ந்து செல்கின்றது.

கவிஞர் மௌலவி ஸபீர் ஹாபிஸ்

“கவிதை, வாழ்வின் யதார்த்தக் கண்ணாடி. அது புலனுணர்வுகளுக்கு மட்டுமன்றி அகவுணர்வுகளுக்கும் அறுசுவை விருந்து படைக்கும் அற்புதக் கலைப் பேழை” என கவிதைக்கு வரைவிலக்கணம் கூறும் ஸபீர் ஹாபிஸ் 1990 க்குப் பின்னர் பிரசித்தமான கவிஞர், கலைஞர். சிறுபராயத்திலேயே சகோதரர் எம். பசீர் அவர்களின் வழிகாட்டலினால் வளப்படுத்தப்பட்ட வளமான எழுத்தாளர். “கடுகு சிறிதாயினும் காரம்

பெரிது” என்றாற்போல் சிறுவயதிலேயே சிந்தனையில் முதிர்ச்சி பெற்று சிறந்த சிறுகதைகளைப் படைத்து சிறப்பான பரிசில்களையும் பாராட்டுகளையும் பெற்றவர். தினகரன், வீரகேசரி, நவமணி முதலான பத்திரிகைகளிலும் மாதாந்த சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்து இவரது ஆக்கங்கள் தடம் பதித்து வருகின்றன.

மார்க்கக் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்று ஹாபிழாகவும், மௌலவியாகவும் பட்டம் பெற்ற ஸபீர் ஹாபிஸ் பல்கலைக்கழகக் கல்வியையும் பூர்த்தி செய்து வெளியேறியுள்ளார். இவரது கவிதைகள் சமூகப் பிரக்ஞையுள்ளவாய்த் துலங்குகின்றன. கதைப் புலம், நலிந்து விட்ட சமூக மக்களின் வாழ்விடமாக விளங்குகின்றது. மார்க்கம் என்ற பேரால் மண்டிக் கிடக்கும் மூடத்தனத்தைக் கண்டிக்கும் தன்மையில் இவரது எழுத்தாண்மை விளங்குகின்றது.

தொடர்ந்து எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டு வரும் ஸபீர் ஹாபிஸ், பாத்திமா ஸஹ்ரா - வரலாறும் முன்மாதிரிகளும் (வரலாற்றாய்வு), தியாகச் செம்மல் இமாம் ஹுஸைன் (வரலாற்றாய்வு), அன்றாட வாழ்வில் அறபு மொழி (மொழியியல்), அல்-ஹஜ் நடைமுறை வழிகாட்டல்கள் (சமயம்), பாவைவனத்துப் பயணங்கள் (கவிதை) முதலாம் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட அடியிட்டுள்ளார். எதிர்காலத்தில் இவரது ஆக்கங்கள் மேலும் பொலிவுறும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

செல்வி. ஸர்மிளா செய்யித் அஹமத்

குறுகிய காலப் பிரவேசத்தில் கூடுதலான கலைப் படைப்புகளைப் படைத்து கலையுலகில் காலான்றிய செல்வி ஸர்மிளா செய்யித் அகமத். கதை, கவிதை, கட்டுரை முதலான ஆக்கங்களைப் பத்திரிகையில் பிரசுரத்துக்கு விட்டு இன்று வாசகர் பலரின் கவனத்தை இவர் ஈர்ந்து வருகின்றார். இவரது முதலாவது சிறுகதை “செடியில் இடந்தேடும் மலர்” என்னும் தலைப்பில் 06.05.2001 வீரகேசரியில் பிரசுரமானது. அதனைத் தொடர்ந்து தினகரன், வீரகேசரி, தினக்கதிர், இடி, நவமணி முதலான தேசியப் பத்திரிகைகளில் இவரது ஆக்கங்கள் அதிகமாக வெளிவரத் தொடங்கின.

சர்மிளா செய்யித் அகமட் மட்டி ஏறாவூர் றகுமானியா மகா வித்தியாலயத்தில் உயர்தரக் கல்வியைக் கற்று வெளியேறியவர். ஆழ்ந்த வாசிப்பின் மூலம் ஆழமான அறிவை ஈட்டிக் கொண்டவர். பல கட்டுரைப் போட்டிகளிலும் பங்குகொண்டு பரிசில்களைப் பெற்றவர். சுயமான சிந்தனை மூலம் எழுத்துத் துறையில் காலான்றி சமூகப்

பிரச்சினைகளை அலச வேண்டுமென்ற தீராத வேட்கை இவரிடம் உண்டு. இந்த எதார்த்த உணர்வு இவரது கலைப் படைப்புகளில் பிரதிபலிக்கின்றது. தனது எழுத்துத் துறைப் பிரவேசத்திற்கு துணைப் பாலமாய் அமைந்தவர். “ஏறாவூர் தாஹிர்” என்று இவர் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்கின்றார்.

மட்டக்களப்பில் நாளிதழாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த “தினக்கதிர்” பத்திரிகை அலுவலகத்தில் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்த சர்மிளா செய்யித் “இஸ்லாமும் பெண்ணியமும்”, “உங்களுடன் சில நிமிடங்கள்”, “கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்” முதலிய தலைப்புகளில் தொடர் கட்டுரைகளை எழுதிவந்தார். முதிர்ச்சி யடைந்த எழுத்தாளர்க்குரிய பக்குவமும், முனைப்பான பார்வையும் இவரது ஆக்கங்களில் பளிச்சிடுவதைக் காணலாம். இரண்டு வருடத்துக்குள் ஏராளமான ஆக்கங்களைப் படைத்த இவர் இன்று நவமணியில் “கவிதா மணிகள்” பகுதிக்குப் பொறுப்பாசிரியராய் விளங்கி தமது ஆக்கங்களையும் படைத்து வருகின்றார். ஏறாவூரில் பெண் எழுத்தாளர்கள் இல்லாத குறையை இவர் தீர்த்து வருவது பெருமைக்குரியதே.

இவரது கவிதைகளில்.....,

எனை விட்டு விடுங்கள்
நான் வாழ விரும்புகிறேன்.

விலங்குகளால் இறுக்கினாலும்
வார்த்தைகளால் லடித்தாலும்
தடைகள் குறுக்கிடினும்
உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
பெண்கள் அனைவரும் ஒருநாள்
விழித் தெழுவார்கள்....!

அன்று
என் விலங்குகள்
தகர்க்கப்படும்
அன்று-
நான் இசைப்பேன்
எழுதுவேன் சினேகிப்பேன்
எனை விட்டுவிடுங்கள்
நான் வாழ விரும்புகின்றேன்.....!

(“வாழ விரும்புகிறேன்” கவிதையில் ஒரு பகுதி)

ஏனைய பெண் எழுத்தாளர்கள்

செல்வி. செய்யித் அகமது சர்மிளா, யூ. எல். அப்பாஸியா ஆகிய பெண் எழுத்தாளர்களைத் தவிர இன்னும் இன்னும் பலர் எழுதி வருகின்றனர். இவர்களில், எம்.எல். சிரின் சிபாயா, எம்.எல். சிரின் சுறையா, ஜாரியா ஏ. மஜீத், ஐ. சர்ஜுன்னிஸா ஆகியோரை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

மௌலவி ஹாபிஸ் ஏ.ஆர்.எம். நிஸ்வான்

“பிஞ்சிலே செழித்த படைப்பாளி” என்று போற்றும் அளவுக்கு இளம் பராயத்தில் எழுத்தாக்கப் படைப்பில் காலூன்றியவர் மௌலவி ஏ.ஆர்.எம். நிஸ்வான். அப்துல் றஸ்ஸாக், அலவியா உம்மா தம்பதியர்க்கு மகனாகப் பிறந்த இவர் ஏறாவூர் குல்லியத்துல் - ஹிப்ளில் குர்ஆன் மதரசாவில் அல்-குர்ஆனை மனனமிட்டு ஹாபிஸ் பட்டத்தோடு மௌலவியாக தமிழ்த்துறைப் பட்டதாரியாக தம் கல்வியறிவை விசாலப்படுத்திக் கொண்டார்.

இவரது முதலாவது செய்தி ஆக்கம் 22. 09. 1993இல் எழுச்சிக் குரலில் வெளியானது. இஸ்லாம், இலக்கியம், சமூக விடயங்கள் முதலான வற்றைத் தனக்குரிய எழுத்துத் தளங்களாக ஆக்கிக் கொண்ட இவரது ஆக்கங்கள் வீரகேசரி, தினகரன், எழுச்சிக் குரல், தினமுரசு, மித்திரன் முதலான புதினப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாயின. சமுதாயச் சீரழிவுகளையும், அரசியல் அவலங்களையும், மார்க்க நடைமுறைகளில் உண்டாகும் முரண்பாடுகளையும் கண்டித்து கருத்தியலை வளர்க்கும் பாங்கில் இவரது ஆக்கங்கள் அமைந்திருந்தன.

1. சீரழியும் சமுதாயம்
2. அவல நிலை அகல வேண்டும்
3. சதி செய்யாதீர்
4. ஏறாவூரில் அரசியல் பழிவாங்கல்கள்
5. முஸ்லிம்களே விழிப்பாயிருங்கள்
6. மீண்டும் அய்யாமுல் ஜாஹிலிய்யா

என இவரின் பல தரப்பட்ட கட்டுரை ஆக்கங்களும் கடிதங்களும் கருத்தாழமிக்கனவாய் விளங்குகின்றன. அனைத்துக்கும் மேலாக இவர் எழுதிய ‘தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் மூடப்படும் அபாயம்’ என்னும் தலைப்பிலான செய்தி ஆக்கமொன்று எழுச்சிக் குரல் பத்திரிகையில் முன்பக்கத் தலைப்புச் செய்தியாக அமைந்து இவரது திறமையைத் துலாம்பரப்படுத்தியது.

கவிதைத்துறையில் குறிப்பிடும் அளவுக்கு படைப்புகள் பிரசுரமாக வில்லை. இருப்பினும், ஒரு ஹைகூ கவிதை நயத்தற்குரியது.

அகதிகள்

இராணுவத்தினதும்
பாஸிஸப் பிறவியினதும்
சேர்க்கையினால்
பிரசவமான
பிஞ்சுக் குழந்தைகள்

இவரது மொழிப் புலமை ஆங்கிலத்திலும் ஊடுருவியது. இதற்குச் சான்றாக ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட “தராவிஹ் தொழுகை 20 நக்கஅத்துகளா” என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வுக் கண்ணோட்ட நூல் அமைகின்றது. இந்நூல் 1997ல் அட்டானைச் சேனை கிழக்கிலங்கை அரபுக் கல்லூர்புரீ மாணவர் ஒன்றியத்தினால் வெளியிடப்பட்டது.

இவரது ஆக்கங்கள் மூடப்பட்டு மூலையில் முடங்காமல் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும்.

ஜனாப். என்.எம். முகம்மது சுபைர்

ஏறாவூர் 1ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் வளர்ந்து வரும் கவிஞர் பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர். 80 காலப் பகுதிக்குப் பின்னர் கலை இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டுழைத்தவர். வெள்ளைத் தம்பி டெயிலர் என அழைக்கப்படும் இவரது தந்தை ஒரு சூபித்துவக் கவிஞர். காதிரியா தரீக்காவை அடியொற்றிய பல நூல்களுக்கும் சொந்தக்காரர். தந்தைவழி நின்று இவரும் தமது ஞான குருமாரசர் சிறப்பித்தும் சமுதாயப் பிரக்ஞை குறித்துப் பல கவிதை களைப் பாடியுள்ளார். பல மேடைகளில் நாடகங்களை அரங்கேற்றியும் நடித்தும் உள்ளார். அனைத்துக்கும் மேலாக இவர் இளம் எழுத்தாளர் வட்டத்தை உருவாக்கி “விழி” எனும் கையெழுத்துப் பத்திரிகையை மாதம் இரு முறை வெளிவரச் செய்துள்ளார். ஓராண்டு பூர்த்தியின் பின் இச்சஞ்சிகை அச்சுப் பிரதியாக பல முன்னோடிக் கவிஞர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. அதற்குப் பின் எவையுமே வெளிவரவில்லை.

தையற் கலைஞராக, புகைப்படப் பிடிப்பாளராகவெல்லாம் தொழிற்றுறையில் இவர் ஈடுபட்டாலும் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் நாடகம் முதலான கலை நிகழ்வுகளில் தடம் பதித்து வருகின்றார்.

ஜனாப். எம்.ஜி.ஏ. சுபைர்

வளர்ந்து வரும் கவிஞர் பரப்பில் முதன்மையாளர் இவர். முகம்மது இஸ்மாயில் அலியார் சுபைர் என்பது இவரது முழுப் பெயராகும். 1963.10.27 ஆம் திகதி இவர் பிறந்தார். கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் முதலான கலைப் படைப்புகளைப் படைத்து கலைத்தொண்டாற்றி வருபவர். க.பொத. உயர்தரம் வரை கற்ற இவர் இன்று கிராம சேவை அலுவலராக ஏறாவூரில் பணியாற்றி வருகின்றார்.

1980 காலப் பகுதியில் இவர் கலையுலகில் பிரவேசித்தார். சிறந்த பாடகராகவும் இனங்காணப்பட்டார். பல இசைப் போட்டிகளில் பங்குகொண்டு பரிசில்களும் பெற்றுள்ளார். தவிரவும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவை “புதுக் குரல்” நிகழ்ச்சியிலும் பாடியுள்ளார்.

இவரது கவிதையில் சமுதாய ஒட்டுறவும் சன்மார்க்க நெறிமுறையும் கூடிய அழுத்தம் பெறுவதைக் காணலாம்.

“உலக மாயையில்
உழன்று தவிக்கும் சோதரனே - நீ
உருண்டோடும் புவியில்
உனக்கென்று எதைக் கண்டாய்?
உன்னில்
உளதென்று எதைக் கொண்டாய்?...”

என்று விளித்து வினவிச் செல்லும் சுபைர்,

“உன் வாழ்க்கைப் பயணம்
உன்னதமான
நிரந்தர தர்மத்தை
நாடிச் செல்லுமாயின்
நாயனாம் நித்திய ஜீவனின்
சத்திய வழி நோக்கி
செல்லுமாயின்
உண்டென்று உள்ளதெல்லாம்
உன்வசமாய்
உண்டென்றே கொள்வாய்”

என இறை நம்பிக்கையின் பயன்பாட்டை வலியுறுத்துகின்றார்.

இவர் ஆத்மீகப் பணியில் இன்று முழுமையாக ஈடுபட்டாலும் கலைத்துறைப் பயணத்திலும் காலுன்றி வருகின்றார். “விழி”,

“அமுதம்” ஆகிய இரு கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளுக்கு இணையாசிரியராய் இருந்து தொண்டாற்றி இருக்கின்றார். இவற்றில் “விழி” என்னும் காலாண்டுச் சஞ்சிகை அச்சப் பிரதியாக வெளிவந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜனாப். ஏ.எம்.எம். ஜெனபர் ஆசிரியர்

ஏறாவூர் ஆரம்பகால ஆசிரியர்களில் ஒருவரான ஏ.அப்துல் மஜீதுக்கு ஐந்தாவது மகனாகப் பிறந்தவர் ஏ.எம்.ஜெனபர். தந்தை காத்தான் குடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். திருமண சம்பந்த மூலம் ஏறாவூர் வாசியானார். இவருக்கும் சீனிமுகம்மது - சவுரியத்தும்மாவுக்கும் மகனாக ஜெனபர் பிறந்தார். குடியிருப்பு, கலை மகள் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்ப கல்வியை மேற்கொண்டார். இதன் பின்னர் காத்தான்குடி தேசிய பாடசாலையில் க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரீட்சையில் தேறி மட்ட/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் உயர்தரக் கல்வியைக் கற்று சட்டபீட மாணவனாக கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஆயினும், குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக சட்டப் படிப்பை மேற்கொள்ள முடியாமல் 1988இல் ஆசிரிய சேவையில் காலூன்றினார்.

மாணவப் பருவ முதல் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் 85க்குப் பின் தேசிய பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் கதை, கவிதை முதலான ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளார். பரபரப்பில்லாமல் இன்றும் இலக்கியப் பணியாற்றி வருகின்றார். கவியரங்க மேடைகளிலும் தடம் பதித்துள்ளார். இவர் படைத்த கவிதைகளில் “வே(ஒ)ற்றுமைக்குள்...” என்னும் கவிதை இன ஐக்கியத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

“ஒரையின் “ஒரு சொல்லால்” உருவான மனிதகுலம்
ஒற்றுமையாய் ஒருகுலமாய் வாழ்வந்த புனிதயினம்
நேரிறையின் நெறிதவறி நேர்மையற்று வாழுவதோ?
நேற்றிருந்த உறவெல்லாம் வேரறுந்து வீழுவதோ?
பாரினிலே பலவினமும் பரந்திருத்தல் பாவமல்ல
பரந்தமன விரிவின்றி வாழுவதும் இலாபமல்ல
போரிட்டுப் புன்மையிலே புரளுவதும் வீரமல்ல
புரிந்துணர்வு கொண்டோர்க்குப் புவிவாழ்வும்
பாரமல்ல

வேற்றுமையை வேறவே வீழ்த்த வேண்டும்
வேற்றுமைக்குள் ஒற்றுமையைக் காண வேண்டும்
ஒற்றுமையில் வேற்றுமையைத் தேடல் விட்டு - நாம்
ஒன்றாகிப் பழக வேண்டும் மனது விட்டு

நேற்றிருந்த ஓட்டுறவு நிலைக்க வேண்டும்

நெறியற்ற இனவெறிகள் தொலைய வேண்டும்

மாற்றுமத பேதங்களை மாய்க்க வேண்டும்

மனவழியில் இனவுறவைத் தோய்க்க வேண்டும்....!

இரு வேறு சந்தங்களைக் கொண்ட இக்கவிதை எண்சீர் வடிவமைப்பில் மரபுவழி சார்ந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. இவரது கவிதைகளில் அதிகமானவை மரபு வழி சார்ந்தவையே. இவர் தொடர்ந்து எழுத்துப் பணியில் ஈடுபடுவது நலம் பயக்கும்.

மௌலவி எஸ்.எம். முகம்மது நஸீர் ஜமாலி (பி.கொம்)

ஏறாவூர் 3ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எஸ்.எம். முகம்மது நஸீர் (ஜமாலி) வணிகத்துறைப் பட்டதாரியாக வெறியேறியவர். கலையிலக்கியத் துறையில் ஈடுபாடுடைய இவர் 1980 காலப் பகுதியிலிருந்து பல பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் கவிதை, ஆய்வுக்கட்டுரை முதலானவற்றை எழுதி தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவை அனைத்திற்கும் மேலாக இவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் பலவாம்.

பெற்றோர்களே

மனித நேயப் புரட்சியாளர்

ஹதீஸ் என்றால் என்ன?

எங்கே நிம்மதி

என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

மௌலவி முகம்மது நஸீர் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை அலிகார் தேசியக் கல்லூரியில் கற்றவர். ஆறு ஆண்டு காலம் வரை மகரகம் கபூரியா அரபுக் கல்லூரியில் மார்க்கக் கல்வியைக் கற்றார். இதன் பின்னர் சென்னையில் ஜமாலியா அரபுக் கல்லூரியில் கற்று இறுதி ஆண்டுப் பரீட்சையில் தேறி மௌலவியானார். அங்கிருக்கும் போதே பல பல இஸ்லாமிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி நூலுருவாக்கினார்.

அறிவுக் கூர்மையும் ஆற்றலும்மிக்க முகம்மது நஸீர் மௌலவி அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று வணிகத்துறைப் பட்டதாரியானார். இதன் பின்னர் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்பின் கல்வியைக் கற்றுத்தேறி “டிப்ளோமா” பரீட்சையிலும் தேறினார். இன்று பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். இவர் கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு மேலும் பல ஆக்கங்களைப் படைத்தால் பயன்பாடாய் அமையும்.

ஜனாப். எஸ்.எச். நிபாய்தீன் ஆசிரியர்

1995 க்குப் பின் கலையிலக்கியப் பணியில் காலான்றிய இவரது இயற்பெயர் சாஹுல் ஹமீது-நிபாய்தீன். மட்/ ஏறாவூர் அல்-அஷ்ஹர் வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். அண்மைக் காலமாக அறிமுகமாகி வரும் இளங்கவிஞர் வட்டத்தில் இவரும் ஒருவர். கவிஞர் ஏறாவூர் தாஹிரின் சகோதரரான இவரது ஆக்கங்கள் பல தினகரன், தினமுரசு, தினக்குரல் முதலிய பத்திரிகைகளில் வெளியாகி உள்ளன. சமாதான சக வாழ்வைப் பற்றி இவர் எழுதிய கவிதை ஒன்று ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலக வெளியீடாக “தோழன்” சஞ்சிகையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

“தேவையற்ற யுத்தத்தால்
தேம்பியமும் தேசமதை
சமாதானத் தரய் வந்து
சந்தோசப் படுத்த வேண்டும்...!
அனைவரது அகங்களிலும்
சமாதான சகவாழ்வு
சங்கமிக்க வேண்டுமென்ற
சங்கற்பம் எம்மவருள்
நின்று நிலைக்க வேண்டும்” ..!

என்பது அவரது கவிதையின் ஒரு பகுதியாகும். புதுக் கவிதைப் பாணியில் இவர் கவிதை படைத்தாலும் மரபு வழியிலான சந்த அமைப்பு இவரது கவிதையில் புலப்படுகின்றது.

ஏ.எஸ். அஸ்ஸாம் ஸாதிக்க

1987.06.02 இல் பிறந்த இவர் அப்துல் ஸலாம்-சித்தி ஸவ்தா தம்பதி யினரின் கடைசிப் புதல்வனாவார். அஸ்ஹர் வித்தியாலயம், அலிகார் தேசியப் பாடசாலை என்பவற்றில் கல்வி பயின்ற இவர் தற்போது ஜாமிஆ நளீமியாவில் கல்வி கற்கிறார். சிறந்த பேச்சாற்றலுடைய இவர் 1998இல் அக்கரைப்பற்றில் நடந்த தேசிய மீலாத் விழாவில் சிறந்த பேச்சுக்காக மர்ஹூம் அஸ்ரப் அவர்களால் பதக்கம் அணிவிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்.

ஓவியம், கவிதை ஆகியவற்றிலுள்ள திறமையால் இவர் “சலனம்” சிறுகதைப் பத்திரிகையின் அட்டைப்பட ஓவியராகக் கடமை புரிவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது வெளியீடுகள்:

- விகாரம் (கவிதைத் தொகுதி) 2003 டிசம்பரில் வெளியிடப்பட்டது.
- தூங்காத இரவு (கவிதைத் தொகுதி) 2004 நவம்பரில் வெளியிடப்பட்டது.

1990இல் ஏறாவூரில் நடைபெற்ற இனவெறியர்களின் கொட்டத்தால் கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தைக் கூறுவதாக “தூங்காத இரவு” எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

அறிமுகமாகி வரும் இளங் கவிஞர்கள்

2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இளங்கவிஞர் பலர் பத்திரிகைக் களத்தில் அறிமுகமாகி வருகின்றனர். அவர்களில் ஏ.பி.எம். அஷ்ரப், இர்ஷாத் ஹாபிஸ், கே. காலிதீன், ஏ.எல்.அல்-அமீன், கலிப் புயல் ஐ.முசைதீன், அல்- அக்தார் எனப் பலர் அடையாளங் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் கவிதைகள் மேலும் கூர்மையடைய வேண்டும்.

கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் தமிழர்களின் பங்களிப்பு

ஏறாவூர் இலக்கியப் பாரம்பரிய வளர்ச்சியில் தமிழ் மக்களின் பங்களிப்பும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. ஏறாவூரின் எல்லைப் புறங்களான 4ஆம், 5ஆம் குறிச்சியில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்களிடையே பிரசித்தி பெற்ற கவிஞர்களும், கலைஞர்களும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர், 1960க்குப் பின்னர் பிரசித்தி பெற்ற கவிஞர்களாக விளங்கிய திமிலைத் துமிலன், திமிலை மகாலிங்கம், திமிலைக் கண்ணன் ஆகியோர் ஏறாவூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்களே. ஆயினும், அவர்தம் இலக்கியப் பயணம் மட்டக்களப்பு வதிவிடத்திலேயே கூர்மையடைந்தன. இவர்களைத் தொடர்ந்து நாடகக் கலைஞர்களும், கூத்துக் கலைஞர்களும் கலைப் பணியாற்றியதாக வாய்வழித் தகவல்கள் கிடைத்தாலும் அவற்றை ஆதாரப்படுத்த சான்றுகள் எவையும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் படி பின்வரும் எழுத்தாளர்கள் இனங் காணப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. எஸ். தெய்வநாயகம்

ஏறாவூர் 5 ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எஸ். தெய்வநாயகம் என்பவர் முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக கலை இலக்கியப் பணி புரிந்து வரும் முதிர்ந்த ஒரு படைப்பாளி. இந்து

சமயம், இலக்கியம், சோதிடம் முதலிய எழுத்தாக்கப் பணியில் இவர் இன்றும் பிரசித்தமாகி வருகின்றார். இலங்கையில் வெளிவரும் தினகரன், வீரகேசரி, தினக்கதிர் முதலான தினப் பதிப்புகளில் இவரது கட்டுரைகளும் சோதிடக் கணிப்பீட்டுத் தகவல்களும் வெளிவந்து உள்ளன. மேலும் தொடர்ந்து வருகின்றன.

ஏறாவூர் தில்லை, எஸ். தெய்வ நாயகம் முதலிய பெயர்களில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவருகின்றன. அனைத்துக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல் இவரது சோதிடக் கணிப்பீட்டு எதிர்வு கூறல் முன்னாள் தமிழக முதல் வரும் கலைஞருமாகிய மு. கருணாநிதி அவர்களையும் எட்டியுள்ளது. அவரது சாதகக் கணிப்பீட்டுப்படி ஆட்சி அதிகாரம் கலைஞருக்கு வாய்த்ததாக கடிதங்கள் கூறுகின்றன.

எல்லோருடனும் இன்முகத்தோடு பழகும் இளகிய மனம் படைத்த இவர் ஏறாவூர் 5ஆம் குறிச்சியில் முதன் முதலாக எம்.ஏ. பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர். இந்து சமய சித்தாந்தங்களையும் ஆலய வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தோடு எழுதிய பல ஆக்கங்கள் பலரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளன. பத்திரிகைகளில் மட்டுமன்றி வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலியவற்றிலும் இவர் தடம் பதித்து வருகின்றார்.

திரு. காந்தன் குருக்கள்

ஆசாரம் மிக்க ஆலய வழிபாட்டு அர்ச்சகராக அறிமுகமானவர் காந்தன் குருக்கள். இவர் ஏறாவூர் 4ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். சிறு பராயத்திலேயே முஸ்லிம்களோடு இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்தவர். முஸ்லிம்களின் கலை, கலாசாரப் பாரம்பரியங்களோடு ஈடுபாடு கொண்டு அவர்களின் விசேட தினங்களில் கலந்து சிறப்பிப்பவர். தாம் சார்ந்த இந்து சமய தத்துவங்கள் மட்டுமன்றி இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம், பௌத்தம் முதலான சமய தத்துவங்களை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து ஆழ்ந்த சிந்தனைத் தெளிவோடு சரளமாகவும் சுவை படவும் பேசக்கூடியவர். திருக்குர்ஆனினுள்ள முக்கியமான அத்தியாயங்களையும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மணிமொழிகளையும் மனமமிட்டு ஒப்புவிக்கும் திறனில் அவரது அபாரமான ஞாபகசக்தி மோலோங்கிக் காணப்படுகின்றது.

காந்தன் குருக்கள் கவிதை, கட்டுரைமுதலான ஆக்கங்களைத் தேசிய பத்திரிகைகளில் வெளிவரச் செய்துள்ளார். அதிகமாக ஆலயப் பணிகளில் அயராது உழைத்து வரும் காந்தன் குருக்கள் அவர்கள் கலை

இலக்கியவாதிகளோடு நெருக்கமான உறவை வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றார். குறிப்பாக, மறைந்த கவிமணி ஆ.மு. சரிபுதீன் புலவரோடும் அவரது குடும்ப உறவினரோடும் பிரிக்க முடியாத பிணைப்பை வலுப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். தொடர்ந்து இன உறவுக்குப் பாலமாய் அமைந்து வருகின்றார்.

நுண்கலை வடிவமைப்பு

கவின்கலை வடிவங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் ஓவியக் கலையில் பலர் சிறப்புற விளங்குகின்றனர். அவர்களில் சிலர் இறையடி சேர்ந்து விட்டார்கள். இன்னும் பலர் தம் கை வண்ணத்தால் கவின்கலையில் காலூன்றி நிற்கின்றனர். சித்திரக் கலைத் துறையில் முன்னோடியாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் மர்ஹூம் புரட்சிக் கமாலே. புகழ்மிக்க கவிஞராக விளங்கிய இவர் சிறந்த ஓவியருமாவார். மணிமணியாய் எழுதும் இவர் மாணவப் பருவத்தில் அழகிய படங்களுடன் கூடிய கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். மாமேதை அல்லாமா இக்பால், காயிதே ஆஜம் முகம்மதலி ஜின்னா முதலியோரின் உருவங்களை விழா அமைப்புத் தேவை நோக்கி வரைந்துள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து பலர் தமது முழுமையான ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.

மர்ஹூம். எம்.எம். யூசுப் ஆசிரியர்

புகழ்பூத்த பெருங்கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் தம்பியான எம்.எம். யூசுப் அவர்கள் பயிற்றப்பட்ட தமிழ்த்துறை ஆசிரியர். கவிஞராக, கலைஞராக கலைப் பணியாற்றி பலரின் நயத்தலையும் பாராட்டையும் பெற்றவர். பலருடன் பணிவோடும் பண்போடும் பழகும் பான்மையினர். இவரது கைவண்ணத்தில் கலைப் படிமங்களோடு உருவானதே "சலவை"

என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை. அப்பத்திரிகையின் அணிநயச் சிறப்பை பிரபல சிறுகதை எழுத்தாளரான எஸ். பொன்னுத்துரை சீர்தூக்கி விமர்சித்துள்ளார். இவரது சித்திர வடிவமைப்பை யாழ்ப்பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜலிஸின் வெளியீடான "இன்கிலாப்" என்னும் சஞ்சிகை துலாம்பரப்படுத்துகின்றது. 1982ஆம் ஆண்டு யூ.எல்.எம். ஜெயினுதீன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு

வெளியிடப்பட்ட அச்சஞ்சிகையின் அட்டைப் படம் யூசுப் அவர்களால் வரையப்பட்டதே.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் புலமையுடைய இவர் பல முற்போக்கான கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார். கட்டுரை ஆக்கங்களில் பல பரிசில் களையும் பெற்றுள்ளார். இவை மட்டுமன்றி பல நாடக மேடைகளையும் கண்டு நவரச உணர்வை நடிப்பில் வெளிப்படுத்திப் பலரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றுள்ளார். நகைச்சுவை உணர்வுடன் பலரையும் சிரித்து மகிழ வைக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற கலைஞர் இளம் வயதிலேயே விசக் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டு இறையடி சேர்ந்தமை கலையுலகுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

மர்ஹூம். எம். எம். இஸ்மாயில்

கணித விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணி தொடர்ந்த மர்ஹூம். எம்.எம். இஸ்மாயில் என்பவரும் அழகுக்கலை வடிவமைப்பில் ஆற்றல் மிக்கவராய் விளங்கினார். இவர் புரட்சிக் கமாலின் மருகர். கலையுணர்வு மிக்கவராய் பல படங்கள் வரைந்து கையெழுத்துப் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டுள்ளார். இவரும் இளம் வயதில் விசக் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டு இறையடி சேர்ந்து விட்டார்.

மர்ஹூமா. பாத்திமா சகரா இப்ராஹிம் (ஆசிரியை)

பல் சாரதி பக்கீர்-முனைதீன் அவர்களின் செல்வப் புத்திரியான பாத்திமா சகரா ஆசிரியை சித்திரப் பாடநெறியில் தேர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் பெற்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாக அல்-முனீரா மகாவித்தியாலயத்தில் பணியாற்றினார். இவர் வரைந்த சித்திரக் கலை வடிவங்கள் கவர்ச்சியுடையனவாய் விளங்கின. குறிப்பாக இவர் வரைந்த எழுத்தணிக் கலை வடிவங்

கள் பல பொருட்காட்சிகளில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டன. எம்.ஐ.எம். இப்ராஹிம் என்பவரை மணமுடித்து மூன்று பெண் குழந்தைகளுக்குத் தாயான இவர் 10.10.1985 இல் காலமாகி விட்டார்.

ஜனாப். ஜமால்தீன் (ஓவியர், இசைக் கலைஞர்)

ஓவியக் கலை, இசைக்கலை ஆகிய துறைகளில் பேரும் புகழும் பெற்று விளங்குபவர் லெப்பை என அழைக்கப்படும் ஜனாப் ஜமால்தீன். ஏறாவூர் அறபா வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவரான இவர் குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக 5ஆம் வகுப்போடு கல்வியை இடைவிட்டாலும் சுயதேடல் மூலம் கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டு வந்தார். ஓவியக்கலையிலும் இசைக் கலையிலும் ஆர்வங்கொண்டு சுய முயற்சி மூலம் தன் திறமையை வளர்த்துக்கொண்டார்.

ஆரம்ப காலத்தில் இவர் சிறந்த இசைக் கலைஞராகவே அடையாளங் காணப்பட்டார். சிறந்த பாடகராக மட்டுமன்றி பல வகையான வாத்தியங்களையும் இயக்குந் தன்மையோடு இவர் விளங்கினார். எம்.எம்.முஸ்தபா ஆசிரியர், வெள்ளத்தம்பி (கட்டவெள்ள) ஆகியோரின் துணையோடு ஓர் இசைக் குழுவை அமைத்து விசேட தினங்களிலும், சுன்னத்துக் (ஹத்னா) கல்யாண வைபவங்களிலும் இசைக் கச்சேரி நடாத்திப் புகழ் பெற்றார். அக்காலங்களில் இவரது இசைக் கச்சேரிக்கு ஊரில் பெரும் கிராக்கி இருந்தது.

ஜமால்தீன் அவர்கள் இசைத் துறையிலிருந்த ஆர்வத்தைத் தளர்த்தி சிறந்த வேட்டைப் பிரியராக, ஓவியக் கலைஞராகப் பிரகாசம் பெறத் தொடங்கினார். காலப்போக்கில் ஓவியம் வரைவதையே முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்டு வருவாயைப் பெறத் தொடங்கினார். கண்கவரும் இயற்கைக் காட்சிகளைச் சித்திரமாக்கி அவற்றைக் கண்ணாடிச் சட்டத்துக்குள் அடக்கி விலைப்படுத்தத் தொடங்கினார். பலரின் கேள்விக்கிணங்க சுவர்ச் சித்திரங்களையும் விளம்பரப் பலகைகளையும் எழுதி வருவாயைப் பெற்று வருகின்றார். இவரது மக்களும் தந்தை வழியில் பிரகாசம் பெற்று வருகின்றனர்.

ஜனாப். எம்.ஐ. நூர்முகம்மது, ஆசிரியர்

ஏறாவூர் லெப்பை வீதியில் வசிக்கும் ஜனாப். எம்.ஐ. நூர்முகம்மது, உடற்கல்வி ஆசிரியராகப் பயிற்சி நெறியை மேற்கொண்டாலும் சித்திர நுணுக்கத் தேர்ச்சி காரணமாக இன்று பாடசாலையில் அழகியற் கல்வியையே போதித்து வருகின்றார். கோட்டுச் சித்திரம், அலங்காரச் சித்திரம், கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சித்திரம் எனப் பல்வேறு வடிவமைப்புகளிலும் கைதேர்ந்தவராக விளங்குகின்றார். பல பொது விழா வைபவங்களில் இவரது கலைத்திறமையை நாம் காணமுடி கின்றது. குறிப்பாக இவரது கற்பித்தலின் பின்னர்தான் பாடசாலைப்

பொதுப் பரீட்சைகளில் மாணவர்கள் சித்திரப் பாடத்தில் சிறப்புத் தேர்ச்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இவர் தற்போது அலிகார் தேசிய கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

ஜனாப். ஏ.எம்.ஏ. ஜுனைது, அதிபர்

ஏறாவூர் அகமட் பரீட் வித்தியாலய அதிபராகப் பணியாற்றும் ஜனாப் ஏ.எம்.ஏ. ஜுனைது அவர்கள் பிரசித்தமான கலைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். புரட்சிக் கமாலின் தாய்வழி மருகரான இவர் கணித ஆசிரியராகப் பணியாற்றி அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்றவர். கலைத் துறையில் ஈடுபாடுடையவர். சிறந்த குணச்சித்திர நடிகரும் கூட. கவிஞர் அனலக்தர் எழுதிய காலச்சக்கரம், போராட்டம் முதலான நாடகங்களில் குணச்சித்திர பாத்திரமேற்று பலரின் பாராட்டுதலைப் பெற்று முத்திரை பதித்துள்ளார்.

சித்திரக் கலைத்திறனும் ஈடுபாடும் இவரது தேவையை ஓட்டிய பொழுதுபோக்கு முயற்சியாகும். பொது விழா நிகழ்வுகளில் இவரது கைவண்ணம் வெளிப்படுவதுண்டு.

ஹாபிழ். எம்.ஏ.சி.எம். சர்ஜான்

அறபு எழுத்தணிக் கலை வடிவமைப்பில் இன்று பேரும் புகழும் பெற்று விளங்குபவர் அல்-ஹாபிழ் எம்.ஏ.சி.எம். சர்ஜான் அவர்கள். பதினைந்து வயதிலேயே எழுத்தணிக் கலையில் ஆர்வங்கொண்டு மெச்சத்தக்க எழுத்தணிகளைப் படைத்தவர் இவர். பாரசீக பைசாந்திய வடிவங்களின் சாயல் கொண்டதாக இவரது கலை வடிவம் திகழ்வதாக நுண்கலைப் புலமையுடையோர் கூறுவர்.

ஏறாவூர் குல்லியத்து ஹிப்ழில் குர்ஆன் அறபுக் கலாசாலையின் பழைய மாணவர் இவர். தமது அறபு எழுத்தணிக் கலை வளர்ச்சிப் போக்குக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தவர் அன்று கலாசாலை அதிபராக விளங்கிய மௌலவி ஏ.எம். இப்றாகிம் என்பவரே என இவர் அடக்கத்துடன் கூறிக் கொள்வதுண்டு. அவரது தூண்டுகோலினால் 1992, 1993, 1994 ஆகிய ஆண்டுகளில் தேசிய மீலாத் தின எழுத்தணிக் கலைப் போட்டியில் பங்குகொண்டு தொடர்ச்சியாக முதற் பரிசை ஈட்டி கலாசாலைக்கும் ஊருக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். அடக்கமும் அமைதியான சுவாமும் படைத்த இவரது கலை வடிவங்கள் கவர்ச்சி மிக்கனவாகவும், கலைப் பரிமாணக் கட்டுக்கோப்புக்கு உட்பட்டன வாகவும் விளங்குகின்றன. எதிர்காலத்தில் இவரது கலை வடிவங்கள்

மேலும் வளர்ச்சியடையும் என எதிர்பார்க்கலாம். இன்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவர் 'மிருகவியல் வைத்தியத்துறையில்' பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

ஏனைய சித்திரக் கலைஞர்கள்

சித்திர வடிவமைப்பிலும் பெயர்ப் பலகை எழுதுவதிலும் மேலும் பலர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அவர்களில் எஸ்.எச். ரிபாய்தீன், எஸ். நூருலெவ்வை, யூ. நவாஸ், எம்.வை. உசுறு, எம்.ஐ. றம்ஸி முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

நாடகக் கலை

நடிப்பும் பாவனையும் மனித இயல்புக்கங்களில் ஒன்று. கூத்துக் கலையின் திருந்திய வடிவமே நாடகம் என்பர் ஆய்வாளர். சுதந்திர எழுச்சிப் போராட்ட காலத்திற்குப் பின்னர் ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் நாடகக் கலையும் வளர்ச்சி பெற்றது. அதற்கு முன்னோடியாய் அமைந்தது "கோடு-கச்சேரி" என்னும் நாடக வடிவமாகும். இந் நாடகம் கற்பனைப் புனைவாக நீதிமன்ற நடைமுறைகளை வெளிப் படுத்தும் பான்மையில் அமைந்திருக்கும். விதானை, பொலிஸ், சேவகன், வக்கீல், நீதிபதி, காவலாளர் எனப் பலர் கதை மாந்தராகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பர். அக்காலத்தில் ஓரளவு படிப்பறிவு வாய்ந்தவர்களாக இருந்த செயினுலாப்தீன் (செயிலாமிஷா), அலியார் (சவர்க்காரத்தார்), அ. உமறு லெவ்வை (அ.உ), எம். அப்துல் காதர் (எம்.கே.சி), "ஓப்பீசர்" என அழைக்கப்படும் உமறு லெவ்வை, பிச்சைக் குட்டியர், ஹயாத்து முகம்மது (கண்டக்டர்) முதலியோர் நாடகம் நடித்தனர். சிலர் பெண்வேடமும் தரித்தனர். அக்காலத்தில் மார்க்கச்சட்டத்தடுப்புகள் அவ்வளவாக வேரூன்றவில்லை. கேளிக்கை, கனியாட்டங்களை பெருநாள் தினக் கொண்டாட்டங்களில் அரங்கேற்றி மகிழ்ந்தனர்.

இந்தக் கலைவட்டத்தினரைத் தொடர்ந்து பாடசாலை மட்டத்தில் சிரேஷ்ட மாணவர்களாக எம்.ஏ.சீ.ஏ. றஹ்மான், எம்.எம். சாலி (புரட்சிக் கமால்), எம்.எச்.ஏ. செயினுலாப்தீன், புத்திசிகாமணி, ராஜலிங்கம், வை.எம்.ஏ. காதர், யூ.எல். தாலூத், எம். அகமதுலெவ்வை, அப்துல் றஹ்மான் ஸாஹிர் மௌலானா, எஸ்.எம். மீரா முகைதீன், யூ.எல். ஆதம் லெவ்வை, எம்.கே. முகைதீன், விநாயக மூர்த்தி, தம்பாப்பிள்ளை, லோகிதராசா முதலியோர் 50 காலப் பகுதியில் பல

நாடகங்களை நடித்துள்ளனர். இவர்களில் புரட்சிக் கமால், வை.எம். ஏ. காதர் ஆசிரியர் ஆகிய இருவரும் நாடகங்களை எழுதியும் இயக்கியும் புகழ்பெற்றனர். புரட்சிக் கமால் அவர்கள் 60க்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் “அபூநவாஸ்” கலைவட்டத்தை உருவாக்கி இளந்தலைமுறையினரை நடிப்புத் துறையில் ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார். அவர் எழுதி இயக்கிய நாடகங்களில் உமறு வருகிறார், சிரிக்காதே, நீதி, நாளைக்குச் செய்வோம் முதலான நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஆசிரியர் வை.எம்.ஏ. காதர் அவர்களும் கூட்டுறவு தின விழா, சுகாதார விழா போன்ற நிகழ்வுகளில் பல நகைச்சுவை நாடகங்களைத் தயாரித்து வழங்கியுள்ளார். மருதமுனையிலும் இவர் பல நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார்.

60க்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் நாடகத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கு மேலும் ஒருபடி முன்னேறியது. 1963ஆம் ஆண்டு இல்லாமிய மறுமலர்ச்சி இயக்க நிதிக்காக மூன்று நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. கல்வியின் சிறப்பு, ஒரே தீர்ப்பு, விசித்திர வேலைக்காரன் ஆகிய தலைப்பில் அமைந்த அந்நாடகங்களை ஜனாப். எம்.கே. முகைதீன் எழுதி இயக்கினார். அந் நாடகங்களில் எம்.கே. முகைதீன், ரீ.மீராலெவ்வை, ஏ.எம். ஜெமீல், எம்.சி. முகம்மது, ஏ.எம். முஸ்தபா, எஸ். இல்யாஸ், எம்.ஐ. சீனிமுகம்மது, எம்.ஏ. கபூர், யூ. அப்துல் மஜீது ஆகியோர் நடித்தனர். இவர்கள் அனைவரும் மேற்படி இயக்க உறுப்பினராவர். இந்த நாடகத்தின் மூலம் ஏ.எம். முஸ்தபா சிறந்த நகைச்சுவை நடிகராகவும் எம்.கே. முகைதீன், ரீ.மீராலெவ்வை ஆகியோர் சிறந்த குணச்சித்திர நடிகர்களாகவும் பாராட்டப்பட்டனர்.

1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஜனாப் ரீ. மீராலெவ்வை ஆசிரியர் பாடசாலை மட்டத்திலான போட்டி நிகழ்வுகளுக்கென பல நாடகங்களை எழுதினார். அந்நாடகங்களில் நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தி முத்திரை பொறிக்கப்பட்டவர்களாக ஜனாப்களான எம்.ஐ. அகமது லெவ்வை ஆசிரியர், எஸ். முகம்மது சாலி, ஹிழ்று முகம்மது ஆகியோர் விளங்கினர். அதே காலப்பகுதியில் எம்.எம். யூசுப், ரீ.எல்.எம். உசனார், என்.எம். அலிவா, எஸ்.எம். பாணி, எம்.ஐ. அப்துல் காதர், எம்.எம். ஜெளபர் ஹுஸைன், எம்.எம். ஹுஸைன், ஏ.கே.எம். ஹுஸைன், எஸ். அப்பாஸ், எஸ். முதலித்தம்பி முதலானோரும் நடிப்புத்துறையில் தடம்பதித்தனர். இவர்களுக்குரிய நாடகங்களை ஆரையூர் அமரன் எழுதி நெறிப்படுத்தினார்.

இவர் எழுதிய “நண்பன் நல்ல தம்பி”, “கட்டளை” ஆகிய இரு நாடகங்களும் கலைக் குழுவினரால் பரிசுக்குரியனவாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இந்நாடகத்தின் மூலம் எம்.எம். ஜெளபர் ஹுஸைன், எம்.எம். யூசுப் ஆகியோர் சிறந்த நடிகர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 1970க்குப் பிற்பட்ட ஒரு தசாப்த காலப் பகுதி கலை இலக்கிய முயற்சிகளும், முற்போக்கான சிந்தனைப் போக்கு வடிவங்களும் வேரூன்றிய காலம் எனலாம். நாடகங்களும் அக்காலத்தில் முற்போக்குக் கருத்துடையனவாகவே விளங்கின.

1972ஆம் ஆண்டு அலிகார் மகாவித்தியாலய சிரேஷ்ட மாணவர்களான ஜனாப் எம்.ஐ. அகமது லெவ்வை, எம்.எம். ஜெளபர் ஹுஸைன் ஆகிய இருவரும் தத்தம் குழுவினரோடு முறையே “காலச் சக்கரம்”, “கட்டளை” ஆகிய இரு நாடகங்களை அரங்கேற்றினர். “அனலக்தர்” எழுதிய காலச் சக்கரத்தில், எம்.ஐ. அகமது லெவ்வை, ஏ.எம். ஜுனைது, ஏ.எம். சரீப், எஸ். முகம்மது அலி, பி.எம். புகாரி, எஸ். ரவீந்திரன், ஜே.எம். ஜெமீல், கே.எம். சித்தி காமிலா (குழந்தை நட்சத்திரம்) ஆகிய அனைவரும் தமது அபார நடிப்புத்திறனை வெளிப்படுத்தி புரட்சிக் கமால் உட்பட அனைத்து ஆசிரியர்களாலும் பாராட்டப்பட்டனர். குறிப்பாக முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்த எம்.ஐ. அகமது லெவ்வை, ஏ.எம். ஜுனைது ஆகிய இருவரும் பாத்திரப் படைப்புக் கேற்ற பண்பை உணர்ச்சிபூர்வமாக வெளிப்படுத்தி சிறந்த குணச்சித்திர நடிகர்களாக முத்திரை குத்தப்பட்டனர்.

இதே ‘காலச் சக்கர’ நாடகம் காத்தான்குடி நவ இலக்கிய மன்றத்தினரால் அனலக்தரின் ஒப்புதலோடு இரண்டாவது முறையாக 1976ஆம் ஆண்டு மேடையேற்றப்பட்டது. மட்டக்களப்பு பிரதேச கலாமன்றத்தினர் நாடாத்திய நாடகப் போட்டியிலே அந்நாடகம் சிறந்த சமூக நாடகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதற்பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1974ஆம் ஆண்டு ஜனாப் எஸ். இல்யாஸ் அவர்களின் தலைமையில் மீலாத் விழாவை அடுத்து ஒரு கலை விழா நிகழ்ந்தது. அவ்விழாவில் காலச் சக்கரம் நாடகத்தோடு “புதுப்பழக்கம்”, “ஏணி தூக்கி ஏகாம்பரம்”, “தானறியாப் பாஷை” முதலான நாடகங்கள் மேடை ஏற்றப்பட்டன. இந் நாடகங்கள் மூலம் சீனிமுகம்மது அண்ணாவி யாரின் புதல்வர்களான எஸ். இல்யாஸ், எஸ். சேகுதாலுத் ஆகிய இருவரும் சிறந்த நகைச்சுவை நடிகர்களாக முத்திரை குத்தப்பட்டனர்.

ஜனாப். எஸ். இல்யாஸ் (ஓய்வு பெற்ற தட்டச்சாளர்)

“கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடும்” என்பதற்கிணங்க தந்தை வழி நின்று கவிபாட வல்லவர். கலையிலக்கிய முயற்சியில் ஆர்வமும் அக்கறையுமுள்ளவர். சிறந்த நகைச்சுவை நடிகர். அபூநவாஸ் கலாவட்டத்தின் மூலம் அரங்கேறி தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட இவர் 70களுக்குப் பின் சுயமாக ஓரங்க நாடகங்கள் எழுதியும் தயாரித்தும், நாடகத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார். ஏறக்குறைய ஒரு தசாப்த காலம் அபூநவாஸ் கலாவட்டம் என்ற இலச்சினையோடு மீலாத் விழா, பெருநாள் தினம் ஆகியவற்றை ஒட்டி கவியரங்கம், உரையரங்கம், கலையரங்கம் ஆகியவற்றை நாடாத்திக் கொண்டாட்டங் களைச் சிறப்பித்துள்ளார். தேர்தல் பிரசார மேடைகளில், வில்லிசையில் மல்லனாகக் கதைத் தொடருக்குக் கலகலப்பூட்டியுள்ளார்.

1995ஆம் ஆண்டு இவரது முயற்சியினாலும் ஐ.எல்.எம். பரீது என்பாரின் ஒத்துழைப்பினாலும் உருவாக்கப்பட்டதே “ஹனிமூன் கலாமன்றம்”. இது பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு கலாவட்டம். இக் கலாமன்றம் ஆண்டுதோறும் மீலாத் விழாக்களையும் கலைவிழாக்களையும் நாடாத்தி வருகின்றது. விழா நிகழ்வுக்கான கலை நிகழ்ச்சிகளை இல்யாஸ் அவர்களே ஒழுங்கு செய்துவருகின்றார். இவரது கலைப் பணி இன்று வரை தொடர்ந்து செல்கின்றது.

ஜனாப். எஸ். சேகுதாலுத்

சீனிமுகம்மது அண்ணாவியாரின் புதல்வர்களில் மூன்றாவது பிள்ளை இவர். தந்தையின் வழி நின்று தையற்கலையில் தேர்ச்சி உடையவராக விளங்கி வருகின்றார். கலாரசனையும் உணர்வும் மிக்க சேகுதாலுத் அவர்கள் நாடகப் பாத்திரப் பண்புக்கேற்ற முக பாவத்தையும் நடிப்பையும் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஆற்றல்மிக்கவர். பல பாத்திரங்களுக்குரித்தான உரையாடல்களை ஒரே குரலில் இழையோடவிடும் திறமைமிக்கவர். சகோதரர் இல்யாஸ் தயாரித்த நாடகங்களிலும் ஏனைய நாடக ஆசிரியர்களின் நாடகங்களிலும் நகைச் சுவையாக நடித்துப் பலரின் பாராட்டையும் பெற்றவர். சொந்தமாக உடனடி நாடகங்களையும் இவர் தயாரித்து வழங்கியுள்ளார். சமூக நாடகங்களை இவர் எழுதிப் பாடமாக்குவதில்லை. கதையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் மனதில் பதித்து சுய வசனங்களோடு நடிக்கக்கூடிய வல்லமைமிக்கவர்.

70ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இவர் மேடைகளிலேறி நடிக்கத் தொடங்கினார். 1973ஆம் ஆண்டு மட்டுமே றகுமானியா வித்தியாலயத்தில்

நடைபெற்ற பொருட்காட்சி விழாவில் “அனலக்தர்” எழுதிய “நாளாக்குச் செய்வோம்”, “கொடுமைகள் அழிக்கப்படுகின்றன” ஆகிய நாடகங்களில் நடித்தார். 1974ஆம் ஆண்டு தானே எழுதித் தயாரித்த “புதுப் பழக்கம்”, “தானறியாப் பாஷை” ஆகிய நாடகங்களை அரங்கேற்றி சபையோரை சிரிப்பிலாழ்த்தினார். இவை மட்டுமன்றி இவரும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் ஏ.எம். முஸ்தபா அவர்களும் சேர்ந்து “காணாமற்போன கருங்கழுத்துப் புணையல்”, “சீதனம் வாங்காதே” முதலிய நகைச்சுவை நாடகங்களை ஒலிப்பேழையில் பதிவு செய்து ஜனரஞ்சகப்படுத்தியுள்ளனர். அந் நாடகங்கள் ஊரின் பல பாகங்களிலும் ஓயாமல் ஒலித்தன. ஊர் மக்களால் நயந்து சுவைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு, கலைத்துறையில் காலுன்றி பிரபலம் பெற்ற சேகுதாலுத் அவர்கள் இன்றும் கூட தமது கலைப் பணியைத் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

ஜனாப். எம்.ஐ. அகமது லெவ்வை (அதிபர்)

நவரச பாவ நடிகராக, நாவன்மை மிக்க நல்ல பேச்சாளராக நம்மவரால் அடையாளங் காணப்பட்டவர் அகமது லெவ்வை ஆசிரியர். இவரது நடிப்புத்துறைப் பிரவேசம் சுருக்கமாக ஏலவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த விபரத்திற்கு மேலதிகமாக இது எழுதப்படுகின்றது.

முன்னாள் பட்டினாட்சி மன்றத் தலைவரான அ.லெ. முகம்மது இஸ்மாயில் போடியாரின் புதல்வரான இவர் அறபா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று அலிகார் மகாவித்தியாலத்தில் விஞ்ஞானக் கல்வியைத் தொடர்ந்து தேர்ச்சி பெற்றார். விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணிதொடர்ந்தார். அதிபர் சேவையில் உள்வாங்கப்பட்டார். சிறந்த ஆசிரியரான இவர் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலை பல நாடகங்களில் நடித்தும் விவாதப் போட்டிகளிலும் பங்கு கொண்டும் தமது நடிப்பாற்றலையும் நாவன்மையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதிபர், விரிவுரையாளர் உட்பட அனைவராலும் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டுள்ளார். இவர் நடித்த நாடகங்களில் காலச் சக்கரம், போராட்டம் என்பவை முக்கியமானவை. அந்நாடகங்களில் அவர் எடுத்துக் கொண்ட பாத்திரம் அவருக்கு மட்டுமல்ல, நாடக ஆசிரியர்க்கே புகழீட்டித்தந்தன.

அரசியல் மேடைகளில் அவையடங்கப் பேசும் ஆற்றல்மிக்க இவர் துணிவும், துடிப்பும் உள்ளவர். தாம் பிழையெனக் கண்டவற்றைத் தைரியமாகத் துணிந்து கூறுவார். பல பொது நிறுவனங்களிலும் இவர்

தலைவராகவும், உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது நாடகம், பட்டிமன்றம், கருத்தரங்கு முதலியவற்றில் காலான்றி தம் கருத்தைத் தெரிவித்து வருகின்றார்.

எம்.எஸ். சாஜஹான்

70 களுக்குப் பின் பிரபலமான கலைக்குழுவினரில் எம். எஸ். ஷாஜஹான் என்பவரும் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். ஏறாவூர் அறபா வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவரான இவர் அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வியைத் தொடர்ந்து இடைவிலகி இலங்கை புகையிரதச் சேவை ஊழியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். சிறு பராயத்திலேயே நடிப்புத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு நடித்தார். பாத்திரப் பண்புக்கேற்ற பாவத்தோடு நடித்துப் பலரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றவர்.

ஜனாப். ஏ.எம். தெளபீக்

கலா ரசிகராக, கலைஞராக களம் பல கண்டவர் ஏ.எம். தெளபீக் ஆசிரியர். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். நடிப்புத்துறையில் தனக்கென ஒரு தனித்துவமான முறையை வகுத்து இன்றுங்கூட நடித்து வருபவர். பள்ளிப் பருவத்திலேயே நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டு மொழி வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டவர். இவர் நடித்த முதலாவது நாடகம் "வில்லியம் தெல்" என்னும் வரலாற்று நாடகமாகும். புரட்சிக் கமால் எழுதிய இந் நாடகத்தை "அனலக்தர்", "ரமணி" ஆகியோர் நெறிப்படுத்தினர்.

இதனைத் தொடர்ந்து இவர் ஆசிரிய சேவையில் இருக்கும்போது "போராட்டம்" என்னும் நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்தார். கனல் தெறிக்கும் வசன உச்சரிப்பின் மூலம் சபையின் கவனத்தை ஈர்த்தார். புகழ் பூத்த நடிகராகப் பிரகாசமானார். இன்று விவாத மேடைகளிலும் பட்டிமன்றங்களிலும் பங்குகொண்டு ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். நூல் வெளியீட்டு வைபவங்களில் விமர்சகராகவும் கலந்து கொள்வதுண்டு.

ஜனாப். என்.எம். அலிவா அதிபர்

கவிஞர் புரட்சிக் கமால் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அபூநவாஸ் கலாவட்ட உறுப்பினராயிருந்து நடிப்புத் துறையில் ஈடுபட்ட இவர் ஆரம்பத்தில் ஆரையூர் அமரன் எழுதிய நண்பன் நல்ல தம்பி என்னும் நாடகம் மூலம் அறிமுகமானார். அதன் பின் பல நாடகங்களில் நடித்தாலும் "போராட்டம்" என்னும் நாடகத்தின் மூலம் பிரபலமானார். இன்று மீராக்கேணி மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலய அதிபராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

ஜனாப். ஏ.எம். ஜெமீல் (அதிபர்)

அலியார்-முகம்மது ஜெமீல் என்பவர் ஏறாவூர் மூன்றாம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இளம் பராயத்திலேயே கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் பாசறையில் வளர்ந்து சமூகப் பணியிலும், கலை, கலாசார நிகழ்வுகளிலும் முழுமையாக ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்தவர். ஆசிரியராக, அதிபராக, பிரதேச சபைத் தவிசாளராக... என்று பல துறைகளில் பணியாற்றியவர்.

இவர் கல்வி பயிலும் காலத்தில் பிரபல எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.வின் வழிகாட்டலோடு முத்தமிழ் விழா ஏற்பாட்டுக் குழு உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றியுள்ளார். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளரான ஏ.எம். ஜெமீல் பேச்சுப் போட்டி, விவாதப் போட்டிகளில் எல்லாம் கலந்து பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளார். புரட்சிக் கமால் அவர்கள் தாபித்த "அபூநவாஸ் கலைவட்ட"ச் செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். பல நாடக மேடைகளையும் கண்டு தமது நடிப்புத் திறனை 60 காலப் பிற்பகுதியில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆசிரியர் தொழிலில் இருந்து இன்று இவர் ஓய்வுபெற்றாலும், சமுதாயப் பணிகளில் சளைக்காது உழைத்து வருகின்றார்.

ஜனாப். எஸ்.எம். அலியார்

1970க்குப் பின் நாடகத் துறையிலும், பேச்சு, விவாதம் முதலான போட்டி நிகழ்வுகளிலும் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியவர் எஸ்.எம். அலியார் ஆசிரியர். இவர் சிறந்த கலாரசிகர். "கணீர்" என்ற குரலில் பேசி சபையை ஈர்க்கும் திறன் வாய்ந்தவர். கலாசாலையில் நிகழ்வுற்ற பேச்சுப் போட்டி, விவாதப் போட்டி, நாடகப் போட்டி முதலானவற்றில் பங்கு கொண்டு தமது நாவன்மையால் பரிசில்களையும் விருதுகளையும் இவர் சுவீகரித்துக் கொண்டமை இவரது திறமைக்குச் சான்றாகும்.

இவர் தற்போது அல்-முனீரா மகாவித்தியாலயத்தில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். இவர் நடித்த நாடகங்களில் "காலச் சக்கரம், நண்பன் நல்ல தம்பி, போராட்டம்" என்பவை முக்கியமானவையாகும். அந்நாடகங்கள் அவரது நடிப்புத் திறனை உச்சப்படுத்தின. இன்று இவர் கலைத்துறையிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டாலும் கலாரசிகராக இருந்து அமைதி காண்கின்றார்.

இவர்களைத் தவிர இன்னும் பலர் நடிப்புத் துறையில் அவ்வப்போது பிரகாசிப்பதுண்டு. அவர்களையெல்லாம் விரிவாக எழுத முடியவில்லை. சரியான வரலாற்றுத் தகவலும் எம்மைச் சேரவில்லை.

இருப்பினும், நடிப்புத் துறையில் பிரபலம் பெற்றவர்களில் மர்ஹூம் ரீ.எல்.எம். உசனார், எம்.சி. உசனார், எம்.எஸ். அப்துல் ஹை, எம். வை. அப்துல் லத்தீப், ஏ.எம். முஸ்தபா ஆகியோர் இங்கு உள்ளடக்கப்பட வேண்டியவர்களே. அவர்கள் பற்றிய வரலாறு கவிதைத் துறையிலும், இசைத்துறையிலும் ஏலவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் வளர்ந்து வரும் நடிகர்கள் பற்றிய வரலாறு பின்வரும் சந்ததியினரால் அடையாளங்காணப்பட வேண்டும். கலைஞர்களும் தம் கலைப் பணியைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டும்.

இசைத்துறை

இசைத்துறைப் பாரம்பரியம் வரலாற்று ரீதியாக வகைப்படுத்த முடியாதவாறு விரிந்துள்ளது. தென்னிந்திய திரைப்படத்துறை வளர்ச்சியை ஓட்டி ஹிந்துஸ்தானிய சங்கீதம் எழுச்சி பெற அத்தாக்கம் இலங்கையிலும் வேரூன்றியது. குறிப்பாக, கோயில்களிலும், கூத்துக் கொட்டகைகளிலும் பாட்டும் உரைநடையும் கலந்த “பண்ணத்தி” வடிவிலான இசை வடிவங்கள் மேடைகளில் அரங்கேறின. இவற்றை இரசிக நோக்கோடு முஸ்லிம்களும் கண்டு களித்தனர். தாங்களும் பாடி மகிழ்ந்தனர். காலப் போக்கில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களும் அண்ணாவிமார்களும் சினிமாப்பாடல் மெட்டில் இஸ்லாமிய கீதங்களை இயற்றி விசேட வைபவங்களில் பாடினர். 40 காலப் பகுதியில் பிரபலம் பெற்று விளங்கிய திரைப்படப் பாடல்களான “தெருவில் வாறாண்டி...”, “பூமியில் மானிட ஜென்மமும்...”, “எண்ணி எண்ணிப் பார்க்க மனம்...” போன்ற பாடல்கள் நம்புலவர் பெருமக்களின் குரல் நாணைத் தீட்டின. அவையே இஸ்லாமிய கீதங்களாகவும் வெளிவந்தன. இக்காலப் பகுதியில் காரைக்கால் தாலுத்ஷா அவர்கள் பாடிய பிரத்தியேகமான இஸ்லாமிய கீதங்களும் நம்மவரால் பாடப்பட்டன.

ஏறாவூர் வரலாற்றில் அடையாளங் காணப்பட்ட புலவர்களும் அண்ணாவிமார்களும் இசைத்துறைப் பாரம்பரிய முன்னோடிகளாகக் கொள்ளத்தக்கவர் என்றாலும் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த எல்.கே. முகைதீன் பிச்சைப் புலவர், சீனிமுகம்மது அண்ணாவியார் “வாசி” என அழைக்கப்படும் கயாத்து முகம்மது ஆகிய மூவருமே தாள லய, சுருதி லய பக்கவாத்தியங்களோடு பாடி கச்சேரிகளிலும், களியாட்டங்களிலும் கலகலப்பூட்டினர் எனலாம். இவர்கள் பாடிய பாடல்களையே பாமரரும் பரவலாகப் பாடி பரவசமடைந்தனர்.

இந்த இசை வடிவ வளர்ச்சிப் போக்கு ஒருபுறமிருக்க மற்றுமொரு சாரார் ஞானவழிப் பாடல்களையும், கிஸ்ஸாக்கள், மசஅலாக்கள், படைப்போர்கள் முதலான கதைப் பாடல்களையும் பாடி மகிழ்ந்தனர். அத்தகையோரில் “தஹ்ரா” (றபான் வடிவிலான தோற்குருவி)யின் துணையோடு பாடிய “பக்கீர் பாவாக்களைக்” குறிப்பிடலாம். இவர்களில் “பாலுகஸ்ஸா” பாவா முதன்மையானவர். அவர்வழி வந்த முகம்மதுக் காசிம் பாவாவும் பின்னையோரில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர்களை முன்னோடிகளாகக் கொண்ட “பாவாக்கள்” சுன்னத்துக் கல்யாண மாப்பிள்ளை ஊர்வலத்தின் போதும், நோன்பு கால “ஸஹர்” வேளைகளிலும் அவர்கள் நடாத்தும் கொடியேற்றக் கந்தாரி விழாக்களிலும் பரவலாகப் பாடுவர்.

அக்காலத்தில் திருமண தம்பதிகளை வாழ்த்தி ஏழு நாள் அல்லது மூன்று நாள் புலவர்மார் மங்கள வாழ்த்துப் பாடுவதுண்டு. எல்.கே. முகைதீன் பிச்சைப் புலவர், சீனிமுகம்மது அண்ணாவியார், தம்பி லெவ்வை (மீராலெவ்வை ஆசிரியரின் தந்தை), முகம்மதுத் தம்பி (வேக்காட்டர்) அ.உமறு லெப்பை (அ.உ) ஆகியோர் அவ்வாறு வாழ்த்துப் பாடுவோரில் அடையாளங் காணப்பட்டோராவர். இன்னும் பலர் இருக்கலாம்.

வாது கவிப் பாடல், பதம் பாடல் முதலிய பாரம்பரியங்களும் 50ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலப் பகுதியில் மேலோங்கிக் காணப்பட்டன. பதம் பாடுவதில் முன்னர் குறிப்பிட்ட புலவர்களைத் தவிர அ. உமறு லெவ்வை (அ.உ), எம். அப்துல் காதர் (எம்.கே.சி), செய்யது முகம்மது ஸாஹிர் மௌலானா, கயாத்துக் குட்டி (எச்.எம்.எம். அஜீவத் ஆசிரியரின் தந்தை) ஆகியோரும் பிரபலம் பெற்று விளங்கினர். அக்காலத்தில் சிலர் ஊஞ்சற் காவியங்களையும் பாடி மகிழ்ந்தனர். 50ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் இத்தகைய இசை வடிவங்களும் காவியங்களும் படிப்படியாக அருகிக்கொண்டு வந்தன.

1950ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் இசைக் கருவி களோடு கூடிய இசைக் கச்சேரிகள் நடைபெற்றன. தபேலா, டோலக்கு, ஹார்மோனியம் (சரப்பனா), சல்லாரி, சலங்கை, மெந்தலின் முதலான இசைக் கருவிகள் பாடலுக்குப் பக்கவாத்தியங்களாகப் பயன்பட்டன. பக்கவாத்தியத் துறையில் பின்வரும் சிலர் பிரபலம் பெற்று விளங்கினர்.

(வாஸி) கயாத்து முகம்மத்

ஏறாவூர் 3ஆம் குறிச்சி காதியார் வீதியில் வசித்த இவர் சுயமாகப் பாடும் திறமை மிக்கவர். அன்றியும் டோலக்கு வாசிப்பதில் அபார

ஆற்றல் மிக்கவராகவும் விளங்கினார். பல இசைக் கச்சேரி மேடைகளையும் கண்டவர். பலராலும் பாராட்டப்பட்டவர். ஆயினும், பிற்காலத்தில் சித்தப் பிரமையினால் செயலிழந்து போனார். இவர் எழுபது காலப் பகுதியிலேயே காலமானார்.

முஸ்தபா லெப்பை

இவர் ஏறாவூர் 1ஆம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மார்க்கக் கல்வியை முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இசைத் துறையில் பிரியங் கொண்டு ‘சர்ப்பனா’வை வாங்கி பயிற்சி பெற்றவர். தையற்கலைத் தொழிலோடு ஓய்வு நேரங்களில் இசைக் குழுக்களோடு இவர் சென்று சர்ப்பனா வாசிப்பதுண்டு. ஓய்வு பெற்ற அதிபரான சி.மகுமூது லெவ்வை அவர்களின் சகோதரியை மணமுடித்த இவரது சந்ததியினர் இன்றும் வாழ்கின்றார்கள்.

இவ்விருவரையும் தவிர சின்ன லெவ்வை ஆலிம் அவர்களின் மகன் சாலிக்குட்டி என்பார் மெந்தலின் வாசிப்பதிலும், முகம்மதுத் தம்பி ‘‘டெயிலர்’’ சர்ப்பனா வாசிப்பதிலும் கல்லுக் கொத்தியர் என அழைக்கப்பட்டவர் டோலக்கு வாசிப்பதிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். இவர்களிடம் முறையான சங்கீத சுருதி லயம் விளங்காத காரணத்தால் பிரபலம் பெற முடியாமற் போய்விட்டார்கள்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து 60ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் வீறு பெற்ற-விழிப்புணர்வு கொண்ட இசைக் குழுவினர் தலையெடுத்தனர். இவர்கள் நவீன பாடல்களோடும் இசைக்கருவிகளோடும் காலுன்றினர். இசைத்திறமையால் பேரும் புகழும் பெற்றனர். ‘‘கட்டை வெள்ளைக் கோஷ்டி’’ என அழைக்கப்படும் இக்குழுவில், வெள்ளைத் தம்பி (கட்டை வெள்ளை), ஜமால்தீன் (லெப்பை), ஏ.எம். முஸ்தபா ஆசிரியர் (ஓய்வு பெற்றவர்) ஆகிய மூவருமே திறமைக்கோராய் கணிக்கப்பட்டனர். வெள்ளைத் தம்பி என்பவர் தாளலயம் தப்பாமல் டோலக், தபேலா ஆகியவற்றை வாசிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவராய் விளங்கினார். ‘‘சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்’’ என்பதற்கிணங்க பன்முறைப் பயிற்சியாலும் பழக்கத் தேர்ச்சியாலும் தாளமிடக் கற்றுப் புகழ் பெற்றவர்தான் வெள்ளைத் தம்பி.

இவரை அடுத்து சகல வாத்தியக் கருவிகளையும் இசைத்துப் பார்ப்பதில் ஆர்வங்கொண்டு தொழிற்பட்டவர் தான் ஜமால்தீன் என்பவர். சிறந்த ஓவியரான இவர் ஹார்மோனியம், மெந்தலின்,

வாய்வீணைக் கருவி, புல்லாங்குழல் முதலியவற்றை வாசிக்கக் கூடிய திறமை பெற்றிருந்தார். சிறந்த பாடகரும் கூட.

ஜனாப். ஏ.எம். முஸ்தபா (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்)

இசைத் துறை வரலாற்றில் இன்றும் புகழ் பெற்று விளங்குபவர் ஏ.எம். முஸ்தபா ஆசிரியரே. இவர் பாடசாலையில் கல்வி பயிலும் போதே சங்கீத ஆசிரியரான திருவாளர் குமாரசாமியிடம் சங்கீதம் கற்றவர். சங்கீத சாகித்திய மரபுக்கிணங்க கருநாடக இசையைப் பாடும் ஆற்றல்மிக்கவர். கனிந்த குரல்வளம், இனிமை சொட்டும் இராக பாவம், சுருதி தப்பா சுரவழி ஞானம், தாளக்கட்டுத் தப்பாத தொடுப்பு இவை அனைத்தும் இவர் குரல் வழியே இழையோடும்.

அலிகார் தேசிய பாடசாலையின் பழைய மாணவரான இவர் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். தமிழ்ப் புலமைமிக்கவர். இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்றவர். நகைச்சுவையாகப் பேசி நடிக்குந் திறமை வாய்ந்தவர். 1970ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இவர் சினிமாப் பாடல்கள் பாடுவதைக் கூடியவரை தவிர்த்து முழுக்க முழுக்க இஸ்லாமிய கீதங்களைப் பாடுவதையே வழக்கமாக்கிக் கொண்டார். நாகூர் ஹனிபாவை மாணசீகக் குருவாகக் கொண்டு அவரது குரல் வளத்தோடு பாடி வந்தார். பக்க வாத்தியங்கள் சீராய் அமையுமாயின் நாகூர் ஹனிபாவின் பாடலுக்கும் இவரது பாடலுக்கும் வித்தியாசம் விளங்காமற் போய் விடும். அந்த அளவுக்குக் குரல்வளம் பொருந்தியவர்.

1975ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கட்டை வெள்ளை இசைக்குழுவினர் தொழில் முயற்சி காரணமாக பிரிந்து செல்ல வேண்டிய நிலையேற்பட்டதால் இசைத்துறை வளர்ச்சியில் மந்தநிலையேற்பட்டது. ஆயினும், முஸ்தபா ஆசிரியர் 1977ஆம் ஆண்டு தேர்தல் பிரசார வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளிலும், கலாசாலைப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலும் பாடி சபையோரை ஈர்த்தார். பல போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலும் பாடி பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையிலும் இவர் பாடியுள்ளார்.

இன்று ஆசிரிய சேவையினின்றும் ஓய்வு பெற்றுள்ளார். வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பொதுக் கூட்டங்களிலும் விழா நிகழ்வுகளிலும் பாடுவதுண்டு. கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் கவிதைகளை இசை வடிவமைத்துப் பாடுவதிலும் திருப்திகண்டு வருகின்றார். சுயமாகப் பாடல் இயற்றும் திறமையும் இவரிடம் உண்டு.

ஏனைய இசைக் கலைஞர்கள்

முஸ்தபா ஆசிரியர்க்குப் பின்னர் பாட்டுக்கார உசனார், முகம்மது ஹனிபா (தொப்பிக்காரர் மகன்), எஸ்.எம். பாஸி, எம்.ஐ. தெளபீக், உமறு லெவ்வை, எம்.எம். இஸ்ஸத் எனப் பலர் பாடியுள்ளனர். தற்காலத்தில் நவீன இசைத்துறை வடிவமைப்பில் பலர் பாடிவந்தாலும் வரலாற்றில் இடம்பெறத்தக்க வகையில் சாதனை படைக்கவில்லை. அத்தகையோர் எதிர்காலக் கணிப்பீட்டில் உள்வாங்கப்படலாம். அவர்கள் இசைப் பணியையும் வாழ்த்துவோம்.

ஊடகத் துறை செய்தி நிருபர்கள்

ஊடகத் துறையில் செய்தித் தாள்கள் மட்டுமே பிரபலம் பெற்று வந்த காலப் பகுதியில் மட்டக்களப்பு நிருபர்களே ஏறாவூர் செய்திகளைப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆரம்ப கால எழுத்தாளர் களாக புரட்சிக் கமால், அகமது லெவ்வை (தயாளன்) ஆகியோரை கவிதை, கதை, கட்டுரை முதலியவற்றைப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தனர். செய்தி நிருபராக முஸ்லிம்கள் மத்தியில் அன்று எவரும் இருக்கவில்லை.

1960க்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் எம். அகமது லெவ்வை ஆசிரியர் "வீரகேசரி" நாளிதழுக்கு செய்தி நிருபராகப் பணியாற்றினார். இவரே முதலாவது பத்திரிகை நிருபர். இவருக்குப் பின் செய்யது அக்கீல் சக்காப் மௌலானா "தினகரன்" நிருபராக உள்ளூர் செய்திகளை அவ்வப்போது அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்.

இவ்விருவரது சேவைக்குப் பின்னர் 80 காலப் பகுதியில் எம்.எஸ்.எம். சுபைர் என்பவர் கல்விப் பணியோடு, தினகரன் பத்திரிகைக்கு ஏறாவூர் நிருபராகவும் பணியாற்றினார். அவர் அவ்வப்போது சில ஆக்கபூர்வமான கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

1990ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தினகரன், வீரகேசரி, எழுச்சிக் குரல், நவமணி, தினக்கதிர் முதலான பத்திரிகைகளில் பலர் சிறப்பு நிருபராகவும், குறுப் நிருபராகவும் பணியாற்றி ஏறாவூரில் நிகழும் முக்கிய செய்திகளைப் பத்திரிகையில் இடம்பெறச் செய்து வருகின்றனர். சிலர் இலங்கை வானொலி, தனியார் வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலியவற்றிற்கும் நிருபர்களாக நியமனம் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் பற்றிய விபரம் பின்வருமாறு:

எம்.ஜி.எம். நாசர் (தினகரன்)
எம்.ஐ. அகமட்கபீர்

ரீ.எம். மன்கூர் (தினகரன்)
எஸ். அப்துல் கபூர் (வீரகேசரி)
எம்.எம். பாறூக் (சுடரொளி)
எம்.எச்.எம். ஹமீம் (நவமணி)
எம்.எஸ். நௌசாத் (நவமணி)
செய்யது அகமது சர்மிளா (தினக்கதிர், நவமணி - தயாரிப்பாளர்)
எஸ். மீரா முகைதீன் (தினகரன்)

இவர்களில் நாசர், எம். பாறூக், அப்துல் கபூர் ஆகியோர் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் தேர்ச்சியுடையோராய் விளங்குகின்றனர். சில விருதுகளும் பெற்றுள்ளனர். ஜனாப்: எம். ஐ. அகமட் கபீர் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு இலத்திரனியல் செய்தி நிறுவனங்களுக்குமான ஊடகவியலாளராகவும், 'மினாரத்' செய்திப் பணியக பிரதம பொறுப்பாளராகவும், திருமலை மாவட்ட புனர்வாழ்வு அபிவிருத்தி அமைச்சின் ஊடகத்துறைச் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

புகைப்பட, ஒளிப்படக் கலைஞர்கள்

ஆரம்பத்தில் இக்கலைகளில் ஈடுபாடு கொண்டோர் இவ்வூரில் காணப்படவில்லை. வெளியூர்களைச் சேர்ந்தோரே தனிப்பட்ட Studio களை நிறுவி நடாத்தி வந்தனர். இவ்வகையில் தற்போது பொலிஸ் நிலையம் அமைந்துள்ள காஸிம் ஸ்ரோர் கட்டடத்தில் வீனஸ் ஸ்டுடியோ, பொலிஸ் நிலையச் சந்திக்கண்மையில் அன்புராஜ் ஸ்டுடியோ ஆகியன தொழிற்பட்டு வந்தன. இவ்விரண்டும் பல தனிப் பட்ட காரணங்களால் மூடப்பட்ட பின் இவ்வூரைச் சேர்ந்த சிலர் தொழில் ரீதியாக இக்கலையில் ஈடுபடத் தொடங்கினர்.

ஜனாப். ஏ. அபுல்ஹசன் (Nikon Studio)
ஜனாப். எம். ஐ. ஜயூப் (Canon Studio)
ஜனாப் எம். ஐ. நியாழ்
ஜனாப் என். எம். சுபைர் (Studio Masha)
ஜனாப் பெளசல் (Heels Studio)
ஜனாப் பாருக் (New Nikon Studio)
ஜனாப் எம். ஜீ. ஏ. நாஸர்
ஜனாப் கே.செய்னுலாப்தீன் (Nakeeba Studio)

ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இதில் ஜனாப் என்.எம். சுபைர் என்பவர் ஒரு இலக்கியவாதியுமாகையால் இவரைப் பற்றிய விபரங்கள் இலக்கிய பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஜனாப் ஏ. அபுல்ஹசன்

புகைப்படக் கலையில் தன்னிகரற்று விளங்கிய இவரிடம் ஓவியக் கலை நுணுக்கங்களும் புதைந்து கிடந்தன. உட்புற வெளிப்புறக் காட்சிகளை வெகு நேர்த்தியாகவும் தத்ரூபமாகவும் புகைப்படங்களில் வெளிக்கொணர்ந்த ஜனாப் அபுல் ஹசன் ஒருவரின் தோற்றத்தை மனக்கண்ணாடிமுன் நிறுத்தி அச்சொட்டாக ஓவியமாய் வடிப்பதில் அசாதாரண வல்லமை கொண்டிருந்தார்.

1984 காலப் பகுதி தொட்டு இவரின் புகைப்படக் கலை வித்துவம் கொடிகட்டிப் பறக்கத் தொடங்கிற்று. பின்னர் தனது தொழிலை கொழும்பு, அக்கரைப்பற்று போன்ற இடங்களுக்கு மாற்றிக்கொண்ட இவர் இன்று அத்தொழிலில் ஈடுபடாது முடங்கிக் கிடப்பது இத்துறைசார் கலையுலகத்திற்கு பாரிய நஸ்டம் எனலாம்

மேலும் அபுல் ஹசன் சிங்கப்பூர் அனைத்துலக புகைப்பட நிறுவனம் ஒன்றுடன் அஞ்சல் வழிப் புகைப்படக் கலைப்பயிற்சியைப் பயின்று பூர்த்தி செய்தவரும் இவ்வூரின் ஆரம்பகால புகைப்படக்க கலைஞரும் ஆவார்.

ஜனாப் எம். ஐ. ஜயூப்

1984 தொடக்கம் புகைப்படக்கலையை தொழில் ரீதியாக மேற்கொள்ளத் தொடங்கிய இவர் படிப்படியாக உயர்ந்து 1992ல் தனக்கென புகைப்பட நிலையம் ஒன்றை Canon studio எனும் பெயரில் ஏறாவூர் பிரதான வீதியில் அமைத்துக் கொண்டார்.

புகைப்படத் தொழிலுடன் ஒலி, ஒளிப் படப்பிடிப்பிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு இன்று இத்துறைகளில் பளிச்சிட்டுத் திகழ்கின்றார். அத்துடன் Digital Photo துறையிலும் தனது திறமையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் இவரின் இத்துறைசார் வளர்ச்சி பாராட்டத்தக்கதாகும். ஏறாவூர் வரலாறு என்ற இந்நூலுக்குரிய புகைப்படங்களையும் ஏனைய புகைப்படங்களையும் வடிவமைத்துக் கொடுத்த பெருமைக்குரியவராகவும் இவர் திகழ்கின்றார்.

ஜனாப் எம். ஐ. எம். நியாழ்

Canon studio உரிமையாளரும் புகைப்படக் கலைஞருமான ஜனாப் எம்.ஐ. ஜயூபின் இளைய சகோதரரான இவரும் இத்துறையில்

மட்டுமன்றி வீடியோ, டிஜிட்டல் படப்பிடிப்புக்களில் கைதேர்ந்து விளங்குகின்றார். அத்துடன் Digital Printed Training Course முடித்த இவர், எதிர் காலத்தில் இத்துறையில் சிறந்ததொரு கலைஞராக பிரகாசிப்பார் என நம்பலாம்.

ஜனாப். பாருக்

புகைப்படக் கலைத்துறையுடன் ஒளிப்படத்துறையிலும் தொழில் ரீதியாக மேற்கொண்டுள்ள இவ்வளைஞரும் தனது திறமையின் துணைகொண்டு துலங்கக்கூடிய வல்லமை கொண்டவராவார்.

ஜனாப். பௌகல்

தனது சகோதரர் பாருக் என்பாருடன் இணைந்து தொழில் ரீதியில் செயல்பட்ட இவர் இன்று புகைப்பட நிலையம் ஒன்றை திறமையாக நடாத்தி வருகின்றார்.

ஜனாப் கே. செய்யலாப்தீன்

புன்னக்குடா வீதியில் தனது புகைப்பட நிறுவனத்தை நடாத்தி வரும் இவர் இத்தொழிலில் அக்கறையும் நேர்மையும் படைத்தவராக செயற்பட்டு தனது நிறுவனத்தை படிப்படியாக வளர்ச்சிப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்கின்றார்.

ஜனாப் எம். ஜி. ஏ. நாலர்

தேசிய தினசரிகளில் ஏறாவூர் நிருபராகவும், ஆசிரியராகவும் விளங்கும் ஜனாப் நாலர் அவர்கள் புகைப்படக் கலையில் தனக்கென தனி முத்திரை பதித்தவராக விளங்குவதுடன் ஒளிப்படத் துறையிலும் தனது திறமையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார். தேசியத் தொலைக்காட்சி நிலையங்களில் ஒளிப்பட நிருபராகவும் மிளிரும் இவரின் ஆற்றலும் அபார வளர்ச்சியும் அதிசயிக்கத்தக்கவை.

நூல் வெளியீடு

ஏறாவூர் கலையிலக்கிய வரலாற்றில் நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் 1960ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே அச்சுப்பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டன. அதற்கு முன்னர் பாடசாலை மட்டங்களில் கையெழுத்துப் பத்திரிகை களே மாணவர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கிய வெளியீடாக வலம் வந்தன.

1956ஆம் ஆண்டு மாபெரும் விழாவாக “திருக்குர் ஆன் மகாநாடு” ஏறாவூர் அரசினர் கனிஷ்ட பாடசாலை (அலிகார் தேசிய பாடசாலை) யில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவினை ஏறாவூர் வை.எம்.எம்.ஏ. யினர்

ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இவ்விழாவினை ஒட்டிய நூலாக 1961ஆம் ஆண்டு "திருக்குர் ஆன் கட்டுரைகள்" என்னும் தலைப்பில் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலொன்று வெளியிடப்பட்டது. இதற்குப் பின்னர் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் சுய முயற்சியாகவும், நிறுவன ரீதியான கூட்டு முயற்சியாகவும் புரவலர்களின் கொடைத் திறத்தாலும் நூலுருவாக வெளிவந்தன. அவ்வாறு வெளிவந்த நூல்களை நாம் பட்டியற் படுத்தி நோக்கலாம்.

திருக்குர்ஆன் கட்டுரைகள் (கட்டுரைத் தொகுப்பு)

- வை.எம்.எம்.ஏ. வெளியீடு (1961)-

முற்றத்து மல்லிகை (சிறுகதைத் தொகுப்பு)

-அ.ஸ. அப்துஸ்ஸமது, யூ.எல். தாலுத்-

மறுவிலாதெழுந்த முழுமதி (கட்டுரைத் தொகுப்பு)

-யூ.எல். தாலுத்-

புரட்சிக் கமால் கவிதைகள் (கவிதைத் தொகுப்பு) - 1963

-புரட்சிக் கமால்-

கீழ் வான் சுவடுகள் - கவிதைத் தொகுப்பு - 1988

-ஏறாவூர் இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு-

காக்கும் நிலைக்கு உயிராகி... (கவிதைத் தொகுப்பு) - 1988

-பஷீர் சேகுதாலுத்-

நிலா (கவிதைத் தொகுப்பு) 1994

-எம்.எஸ். அப்துல் ஹை-

புதிய தொனி (கவிதைத் தொகுப்பு) 1995

-புரட்சிக் கமால்-

தராவீஹ் தொழுகை 20 ரகஅத்துகளா (மொழி பெயர்ப்பு) - 1997

-மௌலவி. ஏ.ஆர்.எம். நிஸ்வான்-

பாத்திமா ஸஹரா - வரலாறும் முன்மாதிரிகளும் (கட்டுரை)

-மௌலவி ஸபீர் ஹாபிஸ்-

தியாகச் செம்மல் இமாம் ஹுசைன் (வரலாறு)

-மௌலவி ஸபீர் ஹாபிஸ்-

அன்றாட வாழ்வில் அரபு மொழி (மொழியியல்)

-மௌலவி ஸபீர் ஹாபிஸ்-

அல்-ஹஜ் நடைமுறை வழிகாட்டல்கள் (சமயம்)

-மௌலவி ஸபீர் ஹாபிஸ்-

பாலைவனத்துப் பயணங்கள் - கவிதைத் தொகுப்பு (2002)

-மௌலவி ஸபீர் ஹாபிஸ்-

பொதுத்துறை நிர்வாகம் - ஓர் அறிமுகம் (கட்டுரை)

-வி. அமீர்தீன் எம்.ஏ.

புரட்சிக் கமால் கவிதைகள் (இரண்டாம் பதிப்பு)

-புரட்சிக் கமால் நினைவு மன்ற வெளியீடு-

புதிய தொனி (இரண்டாம் பதிப்பு) - 2002

-உலக இஸ்லாமிய மாநாட்டு வெளியீடு-

முரசே முழங்கு - கவிதைத்தொகுப்பு

-எம்.சி.உசனார்-

சுவடுகள் (கவிதைத் தொகுதி)

-அலிகார் தேசிய பாடசாலை மாணவர் வெளியீடு-

றகுமானியாவின் வரலாறும் வளர்ச்சியும்

றகுமானியா மகா வித்தியாலய வெளியீடு 07.04.2005

"மண்வாசனை" ஏறாவூர் நகரப்பிரதேச சபை வெளியீடு

சஞ்சிகை வெளியீடு

1980ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒரு தசாப்த காலம் இளந்தலைமுறையினர் பலர் இலக்கியத்துறையில் ஆர்வமும் அக்கறையுங் கொண்டு உழைத்தனர். இளம் படைப்பாளிகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்கோடு சஞ்சிகைகளைக் கல்லச்சில் பதிப்பித்து வெளியிட்டனர். காலப் போக்கில் அச் சஞ்சிகைகள் முத்திங்கள் வெளியீடாக அச்சுப் பதிப்போடு வலம் வந்தன. அச்சஞ்சிகைகள் பற்றிய விபரமும், ஆசிரியர்களும் கீழே தரப்படுகின்றன.

விழி

- முத்திங்கள் வெளியீடு (1985)

ஆசிரியர்கள் : என்.எம்.எம். சபைர்

எம்.எல்.எம். அப்துல் காதர்

தென்றல்

- முத்திங்கள் வெளியீடு (1989)

ஆசிரியர்கள் : எம்.ஐ.எம். பஹ்மி

ஐ. நூர்தீன்

எம்.ரீ.எம். அன்சார்

கலைப் பூங்கா - முத்திங்கள் வெளியீடு

ஆசிரியர்கள் : ஆர். தேவநாதன்

எம்.ஐ. பளில் கபூர்

டி. அனஸ் அகமது

- மகுடம் - அலிகார் தேசிய பாடசாலை
மாணவர் வெளியீடு - 1990
- ஓடம் - அல் முனீறா ம. வித்தியாலயம்
மாணவர் வெளியீடு - 1988
- றகுமானியா - றகுமானியா ம. வித்தியாலயம்
மாணவர் வெளியீடு

கையெழுத்துப் பத்திரிகை

1950 காலப் பகுதியில் 'மாணவ போதினி' என்னும் தலைப்பில் கையெழுத்துப் பத்திரிகை ஒன்று ஏறாவூர் அரசினர் கனிஷ்ட வித்தியாலய மாணவர்களால் வெளியிடப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. அது பாடசாலை மட்டத்தோடு மட்டுமே முடங்கிக் கிடந்தது. 1960ஆம் ஆண்டு 'ஓவிய தர்மாவின்' அழகிய அட்டைப் படத்தோடு 'காலைக் கதிர்' என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. ஆர். ராதா கிருஷ்ணன், எம்.கே. முகைதீன் ஆகியோரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் இப்பத்திரிகை உருவாக்கப்பட்டது. அல்ஹாஜ் எம். கே. முகைதீன் அவர்களின் மணியான கையெழுத்தைக் கொண்டும் பிரபலமான ஓவியர்களின் சித்திரங்களைக் கொண்டும் வெளியிடப் பட்ட இப்பத்திரிகை பலரின் பாராட்டுதலுக்கும் நயத்தலுக்கும் உள்ளானது.

இந்த ஆரம்பகட்டத்தைத் தொடர்ந்து 70 காலப் பகுதியில் முற்போக்கு சிந்தனையும் புரட்சிகரமான போக்கும் கலையிலக்கியவாதிகளிடையே வேரூன்றத் தொடங்கியது. இதன்பேறாக பத்திரிகைத் துறையில் புதிய பரிமாணமும், உத்வேகமும் களங்காணத் தொடங்கின. அந்த வகையில் பிரசவமான தரமிக்க பத்திரிகைகள் பின்வருமாறு:

சலவை - (கலையிலக்கியம்) - 1975

நூலாசிரியர்கள் : யூ. எல். எம். ஜெயினுதீன்
எம். எம். யூசப்

செந்தேன் (கலையிலக்கியம்) - 1976

ஆசிரியர்கள் : எம். வை. எம். இப்றாகீம் (யூவன்னா)
ஏ. ஏ. றஹ்மான் (அன்புமான்)
எம். ஜி. தாஹா ஹஸன்

களம் - (கலையிலக்கியம்) - 1976

ஆசிரியர்கள் : ஐ. எல். எம். யூசப்
ஏ. சி. எம். சயீட்
ஏ. நூறு முகம்மது

தரணி - (முஸ்லிம் மாதர் முற்போக்கு மன்ற வெளியீடு)

ஆசிரியர்கள் : கே. எம். ஏ. ஜெமீலா
கே. அனீஸா

விளக்கு (கலையிலக்கியம்) 1988

ஆசிரியர்கள் : எம். சி. உசனார்
எம். எம். நவாஸ்
ஏருர் யூ. கே.
லிப்டன் றஹ்மான்

இவற்றில் பிரபல எழுத்தாளர் எஸ். பொ. வின் கணிப்பீட்டில் பொலிவுடன் வெளியிடப்பட்டதை 'சலவை' சஞ்சிகை, மர்ஹூம் எம். எம். இஸ்மாயில் ஆசிரியரின் கைவண்ணத்தால் பொலிவடைந்த செந்தேன், பொறுப்பாசிரியர்களின் இடையறாத முயற்சியால் ஏழு இதழ்களைக் கண்டது. இரண்டு சிறப்பு மலர்களும் வெளியிடப்பட்டன.

ஏனைய சஞ்சிகைகளில் 'தரணி' பிரபல ஓவியர் ரமணியின் அட்டைப் படத்துடன் சிறந்து விளங்கியது. 'விளக்கு' சஞ்சிகை பிரபல கவிஞர் புரட்சிக் கமாலின் மணியான குறுங்கவிதை ஆசிரியன் பொலி வடைந்தது.

நவீன யுகத்தில் 'கணினி' அமைப்பில் சிறுசிறு ஆக்கங்கள் வெளிவருவது வரவேற்கத்தக்கது.

கலையிலக்கிய மன்றங்கள்

1950 காலப் பகுதியில் கலை, கலாசார அபிவிருத்தியை நோக்கமாகக் கொண்டு பல கலாமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 'தயாளன்' என்னும் புனைபெயரில் ஆக்கங்களைப் படைத்த எம். அகமது லெவ்வை ஆசிரியரும், புரட்சிக் கமாலும் முன்னெடுத்துச் சென்ற இப்பால் சனசமூக நிலையம் முத்தமிழ் விழாக்களையும், இலக்கிய உரையரங்குகளையும் ஒழுங்கு செய்து சிறப்பித்தது. இந்த அமைப்பின் தொடர்ச்சியாக யூ. எல். எம். கனிபா, எஸ். எம். மீரா முகைதீன், எஸ். எச். எம். ஏ. காதர், யூ. எல். ஆதம் லெவ்வை, எம். கே. முகைதீன் ஆகியோர் 50களின் பிற்பகுதியில் பல மன்றங்களின் தலைவர், செயலாளராயிருந்து கலாசார நிகழ்வுகளுக்குக் களம் அமைத்தனர். அவை பற்றிய விபரம் வருமாறு :

தமிழ் மறுமலர்ச்சி மன்றம்

- அமைப்பாளர்கள் : யூ. எல். எம். கனிபா
எஸ். எம். மீரா முகைதீன்
எஸ். எச். எம். ஏ. காதர்

நுஸ்ரத்துல் இஸ்லாம்

-அமைப்பாளர்கள் : எம்.கே. முகைதீன்
யூ.எல். ஆதம் லெவ்வை
எம்.எச்.ஏ. ஹலீம்

அபூநவாஸ் கலாவட்டம்

-அமைப்பாளர்கள் : ஏ.எம். ஜெமீல்
எம்.சி. முகம்மது
எம்.எம். யூசுப்
எஸ்.எம். பாஸி

புத்தொளி மன்றம்

-அமைப்பாளர்கள் : எம்.எம். யூசுப்
ரீ.எல்.எம். உசனார்
யூ.எச். முகம்மது

முத்தமிழ் கலைக் கோட்டம்

-அமைப்பாளர்கள் : மர்ஹூம் மௌலவி. வி. அப்துல் றகுமான்
சாந்தி முகைதீன்
அனலக்தர்

விழி கலையிலக்கிய மன்றம்

-அமைப்பாளர்கள் : என்.எம்.எம். சுபைர்
எம்.எல்.ஏ. காதர்

இளம் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்

-அமைப்பாளர்கள் : எம்.எஸ். அப்துல் ஹை
எம்.ஐ.எம். பஹ்மி

இஸ்லாமிய கலையிலக்கியப் பேரவை

-அமைப்பாளர்கள் : வி. அமீர்தீன் (விரிவுரையாளர்)
அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.எம். நஸீர்
அனலக்தர்
யூ.எல். கலந்தர் லெவ்வை

ஏறாவூர் நகர பிரதேச கலாசாரப் பேரவை

-அமைப்பாளர்கள் : பிரதேச செயலாளர்
கலாசார உத்தியோகத்தர்

ஹனிமூன் கலா மன்றம்

-அமைப்பாளர்கள் : எஸ்.எம். இல்யாஸ்
ஐ.எல்.ஏ. பரீட்

புரட்சிக் கமால் நினைவு மன்றம்

-அமைப்பாளர்கள் : யூ.எச். முகம்மது (அதிபர்)
ரீ.எல்.எம். உசனார்
எம்.சி. முகம்மது
ஏ.எம். ஜெமீல்
எம்.சி. உசனார்

இவற்றைத் தவிர இன்னும் பல மன்றங்கள் விழா அமைப்புத் தேவையை ஒட்டி அவ்வப்போது தோன்றியதுண்டு. அவையெல்லாம் இங்கு உள்ளடக்கப்படவில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட மன்றங்கள் எல்லாம் கலையிலக்கிய விழாக்களையும், கவியரங்கு, பட்டிமன்றம் முதலான நிகழ்வுகளையும் ஒழுங்குசெய்து கலையிலக்கியப் பணியாற்றியுள்ளன.

ஏறாவூரின் வைத்தியத்துறை

ஆரம்பகால ஏறாவூரின் வரலாற்றில் வைத்தியத் துறையென ஒரு தனியான துறை பற்றியோ அல்லது பிரபல வைத்தியர்கள் எனக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் பற்றியோ எதுவித தகவல்களும் பெறமுடியவில்லை. அன்றைய மக்களின் போஷாக்கான உணவுகளும் கடினமான உடலுழைப்பும் அவர்களின் ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு உதவியுள்ளதாகக் கருதலாம். இக்காலத்தில் கைவைத்தியம் மூலம் தமக்கேற்படும் நோய்களை அவர்கள் குணப்படுத்திக்கொண்டனர். பிரசவம் பார்க்கும் வேலையைக்கூட குடும்பத்திலுள்ள அல்லது அண்டை அயலிலுள்ள முதிய பெண்களே கவனித்துக்கொண்டனர்.

இதனைத் தொடர்ந்த காலப்பிரிவில் நோய்கள் ஏற்பட்டபோது ஊரிலுள்ள பெரியவர்களை அல்லது அனுபவம் வாய்ந்தவர்களை நாடிச் சென்று வைத்தியம் செய்துகொண்டனர். இவ்வாறானவர்கள் தமது அனுபவங்களின் மூலம்பெற்ற அறிவைக்கொண்டு மூலிகைகள் மூலமும் மற்றும் தாம் அறிந்த வேறு முறைகளிலும் வைத்தியம் செய்தனர். ஆனால் இவர்கள் வைத்தியர்கள் எனும் பெயரில் பிரபல்யம் பெற்றிருக்கவில்லை. இஸ்ம்-அஸ்மாக்கள் எழுதிக்கொடுத்தல், ஊதிப் பார்த்தல் போன்ற ஆன்மீக அடிப்படையிலான முறைகளும் இக்காலத்தில் அதிகம் காணப்பட்டன.

சுமார் 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே தனியான வைத்தியர்கள் தோன்றியிருந்தமையை அறியமுடிகின்றது. ஆயுர்வேத வைத்தியத்திலும் சித்த வைத்தியத்திலும் இவர்கள் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தனர்.

பேய், பிசாசுகள் பற்றிய நம்பிக்கைகள் அக்காலத்தில் மேலோங்கி இருந்தமையால் பேய் விரட்டுதல், கழித்து விடுதல், சூனியம் போன்ற விடயங்களில் இவ் வைத்தியர்கள் கைதேர்ந்திருந்தனர்.

பிரசவம் பார்ப்பதற்கென்று பிரபலமான மருத்துவிச்சிகள் அக்காலத்தில் காணப்பட்டனர். தத்தமது வீடுகளிலேயே பிரசவம் நடைபெற்றதால் மருத்துவிச்சிகள் பிரசவம் நடைபெறும் வீடுகளுக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். இவ்வேளைகளில் ஏற்படும் மேலதிக மருத்துவத் தேவைகளுக்குநாட்டுவைத்தியர்களை நாடினர். மருத்துவிச்சிகள் என்ற வகையில் மேரி நேசம்மா (மொட்டச்சி), கைக்கிழவி, கறுப்பி (தளவாய்), பால்காறி, குறைசியா, சக்கியாகரவாகு மனுஷி முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

நாட்டுவைத்தியர்கள் தாம் பயன்படுத்திய மருந்துகளைத் தமது கைகளாலேயே தயாரித்தனர். ஆனால், கையாட்சிமுறை மருந்துகள் பற்றிய தனியான விளக்கங்கள் இவ்வாய்வில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. சுதேச மருத்துவத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் பற்றிய விபரங்களோடு ஆங்காங்கே சிற்சில மருந்துகள் பற்றியும் வைத்தியமுறைகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இங்கு குறிப்பிடப்படும் வைத்தியர்களின் பெயர்கள் அவர்கள் வாழ்ந்த கால ஒழுங்கில் அல்லாமல் வைத்தியப் பரம்பரைகளைக் கவனத்தில் கொண்டே ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

வைத்தியமணி மு.அ.கிருஷ்ணபிள்ளை (சுவாமி)ப் பரிகாரி

இவர் 1880ம் ஆண்டு ஏறாவூர் வடக்கு எல்லைவீதியில் பிறந்தார். இவரது பெற்றோர் யாழ்ப்பாணம், அளவெட்டியைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இவர் தனது பள்ளிப் படிப்பை முடித்து, சிலகாலம் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். வைத்திய சேவையில் ஆர்வம் மிகுந்த இவர், ஆசிரிய சேவையைவிட்டு, 'சித்த ஆயுர்வேத' முறைகளை நன்றாகப் பயின்று தேர்ச்சிபெற்று ஆயுர்வேத வைத்தியரானார். வைத்தியத் தொழிலோடு நில்லாது சித்த வைத்தியத்துறையில் புதிய புதிய ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டார். பல்வேறு மூலிகைகளையும் ஆராய்ந்து புதிய புதிய மருந்துகளைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

பாஷாணத்திலுள்ள நஞ்சை முறியடிக்கும் வழிகளில் வெற்றிகரமாக ஈடுபட்டதுடன் மூலிகைச் சரக்கு வகைகளைப் புடமிட்டு செந்துர வகைகளைப் புதிதாகத் தயாரித்தார். வைத்தியத்துறையில் இவர் செய்த சாதனைகள் எமது பிரதேசத்திற்குப் பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தன. சாதாரண வைத்தியர்களால் தயாரிக்க முடியாத தைல வகைகளையும், திரவங்களையும் தயாரித்து தீர்க்கமுடியாத நோய்களைத் தீர்த்துப் புகழ்பெற்றார். சித்த ஆயுர்வேதத்துறையில் இவர் செய்த சாதனைகளுக்காக இவருக்குப் பதக்கமும் பரிசும் கிடைத்தன. 1955ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் இவரது மருந்து வகைகளைப் பரிசீலித்துப் பார்ப்பதற்காக இந்தியாவிலிருந்து நடுவர் குழுவினர் வருகை தந்திருந்தனர்.

இந்தியாவில் தாசபுரம் சித்த ஆராய்ச்சிக் கழகத்தினால் வெளியிடப்படும் 'அமுது' எனும் சஞ்சிகையில் இவரது வைத்திய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கொண்டகட்டிப் பரிகாரியார் :

நாட்டு வைத்தியத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு பரம்பரையினரில் நான்காவது தலைமுறை வைத்தியராக இவர் காணப்படுகிறார். இவருக்கு முந்திய மூன்று தலைமுறையினரைப்பற்றி அறிய முடியாவிட்டாலும் முதலாவது தலைமுறையில் வருபவர் 'கமரால்' எனும் பெயருடைய ஒரு சிங்களவராக அறியப்படுகிறார். கமரால் என்பவரும் அவரை அடுத்த இரண்டு பரம்பரைகளும் வாழ்ந்த காலத்தைச் சரியாக வரையறுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் இப் பிரதேசத்திற்கு உரியவர்களல்ல என்பதனால் அவர்களைப் பற்றிய மேலதிக ஆய்வுகள் இவ்விடத்தில் அவசியமற்றவை.

தனது காலத்தில் மிகப் பிரபலமான வைத்தியரொருவராக இவர் காணப்பட்டுள்ளார். தனது மூதாதையர் போன்று தலையில் குடுமி வைத்துக் கொண்டை கட்டியிருந்ததால் கொண்டைகட்டி எனும் பெயர் இவருக்கு ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இவரது இயற்பெயர் என்னவென்று அறியமுடியவில்லை.

கெங்கை முதலியார் :

கெங்கையர் பரிகாரி எனும் பெயரினால் இவர் பிரபலமாக அறியப்படுகிறார். தான் வாழ்ந்த காலத்தில் மிகப் பிரபலமான வைத்தியராக மதிக்கப்பட்டுள்ளார். இவ் வைத்தியர் பற்றிக் கூறுபவர்கள் இவரோடு

தொடர்புபடுத்தி ஒரு கதையையும் கூறுவர். அதாவது, தன்னிடம் நோயாளிகள் எவரும் வரவில்லை எனக் கண்டால் நடுச்சாமத்தில் எழுந்துசென்று சந்திகளில் நின்று பேய்போல் குரலெழுப்புவார். அவ்வொலியால் பீதியடைந்து நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் மறுநாள் இவரிடம் வைத்தியம் செய்வதற்காக அழைத்துவரப்படுவர். அவர்களுக்கு இவர் சிகிச்சையளித்து குணப்படுத்துவார்.

இக் கதையின் உண்மைநிலை எவ்வாறிருப்பினும் நாட்டு வைத்தியத்தில் மட்டுமன்றி மாந்திரீகத்திலும் இவர் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார் என்பதை அறியமுடிகின்றது. கொண்டைகட்டிப் பரிகாரியின் மகனென்றும் இவ் வைத்தியப் பரம்பரையில் ஐந்தாவது தலைமுறை வைத்தியரே இவர் என்றும் அறியமுடிந்தாலும் இவர் வாழ்ந்த காலத்தை சரியாக வரையறுக்க முடியவில்லை.

இஸ்மாலெவ்வை முதலியார் :

இவர் கெங்கை முதலியாரின் மகனாவார். ஆறாவது தலைமுறை யாக இவர் வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டார். இவர் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்ந்தார். பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிராமத் தலைவர் (Village headman) பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. பனிச்சங் கேணிப் பகுதியில் இவர்கடமையாற்றியுள்ளார். இவர் பற்றிச் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்க வேறு தகவல்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

இஸ்மாலெவ்வை சீனிமுகம்மது :

இஸ்மாலெவ்வை முதலியாரின் மகனான இவர் 1907ல் பிறந்தார். ஆயுர்வேத வைத்தியம், மாந்திரீகம், ஓதிப்பார்த்தல் போன்ற முறைகளில் வைத்தியத்தை மேற்கொண்ட இவர் 1998ல் காலமானார். கெங்கை முதலியாரின் பேரரான இவரையும் கெங்கையர் பரிகாரி என்றே சிலர் அழைத்தனர்.

சீனி முகம்மது முதலித்தம்பி :

இவர் 15-04-1943ல் பிறந்தார். மேலே நாம் விபரித்துவந்த வைத்தியப் பரம்பரையின் எட்டாவது தலைமுறை வைத்தியராக இவர் மதிக்கப் படுகிறார். தனது பாடசாலைக் கல்வியை அலிகாரில் மேற்கொண்ட இவர், 1989 ஆம் ஆண்டு முதல் கிராம சேவகரானார்.

தனது முன்னோர் விட்டுச்சென்ற ஏடுகளையும் தனது அனுபவத் தையும் துணையாகக்கொண்டு வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டுவரும் இவர் நாட்டுவைத்தியத்திலும் ஊதிப் பார்த்து நோய்களைக் குணப்படுத்துவதிலும் ஈடுபடுகிறார்.

சிறுவர்களுக்கு ஏற்படும் மூச்சு (ஆஸ்மா) நோய், படுக்கையில் சிறுநீர் கழித்தல், தொடர்ச்சியான அழுகை போன்றவற்றிற்குப் பரிகாரம் தேடி பலர் இவரை நாடிவருகின்றனர். தனது ஏட்டறிவின் மூலமும் அனுபவத்தின் மூலமும் 64 வகையான வாயுப் பிடிப்புக்களுக்குரிய குளிசைகள், 84 வகை வாதங்களுக்கான தூள்கள், தாது புஷ்டிக்கான லேகியம் என்பவற்றைத் தனது கையால் தயாரித்து நோயாளர்களுக்கு வழங்குவதாக இவர் கூறுகின்றார்.

பிச்சைக்கண்டுப் பரிகாரி:

ஏறாவூரில் வாழ்ந்த நாட்டுவைத்தியப் பரம்பரையொன்றின் ஆறாவது தலைமுறை வைத்தியராகப் பிச்சைக்கண்டுப் பரிகாரி காணப் பட்டார். இவருக்கு முன்னர் வாழ்ந்த இவரின் முன்னோர்களின் ஐந்து தலைமுறை பற்றியும் அறிய முடியவில்லை. இவரின் இயற்பெயர் முகம்மது அப்துல் காதர் என்பதாகும். பிச்சைக்கண்டு என்ற பெயர் எவ்வாறு ஏற்பட்டதென்று எவ்வித தகவல்களும் கிடைக்கவில்லை. இவர் 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் பிறந்து, இவ்வூரில் நாட்டுவைத்தியத்தில் ஈடுபட்டவராவார்.

பிச்சைக்கண்டு முகம்மது இஸ்மாயில்:

பிச்சைக்கண்டு பரிகாரியின் மகனான இவர் 1850ம் ஆண்டளவில் பிறந்தார். தனது முன்னோர்கள் போன்றே வைத்தியத் துறையில் சிறந்து விளங்கினார். 1915ம் ஆண்டு காலமானார். தனது தந்தையின் பெயரான பிச்சைக்கண்டு எனும் பெயராலேயே இவரையும் அழைத்தனர். இவ் வைத்தியப் பரம்பரையின் ஏழாவது தலைமுறை வைத்தியர் இவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முகம்மது இஸ்மாயில் அப்துல் காதர் :

'அவுத்துப் பரிகாரி' எனும் பெயரில் பிரபலம் பெற்றிருந்த இவர் 1922-02-01ம் திகதி பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றிருந்த இவர் நன்றாக எழுத வாசிக்கக் கற்றிருந்தார். பிச்சைக்கண்டுப் பரிகாரியின் பேரரான இவர் இப் பரம்பரையின் எட்டாவது தலைமுறை வைத்தியராவார்.

இவர் 20.01.1954ல் அரசாங்க சித்த ஆயுர்வேதக் கலாசாலையில் ஆயுர்வேத வைத்தியர்களுக்கு நாடாத்தப்பட்ட நேர்முகத் தேர்வில் சித்தியடைந்து ஆயுர்வேத வைத்தியத்துறையில் ஈடுபடுவற்கான அனுமதியும் (லைசன்ஸ் இல: 2221) பெற்றார். 'ஆயுர்வேத சர்வாங்க' எனும் துறையே இவர் ஈடுபட்ட துறையாகும். பொதுவான நோய்கள் அனைத்துக்கும் இம்முறை மூலம் வைத்தியம் செய்யப்படும்.

வைத்தியர் அவர்களினால் பயன்படுத்தப்பட்ட மருத்துவப் பட்டோலைகளில் பல 1978ல் வீசிய கடும் சூறாவளியினால் சேதமடைந்தன. தற்போது இவரின் புதல்வி திருமதி. சித்தி பாத்தும்மா அபூபக்கர் எஞ்சியுள்ள சில பட்டோலைகளினதும் தந்தையிடம் கற்ற மருத்துவ அறிவினதும் துணையுடன் சில வகையான சூரணம், குளிகைகள், குளம்பு, எண்ணெய்கள் என்பவற்றை மட்டும் தயாரித்து நோயாளர்களுக்கு வழங்கி வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டுவருகிறார்.

நாகமுத்துப் பரிகாரி :

19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிறந்த இவர் தனது 20ஆவது வயது முதல் நாட்டு வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்புப் பகுதியில் இவரின் வசிப்பிடம் அமைந்திருந்தாலும் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுடன் இவருக்கு நெருக்கமான தொடர்பிருந்தது. 1943ல் இவர் மரணித்துள்ளார்.

நீலக்குட்டிப் பரிகாரி :

இவர் நாகமுத்துப் பரிகாரியின் மகனாவார். 1890ம் ஆண்டளவில் இவர் பிறந்துள்ளார். தனது தந்தையைப் போன்றே நாட்டு வைத்தியத் துறையில் பிரபல்யம் பெற்றுள்ளார். சுமார் 85 வயதுவரை வாழ்ந்த இவர் 1975ல் காலமானார்.

கணபதிப்பிள்ளை :

இவர் நீலக்குட்டிப் பரிகாரியின் மகனாவார். தனது பாட்டனார் நாகமுத்துப் பரிகாரி, தனது தந்தை ஆகியோர் பயன்படுத்திய ஏடுகளைக் கற்று இவர் வைத்தியத் துறையில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். இவரிடம் வைத்தியம் செய்வதற்காக வெளியூர்களிலிருந்தும் நோயாளிகள் வருகின்றனர். 1935ல் பிறந்த இவர் இன்றுவரை நாட்டு வைத்தியத்தின் மூலம் சேவையாற்றிவருகிறார்.

வையெம் பரிகாரி :

நாட்டு வைத்தியத் துறையில் ஏறாவூர் மக்களால் மிகப் பிரபலமாக அறியப்பட்ட ஒரு வைத்தியராக இவர் காணப்பட்டார். நீண்டகாலம் ஏறாவூர் மக்களுக்கு வைத்திய சேவையாற்றினார். ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்புப் பிரதேசத்தில் இவரின் வசிப்பிடம் அமைந்திருந்தது.

சீனித்தம்பிப் பரிகாரி :

இவர் வையெம் பரிகாரியின் மகனாவார். தனது தந்தையைப் போன்றே இவரும் நாட்டுவைத்தியத்தில் ஈடுபட்டுவந்தார்.

ஆனைக்குட்டிப் பரிகாரி :

இவர் ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியில் வசித்துவந்தவராவார். இவர் சித்த வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டார். மாந்திரீக முறையில் சில நோய்களைக் குணப்படுத்தினார். பொதுவாக பேய், பிசாசு, சூனியம் என்பனவற்றுடன் தொடர்புள்ளவையாகக் கருதப்படும் நோய்கள் இவ் வைத்தியத்தின் மூலம் குணமாக்கப்பட்டுள்ளது.

சந்தக்குட்டிப் பரிகாரி :

இவர் வையெம் பரிகாரியின் பெறாமகனாவார். நாட்டுவைத்தியத்தில் ஈடுபட்டுவந்த இவர் 2000 ஆம் ஆண்டளவில் மரணமானார்.

இலவத்தம்பி இஸ்மாயில் :

இவர் நாட்டு வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டாலும் பேய் விரட்டுதல், சூனியம் போன்றவற்றில் திறமை பெற்றிருந்தார். குறிபார்த்தல், கழித்து விடுதல் முதலிய முறைகளில் இம்முறை வைத்தியம் இடம்பெறும்.

தனக்குப் பின்னர் இவ் வைத்தியத்தை யாரும் தொடரக்கூடாது என இவர் கருதியதால் தான் பாவித்த ஏடுகள் அனைத்தையும் எரித்து விடும்படி தனது இறுதிக் காலத்தில் கூறியுள்ளார். இவரது மகன்

இஸ்மாயில் உமர் லெவ்வை (டெயிலர்) அவர்கள் ஓரளவு வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டாலும் குறிப்பிடத் தக்களவு பிரபலம் அடையவில்லை.

இஸ்மாயில் பரிகாரிக்குப் பின்னர் இவரது மகளின் கணவரான மரைக்கார் சீனிமுகம்மது (டெயிலர்) இவரது வைத்திய முறையை ஓரளவு கற்று வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

பக்கீர்தம்பி சீனிமுகம்மது :

இவர் மீராகேணி மையித்துப்பிட்டி கிராமத்தில் வசித்துவந்தவராவார். 1910ம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்திருந்தார். தனது தந்தை பக்கீர்தம்பி அவர்களிடமிருந்தே இவர் வைத்திய முறைகளைக் கற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. சீனிமுகம்மது பரிகாரி அவர்களை 'நறுமாவர்' என்ற பெயரால் அழைத்தனர்.

பக்கீர்தம்பி காசிமாலெவ்வை :

இவர் பக்கீர்தம்பி சீனிமுகம்மது அவர்களின் சகோதரராவார். 1914ல் பிறந்த இவர் மீராகேணிப் பிரதேசத்தில் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டார். இவரை 'மின்னியர்' என்ற பெயரால் அழைத்தனர்.

பக்கீர்தம்பி அகமது லெவ்வை :

இவர் 1917ம் ஆண்டில் பிறந்தார். "காட்டுராஜா" எனும் பெயரில் பிரபலம் பெற்றிருந்த இவர் 1980 ஆம் ஆண்டு தொடக்கமே வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டார். இஸ்ம், அஸ்மா என்பவற்றை எழுதிக்கொடுப்பதன் மூலமும் இவர் வைத்தியம் செய்தார். தொலங்கமுல எனுமிடத்தில் 2001ம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற ஆயுர்வேத வகுப்புகளிலும் இவர் கலந்துகொண்டுள்ளார். 2002 ஆம் ஆண்டில் காலமானார்.

அகமது லெப்பை நளீம் :

பக்கீர்தம்பி அகமது லெவ்வை அவர்களின் மகனான இவர் 29-09-1980ல் பிறந்தார். 1994 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சுதேச வைத்திய முறைகளைக் கற்று வைத்தியத்தில் ஈடுபடுகிறார். இஸ்ம்-அஸ்மா வேலைகளையும் இவர் கற்றுள்ளார். வைத்திய முறைகள் பற்றிய பல ஏடுகள் இவரிடம் உள்ளன. இருப்பினும் தனக்கு வருமானம் தரும் தொழிலாக வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் முதலிய உபகரணங்களைத் திருத்தும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

முகம்மது இஸ்மாயில் முகம்மது முஸ்தபா :

11-08-1945ல் பிறந்த இவர் தனது சுய முயற்சியினால் நாட்டு வைத்தியத்தைக் கற்று வைத்தியத்தில் ஈடுபடுகிறார். நாட்டு

வைத்தியரின் உதவி நாடப்படும் பொதுவான நோய்களான வாதம், பித்தம், வயிற்றுப்புண் முதலான நோய்களுக்கு இவர் கைமருந்துகளைத் தயாரித்து வழங்குகின்றார்.

ஹோமியோபதி வைத்தியம்

டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை:

இவர் 18-04-1940ல் பிறந்தார். வைத்தியத் துறையில் தனது கல்வியை மேற்கொள்வதற்காக இந்தியாவுக்குச் சென்று, கல்கத்தாவில் இரண சிகிச்சை, மகப்பேற்று மருத்துவம், பெண் நோயியல் போன்ற துறைகளில் கற்று சிறப்புத் தேர்ச்சியும் பெற்றார். ஹோமியோபதி மருத்துவத்தில் டி.எம்.எஸ்.பட்டம் பெற்றார். தான் பெற்ற கல்வியைக் கொண்டு ஏறாவூரில் காணப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாக மருத்துவம் செய்தார். 10-09-1985ல் காலமானார். (இவர் பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் அரசியல் வரலாற்றுப் பகுதியில் எழுதப்பட்டுள்ளன).

விஷக்கடி வைத்தியம்

பாம்பு, தேள் போன்ற விஷ ஜந்துக்களால் தீண்டப்பட்டவர் களுக்கு வைத்தியம் செய்வதற்கான பிரத்தியேகமான வைத்தியர்கள் ஏறாவூரில் இருந்துள்ளனர்.

தற்போதும் ஒரு சிலர் காணப்படுகின்றனர். பெரும்பாலும் இந்தியப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த சிலரே இவ் வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளதை வைத்து இவ் வைத்திய முறை இந்தியாவிலிருந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதமுடியும். இதற்காக மூலிகை மருந்துகள் பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் ஊதிப் பார்த்தல், மந்திரித்தல் முறைகள் மூலமும் மருத்துவம் செய்யப்பட்டது.

இன்று விஷக்கடியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வைத்திய சாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவதற்கு முன்னர் யூ.வீ. மீராலெப்பை வலியுல்லா அவர்களின் அடக்கத்தலத்துக்கு கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர். அவ்வடக்கத்தலத்தில் நடப்பட்டுள்ள மரக்கட்டையில் விஷம் தாக்கிய இடத்தை வைத்துப் பிடிப்பர். உடலில் ஏறிய விஷத்தை

அக்கட்டை உறிஞ்சிக்கொள்வதாகக் கூறப்படுகிறது. வெளியூர்களில் இருந்தும் இங்கு விஷமிறக்குவதற்காக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அழைத்து வரப்படுகின்றனர்.

இது தவிர ஏறாவூர் காட்டுப்பள்ளி வீதியில் அமைந்துள்ள ஸுபி மன்ஸில் எனும் இடத்தில் ஸுபிய்யதுல் காதிரிய்யாதரீக்காவின் ஷெய்க் ஜலாலுத்தீன் பூக்கோயாத் தங்கள் அவர்களினால் ஓதி நடப்பட்டுள்ள ஒரு கல் உள்ளது. விஷம் தீண்டப்பட்டவர்கள் இக்கல்லில் வைத்து விஷமிறக்குவதற்காக வருகின்றனர். முன்னர் குறிப்பிட்ட அடக்கல் தலத்திலுள்ள கட்டையைப் போன்று இது பிரபல்யம் பெறவில்லை.

இனி, விஷக்கடிக்கு வைத்தியம் செய்வதில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த சில வைத்தியர்கள் பற்றிய விபரங்கள் வருமாறு:

காதர் இப்றாகீம் ராவுத்தர்

இவர் இந்தியாவின் அண்டக்குளம் எனும் இடத்திலிருந்து ஏறாவூருக்கு வந்தவராவார். விஷக்கடிக்கு மருத்துவம் செய்வதில் சிறந்து விளங்கினார்.

பாம்பினால் தீண்டப்பட்டவர்கள் பற்றி இவரிடம் கூறப்படுகையில் தகவல் சொல்பவர் கூறும் அடையாளங்களைக்கொண்டு (குாதன் குறி), அல்லது தீண்டிய அடையாளத்தை (கடிவாய்) வைத்து தீண்டிய பாம்பின் தன்மையை இவர் அறிந்துகொள்வார்.

ராவுத்தர் அவர்களிடம் விஷம் தீண்டிய செய்தி கொண்டு வருபவர் மிகவும் பயத்துடனேயே வருவார். ஏனெனில், பாம்பு தீண்டிய செய்தியைக் கூறியதும், கூறியவரின் கன்னத்தில் வைத்தியர் அறைந்து விடுவதாகவும் அறைவாங்கியவர் திரும்பிச் சென்று பார்க்கையில் விஷம் தீண்டப்பட்டவர் விஷமிறங்கி சுகம் பெற்றிருப்பதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

கச்சி முகம்மது (பாம்புப் பரிகாரி)

இவர் காதர் இப்றாகீம் ராவுத்தரின் மகனாவார். தனது தந்தையிடமிருந்து விஷவைத்தியத்தை இவர் கற்றார். 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த இவர் விஷ வைத்தியத்துறையில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார். இவரது மனைவியான வெள்ளம்மாவும் இவ் வைத்தியத்தை அறிந்து சிகிச்சை செய்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக விஷக்கடி ஏற்பட்ட காயத்தில் ஊதிப் பார்ப்பதுடன் சில

வகைப் பச்சிலைகள், மூலிகைகள் என்பவற்றையும் சிகிச்சைக்காகப் பயன்படுத்தினார்.

கச்சி முகம்மது உதுமாலெப்பை:

நூறுமுகம்மது என்ற பெயரில் இவர் பிரபலமாகியுள்ளார். 1927ல் பிறந்த இவர் தந்தை கச்சி முகம்மது, தாயார் வெள்ளையம்மா ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் விஷ வைத்தியத்தைக் கற்றார்.

தனது ஆரம்பக் கல்வியை குடியிருப்பு, அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் கற்றார். தனது தந்தையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க கல்லடியைச் சேர்ந்த செல்லத்தம்பி பரிகாரி அவர்களிடம் சென்று எலும்பு முறிவு, சுளுக்கு, உழுக்கு போன்றவற்றுக்கான வைத்திய முறைகளைக் கற்றார். இக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு செபஸ்தியார் வித்தியாலயத்தில் தனது கல்வியை மேற்கொண்டார்.

தான் கற்கும் காலத்தில் தனது குருவான செல்லத்தம்பிப் பரிகாரி வீட்டில் இல்லாத வேளை சுழுக்கு ஏற்பட்ட ஒருவர் அங்கு கொண்டு வரப்பட்டார். தானே சுழுக்கைச் சீர்செய்து நோயாளியை அனுப்பிவிட்டதாகவும் பரிகாரியார் திரும்பி வந்தபோது தனது அனுமதியின்றி வைத்தியம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டமைக்காக கடுமையான தண்டனை வழங்கியதாகவும் உதுமாலெவ்வை அவர்கள் கூறுகிறார்.

முறிவை அல்லது சுழுக்கை கைகளின் மூலம் பரீட்சித்துக் கண்டு பிடித்து கைகளாலேயே முறிவை அல்லது சுழுக்கைச் சீர்செய்து, மூலிகைகள், எண்ணெய் முதலியவற்றின் மூலம் பரிகாரம் செய்து குணப்படுத்தும் முறை இவரால் பின்பற்றப்படுகிறது.

சேகு அப்துல் காதர் முகம்மது உசன்:

1915ல் இவர் பிறந்தார். இவர் இந்தியப் பரம்பரையில் வந்தவர். இவரது பரம்பரைப் பெயரான 'தையாறு' எனும் பெயராலேயே இவர் பிரபலமானார். விஷம் தீண்டியவர்களுக்கு சிலவகை மூலிகைகளை மூக்கில் ஏற்றுதல், மந்திரித்துக் குழையடித்தல் போன்ற முறைகளில் இவரால் வைத்தியம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. வைத்தியத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட மூலிகைகளுடன் மிளகாய், கரம்பு முதலானவை யும் மென்று சாப்பிடுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டன.

மேலும் இவரிடம் காணப்பட்ட ஒரு விசேட தன்மை யாதெனில் தன்னிடம் வைத்தியத்திற்காக வருபவர்களிடம் எவ்வித கூலியையோ

பிரதியுபகாரத்தையோ இவர் எதிர்பார்ப்பதில்லை. வற்புறுத்தலின் பேரில் தன்னிடம் கொடுக்கப்படும் பழுவகை போன்ற அன்பளிப்புப் பொருட்களுக்குக் கூட பணம் கொடுத்துவிடுவார். தனது 65ஆவது வயதில் இவர் காலமானார்.

சேகு அப்துல் காதர் முகம்மது இஸ்மாயில் (சங்குப்போடியார்)

இவர் சேகு அப்துல் காதர் முகம்மது உசன் என்பவரின் சகோதரர் ஆவார். பரம்பரையாகவே இவ் வைத்தியத்தை இவர் கற்றார். 'ச.கு.பாம்பு வைத்தியர்' எனும் பெயரில் ஏறாவூரில் பிரபலமாகியிருந்தார். தனது சகோதரர் 'தையார்' வைத்தியத்திலீடுபட்ட காலத்திலும் அவரது மரணத்தின் பின்னரும் இவர் விஷ வைத்தியத் துறையில் பிரகாசித்தார். 1931ம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் 1996-10-25ல் காலமானார்.

வைத்தியம் செய்யும் முறைகள், மற்றும் கூலி எதுவும் பெறாமல் வைத்தியம் செய்தல் முதலிய அனைத்து அம்சங்களிலும் இவர் தனது சகோதரரை ஒத்திருந்தார்.

யூ.வீ.மீராலெப்பை.

நீண்டகாலம் ஏறாவூரின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றிருந்த இவர் இறைநேசர் (வலியுல்லாஹ்) என மதிக்கப்படுகிறார். இவர் 30-10-1907ல் பிறந்தார். 'பல்லாக்கு ஒலியுல்லாஹ்' எனப்படும் இறை நேசரிடம் விஷக் கடிக்கு வைத்தியம் செய்வதற்காக இவர் 'வாக்குப்' பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

விஷ வைத்தியத் துறையில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த இவர் 24-09-1954ல் காலமானார். அன்னார் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள (கபுரடி) மண்ணறையின் இரு அந்தத்திலும் நடப்பட்டுள்ள மரக் கட்டைகளுள் ஒன்று விஷத்தை உறிஞ்சிக்கொள்ளும் தன்மையுடையதாக இருப்பதால் விஷக்கடிக்குட்பட்டவர்கள் விஷத்தை இறக்குவதற்காக இவரின் அடக்கஸ்தலத்துக்கு வந்து செல்கின்றனர்.

சின்னத்தம்பி லெவ்வைத்தம்பி

இவர் 1872ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். ஏறாவூர் 3ம் குறிச்சியில் வசித்து வந்தார். இவர் விஷமிறக்குவதற்காக மேற்கொண்ட வைத்தியமுறை

வித்தியாசமானதாகும். அதாவது விஷம் தீண்டப்பட்டவரிலிருந்து கோழிக்கு அவ்விஷம் இறக்கப்படும். கோழியின் ஈரலை பாம்பு தீண்டிய இடத்தில் (கடிவாயில்) வைத்துக்கட்டி மந்திரிப்பார். இதனால் ஒருவரின் உடலில் ஏறிய விஷத்தை இறக்குவதற்காக பல கோழிகள் உயிரிழக்க நேரிட்டது. இவ்வாறு விஷமிறக்கப்பட்ட கோழியை தின்ற நாய்கள்கூட விஷமேறிச் செத்திருப்பதைக் கண்டுள்ளதாக இன்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

லெவ்வைத்தம்பி முகம்மது இஸ்மாயில்

இவர் விஷ வைத்தியர் லெவ்வைத்தம்பியின் மகனாவார். 1928ம் ஆண்டளவில் பிறந்த இவர் தனது தந்தையைப் போன்று வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டார். தனது 60ஆவது வயதில் மரணமானார்.

லெவ்வைத்தம்பி முகம்மது சரீப்

லெவ்வைத்தம்பி அவர்களின் மற்றொரு மகனான இவரும் விஷக்கடி வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டவராவார். 1930ல் பிறந்த இவர் தனது 65ஆவது வயதில் காலமானார். விஷத்தை இறக்குவதற்காக குழையடித்தல், மந்திரித்தல் போன்ற முறைகளும் இவரால் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இவர்களைத் தவிர, சேகுவன் விதானை, முத்துவாப்பா, மஜீத் விதானை, மகாத் ஓவிசர், கபூர் ஓவிசர் ஆகியோரும் விசக் கடி வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டோராவார்.

ஆன்மீகம் சார் வைத்தியம்

ஊதிப்பார்த்தல், இஸ்ம்-அஸ்மாக்களை எழுதிக் கொடுத்தல், துஆக் கட்டுதல், காவல் பண்ணுதல் போன்ற முறைகளின் மூலம் நோய்களில் இருந்து பாதுகாப்புத் தேட முனையும் மக்கள் எமதுரில் இன்றும் காணப்படுகின்றனர். விஞ்ஞான பூர்வமான வைத்திய முறைகளைவிட இவ்வைத்திய முறையில் நிவாரணம் தேடும் மக்களும் இருக்கவே செய்கின்றனர். இம்முறையில் வைத்தியம் செய்வோர் அல்குர்ஆனின் வசனங்களைக்கொண்டு மாத்திரமன்றி சிலவகை மந்திர உற்சாடனங்களைக் கொண்டும் ஊதிப்பார்ப்பதிலும், காவல் பண்ணுவதிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

இவ்வகை வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டுவருவோரில் பின்வருவோர் ஏறாவூர் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமானோராகக் காணப்படுகின்றனர்.

அலி உதுமாலெவ்வை முகம்மது சாலி

இவர் 'மூத்த தம்பி மாமா' என்று ஏறாவூர் மக்களால் அழைக்கப்படுகிறார். ஆரம்ப காலத்தில் முஸ்லிம் சிறார்களுக்கு கத்னா செய்வதில் ஈடுபட்டு வந்த இவர் தற்போது ஊதிப்பார்த்தல், தண்ணீர் போன்ற பொருட்களை ஓதிக் கொடுத்தல், இஸ்ம்-அஸ்மாக்கள் எழுதிக் கொடுத்தல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டுவருகிறார்.

அகமத் முகம்மத் பாறாக்

பாறாக் மாமா என பொதுவாக அழைக்கப்படுகிறார். 1951ல் பிறந்த இவர், தரம் 7வரை மட்டுமே பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்றிருந்தாலும் இவ்வகை வைத்தியத்துறை சார்ந்த ஏடுகளை நன்றாகக் கற்றுள்ளார். தற்போது மிச் நகரில் வசித்துவரும் இவர் தான் பெற்ற ஏட்டறிவின் மூலம் நாட்டுவைத்தியத்திலும் சிறியளவில் ஈடுபடுகிறார்.

ஜமால் பரிகாரி

ஊதிப் பார்த்தல், இஸ்ம்-அஸ்மா வேலைகள் என்பவற்றில் இவர் ஈடுபட்டாலும் வீடு, கடை, திருமண வீடு காவல் பண்ணுதல் வேலைகளுக்கு பிரபல்யமானவராகக் காணப்படுகிறார்.

ஏறாவூரின் ஆங்கில வைத்தியத்துறை

ஏறாவூரின் வைத்தியத்துறை வரலாற்றில் ஆங்கில வைத்தியத்துறையின் ஆரம்பத்தினை இரண்டாம் கட்டமாகக் கொள்ளலாம். ஏறாவூரில் அரசாங்க வைத்தியசாலையொன்றின் ஆரம்பத்துடன் வைத்தியத்துறையில் புதியதொரு காலப்பிரிவு ஆரம்பமாகின்றது. இக் காலத்தில் சுதேச வைத்தியர்களை விட்டு ஆங்கில மருத்துவர்களை நாடிச்செல்லும் நிலை தோன்றலாயிற்று.

1972ல் கல்கத்தாவில் C.H.மருத்துவக் கல்லூரியில் தனது ஹோமியோபதி கற்கை நெறியைப் பூர்த்தி செய்து வெளிவந்த டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்கள் ஏறாவூரின் முதலாவது ஹோமியோபதி மருத்துவர் எனலாம். சத்திரசிகிச்சை, மகப்பேற்று மருத்துவம், பெண் நோயியல் மருத்துவம் முதலியவற்றில் அவர் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும் வைத்தியசாலையொன்றிலோ அல்லது தனியான மருத்துவமனை அமைத்தோ அவர் இவ்வூரில் சேவையாற்றவில்லை. தனது வீட்டிலிருந்து ஏழைகளுக்கு சிறியளவில் சேவையாற்றினார்.

ஏறாவூரில் வைத்தியசாலையொன்று அமைக்கப்பட்ட காலம் முதல் இவ் வைத்தியசாலைக்கு நியமிக்கப்பட்ட வைத்தியர்கள் வைத்திய சாலையிலிருந்தும் பிரத்தியேகமாக மருத்துவ மனைகளை அமைத்தும் மருத்துவ சேவையாற்றினர். இவ்வகையில் டாக்டர் செல்லத்தம்பி, டாக்டர் சர்வானந்தன் ஆறுமுகன் (1956-1960), டாக்டர்.ஜி.கே. மூர்த்தி (1967-1970) முதலான வைத்தியர்கள் தாம் வைத்தியசாலையில் பணிபுரிந்த காலத்தில் மக்களின் அன்புக்கும் அபிமானத்துக்கும் உரித்தானவர்களாயிருந்தனர். குறிப்பாக டாக்டர்.ஜி.கே. மூர்த்தி அவர்கள் மக்களுடன் மிக அன்பாகப் பழகியதுடன் நள்ளிரவு நேரங்களில்கூட நோயாளர்களைப் பார்வையிட்டு சிகிச்சையளித்ததுடன் கடும் நோயினால் அவதியுறும் நோயாளர்களை அவர்களின் வீடுகளுக்கே சென்று பார்வையிட்டு வைத்தியம் செய்துள்ளார்.

இவர்களைத் தவிர இப்போது ஏறாவூர் ப.நோ.கூ.சங்கத் தலைமையகம் அமைந்துள்ள முன்னைய புகையிலைச் சங்கக் கட்டிடத்தில் வைத்திய நிலையமொன்று அமைக்கப்பட்டு தினமும் சில வைத்தியர்கள் அங்கு வந்து கடமையாற்றினர். இவர்களுள் டாக்டர் செல்லையா, டாக்டர் பொன்னம்பலம், டாக்டர் தவஜோதி முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் பொன்னம்பலம் 1968க்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து இவ்வூருக்கு சேவையாற்றியுள்ளார். அக் காலத்தில் நிகழ்ந்த அநேக பிரசவங்களுக்கு இவரே மருத்துவம் செய்துள்ளார். இவர்களைப் போன்று டாக்டர் கந்தையா என்பவர் தற்போது அஞ்சலகம் அமைந்துள்ள இடத்திலிருந்து சேவை புரிந்தவராவார். டாக்டர் ராஜன், டாக்டர் புவனேசராசா, டாக்டர் இரகுநாதன் ஆகியோரும் ஏறாவூரில் நீண்டகாலம் சேவைபுரிந்த தனியார்மருத்துவர்களாவர். இதே வரிசையில் டாக்டர் திருஞானசுந்தரம் இன்றும் ஏறாவூரில் தனியார் மருத்துவமனையொன்றை அமைத்து சேவையாற்றிவருகின்றார்.

ஏறாவூரின் வைத்தியசாலை உருவான பின்னரான சுமார் 60 வருடகால இடைவெளிக்குள் ஏறாவூரிலிருந்து சேவையாற்றிச் சென்ற வைத்தியர்களில் மிகச் சிலரின் பெயர்களே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1990ம் ஆண்டின் பின்னரே ஏறாவூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, இங்கே கற்று, மருத்துவத் துறைக்குத் தெரிவாகி, பட்டம்பெற்ற வைத்தியர்கள் வெளியாகத் தொடங்கினர். 1983ல் ஏறாவூரிலிருந்து

அப்துல் மஜீத் அப்துல் நாஸர் என்ற மாணவன் முதன்முறையாக மருத்துவத் துறைக்குத் தெரிவானார். இருப்பினும் அவருக்கு அடுத்தவராக மருத்துவ பீட அனுமதிபெற்ற முகம்மது ஹனிபா முகம்மது தாரிக் என்ற மாணவரே ஏறாவூரின் முதல் வைத்தியர் (MBBS) என்ற சிறப்புக்குரியவராகின்றார். இவரது சமகாலத்தில் ரஷ்யாவுக்கு மருத்துவக் கற்கைக்காக சென்ற செல்வி ஏ.காதர் வீவி மருத்துவராக நாடு திரும்பினார். இவர்கள் இருவரும் 1995ல் மருத்துவர்களாயினர்.

இவ்வகையில் ஏறாவூர் பெற்றுள்ள மருத்துவர்கள் பெயர்கள் கீழ்வருமாறு:

1. டாக்டர் எம்.எச்.எம். தாரிக் (MBBS)
2. டாக்டர் ஏ. காதர் வீவி (MD ரஷ்யா)
3. டாக்டர் ஏ.எம்.ஏ. நாசர் (MBBS)
4. டாக்டர் ஏ. இக்பால் (MBBS)
5. டாக்டர் எம்.எஸ்.எம். லாபிர் (BUMS)
6. டாக்டர் எச்.எம்.ஏ. ஜப்பார் (BUMS)
7. டாக்டர் எஸ்.ஏ.சீ.எம். பழில் (MD ரஷ்யா)
8. டாக்டர் எம்.எல். சித்தி மஸாயா (MBBS)
9. டாக்டர் எம்.எச். ஜனுக்கிரா (BUMS)
10. டாக்டர் எஸ்.ஏ.சீ.எம். அனஸ் (BUMS)
11. டாக்டர் ஏ. மர்சூக்கா (MBBS)
12. டாக்டர் எஸ்.எல். தாஹிரா (MBBS)
13. டாக்டர் எச்.எம்.எம். மௌஜுத் (MBBS)

இவர்களைத் தவிர ஏறாவூர் 4ம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஆறுமுகம் சண்முகராசா அவர்கள் பற்சிகிச்சை மருத்துவராகக் கடமையாற்றுகின்றார். ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் கஸ்தூரி சோமசுந்தரம் (MBBS) அவர்கள் கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றுகின்றார்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் தவிர துணை மருத்துவர்களின் பங்கு மருத்துவத் துறையில் குறைத்து மதிப்பிட முடியாதது. இவ்வகையில் ஏறாவூர் பெற்றுள்ள துணை மருத்துவர்களின் தொகை இம் மாவட்டத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களின் துணை மருத்துவர்களின் தொகையைவிட மிக அதிகமாகும். இவ்வகையில் கொழும்பு மருத்துவ பீடத்தில் இயன்

மருத்துவத்துறையில் தனது கற்கையை முடித்து வெளியான இயன் மருத்துவர் ஜனாப்.எம்.ஏ.சீ.எம்.பரகத்துல்லாஹ் மட்டக்களப்பு போதனா வைத்தியசாலையில் இயன் மருத்துவராகக் கடமையாற்றுகிறார். மற்றும் சிலர் மருந்தகவியலாளர்களாகப் பயிற்சி பெற்று ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலையிலும் மட்டக்களப்பு போதனா வைத்திய சாலையிலும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

ஜனாப்.வீ.எம். சாலி, ஜனாப்.எம்.ஐ.எம். பாலும், ஜனாப். எம்.எஸ்.எம். சமீம், ஜனாபா, ரம்ஸான் பேகம், ஜனாபா.எம்.எச். முனாபிறா ஆகியோர் ஏறாவூரின் (pharmacist) மருந்தகவியலாளர்களாவர். மருத்துவ ஆய்வுகூட தொழில்நுட்பவியலாளர்களாக (MLT) ஜனாப்.ஏ. முனாஸ், ஜனாப். எம்.எச்.எம். சித்திக் ஆகியோர் பயிற்சி பெற்று முறையே மட்டக்களப்பு போதனா வைத்தியசாலை யிலும் ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலையிலும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

மருத்துவத் துறையில் தாதி உத்தியோகத்தர்களின் பங்கும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாததாகும். ஜனாப்.எம்.எச். சுலைமாலெவ்வை, ஜனாப்.எம்.ஐ.ஏ. றகுமான், ஜனாப்.எஸ்.ஐ. தெளபீக், ஜனாபா எஸ்.ஏ. வாஹிதா, ஜனாபா.எஸ்.ஏ.யூ. சாஹிரா, ஜனாபா.எஸ்.ஏ. நிபாயா, ஜனாபா. எம்.ஐ. கன்சுல் மஃரிபா ஆகியோர் ஏறாவூரின் தாதி உத்தியோகத்தர்களாவர். குடும்ப சுகாதார உத்தியோகத்தர்கள் (FHO) என்ற வகையில் ஜனாபா மஸாகிறா பரீத், ஜனாபா யூ.எல். ஹலீமா பீவி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மருத்துவத்துறையோடு தொடர்பானவர்கள் என்ற வகையில் பொதுச் சுகாதார பரிசோதகர்களாக ஜனாப் எஸ்.எம்.பழில், ஜனாப்.எஸ்.எம்.எம். முபாறக், ஜனாப்.யூ.எல். ஏ. மஜீத் ஆகியோர்கள் கடமைபுரிகின்றனர்.

இன்று ஏறாவூரைச் சேர்ந்த டாக்டர் எம்.எச்.எம். தாரிக் அவர்கள் மாவட்ட வைத்திய அதிகாரியாகவும் டாக்டர் எஸ்.ஏ.சீ.எம். பழில் அவர்கள் வைத்திய அதிகாரியாகவும் ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றுகின்றனர். டாக்டர். ஏ. இக்பால் ஏறாவூர் சுகாதார வைத்திய அதிகாரியாக ஏறாவூரில் கடமையாற்றுகின்றார். இவ்வகையில் அண்மைக்காலமாக ஏறாவூர் வைத்தியத்துறை தன்னிறைவு கண்டுவருகின்றதென்று துணிந்து கூறலாம்.

இடர்க்கால மருத்துவ சேவை

1990 ஆகஸ்ட் 12 ஆம் திகதி ஏறாவூரில் நடாத்தப்பட்ட இனப் படுகொலையில் 121 முஸ்லிம்கள் கொலைசெய்யப்பட்ட நிகழ்வின்

பின்னர் வைத்தியர் எவரும் சேவைக்கு வராததால் ஏறாவூர் அரசாங்க வைத்தியசாலை முற்றாக ஸ்தம்பிதமடைந்தது. உள்ளூரில் காணப்பட்ட தனியார் மருத்துவ நிலையங்களும் வைத்தியர் வரவின்றி மூடப் பட்டிருந்தன. இதனால் நோயாளர்கள் மருத்துவத்திற்கான எவ்வித வசதிகளும் அல்லலுற்றனர். ஏறாவூர் நகர்ப்பகுதியில் அகதிகளும் தங்கியிருந்ததால் நிலைமை மிகவும் கவலைக்கிடமானதாயிருந்தது.

இந்நிலைமையைக் கண்டு வருந்திய சில இளைஞர்கள் மருத்துவ முகாம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கினர். ஏறாவூரில் தனது குடும்பத்தினரோடு தங்கியிருந்த ஒரேயொரு தமிழ் வைத்தியரான திரு. சீ. கனகசுந்தரம் அவர்களிடம் இக்கருத்தை அவர்கள் வெளியிட்ட போது அவர் மனமுவந்து மக்களுக்காகச் சேவையாற்றச் சம்மதித்தார்.

டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக் கட்டிடத்தில் 'அவசர மருத்துவ சேவை' என்ற பெயரில் இம்முகாம் நடைபெற்றது. 1990 ஆகஸ்ட் 15ந் திகதி ஆரம்பமான இம் முகாமை சிறப்பாக நடாத்துவதற்காக அவ்வேளை க.பொ.த.உயர்தரப் பரீட்சை எழுதிவிட்டு பல்கலைக்கழக நுழைவுக்காகக் காத்திருந்த எம்.எஸ்.எம். லாபீர், ஏ. இக்பால் ஆகிய இளைஞர்கள் முன்னின்று உழைத்தனர். ரஷ்ய நாட்டில் மருத்துவத் துறையில் கற்றுக்கொண்டிருந்த செல்வி. ஏ. காதர் வீவி அவ்வேளை விடுமுறையில் வந்திருந்ததால் அவரும் இச்சேவையில் இணைந்து சுமார் ஒரு மாதகாலம் ஒத்துழைப்பு நல்கினார். (இவர்கள் மூவரும் தற்போது வைத்தியர்களாக உள்ளனர்.)

ஏறாவூர் அரசினர் வைத்தியசாலையில் கடமைபுரிந்த அனைத்து ஊழியர்களும் இச்சேவையில் கலந்து ஒத்தாசை புரிந்தனர். தாதி உத்தியோகத்தர்களான ஜனாப்.எம்.ஐ.ஏ. றகுமான், ஜனாப்.எம்.எச். சுலைமாலெப்பை, ஜனாப்.எஸ்.ஐ. தெளபீக், குடும்ப சுகாதார உத்தியோகத்தர் திருமதி. மஸாஹிறா பரீத், மருத்துவமனை ஊழியர்களான ஜனாப். வெள்ளைத்தம்பி, ஜனாப்.யூ.எல். சபைர், ஜனாபா கொலிசம்பீவி, மற்றும் வைத்தியசாலை வேலையாட்கள் ஜனாப். ஜலீல், ஜனாப்.சரீப், ஜனாப். இஸ்மாயில் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க பணியாற்றியோராவர்.

இம் மருத்துவ முகாமின் செயற்பாடுகள் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாகிர் மௌலானா அவர்களும் அவரின் சகோதரர்களும் பல்வேறு உதவிகளையும் ஒத்தாசைகளையும் புரிந்தனர்.

பற்றாக்குறையான மருந்துப் பொருட்களையும் ஏனைய தேவைகளையும் கேட்கும்போது பெற்றுத்தந்தனர். அகதிகள் புனர்வாழ்வு அமைப்பின் மூலமும் பல்வேறு உதவிகள் வழங்கப்பட்டன.

டாக்டர். சீ.கனகசுந்தரம்

ஏறாவூரில் சேவையாற்றிய வைத்தியர்களுள் டாக்டர் கனகசுந்தரம் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களால் என்றும் நினைவுகூரப்படுபவர். யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர்கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். 1983 ஜூலைக் கலவரத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான சொத்துக்களை இழந்து அகதியானார். தனது வருமானத்தையும் பாதுகாப்பையும் தேடி மட்டக்களப்புக்கு வர நினைத்தபோது, கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் தன்னுடன் கல்வி கற்ற முன்னாள் தபால் அதிபர் ஜனாப்.என்.எம். அப்துல் ஹமீத் அவர்களும் தான்கற்கும் காலத்தில் அங்கு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. றகுமான் அவர்களும் ஏறாவூரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது நினைவுக்கு வரவே, தன்னை அறிந்த இருவர் இருக்கும் ஊரான ஏறாவூரிலேயே தங்கிவிடுவது எனத் தீர்மானித்தார்.

டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்கள் ஏறாவூரில் 'PEOPLES CLINIC' எனும் பெயரில் மருந்தகம் ஒன்றை அமைத்து சிகிச்சை வழங்கிய காலத்தில், அவரும் அவரது பாரியாரும் தம்மிடம் வரும் மக்களிடம் மிக அன்பாகவும் ஆதரவுடனும் பழகினர். வைத்தியத்தை உழைப்புக்கான ஒரு வழியெனக் கருதாமல் புனிதப் பணியெனவே இவர் கருதினார். ஏழைகளுக்கு மிகக் குறைந்த கட்டணத்திலும் இலவசமாகவும் சேவை வழங்கியது மட்டுமன்றி, தனது செலவில் மருந்துப் பொருட்களைக்கூட வழங்கியமை இதற்கு உதாரணமாகும்.

1985ல் தமிழ்-முஸ்லிம் இனக் கலவரம் மூண்டபோது அயல் கிராமங்களிலிருந்த முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஏறாவூரில் அகதிகளாகத் தஞ்சமடைந்தனர். சகல பாடசாலைகளும் மூடப்பட்டு அகதி முகாம் களாயின. இவ்வகதிகளுக்கு மருத்துவம் செய்வதற்கு ஏறாவூரில் வைத்தியர் ஒருவரும் இருக்கவில்லை. இவ்வேளை உருவாக்கப்பட்டிருந்த முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச் சபை அகதிகளுக்கான வைத்திய

வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. இதற்கான நிதிமூலங்கள் எதுவும் கிடைக்காததால், நிதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக முயற்சிக்கப்பட்ட அதேவேளை டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களிடம் அகதிகளுக்கான மருத்துவச் சேவைபற்றிக் கதைத்தபோது, மனமுவந்து சேவைசெய்ய முன்வந்தார். அகதி முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் சென்று வைத்திய சேவைகளை வழங்கியதுடன் தனது சொந்தச் செலவில் மருந்துப் பொருட்களையும் வாங்கிக்கொடுத்தார். புனர்வாழ்வுச் சபையினரிடம் சிறிதளவு பணம் வந்து சேர்ந்ததும் அதில் ஒரு சிறு தொகையை ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தவாறு டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களிடம் கொடுத்தபோது, அவர் தானும் ஓர் அகதியாகவே இங்கு வந்தவன் என்றும் அகதிகளின் துன்பநிலை தனக்குத் தெரியும் என்றும் கூறி அப்பணத்தைப் பெற மறுத்துவிட்டார்.

1990 ஆகஸ்ட் 12ல் ஏறாவூரில் நிகழ்த்தப்பட்ட இனப்படுகொலை நிகழ்வின் பின்னர் ஏறாவூரிலுள்ள வைத்தியசாலை உட்பட சகல அலுவலகங்களிலும் கடமைபுரிந்த தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் அனைவரும் தற்காலிக இடமாற்றம் பெற்று வெளியூர் சென்றனர். இதனால் ஏறாவூர் அரசினர் வைத்தியசாலை ஸ்தம்பிதம் அடைந்தது. அதன் பின்னர் அமைக்கப்பட்ட அவசர மருத்துவ சேவை முகாமில் முழுநேர வைத்தியராக டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்கள் கடமையாற்றினார். அவரது கண்காணிப்பின் கீழேயே பிரசவங்கள் அனைத்தும் நடைபெற்றன. இறைவனுதவியால் ஒரு சிறு தவறுகள் கூட ஏற்பட்டு விடாமல் நோயாளர்களைப் பாதுகாத்தார்.

இக் காலத்தில் காணப்பட்ட பதற்றமான சூழ்நிலை காரணமாக ஏறாவூர் ஊடாகப் பயணம் செய்த தமிழர்களின் வாகனங்கள் கூட பொலீஸாரின் பாதுகாப்புடனேயே சென்றன. ஏறாவூரில் வாழ்ந்த ஒரேயொரு தமிழ்க் குடும்பம், டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களுடையது தான். அவரது உறவினர்கள், தம்மிடம் வந்துவிடுமாறு அவரை அழைத்தும் அவர் இங்கிருந்து சென்றுவிட விரும்பவில்லை. 'இவர்கள் எனது சகோதரர்கள். இனக் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வந்த என்னை ஆதரித்து இடம் தந்த இந்த மக்களை அநாதரவாக விட்டு நான் எங்கும் செல்லமாட்டேன்' எனக்கூறி மறுத்துவிட்டார். தமிழ் ஆயுதக் குழுவின் ராலும் ஏறாவூரை விட்டு வெளியேறும்படி இவருக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டது.

ஏறாவூர் அரசினர் வைத்தியசாலையை இயங்கச் செய்வதற்காக ஊர்ப் பிரமுகர்கள் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இதன் பயனாக சுகாதாரத் திணைக்களம் ஏறாவூரில் வைத்திய அதிகாரியாகக் கடமையாற்றியிருந்த டாக்டர் ஆர்.ரவிச்சந்திரன் அவர்களை வாரத்தில் ஒருநாள் ஏறாவூரில் பணிபுரிய அனுமதி வழங்கியது. ஓய்வுபெற்ற வைத்தியரான கனகசுந்தரம் அவர்களும் உத்தியோகபூர்வமற்ற முறையில் வைத்தியசாலையில் சேவை புரிய அனுமதி வழங்கப்பட்டதால் வைத்தியசாலையில் தனது சேவையை வழங்கியதுடன் ஏனைய நேரங்களில் தனது மருந்தகத்திலும் பிரதேச சபையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த வைத்திய முகாமிலும் ஓய்வின்றி ஆற்றிய சேவை இவ்வூர் வரலாற்றில் அழியாத இடம் பிடித்துள்ளது.

தனது பெண்மக்களின் வேலை வாய்ப்பு, திருமண வாழ்க்கை என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு 1992ல் டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களது குடும்பம் கொழும்புக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றது. டாக்டர் அவர்களின் சேவையை நினைவு கூர்ந்து, ஏறாவூர் சுகாதார நலன்பேணும் நிலையத்தினால் சேவை நலன் பாராட்டு விழா ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடாத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலை

ஏறாவூரில் வைத்தியசாலையொன்று அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த காலத்தில் 1947ல் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட திரு.வீ. நல்லையா மாஸ்டர் அவர்களின் முயற்சியினால் ஏறாவூரின் மேற்கு எல்லை வீதியில் பிரசவ விடுதியொன்று அமைக்கப்பட்டது. இங்கு நோயாளர் வருகை மிகக் குறைவாகக் காணப்பட்டதால் சிறிது காலத்தில் இது மூடப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து ஏறாவூரில் செயற்பட்டுவந்த நல்வாழ்வுச் சங்கத்தினதும் மற்றும் ஊர்ப் பெரியோர்களினதும் முயற்சியால் ஏறாவூரில் ஒரு வைத்தியசாலை அமையும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

1947ல் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்த அரசின் சுகாதார அமைச்சராயிருந்த கௌரவ எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் மட்டக் களப்புக்கு வருகை தந்திருந்த சமயம் ஏறாவூருக்கு அழைத்துவரப்பட்டு வைத்தியசாலையொன்றுக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

1947ல் அமைக்கப்பட்ட இவ்வைத்தியசாலை அரச மருத்துவமனை என்ற பெயரில் இயங்கிவந்தது. இம் மருத்துவமனைக் கட்டிடம்

இன்றும் இடிபாடுகளுடன் புன்னைக்குடா வீதியிலிருந்து புகையிரத நிலைய வீதிக்கு திரும்பும் சந்தியில் காணப்படுவதனை அவதானிக்கலாம்.

1956ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.மாக்கான் மாக்கார் அவர்களின் முயற்சியினால் இம்மருத்துவ மனையுடன் இணைந்ததாக ஒரு மகப்பேற்று விடுதி கட்டப்பட்டது. இதற்கான காணி மனேஜர் சீனிமுகம்மது என்பவரிடமிருந்து சுவீகரிக்கப்பட்டதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது மாவட்ட வைத்திய சாலை அமைந்துள்ள காணியே இதுவாகும். இவ்விடுதி அமைக்கப்பட்ட சிறிது காலத்தின் பின்னர் ஏற்கனவே இருந்த மருத்துவமனை வெளிநோயாளர் பிரிவாகவும், நோயாளர் அனுமதிக்கும் பிரிவாகவும் இயங்கிவந்தது. பின்னர் வெளிநோயாளர் பிரிவு மாத்திரம் 1998ம் ஆண்டுவரை இக்கட்டிடத்தில் இயங்கிவந்தது.

தற்போது மாவட்ட வைத்தியசாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டுள்ள இவ் வைத்தியசாலையில் 1985ம் ஆண்டு பற்சிகிச்சைப் பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மேலும் இவ் வைத்தியசாலைக்குரிய சிறுவர் விடுதிக்கான கட்டிடம் 1996 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 3ந் திகதி அப்போதைய சுகாதார, நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சராகவிருந்த அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். பௌசி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இத்தினத்திலேயே வைத்தியசாலையின் நிர்வாகக் கட்டிடத்துக்கான அடிக்கல்லும் நடப்பட்டது. இந்நிர்வாகக் கட்டிடம் பூரணப்படுத்தப்பட்டு 17-08-2000ல் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சுகாதார அமைச்சின் செயலாளர் திரு.ஆர்.எம்.எஸ். ரத்னாயக்க அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

இன்று ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலையுடன் இணைந்ததாக சுகாதார வைத்திய அதிகாரியின் அலுவலகம் ஒன்றும் இயங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மீராகேணி வைத்தியசாலை

முன்னாள் அஞ்சல் தொலைத் தொடர்புகள் பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சுகாதார சுவேச வைத்தியத்துறை அமைச்சின் நிதியொதுக்கீட்டில் மீராகேணியில் வைத்தியசாலைக் கட்டிடமொன்றும் வைத்தியர்களுக்கான விடுதியொன்றும் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களால் 16-02-2000ல் இவ் வைத்தியசாலை வைபவ ரீதியாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. வைத்தியசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது முதல் 2001 டிசம்பர் வரை டாக்டர் மனோஜா கடமையாற்றினார். அதன் பின்னர் டாக்டர் எம். உவைஸ் காலித் இங்கு வைத்தியராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

ஆயுர்வேத மருத்துவமனை

“நாட்டின் பல பாகங்களிலும் ஆயுர்வேத மருத்துவமனைகள் நிறுவப்படவேண்டும்” என்ற அரசாங்கத்தின் திட்டத்திற்கமைய, ஏறாவூரிலும் மேற்படி மருத்துவமனையொன்று 20-04-1997ல் லெப்பை வீதியில் அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் முன்னாள் பிரதியமைச்சர் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. தனியார் கட்டிடமொன்றில் இவ் வைத்தியமனை இயங்கினாலும், இதற்கெனப் பிரத்தியேகக் கட்டிடமொன்று அவசியமானதாகும். இம்மருத்துவ மனைப் பொறுப்பாளராகத் தற்சமயம் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த டாக்டர். எம். எஸ். எம். லாபிர் கடமையாற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொகுப்பும் ஆக்கமும் : S.A.M. நளீம்
உதவி : M.I.M. றம்ஸி

விளையாட்டுத்துறை

இன்று சர்வதேச ரீதியாக மிகவும் பிரபல்யமும் அமோக செல்வாக்கும் பெற்றுள்ள புறக்கிருத்தியங்களுள் விளையாட்டுத் துறைக்கு நிகரான இன்னுமொரு சாதனம் இல்லை என்று சொல்லலாம். உலக நாடுகளிடையே ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் வளர்ப்பதில் விளையாட்டுத்துறை முதன்மை இடம்பெற்று விளங்குகின்றது. 'விளையாட்டின் மூலம் சமாதானம்' என்ற தொனிப் பொருளில் முழு உலகமுமே விளையாட்டை முதன்மைப்படுத்தி அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், சமூகம், கலாசாரம் முதலான அனைத்து துறைகளையும் ஒரே கூரையின் கீழ் கொண்டுவந்து பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதில் பெரும் வெற்றிகளை ஈட்டியுள்ளது எனலாம்.

விளையாட்டுத்துறை களங்களில் மூர்க்கத்தனமான முறையில் மோதிக்கொள்பவர்கள் முடிவில் கைலாகு கொடுத்து ஒருவர் மற்றொருவரைக் கட்டியணைத்து பாராட்டிக்கொள்வது விளையாட்டு வீரர்களுக்கு மட்டுமே உள்ள தனிச் சிறப்பாகும்.

சர்வதேச ரீதியிலான விளையாட்டு மட்டுமல்லாது ஒரு நாட்டினுடைய அல்லது பிரதேச, கிராமிய மட்டத்திலான விளையாட்டுக்களும் மக்களிடையே மன அழுத்தத்தைக் களைந்து பரஸ்பர நல்லுறவையும், மன ஒருமைப்பாட்டையும் வளர்க்கின்றன. இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் ஏறாவூரின் வரலாற்று தகவல்களை ஆராயும்போது பல ருசிகரமான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுள்ளதை ஆய்வுகள் நிரூபிக்கின்றன.

ஆய்வுக்கான காலப்பகுதிகள்

இவ்வூரின் விளையாட்டுத்துறை சார்ந்த நிகழ்வுகளை இனங்காண்பதற்கும், இலகூபடுத்துவதற்கும் இதனை மூன்று காலப்பகுதிகளாக வகுத்து ஆய்வுசெய்யப்பட்டது.

1. கி.பி 1990 - 1940 வரையிலான காலப்பகுதி
2. கி.பி 1940 - 1960 வரையிலான காலப்பகுதி
3. கி.பி 1960 - இன்று வரையிலான காலப்பகுதி

கி.பி. 1900 - 1940 வரையிலான காலப்பகுதி

இக் காலப்பகுதியில் விளையாடப்பட்ட அனைத்து விளையாட்டுக்களுமே சுதேச விளையாட்டுக்களாகவே இருந்தன. இன்று சர்வதேச ரீதியாக இனங்காணப்பட்டுள்ள கிரிக்கட், உதைபந்தாட்டம், கூடைப்பந்தாட்டம், பெட்மின்ரன் முதலிய நவீன விளையாட்டுக்கள் இக் காலப்பகுதியில் நமது ஊரில் இனங்காணப்படாத விளையாட்டுக்களாகும், எனினும், கரப்பந்தாட்டம், மல்யுத்தம் (குஸ்தி) முதலானவை காலத்துக்குக் காலம் நடைபெற்றாலும் கூட அவைகள் அக்காலத்தில் பெருவழக்காக இருந்த வார் விளையாட்டு, மட்டைப்பந்து, சீனடி, சிலம்படி முதலான விளையாட்டுக்களைப் போன்று பிரபல்யம் பெற்றதாக இருக்கவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விளையாட்டுக்கான தளம்

இக்காலப்பகுதியில் விளையாடப்பட்ட விளையாட்டுக்கள் பெரும் வெட்டைகள், பரந்த வெளிகள் முதலான இடங்களிலேயே நடைபெற்றுள்ளன. அத்துடன் இன்று, விளையாட்டுக்கள் சட்டப்படியாக நெறிப்படுத்தப்பட்டு நடுவர்களின் கண்காணிப்பில் நடைபெறுவது போன்று அன்று நடைபெறவில்லை. விளையாட்டு வீரர்கள் இருபகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டே அனேகமான விளையாட்டுக்கள் நடைபெற்றுள்ளன.

விவசாயமும் புகையிலைச் செய்கையும் முடிவடைந்து ஊரில் ஓய்வாக இருக்கும் காலத்தில் பகல் வேளைகளிலும் நிலாக்காலங்களில் இரவு வேளைகளிலும் விளையாட்டுக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. வார் விளையாட்டு, வட்டக்கோடு, கால்பந்து, கிட்டிப்புள், கிளித்தட்டு, உச்சிக்கிட்டி, உருளைக்கிட்டி, காசு சுண்டல், பாக்கடித்தல், பட்டம் விடல், கெந்தியடித்தல், மட்டமாடு விளையாடுதல், கண்பொத்தி

விளையாடுதல், கல்லுக்கொத்தல், மாங்கொட்டை விளையாடுதல், பூப்பறித்தல், நாயும் புலியும் விளையாடுதல், கிறுக்கூஞ்சல் விளையாடுதல், தேர் இழுத்தல், கொம்புவிளையாட்டு முதலானவை மிகவும் வழக்கில் இருந்த விளையாட்டுக்களாகும்.

இவ்விளையாட்டுக்களின் போது பாட்டும் பதமும் இணைந்ததாக சில விளையாட்டுக்கள் காணப்பட்டன.

உச்சிக்கிட்டி, உருளைக்கிட்டி, புள்ளக்கிட்டி முதலான விளையாட்டுக்களின் போது தோல்வியுற்றவர்கள் பாடல்களின் மூலமாக அதனை நிறைவு செய்யவேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக :

ஈச்சில ஈச்சில - தும்புல தும்புல
பாக்கு பறிக்கிற வண்ணஓல
மூங்கில்ஓல - முதிரைக்கிட்டி
பட்டணம், பட்டணம், பட்டணம்

என பாடிக்கொண்டே மூச்சவிடாமல் ஓடவேண்டும்.

இதற்கு உதாரணமாக மற்றுமோர் பாடல் :

ஆலையிலே - சோலையிலே
ஆலங்காடி சந்தயிலே
கிட்டிப்புள்ளும் பம்பரமும்
கிறுக்கியடிக்கப்
பாலாறு,.....பாலாறு,.....பாலாறு.....!

இதேபோன்று சிறு பிள்ளைகள் விளையாடும் போது :

கிள்ளுக் கிள்ளு புராண்டி:
கீயாமாயா புராண்டி:
கொப்பன் தலையில் என்ன பு?
ஆலா பற பற - ஆலா குஞ்சி பற பற
கோழி பற பற - கோழிக் குஞ்சி பற பற
எவடம், எவடம்: புளியடி, புளியடி
யார்ரவாசல்: இன்னார்டவாசல்
யாரு சங்கு?
வாப்பா சங்கு-
யாரு சங்கு?
உம்மா சங்கு.

இவ்வாறாக அக்காலத்தில் அனேக விளையாட்டுக்கள் பொழுது போக்காக இவ்வூர் மக்களால் விளையாடப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இவ்வாறான விளையாட்டுக்கள் நடைபெறும்போது ஊர் மக்கள் திரண்டுவந்து தாம் சார்ந்த பகுதியினரை உற்சாகப்படுத்தினர். இந்த விளையாட்டுக்களில் பலர் அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கினர். ஆனாலும் அவர்களுடைய சரியான பெயர் விபரங்கள் நமக்கு தெரியவில்லை. எனினும் டுவார்டு விளையாட்டு, கிட்டிப்புள்ளு, ஓட்டப் போட்டி முதலான விளையாட்டுக்களில் "கொசுவர் இஸ்மாயில்" ('மோட்டார் பெட்ரோல்'); என அழைக்கப்பட்ட வை. மஃமூது முதலானவர்கள் முத்திரை பதித்ததாக அறிய முடிகிறது.

மல்யுத்தம் (குஸ்தி)

இக்காலப்பகுதியில் ஊர் மக்களின் அமோக ஆதரவையும் வரவேற்பையும் பெற்றிருந்த விளையாட்டாக குஸ்தி விளையாட்டைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான மயிர்க்கூச்செறியும் விளையாட்டுக்கள் ஏறாஜூரில் மூன்று இடங்களில் களங்களமைத்து விளையாடப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது.

1. ஏறாவூர் பிரதான வீதியில் ஹக்கானியா மில் அமைந்திருந்த கொல்லன்கம்மாலையை அடுத்திருந்த திடல்.
2. ஏறாவூர் காதியார் வீதியில் கரீம் சேட்டுடைய வீட்டை அடுத்து அமைந்திருந்த வெளி.
3. தற்போது செல்வி தியேட்டர் (ராஜா தியேட்டர்) அமைந்துள்ள இடத்தின் பின்னால் இருந்த வெட்டைவெளி.

இந்தத் திகில் நிறைந்த விளையாட்டைக் கண்டு களிப்பதற்காக ஊரே திரண்டு சென்று பார்வையிட்டதாகவும் அப்போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களை மக்கள் முண்டியடித்துச் சென்று கைலாகு கொடுத்துப் பாராட்டியதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

மல்யுத்தத்தை அக்காலத்தில் குஸ்தி என்று அழைப்பர். இத்துறையில் பெயர் பெற்றவர்களாக விளங்கிய ஹாஜிபாலா, பரமன்சா முதலான பயில்வான்கள் இப்போட்டியில் பங்கு கொள்வதற்காக இந்தியாவில் இருந்து ஏறாஜூருக்கு விஜயம் செய்துள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இப் பெயர்பெற்ற பயில்வான்களின் வருகைக்கு அப்போது இத்துறையில்

பெயர் பெற்றிருந்த யா.அ. என்று அழைக்கப்பட்ட யா. அபுஸாலி, எம்.எம். என அழைக்கப்பட்ட எம். முஸ்தபா, கரீம்சேட் போன்றவர்கள் முன்னின்று உழைத்துள்ளனர்.

இந்தப் பயில்வான்களோடு யா. அபுஸாலி, எம். முஸ்தபா, பொன்னங்கண்ணி பயில்வான், அப்பக்காரியின் புருஷன் என்று இன்று இனங்காணப்பட்டுள்ளவரும் கொசுவக்காரி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவருமான துரையும், முன்னாள் கிராமசேவையாளரான எஸ். முதலித் தம்பியின் மாமனார் பயில்வான் சின்னத்தம்பி ஆகியோர்களும் சேர்ந்து விளையாடி மக்களின் அமோக ஆதரவையும் பாராட்டையும் பெற்றனர். இவர்களோடு அக்காலத்தில் தமிழ் மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்றிருந்த 'தங்கராசா' என்ற குஸ்தி வீரரும் பங்குகொண்டு விளையாட்டில் தனது திறமையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். ஆனால் பிற்காலத்தில் இத்துறையில் ஆர்வமுடையவர்கள் அருகிவிட்ட காரணத்தினால் பழம்பெருமைமிக்க இவ்விளையாட்டுக்கள் படிப்படியாக மறைந்து இன்று முற்றுமுழுதாகவே கைவிடப்பட்டுள்ளமை துரதிஷ்டவசமான நிகழ்வாகும்.

மல்யுத்த வீரர்கள் பற்றிய முக்கிய விபரங்கள்

மட்டக்களப்பு கல்லடியைச் சேர்ந்த திரு.சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் சிறந்த வழிகாட்டலினால் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மல்யுத்தப் போட்டிகளில் ஏறாவூர் கனிஷ்ட வித்தியாலயம் (அலிகார் தே.பா) சிறப்புற்று விளங்கியது. பலமுறை சம்பியனாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையிலான பல மல்யுத்தப் போட்டிகளிலும், பங்குகொண்டு அதன் பயனாக எஸ்.எம். இப்றாகிம் ஆசிரியர், ஏ. எம். கனிபா ஆசிரியர், பி. காசிம், யூ.ஏ. றசீட் போன்றோர் தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கால கட்டத்தில் அகில இலங்கை மல்யுத்தப் போட்டிகளில் பங்குபற்றியவர்களின் பெயர் களையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது பொருத்தமானதாகும்.

எஸ்.ஏ.ஆர். லாஹிர் மௌலானா ஆசிரியர், எல்.எச். முகம்மது கிராம உத்தியோகத்தர், ஏ.எம். கனிபா ஆசிரியர், எஸ்.எம். இப்றாகிம்

ஆசிரியர், எஸ். தர்மலிங்கம் கி.உ., கே. நாகராசா ஓவசியர், எம்.குணசேகரம் இலிகிதர், கே. வாசுதேவன், கே. குழந்தைவேல் ஆசிரியர், ஏ. காமிதுலெவ்வை, இ. மோகன், எஸ். சச்சிதானந்தம் ஏ.எஸ்.பி., எஸ். கிருஷ்ணானந்தா, எஸ். சண்முகம், ஏ. மகுமுது பொலிஸ், எஸ்.முதலித்தம்பி கி.உ., எம்.எல். றஜூப், எஸ். சுலைமா லெவ்வை, யூ. றசீத், பி.காசிம், எம்.சி. செய்யது இப்றாகிம், என். பாலசுப்பிரமணியம், ஏ.எம். ஜெமில், லோகிதன், வி. இப்றாகிம் ஆகியோர் அடங்குவர்.

திரு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் 1957ம் ஆண்டு மட்/சிவானந்தா வித்தியாலயத்திற்கு இடம் மாற்றப்பட்டதும், மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பாடசாலை மல்யுத்தப் போட்டிக்கு மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்து பயிற்சியளிப்பது பெரும் சிரமமாக இருந்தது. இவரது இடமாற்றத்தை முன்னாள் அதிபர் திரு.எஸ். தம்பிராசா அவர்கள் இரத்துச்செய்ய எடுத்த முயற்சியும் கைகூடவில்லை. இந்நிலையில் செய்வதறியாதிருந்த நேரத்தில் அவரிடம் பயிற்சிபெற்ற சிரேஷ்ட மாணவரான ஜனாப். எஸ்.எம். இப்றாகிம் என்பவரை போதனாசிரியராகக் கடமையாற்று மாறு ஆசீர்வதித்து தொடர்ந்து பயிற்சியளிக்கும்படியும், இடையிடையே தானும் வந்து உதவுவதாகவும் கூறிச் சென்றுவிட்டார்.

அதன் பின்னர் நடைபெற்ற மட்டக்களப்பு மாவட்ட மல்யுத்தப் போட்டிகளில் ஜனாப்.எஸ்.எம். இப்றாகிம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் ஏறாவூர் கனிஷ்ட பாடசாலை தன்னுடன் போட்டியிட்ட 12 பாடசாலை களைத் தோற்கடித்து சம்பியனாகியது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இக்காலப்பகுதிக்குப் பின்னர் நடைபெற்ற அத்தனை பாடசாலைகள் பங்குகொண்ட மல்யுத்தப் போட்டிகளிலும் இப் பாடசாலை சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை வரலாற்றுப் பதிவுகளில் இடம்பெற வேண்டியதாகும். அப்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மல்யுத்தப் போதனாசிரியர்களாக கடமையாற்றிய திரு.சாண்டோ சங்கரதாஸ், எஸ். தியாகராசா சாண்டோ, எஸ். சீவரெட்ணம், எஸ். முகம்மத்தம்பி எஸ்.ஐ. ஆகியோரால் பாராட்டப்பட்ட மல்யுத்தக் குழுவாக ஏறாவூர் மல்யுத்த வீரர்கள் சிறந்து விளங்கினர்.

1960ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் கழகங்களுக்கிடையிலான மல்யுத்தப் போட்டியும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நடைபெற்றது. இதற்காக பழைய மாணவர்களை ஒன்றிணைத்து 'ஏறாவூர் மல்யுத்தக் கழகம்' என்ற பெயரில் எஸ்.எம். இப்றாகிம்

ஆசிரியர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்றாகிம் ஆசிரியர் அவர்களின் நுட்பமான பயிற்றுவித்தலாலும், இடைவிடாத பயிற்சியினாலும் மேற்படி மல்யுத்தக் கழகம் பல சம்பியன்களைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. அகில இலங்கை மல்யுத்தப் போதனாசிரியர் திரு.டி.டி.என்.பெரேரா அவர்களால் மட்டக்களப்பு மாவட்ட மல்யுத்தக் கழகங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் அதிகமான முதன்மை வீரர்களைப் பெற்றமைக்காக பயிற்சி ஆசிரியர் எஸ்.எம். இப்றாகிம் அவர்களுக்கு கொழும்பில் வெள்ளிப் பதக்கமும், சான்றிதழும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது.

இக்கழக வீரர்கள் திருகோணமலை, கேகாலை, கொழும்பு வை.எம்.சீ.ஏ. கொழும்பு வை.எம்.பீ.ஏ. சுகதாச விளையாட்டரங்கில் மட்டுமல்லாது, பம்பலப்பிட்டி ஹவலக் டவுண், செட்டிபாளையம் போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற மல்யுத்தப் போட்டிகளிலும் சம்பியன்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

குடியிருப்பு எம். குணசேகரம், எஸ். முதலித்தம்பி, எம்.எல். றஜூப், கே. வாசுதேவன் (கல்லடி), எம். மகுமுது பொலிஸ், எஸ். சம்சுதீன் ஆசிரியர், யூ.எல்.எம். முகைதீன் ஆசிரியர், என்.எம். இஸ்மாயில் (ப.நோ.கூ.சங்கம்), எம். ஜஃபர் ஹுஸைன் ஆசிரியர், எம்.எம். தாகா குசைன் ஆசிரியர், எம்.எல்.ஏ. கபூர், மௌலவி வி.ஏ. றகுமான், பி.புகாரி, பி.காசிம், எம்.சி. கபூர், யூ.எல். இப்றாகிம், எம்.கயாத்து முகம்மது, வபா மௌலானா, எஸ்.எம். கரீம், ஜே.எம். முஸ்தபா ஆகியோர் அடங்குவர்.

திருவாளர் சிவபாதசுந்தரம் அவர்களால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு இன்று நம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஜனாப்.எஸ்.எம். இப்றாகிம் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் அவர்கள்) மிகச் சிறந்த மல்யுத்த வீரராகத் திகழ்ந்ததோடு, பிற்காலத்தில் அதிசிறந்த மல்யுத்தப் போதனாசிரியராகவும் கடமையாற்றி, இவ்வூரில் பெருமளவு மல்யுத்த வீரர்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கும், இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்ற மல்யுத்தப் போட்டிகளில் ஏறாவூர் மல்யுத்த வீரர்கள் சாதனை புரிவதற்கும் காரணகர்த்தாவாக இருந்துள்ளார் என்பதை வரலாறு என்றுமே மறக்காது.

கி.பி. 1940-1960 வரையிலான காலப்பகுதி

விளையாட்டுத்துறையின் பிற்கால வளர்ச்சிக்குத் துணைநின்ற காலப்பகுதியாக இக்காலப்பகுதியைக் கொள்ளலாம். விளையாட்டுக்

கழகங்களும், விளையாட்டோடு தொடர்புடைய இயக்கங்களும் அருகியிருந்த இக்காலப்பகுதியில் ஏறாவூர் கனிஷ்ட பாடசாலை (அலிகார் தேசிய பாடசாலை) யில் கல்வி பயின்ற தமிழ், முஸ்லிம் இளைஞர்கள் அப்போது அதிபராக இருந்த திருவாளர் எஸ்.தம்பிராசா சேர் அவர்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, வருடாந்தம் நடைபெறுகின்ற இல்லங்களுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு தமது திறமைகளையும் வெளிப்படுத்தினர். ஏறாவூர் புகையிரத நிலையத்தை அண்டிய மைதானங்களில் ஒவ்வொரு வருடமும் தொடர்ச்சியாக விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெற்றன. அன்றைய தினம் ஊருக்கே ஒரு பெரு விழாவாக அமைந்திருந்தது.

பச்சை, மஞ்சள், நீலம் என இல்லங்கள் பிரிக்கப்பட்டு விளையாட்டுக்கள் சிறப்பாக நடந்தேறின. இப்பாடசாலையில் கல்விகற்ற மாணவர்களுள் சாமித்தம்பி, இராஜசிங்கம், இரத்தினராசா, அல்ஹாஜ் வை.எம்.ஏ. காதர், மர்ஹூம் யூ.எல். தாலூத், ஏ.அகமது லெவ்வை, எஸ்.எம்.மீரா முகைதீன், ஏ.எம். ஹனிபா, மோட்டார் பெற்றோல் மஹ்மூத், கொசுவர் இஸ்மாயில், சோமசுந்தரம், முருகுப் பிள்ளை, கருணாகரன், இராஜலிங்கம், பா. முஸ்தபா, எஸ்.எஸ். தர்மலிங்கம், எம்.எல். அகமது லெப்பை ஹாஜியார், சதாசிவம், போன்றவர்கள் பலவாறான விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் தமது பெயரைப் பொறித்தனர்.

ஏறாவூர்கனிஷ்ட வித்தியாலயம் இக்காலப்பகுதியில் மிகச் சிறந்த ஒரு கரப்பந்தாட்டக் குழுவையும் உருவாக்கியிருந்தது. அதிபர் எஸ். தம்பிராசா அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய இக் கரப்பந்தாட்டக் குழுவில் எம்.ஏ.ஸீ.ஏ. றஹீம், பக்கீர் ரைலர் மீராசாகிப், எஸ். அபுலாலி, வை.எம்.ஏ. காதர், ஐ.எல்.எம். யூஸூப், இராஜசிங்கம், முருகுப்பிள்ளை, சீ. கணேஷ், பி. சிவலிங்கம், எஸ். மாணிக்கம், எஸ்.எம். இப்றாஹீம் முதலானவர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். எனவே இக்காலப்பகுதியில் சகல விளையாட்டுத் துறைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்த பெருமை ஏறாவூர் கனிஷ்ட வித்தியாலயத்தையே சாரும் எனலாம்.

ஆரம்பகால விளையாட்டுக் கழகங்கள்

இக்காலப்பகுதியில் ஐயங்கேணிக் கிராமத்தில் BROTHERS TEAM என்ற பெயரில் ஓர் ஆரம்ப விளையாட்டுக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. 1950ல் உருவாக்கப்பட்ட இக் கரப்பந்தாட்டக் குழுவில் அல்ஹாஜ்.வை.எம்.ஏ. காதர், வை. அபுசாலி, வை.எம். ஹுஸைன், ஐ.எல்.எம்.யூசூப்,

ஐ.எல்.எம். ஹுஸைன், ஐ.எல். ஜமால்தீன், ஐ.எல். செய்யது முகம்மது போன்றவர்கள் இடம்பெற்றிருந்தனர். இவ்விளையாட்டுக் கழகம் செயலிழந்தபோது இக்குழுவில் இடம்பெற்றிருந்த பல வீரர்களான Y.M.M.A. கரப்பந்தாட்டக் குழுவில் இணைந்து செயற்பட்டனர்.

இதே காலப்பகுதியில் EASTERN STAR என்ற பெயரில் மற்றுமொரு கரப்பந்தாட்டக் குழுவும் இயங்கி வந்துள்ளது. இக்குழுவில் இடம் பெற்றிருந்த கரப்பந்தாட்ட வீரர்களின் பெயர்களை முழுமையாகத் திரட்ட முடியாவிடினும் மர்ஹூம் ஏ.எம். ஹனிபா, யூ. மீராசாஹிப் பக்கீர் டைலர், கே. கருணாகரன், எஸ். முருகன், எஸ்.எம். இப்றாஹீம் போன்றவர்களும் சில தமிழ் வாலிபர்களும் இடம் பெற்றிருந்ததாக அறியமுடிகிறது.

வை.எம்.எம்.ஏ. கரப்பந்தாட்டக்குழு

அகில இலங்கை வை.எம்.எம்.ஏ. இயக்கத்தின் ஒரு கிளையாக 1952ம் ஆண்டில் உருவான ஏறாவூர் வை.எம்.எம்.ஏ.யின் ஓர் அங்கமாக உருவானதே இக்கரப்பந்தாட்டக் குழுவாகும். வேறு எந்தக் கரப்பந்தாட்டக் குழுவினாலும் தோற்கடிக்கமுடியாத ஒரு சிறந்த குழுவாக இக்கரப்பந்தாட்டக் குழு விளங்கியது. இக்கரப்பந்தாட்டக் குழுவில் முஸ்லிம் வாலிபர்கள் மட்டுமல்லாது அநேக தமிழ் வாலிபர்களும் இடம்பெற்றிருந்தமை ஒரு சிறப்பம்சமாகவும் அன்றைய தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்கியது. இக்கரப்பந்தாட்டக் குழுவின் வழிகாட்டலே பின்னர் ஏறாவூரில் தோற்றம் பெற்ற ஏனைய கரப்பந்தாட்டக் குழுக்களுக்கு காலாய் அமைந்தது. இக்கரப்பந்தாட்டக் குழு மட்டக்களப்பில் மட்டுமல்லாது தீவின் பலபாகங்களிலும் நடைபெற்ற கரப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் தொடர்ச்சியாக வெற்றிபெற்று பல வெற்றிக் கிண்ணங்களையும் கேடயங்களையும் பெற்று ஏறாவூருக்குப் பெருமை சேர்த்தது.

தமிழ் வாலிபர் கரப்பந்தாட்டக் குழுக்கள்

எமது ஆய்வுக்கட்பட்ட 1940-1960 காலப்பகுதியிலும் இதற்குப் பின்னர் வந்த காலப்பகுதியிலும் ஏறாவூரில் பல தமிழ் கரப்பந்தாட்டக் குழுக்கள் தோற்றம் பெற்றன. இந்த வகையில் லக்கி விவேகானந்தா விளையாட்டுக் கழகம் 5ம் குறிச்சி விவேகானந்தா விளையாட்டுக் கழகம், பாரதி விளையாட்டுக்கழகம், சக்ஸஸ் விளையாட்டுக்கழகம் முதலானவை குறிப்பிடத்தக்க கரப்பந்தாட்டக் குழுக்களாகும். இக்கரப்பந்தாட்டக் குழுக்களில் முஸ்லிம் வீரர்கள் பலரும் இடம்பெற்றிருந்தமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

சைக்கிளோட்டப் போட்டியும் - சாதனைகளும்

இற்றைக்கு நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பாக - அதாவது 1960ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் தினகரன் பத்திரிகை நிறுவனமான "லேக்ஹவுஸ்" ஒவ்வொரு ஆண்டும் 52 மைல்கள் சைக்கிளோட்டப் போட்டிகளை மட்டக்களப்பில் நடாத்தி வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு முதல் பரிசாக ரெலி பைசிக்கிளை வழங்கிக் கௌரவித்து வந்தது. இவ்வாறான போட்டிகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சித்திரைத் திருநாள், தைப்பொங்கல் முதலான பண்டிகைகளை மையமாகக் கொண்டு நடாத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இது தவிர வேறு ஸ்தாபனங்களும் காலத்திற்குக் காலம் சைக்கிளோட்டப் போட்டிகளை நடாத்தின. ஏறாவூர்ப் பொலீசாரும், பொதுமக்களும் இணைந்து நோன்புப் பெருநாள், ஹஜ்ஜுப் பெருநாள், சித்திரைத் திருநாள், வெசாக், தைப்பொங்கல் முதலான பண்டிகை களின்போது சைக்கிளோட்டப் போட்டிகளை நடாத்தி சைக்கிளோட்ட வீரர்களை உற்சாகப்படுத்தினர்.

இந்த வகையில் தினகரன் பத்திரிகை ஸ்தாபனம் 1960ம் ஆண்டில் நடாத்திய 52 மைல் சைக்கிளோட்டப் போட்டியில் ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த நல்லரத்தினம் என்பவர் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்தார்.

அதேபோன்று 1962-1964ம் ஆண்டுகளில் அதே லேக் ஹவுஸ் நிறுவனம் நடாத்திய 52 மைல் சைக்கிளோட்டப் போட்டியில் ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த சித்திரவேல் என்பவர் 1ம் இடத்தைப் பெற்று ஊருக்குப் பெருமை தேடித் தந்தார். இக்காலப்பகுதியில் இப்பிரதேசங்களில் நடைபெற்ற பல சைக்கிளோட்டப் போட்டிகளில் பல தடவை முதலாமிடங்களை இவர் பெற்றார். இதனால் ஏறாவூர் சைக்கிளோட்ட வீரர்களின் வரிசையில் இவரது பெயர் நன்கு பிரபல்யமானமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்னர் 1965ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சைக்கிளோட்டப் போட்டியில் ஏ.எம்.அப்துல் மஜீத் (மரைக்கார் இளையவன்) என்பவர் 1ம் இடத்தைப் பெற்று ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்தார். இதே வீரர் ஊரில் நடைபெற்ற பல போட்டிகளில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று சாதனையாளராக விளங்கினார்.

இதே வேளை எம்.ஐ. ஆதம்லெவ்வை என்பவர் மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற 52 மைல் சைக்கிளோட்டப் போட்டியில் 1980ம் ஆண்டு

1வது இடத்தைப் பெற்று ஊருக்குப் பெருமை தேடித்தந்தார். இவ்வீரர் நோன்புப் பெருநாள், ஹஜ்ஜுப் பெருநாள், சித்திரைத் திருநாள் முதலான கொண்டாட்டங்களை மையமாக வைத்து நடாத்தப்பட்ட அநேக போட்டிகளில் முதலாவது இடத்தைப்பெற்று ஊருக்குப் பெருமை தேடித்தந்த வீரராவார். இதே வேளை மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் நடைபெற்ற சைக்கிளோட்டப் போட்டியில் 1ம் இடம்பெற்றார்.

1981ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு இலங்கை போக்குவரத்து சபை நடத்திய 52 மைல் சைக்கிளோட்டப் போட்டியில் எஸ்.எல்.எம். புஹாரி என்பவர் 1ம் இடத்தைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், சுபைதீன், எம்.ஐ. நூர்தீன், குலாம் புகாரி முதலான வீரர்கள் மட்டக்களப்புக் கச்சேரி ஏறாவூர் பிரதேச செயலகம் முதலான நிறுவனங்கள் 1983-1984ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் நடாத்திய சைக்கிளோட்டப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு வெற்றி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதே வீரர்கள் உள்ளூரில் நடைபெற்ற பல போட்டிகளிலும் தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர்.

சைக்கிளோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் விசேடமாக பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய அம்சம் வலம்புரிச் சைக்கிளோட்டமாகும். தனிநபர் சாதனையாக இடம்பெற்ற வலம்புரி சைக்கிளோட்ட சாகச நிகழ்ச்சியில் இதே ஊரைச்சேர்ந்த 'வலம்புரி மரைக்கார்' என சிறப்பித்துக் கூறப்படும் மரைக்கார் என்னும் இளைஞர் சிறந்து விளங்கினார். இவர் பல தடவைகள் வலம்புரி எனப்படும் சாதனையைச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காலத்திற்குக் காலம் நடைபெற்ற இச் சைக்கிளோட்டப் போட்டிகளில் பல இளைஞர்கள் பங்குகொண்ட அதே வேளை 1990ம் ஆண்டின் பின் சைக்கிளோட்டப் போட்டிகள் பல்வேறு காரணங்களினால் நடைபெறாமலிருப்பது சைக்கிளோட்ட வீரர்களைப் பொறுத்த வரையில் பாரிய பின்னடைவாகும்.

சீனடி, சிலம்ப விளையாட்டுக்கள்

எமது ஆய்வுக்குட்பட்ட 1940 - 1960 காலப்பகுதியில் இவ்வூரில் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற ஒரு கலாரசனை மிக்க விளையாட்டாக சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய துறை சீனடி, சிலம்ப விளையாட்டாகும். இவ்விளையாட்டுக்கள் களியாட்டங்களாக ஏறாவூரின் பலபகுதிகளில்

அரங்கேற்றப்பட்டுள்ள போதிலும் இவ்விளையாட்டுக்கள் எப்போது யாரால் இங்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன என்ற வரலாற்றுத் தகவலைப் பெற முடியவில்லை. எனினும் கிழக்கிலங்கையின் வடபால் அமைந்துள்ள கிண்ணியாவை அடுத்துள்ள தம்மங்கடவப் பகுதியில் இவ்வூர் மக்கள் புகையிலைச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்தமையாலும், அதன் மூலம் இவ்வூரவர்களுக்கு கிண்ணியாவோடு தொடர்பு இருந்தமையினாலும் அங்கிருந்தே எமது மக்கள் இக்கலையை கற்றிருக்க வேண்டுமென்றும் கருத இடமுண்டு.

ஆரம்பகாலங்களில் திருமணத்தின்போது மாப்பிள்ளை அழைப்பு, பிரமுகர்களுக்கான வரவேற்பு முதலான நிகழ்ச்சிகளின் போதே இவ்விளையாட்டு இடம்பெற்றது. பார்ப்பவர்களைப் பரவசப்படுத்தும் இக்கலைத்துறையில் ஏறாவூர் ஒரு காலத்தில் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கியது. இதனைப் பயிற்றுவிப்பவர்கள் மாஸ்டர்கள், உஸ்தாதுமார்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். ஆரம்ப காலங்களில் இத்துறையில் பெயர் பெற்றவர்களை இன்று இனங்காண முடியாவிடினும் கொண்டக்டர் ஹயாத்துக்குட்டி, நாட்டாமை ஹமீது, நாட்டாமை முத்து, தடியர் அஹமது, அசனார், மைனர் வெளியார் சேகு, ஹனீபா, பழுவர் இஸ்மாயில் ஜோன்பாபா முகமது தம்பி ஜமால்தீன், மர்ஹூம் அ. மஹ்மூது ஆலிம் ஆகியோர் சிறப்புற்றுக் காணப்பட்டனர்.

இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பலர் மிகச் சிறந்த சீன, சிலம்படி வீரர்களாக விளங்குவது ஆரோக்கியமான செய்தியாக அமைந்த போதிலும் நுட்பம் சார்ந்த இக்கலை எதிர்காலத்தில் முற்றாகவே வழக்கொழிந்துவிடுமோ என எண்ணுமளவுக்கு பொதுமக்கள் அதில் ஆர்வம் இழந்து வருவது கவலை தருவதாகவுள்ளது. நுணுக்கம் சார்ந்த இக்கலையை நளினமான முறையில் பலருக்குப் பயிற்றுவித்து இன்றைய சந்ததியினரில் சிலராவது இத்துறையில் சிறந்து விளங்குவதற்கு காரணமானவர்களுள் மர்ஹூம் ஜி.எல்.எம். யூஸூப் ஆசிரியர் மற்றும் எஸ்.எம். இப்ராஹீம் ஆசிரியர் ஆகியோரின் பணி மெச்சத்தக்கதாகும். இவ்விருவரின் பயிற்றுவித்தலில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இன்று நம் மத்தியில் வாழ்வது ஆறுதலாக உள்ளது. இந்த வகையில் கொழும்பில் பொலீஸ் உத்தியோகத்தராகக் கடமைபுரியும் ஏ. மஹ்மூத் மற்றும் எம். சுபைதீன், ஏ.பீ. அஜ்வத், அல்ஹாஜ் சீ. ஜமால்தீன், எம்.ஸீ. கபூர், வீ.கனிபா, அல்ஹாஜ் எம்.முகைதீன் அல்ஹாஜ். சுலைமாலெப்பை, அல்ஹாஜ்.எச்.எம்.எம். அஜ்வத், அல்ஹாஜ் எம். அப்துல்ஹபீ, ரஸீத், எஸ்.எம். சின்னலெப்பை, என்.எம். பாருக், எம். ஹுஸைன்

போன்றவர்கள் இத்துறையில் பயிற்சி பெற்ற சிறந்த சீன, சிலம்படி வீரர்களாவர்.

எஸ்.எல். ஹாலிதீன், எஸ். முகைதீன், பைரூஸ், தம்பிராசா ஸ்ரீனிவாசன், வெள்ளச்சாமி நரேந்திர மோகன், முதலானோர் சீன விளையாட்டில் சிறப்புற்று விளங்கினர்.

இன்றைய காலத்தில் அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமைபுரியும் ஜனாப்.ஏ.அலி முகம்மது அவர்களது அயராத முயற்சி காரணமாக சிலம்பு விளையாட்டு காலத்திற்குக் காலம் அரங்கேறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குறிப்பு :- இவ்விளையாட்டுத் தொடர்பான சகல விடங்களும் மத்திய காலம் என எம்மால் அடையாளம் காணப்பட்ட 1940-1960 காலப்பகுதியினுள் குறிப்பிடப்பட்ட போதிலும் பின்னால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கி.பி.1960 தொடக்கம் இன்று வரையான காலப்பகுதிகளிலும் இத்துறை சார்ந்தவர்கள் நன்கு பிரகாசிக்கின்றார்கள் என்பது கவனத்திற்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

கோலாட்டம்

ஏறாவூரில் 1940 - 1950 வரையிலான காலப்பகுதியில் வரவேற்பு வைபவங்கள், மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் முதலான நிகழ்வுகளின் போது மிகவும் பிரபல்யமாக ஆடப்பட்டுவந்த இக்கோலாட்டம் இன்று மிகவும் அருகிய ஒரு கலையாகிவட்டது. பொல்லடி என வழங்கப்படும் இக்கோலாட்டத்தில் புகழ் பூத்த பலர் நம்மத்தியிலிருந்து மறைந்து விட்டனர். இக்கலையை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து அதை வளர்க்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பை இன்று நம் மத்தியில் வாழும் ஒரு சிலராவது ஏற்றுச் செய்யவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

கி.பி.1960 - இன்று வரையிலான காலப்பகுதி

இக்காலப்பகுதியில் தட, கள விளையாட்டுக்கள் மட்டுமல்லாது உதைபந்து, கிரிக்கட், கரப்பந்து, எல்லை, தாச்சி முதலான விளையாட்டுக்களும் அடங்குகின்றன. இக்காலப்பகுதியில் பாடசாலைகள் கோட்ட மட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களைத் தவிர்த்து மாவட்ட, மாகாண, தேசிய மட்டத்திலான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டவர்களையும் வெற்றி பெற்றவர்களையும் மட்டுமே ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்றது. எனினும் பாடசாலைகளில்

கோட்ட மட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளில் சாதனை படைத்தவர்களே பின்னர் மாவட்ட மாகாண தேசிய மட்டத்திலான போட்டிகளிலும் சாதனை படைத்துள்ளார்கள் என்று கூறமுடியும்.

ஏறாவூரின் ஆரம்பகால விளையாட்டுத் துறைக்கு ஊக்கமளித்த பிரமுகர்கள்

மர்ஹூம் ஐ.எல்.எம். யூசுப் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)
 ஜனாப் எஸ்.எம். இப்றாகீம் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
 அல்ஹாஜ்.வை.எம்.எம்.ஏ. காதர் ஜே.பீ. (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
 திரு.எஸ். அருணாசலம் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)
 ஜனாப்.ஏ.எம். ஜெமீல் (முன்னாள் பிரதேச சபை தவிசாளர்)
 ஜனாப். மீராசாகிப் (பக்கீர் டெயிலர்)
 திருவாளர்.கே. சிவபாதசுந்தரம் (ஓய்வுபெற்ற மல்யுத்த ஆசிரியர்)
 ஜனாப்.எம்.சீ. முகமட் (முன்னாள் விரிவுரையாளர்)

ஏறாவூரின் ஆரம்பகால விளையாட்டுத் துறையின் பல்வேறு துறைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்த பெருமை மேலே சுட்டிக்காட்டிய இவர்களைச் சாரும். கரப்பந்தாட்டம், கால்பந்தாட்டம், மல்யுத்தம், சினடி, சிலம்படி, வாரடித்தல், மெய்வல்லுனர் மற்றும் ஆரம்பகால விளையாட்டுக்களில் ஏறாவூர் இளைஞர்கள் ஊரிலும் மாவட்டத்திலும் மாகாணரீதியாகவும் பெயர் பொறிக்க இவர்கள் காலாய் அமைந்திருந்தனர். இவர்களின் ஆரம்பகால ஊக்கமளிப்பிலும், வழிகாட்டலிலும் இன்றும் ஏறாவூர் இளைஞர்கள் தேசிய ரீதியாக பல்வேறு விளையாட்டுக்களிலும் பங்கு கொண்டு ஊருக்குப்பெருமை சேர்க்கின்றனர் என்பது வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்படவேண்டிய அம்சமாகும்.

விளையாட்டுத் துறையில் சர்வதேச ரீதியாக ஊருக்குப் பேர் தேடித்தந்தோர்

ஏறாவூரைச் சேர்ந்த சின்னப்பிள்ளை மரைக்கார் அலியார் மஹ்மூத் விளையாட்டுத் துறையில் சர்வதேச ரீதியாக பேர் தேடித்தந்த பெருமைக்குரியவர். கம்பளை சாஹிராவில் கல்வி கற்று பின்பு கொழும்பில் பொலீஸ் சார்ஜனாக கடமை புரியும் இவர் பள்ளிக்காலத்திலேயே சினடி, சிலம்படி, மல்யுத்தம், உதைப்பந்தாட்டம், ரகர், கரப்பந்தாட்ட விளையாட்டுக்களில் தேர்ச்சி பெற்று அத்துறையை பயிற்றுவிக்கும் ஆசானாகவும் திகழ்ந்தார். கம்பளை சாஹிரா மாணவனாக இருந்த காலப்பகுதியில் பல்வேறு போட்டிகளில் பங்கு

கொண்டு வெற்றிக் கிண்ணங்களையும், நற்சாட்சிப் பத்திரங்களையும் பெற்றுத் தந்த பெருமைக்குரியவர். பாடசாலை ஹொக்கி அணியில் விளையாடிய இவர் அதைத் தொடர்ந்து 1965ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் இலங்கை தேசிய ஹொக்கி அணியில் இடம் பெற்றார்.

1967ல் அப்போதைய ஒலிம்பிக் சம்பியனாக இருந்த இந்திய ஹொக்கி அணி இலங்கைக்கு வந்து கண்டி பொலீஸ் மைதானத்தில் இடம்பெற்ற போட்டியில் இவர் இலங்கை அணியில் இடம் பெற்று இந்திய அணிக்கு எதிராக விளையாடிய பெருமைக்குரியவர். அதைத் தொடர்ந்து 1969ல் இந்தியா லால் மெண்டல் அணி இலங்கைக்கு சுற்றுலாவை மேற்கொண்ட போது இவர் கம்பளை சாஹிரா சார்பாக அவ்வணிக்கு எதிராக விளையாடினார். இப்போட்டி ரோயல் கல்லூரி மைதானத்தில் நடைபெற்றது.

1978ல் இந்தியாவில் நடைபெற்ற குப்புசாமி ஞாபகார்த்த ஹொக்கி சுற்றுப் போட்டியிலும் 1980ல் கொழும்பு CCC மைதானத்தில் இடம் பெற்ற ஜேர்மன் அணிக்கு எதிரான போட்டியிலும் இவர் இடம் பெற்றார்.

1976ல் பாக்கிஸ்தான் லாகூர் நகரில் நடைபெற்ற ஹொக்கிப் போட்டியின்போது இவர் இலங்கை அணி சார்பாக திறம்பட விளையாடியமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1976ல் இவருக்கு பொலீஸ்மா அதிபர் திரு. ஸ்டான்லி சேனநாயக்கவினால் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

உதைப்பந்தாட்டத்தை ஏறாவூரில் நவீன முறையில் அறிமுகம் செய்த பெருமை இவரையே சாரும்.

இவர் ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் ஹொக்கி விளையாட்டை அறிமுகம் செய்யும் முகமாக ஹொக்கி உபகரணங்களை வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்வு பாகிஸ்தான் பயிற்றுவிப்பாளர் சாகீர் அலி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இது தவிர வந்தாறுமுலை மத்திய மகாவித்தியாலயம் உட்பட பல கழகங்களுக்கும், திணைக்களங்களுக்கும் இவர் பயிற்றுவிப்பாளராகக் கடமை யாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் YMSC ஸ்தாபக விளையாட்டுக் குழுத் தலைவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விளையாட்டுத் துறைக்கு தேசிய ரீதியாக பங்களிப்புச் செய்தோர்

அல்ஹாஜ் சி. ஜமால்தீன் (ஜே.பி) 1968, 1969 ஆண்டுகளில் மட்டக் களப்பு மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் ஏறாவூர் மகாவித்தியாலயத்தின் சார்பாக 19 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவில் பங்குபற்றி இரு வருடங்களிலும் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். (400 m, 800 m, தத்தி மிதித்துப்பாய்தல்) 1968ல் கொழும்பு சுகத்தாச விளையாட்டு அரங்கில் நடைபெற்ற தேசிய மெய்வல்லுனர் போட்டியில் ஏறாவூர் மகாவித்தியாலயத்தின் வரலாற்றில் முதன் முதலாக பங்குபற்றிய முஸ்லிம் மாணவராவார். பின்னர் 1974ல் கொழும்பு மாநகர சபையில் கடமையாற்றிய காலத்தில் திணைக்களங்களுக்காக நடத்தப்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளின் போது 400 மீற்றர் ஓட்டப்போட்டியில் 1ம் இடத்தையும் 800 மீட்டர் ஓட்டப்போட்டியில் 3ம் இடத்தையும் பெற்று இலங்கைக்கான அவுஸ்திரேலிய தூதுவரான 'ஹரோல்ட் மார்சல்' ஆல் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார். ஆசிரியர் தொழிலுக்கு வந்தபின்னர் 1982ல் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியர்களுக்கான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி வெற்றிபெற்றார். இவர் கரப்பந்தாட்டத்திலும் (ஓவர் கேம்) மாவட்ட, மாகாண, தேசிய ரீதியாக பங்குபற்றி வெற்றி பெற்றுள்ளார். 1985ம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரை ஏறாவூர் இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்து செயற்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

எம்.சீ. முகம்மட் : 1965ல் இவ்வூரில் இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகத்தை YMSC ஆரம்பித்த இவர் தொடர்ந்து கல்லூரியிலும் பல்கலைக் கழகத்திலும் மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பெருமை சேர்த்தார். 1971, 1972, 1973 ஆகிய ஆண்டுகளில் அகில இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் 100, 200 m நீளப்பாய்தல் முதலானவற்றில் முதலாம் இடங்களைப் பெற்று தொடர்ச்சியாக பல்கலைக்கழக சம்பியன் பட்டத்தை தக்கவைத்துக் கொண்டார். இவர் 1973ல் அகில இலங்கை ரீதியாக ஆசிரியர்களுக்கான விளையாட்டுப் போட்டியில் மேல் மாகாணம் கொழும்பு அல் ஹிதாயா மகாவித்தியாலயத்தில் கற்பித்தபோது தேசிய ரீதியாக 100 m, 200 m போட்டிகளில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கல்லூரிக் காலத்தில் மாவட்ட மாகாண ரீதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

அல்ஹாஜ் எம்.எம்.ஏ. தாஹா ஹுசைன் அவர்கள் (1978) பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராவார். பின்னர் 01.01.1979இல் மட்-ஓட்டமாவடி முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயம், 04-03-1979 மட்-அலிகார், 15-02-1990 நகுமானியா போன்ற பாடசாலைகளில் விளையாட்டுத் துறைக்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். இவர் விளையாட்டுத்துறையில் மல்யுத்தம், கரப்பந்தாட்டம் போன்ற விளையாட்டுக்களில் தேர்ச்சிபெற்றவர். இவர் ஏறாவூர் Y.S.S.C விளையாட்டுக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்து தேசிய மட்டத்தில் வீரர்கள் பங்கு கொண்டு வெற்றி பெற செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அல்ஹாஜ் எம்.எம். ஜவ்பர் ஹுசைன் அவர்கள் (1978) பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியராவார். பின்னர் 01-01-1979ல் வற்காபொல பாபுல் ஹசன் மத்திய மகாவித்தியாலயத்திலும், 01-01-1985ல் மட்-வாழைச்சேனை அந்நூர் மகாவித்தியாலயத்திலும், 01-01-1987ல் மட்-கலைமகள் வித்தியாலயத்திலும், 01-01-1990 - 1996 வரை மட்-அலிகார் தேசிய பாடசாலையிலும் கடமையாற்றி விளையாட்டுத்துறைக்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். இவர் விளையாட்டுத்துறையில் மல்யுத்தம், உதைப்பந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம் போன்ற விளையாட்டுக்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர். இவர் ஏறாவூர் Y.M.S.C விளையாட்டுக்கழக விளையாட்டுத்துறைத் தலைவராக கடமையாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜனாப் ஹாஜிர்:- ஆங்கில ஆசிரியரான கொழும்பைச் சேர்ந்த இவர் ஏறாவூர் அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தில் கடமையாற்றிய காலகட்டத்தில் (1974) ஊரின் உதைப்பந்தாட்டம், மற்றும் மெய்வல்லுனர் முதலான பல்வேறுபட்ட விளையாட்டுத் துறைகளில் ஊரில் உள்ள கழகங்களுக்குப் பயிற்றுவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் இன்று நம் மத்தியில் இருந்து காலமாகிவிட்டமை விளையாட்டுத் துறைக்கு பேரிழப்பாகும்.

ஏ.எம்.லாபிர்:- ஏறாவூர் அலிகார் மகாவித்தியாலய மாணவராகவும் பின்னர் Y.S.S.C கழக உறுப்பினராகவும் இருந்த காலப்பகுதிகளில் (1976, 1977, 1978, 1979) தேசிய ரீதியாக பல நகரங்களில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டிகளின் போது 800 m, 1500 m, 5000 m, 10000 m ஓட்டப்போட்டிகளில் பலதடவைகள் பங்குகொண்டு பாடசாலைக்கும், ஊருக்கும் பெருமை சேர்த்தவர். 1971 அலிகார் சார்பாக கலப்பு அஞ்சல்

போட்டியில் (பதுளை) மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றவர். 1979 மட்டக்களப்பு விளையாட்டுப் பேரவையினால் மிகவும் சிறந்த வீரர் என்று ஆவணத்தில் பெயர் குறித்தவர். 1979 AAA போட்டி சுகததாச அரங்கில் நடைபெற்றபோது எவ்.ஆர். வெபர் அவர்கள் இவரை அழைத்துச்சென்று பங்குகொள்ள வைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்வு பற்றி அடுத்தநாள் வெளியான Daily Mirror பத்திரிகை குறிப்பிட்டிருந்தது.

எம்.ஈ.வகாப்தீன்:- பாடசாலை மாணவராகவும் Y.S.S.C. கழக வீரராகவும் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் மாவட்ட மட்டம், மாகாண மட்டம், தேசிய மட்டத்திலும் பங்குபற்றிய வீரர் 1978, 1979, 1980, 81, 82, 83, ஆண்டுகளில் பங்குகொண்டு தொடர்ச்சியாக மூன்று வருடங்கள் சம்பியன் பட்டம் பெற்றவர். 100 m, 200 m, 400 m ஓட்டப் போட்டிகளிலும், முப்பாய்ச்சல், குண்டு போடுதல், பரிதிவட்டம் வீசுதல், உதைப்பந்தாட்டம், கிரிக்கட், கரப்பந்தாட்டம் முதலிய விளையாட்டுக்களில் பங்குகொண்டு பெயர் பொறித்து பல விருதுகளையும் பெற்று ஊருக்கும், பாடசாலைக்கும் பெருமை சேர்த்தவர். விளையாட்டுத் துறையில் சகல போட்டிகளிலும் இவர் பங்குகொண்டு பெயர் பொறித்து மற்றும் பல விருதுகளையும் பெற்று சிறப்பித்தவர். 1989, 90 களில் கோரளைப்பற்று தற்காலிக விளையாட்டு உத்தியோகத்தராக கடமையாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது.

எம்.ஐ.நூர் முகம்மட்:- குண்டு போடுதல், பரிதிவட்டம் வீசுதல், ஈட்டி எறிதல் முதலான போட்டிகளில் மாவட்ட ரீதியாகவும் 1982ல் மாத்தளையில் நடைபெற்ற தேசிய விளையாட்டுப் போட்டியிலும் 4 x 100 அஞ்சல் ஓட்டப் போட்டியிலும் இவர் பங்குகொண்டார். அத்துடன் 1981ல் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் 400 மீற்றர், குண்டு போடுதல், 100 மீற்றர் போட்டிகளில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். மற்றும் உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம் ஆகிய போட்டிகளில் மாவட்ட, மாகாண, தேசிய ரீதியாகவும் பங்குகொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் Y.S.S.C கழக விளையாட்டுத்துறை கப்டனாகக் கடமையாற்றியவர்.

என்.எம்.பாறுக்:- பரிதிவட்டம் வீசுதல், குண்டு போடுதல் முதலான போட்டிகளில் மாவட்ட, மாகாண ரீதியாக பல வெற்றிகளை இவர்

பெற்று, 1972ல் திருகோணமலை மக்கெய்சர் விளையாட்டு மைதானத்தில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் பரிதிவட்டம் வீசுவதில் 2ம் இடம் பெற்றார். அத்தோடு ஊரிலுள்ள விளையாட்டு வீரர்களுக்கு பரிதிவட்டம் வீசும் குண்டுபோடும் பயிற்சிகளை வழங்கி ஊக்குவித்த பெருமை இவரைச்சாரும்.

எம்.எச்.எம்.நஸீர்:- மட்டக்களப்பு தொலைக்கல்வி நிறுவனத்தில் விளையாட்டுத்துறைப் பயிற்சி பெற்றவர். 1982ல் அலிகார் மகாவித்தியாலய மாணவராக இருந்த காலகட்டத்தில் மாவட்ட மட்டத்திலும் வெற்றிபெற்று தேசிய ரீதியாக முப்பாய்ச்சல், 200 மீற்றர் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டார். 1998ல் திருகோணமலையில் நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் பயிற்சி முகாமில் பங்குகொண்டார். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் BDFAஆல் நடாத்தப்பட்ட திணைக்களங்களுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் சிறப்பாக விளையாடியமை குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது மாக்கான்மாக்கார் வித்தியாலயத்தில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியராக கடமையாற்றுகிறார். இவர் உதைப்பந்தாட்ட மத்தியஸ்தர் பரீட்சையில் தேறிய நடுவர் ஆவார்.

எம்.எம்.முகைதீன்:- ஏறாவூர் அலிகார் தேசியப்பாடசாலையின் விஞ்ஞான ஆசிரியராக கடமையாற்றும் இவர் ஏறாவூரிலுள்ள விளையாட்டுத் துறையின் பல்வேறு நிகழ்வுகளிலும் இன்று பங்களிப்புச் செய்துகொண்டிருப்பவர். உதைபந்தாட்டம், கிரிக்கட், எல்லே, மெய்வல்லுனர், தாச்சி, மட்டுமல்லாது பாடசாலை ரீதியாகவும், கழக ரீதியாகவும் பயிற்றுவிப்பாளராகக் கடமையாற்றி 1998ல் திருகோணமலையில் ஆசிரியர்களுக்கான உதைபந்தாட்டப் பயிற்சி முகாமில் கலந்துகொண்டு பயிற்சி பெற்றவர். மட்டக்களப்பு மாவட்ட BDFA இனால் நடாத்தப்பட்ட திணைக்களங்களுக்கிடையிலான போட்டியில் மிகச் சிறப்பாக விளையாடினார். 1993-2004 காலப்பகுதிகளில் அலிகார் மகாவித்தியாலயம் பிரதேச மட்ட, மாவட்ட மட்ட, மாகாண மட்ட, தேசிய மட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளில் சம்பியனாவதற்கு பிரதான காரணியாவார். இவர் மாவட்ட உதைபந்தாட்டச் சங்கத்தின் உப தலைவருமாவார்.

H.M.M.மாஜித்:- அட்டாளைச் சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் 2001-2002 வரை விளையாட்டுத்துறையில் பயிற்சி பெற்ற இவர் பாடசாலைக் காலத்திலேயே விளையாட்டுத் துறையில் சிறந்து விளங்கினார். ஆசிரிய கலாசாலை மாணவராக இருந்தவேளையில் கலாசாலை

விளையாட்டுக் குழுவுக்கு தலைமைதாங்கி வழிநடத்தியவர். அகில இலங்கை ஆசிரிய கலாசாலைகளுக்கான விளையாட்டுப் போட்டிகளின் போது அட்டாளைச் சேனை ஆசிரியர் கலாசாலை கூடிய புள்ளிகளைப் பெறுவதற்கு காலாய் அமைந்தவர். 2002ம் ஆண்டின் கலாசாலை களுக்கிடையிலான தேசிய விளையாட்டுப் போட்டியில் அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கலாசாலை கிரிக்கட் குழுவிற்கு தலைமைதாங்கிச் சென்று பெருமைபடைத்தவர். அத்துடன் இவர் சில்வர் பில் விளையாட்டுக் கழகத் தலைவருமாவார்.

எச்.எம்.எம்.ஹனிபா:- மிகச் சிறந்த கர்ப்பந்தாட்ட வீரராவார். 1989, 1990 வரை ஏறாவூர் பற்றிலும் 1991ல் ஏறாவூர் நகரிலும் தற்காலிக விளையாட்டுத்துறை உத்தியோகஸ்தராக கடமையாற்றிய காலப்பகுதியில் சிறந்த பயிற்றுவிப்பாளராக இருந்தார். 1982ம் ஆண்டு மாவட்ட ரீதியாக நடைபெற்ற 1500 மீற்றர் ஓட்டப்போட்டியில் 2ம் இடத்தையும், 1996ல் கர்ப்பந்தாட்டப் போட்டியில் முதலாவது இடத்தையும் பெற்றார். கிழக்கு மாகாண ரீதியாக நடைபெற்ற கர்ப்பந்தாட்டப் போட்டியில் கூடிய ஆதிக்கம் செலுத்திய இவர் வட கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைபெற்ற மின்னொளி கர்ப்பந்தாட்டப் போட்டிகளின் போது பல தடவைகள் மின்னொளி வீரனாக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர் ஏறாவூர் Y.M.S.C கழக செயலாளர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏ.எம்.ஏ.காதர்:- மட்டக்களப்பு பொலீஸ் திணைக்களத்தின் உத்தியோகஸ்தராக கடமையாற்றும் இவர் மெய்வல்லுனர் போட்டிகளிலும் உதைபந்தாட்டத் துறையிலும் மிகவும் சிறப்பான பெறுபேறுகளை பெற்று விளங்கியவர். மட்டக்களப்பு மாவட்ட உதைபந்தாட்ட சம்மேளனத்தினால் 1996ல் நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் பொலீஸ் திணைக்களத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி அக்கழகம் சம்பியனாகுவதற்கு காரணமாக அமைந்தவர். பொலீஸ் திணைக்களத்தினால் நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் போட்டியிலும் பொலீஸ் சார்பாக பங்குகொண்டார். இவை தவிர எல்லே, அஞ்சல் ஓட்டம் முதலான போட்டிகளில் பங்குகொண்டு வெற்றிபெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மர்ஹூம்: எஸ்.எச்.சுபைர்:- பாடசாலை காலத்திலேயே உதைபந்து, கர்ப்பந்தாட்டத் துறைகளில் கூடிய அக்கறை காட்டி செயற்பட்டவர். 1987ல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட ரீதியில் நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் போட்டியின்போது மாவட்ட கோஷ்டிக்கு கோல் காப்பாளராகக்

கடமையாற்றியவர். 1996ல் பொலீஸ் திணைக்களத்தினால் நடைபெற்ற பொலீஸ் திணைக்கள உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் சிறந்த கோல்காப்பு வீரராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு விருதுகள் பெற்ற பெருமைக்குரியவர்.

வி.கலீலூர் றகுமான் பொலீஸ் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றும் சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரராவார். 1997 பொலீஸ் திணைக்கள உதைபந்தாட்டப் போட்டியின்போது இவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய பொலீஸ் அணி வெற்றிபெற்றதோடு இவர் மிகவும் சிறந்த வீரர் விருதையும் பெற்றார். 1998, 1999 ஆண்டுகளில் பேர்குசன் சவால் கிண்ண உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் பங்குகொண்டு பொலீஸ் கழகம் இரண்டாவது இடம்பெறுவதற்கு காரணமாக அமைந்தார். இதைத்தவிர 2000ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன சவால் கிண்ணத்துக்கான உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் இவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய பொலீஸ் கழகம் சம்பியனானது. உதைபந்தாட்டப் போட்டி தவிர பொலீஸ் அணியின் கிரிக்கட், றகர் முதலான விளையாட்டுக்களிலும் பங்குகொண்டு தான்சார்ந்த கழகம் பெற்றி பெறுவதற்கு காரணமாக அமைந்தவர். இன்றும் பொலீஸ் சேவையில் உள்ள இவர் பொலீஸ் கழகத்தின் மிகவும் சிறந்த கோல் காப்பாளராக கடமையாற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் YSSC கழக உறுப்பினரும் ஆவார்.

ஏ.எல்.எம்.முனீர்:- மிகச்சிறந்த மெய்வல்லுனர் வீரராவார். பாடசாலை காலத்திலேயே 200,400 மீற்றர் ஓட்டங்கள், நீளப்பாய்தல், தத்திமிதித்துப் பாய்தல் போட்டிகளில் பங்குகொண்டு பெருமை சேர்த்தவர். 1994ல் மாவட்ட ரீதியிலான 200 மீற்றர் தத்திமிதித்தல் போட்டியில் 1ம் இடத்தைப்பெற்று மாகாண மட்டத்தில் 3ம் இடத்தைப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து தேசிய ரீதியாகப் பங்குகொண்ட பெருமைக்கு உரியவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த 94, 95 காலப்பகுதியில் மெய்வல்லுனர் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. திணைக்களங்களுக்கிடையிலான BDFA நடத்திய உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் கச்சேரி அணியில் இடம் பெற்று சம்பியனாக அணி வருவதற்குக் காரணமாக அமைந்த வீரர்களில் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எஸ்.எச்.எம்.முசுமில் (SLAS) :- பாடசாலை காலத்தில் கிரிக்கட், கர்ப்பந்தாட்டம், ஈட்டி எறிதல், பரிதிவட்டம் வீசுதல் போன்ற விளையாட்டுக்களில் அதி சிறந்த திறமை காட்டியவர். மாவட்ட ரீதியாக

நடைபெற்ற கிரிக்கட் போட்டிகளில் பல தடவை பங்குகொண்டு தான்சார்ந்த கழகத்துக்கு பெருமை தேடித்தந்தவர். கரப்பந்தாட்டத்தில் மிகவும் சிறப்பான முறையில் விளையாடக்கூடிய இவர் பல தடவைகள் மின்னொளி வீரர் என்ற பட்டத்தையும் பெற்று விருதுகளையும் பெற்றவர். 1998 தேசிய ரீதியாக பல்கலைக்கழகங்களுக்கான கிரிக்கட் சுற்றுப் போட்டியின்போது கிழக்கிலங்கை பல்கலைக்கழக கிரிக்கட் அணிக்கு தலைமை தாங்கித் திறமைகளை வெளிப்படுத்தியவர். 17.07.2004 - மாமனிதர் அஷ்ரப் ஞாபகார்த்தமாக கல்முனை நாலர்.வி.க. நடாத்திய கிழக்கிலங்கை கழகங்களுக்கிடையிலான மின்னொளி கரப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மிகச் சிறந்த வீரருக்கான விருதைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தற்போது YMSC விளையாட்டுத் தலைவருமாவார்.

எம்.சீ.கபூர்:- பாடசாலை மாணவராக கல்வி கற்ற காலத்திலேயே மெய்வல்லுனர், உதைபந்து, மல்யுத்தம், சீனடி, சிலம்படி போன்ற விளையாட்டுக்களில் ஆர்வம் காட்டியவர். 1980ல் மாவட்ட ரீதியாக நடைபெற்ற போட்டியில் 400 மீற்றரில் இரண்டாவது இடமும், 800 மீற்றர் போட்டியில் முதலாவது இடமும் பெற்று பெருமை சேர்த்தவர். மாத்தளையில் 1982ல் நடைபெற்ற தேசிய விளையாட்டுப் போட்டியில் 4x400 மீற்றர் அஞ்சலோட்டக் குழுவில் இடம்பெற்றவர். 1986ல் ரூபவாஹினி கூட்டுத் தாபனத்தினால் நடத்தப்பட்ட உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியின்போது மட்டக்களப்பு மாவட்ட குழுவில் இடம்பெற்ற வீரராவார். 1985ல் அருராதபுரத்தில் இடம் பெற்ற, 1995ல் நீர்கொழும்பில் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளின்போது மட்டக்களப்பு மாவட்ட அணியில் இடம் பெற்றமை இவரது பெருமைக்குச் சான்றற்கும். இவர் இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகத்தின் தலைவர் ஆவார்.

எம்.எம்.சக்கூர்:- 1982ல் அலிகார் மகாவித்தியாலய மாணவராக இருந்த காலப்பகுதியில் தேசிய ரீதியாகவும், மாவட்ட மட்டத்திலும் 200, 400 மீற்றர் ஓட்டப் போட்டியிலும், தத்திமிதித்துப் பாய்தல் போட்டியிலும் கலந்துகொண்டு பாடசாலைக்கும் ஊருக்கும் பெருமை தேடித்தந்தவர். 1982ல் YSSC சார்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட 400 மீற்றர் 4x400 அஞ்சல் ஓட்டப்போட்டிகளிலும் கலந்து வெற்றிபெற்று தேசிய ரீதியாக பங்கு கொண்டமையும் மற்றும் 1994ல் பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவனாக இருந்த வேளையில் 200 மீற்றர் 400 மீற்றர் போட்டிகளில்

முதலாம், இரண்டாம் இடங்களைப் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் சவுண்டஷ் விளையாட்டுக் கழகத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவராவார்.

மர்ஹூம் வை.எம்.சபீர்:- இவர் பாடசாலை காலத்திலே உதைப்பந்தாட்டம், மெய்வல்லுனர், குண்டு போடுதல் போட்டிகளில் கூடிய அக்கறை காட்டிச் செயற்பட்டவர். இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தின் உத்தியோகஸ்தராகக் கடமையாற்றியவர். இவர் மெய்வல்லுனர் போட்டிக்கு பயிற்சியளித்து பலபாகங்களுக்கும் வீரர்களைப் பங்கு கொள்ளச் செய்தவர்.

எம்.ஐ.எம்.றம்னி:- இவர் பாடசாலை காலத்தில் விளையாட்டுத் துறையில் பரிதிவட்டம் வீசுதல், குண்டு போடுதல் போன்ற விளையாட்டுக்களில் பங்கு பற்றியுள்ளார். 2002 இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தினால் அவிசாவலையில் நடத்தப்பட்ட விளையாட்டுப் பயிற்சி முகாமில் பங்குகொண்டார். 2002ல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட ரோட்டரிக் கழகத்தினால் நடத்தப்பட்ட அறிவிப்பாளர் போட்டியில் முதலாவது இடத்தைப்பெற்று வெற்றிக் கிண்ணமும் சான்றிதழும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

எம்.சீ.நவால்:- மிகச்சிறப்பான முன்வரிசை உதைப்பந்தாட்ட வீரர். பலரும் புகழ்ந்து பேசக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு சிறந்த வீரர். கிரிக்கட், கரப்பந்து, மெய்வல்லுனர் போட்டிகளிலும் சிறப்பாக விளையாடக் கூடியவர். 1996ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகம் நடத்திய நிரோஜினி ஞாபகார்த்த உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் சிறப்பாட்டக்காரராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். மட்டக்களப்பு மாவட்ட அணியில் இடம்பெற்று வவுனியா, திருகோணமலையில் நடைபெற்ற மாகாணப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டார். YSSC அணியின் பல்வேறு போட்டிகளுக்கும் தலைமை தாங்கிப் பொறுப்புடன் செயற்பட்டவர். இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தின்மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டு மகரகமையில் தேசிய ரீதியாகப் பங்குகொண்டு பல விருதுகளைப்பெற்ற உதைப்பந்தாட்ட வீரர்.

எம்.எம்.லத்தீப்:- உதைப்பந்தாட்டம் மெய்வல்லுனர் 100 m, 200 m, 4 x 100 அஞ்சலோட்டப் போட்டிகளிலும் மிகச் சிறப்பாகப் பிரகாசித்தவர். மட்டக்களப்பு அணியில் இடம்பெற்று வவுனியா, திருகோணமலையில் நடைபெற்ற மாகாணப்போட்டிகளில் கலந்து கொண்டார். இலங்கை துறைமுக அதிகார சபையின் உதைப்பந்தாட்ட அணியில் இடம்பெற்றுப் பல இடங்களுக்கும் சென்று போட்டிகளில் கலந்து

அவ்வணி வெற்றி பெறுவதற்கு காரணமாக இருந்தார். YSSC அணியின் பல்வேறு போட்டிகளிலும் பொறுப்புடன் செயற்பட்டவர்.

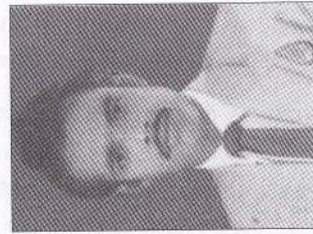
எம்.ஐ.எம்.நஸீர்:- மெய்வல்லுனர், கிரிக்கட், உதைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாளராக விளங்குகிறார். அட்டாளைச்சேனை கல்விக்கல்லூரி விளையாட்டுத்துறை பயிற்சி மாணவராக விளங்கும் இவர் 2002ம் ஆண்டில் தென்னிலங்கைக்கும் வடகிழக்குக்கும் இடையிலான மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் களுத்துறையில் 200 m, 400 m மீற்றர் போட்டிகளில் வெள்ளிப் பதக்கம் பெற்று ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். 2002ம் ஆண்டு மாவட்டப் பிரதேசங்களுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் 100 m, 200 m, 400 m போட்டிகளில் 1ம் இடத்தைப்பெற்று சம்பியன் பட்டம் பெற்றார். 2004ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 100 m, 200 m, 400 m ஓட்டப் போட்டிகளில் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். தொடர்ந்து இதே ஆண்டில் வடக்கு கிழக்கு மாகாண மட்டத்தில் 400 மீற்றர் ஓட்டத்தில் 2ம் இடம்பெற்று பதுளையில் நடைபெற்ற 30தாவது தேசிய விளையாட்டு விழாவில் பங்கு பற்றினார். அலிகார் தேசிய பாடசாலை மாணவராக இருந்த காலத்தில் நன்கு பிரகாசித்த இவர் தற்பொழுது சவுண்டஸ் விளையாட்டுக்கழகத்தின் மிகச்சிறந்த பஸ்துறை விளையாட்டு வீரராவார். 2003ம் ஆண்டில் தேசிய கல்விக் கல்லூரி களுக்கிடையிலான மெய்வல்லுனர் போட்டியில் 400 m ஓட்டத்தில் 2ம் இடத்தையும் 800 m ஓட்டத்தில் 3ம் இடத்தையும் பெற்று விருதுகள் பெற்றார்.

மர்ஹூம் ஏ.எம்.எம்.அன்வர்:- 1983ம் ஆண்டு அலிகார் மகா வித்தியாலய மாணவராக இருந்த காலப்பகுதியில் மாவட்ட ரீதியாகவும் தேசிய ரீதியாகவும் 100 m, 200 m, 4 x 400அஞ்சல் ஓட்டப்போட்டியிலும் தத்திமிதித்துப் பாய்தலிலும் கலந்துகொண்டு பெருமை சேர்த்தவர் YSSC சார்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட உதைப்பந்தாட்டம், எல்லே, கரப்பந்தாட்டம், மெய்வல்லுனர் போட்டிகளிலும் வெற்றிபெற்றுக் கழகத்திற்கு பெருமை தேடித்தந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

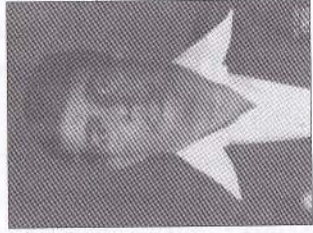
எஸ்.எல்.எம்.இப்றாகீம் :- ஏறாவூர் அலிகார் தேசியப்பாடசாலை விளையாட்டுத் துறைகளில் பங்குபற்றிச் சிறப்பான வீரராகத் திகழ்ந்தார். 1984 YSSC கழக சார்பாக தேசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும், எல்லே, 4 x 400 m அஞ்சலோட்டப் போட்டிகளிலும் கலந்து சிறப்பித்தவர். 1986ல் பல்கலைக்கழக மாணவராய் இருந்த காலத்திலும் 100 m,

200 m தத்திமிதித்துப் பாய்தல், பரிதிவட்டம் வீசுதல், ஈட்டி எறிதல் போட்டிகளில் 1ம், 2ம் இடத்தைப்பெற்று சம்பியனான இவர் உதைப்பந்தாட்ட, கிரிக்கட் வீரராவார்.

ஏ. அலிசியாம் :- மட் - ஏறாவூர் ரஹ்மானியா, அலிகார் முதலான பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற இவர் பாடசாலைக் காலத்திலேயே விளையாட்டுத் துறையில் சாதனையாளராக விளங்கினார். YSSC. கிரிக்கட் குழுவுக்கு தலைமை தாங்கி நடாத்திய இவர் வவுனியா கல்வியல் கல்லூரிக்கு விளையாட்டுத்துறை பயிற்சிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டார். கல்லூரி சார்பாக 2003ல் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியின் போது தேசிய ரீதியாக பங்குகொண்டு ஈட்டியெறிதல்போட்டியில் 3ம் இடம்பெற்றார் 3ம் நிலை உதைப்பந்தாட்ட மத்தியஸ்தராக இலங்கை உதைப்பந்தாட்ட சங்கத்தினால் இவர் நியமனம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

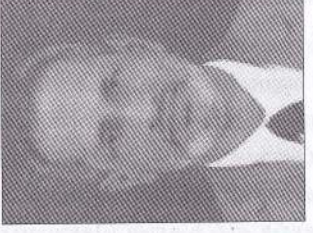
ஜனாப் எஸ். எம். இப்றாகீம்

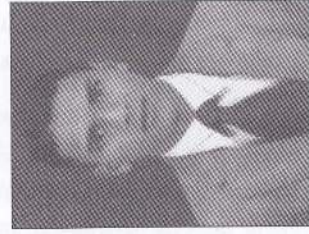
ஜனாப் ஏ. ம. முத்

ஜனாப் எம். சீ. முகம்மட்

ஜனாப் சீ. ஜமால்தீன்

ஜனாப் எம். ஐ. எம். நனீர்

ஜனாப் பீ. எம். காஸிம்

ஜனாப் ஏ. அலி சியாம்

ஜனாப் எம். எம். தஸ்ஸீம்

இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகம் (YMSC)

ஏறாவூரின் விளையாட்டுத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் 1965ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இளைஞர் விளையாட்டுக்கழகம் வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்ட மிகச்சிறந்த கழகமாகும். பல்துறை சார்ந்த விளையாட்டு வீரர்களை உள்ளடக்கி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கழகம் அக்காலகட்டத்தில் முதன் முதலாக உதவி அரசாங்க அதிபர் காரியாலயத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு கழகமாகும்.

இதன் ஆரம்பகால ஸ்தாபகராகவும் முதலாவது தலைவராகவும் ஜனாப். எம். சீ. முகம்மது தெரிவு செய்யப்பட்டு 1972ம் ஆண்டுவரை மிகச்சிறப்பாக வழி நடத்தினார். இதன் ஆரம்பகால ஸ்தாபக செயலாளர்களாக ஜனாப். ரி. எம். இஸ்மாயில், எம். ஏ. லத்தீப் முதலானவர்களும் பொருளாளர்களாக எம். அலி முகம்மது, எம். ஏ. நசாக் ஆகியோர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். ஏ. மஹ்மூத் விளையாட்டுத் துறைத் தலைவராகக் கடமையாற்றினார்.

இக் கழகத்தின் ஆரம்பகால போசகராக அல்ஹாஜ். எம். ஏ. சீ. ஏ. ரஹ்மான் சேர் அவர்களும் ஆலோசகர்களாக ஐ. எல். எம். யூசுப் ஆசிரியர், எஸ். எம். இப்றாகிம் ஆசிரியர், ஜனாப். மீராசாஹிப் (பக்கீர் ரெயிலர்) அவர்களும் கடமையாற்றிக் கழகத்தை வழி நடத்தினர். ஸ்தாபக உறுப்பினர்களாக எம். எஸ். சுபைதீன் (உப தலைவர்) ஏ. எம். ஜெமீல், எம். ஏ. சீ. ஏ. கரீம், சீ. ஜமால்தீன், எஸ். முகைதீன், யூ. ஏ. றசீத், எச். எம். எம். அஜ்வாத், ஏ. மகுமுது, சிவஞானம், அழகையா, எஸ். ஏ. ஆர். சக்காப் மௌலானா (வபா), எம். ஐ. சுலைமா லெவ்வை, எஸ். எம். ஹனிபா, எம். ஐ. ஏ. தாஹாஹுசன், காசிமா லெவ்வை, தேவராஜா, ஸி. எம். சின்னலெவ்வை, கே. முனாப்தீன், எம். எம். ஜஃபர் ஹுஸைன் ஆகியோர் மிகச் சிறப்பான முறையில் பங்களிப்புச் செய்தனர்.

இக் கழகத்தை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்காக ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த, ஐ. எல். எஸ். முகம்மது, எம். எம். முஸ்தபா, ஐ. எல். எம். குசைன், ஏ. தாலுத் மனேஜர், முகம்மது ஷரீப், (பேப்பர் வெள்ளைத்தம்பி) எம். அலிமுகம்மது (வைத்தியர்) சின்னவன் ஹாஜியார் முதலானோர் மறக்கமுடியாத முன்னோடிகளாவர்.

1972ம் ஆண்டின் பின் கழகத்தை நிருவாகிப்பதற்கு புதியதோர் நிருவாக சபை தெரிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி தலைவராக ஏ. எம். ஜமீல் அவர்களும், செயலாளராக எம். ஏ. லத்தீப் அவர்களும்,

பொருளாளராக எம். அலிமுகம்மது அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டு கழகத்தைச் சிறப்பாக வழிநடத்தினர்.

1976ம் ஆண்டின் பின்னர் இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகம் புதிய நிர்வாகத்தின் கீழ் செயல்பட்டது. அதன் தலைவராக ஜனாப்.எஸ்.எம். இப்ராஹீம் ஆசிரியர் அவர்களும் செயலாளராக எம்.சீ. ஜமால்தீன் அவர்களும் பொருளாளராக எம்.ஏ.சீ.ஏ. கரீம் அவர்களும் உப செயலாளராக அமீன் அவர்களும் கரப்பந்தாட்ட பயிற்றுவிப்பாளராக பக்கீர் ரெயிலர் அவர்களும் கழகத்தை வழிநடத்தினர்.

1976ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1988ம் ஆண்டுவரை மாவட்ட ரீதியாகவும் வடகிழக்கு மாகாண ரீதியாகவும் நடைபெற்ற கரப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் பங்குகொண்டு வெற்றிகளுக்கு காரணமாய் இருந்தவர்கள். ஐ.எல்.எம். யூசுப், எஸ்.எம்.இப்ராஹீம், மீராசாகிப் (பக்கீர் ரெயிலர்), எம்.சீ.முகம்மட், சீ.ஜமால்தீன், எம்.ஏ.சீ.ஏ. கரீம், மகுமுது லெவ்வை, அமீன், எம்.ஐ.நூர் முகம்மது என்.எம். பாறுக் ஆகியோராவர். இவர்களுள் பக்கீர் ரெயிலர் எம்.ஏ.சீ.ஏ. கரீம் முதலானோர் மின்னொளி கரப்பந்தாட்ட வீரர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

பின்னர் 1985ம் ஆண்டில் புதியதோர் நிருவாகத்தின் கீழ் கழகம் வழி நடத்தப்பட்டது. அதன்படி தலைவராக அல்-ஹாஜ் சீ. ஜமால்தீன் அவர்களும், உப தலைவராக யூ.ஏ. லத்தீப் அவர்களும், செயலாளராக எச்.எம்.எம்.ஹனீபா அவர்களும், பொருளாளராக எம்.அகமட் அவர்களும், முகாமையாளராக அல்-ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. லத்தீப் அவர்களும், ஆலோசகராக ஜவாத் முகம்மட் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டு இன்றுவரை அதே நிருவாகத்தின் கீழ் இக்கழகம் செயற்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகத்தின் சாதனைகள்:

- 1) 1965ம் ஆண்டு மாபெரும் விளையாட்டுப் போட்டி ஒன்றினை தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்கள் நடத்தி அன்றைய தினம் நடைபெற்ற, வார் அடித்தல் போட்டியில் சாம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன், இறுதி நாள் நிகழ்ச்சியில் கலை விழாவொன்றையும் சிறப்பாக நடத்தியது.
- 2) 1970 தொடக்கம் 1977ம் ஆண்டு காலப்பகுதி வரை, இக் கழகத்தின் அஞ்சலோட்டக் குழு, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் எந்தவொரு அஞ்சலோட்டக் குழுவினாலும் தோற்கடிக்க முடியாத மிகச் சிறந்த அஞ்சலோட்டக் குழுவாக விளங்கியது.

- 3) இக்காலப்பகுதிகளில் மாவட்ட ரீதியாக நடைபெற்ற அனேக விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குகொண்டு - பல சுவட்டு மைதான நிகழ்ச்சிகளிலும் வெற்றிக்கொடி நாட்டியது.
- 4) 1972ல் தர்ஹா டவுன் பத்தாஹ் ஹாஜியார் அவர்களின் YMSC உதைப்பந்தாட்டக் குழுவுடன் போட்டியிட்டு 1 : 1 என்ற கோலடிப் படையில் ஆட்டத்தைச் சமப்படுத்தியது.
- 5) 1972ல் சீ. ஜமால்தீன், எம்.ரீ.எம். இஸ்மாயில் ஆகியோர் மட்டக் களப்பு டைனமோஸ் உதைப்பந்தாட்ட அணிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு கொழும்பு விக்டரிக் கழகத்துடன் வெபர் மைதானத்தில் நடைபெற்ற மின்னொளி போட்டியில் பங்கு கொண்டனர்.
- 6) இக்கழகத்தின் உதைப்பந்தாட்டக் குழு (1971, 1973, 1974) மட்டக் களப்பு மாவட்டம் திருகோணமலை மாவட்டம், அம்பாறை மாவட்டம் முதலான இடங்களில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் வெற்றியீட்டியது. இவ் வெற்றிகளுக்கு அணியின் கோல்காப்பு வீரராக இருந்த ஏ. மஹ்மூத் அவர்களின் பங்களிப்பு பிரதானமாக இருந்தது.
- 7) 1973, 1975, 1976, 1977 ம் ஆண்டுகளில் யாழ் இமையாணன் விளையாட்டுக் கழகம் திருமலை சைனிங் ஸ்டார், தம்பிலுவில் காந்தி விளையாட்டுக் கழகம், மூதூர் லெவன்லைற் ஆகிய கழகங்களுடன் கரப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மோதி சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டது.
- 8) திருகோணமலை மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் 1994, 1999, 2004 ஆண்டுகளில் அகில இலங்கை ரீதியாக நடைபெற்ற கரப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் YMSC குழு சம்பியனாகியது. இக் கரப்பந்தாட்டக் குழுவில் சீ. ஜமால்தீன், எம். அகமது லெவ்வை, எச்.எம்.எம். ஹனீபா, யூ.எல்.ஏ. லத்தீப், எஸ்.ஐ. அபுல் ஹஸன், எஸ்.எச்.எம். முசம்மில், எம்.ரீ. வஹாப்தீன், எம்.எச்.எம். அமீர், ஏ.எல். நியாழ், எம்.ஐ. முகம்மட் முதலானவர்கள் வெற்றிக்குப் பெரும் பங்களிப்பு செய்தனர்.
- 9) மட்டக்களப்பு மாவட்ட ரீதியாக, நடைபெற்ற போட்டிகளில் 50 தடவைகளுக்கு மேல் இக்கழகம் சம்பியனாகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- 10) ஏறாவூர் மக்கள் வங்கியினால் நடாத்தப்பட்ட கரப்பந்தாட்ட போட்டியில் (2000) கிழக்கிலங்கை ரீதியிலான போட்டிகளில்

சம்பியனானது. இதில் வெற்றி பெற்றதன் மூலம் 10,000 ரூபாய் பரிசு பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- 11) அம்பாறை மாவட்டத்தில் மருதமுனை கஸ்ஸாலி விளையாட்டுக் கழகம், கல்முனை நாஷர் விளையாட்டுக் கழகம், அக்கரைப்பற்று கோளாவில் விளையாட்டுக் கழகம், தம்பிலுவில் காந்தி விளையாட்டுக் கழகங்களுடன் நடைபெற்ற போட்டிகளில் சம்பியனானது.
- 12) 17-07-2004ல் நடைபெற்ற மாமனிதர் அஷ்ரப் ஞாபகார்த்தமாக கல்முனை நாஷர் விளையாட்டுக் கழகம் நடாத்திய மின்னொளி கரப்பந்தாட்ட சுற்றுப் போட்டியில் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 5000/= பணப்பரிசும் பெறுமதிமிக்க வெற்றிக் கேடயமும் பெறப்பட்டது.

இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகம் (YSSC)

ஏறாவூரின் விளையாட்டுத் துறையின் நவீன கால வளர்ச்சியில் 1972ல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகம் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டிய ஒரு கழகமாகும். இன்றைய திகதிவரை விளையாட்டுத் துறையின் சகல துறைகளிலும் பிரகாசித்துவரும் இக்கழகம் ஏறாவூர் இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகத்தின் (YMSC) சகோதர கழகமாகவே தோற்றம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் ஆரம்ப காலத் தலைவராக அல்ஹாஜ் எஸ்.எஸ்.எம்.அஸ்ஸாம் அவர்களும், உப தலைவராக முன்னாள் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செயித் அலிஸாஹிர் மௌலானா அவர்களும், செயலாளராக ஜனாப்.ஏ.ஹயாத்து முகம்மது அவர்களும், உப செயலாளராக ஜனாப்.எஸ்.எம்.ஏ.கரீம் அவர்களும், பொருளாளர்களாக ஜனாப் சேகு முகம்மது அவர்களும், ஏ.கலால்தீன் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டு கழகத்தை வழி நடாத்திச் சென்றனர்.

இக்காலம் தொடக்கம் இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகம் பிரதேச ரீதியாகவும் மாவட்ட ரீதியாகவும் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளின்போது அல்ஹாஜ் செயித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் மிகச் சிறந்த கோல் காப்பாளராகவும், அல்ஹாஜ் எஸ்.எஸ்.எம்.அஸ்ஸாம், ஜனாப்.ஹயாத்து முகம்மது ஆகியோர் மிகச்சிறந்த முன்னணி வீரர்களாகவும் விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த வகையில் கல்முனை, மட்டக்களப்பு முதலான இடங்களில் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளின்போது பெரும்வெற்றி கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் காலப்பகுதியில் உதைப்பந்தாட்டத்தில் முன்னணி வீரர்களாக எம்.எஸ்.பாருக், மர்ஹூம் எம்.செயினுலாப்தீன், பீ.எம்.மன்கூர், எஸ்.எல்.எம். பரீட், எஸ்.ஐ.எம். பதார்தீன், எஸ்.எம். அப்துல் ஹை, கே.ராஜன் ஆகியோர் திகழ்ந்தனர். இக்கழகத்தை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்காக ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தவர்களில் அல்ஹாஜ் எஸ்.ஏ.ஆர். ஸாஹிர் மௌலானா (முன்னாள் அதிபர்) ஜே.எம். ஜெமீல் (ஜமாலியா ஸ்டோர்ஸ்) முன்னாள் பிரதேச சபை உப தவிசாளர் எஸ்.ஐ. ஜலால்தீன், ஐ.எல்.எஸ். முகம்மத், சரீப் (பேப்பர் வெள்ளைத்தம்பி) றாபி முகைதீன், தாலூத் மனேஜர், சின்னவர் ஹாஜி (வைத்தியர் மகன்) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

1975ம் ஆண்டு, சகோதர விளையாட்டுக் கழகமான இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகத்துடன் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியின் போது, இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகம் வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து இக்கழகத்தின் உதைப்பந்தாட்டம் மேலும் வளர்ச்சி கண்டது.

1977ம் ஆண்டு கழகத்தின் புதிய நிர்வாகிகளாக பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டு கழகத்தை புதிய உத்வேகத்துடன் வழிநடத்திச் சென்றனர். அதன்படி தலைவராக அல்ஹாஜ் எம்.எம்.ஏ.தாஹா குசைன் அவர்களும், உப தலைவராக ஜனாப்.எம்.ஐ.நூர் முகம்மது அவர்களும், செயலாளராக ஜனாப்.எம்.ஐ.எம். சபீக் அவர்களும், பொருளாளராக அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ.லத்தீப் அவர்களும், விளையாட்டுத்துறைத் தலைவராக ஜனாப்.எம்.சீ.கபூர் அவர்களும், பயிற்றுவிப்பாளராக பொலீஸ் உத்தியோகத்தர் ஜனாப்.ஏ.மஹ்மூத் அவர்கள் செயல்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்காலம் தொடக்கம் இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகம் உதைப்பந்தாட்டத்தில் மட்டுமல்லாது, கிரிக்கட், மெய்வல்லுனர் போட்டிகள், எல்லை, கிளித்தட்டு, சடுகுடு, வாரடித்தல் முதலான சகல விளையாட்டுக்களிலும் முன்னணி விளையாட்டுக் கழகமாகத் திகழ்ந்தது. இக்கால கட்டத்தில் ஏ.எம்.ஏ. காதர், யூ.ஏ. லத்தீப், எம்.எஸ். ஹமீத், பொலீஸ் உத்தியோகத்தரான மர்ஹூம் சபைப் (கோல் காப்பாளர்) எம். வெள்ளைத்தம்பி, எஸ்.எல்.எம். அபுல் ஹஸன் முதலானோர் உதைப்பந்தாட்டத்தில் சிறப்புற்று விளங்கினர். எம். சீ. கபூர், எம்.ஐ.நூர் முகம்மது, எம்.ரீ. வஹாப்தீன், ஏ.எம். லாபீர் முதலானோரைக் கொண்ட அஞ்சலோட்டக் குழு கிழக்கு மாகாணத்தின்

எந்தவொரு அஞ்சலோட்டக் குழுவினாலும் தோற்கடிக்க முடியாத அஞ்சலோட்டக் குழுவாகத் திகழ்ந்தது.

இதனைத் தொடர்ந்து 1986ல் புதிய உறுப்பினரைக் கொண்ட நிர்வாகக் குழு ஒன்று பொறுப்பேற்றுக் கழகத்தை புதிய உத்வேகத்துடன் முன்னெடுத்துச் சென்றது. தலைவராக எம்.சீ. கபூர் அவர்களும், உப தலைவராக ஏ.எம்.ஏ. காதர் அவர்களும், செயலாளராக எம்.எம். முகைதீன் அவர்களும், பொருளாளராக எம்.வெள்ளைத்தம்பி அவர்களும், முகாமையாளராக எம்.ஏ.சீ.ஏ. லத்தீப் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இன்றுவரை இவர்களே இப்பொறுப்புக்களை ஏற்று கழகத்தை திறம்பட வழி நடாத்திச் செல்கின்றமை விஷேடமாக குறிப்பிடவேண்டிய அம்சமாகும். உதைப்பந்தாட்டத்தில் பெரும் வளர்ச்சிகண்ட இளந்தாரகை விளையாட்டுக்கழகம், நவீன மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப 1982ல் கிரிக்கட் விளையாட்டிலும் கால் பதித்தது.

1981ல் அம்பாறை மாவட்ட விளையாட்டுப் பேரவையினால் அம்பாறை மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களுக்கிடையில் நடாத்தப்பட்ட Relay Carnival அஞ்சலோட்டப் போட்டியில் 4 x 400 m, 4 x 200 m, 4 x 400 m முதலான அனைத்திலும் சம்பியன் ஆனது. 1982ல் அட்டாளைசேனை ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலை இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டியின்போது அழைக்கப்பட்ட கழகங்களுக்கிடையிலான கலப்பு அஞ்சலோட்டப் போட்டியில் சம்பியனானது.

1982ல் பொலநறுவை மாவட்டம் தம்பாளை, மாணிக்கம்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியின்போது இடம்பெற்ற கலப்பு அஞ்சலோட்டப் போட்டியில் இக்கழகம் சம்பியன் ஆனது.

1983ல் இலங்கை இராணுவத்தினரால் மட்டக்களப்பு வெபர் மைதானத்தில் நடாத்தப்பெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டியின்போது கலப்பஞ்சலோட்டப் போட்டியில் இக்கழகம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றது.

1982ல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட கரம் சுற்றுப்போட்டி ஒன்றை ஏறாவூர் இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகம் முதன் முதலாக முன்னின்று மூன்று நாட்கள் நடத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் மாவட்ட மட்டத்தில் 1ம் இடத்தை பெற்று தேசிய மட்டத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள்.

1. M.H.M. நௌபர் (உயரம் பாய்தல்)	1984 - 85 வென்னப்புல அனுராதபுரம்
2. S.L.M. இப்றாஹீம் (100 m)	1986 வென்னப்புல
3. A.M. அன்வர் (100 m)	1986 வென்னப்புல
4. ஏ.எம். மன்கூர் (1500 m)	1986 வென்னப்புல
5. ஏ. பாலமுரளிதரன் (100 m)	1984 வென்னப்புல
6. எம். பரீட் (1500 m)	2003 யாழ்ப்பாணம் 2004 வவுனியா
7. எம்.எஸ். நியாஸ்தீன் (1500 m)	1986 மட்டக்களப்பு
8. யூ. நவாஸ் (நடைப்போட்டி)	1982 மாத்தளை

ஏ.எச்.நாகூர் 1997ம், 1998ம் ஆண்டுகளில் மாவட்டப் போட்டிகளில் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு வட கிழக்கு மாகாண மட்ட போட்டிகளில் 100 m 200 m, 400 m களில் சம்பியனாக தெரிவுசெய்யப்பட்டு தேசியமட்டப் போட்டியில் கொழும்பில் கலந்துகொண்டவர். இவர் மெய்வல்லுனர் போட்டியில் அதிக திறமைகாட்டிய வீரர்களில் ஒருவர் ஆவார்.

பெண் வீராங்கனைகள் :

1. Dr.M.L. மஸாயா - MBBS (100 m, 200 m) - 1984 அனுராதபுரம்
2. T. யோகேஸ்வரி (100 m, 200 m, முப்பாய்ச்சல்)- 1984 அனுராதபுரம்

உதைப்பந்தாட்டச் சாதனைகள் :

- 1990ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2004 ஆண்டு வரை மட்டக்களப்பு மாவட்ட பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்டத்தில் மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலாளர் அணியுடன் தொடர்ச்சியாக இறுதிப் போட்டியில் ஏறாவூர் பிரதேச செயலாளர் அணி சார்பாக YSSC கலந்துகொண்டமை சிறப்பித்துக் கூறவேண்டிய விடயமாகும்.
- 04.02.1995 சுதந்திர தின விழாவையொட்டி நீர் கொழும்பு ஜூப்பிட்டர்ஸ் கழகத்திற்கும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட உதைப்பந்தாட்ட அணியினருக்கும் இடையில் நீர் கொழும்பில் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் பங்குகொண்ட எம்.சீ. கபூர், எம்.எம். லத்தீப், எம்.சீ. நவாஸ், வி. காதர் முகைதீன், வி. கலீலுர்ரகுமான் (கோல்காப்பாளர்) முதலானோர் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டு அமைச்சர் ஜெயராஜ்

பெர்ணாண்டோப்புள்ளே அவர்களால் இவ் உதைப்பந்தாட்ட அணி 25000 ரூபாய் ரொக்கப் பணமும் பரிசில்களும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- YSSC கழகத்தைச் சேர்ந்த ஏ.எல். முனாஸ் 2000ம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கழக உதைப்பந்தாட்ட அணித் தலைவராக இருந்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கிடையிலான போட்டியில் கொழும்பு பல்கலைக்கழக அணியை வழி நடத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- 1993ம் ஆண்டு "பத்ம நாபா" ஞாபகார்த்த உதைப்பந்தாட்டப் போட்டி மட்டக்களப்பில் நடைபெற்றது. இதில் YSSC கழகம் 2ம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது.
- 1995ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு கல்லடியில் நடைபெற்ற 7 பேர் கொண்ட உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் 30 கழகங்கள் பங்கு கொண்டன. இதில் YSSC கழகம் சிறப்பாக விளையாடி சம்பியன் ஆனது. சிறந்த ஆட்டக்காரர் எம்.சீ. நவாஸ்.
- 2002ல் மட்டக்களப்பு மாநகர சபையினால் மாவட்ட அணிகளுக்கிடையில் 25 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான உதைப்பந்தாட்டப் போட்டி நடைபெற்றது. இதில் 25 கழகங்கள் பங்குகொண்டன. இப்போட்டித் தொடரில் ஏறாவூர் YSSC கழகம் சம்பியனாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. சிறப்பாட்டக்காரர் ஏ.எம். அன்சார்.
- 2002ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு உதைப்பந்தாட்டச் சங்கத்தில் (BDFA) அங்கம் வகிக்கும் முதற்தர (A பிரிவு)கழகங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற திருமதி. ரெட்ணம் யோசப் ஞாபகார்த்த போட்டித் தொடரில் YSSC கழகம் 2ம் இடத்தைப்பெற்றுக்கொண்டது.
- 2002ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு உதைப்பந்தாட்டச் சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்ட முதற்தர கழகங்களுக்கிடையிலான நொக் ஓளட் போட்டியில் YSSC கழகம் 3ம் இடத்தைப் பெற்றது.
- 2002ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்ட அணிகளுக்கிடையில் விடுதலைப்புலிகளினால் பழுகாமத்தில் நடத்தப்பட்ட உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் 24 அணிகள் பங்குகொண்டன. இதில் YSSC அணி இரண்டாம் இடத்தை பெற்று பணப்பரிசையும் (15000 ரூபாய்) பெற்றுக்கொண்டது. சிறப்பாட்டக்காரராக எம்.எம். தஸ்லீம் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

- எம்.எம். தஸ்லீம், எம்.எஸ். நழிம் போன்ற வீரர்கள் மாவட்ட அணியில் இடம்பெற்று தற்போது இவர்கள் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, கொழும்பு, திருகோணமலை, பதுளை, களுத்துறை போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று மாவட்ட அணியுடன் சேர்ந்து விளையாடியது குறிப்பிடத்தக்கது. 2004ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மன்னாரில் நடைபெற்ற மாகாணமட்ட உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வீரர்கள் சிறப்பாக விளையாடி அரையிறுதிப் போட்டியில் கோல்களைப் போட்டு வெற்றியீட்டிக் கொடுத்தார்கள்.
- தமிழீழ விளையாட்டுத் துறை விளையாட்டு வீரர்களைத் தெரிவு செய்வதற்காக யாழ்ப்பாண மாவட்ட அணிகள் கலந்துகொண்ட போட்டி 2004-12-13ஆம் திகதி நடைபெற்றது. இதில் YSSC கழகத்தின் முன்னணி வீரர் எம்.எம்.தஸ்லீம் வடகிழக்கு மாகாண அணிக்காக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர் வடகிழக்கு மாகாண அணியில் இடம்பெற்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருமாதகாலம் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்ட பயிற்சி முகாமில் கலந்துகொண்டார். பின்னர் FFSL இலங்கை உதைப்பந்தாட்ட அணியின் சம்மேளத்தினால் நடாத்தப்பட்ட உதைபந்து பயிற்சி முகாமில் கலந்துகொண்டார். இவரது சிறப்பான ஆட்டத்திற்காக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் "நட்சத்திர விளையாட்டு வீரன்" என புகழாரம் சூடி, விருது வழங்கி கௌரவித்தனர்.
- இதன்பின்னர் மாகாண அணிகள் பங்குகொண்ட அகில இலங்கை ரீதியிலான உதைப்பந்தாட்டப் போட்டி பதுளையில் நடைபெற்றது. எம்.எம். தஸ்லீம், எம்.எஸ். நளீம் ஆகிய இவ்விரு வீரர்களும் வடகிழக்கு மாகாண அணி சார்பாக விளையாடி கால் இறுதிப் போட்டியில் தென்மாகாண அணியை வெற்றி கொண்டனர். இவ்விரு வீரர்களும் தலா ஒவ்வொரு கோல்களையும் போட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அரையிறுதிப் போட்டியில் மேல் மாகாண அணியுடன் 3ம் இடத்துக்கான போட்டியிலும் தோல்வியடைந்து நான்காம் இடத்தைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- 1997ம் ஆண்டு திருகோணமலை ஜமாலியா விளையாட்டுக் கழகத்துடன் திருமலை மக்கெய்சர் அரங்கில் நடைபெற்ற போட்டியின் போது 4 : 1 என்ற கோல் அடிப்படையில் வெற்றி.

- 1997ம் ஆண்டு மட்டுநகரில் பிரசித்திபெற்ற பாடும்மீன் கழகத்துடன் காத்தான்குடியில் இடம்பெற்ற போட்டியின்போது 3 : 0 என்ற கோல் கணக்கில் வெற்றிபெற்றது.
- 1992ம் ஆண்டு SOCCER POINT கொழும்பு அணியுடன் ஏறாவூரில் இடம்பெற்ற போட்டியின்போது 1 : 1 என்ற கோல் அடிப்படையில் ஆட்டத்தைச் சமன் செய்தனர்.
- 1998இல் சம்மாந்துறையில் நடைபெற்ற போட்டியின் போது கல்முனை 'BRILLIANT' கழகத்தை 2 : 2 என்ற அடிப்படையில் சமன் செய்தமை.
- 2002ல் மட்டுநகரில் புகழ்பெற்ற "மைக்கல் மேன்" அணியுடனான போட்டியின்போது 5 : 1 என்ற கோல் அடிப்படையிலான வெற்றி சூடியது.
- 2002ல் மட்டுநகர் "கடல் மீன்கள்" அணியுடனான போட்டியின் போது 5 : 2 என்ற கோல் அடிப்படையில் வெற்றிபெற்றது.
- 2003ல் மட்டுநகர் "இக்னேஷியஸ்" கழகத்துடனான போட்டியின் போது 3 : 1 என்ற கோல் அடிப்படையில் வெற்றிபெற்றதோடு இதே அணியுடன் தொடர்ச்சியாக நான்கு போட்டிகளின்போதும் வெற்றி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- 2003ல் கொழும்பு "அபானி" கழகத்துடன் மோதியபோது 3 : 3 என்ற கோல் அடிப்படையில் ஆட்டத்தை சமப்படுத்தியது.
- 2004ம் ஆண்டு பிரதேச செயலகங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற மாவட்ட மட்ட உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் இறுதியாட்டத் திற்கு ஏறாவூர் பிரதேச செயலக அணியும் மண்முனை வடக்கு அணியும் கலந்துகொண்டன. ஏறாவூர் பிரதேச செயலகம் சார்பாக YSSC யும் மண்முனை பிரதேச செயலக அணி சார்பாக மட்டக்களப் பிலுள்ள பிரபலமான கழகங்களில் விளையாடும் சிறந்த வீரர்களும் கலந்து கொண்டனர். இறுதிப்போட்டியில் ஏறாவூர் பிரதேச செயலக அணி வெற்றிபெற்றது. 34 வருடங்களாக சம்பியனாக இருந்த மண்முனை பிரதேச அணியை YSSC வெற்றிகொண்டு சாதனை படைத்தது. (16-05-2004)

இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகத்தின் கிரிக்கட் சாதனைகள் :

1982ம் ஆண்டு தொடக்கம் "மென் பந்து" கிரிக்கற் விளையாட்டில் கால்பதித்த இளந்தாரகை படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து இன்று

மாவட்டத்தில் முதல் தரமான கிரிக்கெற் கழகமாக மாவட்ட கிரிக்கெற் சபையினால் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

- 1985ம் ஆண்டு யுனைட்டட் கழகம் (T.C.Quarters) நடாத்திய மென்பந்து கிரிக்கெற் போட்டியில் 2ம் இடத்தைப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து YSSC கழகம் கிரிக்கெற் துறையில் வளர்ச்சியடைந்தது.
- 1992ல் ஏறாவூர் சில்வர் பிஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தினால் நடாத்தப் பட்ட மென்பந்து கிரிக்கெற் சுற்றுப்போட்டியில் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.
- 1993ல் கடினப்பந்து கிரிக்கெற் ஆட்டம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதை அடுத்து, தொடர்ச்சியாக வெற்றிகளை பெற்றதைத் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் கிரிக்கெற் சபையில் ஏறாவூர் பிரதேசத்திலிருந்து முதன் முதல் அங்கத்துவம் பெற்ற பெருமையை YSSC கழகம் பெறுகின்றது.
- 1994ல் வாழைச்சேனையில் நடைபெற்ற மென்பந்து போட்டியில் சம்பியன்.
- 1998ல் செங்கலடி 'Love Birds' கழகம் நடாத்திய மென்பந்து கிரிக்கெற் போட்டியில் சம்பியன்.
- 1999ல் செங்கலடி "மஞ்சள் தாரகை" நடாத்திய மென்பந்து போட்டியில் சம்பியன்.
- 1999ல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பிரதேச செயலகங்களுக்கிடையில் நடாத்தப்பட்ட கிரிக்கெற் சுற்றுப் போட்டியில் YSSC கழகம் ஏறாவூர் பிரதேச செயலகம் சார்பில் கலந்துகொண்டு மாவட்ட சம்பியன் ஆனது. இதன் மாகாணப் போட்டி திருகோணமலையில் நடைபெற்றது.
- 2000ல் குடியிருப்பு "காந்தி விளையாட்டுக் கழகம்" நடாத்திய சகல சுற்றுப் போட்டிகளிலும் (4 முறை) 2003 வரை தொடர்ச்சியான வெற்றியைப் பெற்று சம்பியன்.
- 2001ல் சந்தி வெளியில் நடைபெற்ற மென்பந்து கிரிக்கெற் சுற்றுப் போட்டியில் சம்பியன்.
- 2001ம் ஆண்டு மட்டுநகர் சிற்றிலக்கி கழகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கடினப்பந்து சுற்றுப்போட்டியில் சம்பியன். இப்போட்டியில் 16 கழகங்கள் பங்குபற்றின.

- 2001ம் ஆண்டு மாகாணமட்டப் போட்டி திருகோணமலையில் நடைபெற்றது. இதில் 2ம் இடம்.
- 2001ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு கிரிக்கெற் சம்மேளனம் (BDCA) நடாத்திய கடினபந்து கிரிக்கெற் போட்டியில் இரண்டாம் இடம்.
- 2001ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட கிரிக்கெற் சம்மேளனம் நடாத்திய லீக் சுற்றுப் போட்டியில் சம்பியன்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட "கடினபந்து" சுற்றுப் போட்டியின்போது கழகங்கள் சார்பாக முதன் முதலாக அரைச் சதத்தைப் பெற்றவர் செல்வன் ஏ. அலிசியாம்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட "கடினபந்து" சுற்றுப் போட்டியின்போது முதல் சதத்தைப் பெற்றுத் தந்தவர் யூ.ஐ. றபியுதீன் 103 ஓட்டங்களை அவர் ஆட்டமிழக்காது பெற்றுக் கொண்டார். மற்றவர் ஏ.எம். அன்சார் 115 ஓட்டங்கள்.

- 2002ல் செங்கலடியில் நடைபெற்ற மென்பந்து சுற்றுப் போட்டியில் சம்பியன்.
- 2002ல் மாவடி வேம்பில் நடைபெற்ற மென்பந்து சுற்றுப் போட்டியில் சம்பியன்.
- மட்டக்களப்பு கோட்டைமுனை விளையாட்டுக் கழகம் 40 கழகங்களுக்கிடையில் நடாத்திய மென்பந்து சுற்றுப் போட்டியில் இரண்டாம் இடம்.
- சந்திவெளி "எக்கோ" விளையாட்டுக் கழகம் நடாத்திய கடினபந்து கிரிக்கெற் சுற்றுப் போட்டியில் சம்பியன். இதில் 12 கழகங்கள் பங்குபற்றின.
- மட்டுநகர் "மைக்கல் மேன்" கழகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சுற்றுப் போட்டியின்போது இறுதிப் போட்டிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டமை. இன்றைய தேதி வரை இறுதியாட்டம் நடைபெறவில்லை.
- கூட்டுறவுச் சங்கத்தினால் கூட்டுறவு தினத்தை ஒட்டி ஒவ்வொரு வருடமும் மென்பந்து கிரிக்கெற் சுற்றுப்போட்டி நடாத்தப்படுகின்றது. இப் போட்டியில் YSSC ஏறாவூர் கூட்டுறவு அணி சார்பாக கலந்துகொண்டு 2001, 2002, 2003 மட்டக்களப்பு வலயச் சம்பியன் மாவட்ட மட்டத்தில் 2ம் இடம்.

- 2002 மட்டக்களப்பு மாவட்ட தெரிவு அணியில் இடம்பெற்று யாழ் மாவட்டம் சென்று சிறப்பாக விளையாடிய வீரர்களில் எம்.வை. ரமீஸ், எம்.எம். நஸீர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.
- 2003ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட A பிரிவின் கிரிக்கெற் கழகங்களுக்கிடையில் நடாத்தப்பட்ட கடின பந்து கிரிக்கெற் போட்டியில் 2வது இடம்.
- 2003, 2004 ஆண்டு காலப்பகுதியில் கல்முனை டொப்ரேங் விளையாட்டுக் கழகம் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருந்தும் ஒரு கழகம் வீதம் தெரிவுசெய்து அம்பாறை மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களுக்கிடையில் கடினபந்து கிரிக்கெட் போட்டியை நடாத்தியது. இதில் YSSC சிறப்பாக விளையாடி சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டது. பணப் பரிசாக ரூபா, 10,000ம், ரூபா 3000 பெறுமதியான வெற்றிக் கேடயமும் பரிசாக கிடைத்தன. பஜாஜ், டேவிட் பீரிஸ் கம்பனி ஆதரவில் நடைபெற்ற இறுதிப்போட்டியில் எம்.ஐ. நசீர் சிறப்பாட்டக்காரராக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

எல்லே போட்டிகள் :

1. 1988ம் ஆண்டு பிரதேச செயலகங்களுக்கிடையில் நடாத்தப்பட்ட மாவட்ட மட்ட போட்டியில் ஏறாவூர் பிரதேச செயலக அணி சார்பாக கலந்துகொண்டு சம்பியன் ஆனது. மாகாண மட்டப் போட்டி அம்பாறையில் நடைபெற்றது.
2. 1999ம் ஆண்டு பிரதேச செயலகங்களுக்கிடையில் நடாத்தப்பட்ட மாவட்ட மட்ட எல்லே போட்டியில் ஏறாவூர் பிரதேச செயலக அணி சார்பாக கலந்துகொண்டு சம்பியன் ஆனது. மாகாண மட்டப் போட்டி திருகோணமலையில் நடைபெற்றது. இதில் 2ம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது.
3. 2003ம் ஆண்டு பிரதேச செயலகங்களுக்கிடையில் மாவட்ட மட்டப் போட்டியில் YSSC ஏறாவூர் பிரதேசசெயலகம் சார்பில் கலந்து கொண்டு சம்பியன் ஆனது. மாகாண மட்டப்போட்டி தெகியத்தக் கண்டியில் நடைபெற்றது. இன்றுவரை YSSC விளையாட்டுத் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்திவருகின்றது.

ஹிஜ்ரா விளையாட்டுக் கழகம்

இக்கழகம் ஐயங்கேணிப் பகுதியில் விளையாட்டில் ஆர்வமுடைய இளைஞர்களினால் 1984ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன்

போஷகராகப் பிரபல கவிஞர் புரட்சிக்கமால் ஜனாப் எம்.எம். சாலி அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டதோடு அதன் பிரதம ஆலோசகராகவும் விளங்கினார்.

இக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றுவரை உள்ளூரில் நடைபெற்ற பல போட்டிகளிலும், மட்டக்களப்பு மாவட்டம், மற்றும் தேசிய ரீதியிலான போட்டிகளிலும் பங்குகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- 1986ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டியின்போது 5000, 10,000 மீற்றர் ஓட்டப்போட்டியில் மாவட்ட ரீதியாக எம்.எஸ். அப்துல் ரஹ்மான் முறையே முதலாம் இடத்தையும், இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றார்.

இவர் தேசிய மட்டத்தில் கொழும்பில் நடைபெற்ற 26 மைல் மரதன் ஓட்டப் போட்டியில் பங்குகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- இதன் ஸ்தாபக தலைவர் எம்.எஸ். அப்துல் ஹை, செயலாளர் எம்.எஸ். அப்துல் ரஹ்மான் பொருளாளர் வி. ராசிக் பரீத்.

சவுண்டஸ் விளையாட்டுக் கழகம்

இக்கழகம் 1989ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் கிரிக்கெற் விளையாட்டிலேயே அதிக ஆர்வம் காட்டி உள்ளூரிலும் பிரதேச ரீதியாகவும் நடைபெற்ற போட்டிகளில் பல கழகங்களுடன் மோதி வெற்றி வாகை சூடியுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து உதைப்பந்தாட்டத்திலும் இக்கழக வீரர்கள் ஆர்வம் காட்டினர்.

1992 - 1993 ஆண்டுகளில் முதன் முதலில் கிரிக்கெற் போட்டிகளில் கடினப்பந்தை ஏறாவூரில் அறிமுகம் செய்த பெருமை இக்கழகத்தையே சாரும்.

சாதனைகள் :

- 2001ல் ஏறாவூர் மக்கள் வங்கியினால் நடாத்தப்பட்ட கிரிக்கெற் சுற்றுப் போட்டியில் மாவட்ட ரீதியாக சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.
- இதே காலப்பகுதியில் பொலன்னறுவை, திருகோணமலை முதலான இடங்களில் நடைபெற்ற மூன்று கிரிக்கட் போட்டிகளிலும் வெற்றி பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- 2002ல் சித்தாண்டியில் நடைபெற்ற மாவட்டப் போட்டியில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

- 02-10-2004ல் அல்பதாஹ் நடாத்திய "லீடர் அஷ்ரஃப்" ஞாபகார்த்த கிரிக்கெற் போட்டியின் இறுதிப் போட்டியில் ஓட்டமாவடி, செம்மண் ஓடை அணியுடன் மோதி இக்கழகம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றது.
- இக்கழகத்தின் கிரிக்கெந்துறை வளர்ச்சிக்கு எம்.எஸ்.எம். லரீப் பாரிய பங்களிப்பினை செய்ததோடு பல போட்டிகளில் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தினார்.
- தலைவர் எஸ்.எம்.எம். நவாஸ், செயலாளர் எஸ்.ஏ.ஆர். இஸட். மஹ்பூப்.

யங் அல் பதாஹ் விளையாட்டுக் கழகம்

இக்கழகம் 1989ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக் கழகம் கிரிக்கெற் விளையாட்டிலேயே ஆர்வம் காட்டி பல தடவைகள் பிரதேச ரீதியாக நடைபெற்ற கிரிக்கெற் போட்டிகளில் பல கழகங்களைத் தோற்கடித்து சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2000ம் ஆண்டு ஹிஜ்ரா விளையாட்டுக் கழகம் நடாத்திய கடினப்பந்து கிரிக்கெற் போட்டியிலும் 2001 ஆண்டு சந்திவெளியில் நடைபெற்ற கடினப்பந்து கிரிக்கெற் போட்டியிலும் சம்பியனானது.

இக்கால கட்டத்தில் ஏறாவூர் அல்பக்தாத் விளையாட்டுக் கழகம் முதன் முதலாக நடாத்திய டெஸ்ட் கிரிக்கெற் போட்டியில் நஃம் என்ற வீரர் சதம் பெற்றமை (102) குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கழகம் உதைப்பந்து, கரப்பந்து முதலான விளையாட்டுக்களிலும் அண்மைக்காலமாக ஆர்வம் காட்டிவருவதோடு இவ் விளையாட்டுக் களில் உள்ளூரில் நடைபெற்றபல போட்டிகளிலும் வெற்றி வாகை சூடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே வேளையில் ஏறாவூர் புரொண்ட் லைன் நடாத்திய நௌசாத் சவால் கிண்ணத்துக்கான போட்டியில் வெற்றியீட்டியது.

02. 10. 2004ல் அல்பதாஹ் நடாத்திய 'லீடர் அஸ்ரப்' ஞாபகார்த்த கிரிக்கட் போட்டியின் இறுதிப் போட்டியில் ஓட்டமாவடி, செம்மண் ஓடை அணியுடன் மோதி இக்கழகம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றது.

ஆரம்பகாலத் தலைவர் எஸ்.எம். கலீம், தற்போதைய தலைவர் எஸ்.எம். பரீத், செயலாளர் எம்.எஸ். இக்பால், விளையாட்டுத் தலைவர் ஏ.சீ. அப்துல் சலாம்.

யங்ஹீரோஸ் விளையாட்டுக் கழகம் (Y.H.S.C)

இக்கழகம் 1997ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் மென்பந்து கிரிக்கெற் விளையாட்டில் ஆர்வம் காட்டிய இக்கழகம் காலவரையில் கடினப்பந்தினை அறிமுகப்படுத்தி கிரிக்கெற் விளையாட்டில் பல வெற்றிகளைப் படைத்தது. 1999ம் ஆண்டில் ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகத்தில் அங்கத்துவம் பெற்ற இக்கழகம், பின்னர் உதைபந்தாட்டத்திலும் கவனம் செலுத்தியது.

2001ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்புமாவட்ட கிரிக்கெற் சம்மேளனத்தில் அங்கத்துவம் பெற்ற இக்கழகம் அதைத் தொடர்ந்து கிரிக்கெற், மெய்வல்லுனர், உதைப்பந்து முதலான விளையாட்டுக்களில் பல வெற்றிகளைப் பெற்றது.

சாதனைகள் :

- 2001ல் மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கிரிக்கெற் சம்மேளனத்தினால் நடத்தப்பட்ட லீக் சுற்றுப்போட்டிகளில் 4 அணிகளை எதிர்கொண்டு அதில் 3 அணிகளை வெற்றிகொண்டது. இப் போட்டியின்போது மட்டக்களப்பு ரேஸர் அணியை 36 ஓட்டங்களுக்கு ஆட்டமிழக்கச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்போட்டியின்போது எம்.பி. எம்.இர்ஷாத் 12 ஓட்டங்களைக் கொடுத்து 6 விக்கட்டுக்களை கைப்பற்றியமை மிகச் சிறந்த பேறாகும். இச்சுற்றுப் போட்டியின் போது நடப்பாண்டின் கிரிக்கெற் சம்பியனான இளந்தாரகை (Y.S.S.C)அணியை வெற்றி கொண்டமை சிறப்பம்சமாகும்.
- 2003ல் மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற கிரிக்கெற் சுற்றுப் போட்டியில் மட்டக்களப்பின் சிறந்த அணியான டிஸ்கோ அணிக்கு எதிரான ஆட்டத்தின்போது ஆரீபீன் சிறப்பாக துடுப்பெடுத்தாடி சதத்தை (113 ஓட்டம்) பெற்றமை சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய அம்சமாகும்.
- இக்கழகத்தின் வீரர் எம். அஸ்துல்லாஹ் 2000ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாவட்ட மெய்வல்லுனர் போட்டியில் பரிதிவட்டம் வீசும் நிகழ்ச்சியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- கல்முனையில் நடைபெற்ற இரண்டு கிரிக்கெற் போட்டிகளின் போது கே.ஐ.சபியுல்லா அடுத்தடுத்து மூன்று விக்கெற்களை வீழ்த்தி "ஹட்ரிக்" சாதனை நிலை நாட்டினார்.

விளையாட்டுக் கழகங்கள் :

1960ம் ஆண்டிற்கு பிற்பட்ட காலத்தில் பெருமளவு விளையாட்டுக் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டுக்கு முன்னர்

உருவான ஓரிரு கழகங்கள் குறிப்பாக: கரப்பந்தாட்டத் துறையை மட்டும் மையமாகக்கொண்டு செயற்பட, இவ்வாண்டின் பின்னர் உருவான கழகங்கள் பல்துறைசார் விளையாட்டுக்களையும் நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டன.

இவ்வகையில் ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகத்திலிருந்து பெறப்பட்ட பட்டியலின்படி கழகங்களின் விபரம் வருமாறு:

1. இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகம்
2. இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகம்
3. ஜிந்தாபாத் விளையாட்டுக் கழகம்
4. யங் அல் பதா விளையாட்டுக் கழகம்
5. சில்வர் பிஷ் விளையாட்டுக் கழகம்
6. சவுண்டர்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம்
7. கோல்ட் கப் விளையாட்டுக் கழகம்
8. அல் பக்தாத் விளையாட்டுக் கழகம்
9. ரொமைன்டிங் விளையாட்டுக் கழகம்
10. யங் ஹீரோஸ் விளையாட்டுக் கழகம்
11. அல் ஹிஜ்ரா விளையாட்டுக் கழகம்
12. லெவன் லயன்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம்
13. எக்ஸ்பிரஸ் விளையாட்டுக் கழகம்
14. லக்கி ஸ்டார் விளையாட்டுக் கழகம்
15. அல் ஹிலால் விளையாட்டுக் கழகம்
16. பிறைட் விளையாட்டுக் கழகம்
17. ஈஸ்டன் ஸ்டார் விளையாட்டுக் கழகம்
18. மீராலெவ்வை விளையாட்டுக் கழகம்
19. ஏறாவூர் கிரிக்கெட் கழகம்
20. காமா உடற்பயிற்சி கழகம்
21. வீ.ஐ.எஸ். கழகம்

சகல விளையாட்டுக் கழகங்களும் தமது அங்கத்துவத்தைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விதி இருப்பதால், அங்கத்துவத்தைப் புதுப்பிக்காத கழகங்கள் பிரதேச மட்டத்திலான வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குபெறும் வாய்ப்பை இழக்கின்றன. முறைப்படி அங்கத்துவத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளும் கழகங்கள்கூட இன்றைய காலகட்டத்தில் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்கு கொள்ளாது விலகி நிற்பது கவலை தரும் விடயமாகும்.

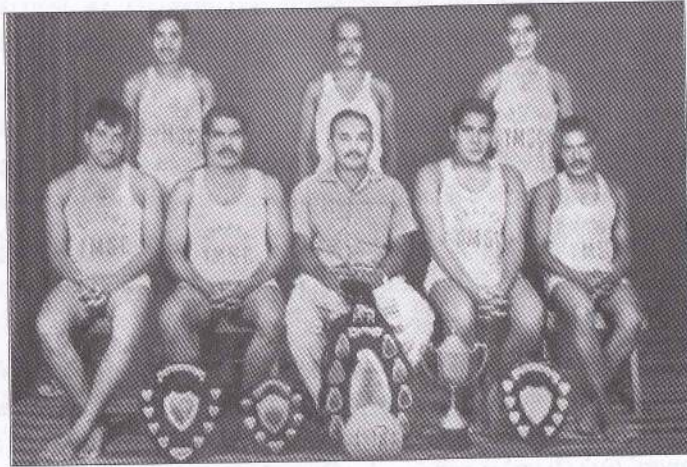
திறமை காட்டிய புகழ்பெற்ற கரப்பந்தாட்டக் குழுக்கள்

இடமிருந்து வலம்

இருப்பவர்கள்: ஜனாப் வை.எம்.ஏ. காதர், திரு. எஸ். கருணாகரன், திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை (செல்லத்தம்பி), ஜனாப் மீராசாகிபு (பக்கீர் டைலர்)

நிற்பவர்கள்: ஜனாப் ஐ.எல்.எஸ். செய்யது முகம்மது, ஜனாப் எம்.எம். முஸ்தபா, திரு. எஸ். முருகுப்பிள்ளை

இருப்பவர்கள்: ஜனாப் என்.எம். பாருக், ஜனாப் எஸ். மீராசாகிபு, திரு. எஸ். வேலுப்பிள்ளை (விளையாட்டு உத்தியோகத்தர்), ஜனாப் எம்.ஏ.சி.ஏ.கரீம், ஜனாப் ஐ.எல். எம்.யூசுப்

நிற்பவர்கள்: ஜனாப் ஜே. ம.முது லெப்பை, ஜனாப் எஸ்.எம். இப்ராகீம், ஜனாப் சீ. ஜமால்தீன்

இடமிருந்து வலமாக

இருப்பவர்கள்: ஜனாப் எச்.எம். ஹனிபா, ஜனாப் சீ. ஜமால்தீன், ஜனாப் எஸ்.எம். இப்ராகீம் (போசகர்), ஜனாப் எம்.சீ. முகம்மட் (ஸ்தாபகத் தலைவர்), ஜனாப் ஐ.எல். எம். அமீன், ஜனாப் எம்.ஏ.சி.ஏ. லதீப் (முகாமையாளர்), ஜனாப் எம். ஜே. முகம்மட் (ஆலோசகர்)

நிற்பவர்கள்: இடமிருந்து வலமாக ஜனாப் எம்.ஐ. முகம்மட், ஜனாப் யூ. ஏ. லதீப், ஜனாப் எம். அகமட், ஜனாப் ஏ.எல். நியாழ், ஜனாப் எஸ். எல்.எம். அபுல் ஹசன், ஜனாப் எஸ். எம். முசம்மில்

உதைப்பந்தாட்டத் துறையில் ஆரம்ப காலத்தில்
புகழ் பெற்றிருந்த அணிகள்

இடமிருந்து வலமாக

தரையில் அமர்ந்திருப்போர் : ஜனாப் எம்.ஐ.மிக்தார், எஸ்.எம். முனாப்தீன்

இருப்பவர்கள் : எம்.முறைதீன், யூ.லர் ஏறாவூர் OIC, ஜனாப் ஏ.மஹ்முத், ஜனாப் எம்.ஏ.சி. ஏ. றஹ்மான்(போஷகர்) ஜனாப். சீ. ஜமால்தீன்

நிற்பவர்கள் : எம்.ஐ.தாஹா ஹஸன், ஜனாப் எம்.எம்.ஏ. லத்தீப், எஸ்.எம். சின்னலெப்பை, யூ.ஏ.றஷீத், ஏ.அலி முஹம்மத், எம்.ரி.எம். இஸ்மாயில்

இடமிருந்து வலமாக

தரையில் அமர்ந்திருப்போர் : ஜனாப் எஸ்.எம். ஏ. கரீம், ஜனாப் எம்.ஐ.நூர் முஹம்மத்

இருப்பவர்கள் : திரு.எம்.ஜீவா, ஜனாப் எஸ்.எஸ்.எம். அஸாம் ஜனாப் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா(கெப்டன்) ஜனாப் ஏ.ஹயாத்து முஹம்மத், ஜனாப் எம்.எஸ். கபூர்தீன்

நிற்பவர்கள் : ஜனாப் பி. புஹாரி, ஜனாப் எஸ். சேகு முஹம்மது, திரு. பி. ராஜன், ஜனாப் கே. கலால்தீன், ஜனாப் பி.எம்.மன்கூர்

இடமிருந்து வலமாக

தரையில் அமர்ந்திருப்போர் : ஜனாப் எ.மஹ்முத், எம்.ஐ.நூர்முஹம்மத், எம்.தாஹா ஹஸன், எம்.ஏ.சி.ஏ. லத்தீப், ஏ.எம். லாபிர், மர்ஹூம் எம்.எஸ்.சுபைர் (கோல் காப்பாளர்)

நிற்பவர்கள் : ஏ.எம். காதர், எஸ்.எல்.எம். அபுல்ஹஸன், எம்.எஸ்.நூர்தீன், எம்.எச்.எம்.நஸீர், எம்.காலிதீன், எம்.ஹமீட், யூ.ஏ.லத்தீப், என். ஹஸைன், எச்.எம். கப்பார்.

இடமிருந்து வலமாக

தரையில் அமர்ந்திருப்போர் : ஜனாப் எஸ்.எல்.எம். இப்ராஹீம், ஜனாப் யூ. ஏ. லதீப், ஜனாப். எஸ்.எல்.எம். அபுல்ஹஸன்

இருப்பவர்கள் : ஜனாப் எம். ஐ. நூறு முகம்மட், ஜனாப் ஏ. ம. முத், ஜனாப் எம். எம். தாஹா ஹுசைன்(தலைவர்), ஜனாப் எம்.சீ. கபூர், ஜனாப் எம். ஏ. சீ.ஏ. லதீப்

நிற்பவர்கள் : ஜனாப் எம் சகாப், ஜனாப் எம்.எஸ். ஹமீத், ஜனாப் ஏ.எம். கலீல், ஜனாப் எம். வெள்ளைத் தம்பி, ஜனாப் நூர்தீன்

இடமிருந்து வலமாக

தரையில் அமர்ந்திருப்போர் : ஜனாப் எம்.எம். லதீப், ஜனாப் எம். நவாஸ், ஜனாப் எம்.எச்.எம். நஸீர் (ஆசிரியர்), ஜனாப் ஏ. ம. மூத் (ஆரம்பகால பயிற்று விப்பாளர்), ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. லதீப் (மாவட்ட உதைப்பந் தாட்டச் சங்க முன்னாள் உபதலைவர்), ஜனாப் எம்.எம். மன்கூர் (தலைவர்) ஜனாப் எம். சீ. கபூர்

நிற்பவர்கள் முன்வரிசை : ஜனாப் யூ.எல். றபியுதீன், ஜனாப் ஏ.ஐ. றியாஸ், ஜனாப் ஒக்கு சுபியான், ஜனாப் என்.எம். பஸீர், ஜனாப் ஏ.எம். ஏ. காதர், ஜனாப் எம்.எஸ் நஸீம், ஜனாப் எம்.ஈ. முஜாய்

நிற்பவர்கள் பின் வரிசை : ஜனாப் எம்.எம். தஸ்லீம், ஜனாப் முசம்மில் ஹபீர், ஜனாப் எஸ்.எச். அஸ்பகான்.

2002ம் ஆண்டின் 22 வயதுக்குட்பட்டோருக்கான மட்டக்களப்பு மாவட்ட உதைப்பந்தாட்ட அணிகளுக்கிடையே நடைபெற்ற போட்டியில் மாவட்ட சம்பியனாகத் தெரிவான அணி

இடமிருந்து வலம் (விளையாட்டு வீரர்களைத் தவிர்த்து)

நிற்பவர்கள் : ஜனாப் எம்.எச்.எம். நஸீர், திரு. எஸ். நவந்தன் (மட்டக்களப்பு மாநகர சபை ஆணையாளர்) ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. லதீப் (முகாமையாளர்) ஜனாப் எம்.சீ. கபூர் (தலைவர்) திரு. எம். சுதாகர் (சீ.எச்.ஓ) திரு. வீ. பிரதீபன் (சீ.எச்.ஓ)

34 வருடங்களுக்குப்பின் மட்டக்களப்பு மாவட்ட சம்பியன் கேடயத்தை சவிகரித்த உதைப்பந்தாட்ட அணி - 2002

இடமிருந்து வலம்

நிற்பவர்கள்: திரு. சாண்டஸ் (நடுவர்) ஜனாப் எம்.சீ. கபூர் (தலைவர்) ஜனாப் எம்.எச். எம். நஸீர் (நடுவர்) ஜனாப் எம்.ஏ.சீ.ஏ. லதீப் (முகாமையாளர்) ஜனாப் ஏ. ஏ. நாஸர்(பிரதேச சபை தவிசாளர்) அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாவூத் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) ஜனாப் ஏ. மஹ்மூத் (பொலிஸ் உத்தியோகஸ்தர்) ஜனாப் எஸ். ஏ. ஜலால்தீன் (ஜே.பி), திரு. தோமஸ் (நடுவர்)

கிழக்கிலங்கையில் திறமை படைத்த கலப்பு அஞ்சல் ஓட்ட குழுவாகத் திகழ்ந்தவை

இடமிருந்து வலமாக : ஜனாப் யூ.எல். றசீட், ஜனாப் சீ. ஜமால்தீன், ஜனாப் எம்.சி. முகம்மட், ஜனாப் எஸ். முகைதீன்

இடமிருந்து வலமாக : ஜனாப் ஏ.எம். லாபீர், ஜனாப் எம்.சீ. கபூர், ஜனாப் எம்.ஐ. நூறு முகம்மட், ஜனாப். எம்.ரீ. வகாப்தீன்

ஏறாவூரின் விளையாட்டுத்துறை சம்பந்தப்பட்ட இவ்வாய்வுக் கட்டுரைக்கு பல வகையிலும் தரவுகளும் ஆவணங்களும் ஆலோசனைகளும் வழங்கியோர்.

- அல்ஹாஜ் வை.எம்.ஏ. காதர் ஜே.பீ. (தவிசாளர், இணக்க சபை.)
- ஜனாப் எஸ்.எம். இப்நாஹீம் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர், பிரபல மல்யுத்த பயிற்றுவிப்பாளர்)
- ஜனாப்.எஸ்.மீராசாகிப் (பக்கீர் டெயிலர்)
- திருவாளர்.சிவபாதசந்தரம் (பிரபல மல்யுத்த பயிற்றுவிப்பாளர்)
- அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.லத்தீப் முன்னாள் YMSC செயலாளர்.
- ஜனாப்.ஏ.எம்.ஜெமீல் (முன்னாள் பிரதேச சபை தவிசாளர்)
- ஜனாப்.எம்.எம்.முகைதீன் (செயலாளர் YSSC)
- ஜனாப்.எச்.எம்.ஹனீபா செயலாளர் YMSC (மு.பிரதேச சபை உறுப்பினர்)
- மற்றும் மாவட்ட மாகாண தேசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களின் நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் வெற்றிக் கிண்ணங்கள் கேடயங்கள் விருதுகள்.

இக் கட்டுரையில் சொல்லப்பட்ட அனைத்து விடயங்களும் அதனை ஆராய்வதற்கென நியமனம் செய்யப்பட்ட குழுவின் பரிசீலனைக்கு

உட்படுத்தப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கட்டுரையை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியோர்.

ஜனாப். எம்.சீ. முகம்மட் B.A(spl) B.Phil (Cey)

அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. லத்தீப்

(முன்னாள் பிரதேச சபை உறுப்பினர், மட/மாவட்ட உதைப்பந்தாட்ட சங்க உப தலைவர் BDFA)

பாடசாலைகள் ஏறாவூர் றகுமானியா மகாவித்தியாலயத்தின் விளையாட்டுத் திறமைகள்

மட/ஏறாவூர் றகுமானியா மகா வித்தியாலயம் உருவாக்கப்பட்டு ஒரு குறுகிய காலப் பகுதியில் பெரும் வளர்ச்சி கண்ட ஒரு பாடசாலை. கல்வித் துறையில் பல சாதனைகளை ஏற்படுத்தி ஒரு முன்னணிப் பாடசாலையாக திகழ்வதைப் போல், விளையாட்டுத் துறையிலும் அது தன் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டி வருகின்றது. விளையாட்டு மைதானம் ஒன்றில்லாத வேளையிலும் விளையாட்டுத் துறையில் சிறந்த வீரர்களை உருவாக்கித் தந்தது. இத்துறையில் இதன் வளர்ச்சி வேகத்தை மேலும் முடுக்கிவிடும் நோக்கில் 1996ல் இப்பிரதேச மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து 3 ஏக்கர் அளவிலான மைதானம் ஒன்றைக் கொள்வனவு செய்து இப்பாடசாலைக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்கள்.

இப்பாடசாலையின் விளையாட்டுத்துறை அபிவிருத்திக்கு ஆசிரியர்கள் பலர் பக்கபலமாய் அமைந்துள்ளனர். விளையாட்டுத் துறைக்கென பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களிலும் வேறு பாடத் துறை சார்ந்த ஆசிரியர்கள் சிறப்பான பங்களிப்புக்களை நல்கியுள்ளனர். ஜனாப்: M.Y.M.இப்நாகிம் (கணிதபயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்), ஜனாப்: M.M. தாஹா ஹுசைன் (உடற்கல்வி பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்), ஜனாப்: A.அப்துல் ஹமீத் (கணித பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்), ஜனாப்: எம்.எல். குலாப்தீன், ஜனாப்: H.M. தாஜஹான் (உடற்கல்வி பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்) ஜனாப்: N.M. ஜெய்னுதீன் (இஸ்லாம் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்), ஜனாப்: M.H.M. ஜெஸீல் (ஆங்கிலப்பட்டதாரி ஆசிரியர்) ஆகியோர் இப்பாடசாலையின் விளையாட்டு விழாக்களை சிறப்பாக ஒழுங்குபடுத்தி நிகழ்த்தி, விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சிக்கு அனுசரணையாய் விளங்கினர்.

2001ம் ஆண்டின் பின் இப்பாடசாலையில் உடற்கல்விக்கென ஒரு ஆசிரியர் இல்லாத போதிலும் மாவட்ட, மாகாண, தேசிய மட்டங்களில் பல வெற்றிகளை இப்பாடசாலை கண்டுள்ளது. அதற்காக

இப்பாடசாலையின் இஸ்லாம் பாட ஆசிரியர் ஜனாப் N.M. ஜெய்னுதீன், ஆங்கிலப்பட்டதாரி ஆசிரியர் ஜனாப் M.H.M. ஜெனீல் ஆகியோர் அர்ப்பணிப்போடு செயலாற்றி, வழிகாட்டல்களை மேற்கொண்டு மாணவர்களின் விளையாட்டுத்திறன் விருத்திக்கு அடிகோலி வருகின்றனர்.

மாவட்டப் போட்டிகள் :

மாவட்ட மட்டத்திலான விளையாட்டுப்போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் மேற்படி மாணவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட இடங்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் மாணவர்கள் மாவட்டச் சம்பியன்களாக (சிறந்த விளையாட்டு வீரர்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

சிறந்த விளையாட்டு வீரர்	வயதுப் பிரிவு	ஆண்டு
செல்வன் : ஜே.எம். இர்ஷாத்	17 வயது ஆண்	2002
செல்வன் : எச்.எம். நியாஸ்	15 வயது ஆண்	2003
செல்வன் : ஏ.எம். பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	2003
செல்வன் : ஏ.எம். பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	2004

2004ம் ஆண்டில் செல்வன்.ஏ.எம். பிர்தெளஸ் மாகாண மட்டச் சம்பியனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் (11 வயது ஆண்கள் பிரிவு)

தேசிய மட்டப் போட்டிகள் :

போட்டியாளர் பெயர்	வயதுப்பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பெற்ற ஆண்டு	இடம்
செல்வன் : ஏ.எம்.நளீம்	19 வயது ஆண்	முப்பாய்ச்சல்	1994	5
செல்வன் : எம்.எம். ஜவ்பர்	19 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	1996	4

செல்வி : யூ.எல். சுலைஹா 1996ல் 13 வயதின் கீழ் பெண்களுக்கான 75.மீற்.ஓட்டம், 100.மீற்.ஓட்டம் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு தேசிய மட்டத்தில் கலந்துகொள்ளத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோதும், அப்போட்டிகளில் அம்மாணவி கலந்து கொள்ளவில்லை.

மாவட்டப் போட்டிகளில் வென்றோர் :

போட்டியாளர் பெயர்	வயதுப்பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பெற்ற இடம்	ஆண்டு
செல்வன்:ஏ.எம்.நளீம்	19 வயது ஆண்	முப்பாய்ச்சல்	2	1994
செல்வன்:ஏ.எம்.நளீம்	19 வயது ஆண்	உயரம் பாய்தல்	2	1994
செல்வன்:எம்.ஜவ்பர்	17 வயது ஆண்	100 மீற்றர் ஓட்டம்	1	1994
செல்வன்:எம்.ஜவ்பர்	17 வயது ஆண்	200 மீற்றர் ஓட்டம்	1	1994
செல்வன்:ஏ.எம்.நளீம்	21 வயது ஆண்	முப்பாய்ச்சல்	1	1995
செல்வன்:ஏ.எம்.நளீம்	21 வயது ஆண்	உயரம் பாய்தல்	2	1995
செல்வன்:எம்.ஜவ்பர்	19 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	1	1996
செல்வி:யூ.எல்.சுலைஹா	13 வயது பெண்	75 மீற்.ஓட்டம்	1	1996
செல்வி:யூ.எல்.சுலைஹா	13 வயது பெண்	100 மீற்.ஓட்டம்	1	1996
செல்வன்:எச்.எம்.நியாஸ்	15 வயது ஆண்	குண்டெறிதல்	1	1996
செல்வன்:எச்.எம்.நியாஸ்	15 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	1	2003
செல்வன்:ஏ.எம்.பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	75.மீற்.ஓட்டம்	1	2003
செல்வன்:ஏ.எம்.பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	1	2003
செல்வன்:ஜே.எம்.இர்ஷாத்	17 வயது ஆண்	நீளம்பாய்தல்	2	2003
செல்வன்:ஏ.ஆர்.ஆஷிக்	15 வயது ஆண்	நீளம்பாய்தல்	1	2003
செல்வன்:ஜே.எம்.இர்ஷாத்	17 வயது ஆண்	சுட்டியெறிதல்	3	2003
செல்வன்:ஜே.எம்.இர்ஷாத்	17 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	1	2002
செல்வன்:ஜே.எம்.இர்ஷாத்	17 வயது ஆண்	நீளம்பாய்தல்	1	2002

செல்வன்: ஜே.எம்.இர்ஷாத் செல்வன்: கே.எம். லத்தீப் செல்வன்: கே.எம்.லத்தீப் செல்வன்: ஏ.எம்.பிர்தெளஸ் செல்வன்: ஏ.எம்.பிர்தெளஸ் செல்வன்: ஏ.எம்.பிர்தெளஸ் செல்வி: ஆர்.எப்.தம்ஜீதா செல்வன்: கே.எம். லத்தீப்	17 வயது ஆண் 13 வயது ஆண் 13 வயது ஆண் 11 வயது ஆண் 11 வயது ஆண் 11 வயது ஆண் 11 வயது பெண் 13 வயது ஆண்	முப்பாய்ச்சல் 100.மீற்.ஓட்டம் நீளம்பாய்தல் 75.மீற்.ஓட்டம் 100.மீற்.ஓட்டம் நீளம்பாய்தல் நீளம்பாய்தல் 100.மீற்.ஓட்டம்	1 1 1 1 1 1 2 1	2002 2004 2004 2004 2004 2004 2004 2004
மாகாண மட்டப் போட்டிகள் :				
போட்டியாளர் பெயர்	வயதுப்பிரிவு	நிகழ்ச்சி	பெற்ற இடம்	ஆண்டு
செல்வன்: எம்.எம்.ஜவ்பர்	17 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	1	1994
செல்வன்: எம்.எம்.ஜவ்பர்	17 வயது ஆண்	200.மீற்.ஓட்டம்	2	1994
வெல்வன்: எம்.எம்.ஜவ்பர்	19 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	2	1996
செல்வன்: ஏ.எம்.பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	நீளம் பாய்தல்	2	2003
செல்வன்: ஏ.எம்.பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	100.மீற்.ஓட்டம்	1	2004
செல்வன்: ஏ.எம்.பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	75.மீற்.ஓட்டம்	1	2004
செல்வன்: ஏ.எம்.பிர்தெளஸ்	11 வயது ஆண்	நீளம்பாய்தல்	1	2004
செல்வி: ஆர்.எப்.தம்ஜீதா	11 வயது பெண்	நீளம்பாய்தல்	4	2004
செல்வன்: லத்தீப்	13 வயது ஆண்	நீளம்பாய்தல்	1	2004

அகில இலங்கை மெய்வல்லுனர் சம்மேளனம் நடாத்திய அகில இலங்கை மட்டத்திலான கனிஷ்ட மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டி:

அகில இலங்கை மெய்வல்லுனர் சம்மேளனம் 2004ல் கொழும்பு சுகததாச விளையாட்டரங்கில் நடாத்திய அகில இலங்கை மட்டத்திலான கனிஷ்ட மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப் போட்டியில் 11 வயது ஆண்களுக்கான நீளம்பாய்தல் போட்டியில் செல்வன்: ஏ.எம். பிர்தெளஸ் பங்குபற்றி இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவ்வெற்றியை கௌரவிக்கும் நோக்கோடு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் 2004ல் தமிழ்த் தேசிய விளையாட்டு விழாவினை யாழ்ப்பாணம் துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் நடாத்திய போது இவரையும் அழைத்து பதக்கமும், பணப்பரிசும் வழங்கினர்.

2005ம் ஆண்டிற்கான தேசிய கனிஷ்ட மெய்வல்லுனர் போட்டிகள் 08.07.2005 தொடக்கம் 10.07.2005 வரை கொழும்பு சுகததாச விளையாட்டரங்கில் அகில இலங்கை மெய்வல்லுனர் சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்டது. 08.07.2005ல் நடைபெற்ற 12 வயது பிரிவினருக்கான நீளம்பாய்தல் போட்டியில் செல்வன் ஏ.எம். பிர்தவ்ஸ் 1ம் இடம்பெற்று, புதிய சாதனையையும் நிலை நாட்டினார். இவ்வயது பிரிவில் இதுவரை சாதனையாக இருந்த 4.60 மீற்றர் தூரத்தை முறியடித்து, 4.63 மீற்றர் தூரம் பாய்ந்து புதிய சாதனை இவரால் நிலை நாட்டப்பட்டது. அத்துடன் 12 வயது பிரிவிற்கான மெய்வல்லுனர் சவால் கிண்ணத்தையும் இவர் சுவீகரித்துக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தகவலும் ஆக்கமும் : ஜனாப்: ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன் - அதிபர்

ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலையின் விளையாட்டுத்துறை :

இக்கல்லூரியின் விளையாட்டுத்துறை ஆரம்பகால கட்டங்களில் உள்ளூர் மட்டங்களில் மாத்திரம் பங்குபற்றக்கூடிய மந்தநிலை காணப்பட்ட போதிலும் 1958ம் ஆண்டு இக்கல்லூரியின் விளையாட்டுத்துறைக்கு ஒரு மைல் கல்லாகும்.

1962ம் ஆண்டில் ஏறாவூர் மகாவித்தியாலயத்தின் (அலிகார் தேசிய பாடசாலையின்) அதிபராக வந்த ஜனாப்: எம். ஏ. சம்சுதீன் அவர்கள் "ரோரிங் போட்டிஸ்" எனும் கரப்பந்தாட்டக் கழகத்தை உருவாக்கினார். இக்கரப்பந்தாட்டக் குழுவில் அப்போது மாணவர்களாக இருந்த எம். சி. முகம்மட் (கப்டன்) என். எம். றஹ்மான், எஸ். எம். பாஸி, எஸ். அப்பாஸ், ஏ. எம். ஏ. காதர், என். எம். பாறுக், எஸ். முதலித்தம்பி முதலானோர் இடம் பெற்றனர். இப்பாடசாலை அணி 1962, 1963, 1964ம் ஆண்டுகளில் மாவட்ட, மாகாண பாடசாலைகளுக்கிடையிலான போட்டியில் தொடர் சம்பியனானமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1958ல் அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற தேசிய விளையாட்டுப் போட்டியில் ரட்ணராஜா என்பவரும், 1962ல் தர்மலிங்கம் என்பவரும் கொழும்பு ஓவல் மைதானத்தில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் 100 மீற்றர் ஓட்டப் போட்டியில் முதலாம் இடங்களைப் பெற்றனர். இவர்களை அழைத்துச்சென்ற ஆசிரியர் வை. எம். ஏ. காதர் ஆவார்.

1968ல் சி. ஜமால்தீன் 400, 800 மீட்டர் ஓட்டப்போட்டிகளில் பாடசாலை ரீதியாக பங்குபற்றினார். இப் பாடசாலையிலிருந்து முதற் தடவையாக முஸ்லிம் மாணவர் ஒருவர் தேசிய விளையாட்டுப் போட்டியொன்றில் பங்குபற்றிய நிகழ்வு இதுவாகும். திருவாளர் அருணாசலம் ஆசிரியர் அவர்களின் வழிகாட்டலிலேயே இவர் பங்குபற்றினார்.

1969ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் 19 வயதிற்குட்பட்ட பிரிவில் முஸ்தபா, எம். ஐ. அகமது லெவ்வை, உதுமா லெப்பை, எம். ஐ. நூர்முகம்மட், வி. நூகு லெவ்வை போன்றோர்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முதன்மை வீரர்களாக வெற்றிபெற்று புகழைத் தேடித் தந்தனர்.

1972ல் தேசிய விளையாட்டுப் போட்டி பதுளையில் நடைபெற்ற போது 13 வயதிற்குக் கீழ் அஞ்சலோட்டப் போட்டியில் (4 x 100 m) பங்கு கொண்டோர் ஏ. எம். லாபீர், எஸ். ஏ. பரீட், எம். ரி. காதர், ஏ. மீராசாகிப் இப் போட்டியில் மூன்றாம் இடம்பெற்றனர்.

1972ல் மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையிலான தாச்சிப் போட்டியில் முதலாம் இடம். பொறுப்பாசிரியர் ஏ. எம். ஜெமீல். பங்கு கொண்டோர் ஏ. லாபீர், எஸ். எஸ். எம். அஸ்ஸாம், பி. வை. புஹாரி, எஸ். ஏ. பரீட், ஏ. கயாத்து முஹம்மட், செய்யித் அலி ஸாஹிர் மெளலானா, எம். எஸ். பாறுக்.

1972ல் கேகாலையில் நடைபெற்ற மல்யுத்தப் போட்டியில் தேசிய ரீதியில் பங்குகொண்டோர் எம். சி. கபூர், யூ. ஐ. எம். ராசா, (90-95 இறாத்தல் எடை)

1976ல் ஏ. எல். ஏ. சித்தீக், மாவட்ட மட்டத்தில் 200 m போட்டியில் வெற்றிபெற்றார்.

1977ல் தேசிய மெய்வல்லுனர் போட்டியில் எஸ். ஏ. பாவு ஹுசைன், சக்காப் மெளலானா 1500 மீட்டர் 3ம் இடம்.

1977ல் யூ. ரீ. வஹாப்தீன் 100, 200, 400Mல் மாவட்ட மாகாண மட்டத்தில் வெற்றிபெற்று தேசிய மட்டப் போட்டியில் பங்கு பற்றினார்.

1980ம் ஆண்டுக்குப் பின் ஏ. எம். அஜ்வத் 100, 200 மீற்றர் போட்டியில் மாவட்ட மட்டத்தில் 1ம் இடத்தைப்பெற்று தேசிய மட்டத்திற்கு தெரிவானார்.

1982ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 19 வயது கோலுன்றிப் பாய்தலில் எஸ். ஐ. எம். புஹாரி 1ம் இடம் பெற்றார்.

மெய்வல்லுனர் சாதனைகள் :

1982ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1992ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப் பகுதியில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் அலிகார் தேசிய பாடசாலை சார்பாக கலந்துகொண்டு முதலாம் இடத்தை பெற்று தேசிய மட்டத்திற்கு தெரிவாகிய மாணவர்கள் விபரம் பின்வருமாறு:

1. ஏ. எம். ஏ. காதர் (100 m, 200 m) (ஈட்டி எறிதல்)
2. எஸ். எல். எம். இப்றாகிம் (100 m) (பரிதி வட்டம்)
3. எம். பி. எம். சக்கூர் (400 m)
4. ஏ. எம். அன்வர் (100 m) (நீளம் பாய்தல்)
5. எம். எச். எம். நஸீர் (உயரம், முப்பாய்ச்சல்)
6. ஏ. நாகல் (உயரம் பாய்தல்)
7. வி. அப்துல் வாஹித் (100 m, 200 m)
8. எம். எச். எம். நௌபர் (உயரம் பாய்தல்)
9. எம். அஜக்கோஸ் 200 m, 400 m
10. ஏ. எம். மன்கூர் (800 m, 1500 m)
11. சரவண பவான் - முப்பாய்ச்சல்
12. பரீட் (ஓட்டமாவடி) 100 m, 200 m

1. 1982ம் ஆண்டு எம்.எச்.எம். அமீர் 15 வயதிற்குட்பட்ட உயரம் பாய்தல் போட்டியில் மாவட்ட மட்டத்தில் 1ம் இடத்தைப் பெற்று தேசிய மட்டப் போட்டியில் 3ம் இடத்தைப் பெற்றார்.
2. 1983ம் ஆண்டு அலிகார் தேசிய பாடசாலை மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையில் மட்டக்களப்பு வெபர் மைதானத்தில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் அதிக புள்ளிகளை பெற்று சம்பியனானது.
3. 1986ம் ஆண்டு அலிகார் தேசிய பாடசாலை மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையில் காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரி மைதானத்தில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்று 2 வது முறை சம்பியன் பட்டத்தைப் பெற்றது.
4. 1992ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2003ம் ஆண்டு வரை மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில் மாவட்ட மட்டத்தில் 1ம், 2ம் இடத்தைப் பெற்று மாகாண மட்டப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டோர் விபரம்
 1. ஏ. அலிசியாம் (ஈட்டி எறிதல்)
 2. எம். எஸ்.ஜிப்ரி (200 m)
 3. எச்.எம்.எம். நியாஸ்(குண்டெறிதல்)
 4. ஏ. பைரூஸ் (5000 m,1500 m)
 5. எம்.ஏ.சி.எம். நிஸ்வி (1500 m, 5000 m)
 6. எஸ்.எல்.எம். அலாம் (5000 m)
 7. எம்.ஐ. நஸீர் (100 m, 200 m, 400 m)
 8. ஏ.எம். ஜவாகீர் (குண்டெறிதல்)
 9. லமீர்
 10. ஏ.எம். ஜிப்ரி
 11. எச்.எம். அப்துல் மாஜித்
 12. மஜீட்

1979ம் ஆண்டு A.M.நாகூர் என்ற மாணவர் 100 m, 200 m, 400 m போட்டிகளில் மாவட்ட சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டு வடகிழக்கு மாகாண மட்ட போட்டிகளில் 1ம் இடத்தைப் பெற்றார். பின் தேசிய மட்டப்போட்டி காலியில் நடைபெற்றது. தெரிவுப் போட்டியில் 1ம் இடத்தைப் பெற்று இறுதிப் போட்டியில் கலந்துகொண்டார். 1998ம் ஆண்டும் மாவட்ட மட்டத்தில் 100 m, 200 m, 400 m போட்டிகளில் 1ம் இடத்தைப் பெற்று மாகாண மட்டப்போட்டியிலும் 1ம் இடத்தைப்

பெற்றார். மாகாண மட்டப் போட்டியில் இவரினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சாதனை இன்னும் முறியடிக்கப்படவில்லை.

1999ம் ஆண்டு ஜே.எம். இர்சாத் என்ற மாணவர் 100 m ஓட்டப் போட்டியில் அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையில் 3ம் இடத்தைப் பெற்றார். இவர் பலமுறை மாவட்ட மாகாண மட்டப் போட்டிகளில் 1ம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

2003ம் ஆண்டு எச்.எம்.எம். நினோஸ் 15 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான 200 m போட்டியில் மாவட்ட மட்டத்தில் 1ம் இடத்தைப் பெற்று மாகாண மட்டத்தில் 3ம் இடத்தைப் பெற்று தேசிய மட்டத்தில் பங்கு கொண்டார்.

கரப்பந்தாட்டம் :

- 1998ம் ஆண்டு 15 வயதிற்குட்பட்ட கரப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மாவட்ட சம்பியன்.
- 1999ம் ஆண்டு 17 வயதிற்குட்பட்ட கரப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மாவட்ட சம்பியன். இவர்களை எம்.எம். முகைதீன் எம்.ஐ. முகம்மட் ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவித்தனர்.

உதைப்பந்தாட்டம் :

- 1998ம் 1999ம் ஆண்டுகளில் 17 வயதிற்குட்பட்ட உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மாவட்ட சம்பியன்.
- 1999ம் 2000ம் ஆண்டுகளில் 19 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான உதைப் பந்தாட்டப் போட்டியில் மாவட்ட சம்பியன்.
- 1999ம் ஆண்டு 17 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான மாகாணமட்டப் போட்டியில் 3ம் இடத்தைப் பெற்றது.
- 1999ம் ஆண்டு 17 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான அகில இலங்கை ரீதியிலான உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் அகில இலங்கை சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டது. இப்போட்டியில் கொழும்பில் பிரபல்யமான பாடசாலையான ஹமீத் அல் ஹுசைனியாவை கால் இறுதிப்போட்டியில் 6 : 1 என்ற கோல் கணக்கில் தோற்கடித்து அரையிறுதி ஆட்டத்தில் மன்னார் சென்-சேவியர் பாடசாலையை 5:0 என்ற கோல் கணக்கில் தோற்கடித்து இறுதி ஆட்டத்தில் கொழும்பு லாஹிரா கல்லூரியை 2 : 0 என்ற கோல் கணக்கில் தோற்கடித்து அகில இலங்கை சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டது.

இப்போட்டி கம்பளையில் நடைபெற்றது. இப்போட்டித் தொடரில் சிறப்பாட்டக்காரராக எம்.ஐ.கபீர் என்ற மாணவன் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அணித் தலைவர் எம்.ரி. பாயிஸ் இறுதியாட்டத்தில் கோல் அடித்தவர்கள் ஏ.எம். அன்ஸார், எம்.எம். தஸ்லீம் ஆகியோர் ஆகும்.

- இப்போட்டியில் மாணவர்களை மிகச் சிறப்பாக பயிற்றுவித்தவர் எம்.எம். முகைதீன் ஆசிரியர் ஆகும். இதற்கு எம்.எச்.எம். நஸீர் ஆசிரியரும் பங்களிப்பு செய்தார். மாணவர்களை அழைத்துச் சென்று வெற்றிவாகை சூடுவதில் பங்களிப்புச் செய்த ஆசிரியர்கள் எம்.எல்.ஏ. சத்தார், யூ. நூகுலெப்பை, எச்.எம். நிபாய் போன்றவர்களாவர். அதிபர் யூ.எல்.எம். ஜெயினுதீன் அவர்களின் வழிகாட்டல் இவ்வெற்றிக்கு முக்கிய காரணமாகும்.
- 2001ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட கால்பந்தாட்டச் சங்கத்தினால் (BDFA) 15 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் வலய மட்டத்தில் 1ம் இடத்தைப் பெற்று மாவட்ட மட்டத்தில் 2ம் இடத்தைப் பெற்றது. இது அதிபர் யூ.எச். முகம்மட் அவர்களின் வழிகாட்டலில் பெற்ற வெற்றியாகும்.

கிரிக்கட் :

- 1994ம் ஆண்டு மாவட்டச் சம்பியன்.
- 1993ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2001ம் ஆண்டு வரை கிரிக்கட் போட்டியில் மாவட்ட சம்பியன் 2002ம் ஆண்டு 2ம் இடம்.
- 1997ம் ஆண்டு, 1998ம் ஆண்டு, 1999ம் ஆண்டு மாகாண மட்டப் போட்டியில் தொடர்ச்சியாக 3 முறை சம்பியனானது. 2002ம் ஆண்டு 3ம் இடம்.
- 1998ம் ஆண்டு அகில இலங்கையில் நடைபெற்ற போட்டியில் நான்காம் இடத்தைப் பெற்றது. இப் போட்டியில் கால் இறுதிப் போட்டியில் கொழும்பு ஜனாதிபதி வித்தியாலயத்தை தோற்கடித்தது பிரதானமாகும்.
- * 2001ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட கிரிக்கட் சபையினால் பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடத்தப்பட்ட மென்பந்து கிரிக்கட் சுற்றுப் போட்டியில் 19 வயதுப்பிரிவில் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

போட்டியில் மாவட்ட அணிக்காக தெரிவு செய்யப்பட்டு தம்புள்ள சர்வதேச கிரிக்கட் மைதானத்தில் நடைபெற்ற போட்டியில் கலந்து கொண்ட மாணவர்கள் எஸ்.எச். அஸ்பகான், யூ.ஐ. றபியுதீன், ஐ. றம்ஸி ஆகியோராவர்.

- 2002ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட கிரிக்கட் சபையினால் பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடத்தப்பட்ட 15 வயதிற்குட்பட்ட மாணவர்களுக்கான மென்பந்து கிரிக்கட் சுற்றுப்போட்டியில் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இப்போட்டியில் இனாமுல் ஹஸன் என்ற மாணவன் 27 ஓட்டங்கள் கொடுத்து 7 விக்கெட்டை கைப்பற்றினார். எச்.எம்.எம். நியாஸ் என்ற மாணவன் 91 ஓட்டங்களைப் பெற்றார்.
- 2003ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு பாடசாலை அணியில் இடம்பிடித்து மாத்தறையில் நடைபெற்ற கடினப்பந்து கிரிக்கட் போட்டியில் கலந்துகொண்ட மாணவர்கள் வி.ரி. இம்தியாஸ், எம்.எஸ். நிஸ்வான், கே.எம். ஹில்மி ஆகியோராவர்.
- 2002ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இனங்களுக்கிடையில் நல்லுறவை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் மட்டக்களப்பு மாவட்ட EHED நிறுவனம் நடாத்திய சமாதன மென்பந்து கிரிக்கட் போட்டியில் வெற்றிபெற்று சம்பியனானது.

எல்லே :

01. 1993ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2002ம் ஆண்டு வரை எல்லே போட்டியில் தொடர்ச்சியான மாவட்ட சம்பியன் 2003ம் ஆண்டு 2ம் இடம். இக்காலப்பகுதியில் (93, 95ம் ஆண்டு) அணித் தலைவராக செயற்பட்டவர் எச்.எம்.எம். மாஜித்.
02. 1996, 1997ம் ஆண்டுகளில் மாகாண மட்டப்போட்டியில் 2ம் இடத்தைப் பெற்றது.
03. 1998, 1999, 2000, 2001ம் ஆண்டுகளில் எல்லே போட்டியில் தொடர்ச்சியாக மாகாணச் சம்பியனானது. எல்லே விளையாட்டுக்குப் பேர்போன திருகோணமலை அபேபுர சிங்கள மகா வித்தியாலய அணியை வெற்றி கொண்டது.
04. 2002ம் ஆண்டு மாகாண மட்டத்தில் அரையிறுதியாட்டத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு வேறு இரு பாடசாலை மாணவர்களுக்கு

இடையே ஏற்பட்ட குழப்பநிலை காரணமாக எல்லே போட்டி நடைபெறவில்லை. இதனால் இவ்வாண்டில் வெற்றி வாய்ப்பு தவறி விட்டது.

05. 2003ம் ஆண்டு மாகாண மட்டத்தில் சம்பியனாகியது. இதனால் தொடர்ச்சியாக 5 முறை மாகாண சம்பியன் பெற்றது. வடகிழக்கில் உள்ள எந்தவொரு பாடசாலையும் இந்த பெறுபேற்றை பெறவில்லை.
06. 2003ம் ஆண்டு அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கிடையில் 19 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கான எல்லே போட்டி றாகம பெசிலிகாமைதானத்தில் நடைபெற்றது. இதில் எமது பாடசாலை 3ம் இடத்தைப் பெற்றது. எல்லே விளையாட்டு சிங்களவர்களுக்கே தனித்துவமான ஒரு விளையாட்டாகும். இதுவரை வடகிழக்கைச் சேர்ந்த வேறு எந்தப் பாடசாலையும் இவ்வாறான ஒரு வெற்றியை எல்லே போட்டியில் பெற்றிருக்கவில்லை. கால் இறுதியாட்டத்தில் சென்றமுறை அகில இலங்கை ரீதியில் 1ம் இடத்தைப்பெற்ற வடமேல்மாகாண கந்தளாய் பாடசாலை அணியை இலகுவாக வெற்றி கொண்டு அரையிறுதியாட்டத்தில் கம்பஹா ஆண்டியம்பளம் பாடசாலை அணியுடன் தோல்வியுற்று 3ம் இடத்துக்கான போட்டியில் சென்றமுறை 3ம் இடத்தைப்பெற்ற வடமேல் மாகாண பாடசாலையை வென்று 3ம் இடத்தைப் பெற்றது. இது யூ.எச். முகம்மட்ட அதிபர் அவர்களின் வழிகாட்டலில் எம்.எம். முகைதீன் ஆசிரியரின் பயிற்றுவிப்பும், ஏ. ஜெயகரன் ஆசிரியரின் உதவியும் காரணமாகும்.

ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலையின் விளையாட்டுத்துறை வளர்ச்சியை நோக்குகின்றபோது 1992 முதல் 2003 வரையுள்ள காலம் விளையாட்டுத்துறை வரலாற்றில் இக்கல்லூரி எழுச்சிபெற்ற காலமாகும். இதற்குக் காரணம் இப்பாடசாலையில் தியாகத்துடன் செயலாற்றும் ஆசிரியர்களான ஜனாப். எம்.எம். ஜஃபர் ஹுசைன், ஜனாப். எம்.எம்.முகைதீன், ஜனாப்.எம்.ஐ. நூர்முஹம்மட், ஜனாப். எம்.பி.எம்.ஏ. ஸக்கூர், ஜனாப்.எம்.எல்.ஏ. சத்தார், ஜனாப்.எஸ்.எம்.எம். நவாஸ், ஜனாப்.எச்.எம். நிபாய் போன்றவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இவர்களில் மிகவும் சிறப்பக்குரியவர்களாக முன்னின்று உழைத்த முதன்மையானவர் ஜனாப். எம்.எம்.முகைதீன் ஆசிரியர் என்பது நன்றியுடன் நினைவு கூரப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

தகவல்: ஜனாப்.யூ.எச்.முகம்மத் (அதிபர் அலிகார் N.S)
ஜனாப்.எம்.எம்.பரீத் (பிரதி அதிபர் அலிகார் N.S)
ஆக்கம்: ஜனாப்.எம்.சீ.முகம்மத் (ஆசிரியர்)
ஜனாப். எஸ்.எம்.எம்.முகைதீன் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)
அல்ஹாஜ். எம்.ஏ.சீ.ஏ. லத்தீப்
ஜனாப். எஸ்.எம்.எம். இப்றாகீம் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)

3. மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலயம்

பாடசாலைகளுக்கிடையிலான அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் கலந்து கொண்டோர் விபரம்.

ஆண்டு	வயதுப்பிரிவு	பெயர்	நிகழ்ச்சி
1996	13 ஆண்	கே. றபாய்தீன்	200 மீற்றர்
1996	13 பெண்	ஆர். நிகானா எஸ். டப்ளியூ. பரீனா வீ.நி. நஸ்லியா ஏ. சி. மௌசியா	4 x 100 மீற்றர்
1996	13 பெண்	எஸ். எச். பவ்சல் வரீனா	100 மீற்றர்
2000	13 ஆண்	யூ. எல். கலால்தீன்	100 மீற்றர்
2000	13 ஆண்	யூ. எல். கலால்தீன்	200 மீற்றர்

(தகவல் எம். எச். எம். நஸீர் ஆசிரியர்)

அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயம்

பாடசாலைகளுக்கிடையிலான தேசிய ரீதியில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் கலந்து கொண்டோர் விபரம்.

ஆண்டு	பெயர்	நிகழ்ச்சி	பெற்ற இடம்
1985	யு. அலீஸ்	100 மீற்றர்	3
1993	ஏ.எச். நாஹூர்	100 மீற்றர்	5
1994	ஏ.எச்.நாஹூர்	100 மீற்றர்	4

(தகவல் எம். எஸ். அபுல் ஹஸன், அதிபர்)

அரசியல் வரலாறு

எமது பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் எண்ணக்கரு உருவாகத் தொடங்கிய காலகட்டத்தினை இலங்கையின் சட்டவாக்கக் கழகம் (Legislative council of ceylon) உருவாகத் தொடங்கிய காலமான 1833 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வரையறுப்பது பொருத்தமானதாக அமையும். இதற்கு முந்திய காலங்களில் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் மீது ஆட்சி செலுத்தப்பட்டுவந்தாலும் அரசியல் என்ற எண்ணக்கரு தெளிவுபடுத்தத் தக்கதாக இருக்கவில்லை.

1889 இல் இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கான நியமனப் பிரதிநிதி, Arthor Grodon என்பவரால் நியமிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்தே முஸ்லிம் சமூகத்திற்கான அரசியல் கதவு திறக்கப்பட வாய்ப்புண்டாயிற்று.

1908-1911 காலப் பகுதிக்குரிய சட்டவாக்கக் கழகத்தில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக முன்னாள் பாராளுமன்ற அமைச்சரான எம். எச். முகம்மத் அவர்களின் பாட்டனார் டபிள்யூ. எம். அப்துல் றகுமான் நியமனம் செய்யப்பட்டார். பின்னர் 1912, 1916, 1917 சட்டவாக்கக் கழகங்களில் டபிள்யூ. எச். அப்துல் றகீம், என். எச். எம். அப்துல் காதர் ஆகியோரும் 1920-1924 காலப் பகுதியில் 3 நியமன உறுப்பினர்களாக சேர் OLM மாக்கான் மாக்கார், எம். ரி. அக்பர், என். எச். எம். அப்துல் காதர் ஆகியோரும் நியமிக்கப்பட்டனர். இதில் OLM மாக்கான் மாக்கார் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியவேளை தமிழ் மக்களுக்காக மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஈ. ஆர். தம்பிமுத்து தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார்.

இவ்வாறான தேசிய அரசினூடாகவே எமது சமூகத்தின் அரசியல் பிரதிநித்துவமும் எமதாரின் அரசியல் பணியும் தொடங்கியது எனலாம். 1931 ஜூலை முதல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட டொனமூர் அரசியல் யாப்பின் அரசு கழக (State council) அறிமுகத்துடன் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு மூலம் 50 உறுப்பினர்களுக்கான தேர்தல் தொடங்கியது. ஆயினும் வாக்களிக்கும் நிபந்தனையின்படி எமது சமூகத்தில் 4 வீதத்தினர் மட்டுமே வாக்களிக்கும் தகைமை பெற்றிருந்தனர்.

1931-1935 முதலாவது அரசு கழகத்தில் மட்டக்களப்பு தெற்குத் தொகுதியின் ஒரேயொரு முஸ்லிம் உறுப்பினராக சேர் எச். எம். மாக்கான் மாக்கார் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன் தொலைத்தொடர்பு சேவைகள் அமைச்சராகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக சுப்பிரமணியம் மயில்வாகனம் முதலியார் மட்டக்களப்பு - திருமலை பகுதிகளுக்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இரண்டாவது அரசு கழகத்தில் மட்டக்களப்பு-திருமலைக்குரிய தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளாக கனகரத்தினம் சின்னக்குட்டி உடையார் (1936-1938) பின்னர், தர்மரத்தினம் சபாபதிப்பிள்ளை (1938-1947) மட்டக்களப்பு தெற்குப் பிரதேசத்திற்கு தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

1943 இடைத் தேர்தலில் மட்டக்களப்பு - திருமலைப் பகுதியில் நல்லையாவல்லிபுரம் என்பவர் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார். இவ்வாறு சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட கால இப் பிரதேச அரசியலில் நியமனம், தேர்தல் என்பன மூலம் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளே தெரிவுசெய்யப் பட்டிருந்தனர். இவர்களைத் தெரிவு செய்வதில் எமது பிரதேச மக்கள் மத்தியில் இன, மத வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை.

1936 அரசு கழக தேர்தலில் முஸ்லிம் வேட்பாளர் எவரும் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. ஆயினும் சேர் ராசிக் பரீட், ரீ. பீ. ஜாயா ஆகியோர் தெரிவாகினர். பௌத்த ஆதிக்கம் கொண்ட அமைச்சரவையின் மதியுரைக்கேற்ப தேசாதிபதியே இந் நியமனங்களைச் செய்தபடியால் தெரிவுசெய்யப்படவர்களிடம் சமூக உணர்வை விட கடப்பாட்டு உணர்வே மேலோங்கியிருந்தது. இதனால் சமூகத்தின் அபிலாசை களோடு சிறுதும் பரிச்சயமற்ற முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் தோன்ற வழியேற்பட்டது.

1945.02.05 ஆம் திகதி அகில இலங்கை முஸ்லிம் அரசியல் மாநாடு சோல்பரி ஆணைக்குழுவைச் சந்தித்து சிறுபான்மையினருக்கான பிரதிநிதித்துவத்தைப் பாதுகாக்க அரசியலமைப்பை உருவாக்குமாறு

கோரியது. இதன் பின்னர் உருவான சோல்பரி யாப்பின் 29 (2), (13) ஆகிய பிரிவுகள் சிறுபான்மை இனப் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்தன. ஆயினும் 1970 முதலாம் குடியரசு யாப்பு மூலம் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசினால் இவ்வுரிமை மறுக்கப்பட்டது.

1947 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சோல்பரி யாப்பின் கீழ் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்வதற்கான முதலாவது பொதுத் தேர்தல் நியமனப் பத்திரம் 26.07.1947 இல் கோரப்பட்டது. இதன்படி 89 தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு 95 பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். ஏறாவூர் கல்குடாத் தேர்தல் தொகுதியுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இக் காலத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பதிவு செய்யப்பட்ட ஓர் அரசியல் கட்சியாக இருந்தது. இத் தேர்தலில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வீ. நல்லையா மாஸ்டருக்கு முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஆதரவளிக்க வேண்டுமென ஏறாவூரின் தலைமை மீராலெவ்வை முகாந்திரம் கோரியிருந்ததால் இவ்வூர் மக்கள் அவரை முழுமையாக ஆதரித்து வெற்றிபெறச் செய்தனர். இத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட கொழும்பைச் சேர்ந்த MAC சாலி என்பவர் தோல்வி அடைந்தார்.

இரண்டாவது பொதுத் தேர்தல் 1952 மே மாதம் 24, 25, 26, 30 ஆம் திகதிகளில் நடைபெற்றது. ஊர்த் தலைமையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க நல்லையா மாஸ்டருக்கே இத் தேர்தலிலும் ஆதரவு வழங்கப்பட்டது. மீராலெவ்வை முகாந்திரம் தனது புகைப்படத்துடன் கூடிய துண்டுப் பிரசுரமொன்றின் மூலம் நல்லையா மாஸ்டருக்கு ஆதரவளிக்கும்படி கோரியிருந்தார். (இத் துண்டுப் பிரசுரம் 20.05.1952 இல் வெளியிடப்பட்டது) நல்லையா மாஸ்டர் அவர்களுக்கே அமோக வெற்றி கிடைத்தது. நல்லையா மாஸ்டர் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் ஊர்த் தலைமையோ அல்லது அரசியல் பிரதிநிதியோ ஊரின் அபிவிருத்தி, முன்னேற்றம் என்பவற்றில் கரிசனை செலுத்தவில்லை.

மூன்றாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் 1956 ல் நடைபெற்றபோது 1952ல் பதிவுசெய்யப்பட்ட சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி SWRD பண்டாரநாயக்கா மூலம் முதற் தடவையாக ஆட்சி பீடமேறியது. இக் காலப் பகுதியில் ஏறாவூரில் ஓரளவு அரசியல் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. Better Living Society எனப்படும் நல்வாழ்வுச் சங்கம் அரசியல், சமூக, கலாசார விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காக இக் காலத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இத் தேர்தலில் ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் கல்குடாத் தொகுதியில் சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றார். பெரும்பாலும் கட்சி ரீதியான அரசியலை விட தனிநபர் ரீதியான அரசியலை செல்வாக்குச் செலுத்தியது. தனது வெற்றியைப்பற்றி ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் மீராகொலனி குடியேற்றத் திட்டத்தை உருவாக்கினார். 1956 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்களுக்கெதிராக வி. நல்லையா, கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம், சிவஞானம் ஆகியோர் போட்டியிட்டாலும் மாக்கான் மாக்கார் அவர்களுக்கே வெற்றி கிடைத்தது.

இக்காலப் பகுதியில் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டு தந்தை செல்வா வெளியேறி தமிழரசுக் கட்சியை ஆரம்பித்த போது ஏறாவூரைச் சேர்ந்த கலந்தர் செய்யத் முகம்மத் எனப்படும் செய்யின் போடியார் அவர்களும் அக் கட்சியில் ஓர் ஆரம்பகால உறுப்பினராக இணைந்து கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் தனது சகோதரர் மர்ஹூம் கே.எம். முஸ்தபா (கிராம சேவையாளர்), மற்றும் சிலரையும் கட்சியின் உறுப்பினராக்கி அன்றைய ஆட்சிக்கெதிராக தமிழரசுக் கட்சி நடாத்திய அறப் போராட்டங்களிலும் பங்கு கொண்டுள்ளார். சிங்கள 'ஸ்ரீ' எழுத்தை நீக்க வேண்டுமென்று தந்தை செல்வா தலைமையில் காலிமுகத் திடலில் 1958ல் நடந்த சத்தியாக் கிரகத்தில் பங்கேற்று இவரும் இவரின் சகோதரரும் பொலிஸாரின் குண்டாந்தடிப் பிரயோகத்துக்குட்பட்ட சம்பவம் இவ்வூரில் அன்று பரவலாக அடிபட்ட செய்தியாகும். செய்யின் போடியார் அவர்கள் தனது இறப்பு வரை தமிழரசுக்கட்சிக்கு விசுவாசமாக இருந்தார் என்பதும் வடக்குக் கிழக்கில் இடம்பெற்ற அக்கட்சி சார்பான தேர்தல் மேடைகளில் இவரும் ஒரு பேச்சாளராக கலந்துள்ளதோடு, அக்கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் நெருங்கிய பரிச்சயமும் கொண்டிருந்தார். (ஏறாவூர் பட்டின சபை உறுப்பினராகவும் இவர் பதவி வகித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது).

நான்காவது, ஐந்தாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் 1960 மார்ச், 1960 ஜூலை ஆகிய மாதங்களில் இடம்பெற்றன. இவ்வேளை ஏறாவூர் மட்டக்களப்பு தேர்தல் தொகுதியுடன் இணைக்கப்பட்டு இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதிக்கப்பட்டது. காத்தான்குடி, ஏறாவூர் ஆகிய இரு பிரதேசங்களும் வர்த்தகம், விவசாயம் ஆகிய ஜீவனோபாயத் துறைகளின் மூலம் வேறுபட்டிருந்ததைப் போல இரு ஊர்களும் இணைந்து ஒரு

பிரதிநிதியைத் தெரிவு செய்யும் அளவுக்கு சுமுகமான உறவும் காணப் படாமையால் அல்ஹாஜ் A. H. மாக்கான் மாக்கார் இப் பிரதேசங்களின் பொதுவான அரசியல் தலைமையாக அமைந்திருந்தார்.

ஆறாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் 1965 மார்ச்சில் நடைபெற்ற போது அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் தனது ஆசிரியத் தொழிலைத் துறந்து முழுநேர அரசியல்வாதியாகக் களத்திலிறங்கினார். இடதுசாரிக் கொள்கையுடைய சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் அமைப்பாளராக மாறி கல்குடாத் தொகுதியில் சுதந்திரக் கட்சியில் போட்டியிட்டார். இத் தேர்தலில் இவருக்குத் தோல்வியேற்பட்டாலும் ஏறாவூரின் நாயகனாக முழு இலங்கையிலும் பிரபலமானார். இத் தேர்தலில் ஏ. லத்தீப் சின்ன லெப்பை (மர்ஹூம் றில்லி சின்னலெப்பையின் தந்தை) ஐ. தே. கட்சியின் இரண்டாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக மட்டக்களப்புத் தொகுதிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் தோல்வியடைந்தார்.

1970 இல் நடைபெற்ற ஏறாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் மிகப் பரபரப்பானதாகவும் கலவரத்தை ஏற்படுத்தியதாகவும் அமைந்தது. எமது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வேட்பாளராக மட்டக்களப்பு இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். காத்தான்குடி மக்கள் ஐ. தே. க. சார்பில் போட்டியிட்ட ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்களை ஆதரித்ததனால் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்கள் தோல்வியடைய நேர்ந்தது. இவரின் தோல்வி, இவ்விரு ஊர்மக்களிடையே கசப்புணர்வைத் தோற்றுவித்தது.

காத்தான்குடியின் முன்னாள் பட்டினசபைத் தலைவராயிருந்த காசிம் ஹாஜியார், மற்றும் ஜின்னா ஹாஜியார், அப்துல் மஜீத் ஹாஜியார் முதலியோர் ஆரம்பத்தில் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவதாகக் கூறி, இறுதியில் கைவிட்டமையே இத் தோல்விக்குக் காரணம் எனக் கருதப்பட்டமை, இக் கசப்புணர்வுக்கு அடிப்படை யாகியது.

அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் (86,681) சமஷ்டிக் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்ட சி. இராசதுரை 27661 வாக்குகளையும், சுயேச்சை உறுப்பினரான பி. ஆர். செல்வநாயகம் 23082 வாக்குகளையும் பெற்று வெற்றிபெற்றனர். ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் 17015 வாக்குகளையும் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் 14805 வாக்குகளையும் பெற்றனர்.

இத் தேர்தல் முடிவு இப்பிரதேச மக்கள் தமது முஸ்லிம் பிரதிநிதித்து வத்தை இழப்பதற்கு வழியேற்படுத்தியது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத் துக்குக் கிடைக்கவேண்டிய முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் போவதை ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்கள் விரும்பியிராத போதிலும் பிரதேச வேறுபாட்டை மனதிலிருத்திக் கொண்ட சில விஷயங்களின் தூண்டுதலினாலேயே அவர் இத்தேர்தலில் இறங்கினார்.

நடைபெற்று முடிந்த இத் தேர்தலில் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசு பதவியேற்றதனால் கட்சியின் மாவட்ட அமைப்பாளர் என்ற வகையில் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்கள் இப் பிரதேசத்துக்கு பல்வேறு சேவை களை ஆற்ற முடிந்தது.

7 வருட சுதந்திரக் கட்சியின் ஆட்சியின் பிறகு எட்டாவது பாராளு மன்றத் தேர்தல் ஜூலை 1977 இல் நடைபெற்றது. மர்ஹூம் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் தேசிய அரசியல் பிரவேசத்திற்கு வழிவகுத்தது இத் தேர்தலாகும். கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தது போன்று காத்தான்குடி-ஏறாவூர் பிரதேச வேறுபாடு தூண்டப்பட்டுவிடக்கூடாது என்று கருதிய எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்கள் கல்வியமைச்சராயிருந்த மர்ஹூம் பதியுத்தின் மஹ்மூத் அவர்களுக்கு தனது சந்தர்ப்பத்தை விட்டுக்கொடுத்தார். இவ்வூரின் படித்த சமூகம் தமது முழுமையான ஆதரவை பதியுத்தின் அவர்களுக்கு வழங்கிய அதேவேளை டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களிடம் ஆதரவை வேண்டினின்றார். (கொழும்பிலிருந்த பத்தாஹ் ஹாஜி யாரின் நிதி அனுசரணையுடன் களமிறங்கிய) பதியுத்தின் மஹ்மூத் அவர்களுக்கு பகிரங்க ஆதரவு இருந்தமையால், ஏறாவூரிலிருந்து போட்டியிட்ட பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களுக்கு அரசியல் கூட்டங்களை சுதந்திரமாக நடாத்துவதற்கு முடியவில்லை. கூட்டங்களுக்குக் கல்லெறியப்பட்டதுடன் ஆதரவாளர்களும் தாக்கப்பட்டனர். ஆனால், பரீட் மீராலெவ்வை வன்னிமைப் பரம்பரையில் வந்தவர் என்பத னாலும் மீராலெவ்வை வலியுல்லாஹ் அவர்கள் மீது ஏறாவூர் மக்களுக்கு இருந்து வந்த பற்றின் காரணமாகவும் பாமர மக்கள் மத்தியில் அவர்களுக்கு செல்வாக்கிருந்தது. ஏறாவூரில் இருந்த செல்வாக் குடன் தமிழ் மக்களின் கணிசமான வாக்குகளையும் பெற்று மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தின் இரண்டாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார். இவர் பெற்ற வாக்குகள் 25345 ஆகும். அல்ஹாஜ் பதியுத்தின் மஹ்மூத் அவர்கள் 21275 வாக்குகளைப் பெற்று நான்காவது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார்.

ஏறாவூரின் அரசியல் தலைமைத்துவம் ஐ. தே. கட்சிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தினூடாக ஆரம்பமாகியது. கிராமிய அபிவிருத்தி அமைச்சராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்கள் இவ்வூரின் அரசியல் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் பாடுபட்டார். இவர் தூரநோக்கும் சுயமரியாதையும் மிக்க அரசியல் தலைவராக இருந்து சேவையாற்றினார்.

1978 ஆம் ஆண்டு குடியரசு யாப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அப்போது ஜனாதிபதியாயிருந்த திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தனா அவர்கள் தனது ஆட்சிக் கால முடிவில் அடுத்த தேர்தலை நடத்தாது அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் பொதுஜன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பை நடாத்தினார். 1982.12.22 ஆம் திகதி நடைபெற்ற இத்தேர்தலின்படி பாராளுமன்ற ஆயுட்காலம் மேலும் 6 வருடங்களுக்கு நீடிக்கப்பட்டது. இத் தேர்தலில் ஐ. தே. கட்சி விளக்குச் சின்னத்தில் போட்டியிட்டு 3141223 வாக்குகளைப் பெற்றது. மட்டக்களப்பு தேர்தல் தொகுதியிலிருந்து 21675 வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டன. ஏறாவூரில் 85 வீத வாக்குகள் விளக்குச் சின்னத்துக்கே அளிக்கப்பட்டன. பாராளுமன்ற ஆட்சிக் காலத்தை நீடித்தலுக்கு ஆதரவாக ஆம் என்பதற்கு விளக்குச் சின்னமும், எதிராக இல்லை என்பதற்கு முட்டிச் சின்னமும் பிரடகனப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

1981 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளுக்கான தேர்தல் நடைபெறவிருந்த வேளை சுதந்திரக் கட்சி சார்பில் வேட்பாளர்களை இம் மாவட்டத்தில் நிறுத்துவதற்கான தேர்வுக் குழுவில் முன்னாள் சுதந்திரக் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஹலீம் இஸாக், முன்னாள் செனட்டர் டிக்சன் சில்வா ஆகியோர், தலைமை வேட்பாளராக, 1970 இல் சுயேச்சையில் வெற்றிபெற்று பின்னர் சுதந்திரக் கட்சியில் இணைந்த, தேசிய அரசு பேரவை உறுப்பினர் திரு. இராஜன் செல்வநாயகத்தைத் தெரிவுசெய்தனர். இம்மாவட்டத்திற்கு சிறீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியை அறிமுகப்படுத்தி அதற்காக உழைத்த எம். ஏ. சீ. ஏ. றகுமான் அவர்கள் இரண்டாவது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டதனால் அவர் இக் கட்சியிலிருந்து இராஜினாமாச் செய்தார். இதன் பின்னர் ஏறாவூரின் அரசியல் தலைமையை ஏற்றிருந்த டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களின் கரங்களுக்கு வலுவூட்டும் வகையில் அவரோடு இணைந்துகொண்டார். இவர்கள் இருவரும் ஒரே பொது மேடையில் ஒன்றாக அமர்ந்ததன் மூலம் இங்கிருந்த பகைமைகள்

அகன்றன. எம்மையேசிய றகுமான் (எம். ஏ. சீ. ஏ. றகுமான்) இன்று எம்மை நேசித்தார் என பரீட் மீராலெவ்வை பேசியபோது மக்கள் கரகோசம் எழுப்பி மகிழ்ந்தனர்.

1985 இல் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களின் மறைவைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்ப ஐ. தே. க. அரசு முயன்றபோது அவரது சகோதரர் அப்துல் றஸ்ஸாக் அவர்களை நியமனம் செய்ய ஒரு சாராரும் எம். ஏ. சீ. ஏ. றகுமான் அவர்களை நியமனம் செய்ய மற்றொரு சாராரும் முயன்ற வேளை செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா நியமிக்கப்பட வேண்டுமென ஒரு சாரார் கருதினர். ஆனால், றிஸ்வி சின்னலெவ்வை அவர்களுக்கே ஐ. தே. க. நியமனம் வழங்கியது.

இவ்வூரின் அரசியல் வரலாற்றில் 1977 க்குப் பின்னர் ரோகண விஜேவீர தலைமையில் அரசியல் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே. வீ. பீ.) எம். ஏ. இக்பால் டெயிலர் என்பவரின் மூலம் ஏறாவூரில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இக்கட்சிக்கு எமதுரில் பெருமளவு ஆதரவு இருக்கவில்லையென்றபோதும் இக் கட்சியின் கொள்கைகளால் கவரப்பட்ட சில இளைஞர்கள் 1982 ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது இக் கட்சிக்கு ஆதரவளித்தனர். அதுமட்டுமன்றி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வாவின் தலைமையிலான ஸிறீநீணை கட்சியின் உறுப்பினராயிருந்த முன்னாள் பட்டின சபை உறுப்பினர் இல்யாஸின் போடியாரின் மகன் இஸ்மாயில் மாஸ்டர் ஏறாவூரில் அறிமுகம் செய்திருந்தார். என். எம். பெரேரா, விவியன் குணவர்த்தனா ஆகியோரை இங்கு வரவழைத்து பட்டின சபைக்கு முன்னாலுள்ள கடையொன்றில் அலுவலகமும் திறந்துவைக்கப் பட்டது.

1989 பாராளுமன்றத் தேர்தலானது ஏறாவூரை ஒரு பல்முனை அரசியல் களமாக இயங்கவைத்தது. சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ், ஈழ மாணவர் புரட்சிகர அமைப்பு (EROS) ஆகிய கட்சிகள் தமது வேட்பாளர்களைக் களமிறக்கியிருந்தன. இது 1983, 1985 இனக் கலவரங்கள் தேசிய கட்சிகளின் மீதான அவ நம்பிக்கையை ஏறாவூர் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியிருந்த காலமாகும். மர்ஹூம் எம். எச். எம். அஷ்ரப் அவர்களின் தலைமையிலான முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தனது முதலாவது தேர்தலில் அப்போது கொழும்பில் சட்டத்தரணியாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த எஸ். எம். எம். பஷீர் (LLB) அவர்களைக் களமிறக்கியது. விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தைப்

பாதுகாக்கவேண்டுமாயின் காத்தான்குடி, ஏறாவூர், கோறளைப் பற்று ஆகிய மூன்று முஸ்லிம் ஊர்களும் ஒன்றிணைய வேண்டும். எனவே ஈராண்டு சுழற்சி முறை என்ற கோட்பாட்டினை இம் மூன்று ஊர் மக்கள் மத்தியிலும் முன்வைத்த மர்ஹூம் அஷ்ரப் அவர்கள் ஏறாவூரின் முதன்மைப் பிரதிநிதியாக எஸ். எம். எம். பஷீர் அவர்களையும் காத்தான்குடியின் முதன்மைப் பிரதிநிதியாக எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களையும் கோறளைப்பற்று முதன்மைப் பிரதிநிதியாக முகைதீன் அப்துல் காதர் அவர்களையும் கொண்டு எட்டுப் பேர் கொண்ட பட்டியலைச் சமர்ப்பித்திருந்தார். அதில் நிரப்பு வேட்பாளராக சட்டத்தரணி எம். வை. அப்துல் லத்தீப் அவர்களும் இடம்பெற்றிருந்தார். இத் தேர்தலின் போது சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அமைப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டிருந்த செய்யித் அலி ஸாஹிர் மெளலானா அவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியிலும், ஐ. தே. கட்சி சார்பில் மர்ஹூம் எம். எஸ். அப்துல் றஸ்ஸாக் ஆகியோரும் போட்டியிட்டனர். மேலும் ஆயுதக் குழுவாக இருந்து அரசியல் கட்சியாக மாற்றம் பெற்ற EROS கட்சியின் சார்பில் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாஜுத் போட்டியிட்டார். இத் தேர்தலில் பல ஆயுதக் குழுக்கள் அரசியல் கட்சிகளாகிப் போட்டியிட்டதனால் மாற்றுக் கட்சிகளுக்கு அச்சுறுத்தல்கள் ஏற்பட்டன.

சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஈராண்டு சுழற்சி பிரதிநிதித்துவ முறை, தேசியக் கட்சிகளும் ஆயுதக் குழுக்களிலிருந்து புறப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளும் முஸ்லிம்கள் மீது ஓரவஞ்சனையாக நடந்துகொண்டமை போன்ற காரணங்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பில் பிரதிநிதியொருவர் தெரிவுசெய்யப்படுவதற்குத் தூண்டுதலாய் அமைந்தன.

கட்சிக்கு மாத்திரம் வாக்களித்தால் போதுமானது பிரதிநிதிகள் வாக்காளர் தொகைக்கேற்ப 3 ஊர்களிலிருந்தும் முறையே ஒவ்வொரு இரண்டாண்டுகளுக்கும் தெரிவு செய்யப்படுவர் என்ற முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவரின் வாக்குறுதிக்கு மாற்றமாக விருப்பத் தெரிவு வாக்குகளை அதிகம் பெற்ற எம். எல். ஏ. எம். உறிஸ்புல்லாஹ் அவர்கள் இரு வருடங்களின் பின்னரும் தனது பிரதிநிதித்துவத்தை விட்டுக் கொடுக்காது தொடர்ந்தும் தனது பதவியைப் பிடித்துக்கொண்டார். இதனால் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் வரலாற்றில் நீதிமன்றப் படிக்களில் ஏறிய கறை படிந்த பக்கங்கள் உருவாகின.

இத் தேர்தல் முடிவின்படி ஏறாவூரின் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிரதிநிதி எஸ். எம். எம். பஷீர் அவர்கள் 4822 வாக்குகளையும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்ட செய்யித் அலி ஸாஹிர் மெளலானா 2614 வாக்குகளையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் போட்டியிட்ட நிஸ்வி சின்னலெவ்வை 3479 வாக்குகளையும் எம். ஏ. சீ. ஏ. நகுமான் 1838 வாக்குகளையும் எம். எஸ். அப்துல் றஸ்ஸாக் 1544 வாக்குகளையும் பெற்றிருந்தனர். மேலும் ஈரோஸ் இயக்கம், சுயேச்சைக் குழு - 1 இல் போட்டியிட்ட பஷீர் சேகுதாஜுத் அவர்கள் அக்கட்சியின் 6வது இடத்தில் 8826 வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார். இவ்வாக்குகளில் பெருமளவானவை தமிழ் மக்களால் அளிக்கப்பட்டவையாகும். பின்னர் இவர் 26.10.1990 ல் ஈரோஸின் தேசியப் பட்டியலிலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார். இவர் 1994.08.24 வரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக செயற்பட்டார். 1987 ல் செய்யப்பட்ட இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கை 1990 ல் முறிவடைந்த போது ஈரோஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இராஜினாமாச் செய்த வேளை கௌரவ பஷீர் சேகுதாஜுத் அவர்கள் தேர்தல் ஆணையாளரால் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1994 ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தல் கடந்த தேர்தல்களை விட சற்று வித்தியாசமான விளைவையே ஏற்படுத்தியது. சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் இரண்டு வருட பிரதிநிதித்துவ விடயத்தில் வாக்கு மீறப்பட்டமை காரணமாக மீண்டும் மூன்று பிரதேசங்கள் மத்தியிலும் பிளவேற்பட்டது. இதன் விளைவாக சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் அதிருப்தியாளர்கள் எமது ஊரைச் சேர்ந்த ஒருவர் பாராளுமன்றம் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்பிய ஏனைய ஊர்மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து கடந்த தேர்தலில் SLFP யில் போட்டியிட்ட ஸெய்யித் அலி ஸாஹிர் மெளலானா அவர்களை ஐ. தே. கட்சி சார்பில் முதன்மை வேட்பாளராக்கிப் போட்டியிடச் செய்தனர். இவர் ஏறாவூர் மக்களின் அதிகப்படியான வாக்குகளையும் தமிழ் மக்களின் ஆதரவையும் பெற்று வெற்றியடைந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார்.

இவ்வேளை ஈரோஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்த பசீர் சேகுதாஜுத் அவர்கள் அக் கட்சியிலிருந்து விலகி 1994 ல் கல்முனையில் நடைபெற்ற முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் வைத்து, தலைவர் எம். எச். எம். அஷ்ரப் அவர்களின் முன்னால் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸில் இணைந்துகொண்டார்.

1994 பொதுத்தேர்தலில் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பில் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் போட்டியிட்டார்கள். இத் தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களில் பெரும்பாலானோர் எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்கியிருந்தனர். ஆனால் ஏறாவூரில் பெரும்பாலான மக்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் போட்டியிட்ட செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களை ஆதரித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்கள் மூன்று குழுக்களாகப் பிரிந்து நின்றனர். பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் புனர்வாழ்வு இணைப்பதிகாரியாக சிலகாலம் கடமையாற்றியதனால் அப் பதவியின் மூலம் அவர் பெற்றுக் கொடுத்த புனர்வாழ்வு மானிய நிதியுதவிகளைப் பெற்ற மக்களின் ஆதரவும் அவருக்கிருந்தன. இதனால் ஏனைய இருவரையும் விட ஏறாவூரில் இவர் பெற்ற விருப்பவாக்கு அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

இத் தேர்தல் முடிவன்படி செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் 11508 வாக்குகளையும் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் 7932 வாக்குகளையும் ஹாபிஸ் நலீர் அஹ்மத் அவர்கள் 4632 வாக்குகளையும் பெற்றனர். எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்கள் மாவட்ட ரீதியாக பெற்றிருந்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கை 12583 ஆகும்.

2000 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் கடந்த தேர்தலைப் போன்று ஐ. தே. கட்சி சார்பில் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களும் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பில் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்களும் போட்டியிட்ட அதேவேளை, வடக்கு-கிழக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எனும் கட்சி நாமத்துடன் சுயேச்சைக் குழு - 01 ல் சட்டத்தரணி எஸ். எம். எம். பஷீர் அவர்களும் களத்தில் இறங்கினார். இத் தேர்தலில் 14284 விருப்பு வாக்குகளைப் பெற்ற செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 8652 வாக்குகளைப் பெற்றிருந்த பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தேசியப் பட்டியலினூடாக பாராளுமன்ற உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்பட்டார்.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதரவுடன் ஆட்சியமைத்ததால் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் ஆளும் தரப்பு ஆசனத்திலும் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் எதிரணி ஆசனத்திலும் அமர்ந்தனர். பொதுஜன முன்னணி சார்பாகப் போட்டியிட்ட எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களுக்கும் ஏறாவூரில் கணிசமான வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன.

2000 ஆம் ஆண்டில் ஆட்சியமைத்த பொதுஜன முன்னணி அரசின் ஆட்சிக் காலம் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தனது ஆதரவை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டதைத் தொடர்ந்து முடிவுக்கு வந்தது. இதனால் 2001 இல் மீண்டுமொரு பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. வழமைபோன்று அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலும் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பிலும் போட்டியிட்டனர். கடந்த இரு தேர்தல்களிலும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது போல் இம்முறையும் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவார் என்ற அத்தீத நம்பிக்கை அனைவர் மத்தியிலும் காணப்பட்டபோதிலும் அவருக்கு வெற்றி கிடைக்காமல் போனமையும், கடந்த தேர்தலில் தோல்வி அடைந்த எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் வெற்றியடைந்தமையும் இத்தேர்தலில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாக அமைந்தன.

இத் தேர்தலில் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் 15246 வாக்குகளையும், பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் 5762 வாக்குகளையும் பெற்றனர். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்கள் பெற்றிருந்த வாக்குகள் 19785 ஆகும். தேர்தலில் வெற்றிபெறாத நிலையிலும் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் தேசியப் பட்டியல் உறுப்பினராக அக்கட்சியால் நியமிக்கப்பட்டு, ஆளும் ஐக்கிய தேசிய முன்னணியில் வீடமைப்பு பிரதியமைச்சராகவும் பதவியேற்றார். இதன் மூலம் ஏறாவூர் தனது வரலாற்றில் இரண்டாவது பிரதியமைச்சர் ஒருவரைப் பெற்றுக் கொண்டது. இத் தேர்தலில் சுயேச்சைக் குழுவில் போட்டியிட்ட சட்டத்தரணி எஸ். எம். எம். பஷீர் அவர்களால் மிகக் குறைந்த வாக்குகளையே பெற முடிந்தது.

2004 ல் மீண்டுமொரு பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தல் நிகழ்ந்தபோது ஐ. தே. கட்சியும், ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசும் செய்துகொண்ட உடன்பாட்டிற்கமைவாக அல்ஹாஜ் செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா தேர்தலில் போட்டியிடாது ஒதுங்கிக்கொண்டார். எனினும், தேர்தலின் பின் இவருக்கு ஐ. தே. கட்சியின் தேசியப்பட்டியலில் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்தது. இத் தேர்தலிலும் வெற்றிபெறாதிருந்த அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள், ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் - ஐக்கிய தேசியக் கட்சிகளின் இணக்கப்பாட்டிற்கமைவாக ஐ. தே. கட்சியின் தேசியப் பட்டியல் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இதேவேளை எதிர்பாராது நிகழ்ந்த சம்பவமொன்றின் காரணமாக தனது கட்சி நலனைக் கருத்தில் கொண்டு செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா தனது பதவியை இராஜினாமா செய்தார்.

இத்தேர்தலில் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் மூத்த சகோதரரான செய்யித் அப்துல் ரஹ்மான் ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வேட்பாளராக நின்று 4171 வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார். அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாஜுத் அவர்களுக்கு 20367 வாக்குகள் கிடைத்திருந்தன. இதே தேர்தலில் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட சட்டத்தரணி ஜனாப் எம்.வை. அப்துல் லத்தீப் அவர்களால் 6845 வாக்குகளையே பெற முடிந்தது.

டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை :

இவர் வன்னியனார் பரம்பரையில் மர்ஹூம் யூ. வீ. மீராலெவ்வை (முன்னாள் பட்டின சபைத் தலைவர்) அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வராக 18.04.1940 இல் பிறந்தார். முன்னாள் பலாங் கொடைத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் அமைச்சராகவும் விளங்கிய ஜனாப் எம். எல். எம். அபுசாலி அவர்களின் குடும்ப உறவில் சுவாரியத்தும்மா என்ற பெண்ணே அகமட் பரீட் அவர்களின் தாயாராவார்.

அஹமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்கள் தனது இளமைக் கல்வியை அன்றைய ஏறாவூர் மைனர் நோட் அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலையிலும், அதன் பின் எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டிக்களப்பு மத்திய கல்லூரியிலும் பயின்று, எச். எஸ். ஸி. வரை பதுளை ஊவாக் கல்லூரி, கொழும்பு மருதானை ஸாஹிராக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் பயின்ற பின் மருத்துவக் கல்விக்காக இந்தியாவின் கல்கத்தா நகருக்குச் சென்றார். கல்கத்தாவிலிருந்து டாக்டர் பட்டத்துடன் தாயகம் திரும்பிய அவர்கள் கொழும்பில் சிலகாலமும் ஏறாவூரில் இரண்டு வருடங்களும் இலவச வைத்தியப் பணியில் ஈடுபட்டுவந்தார். மருத்துவத் தொழிலில் முழுமையாக தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அரசியலில் தடம் பதிப்பதே இவரின் நாட்டமாயிருந்தது.

கல்கத்தா செல்லுமுன்பே மிக இளம் வயதில் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்ற உறுப்பினராக விளங்கிய இவர் ஊர் திரும்பிய பின் மீண்டும் பட்டினசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு அதன் தலைவராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 1965 தொடக்கம் 1967 வரை இப்பதவியை

வகித்த பரீட் அவர்கள், 1977 இல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு மட்டிக்களப்புத் தொகுதியின் இரண்டாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவானார்.

பாராளுமன்றத் தேர்தலில் அகமட் பரீட் அவர்களின் மேடைப் பேச்சுக்களும், தேர்தல் உபாயங்களும் அதிசயிக்கத் தக்கனவாக அமைந்திருந்தன. நாடறிந்த, உலகளந்த தலைவராயிருந்த அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் அவர்களுடன் போட்டியிட்டு, கடுமையான போட்டி போட்டிக்கிடையே பெறப்பட்ட இவரின் வெற்றியால் முழுத் தேசமே வியப்படைந்தது. அகமட் பரீட் அவர்களின் பாராளுமன்றப் பிரவேசம் அவரின் மேதாவிலாசத்தினை நாடறியவைத்தது. கனல் தெறிக்கும் கருத்தாழமிக்க உரைகளாலும் சமயோசித நடவடிக்கைகளாலும் அனைத்திற்கும் மேலாக அசாதாரணத் துணிகரத்தினாலும் கவரப்பட்டவர்களுள் முன்னாள் பேருவளைத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் சபாநாயகருமான அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. பாக்கீர் மாக்கார், முன்னாள் அமைச்சர் ஏ. ஆர். எம். மன்கூர், முன்னாள் அமைச்சர் காமினி திசாநாயக்க ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இவரின் ஆற்றலை அளந்தறிந்த அன்றைய ஜனாதிபதி திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா இவரை கிராமிய அபிவிருத்திப் பிரதியமைச்சராக நியமித்துக் கௌரவித்தார். முதன்முதலில் ஏறாவூரிலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினரான ஒருவர் பிரதி அமைச்சர் அந்தஸ்தையும் பெற முடிந்ததென்பது ஏறாவூருக்குக் கிடைத்த பெருமையாகும்.

அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக்கின் பிரதித் தவிசாளராகவும், அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிப முன்னணியின் முக்கியஸ்தராகவும் விளங்கிய டாக்டர் அகமட் பரீட் அவர்கள் தேசிய மட்டத்தில் முஸ்லிம் களுக்கு கல்வி, கலை, கலாசார, பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு தன்னாலியன்ற முழுப் பங்களிப்பினையும் வழங்கினார். 19.04.1974 இல் காத்தான்குடியில் பிரபல வணிகராக விளங்கிய அல்ஹாஜ் எம். ஈ. எம். முகம்மது காசிம் என்பவரின் புதல்வி சித்தி ஜெனீமாவைத் தன் மனைவியாகக் கரம்பிடித்த டாக்டர் அகமட் பரீட் ஒரு ஆண் மகனையும் இரு பெண் மக்களையும் பெற்றெடுத்தார்.

சன்மார்க்க நெறிமுறைகளில் இவர் மிகுந்த பற்றுக்கொண்டவர். அரசியல் காரணங்களால் இவ்வூர் இரண்டுபட்டிருந்த வேளையில் ஏறாவூர் ஆற்றங்கரை முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளியில் உள்ளூர் உலமாக்களின் பங்களிப்பின்றியே முப்பது தினங்கள் புகாரி ஸரீப்

வைபவத்தினைத் திறம்பட நடாத்தி மார்க்கச் சொற்பொழிவுகளையும் நடாத்தினார். இந் நிகழ்வு 1973 இல் நடைபெற்றது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இளம் பருவம் முதல் உரம்பெற்ற உள்ளமும் நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற நேருக்கு நேரான பேச்சும் நாட்டின் ஜனாதிபதியானும் அவருக்கு முன்னால் மனதில் பட்டதைப் பட்டவர்த்தனமாக கட்சுடக் கூறிவிடும் துணிவும் கறைபடியாத கரங்களும் வாய்மையும் வாதத் திறமையும் நினைத்ததை நிகழ்த்திக் காட்டும் அசாத்தியப் போக்கும் பிறரைக் கவரும் வசீகரமும் டாக்டர் அகமட் பரீட் அவர்களுக்குக் கிடைத்த அருட்கொடைகளாகும்.

இப் பிரதேச முஸ்லிம்களிடம் இவருக்கு எந்தளவு மதிப்பிருந்ததோ அதற்கு சற்றும் குறைவில்லாமல் இப் பகுதி தமிழ் மக்களிடமும் நன்மதிப்பு காணப்பட்டது. இவரது அரசியல் எதிரிகள் கூட இறுதிக் காலத்தில் நெருக்கமான நண்பர்களாக மாறினர். தனக்கெதிராக தேர்தலில் செயற்பட்டவர்களுக்கு பல உதவிகளை வழங்க முன் நின்றார். தனது ஆதரவாளர்களின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் தன்னை எதிர்த்தவர்களின் மக்களுக்கு வங்கி, பாடசாலை, கமநல சேவை, உள்ளூராட்சித் துறை, அஞ்சல்துறை முதலானவற்றில் வேலைவாய்ப்புக்களையும் வழங்கினார்.

இவரின் தனிப்பட்ட வாழ்விலும் அரசியல் வாழ்விலும் அசாதாரண சம்பவங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன. இவற்றை விளக்குவதாயின் அன்னாரின் தனிப்பட்ட வரலாறை தனி நூலொன்றாக வெளியிடுவதன் மூலமே விளக்கமுடியும்.

நீண்டகால சுகவீனத்தின்பாற்பட்டிருந்த டாக்டர் அகமட் பரீட் அவர்கள் மருத்துவ சிகிச்சை வெற்றியளிக்காமல் 1985.09.10 இல் தனது அநித்திய வாழ்வுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார். இவரின் ஜனாலா நல்லடக்கத்தில் ஊரே திரண்டிருந்தது. ஜனாலா ஏறாவூர் ஆற்றங்கரை முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாசலுக்கருகில் அன்னாரின் குடும்ப மையவாடியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்கள் இவ்வூருக்கு ஆற்றிய சேவைகள் :

முன்னாள் சபாநாயகர் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. பாக்கீர் மாக்கார் அவர்கள் தலைமையில் ஈராக் சென்ற தூதுக் குழுவினருடன் இணைந்துகொண்ட

டாக்டர் அகமட் பரீட் அவர்கள் பக்தாத்தில் முன்னாள் ஈராக் தலைவர் சதாம் ஹுசைன் அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்து, மட்டக்களப்புத் தொகுதி முஸ்லிம்களின் நிலையை விளக்கியதன் பயனாக ஏறாவூர் புறநகர்ப் பகுதியில் சதாம் ஹுசைன் கிராமமும் காத்தான்குடியில் கர்பலா நகரமும் அமைக்கப்பட்டன. இவை தவிர இவரது பொதுப் பணியின் பலனாக மிச் நகர், 30 வீட்டுத்திட்டம், றூகம் கிராமம் போன்றனவும் காத்தான்குடி பரீட் நகரும் குடி யேற்றக் கிராமங்களாகக் கிடைத்தன.

பாராளுமன்றத்தில் புனித அல்-குர்ஆன் வசனங்களை ஓதிக் காட்டி, அதற்கேற்ப அரசு உத்தியோகம் புரியும் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு, கணவனை இழந்தால் இத்தா கடமையை அனுஷ்டிப்பதற்காக விடுமுறை வழங்கப்படவேண்டும் என வாதாடி சட்ட ரீதியாக அதனைப் பெற்றுக்கொடுத்த பெருமை அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களுக்குரியது.

1978 இல் கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக ஏறாவூரில் வீசிய கடும் சூறாவளி அனர்த்தங்களிலும் 1985 இல் வயற் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட வன்செயல்களின் போதும் டாக்டர் அகமட் பரீட் அவர்கள் ஆற்றிய ராஜதந்திர அடிப்படையிலான செயற்பாடுகள் மெச்சத்தக்கவை.

ஏறாவூர் அகமட் பரீட் விளையாட்டரங்கு, அகமட் பரீட் வித்தியாலயம், நெசவு நிலையம், ஏறாவூர் பட்டின சபைப் புனரமைப்பு, புதிய வீதிகள் ஆக்கம் என பல்வேறு அம்சங்கள் ஏறாவூரில் சேவையின் சின்னங்களாய் மிளர்கின்றன. மட்டக்களப்பு, காத்தான்குடி, பாலமுனை, காங்கேயனோடை ஆகிய இடங்களில் இவர் மேற்கொண்ட பொதுப்பணிகள் இன்றும் இவர் புகழை எடுத்தியம்புகின்றன.

மர்ஹூம் டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களின் பாராளுமன்ற உரைகளிலிருந்து சில குறிப்புகள் :

1977 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்கள் 1986 இல் தான் வபாத்தாகும் வரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் பிரதி அமைச்சராகவும் இருந்து, எமது பிரதேச மக்களின் அபிவிருத்திக்காகவும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் அபிவிருத்திக்காகவும் குரல் எழுப்பிவந்தார். அவரின் பாராளுமன்ற உரைகளில் இருந்து சில பகுதிகள் இங்கு தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

1977 டிசம்பர் 16 இல்

கல்வி பற்றிய விடயத்துக்கு வருகிறேன். அது ஆரம்பக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி என மூன்றாக வகைப்படுத்தப்படலாம். ஆரம்பக் கல்வியைத் திட்டமிடுவது உள்நாட்டுக் குழுவினராயிருந்தால் மட்டுமே நாம் சிறந்த முகாமைத்துவத்தையும் சிறந்த அவதானத்தையும் செலுத்த முடியும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும். இரண்டாம் நிலைக்கல்வி இன்று பரீட்சை எழுதிச் சித்தியடைவதற்கான ஒரு பயிற்சிக் களமாகவே மாறிவிட்டது. இது உடையில் அழுக்குப்படாத அலுவல்க வேலைகளுக்காக இலிகிதர்களையும் பணியாளர்களையும் உருவாக்கும் நோக்கில் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டதாகும். இந்த அமைப்புதான் இன்றும் தொடர்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும். எமது நாட்டின் அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்டே கல்வி அமைய வேண்டும்.

1977 டிசம்பர் 19 இல்

அகதி என்ற பெயரால் இன்று உத்தரவில்லாமல் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் - தோட்டப் பகுதிகளிலே வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் - மட்டக்களப்பு பகுதியில் கொண்டு வந்து குடியேற்றப்படுகின்றார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு ஊற்றுச்சேனை கிராமாதிகாரி பிரிவிலே 200 புதிய கூப்பன்கள் பதியப்பட்டிருக்கின்றன. நான் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச்சொல்ல விரும்பவில்லை. கித்துள்வேவாப் பகுதியிலே இருக்கின்ற விவசாய உத்தியோகத்தரொருவரும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணியொருவரும் சேர்ந்து இரண்டு, மூன்று நாட்களாக இந்தக் கூப்பன்களை மாற்றும் வேலையிலே ஈடுபட்டு 200 புதிய கூப்பன்களை ஊற்றுச்சேனை கிராமாதிகாரி பகுதியிலே பதிந்திருக்கிறார்கள். இதை ஏன் செய்கின்றார்கள் என்றால், இன்று மட்டக்களப்பு பகுதி இரு அங்கத்தவர் வரக்கூடியதாக, தொகுதி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அடுத்த பொதுத் தேர்தலிலே முஸ்லிம் பிரதிநிதியொருவர் அங்கு தெரிந்தெடுக்கப்பட முடியாத வகையிலே திட்டமிட்டுத்தான் இதைச் செய்துவருகின்றார்கள். அரசாங்கம் இதனைக் கண்காணித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இத்திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், அடுத்த தேர்தலிலே முஸ்லிம்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கென ஒரு முஸ்லிம் பிரதிநிதியைத் தெரிவுசெய்ய முடியாத நிலை எமக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நான் இங்கே கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

1979 டிசம்பர் 19 இல்

மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்திலே சூறாவளி அடிப்பதற்கு முன்பு நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளை பிரதமர் அவர்கள் முன்வைத்திருந்தோம். என்னென்ன பிரச்சினைகளை முன்வைத்திருந்தோமோ அந்தப் பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் பிரதமர் அவர்களும் இந்த அரசாங்கமும் போதிய நிதி உதவி அளித்திருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் அன்று சூறாவளி அடித்த பின்னர் நிலைமை வேறுவிதமாகிவிட்டது. கிட்டத்தட்ட நூறு கோடி ரூபாவுக்கு அழிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் எங்களுடைய அபிவிருத்தி வேலைகள் தாமதப்பட்டிருக்கின்றன. அபிவிருத்தி வேலைகளைத் துரிதமாக நாங்கள் செய்து முடிக்கவேண்டும். இதற்கு பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர் வழிவகுக்கிறாரா என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. இருப்பினும் எங்களைப் பொறுத்த மட்டில் எமக்குக் கிடைக்கவேண்டியதை இந்த இடத்திலே கேட்பது எம்முடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன்.

1979 டிசம்பர் 19 இல்

அடுத்ததாக இந்த அமைச்சரவர்கள் இந்து சமய பரிபாலனத்துக்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விடயத்தை நான் இங்கே மிக ஆணித்தரமாக வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அமைச்சர்கள் தவிடுபொடியாக்கிவிடக்கூடாது. அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அமைச்சர்கள் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் துஷ்பிரயோகம் செய்துவிடக்கூடாது. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்களுக்கு டிரஸ்டிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார். இதை நான் வன்மை யாகக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன். அவருக்கு இந்துக் கலாசாரத்தையும் இந்து ஆலயங்களையும் பராமரிக்கும் பணி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்களைப் பராமரிக்க, அந்தப் பள்ளிவாசல்கள் சம்பந்தமாகக் கட்டளையிட மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதியோ அல்லது வேறு யாரோ, அவருக்கு அனுமதி வழங்கவில்லையென்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றஹ்மான்

ஏறாவூரின் கல்வி, கலாசார, சமூக, பொருளாதார, அரசியல், விவசாய, கூட்டுறவுத்துறைகளில் மாபெரும் மறுமலர்ச்சியை தோற்றுவித்த முன்னோடியும் பிரபல சமூக சேவையாளரும், தன்னலம் கருதா சேவையின் மூலம் புகழ் பெற்றவருமான, தனிப் பெருந்தொண்டரான அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றஹ்மான் (JP) அவர்களுக்கு வரலாற்றில் தனித்துவமான சிறப்பிடம் உண்டு. அவர்

அனைத்து மக்களாலும் றஹ்மான் சேர் என்றே அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றார். அவரின் வாழ்க்கைக் காலம் ஏறாவூரின் வரலாற்றில் ஒரு பொற்காலமாகும். ஏறாவூருக்கு ஒரு தனித்துவமான முகவரியை பலதுறைகளிலும் பெற்றுத்தந்த பெருந்தகையாக, சரித்திர நாயகனாக அவரை நாம் இனங்காணமுடியும்.

அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றஹ்மான் சேர் அவர்கள் அக்காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த லெப்பைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முகம்மது அப்துல் காதிர் ஆலிம் அவர்களுக்கும் சேகுபோக்கர் குடும்பத்தில் நீர்ப்பாசன சுப்பிரின்டன் சின்ன லெப்பை போடி மரைக்காயர் மகளான குழந்தை உம்மா அவர்களுக்கும் செல்வப்புதல்வராக 20.09.1930 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். குடும்பத்தில் மூத்தவரான இவர் தனது இளமைக் காலத்திலே சீரோடும் சிறப்போடும் பேணி வளர்க்கப்பட்டார். இன்று அறபா வித்தியாலயம் என்று அழைக்கப்படும் அன்றைய மைனர் ரோட் ஆரம்பப் பாடசாலையில் தனது ஆரம்பக் கல்வியினைப் பெற்ற இவர், தனது இடைநிலைக் கல்வியை இன்று அலிகார் தேசிய பாடசாலையாக விளங்கும் அன்றைய கனிஷ்ட வித்தியாலயத்தில் கற்று அங்கு ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் முதலாவது முஸ்லிம் மாணவராகச் சித்தி பெற்று, காத்தான்; குடி மத்திய கல்லூரியில் தனது உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். ஏறாவூரின் வரலாற்றில் முதன்முதல் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியெய்திய பெருமை இவருக்கே உண்டு.

1947 ம் ஆண்டு சிரேஸ்ட் பாடசாலை (எஸ். எஸ். ஸி)த் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் சிறப்புச் சித்தி பெற்று ஆசிரியப் பயிற்சிக்

கலாசாலைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு பயிற்சியின் பின்னர் அக்காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த தனியார் கல்விக் கூடமான கொழும்பு ஸாகிராக் கல்லூரியில் ஓர் ஆசிரியராக இணைந்து தனது கல்விப்பணியைத் தொடர்ந்தார். இக்காலத்திலேதான் பிரபல கல்விமானும் சிவில் சேவையாளருமான அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. அஸீஸ்; ஸாஹிராவில் அதிபராக கடமையாற்றினார். இளம் ஆசிரியரான அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றஹ்மான் அவர்களின்; துடிப்புமிக்க சேவையும் ஆளுமை மிக்க பண்பும் மர்ஹூம் ஜனாப் அஸீஸ் அவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்திருந்ததால் அன்னாரின் மதிப்பிற்கும் விருப்புக்குமுரிய ஆசிரியராக அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றஹ்மான்; திகழ்ந்தார். அதனால் ஸாஹிராவின் விடுதிப் பொறுப்பாளராகவும் தமிழ் பிரிவின் தலைவராகவும் அதிபர் அவர்களால் நியமனம் செய்யப்பட்டு தனது கடமையைச் சிறப்பாகச் செய்தார்.

1960ம் ஆண்டு ஸாஹிராக் கல்லூரி அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஜனாப் றஹ்மான் அவர்கள் 1963 ல், இன்று கிழக்குப் பல்கலைக்கழகமாக விளங்கும் அன்றைய புகழ்பெற்ற கல்லூரியான வந்தாறுமலை மத்திய கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்று கல்விச் சேவையைத் தொடர்ந்தார்.

இக் காலகட்டத்திலேதான் சமூக சேவையும், அரசியலில் பிரவேசித்து சமூகத்திற்கு தொண்டாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணமும் வெளிப்படலாயின. இதனால் 1965ல் ஆசிரிய சேவையைத் துறந்து, நேரடியாக அரசியலில் பிரவேசிக்கலானார். சோசலிஸ சித்தாந்தங்களினால் பெரிதும் கவரப்பட்ட இவர், 1965ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வேட்பாளராக கல்குடாத் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். அதற்கு முன்பாக மாணவப் பருவத்திலேயே அவரது சாச்சாவான மர்ஹூம் முகாந்திரம் யூ.வி. மீராலெப்பை அவர்களுடன் இணைந்து கல்குடாத் தொகுதியில் போட்டியிட்ட திரு வீ. நல்லையா (முன்னாள் அமைச்சர்) வெற்றிக்காகப் பாடுபட்ட, இளம் பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தார். அதனால் அரசியல்வாதிகளினதும் இப்பிரதேச தமிழ் தலைவர்களினதும் நெருங்கிய உறவு இவருக்கு ஏற்பட்டது.

அன்னாரின் அரசியல் பிரவேசம் சமூக சேவைகளிலும், மக்கள் தொண்டிலும் இவருக்கு பேரார்வத்தை ஏற்படுத்தியது. அதன் பேறாக உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தலிலும் தனது கவனத்தைச் செலுத்தி மக்கள் தொண்டனாக மாறினார். 1967ல் ஏறாவூர் பட்டின சபைக்கான இடைத்

தேர்தலில் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. நஹ்மான் அவர்களும் அவரது தலைமையில் போட்டியிட்ட சுயேச்சைக் குழுவினரும் அமோக வெற்றி பெற்றனர். அக்காலம் தொடக்கமாக சமூக சேவையிலும், பொதுத் தொண்டிலும் நிலையாகக் கால் பதித்த இவர், ஊரின் தேவைகளை நன்குணர்ந்து, அவற்றை நிறைவேற்றி வைப்பதில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினார். இவருக்குப் பக்கபலமாக உலமாக்கள், புத்திஜீவிகள், ஆசிரியர்கள், இளைஞர்கள் என ஒரு பெரும் அணியே நின்றுதவியது.

ஏறாவூர் பட்டின சபைக்கான இடைத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்று, சுமார் பதினைந்து மாதங்களின் பின் நடைபெற்ற பட்டின சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட அல்ஹாஜ் நஹ்மான் அவர்களும், அவரது குழுவினரும் அமோக வெற்றி பெற்று மீண்டும் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றனர். இதன்பேராக ஏறாவூர் மிகச் சிறந்த சேவைகளைப் பெற்று, மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் அனைத்தும் அவரால் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.

பல துறைகளிலும் பின்தங்கியிருந்த ஏறாவூர், அவரது பதவிக் காலம் முதல் பல துறைகளிலும் பெருவளர்ச்சி கண்டது. சுகாதார வசதிகள், வீதிப்போக்குவரத்து, மின்சார வசதிகள், வடிகாலமைப்புக்கள், வீட்டுத் திட்டங்கள், தொழில் மேம்பாடுகள், கல்வித் துறைச் செயற்பாடுகள் என அன்னார் தனது சேவையினை முன்னெடுத்தார். 1970ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வேட்பாளராக மட்டக்களப்புத் தொகுதியில் போட்டியிட்ட இவர், மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்று சுமார் 15000 வாக்குகளைப் பெற்ற போதும் துரதிஸ்ட்வசமாக இவரால் வெற்றி பெற முடியவில்லை. அவர் சார்ந்திருந்த கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோதும் இவர் தோல்விடைந்தமை ஏறாவூரின் அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு மாற்ற முடியாத வெற்றிடத்தையே ஏற்படுத்தியது. எனினும் கட்சி இவர் மீது வைத்திருந்த அளப்பரிய நம்பிக்கையும் கட்சியின் வெற்றிக்கு இவர் ஆற்றிய பங்களிப்பும் இப்பெருமகனை இக்காலகட்டத்தில் ஓர் அமைச்சரின் அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தி வைத்தது என்பதை மறுக்க முடியாது. இதனை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்ட இவர் அரசாங்கத்தின் மூலமாக தனது தொகுதிக்குச் செய்ய வேண்டிய உச்சக்கட்ட சேவைகள் அனைத்தையும் செய்தார். இதனாலேயே 1970-1977 காலப்பகுதி அல்ஹாஜ் நஹ்மான் அவர்களின் சேவை பொற்காலம் என ஏறாவூரின் வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. நஹ்மான் அவர்கள் 1970 பொதுத்தேர்தலில் தோல்வி அடைந்ததைத் தொடர்ந்து அன்னாரை கௌரவிக்க வேண்டும் என எண்ணிய சில அரசியல் வாதிகளின் சிபாரிசுகளால் அப்போது பிரதமராகவிருந்த திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகா அம்மையார் அவர்கள் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. நஹ்மான் அவர்களை மலேசியா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளுக்கு தூதுவராக நியமனம் செய்வதற்கு விரும்பிய போதும் தான் பிறந்து வளர்ந்த பிரதேசத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் காரணமாக அப்பதவிகளை அவர் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரவில்லை. எனினும் கிழக்கிலங்கை கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நிறைவேற்று இயக்குனராக அவர் நியமனம் செய்யப்பட்டபோது அதனை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். தான் உள்ளூரில் இருப்பதன் காரணமாக அதனைப் பயன்படுத்தி சமுதாயத்திற்குத் தேவையான சேவைகளைச் செய்ய முடியுமென்ற நம்பிக்கையின் காரணமாகவே அதனை அவர் ஒப்புக்கொண்டார் எனலாம்.

1970 ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின் பின்பு நடைபெற்ற உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வேட்பாளராக அவர் உள்ளூராட்சி தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது அவரும் அவரது குழுவினரும் அமோக வெற்றியீட்டினர். அதனைத் தொடர்ந்து ஊருக்குத் தேவையான சகல தேவைகளையும் கட்சியின் மூலமாக அவர் மிகவும்; இலகுவாகச் செய்தார். தேர்தல் மேடைகளில் அவர் அடிக்கடி கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையே உணர்த்தினார். வாய்ச் சொல்லோடு நின்று விடாது அதனை செயற்படுத்துவதிலும் முன்னின்று உழைத்தமை வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய முக்கிய அம்சமாகும்.

இக்காலப்பகுதியில் ரகுமானியா மகா வித்தியாலயம், அல்அஸ்ஹர் வித்தியாலயம், அல்ஜிப்ரியா வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு கல்வியங்காடு ஸாஹிரா வித்தியாலயம் முதலிய கல்விக் கூடங்கள் அவரது அயராத முயற்சியின் பேராக உருவான கலைக் கூடங்களாகும். ஏறாவூரின் இதயம். எனக் கருதப்படுகின்ற இன்றைய அலிகார் மத்திய கல்லூரி (தேசியப்பாடசாலை) 1970 ஆம் ஆண்டு வரை ஏறாவூர் சிரேஷ்ட பாடசாலை என்ற பெயரில் இயங்கிவந்தது. இப்பாடசாலையை அலிகார் மகாவித்தியாலயம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்வதற்கு இவர் பெரிதும் காரணமாக அமைந்தார். அக்காலத்தில் பிரதம கல்வி அதிகாரியாக (C.H.E.O) கடமையாற்றிய யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஜனாப் M. M. மன்கூர் அவர்களை அதிபராக்கி, விஞ்ஞான ஆசிரியர் ஜனாப் A. S. வக்கீல் அவர்களை நியமித்து, க.பொ.த. உயர்தர விஞ்ஞான வகுப்பு

ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு அவர் அடிகோலினார். அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் நிலவிய ஆசிரியப் பற்றாக்குறை நீக்கப்பட்டு துறைவாரியாகத் திறமை மிக்க ஆசிரிய ஆளணியை வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து உள்வாங்கி அலிகாரின் கல்வித் துறையை மேம்படுத்தியதோடு பௌதீக வளங்கள் அனைத்திலும் தன்னிறைவு காணச் செய்தார்.

1970-1977 ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் அன்னார் கல்வித்துறைக்கு ஆற்றிய பாரிய பங்களிப்பே இன்றும் தொடர்ந்து அலிகாரை தேசிய ரீதியாக கல்வித்துறையில் மேம்பாட்டைய வைப்பதற்கு கருவாக அமைந்தது என்பதை அனைவரும் உணர்வர். அவை மட்டுமல்லாது ஊரிலுள்ள அனைத்துப் பாடசாலைகளுக்கும் தேவையான வளங்களையும் அரசாங்க உதவி பெற்று நிறைவு செய்ததோடு கல்வி அமைச்சராய் இருந்த கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மஹ்மூத் அவர்கள் மூலமாகப் பெருவாரியான ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு அன்னார் காலாக அமைந்தார். இவ்வூரில் முதன் முதலாக மூன்று பெண் ஆசிரியைகள் இவரது காலத்திலேயே நியமனம் செய்யப்பட்டனர். ஆசிரியர்களுக்கான உத்தியோக உயர்வுகள் முதலானவை இவரது சேவையின் சின்னங்களாகும். குறிப்பாக ஏறாவூர் மக்களுக்கு மக்கள் வங்கியை நிறுவியதன் மூலமாக பெருந்தொண்டாற்றினார். முஸ்லிம் களுக்கு மட்டுமல்லாது பெருவாரியான தமிழ் மக்களுக்கும் இனப்பாகுபாடின்றி சேவை செய்தமை வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள உண்மையாகும்.

இக்கால கட்டத்தில் ஏறாவூருக்கு மட்டுமல்லாது காத்தான்குடி, ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை, மீராவோடை முதலான பிரதேசங்களுக்கும் இவரது சேவை அளப்பரியதாக அமைந்திருந்தது. வாழைச்சேனை காகித ஆலையின் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய காலப் பகுதியில் பெருவாரியான தொழில் வாய்ப்புக்களை அவர் பெற்றுக் கொடுத்தார். மின்சாரப் பகுதி, கூட்டுறவுத் துறை, புகையிரதப் பகுதி, பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள், சுகாதாரப் பகுதி முதலான பகுதிகளுக்கும் இலங்கை போக்குவரத்துச் சேவை, நெற்சந்தைப்படுத்தல் பகுதி முதலான சகல துறைகளிலும் அன்னாரின் சேவை பரந்து காணப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் அதிகமான ஏழை விதவைப் பெண்களுக்கு சகாயப் பணம் இவரால் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது.

அனைத்திற்கும் மேலாக 1970 ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தலில் முஸ்லிம்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் இழக்கப்படாததே தொடர்ந்து

எதிர்காலத்தில் அவ்வாறானதோர் நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக 1974 ல் தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயக் குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையில் மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம் பிரதேசங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து முஸ்லிம் பெரும்பான்மைத் தொகுதியொன்றை உருவாக்குவதற்கு பெருமுயற்சி செய்து, தனது சொந்தச் செலவில் வரைபடங்கள் உட்பட அனைத்து தஸ்தாவேஜுகளையும் சமர்ப்பித்தும் அம்முயற்சி கைகூடாமல் போனமை துரதிஸ்டவசமான நிகழ்வாகும்.

1970-1977 காலப் பகுதிகளில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுள் பூரணத்துவமான ஒரு வடிகால் திட்டத்தினை ஏற்படுத்தி காலத்திற்குக் காலம் ஏற்படும் வெள்ள அனர்த்தங்களிலிருந்து ஊரைப் பாதுகாப்பதற்காக வேண்டி மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் பலவாறான தடைகளின் காரணமாக இதுவரை நிறைவேறாமலேயே கிடப்பது சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய அம்சமாகும். இதனால் இன்னும் மாரிகாலத்தில் ஏறாவூரின் பலபாகங்கள் நீரில் மூழ்கி மக்கள் அவஸ்தைப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. றஹ்மான் சேர் அவர்கள் பட்டின சபைத் தலைவராக இருந்த (1976) காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பு தொகுதி இரண்டாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. ராஜன் செல்வநாயகம் உள்ளூராட்சி அமைச்சர் வெளிநாட்டிலிருந்த வேளையில் பிரதி வெளிநாட்டு அமைச்சரிடம் பிழையான தகவல்களைக் கொடுத்து ஏறாவூர் பட்டினசபை நிர்வாகத்தை கலைத்து தலைமைப் பதவியையும் பறித்த வேளையில், தனது தனிப்பட்ட செல்வாக்கைப் பாலித்து 24 மணித்தியாலங்களுள் மீண்டும் அதே பட்டின சபையின் விசேட ஆணையாளராக பிரதம மந்திரியினால் நியமனம் செய்யப்பட்டு பதவி ஏற்றமை இங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் இதற்கு முன்பு நடைபெற்றிராத சம்பவமாகும். இச்சம்பவம் அக்காலகட்டத்தில் அவருக்கிருந்த அரசியல் செல்வாக்கைப் புலப்படுத்தும் முக்கிய நிகழ்வாகும்.

1997 ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தலில் மட்டக்களப்புத் தொகுதியில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி வேட்பாளராக போட்டியிடக் கூடிய வாய்ப்பிருந்த போதிலும் முஸ்லிம்களின் முதுபெருந்தலைவர் அல்ஹாஜ் டாக்டர் பதியுதீன் மஹ்மூத் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமளித்து, விட்டுக்கொடுத்தார். அதன் பேறாக அமைச்சரின் செல்வாக்கோடு மட்டக்களப்பு மாவட்ட இளைஞர்கள் பலருக்கு ஆசிரிய நியமனம்

கிடைப்பதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தார். இதன் பின்னர் நடைபெற்ற சில அரசியல் சம்பவங்கள் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இவருக்குமிடையிலான நெருக்கத்தைப் பெருமளவு குறைத்தன. அதன் உச்சக்கட்டமாக 1981 ல் நடைபெறவிருந்த மாவட்ட சபை தேர்தலின் போது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் மாவட்ட அமைப்பாளராக ஒருவரை நியமனம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை கட்சிக்கு ஏற்பட்ட போது அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றஹ்மான் அவர்களைப் புறக்கணித்து ராஜன் செல்நாயகம் அவர்களைக் கட்சியின் பிரதம அமைப்பாளராக நியமனம் செய்தமை இவருக்கு கட்சியின் மீது வெறுப்பையும் வேதனையையும் ஏற்படுத்தியது. இதனால் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பெருவாரியர் ஆதரவாளர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க, தான் நீண்ட காலமாக கட்டி வளர்த்து கிழக்கு மண்ணில் வேருன்றிச் செய்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியிலிருந்து அவர் வெளியேறி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இணைந்து கொண்டார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அமைச்சர்கள் இவரைத் தன்பக்கம் இணைப்பதில் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றியளித்தனவென்றே கூறவேண்டும்.

மர்ஹூம் டாக்டர் பரீட் மீராலெப்பை காலமானதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்கு ஒருவரை நியமனம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஐ. தே. கட்சிக்கு ஏற்பட்ட போது அதனைப் பெறுவதில் பலர் ஆர்வம் காட்டினர். இவ்வேளையில் அல்ஹாஜ் றஹ்மான் அவர்களுக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகக் கூடிய அதிக வாய்ப்பிருந்தும் அந்த சந்தர்ப்பம் நழுவிப் போனமை துரதிஸ்டவசமான சம்பவமாகும். இவ்வேளையில் ஜனாப் ரிஸ்வி சின்னலெவ்வை அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அவர் சில ஆதரவாளர்களின் ஆலோசனைப்படி ஏறாவூர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்க தலைவராக அப்போதிருந்த அல்ஹாஜ் றஹ்மான் அவர்களையும், பணிப்பாளர் சபையையும் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சராக இருந்த டபிள்யூ தகநாயகர் அவர்கள் மூலமாக கலைத்ததைத் தொடர்ந்து ஜனாப் றஹ்மான் அவர்கள் அதனை எதிர்த்து உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். நீதி மன்றம் கோர்ட் செலவுடன் வழக்கின் தீர்ப்பை இவருக்குச் சாதகமாக வழங்கியதைத் தொடர்ந்து கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக தொடர்ந்து செயல்படும்படி பணித்தமை வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வாகும்.

கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஜனாப் றஹ்மான் அவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பு சாதாரணமானதல்ல. 1971 ல் ஏறாவூர் பற்று ப.நோ.கூ. சமாசத்திலிருந்து

பிரிந்து ஏறாவூர் ப. நோ. கூ. சங்கமாக உருவாக காரணகர்த்தாவாக விளங்கினார். 1971 லிருந்து 1976 வரை கூட்டுறவுச் சங்க வரலாற்றில் வெள்ளி விழாக்கண்ட கூட்டுறவாளராக கௌரவிக்கப்பட்டார். 1971 லிருந்து 1996 வரை தலைவராகவும் இயக்குனராகவும் கடமை புரிந்து 50 க்கு மேற்பட்ட தமிழ் முஸ்லிம் இளைஞர் யுவதிகளுக்கு இத்தாபனத்தில் வேலைவாய்ப்பு வழங்கினார். இவரின் சீரான நிருவாகமும் ஊழல் இல்லாமையும் அதிசிறந்த கூட்டுறவுச் சங்கமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பட்டயம் பெறுவதற்கு வழி கோலினார். இக்காலத்தில் ஏ. ப. நோ. கூ. சங்கம் கூடிய வருவாயைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சங்க வரலாற்றில் கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தவர்களுக்கு இலாபம் பகிரப்பட்டது இவரது காலத்தில் முதன் முறையாக ஏற்பட்ட முக்கிய சம்பவமாகும். அத்தோடு ப. நோ. கூட்டுறவுச் சங்கத்தோடு இணைந்து கிராமிய வங்கியையும் ஏற்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏறாவூர் புன்னக்குடா வீதியில் ஏறாவூர் புகையிலைச் சங்கத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடம் வங்கியில் ஈடுவைக்கப்பட்டு காலாவதியான போது அதனைக் குறைந்த விலையில் ஏ. ப.நோ.கூ. சங்கம் பெற்றுக் கொள்ள பிரயத்தனம் செய்து அதனைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். தற்போது ப. நோ. கூ. சங்க தலைமையகம் இக்கட்டிடத்தில் இயங்கி வருவது யாவரும் அறிந்ததே.

அல்ஹாஜ் றஹ்மான் அவர்களால் நிறைவேற்றப்பட்ட அதிமுக்கியத் துவம் வாய்ந்த சேவைகளாவன :

ஏறாவூர் பிரதேச சபைக்கான நிலம்

- ஏறாவூர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்க எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையத்திற்கான நிலம்.
- ஏறாவூர் றஹ்மானியா, அல்அஸ்ஹர், அல்ஜிப்ரியா வித்தியாலயத்திற்கான அமைவிட நிலங்கள் சுவீகரிக்கப்பட்டமை.
- ஏறாவூரில் விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையம் அமைப்பதற்கான முயற்சி மேற்கொண்டமை.

ஏறாவூருக்கென தனிப்பட்ட ஒரு பிரதேச செயலகம் தேவை என்பதை உணர்ந்த அவர் அப்போது மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ரிஸ்வி சின்னலெவ்வையுடன் இணைந்து பெரும் முயற்சி மேற்கொண்டார். இதன் பயனாக 04.11.1993 ல் ஏறாவூர் நகரப் பிரதேச செயலகம் உருவாகியது. பிரதேச செயலக காரியாலயம்

திறப்பதற்காக ஏறாவூர் ப. நோ. கூ. சங்க கட்டிடத்தை வழங்க ஏறாவூர் ப. நோ. கூ. சங்க இயக்குனர் சபை உறுப்பினராக இருந்து அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்து கொடுத்தார். இதனால் பிரதேச செயலகம் திறப்பதற்கு பொருத்தமான இடமில்லாத குறை தீர்த்துவைக்கப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பணிப்பாளர் சபையில் உறுப்பினராக கடமையாற்றிய காலத்தில் இவருடைய கருத்துக்களால் கவரப்பட்ட பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், பேராசிரியர்கள், புத்தி ஜீவிகள் முதலானவர்களின் மத்தியில் இவருக்கு மிகுந்த மதிப்பும் செல்வாக்கும் இருந்தது. இதனால் தமிழ் மக்களால் மதிக்கப்படும் ஒரு மாபெரும் தலைவராக இவர் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

1997ம் ஆண்டில் பதவிக்குவந்த ஐ. தே. கட்சி அரசாங்கத்தினால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தின்படி அரசு உத்தியோகம் செய்து கொண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கமுடியாத நிலைமையினைக் கருத்தில் கொண்டும் ஏழை மாணவர்களின் கல்வி நிலையைக் கவனத்தில் கொண்டும் அப்போது சபாநாயகராகவிருந்த மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. பாகீர் மாக்கார் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக் குழுவின் அனுமதியுடன் பலத்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் சம காலத்தில் உத்தியோகமும், பல்கலைக்கழகப் படிப்பும் மேற் கொள்வதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஆளுமையை முழு இலங்கை வாழும் மாணவர்களும் பெருமையுடன் நினைவு கூர்வர்.

இவ்வாறாகப் பல துறைகளிலும் சாதனைகள் நிலை நாட்டி இவ்வூரின் பெருமைக்கு ஊன்றுகோலாக அமைந்த இப்பெருமகன் தனது பள்ளிக் காலம் தொடக்கமாகவே தமிழ் மக்களுடன் நல்லுறவைப் பேணிவந்தார். இதனாலேதான் காலத்திற்கு காலம் துரதிஸ்டவசமாக இடம் பெற்ற முஸ்லிம் தமிழ் இனக்கலவரங்களை கண்டு பெரிதும் மனம் கலங்கிய இவர் அவ்வாறு தமிழ் முஸ்லிம் நல்லுறவு பாதிக்கப் பட்டு இரு சமூகங்களும் பலவாறான பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்த வேளைகளில் தமிழ் தலைவர்களுடன் ஒன்றிணைந்து சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதில் பெரிதும் முன்னின்று உழைத்தார். இந்த வகையில் 1970, 1985 ஆம் ஆண்டுகளில் இடம் பெற்ற இன வன்செயலை அடுத்து தமிழ் தலைவர்களுடனும் கோயில் தர்மகர்த்தாக்களுடனும் இணைந்து, தனது உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்ட

வேளைகளின் போதும் முன்னின்று உழைத்தமை வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய நிகழ்வாகும். தமிழ் முஸ்லிம் உறவு பற்றி மேடைகளிலும், ஊடகங்களிலும் இவர் எழுதிய கட்டுரைகளே இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

இதனாலேதான் நன்றி மறக்காத ஏறாவூரைச் சேர்ந்த படித்த இளைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து RESDO என்ற பெயரிலான நிறுவனத்தின் மூலம் 30.05.1999ம் ஆண்டில் ஏறாவூர் ரகுமானியா வித்தியாலயத்தில் மாபெரும் பாராட்டு விழாவொன்றினை நடாத்தியதோடு, அன்னாரின் சேவைகள் நினைவு கூறும் முன்னோடி என்ற நினைவு நூலையும் வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அன்றைய விழாவுக்கு ஏறாவூரின் சகல பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், அபிமானிகள் மட்டுமல்லாது ஊரின் சகல சங்கங்களும் ஒன்றிணைந்து பொன்னாடை போர்த்தி, பொற்கிளி வழங்கி, தங்கப் பதக்கங்கள் அணிவித்து, வாழ்த்து மடல்களை வழங்கி ஒரு பெருநாளாகக் கொண்டாடினர்.

அன்றைய விழாவுக்கு அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பல சமயங்களையும் சார்ந்த அறிஞர்கள் சமூகமளித்து, அன்னாரின் சேவைகளை ரூபகப்படுத்தி, புகழ்ந்து பேசியமை இன்றைய இளைஞர்களுக்கு அன்னாரைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் அவரது சேவைகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கும் பெரும் காலாய் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இன்று அன்னாருடைய சேவைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லும் முகமாக MACA நஹ்மான் சமூக சேவை ஒன்றியம் செயற்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் :

27.04.1960 ஆம் ஆண்டு ஏறாவூரில் சேகுதாலுத் - ஹலீமா பீவி தம்பதியினருக்கு இரண்டாவது புதல்வராகப் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மட்/ஏறாவூர் அறபா வித்தியாலயம், மட்/அலிகார் மகா வித்தியாலயம் என்பவற்றில் பயின்றார். தனது இடைநிலைக் கல்வியை க. பொ. த. சாதாரண தர விஞ்ஞானப் பிரிவில் பயின்று பொதுப் பரீட்சையில் சித்திபெற்றார்.

க. பொ. த. உயர்தர விஞ்ஞானப் பிரிவிலான கற்கையினை மட்/வந்தாறுமூலை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் மேற்கொண்டார்.

1979 ஆம் ஆண்டு மட்/றாகம் அ.மு.க. பாடசாலையில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரிய பயிற்சியினை மேற்கொண்டு 1989 ஆம் ஆண்டு வரை ஆசிரியராகப் பணிசெய்தார். 1989 ல் பாராளுமன்றப் பிரவேசத்துடன் ஆசிரியர் பதவியைத் துறந்தார்.

1984 ஆம் ஆண்டில் அஷ்ஷம்ஸ் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தபோது அவ்வாண்டில் நடைபெற்ற கிராமோதய சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டார். இதன்வாயிலாக சமூக சேவையில் தன்னை ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்ற அவா அவரை ஆட்கொண்டது. அதற்கேற்ப தான் தலைமையேற்றிருந்த கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் வாயிலான பல திட்டங்களை முன்னெடுத்தார்.

இவ்வேளை தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் பல தமிழ் குழுக்கள் தீவிரப் போராட்டங்களை ஆரம்பித்திருந்தன. ஈழ மாணவர் புரட்சிகர முன்னணி (ஈரோஸ்) அமைப்பின் கொள்கைகளில் பிடிப்புக் கொண்டு அவ்வமைப்பில் தன்னை ஒரு உறுப்பினராக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இவ்வமைப்பின் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்துக்கான அரசியற் துறைப் பொறுப்பாளராகப் பணியேற்றுச் செயற்பட்டார்.

1998 ஆம் ஆண்டு நோர்வேயிலுள்ள ஒஸ்லோ பல்கலைக் கழகத்தில் சமாதான ஆராய்ச்சித் துறையில் பட்டம் பெற்றார். இலக்கியத் துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் கவிதைகள் பலவற்றை யாத்துள்ளார். போராட்டக் குழுவில் இணைந்திருந்த வேளையில் பல புரட்சிகரமான கவிதைகளை இயற்றி போராட்டத் துக்கு உந்துதல் அளித்தார். (இவரது இலக்கிய ஆக்கங்கள் பற்றி இலக்கியப் பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.)

ஈரோஸ் அமைப்பு ஜனநாயக வழிக்குத் திரும்பி தேர்தல் களத்தில் குதித்தபோது 1989 பொதுத் தேர்தலில் ஈரோஸ் சார்பான சுயேச்சைக் குழுவில் போட்டியிட்டார். பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இல்லாது போனாலும் தேசியப் பட்டியல் பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்று முதன்முதலாக 1989 இல் பாராளுமன்றம் நுழைந்தார். 1990 வரை தேசியப் பட்டியல் பிரதிநிதியாயிருந்த பஷீர் சேகுதாலுத்

அவர்கள் 1990 இல் சுயேச்சைப் பிரதிநிதி ஒருவர் இராஜினாமாச் செய்த போது அவ்விடத்துக்கு மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்று 1994 வரை பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகச் செயற்பட்டார்.

1994 இல் முஸ்லிம் காங்கிரஸில் ஒரு உறுப்பினராக தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். அவ்வாண்டில் நடைபெற்ற பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பாகப் போட்டியிட்டார். இத்தேர்தலும் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாதுபோயினும் தேசியப் பட்டியல் மூலம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 2001 இல் மற்றுமொரு பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலைச் சந்திக்க நேர்ந்தபோது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பாகப் போட்டியிட்டு, பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பதற்கான வாக்குகளைப் பெறாமையால் மீண்டும் தேசியப் பட்டியல் மூலமான பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாக நியமனம் பெற்றார். இவ்வரசில் வீடமைப்புப் பிரதியமைச்சர் பதவியும் இவருக்குக் கிடைத்தது. கட்சியில் இவருக்கிருந்த செல்வாக்கின் காரணமாக அரசியல் துறையில் பல படிகளிலும் இவருக்கு உயர்வு கிடைத்தது. 2003 ஆம் ஆண்டில் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தவிசாளராக நியமிக்கப்பட்டு கட்சி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து, வழிநடத்திச் செல்லும் பாரிய பணியும் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

2004 ல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் சொற்ப வாக்கு வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற முடியாது போனது. எனினும் மீண்டும் தேசியப் பட்டியல் மூலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவர் ஏறாவூரில் முன்னெடுத்த பணிகள்:

ஏறாவூர் பொது வாசிகசாலைக்கென கட்டிடமொன்று இவரால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. சுயேச்சைக் குழு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த போது ஏறாவூரிலுள்ள அநேக பாடசாலைகளுக்கு நீர்த் தாங்கி வசதிகள், மின்னணைப்புகள் முதலியன இவரால் இசய்து கொடுக்கப்பட்டன. மேலும் மட்/ அறபா வித்தியாலயத்துக்கு நிருவாகக் கட்டிடத் தொகுதியொன்றும் மட்/அலிகார் தேசிய. பாடசாலைக்கு மாடிக் கட்டிடம் ஒன்றும் இவரால் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டவைகளாகும்.

முஹாஜிரீன் கிராமத்தையடுத்து 50 வீடுகளைக் கொண்ட றூபி முகைதீன் மாதிரிக் கிராமம் இவரது சிந்தனையின் உதயமாகும். அவற்றைத் தவிர ஏறாவூர் கம்மின்குடா (ஹிதாயத் நகர்) பிரதேசத்தில் ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலையை நிறுவுவதற்காக 10 இலட்ச ரூபாவினை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளார். எனினும் இதற்கான வேலைகள் இன்னும் முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

ஏறாவூர் பிரதான வீதியை அண்மித்து முதலாம் குறிச்சி பள்ளி வாயிலுக்கு முன்பாக டாக்டர் பரீட் மீராலெப்பை கலாசார மண்டபம், மீராகேணி பள்ளிவாயிலில் ஒரு கலாசார மண்டபக் கட்டிடம் என்பனவும் இவரது பணியின் அடையாளங்களே. மீராகேணிக் கிராமத்தில் ஒரு சந்தைக் கட்டிடம், ஐயங்கேணியில் ஒரு வாசிகசாலைக் கட்டிடம், ஏறாவூர் நகர பிரதேசசபைக் கட்டிடத்தில் ஒரு இயந்திர சாலை முதலானவையும் இவரது முயற்சியின் பிரதிபலிப்புகளாகும்.

தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்த காலத்தில் தனது பன்முகப் படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்ட நிதியொதுக்கீட்டின் மூலமும் பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளார். வீதி அபிவிருத்திகள் பாடசாலைத் தேவைகள், மத வழிபாட்டுத் தலங்களின் அபிவிருத்தி, விளையாட்டுக் கழகங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இச் சேவைகள் அனைத்திற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல் 2003 ஆம் ஆண்டிற்கான தேசிய மீலாத் விழாவினை ஏறாவூரை மையமாகக் கொண்டு நடாத்துவதற்கு மேற்கொண்ட நடவடிக்கை இவ்வருக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும். இம் மீலாத் விழாவினை முன்னிட்டு பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இவ்வூரில் நடைபெற்றன. அவற்றுள் பின்வருவன பிரதானமானவை:

- ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாயல் புனர் நிர்மாணம் - 1 கோடி ரூபாய்
- மஸ்ஜிதுல் ஹிழ்ர் பள்ளிவாயல் - 5 இலட்சம் ரூபாய்
- மீராகேணி பள்ளிவாயல் - 10 இலட்சம் ரூபாய்
- அக்பர் பள்ளிவாயல் - 4 இலட்சம் ரூபாய்
- அலிகார் தேசிய பாடசாலை விடுதி அமைப்பு - 50 இலட்சம் ரூபாய்
- ஏறாவூர் பொது விளையாட்டு மைதான அபிவிருத்தி

- ஷஹதாக்கள் நினைவுத் தூபி
- சதாம் ஹுசைன் வாசிகசாலைக் கட்டிடம் - 20 இலட்சம் ரூபாய்
- வீதிகள் அபிவிருத்தி
- ஏனைய பள்ளிவாசல்களுக்கான கொடுப்பனவுகள்

அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்களின் பாராளுமன்ற உரைகளில் இருந்து

1989 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஈரோஸ் அமைப்பின் சார்பில் போட்டியிட்ட அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் அக் கட்சியின் தேசியப் பட்டியல் மூலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார். அன்று முதல் அவர் நிகழ்த்திய பாராளுமன்ற உரைகளை நோக்கும் போது சமூகப் பிரச்சினைகளை அவர் எந்தளவுக்கு அடையாளம் கண்டிருந்தார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அவ்வாறான உரைகள் சிலவற்றிலிருந்து சில பகுதிகள் இங்கு தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

1992 டிசம்பர் 12 இல் பொது நிர்வாக மாகாண சபைகள் உள்ளாட்டலுவல்கள் அமைச்சுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டின் மீதான விவாதத்தின்போது....

1988 ஆம் ஆண்டு ஏறாவூர் பிரதேச சபைத் தவிசாளர் அவர்களினால் நியமிக்கப்பட்ட தற்காலிக எழுதுவினைஞர்கள் இன்னும் சில சிற்றூழியர்களும் இதுவரை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. ஏனைய பிரதேச சபைகளிலே நியமனம் பெற்ற பெரும்பாலான ஊழியர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டு நீண்ட நாட்களாகிவிட்டன.. எனவே, இவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1991 டிசம்பர் 17 இல்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், உங்களுக்குத் தெரியும். தமிழ்ப் பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற மக்கள் காடுகளிலும் வனாந்தரங்களிலும் அகதிகளாக அலைகின்ற நிலை. அப்பகுதிகளுக்கு அரசாங்கத்தினால் உணவுப் பொருட்களை அனுப்ப முடியாது என்று கூறப்படுகின்றது. இருந்தாலும் அரசு அதிபரின் நிருவாகத்துக்கூடாக சிறு சிறு நிவாரணங்கள் வழங்கப்படுவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அதேபோல், மட்டக்களப்பிலே வாழ்கின்ற ஏறாவூர், மீராவோடை, ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை, காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்

மக்கள் பெரியதோர் அகதி முகாமிலே வாழ்வதைப் போன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இராணுவத்தினால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பாதுகாப்பு வேலிக்குள் நின்று தமது கடமைளை, அன்றாட வாழ்க்கையைக் கவனிக்கக்கூடியவர்களாயிருக்கின்றார்கள். தொழிலின் மையாலும் அவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் சொந்த வீடுகளிலே அகதிகளாயிருக்கின்ற மக்கள். சொந்த வீடுகளிலே அகதிகளாய் இருந்தாலென்ன-உறவினருடைய வீடுகளிலே அகதிகளாய் இருந்தாலென்ன-தங்களுடைய சொந்த ஊரைவிட்டு வெளியூருக்கு வந்து அகதிகளாய் இருந்தாலென்ன-அவர்கள் அனைவரும் அகதிகள் தாம். அகதிகள் என்றாலே அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அல்லல்படுகின்றவர்கள் என்பது தான் அர்த்தமாகிறது. எனவே, இங்கு வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நிவாரணம் என்பது இப்பொழுது வழங்கப்படவில்லை. சொந்த வீடுகளிலே வாழ்கின்றவர்களுக்கு அனைத்து உதவிகளும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உதவிகள் மீண்டும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் அமைச்சரவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1991 நவம்பர் 18 இல் நடைபெற்ற வரவு செலவுத்திட்ட விவாதத்தில்

..... வடக்குக் கிழக்கைப் பொறுத்தவரையிலே ஒவ்வோர் ஆண்டும் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக ஆயுத சக்திகளால் நிரந்தரமான பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டதென்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்ட அந்த பட்ஜெட்டிலே அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்தும் கப்பம் செலுத்துகின்ற நிலைக்கும், அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் தங்களது உற்பத்திச் சாதனங்கள் உட்பட அனைத்து உடைமைகளும் பறிக்கப்பட்ட ஒரு நிலைக்கும் உட்பட்டிருக்கிறார்கள். நிவாரணத்தை மட்டும் நம்பி வாழ்கின்ற அப்பகுதி மக்களுக்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கென்று இந்த பட்ஜெட்டில் மாத்திரமன்றி, எதிர்காலத்தில் வருகின்ற அனைத்து பட்ஜெட்டுகளிலும் அதிக நிதியை ஒதுக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

நான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த மாவட்டம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராமியப் பொருளாதார வடிவத்தைக் கொண்ட ஒரு பிரதேசம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த மாவட்டத்திலுள்ள ஏறாவூர்,

ஓட்டமாவடி, மீறாவோடை, வாழைச்சேனை, காத்தான்குடி போன்ற பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம் மக்கள் தங்களுடைய சுமார் 70,000 க்கும் மேற்பட்ட கால்நடைகளை இழந்த நிலையில் விரட்டப்பட்டார்கள். இவையனைத்தும் பேச்சுவார்த்தை முறிவின் பின்னர் ஏற்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்களினால் நிகழ்ந்தனவாகும். இந்த அனைத்துப் பொருட்களும் உடைமைகளும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பட்ஜெட்டுக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்....

கௌரவ பிரதிச்சபாநாயகர் அவர்களே. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் விசேடமாக ஏறாவூரில்-இருக்கின்ற அரசு கட்டிடங்கள் அனைத்தும் புலிகளால் முற்றாகச் சேதப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பிரதேச சபைக்குச் சொந்தமான இருநூற்றைம்பது இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான கட்டிடங்கள் இடித்து நாசமாக்கப்பட்டும், எரித்தும் அழிக்கப்பட்டு உள்ளன. இந்த அரசு கட்டிடங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான நிதி இதுவரையில் வழங்கப்படவில்லை. இவை மீண்டும் கட்டி எழுப்பப்படும்போதே கிழக்கு மாகாணத்தில் சரியான நிர்வாக அமைப்பு முறை ஏற்படுத்தப்பட்டதாக எம்மால் கொள்ளப்பட முடியும்.....

ஏறாவூரில் இருந்த வாசிகசாலை, அங்கேயிருந்த நூல்கள் அனைத்தும் எரிக்கப்பட்டன. தூக்கிச் செல்லப்பட்டன. அறிவின் வாடை தெரியாதவர்கள், புத்தகத்தின் விளக்கம் புரியாதவர்கள் அதனைச் செய்தார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். யாழ்ப்பாணத்திலே பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டபோது இலங்கைத் திருநாட்டிலே பௌத்த மதமே தலைகுனிந்தது. ஏறாவூரிலே இந் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட போது யாதும் புரியாதவர்களாக, எதுவும் தெரியாதவர்களாக கண்மூடி மௌனிகளாக இருந்தோம். இவ்வாறான நிலை மீண்டும் ஏற்படாமலிருக்கவும், இதனை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்குமான திட்டங்களை அரசு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1992 மார்ச் 19 இல் அவசர காலச் சட்ட நீடிப்பு மீதான விவாதத்தில்

அவசரகால நீடிப்பு மீதான விவாதம் நிகழ்கின்ற இச் சந்தர்ப்பத்தில் சட்டம் என்ற போர்வையில் எமது மாவட்ட முஸ்லிம்கள் சிலருக்கு மனச்சாட்சி மறுக்கப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தையும் இச்சபையின்

முன்வைக்கலாம் என எண்ணுகிறேன். பாதிக்கப்பட்ட அந்த விவசாயிகளின் மண்ணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு அதனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றவன் நான். மன்னம்பிட்டி என்ற இடத்தில் கடந்த 5 ஆம் தேதியன்று, அங்கு 150 வருடகாலமாகப் புகையிலைச் செய்கை பண்ணித் தமது ஜீவனோபாயத்தை நடத்தி வந்த 87 விவசாயிகளின் குடிசைகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு, 209 விவசாயிகள் கைதுசெய்யப்பட்டு, பின்னர் விடுவிக்கப்பட்ட சம்பவத்தையும் இச்சபைக்குக் கூறி, இச்சபையிடமும் மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களிடமும் நீதிகோரக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இந்த விவசாயிகள் ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை போன்ற பகுதிகளில் இருந்து நீண்ட காலமாகப் புகையிலை என்ற பணப் பயிர் செய்கையில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். கௌரவ அமைச்சர் மஜீத் அவர்களுடைய தந்தையின் காலத்திலேயே அது பழைய விடயமாக இருந்தது. கௌரவ இராஜாங்க அமைச்சர் நெல்சன் அவர்கள் பாடசாலை சென்ற காலத்தில் - அவருடைய தந்தையின் காலத்தில்கூட ஓட்டமாவடிப் பகுதியிலிருந்தும் ஏறாவூர்ப் பகுதியிலிருந்தும் வந்து மக்கள் இப்பணப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டுவந்தனர். இவர்கள் காடுகளை அழித்ததாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளனர். நான் ஒரு சிறு விளக்கத்தை இச்சபைக்குத் தெரியப்படுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். உண்மையில் இந்த மக்கள் காடுகளை அழிக்கவில்லை. சிறு பற்றைகளையும் புதர்களையும் வெட்டி காடுகளைச் சுத்தம் செய்வதில் மட்டும் ஈடுபட்டனர். பெரிய மரங்களை வெட்டி வீழ்த்தி, இலங்கையின் காலநிலைக்கு அவர்கள் குந்தகம் விளைவிக்கவில்லை என்பதை இச்சபைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பாதிக்கப்பட்ட இவ் விவசாயிகளின் சார்பாக முதலாவதாக, அழிக்கப்பட்ட பொருள்களுக்கு நட்டஈடு வழங்குமாறும், இரண்டாவதாக, கைப்பற்றப்பட்ட இயந்திரங்களை மீண்டும் உரிய விவசாயிகளிடம் கையளிக்கமாறும், மூன்றாவதாக, பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் காரணமாக தொழிலின்றி அவதியுறும் விவசாயிகளுக்கு தொடர்ந்து மன்னம்பிட்டியில் 5 வருடங்களுக்குத்தானும் தமது பணப் பயிரையும் உப உணவுப் பயிர்களையும் செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கும்படியும், நான்காவதாக, இந்த 87 விவசாயிகளுக்கும் மகாவலி, H வலயத்தில் காணிகளை வழங்கி அவர்களின் தொழில்களைத் தொடர்வதன் மூலம் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துமாறும் மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களிடமும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்திலும் நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

1992 ஜூலை 23 இல்

அடுத்ததாக கடந்த 21 ஆம் திகதியன்று மட்டக்களப்பிலிருந்து கொழும்பு நோக்கிப் புறப்பட்ட புகையிரதம் கொழுத்தப்பட்டு அதில் பிரயாணம் செய்த முஸ்லீம்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பது வெறுமனே கண்டிக்கப்பட வேண்டிய, அனுதாபம் தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சி மாத்திரமல்ல. அரசு முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்புக் கான ஏற்பாடுகளை அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதையே இது காட்டுகின்றது.

1992 ஒக்டோபர் 22 இல் நடைபெற்ற அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பு விவாதத்தில்,

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, திசை மாறிப்போன தமிழ்ப் போராட்டத்தின் விளைபொருட்களான கொலைக் கலாசாரமும் தேவையற்ற தாக்குதல் தாண்டவங்களும் வடக்கு - கிழக்கு எல்லைகளுக்கப்பாலும் விசுவரூபம் எடுத்திருப்பது கடந்த காலங்களிலும் அவதானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் அண்மைக் காலமாக மேற்கூறிய எல்லைக் கப்பால் வாழ்கின்ற, எந்த யுத்தப் பகுதிகளிலும் பார்வையாளர் களாகத் தானும் பங்குகொள்ளாத அப்பாவி முஸ்லிம்கள் பொலநறுவை மாவட்டத்தின் வடபகுதிக்கிராமங்களில் கொலைசெய்யப்பட்டிருப்பது இலங்கையின் எல்லைக்கப்பால் நிகழ்ந்த ராஜீவ் காந்தியின் கொலையை விடவும், இலங்கையின் தலைநகரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்களை விடவும், அரசியல், இராணுவ உபாய அடிப்படையில் கூர்மையாக நோக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். ஏனெனில் ஒரு அரசியல் சக்திக்கு எதிரான திட்டமிட்ட தாக்குதல்களால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை விட ஒரு சமூகத்திற்கெதிரான திட்டமிட்ட தாக்குதல்களால் பாரிய விளைவுகள் ஏற்படும்.

ஒரு பலம்பொருந்திய ஆயுதக் குழுவினால் வடக்கு - கிழக்கு பகுதிகளை அண்டியுள்ள குக்கிராமங்களில் வாழும் அப்பாவி முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு விரட்டப்படுவதானது அந்த சமூகத்தை தேசாந்திரிகளாக, அநாதைகளாக, பராரிகளாக, பிறரிடம் கையேந்தி அலைகின்ற ஒரு புதிய சமூகத்தவராக இலங்கை வரலாற்றில் பதியவைக்கும். அதுமட்டுமன்றி வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் எந்நேரத்திலும் தாக்குதலை எதிர்நோக்கியவண்ணம் சோபையிழந்த ஒரு சில நகர்ப் புறங்கள் மட்டுமே முஸ்லிம்களின் வாழிடங்களாக எஞ்சுகின்ற

நிலையில், பேச்சுவார்த்தையூடாக தற்காலிக அமைதிச் சூழல் ஏற்படுமானால் பயங்காட்டிப் பணியவைப்பதன் மூலம் அவர்களும் இலகுவில் வெளியேற்றப்படத் தக்கவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பதை அச்சபைக்கும் நாட்டுமக்களுக்கும் முன்கூட்டியே நான் எச்சரிக்கையாக சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

எந்தவொரு யுத்தமும் யுத்த களத்திலேயே முடிந்த ஒரு வரலாறு கிடையாது. அது மேசையின் விளிம்புகளிலேதான் முடிவடையும் என்பதற்கமைய எப்போதாயினும் அரசாங்கம் புலிகளுடன் பேச வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டேயாகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முஸ்லிம்கள் தரப்பிலுள்ள பூகோளத் தொடர்பற்ற மாநிலங்கள் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட பாதுகாப்பின்மை, தொழில் அமைவிடங்கள் தமிழர்களின் பகுதிகளில் அமைந்திருத்தல் போன்ற முக்கிய பலவீனங்களைப் புலிகள் தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அம்பாறை மாவட்டம் தவிர்ந்த ஏனைய வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் மக்களை அவர்களது மண்ணை விட்டு விரட்டுவதிலேயே முனைப்பாக இருப்பார்கள் என்பது திண்ணம்

2000 டிசம்பர் 08 இல்...

இந்த இடத்தில் இனப் பிரச்சினைத் தீர்வு விடயத்தில் சகல தரப்பினருக்கும் இருக்கின்ற பரஸ்பர சந்தேகங்கள் பற்றி நாம் பேச வேண்டியுள்ளது. பேச்சு வார்த்தைக்குப் போகும் போது அரசு தரப்பினருக்கு புலிகள் சம்பந்தமான அச்சமும், பயமும் உள்ளது. அதேபோல் தமிழர் போராட்டத் தரப்புக்கு அரசாங்கம் மீதான சந்தேகங்களும் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் புலிகள் தம்மை ஏமாற்றிவிட்டு மீண்டும் யுத்தத்தை ஆரம்பித்துவிடுவார்கள் என்று அஞ்சுகின்ற அதே நேரத்தில், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள், கடந்தகால அனுபவங்களைக் கொண்டு, தமிழர் தரப்பு இந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் ஏமாற்றப்படக்கூடும் என்ற அச்சத்தோடும் சந்தேகத்தோடும் இருக்கின்றனர். ஆனால், இங்கு குறிப்பிடப்படாத இன்னுமொரு சமூகத்திற்கு ஒரு சந்தேகமிருக்கிறது. அது இலங்கையிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம் சமூகத்திற்கான சந்தேகமாக இருக்கின்றது. 1987 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் மூலமான சமாதானமும் அதனைத் தொடர்ந்த சண்டையும், அதன் பின்னர் ஜனாதிபதி பிரேமதாசா அவர்களுக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையே நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்த போது, 1990 ஆம் ஆண்டு இந்தியப் படைவிலகலோடு ஏற்பட்ட

பிரச்சினைகளும் முஸ்லிம்களுக்கு மிகவும் நெருக்கடிகளைக் கொடுத்துள்ளன என்ற வரலாற்றை நாம் ஒரு முறை மீட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

1990 ஆம் ஆண்டு வடக்கிலே வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு தங்களுடைய சொந்தப் பகுதிகளில் வாழ முடியாமல் போன சூழ்நிலையும் கிழக்கிலே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையினர் தங்களுடைய சொந்த வயல்களுக்குச் செய்கை பண்ணச் செல்லமுடியாமல் போன சூழ்நிலையும் கிராமம் கிராமமான உயிரிழப்புகளும் தான் இன்னும் இந்தச் சமூகம் பேச்சுவார்த்தையென்று வருகின்ற போது அது முறிவடைந்து விடாமல் நிரந்தரமான சமாதானத்தை எட்டுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது.

2001 ஜனவரி 11 இல் ...

ஏறாவூர் விவசாயிகளின் 25,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பதுளை வீதியிலுள்ள காணிகள் செய்கை பண்ணப்படாமல் இன்று தரிசு நிலங்களாகக் கிடக்கின்றன. அவ்விவசாயிகள் பிச்சைக்காரர்களாக இலங்கையின் பல முடுக்குகளிலும் அலைந்து திரிவதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். அவ்வாறே ஓட்டமாவடிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளின் பெரும்பாலான விவசாயக் காணிகள் செய்கை பண்ணப்படவில்லை. யுத்த நிறுத்தமொன்று ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் தமது விவசாய நிலங்களில் இந்த விவசாயிகள் சுதந்திரமாக நெற்செய்கை மேற்கொள்வதற்கான அனுமதியை விடுதலைப் புலிகள் வழங்கவேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள்ளேயே தீர்வு என்று வருகின்றபோது தமிழ் மக்களுக்குச் சமத்துவமான உரிமைகள் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அதேபோல முஸ்லிம் மக்களுக்கும் சமத்துவமான உரிமைகள் இருக்கவேண்டுமென்றும், வட-கிழக்கில் ஒரு பிராந்திய சபையோ அல்லது சமஷ்டி முறையிலான ஆட்சியோ ஏற்படுகின்ற போது அங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லிம் மக்களுக்கும் சமத்துவமான உரிமைகள் இருக்கவேண்டுமென்ற விடயத்தையும் கணக்கிலெடுத்து தான் தீர்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் இச்சபையில் நான் வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா :

25-06-1956 இல் செய்யது முகம்மது ஸாஹிர் மௌலானா - சுபைதா தம்பதி களின் ஏழாவது புதல்வராக ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சியிலுள்ள ஐஸ்மோல் பகுதியில் அமைந்திருந்த வதிவிடத் தில் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை ஏறாவூரிலுள்ள மட்/அறபா வித்தியாலயத் திலும், மட்/அலிகார் மகா வித்தியாலயத் திலும் காத்தான்குடியிலும் கற்றார். க. பொ. த. சாதாரண தர விஞ்ஞானப் பிரிவில் மட்/அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் பயின்று சித்திபெற்று, க. பொ. த. உயர்தர கணித நெறி கற்கையை மட்/சென் மிக்கேல் கல்லூரியில் மேற்கொண்டார்.

1977 இல் ஆங்கில உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று மட்/அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் சேவையாற்றினார். சொற்பகால சேவையின் பின் பதவியைத் துறந்து உயர்கல்வி பெறுவதற்காக சென்னை ஜமால் முகம்மது கல்லூரிக்கும் அதன் பின்னர் அமெரிக்காவின் கலிபோனியா வுக்கும் சென்றார்.

தான் பாடசாலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்துகொண்டிருந்த காலப் பகுதியில் விளையாட்டுத் துறையிலும் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். உதைபந்தாட்டத் துறையில் கூடிய கவனம் செலுத்தி சிறந்த கோல் காப்பாளராகத் திகழ்ந்தார். 1972 காலப் பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட இளந்தாரகை விளையாட்டுக் கழகத்தின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இவர் விளங்கினார். உதைப் பந்தாட்டத் துறையில் அக்கழகம் பல வெற்றிகளைப் பெறுவதற்கு இவரது சிறந்த கோல் காப்பு காரணமாய் அமைந்தது.

தனது பாடசாலை வாழ்க்கையின் பின் சொற்ப காலம் வர்த்தகத் துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். குறிப்பாக கொழும்பு மாநகரில் மௌலானா ஜெம்ஸ் என்ற பெயரில் மாணிக்கக் கல் வியாபாரத்தை இவரது சகோதரர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். அவர் களோடு இணைந்து மாணிக்கக் கல் வியாபாரத்திலும் தன்னை ஈடுபடுத்தியிருந்தார். அக்காலப்பகுதியில் பல பிரமுகர்கள், செல்வாக்கு மிக்கவர்களின் தொடர்பு இவருக்கு ஏற்படலாயிற்று. இவற்றின் வாயிலாக சமூக சேவை முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார்.

ஏறாவூரில் காலத்துக்குக் காலம் நிகழ்ந்த அனர்த்தங்களின் போது பல நிவாரண உதவிகளை தம்மூர்மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் முன்னணியில் நின்றார். குறிப்பாக 1990 இல் ஏற்பட்ட இன வன்செயலின்போது அவர் மேற்கொண்ட பணிகள் இவ்வூர் மக்களின் உள்ளங்களில் அவருக்கு தனியானதொரு இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது. அக்காலப் பகுதியில் தனது பிறந்தகத்தில் நிகழ்ந்த வன்முறை உயிரிழப்பு களின் போது அப்போதிருந்த பாதுகாப்பு இராஜாங்க அமைச்சரான திரு. ரஞ்சன் விஜயரத்னவுடன் கொழும்பில் வைத்தே தொடர்பை ஏற்படுத்தி, ஹெலிகொப்டர் மூலம் அவரை இவ்வூருக்கு அழைத்து வந்து, கொடூரச் செயல்களை நேரடியாகக் காண்பித்து இவ்வூர் மக்கள்க்கான மேலதிக பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, நிவாரண உதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வகை செய்தமை அரும்பெரும் செயற்பாடாகும். அதனைத் தொடர்ந்து வைத்திய வசதி குறைவாயிருந்த இவ்வூர் அகதிகளுக்காக கொழும்பிலிருந்து மருந்துப் பொருட்களையும் வைத்தியர்களையும் கொண்டுவந்து பரவலான வைத்திய முகாம்களை நடாத்தினார்.

1. 1978 ல் இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட சூறாவளியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பல நிவாரண உதவிகளையும்,
2. 1985, 1990 களில் ஏற்பட்ட இனப்படுகொலைகளில் நிர்க்கதிக்கு உள்ளான மக்களுக்கு உணவு, உடை, பாதுகாப்பு வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தார்.

இவ்வாறு சமூக சேவையில் தன்னை ஈடுபடுத்தி தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைப் பிடித்துக்கொண்ட மௌலானா அவர்கள் 1989 இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தல் மூலம் தனது அரசியல் பிரவேசத்தை மேற்கொண்டார். 1989 பொதுத் தேர்தலில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் வேட்பாளராக தன்னை அடையாளப்படுத்தி தேர்தல் களத்தில் இறங்கினார். சொற்ப வாக்குகளையே பெற்றுக் கொண்டதால் பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறும் வாய்ப்பு இல்லாது போனது. அதன் பின்னர் 1994 இல் நடைபெற்ற ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைத் தேர்தலில் கட்சிகளுக்கு அப்பால் நின்று தனது தலைமையில் சுயேச்சைக் குழுவொன்றை அமைத்து களத்தில் குதித்தார். பிரதேச மக்களின் அமோக ஆதரவுடன் பிரதேச சபைத் தவிசாளரானார்.

பிரதேச சபைத் தேர்தலில் அவர் பெற்ற வெற்றி மூலம் தேசிய அரசியல் தலைவர்கள் பலரைத் தன்பால் ஈர்க்க முடிந்தது. இதன் பேறாக

அப்போதைய ஜனாதிபதி திரு. டி. பி. விஜேதுங்க அவர்களின் வரவேற்புடன் ஜனாதிபதி மாளிகையில் தனது ஆதரவாளர்களுடன் சென்று ஐக்கிய தேசிய கட்சியில் இணைந்துகொண்டார். குறுகிய காலப் பகுதியினுள் பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலைச் சந்திக்கவேண்டியிருந்ததால் மிகச் சொற்ப காலமே பிரதேசசபைத் தவிசாளராக இருக்கமுடிந்தது. 1994 இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தலைமை வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டு தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் அமோக ஆதரவுடன் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இதனையடுத்து 2000 ஆண்டில் நடைபெற்ற பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலிலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தலைமை வேட்பாளராக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நியமிக்கப்பட்டு தேர்தலில் வெற்றிபெற்று மீண்டும் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியானார். இரு சந்தர்ப்பங்களிலும் எதிர்க்கட்சி ஆசனத்தில் அமரும் சந்தர்ப்பமே இவருக்குக் கிடைத்தது. குறுகிய காலப் பகுதியில் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு 2001 ஆம் ஆண்டில் மற்றுமொரு பொதுத்தேர்தலைச் சந்திக்க நேர்ந்தபோதும் இவரே ஐ.தே.க. தலைமை வேட்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். எனினும் இத்தேர்தலில் எதிர்பாராத விதமாக பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறும் வாய்ப்பு இவருக்கு இல்லாது போனது.

பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தை இழந்துவிட்டபோதும் கட்சியில் இவருக்கிருந்த நன்மதிப்பின் காரணமாக ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தை இவரால் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இவர் சார்ந்த கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடாத்தியமையால் தனது பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கு பல்வேறு உதவிகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் இவருக்குக் கிடைத்தது. பிரதமரின் பொறுப்பில் இருக்கும் கொள்கைத் திட்டமிடல் அமுலாக்கல் அமைச்சின் ஆலோசகராக இவர் நியமிக்கப்பட்டதன் மூலம் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் பல்வேறு நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

2004ல் நடைபெற்ற பாராளுமன்ற பொதுத்தேர்தலின்போது ஐக்கிய தேசியக்கட்சியுடன் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் செய்து கொண்டிருந்த உடன்பாட்டிற்கு ஏற்ப இவர் தேர்தலில் போட்டியிடாமல் தேசியப் பட்டியலின் மூலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். ஆனால் மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் தனது சுய விருப்பத்தின் பேரில் தனது பதவியை இராஜினாமாச் செய்தார்.

இவர் ஏறாவூருக்கு ஆற்றிய பணிகள்:

இவர் எதிர்க்கட்சிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாக அமர்ந்திருந்த சந்தர்ப்பங்களில் ஆளும் கட்சி அமைச்சர்களுடன் கொண்டிருந்த நல்லுறவின் காரணமாக அவ்வமைச்சர்களின் உதவியுடன் இவ்வூரில் பல வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றார். போக்குவரத்து, வீதி அபிவிருத்தி அமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். பௌசி அவர்களின் உதவியுடன் ஏறாவூரின் பிரதான வீதி விஸ்தரிக்கப்பட்டு, பொலிஸ் நிலையச் சந்தியில் மணிக் கூட்டுக் கோபுரம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. அத்துடன் ஏறாவூருக்கென தனியான பஸ் டிப்போ ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டது.

அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். பௌசி அவர்கள் சுகாதார அமைச்சராயிருந்த போது அவரது துணையுடன் ஏறாவூர் வைத்தியசாலைக்கான கட்டிட வசதி, தரமுயர்வு என்பவற்றைப் பெற்றுக் கொடுத்தமை இவரது முயற்சியினால் நடைபெற்றன.

தபால், தொலைத்தொடர்பு அமைச்சராயிருந்த அல்ஹாஜ் இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கார் அவர்களின் உதவியுடன் ஏறாவூர் தபால் நிலையத்தில் தொலைத் தொடர்பு நிலையமொன்றை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

மட்/அலிகார் மத்திய கல்லூரியைத் தேசிய பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தும் நடவடிக்கையை வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டார். இப் பாடசாலைக்கான நிர்வாகக் கட்டிடத் தொகுதியை அமைப்பதற்கும் கணணி இயந்திரங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் இவர் எடுத்த முயற்சிகள் வெற்றியளித்துள்ளன. மேலும் மட்/அறபா வித்தியாலயத்துக்கு மூன்று மாடிக்கட்டிடம், மட்/ஏறாவூர் றகுமானியா ம. வித்தியாலயத்திற்கு மாடிக் கட்டிடம், கணணி இயந்திரம், மலசல கூட வசதிகள் எனபவற்றையும் மட்/மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலயத்துக்கான மைதான அபிவிருத்தி, பார்வையாளர் அரங்கு என்பவற்றையும் பெற்றுக்கொடுத்தார்.

இவை தவிர ஏறாவூரில் பல புதிய ஆரம்பப் பாடசாலைகள் அமைக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். மட்/ஐயங்கேணி அப்துல் காதர் வித்தியாலயம், மட்/தாமரைக் கேணி ஸாஹிர் மௌலானா வித்தியாலயம் என்பன இவரது முயற்சியினால் உருவானவைகளாகும். மட்/ அஹமத் பரீத் வித்தியாலயம் ஆற்றோரத்தில் மாடிக்கட்டிடம் ஒன்றில் அமையப் பெற்றதும் இவரது முயற்சியினாலேயாகும்.

மேலும் இவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்த காலகட்டத்தில் தனது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் ஏறாவூரின் அபிவிருத்திக்கான பல வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளார். வீதி அபிவிருத்தி, மின்னிணைப்புக்கள், விளையாட்டுக் கழகங்களின் வளர்ச்சிக்கான நிதியுதவி, பாடசாலைத் தேவைகள், மத ஸ்தாபனத் தேவைகள், நூலக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் என்பன இவற்றுள் குறிப்பிட்டுக் கூறத் தக்கவைகளாகும்.

செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் பாராளுமன்ற உரைகளில் இருந்து

மௌலானாவின் பாராளுமன்ற உரைகள் இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவை வலியுறுத்துவதுடன் சமூகத்தின் அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்டிருப்பதையும் காணலாம். இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள் பெரும்பாலும் தனது பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்டு ஆற்றப்பட்ட உரைகளில் சிறிய பகுதிகளாகும்.

1998 டிஸம்பர் 07 இல்

ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலையில் பெண் தாதியர், மருந்தகவியலாளர் (Pharmacist) ஒரு மருத்துவ ஆய்வுகூடத் தொழில் நுட்பவியலாளர் (MLT) ஒரு இலிகிதர் மற்றும் பணியாளர்களுக்கான வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கான பதில் நியமனம் பற்றிக் கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை. இவ்விடத்தில் ஒரு முக்கிய விடயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ் வைத்தியசாலையிலிருந்து சிற்றூழியர் ஒருவர் இலிகிதர் சேவைக்கான பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவுடன் இவ்வைத்தியசாலையில் இலிகிதருக்கான வெற்றிடம் இருந்தபோதும் உடனடியாக அவர் வாழைச்சேனை வைத்தியசாலைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார். இம்மாவட்டத்திலுள்ள சுகாதார சேவை நிருவாகிகள் இவ்வாறான வேறுபாட்டுணர்வுடன் நடந்துகொள்ளக்கூடாது ...

1997 டிஸம்பர் 11 இல்

எவ்வாறிருப்பினும் நான் ஏறாவூரிலுள்ள பொது நூலகத்தையும் சந்தையையும் கட்டிமுடிப்பதற்காக ஒரு மில்லியன் ரூபாயைப் பெற முடிந்தது. வேலைகள் நடைபெற்றுவருவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆனால் எனது மகிழ்ச்சி நீடிக்கவில்லை. இத் திட்டத்துக்கு அனுமதியளித்தமைக்காக கௌரவ அமைச்சரவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இருந்தாலும் எமது மாவட்டம்

பிரதியமைச்சரொருவர் குறிப்பிட்ட அமைச்ச அதிகாரிகள் சிலருடன் சேர்ந்து, சில அர்த்தமற்ற காரணங்களை முன்வைத்து இத்திட்டத்திற்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்தார். இதனால் அத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட முடியாமல் போனது. அந்த வாசிகசாலைக் கட்டிடம் அமைகின்ற காணி ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக்குரியதல்ல என்றும் வேலை தொடங்கப்படுவதற்கு முன்னர் சரியான காணி உறுதி முன்வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அந்த அதிகாரிகளை அவர் சொல்லவைத்தார்.

மீள் குடியேற்றத்துக்காக மாதிரிக் கிராமங்களை அமைப்பதற்கு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அமைச்சினால் நிலம் அடையாளம் காணப்பட்டமை தொடர்பிலும் ஒரு விடயத்தை உங்கள் முன்னால் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும். உள்ளக வசதிகளோடு இக் கிராமங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. றூகம் கிராமத்து அகதிகள் மீராகேணிக் கிராமத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். உண்மையில் இது ஒரு தகுதியான திட்டமாகும். மீண்டும் பிரதியமைச்சர் தனது தலையை நுழைத்து 50 வீத நிதி ஒதுக்கீட்டை அவரது வேறு சிறு திட்டங்களுக்காக எடுத்து விட்டார்.

6,775,235 ரூபா ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வீடுகள், பள்ளிவாசல், பாடசாலை என்பவற்றை அமைப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதில் 3 மில்லியன் மாத்திரமே இத் திட்டத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது

1998 டிஸம்பர் 10 இல்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட பல்வேறு புனர்வாழ்வுத் திட்டங்கள் தொடர்பான உண்மைகளையும் தரவுகளையும் தருகிறேன். ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகப் பிரிவில் 1990 இனவன்முறையின் போது பாதிக்கப்பட்ட 4436 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இக் குடும்பங்கள் அனைத்தும் 25,000 ரூபா வீடமைப்பு மானியத்தைப் பெறத் தகுதிபெற்றவை. இதில் 406 குடும்பங்கள் மட்டுமே இம் மானியத்தைப் பெற முடிந்தது. இன்னும் 4030 குடும்பங்கள் எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருக்கின்றன. இதற்காக 10.75 மில்லியன் தேவையாகும். பிரதேச செயலாளர் மற்றும் கிராம சேவகர்களின் கரங்கள் கட்டப்பட்டு, அரசியல் முகவர்களின் மேலாண்மையின் மூலமே குடும்பங்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. தெரிவுசெய்யப்படத் தகுதியான குடும்பங்களின் விண்ணப்பங்கள் வேண்டுமென்றே கீழே அனுப்பப்பட்டு, கட்சி

ஆதரவாளர்களின் பெயர்கள் பட்டியலில் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப் படுகின்றன.

1997 செப்டம்பர் 10, அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பு மீதான விவாதத்தில் ...

அண்மையில் காத்தான்குடி பாலமுனையில் 56 மீன்பிடிப் படகுகள் ஆயுதபாணிகளால் தீவைத்து எரிக்கப்பட்டன. இதனால் சுமார் 7 மில்லியன் ரூபா நட்டம் ஏற்பட்டதோடு, சுமார் 350 முஸ்லிம் மீனவக் குடும்பங்கள் வருமானம் இழந்திருக்கின்றன. இதற்கான பின்னணி என்ன என்பதைக் கண்டறிவதில் பல்வேறு குளறுபடிகள் இருந்தாலும், இதுபோன்ற அசம்பாவிதங்களைச் செய்பவர்கள் இனந்தெரியாத ஆயுதபாணிகள் என முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டுவிடாது, உண்மையான குற்றவாளிகள் நீதியின் முன் நிறுத்தப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். பழிவாங்கும் நோக்குடன் அப்பாவினை வேட்டையாடுவதும் அவர்களது பொருளாதாரத்தை அழித்தொழிப்பதும் எமது நாட்டில் இனங்களுக்கிடையே அடிக்கடி நிகழும் ஒரு செயலாக இருந்து வருகின்றது.

1998 டிசம்பர் 15 இல்

தொலைத்தொடர்பு சேவை பற்றிய ஒரு தெளிவைத் தர விரும்புகிறேன். தொலைத்தொடர்பு சேவை இன்று மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான தேவையாகும். 1,50,000 தொலைபேசி இணைப்புக்களை வழங்குவதற்கான 150 கே செயற்றிட்டம், என்னும் பெயரில் ஒரு திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. இதில் விநோதம் என்னவெனில் களுவாஞ்சிக்குடி, வாழைச்சேனை, ஏறாவூர் ஆகிய முக்கிய நகர்கள் இத் திட்டத்திலிருந்து முற்றாகக் கைவிடப்பட்டுள்ளன. தொலைத் தொடர்பு சேவை தனியார் மயப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அது அரசியல் தலையீட்டில் இருந்து தப்ப முடியவில்லை.

1998 டிசம்பர் 8, கல்வி, உயர் கல்வி அமைச்சின் நிதி ஒதுக்கீடு மீதான விவாதத்தில்

எனது மாவட்டத்தில் காணப்படும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பற்றி பலமுறை நான் அமைச்சின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்துள்ளேன். குறிப்பாக கிராமப் புறங்களிலுள்ள அநேக பாடசாலைகளில் கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் போன்ற முக்கிய பாடங்களுக்குரிய ஆசிரியர்களில்லை. முதலாந் தரம் தொடக்கம் 5 ம் தரம் வரை ஆரம்ப வகுப்புக்களில் இந்த முக்கிய பாடங்கள் சரியாகப் புகட்டப்படாத மாணவர்களின்

எதிர்காலத்தை நினைக்கையில் நான் மிகவும் கவலையடைகிறேன். வடகிழக்கு மாகாணத்துக்கு ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் ஏன் இந்த மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை? கஷ்டப் பிரதேசமான வாகரை பிரதேச செயலகப் பிரிவில் அண்மையில் ஆசிரிய நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதே வகையில் வாழைச்சேனை, ஓட்டமாவடிப் பகுதியில் காவத்தமுனை, பிறைந்துரைச்சேனை, தியாவட்டவான், ரிதிதென்ன ஆகிய இடங்களிலும் ஏறாவூர்ப் பகுதியில் தாமரைக்கேணி, மிச்சநர், மீராகேணி ஆகிய இடங்களிலும் காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தில் பாலமுனை, காங்கேயனோடை ஆகிய இடங்களிலுமுள்ள ஆசிரியர் வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படவேண்டும்

2001 ஏப்ரல் 10, கிழக்கு அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு, கிராமிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டின் போது

கௌரவ அமைச்சரவர்கள் அண்மையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக்கு விஜயம்செய்திருந்தார்கள். அவரது வருகை எமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தாலும் அவ்வேளை ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள் பற்றியும் உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளுக்கு மத்தியில் ஏற்பட்ட தவறான புரிந்துணர்வுகள் பற்றியும் அறிந்தபோது கவலையைத் தருகிறது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட எமது பிரதேச மக்களின் நிலைமைகள் பற்றிய சரியானதொரு விளக்கத்தையும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் பற்றியும் அமைச்சரவர்களால் சரியாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாமல் போனது துரதிஷ்டம் தான். எனது பிறந்தகமான ஏறாவூரை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டால் கலவரங்களின் போது ஏற்பட்ட அழிவுகளின் சுவடுகள் இன்னும் அடையாளச் சின்னங்களாக எஞ்சியிருக்கின்றன. பிரதான வீதியின் இருமருங்கிலும் காணப்படுகின்ற கடைகள், கைவிடப்பட்ட அழிவுக்கு உட்பட்ட வீடுகள் இதுவரை புனரமைக்கப்படாதுள்ளன. இவற்றைப் புனர் நிர்மாணம் செய்வதன் மூலமே இன வன்முறைகள் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சாதகமான சமூகப் பொருளாதாரத்தையும் கலாசாரச் சூழலையும் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

உள்ளூராட்சி அமைப்பும் தேர்தல்களும்

உள்ளூராட்சி அமைப்பின் வரலாறு :

தற்போதுள்ள ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட உள்ளூராட்சி முறை ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போது தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஒரு பிரதேசத்தினை

ஒரு அலகாகக்கொண்டு அதன் உள்ளக நிருவாகத்தினை மேற்கொள்வ தற்காக அமைக்கப்பட்ட நிறுவனமே உள்ளூராட்சி சபையாகும். இவ்வாறான உள்ளூராட்சி சபைகளின் தோற்றத்திற்கு முன்னர் இவ்வூரின் நிருவாக அமைப்பு எவ்வாறிருந்தது என்பதை சுருக்கமாக ஆராய்வோம்.

இலங்கையின் காலனித்துவ ஆட்சியின் தொடக்க காலத்தில் போர்த்துக்கேயர் கோட்டை இராசதானியுடன் கொண்ட உறவின் காரணமாக இவ்விராசதானியிலிருந்த முஸ்லிம்கள் கி. பி. 1626 ல் வெளியேற்றப்பட்ட நிலையில், அப்போது மலையக இராசதானியின் தலைநகரான கண்டியிலிருந்த மன்னன் செனரதன் (கி. பி. 1604 - 1635) பொறுப்பேற்று தமது ஆள்புல எல்லைக்குட்பட்ட மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் குடியமர்த்தினான். இக் குடியேற்றத்துக்கு முன்னரும் இப் பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இம் முஸ்லிம்கள் அனை வரையும் சேர்த்து தனது ஆளுகை நிருவாகத்தினை நடத்துவதற்காக இம்மன்னன் முஸ்லிம்களுள் ஆளுமையும் செல்வாக்கும் கொண்ட குடும்பங்களிலிருந்து காரியப்பர் எனும் அதிகாரியை நியமித்திருந் தான். ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட இம் முறை தொடர்ந்துவந்தது. இன்றும் கூட காரியப்பர் எனும் பரம்பரையின் வாரிசுகள் திகாமடுல்ல மாவட்ட அரசியலில் செல்வாக்குச் செலுத்திவருவதை அவதானிக்க லாம்.

அடுத்துவந்த ஆங்கிலேய காலனித்துவமானது முதலிரு காலனித்துவ ஆட்சி முறைகளிலிருந்தும் வேறுபட்டது. அவர்கள் தமது விருத்தியுடன் இந்நாட்டின் அரச நிருவாக நடைமுறைகளை செவ்வனே ஒழுங்கு படுத்தும் விதத்திலும் செயற்பட்டனர்.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்துக்கு முன்னர் கிழக்குக் கரையோரப் பிரதேசம் மலையக இராச்சியத்தினுள் உள்ளடங்கிய பிரதேசமாகவே இருந்தது. ஆங்கிலேயர் மலையகத்தின் பதுளையை நிருவாக மையமாகக்கொண்டு, கிழக்கு மாகாண (மட்டக்களப்புப் பிரதேசம்) த்தினை நிருவகித்து வந்தனர். பதுளையையும் எம்மூரையும் இணைத்து தற்போதுள்ள ஏ 5 பாதையானது மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தினை மலையகத்துடன் இணைக்கும் குறுகிய பாதையாக அமைக்கப் பட்டிருந்தது. இதன் மூலம் ஆங்கில அரசின் பிரதேச உயர் நிருவாக அதிகாரியாக இருந்த அரசாங்க அதிபர் (G. A.) பதுளையிலிருந்து அடிக்கடி

இப் பாதையூடாக மட்டக்களப்பில் டச்சுக் கோட்டையில் அமைக்கப் பட்டிருந்த கச்சேரிக்கு வந்து தமது மட்டக்களப்பு பிரதேச நிருவாகத் தினை மேற்கொள்பவராக இருந்தார்.

இவ்வாறு அரச நிருவாகத்தினைப் பரவலாக்கும் நோக்கில் அரச அதிபரின் பிரதிநிதியாக நிலமே நியமிக்கப்பட்டார். இவர் சமூக செல்வாக்கும் பொருளாதார பலமும் உள்ள குடும்பத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவ்வடிப்படையில் இப் பிரதேசத்தில் நியமிக்கப்பட்ட முதல் நிலமே பாலிப் போடி என்பவராவார். இதனையடுத்து நிருவாக பரவலாக்கத்தின் கீழ் வன்னிமைகள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவ்வாறு நியமனம் பெற்றவர்கள் முறையே அகமதுலெப்பைப் போடி, கலந்தர் லெப்பைப் போடி உடையார் (பதிற்கடமை) கே. ராமநாதன், A. K. காரியப்பர், உமறு லெப்பைப்பொடி, பொன்னையா, வோல்டர் கனகசபை ஆகியோர் வன்னிமைகளாக இருந்துள்ளனர்.

வன்னிமைகள் வன்னியனார் என அழைக்கப்பட்டதுடன் கொஸ்தாப்பு, சேகுவன் ஆகிய பதவி வழி உத்தியோகத்தர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வகையில் ஏறாவூரில் நியமிக்கப்பட்ட முதல் கொஸ்தாப்பு உதுமான் குட்டி என்பவராவார். இவ்வாறு கறுத்தான் கண்டுப் பிள்ளை, இறப்பர் மகன் கள்ளக் கொஸ்தாப்பர், சிதம்பரப் பிள்ளை என்பவர்களும் இவ்வூரின் கொஸ்தாப்பர்களாக கடமையாற்றி உள்ளனர். இவர்கள் தமது பெயருடன் கொஸ்தாப்பர் என்ற பதவிப் பெயரையும் இணைத்தே அழைக்கப்பட்டனர். இன்றும் இக் குடும்ப நாமம் எமதுரில் நிலவி வருவதை அவதானிக்கலாம்.

வன்னியனார்களால் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஊழியராக சேகுவன்கள் காணப்பட்டனர். நீதிமன்ற பிஸ்கால் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்பவர்களாக இவர்கள் இருந்தனர். இவ்வகையில் சின்னத் தம்பி என்பவர் சேகுவன் கடமையாற்றியவராக காணப்படுகிறார்.

வன்னியனார்களுக்கு உதவியாக உடையார்கள் அரசினால் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். இவ்வுடையார்கள் அரச காணிகளுக்குப் பொறுப் பாக இருந்தனர். இவர்கள் மூலமாகவே வன்னியனார்கள் அரச காணிகளை மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்தனர்.

மேலும் இவ்வன்னியனார்களின் சிறந்த நிருவாகத் திறனுக்கேற்ப சிறப்புப் பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டனர். இதில் முதலியார் என்ற பட்டம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முன்னாள்

மட்டக்களப்புப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் ரிஸ்வி சின்னலெவ்வை யின் பாட்டனாரான சின்னலெவ்வை வன்னியனார் அவர்களுக்கு முதலியார் பட்டம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறே மீராலெப்பை அவர்கள் முகாந்திரம் எனும் கௌரவப் பட்டம் வழங்கப்பட்டவராவார்.

இவ்வாறு வன்னிமை நிருவாகத்துக்குட்பட்ட மக்கள் வன்னியனார் களை சிற்றரசர்களாகவே கருதி முழுமையான விசுவாசமும் பணிவும் செலுத்திவந்ததுடன், அவர்களது கட்டளைகளுக்கும் அறிவுரை களுக்குமேற்ப வாழ்க்கை நடாத்தி வந்தனர். இத்தகைய நிலைக்குக் காரணம் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கல்வி அபிவிருத்தியில் நலிவடைந்த பாமர சமூக அமைப்பேயாகும். அக்காலத்தில் காணப் பட்ட நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பு இவ்வூரின் ஏக தலைமைத்துவத் தின் கீழான ஒரு கட்டுக்கோப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இக் கட்டுக் கோப்பு பிற்காலத்தில் சீர்குலைந்து போனது கவலைக் குரியதாகும்.

மேற்குறித்த அரசு நிருவாகத்தின் வாயிலாக உள்ளூர்ச் சபை (Local Board) எனும் நிறுவன அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் அரசு அதிபரின் பிரதிநிதியாக பிரதேச வருமான அதிகாரிகள் (DRO) நியமிக்கப்பட்டனர். வன்னிமைகளுக்கு இருந்த அதிகாரங்கள் இவர்களுக்குக் கைமாறின. மேலும் கல்வி எழுச்சி ஏற்படத் தொடங்கிய காலமாக இருந்தமையால் ஓரளவு எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் இந் நிர்வாகப் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். மேலும் இப் பிரதேசத்தின் சுகாதார நலன்களைப் பேணுவதற்காக சுகாதாரப் பரிசோதகர் (Sanitary Inspector) நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இவ்வூர் சுகாதார பரிசோதகராக ஐதுருஸ் லெப்பை முதன்முதல் நியமனம் பெற்றவராவார்.

இத்தகைய நிருவாக அமைப்பின் கீழ் கிராமத் தலைவர்கள் (Village Head Mans) நியமிக்கப்பட்டனர். ஏறாவூர் முஸ்லிம் பகுதி இரு பிரிவு களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இரண்டு கிராமத் தலைவர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருந்தனர். ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சிக்கு உமர்சாப் போடி என்பவரும் மூன்றாம் குறிச்சிக்கு முகம்மது தம்பி (பள்ளியடியார்) என்பவரும் முதலில் நியமிக்கப்பட்ட கிராமத் தலைவர்கள் ஆவர். அத்துடன் இப் பிரதேசத்தின் பிறப்பு இறப்புப் பதிவுகளை மேற்கொள் வதற்காக தோம்புதர் எனும் உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். (தோம்புதர் பற்றிய தனியான விளக்கம் வேறு அத்தியாயத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.)

1951ல் முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்துச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட பிறகு ஏறாவூரின் முதலாவது விவாகப் பதிவுகாரராக முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் நியமிக்கப்பட்டார். மேலும் மாணவர்களின் பாடசாலை வரவைக் கண்காணிப்பதற்காக வருகை அதிகாரி (Attendant Officer) எனும் அரசு உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவ்வாறு நியமிக்கப் பட்ட உத்தியோகத்தர்கள் மகாவிதான (உமர்லெப்பை), சம்புநாதன் ஆகியோராவார்.

1946 ஆம் ஆண்டு பட்டினசபை கட்டளைச் சட்டம் உருவாவதற்கு முன்பு வன்னியனார்களின் கீழிருந்த நிருவாகங்கள் மேற்குறிப்பிடப் பட்டவாறு படிப்படியாக பரவலாக்கப்பட்டு, ஈற்றில் 1948 இல் இவ்வூரில் பட்டினாட்சி மன்றம் செயற்படத் தொடங்கியதிலிருந்து குறித்த நிருவாகங்கள் அனைத்தும் இச் சபைக்கு மாற்றப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்தே அரசியல் விழிப்புணர்வும் ஏற்படத் தொடங் கியது எனலாம்.

1948 முதல் 1982 வரை ஏறாவூரின் உள்ளூராட்சி அமைப்பு பட்டின சபை என்னும் பெயரில் இயங்கிவந்தது. ஏறாவூரின் முதல் பட்டின சபைக் காரியாலயம் மர்ஹூம் மீராலெவ்வை முகாந்திரம் அவர்களின் வீட்டுடன் கூடிய அறையிலேயே இயங்கத் தொடங்கியது. முதன்முதல் இச் சபையின் சேமனாக (தலைவராக) மர்ஹூம் மீராலெப்பை அவர்கள் இருந்த காரணத்தினால் இவ்வலுவலகம் பட்டினசபை என்பதைவிட சேமன் கந்தோர் என்றே அழைக்கப்பட்டுவந்தது.

பட்டினசபை உறுப்பினர்கள் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர். ஏறாவூர் பட்டின சபைக்கான தேர்தல் ஒவ்வொரு வட்டாரத் திலும் ஒரு உறுப்பினரைத் தெரிவு செய்யும் விதத்தில் அமைந்திருந்த துடன் 3 வட்டாரங்கள் முஸ்லிம் பிரதேசத்துக்கும் 2 வட்டாரங்கள் தமிழ் பிரதேசத்துக்குமாக 5 வட்டாரங்களாக பட்டினாட்சிப் பிரதேசம் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு தெரிவுசெய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள் தமது சபைத் தலைவரையும் (சேமன்) உப தலைவரையும் தேர்ந்தெடுத் தனர். இவர்களது ஆயுட்காலம் நான்கு வருடங்களாகும்.

ஏறாவூர்ப் பட்டின சபைக்கான முதலாவது தேர்தல் 1948 இல் நடைபெற்றது. அத்தேர்தலில் போட்டியிட்டவர்கள் விபரம் வருமாறு :
1ம் வட்டாரம் திரு. சுப்புரமணியம்
2ம் வட்டாரம் திரு. சம்புநாதன்

3ம் வட்டாரம் முகம்மது காசிம் (மிம்பர்ஸ்) : எல். கே. முகைதீன் பிச்சைப் புலவர்

4ம் வட்டாரம் யூ. வீ. எம். சரீப் : சீனிக்குட்டிப் போடியார்

5ம் வட்டாரம் யூ. வீ. மீராலெப்பை

1948 ஆம் ஆண்டு முதல் ஏறாவூர் உள்ளூராட்சி நிறுவனமாயிருந்த பட்டின சபையில் பின்வருவோர் முறையே தலைவர்களாக இருந்து பட்டினாட்சியை நடாத்திவந்தனர்.

1. மர்ஹூம் யூ. வீ. மீராலெப்பை ஜே. பி.
2. மர்ஹூம் யூ. வீ. எம். சரீப்
3. மர்ஹூம் ஏ. கே. மகுமது லெப்பை ஜே. பி.
4. மர்ஹூம் ஏ.எல்.எம். இஸ்மாயில் (இஸ்மாயில் போடியார்)
5. திரு. என் சுப்ரமணியம்
6. மர்ஹூம் அகமட் பரீட் மீரா லெப்பை
7. அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. ரஹ்மான்

1967 இல் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை உயர் கல்வியைத் தொடர் வதற்காக இந்தியா சென்றவேளை மீண்டும் பட்டினாட்சி மன்றத் தேர்தலொன்று நடைபெற்றது. அதில் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்கள் சபையின் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்கள். 1970 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்புத் தேர்தல் தொகுதியின் இரண்டாவது அரசு பேரவை உறுப்பினர் இராஜன் செல்வநாயகம், ஆட்சியிலிருந்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசுடன் தான் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவை வைத்து எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமானைப் பழிதீர்க்கும் நோக்குடன் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றத்தைக் கலைத்தபோது, எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்கள் கொழும்பு சென்று தனக்கிழைக்கப்பட்ட அநீதியினை உயர் மட்டத்துக்கு எடுத்து விளக்கி, உண்மையை எடுத்துக் கூறி நியாயம் கோரினார். இதன் பயனாக கலைக்கப்பட்ட பட்டினாட்சி மன்றத்திற்கு அவரே விசேட ஆணையாளராக நியமனம் பெற்று ஊர் திரும்பியபோது ஏறாவூர் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து மக்களால் வரவேற்பளிக்கப் பட்டு அழைத்துவரப்பட்ட சம்பவம் இவ்வூர் வரலாற்றில் பதியப்பட்ட தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இவரின் பின்னர் சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்த அப்துல் மஜீத் அவர்கள் விசேட ஆணையாளராகப் பதவி வகித்தார்கள்.

1982 ஆம் ஆண்டு முதல் பட்டினாட்சி மன்றம் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை உப அலுவலகம் என பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இக் காலப்

பகுதிகளிலும் விசேட ஆணையாளர்களே இவ்வூர்ராட்சி நிறுவனத்தை ஆட்சிசெய்தனர்.

1987 ஆம் ஆண்டு 15 ஆம் இலக்க பிரதேச சபைச் சட்டம் உருவாக்கப் பட்டதன் பின்னர் இவ்வூர்ராட்சி நிறுவனம் பிரதேச சபை எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இப் பிரதேச சபை 9 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு சபையாகும். இச் சபை உருவாகிய காலத்தில் பயங்கர வாதப் பிரச்சினை இப் பிரதேசத்தில் காணப்பட்டதால் பிரதேச சபைக் கான தேர்தல் ஒன்றை நடாத்தும் சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. இந்நிலையில் அன்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாக இருந்த மர்ஹூம் நிஸ்வி சின்னலெவ்வை அவர்களின் அனுசரணையுடன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தீவிர ஆதரவாளராயிருந்த மர்ஹூம் எம். எஸ். அப்துல் நஸ்ஸாக் அவர்கள் இப் பிரதேச சபைக்குரிய முதல் தவிசாளராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். அவருடன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆதரவாளர்களான ஜனாப் ஏ. எம். ஜெமீல் உப தவிசாளராகவும் எம். கே. எஸ். இப்றாகிம், எஸ். எச். அகமதுலெவ்வை எம். எம். ஹனிபா, எச். எம். எம். சல்மான், ஏ. எம். தெளபீக், எஸ். எல். அகமது, ஏ. சம்சுதீன் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாகவும் நியமனம் செய்யப்பட்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார் பிரதேச சபை இவ்வூரின் உள்ளக ஆட்சியை நடாத்தியது.

1990.12.09 தொடக்கம் மேற்கூறப்பட்ட பிரதேச சபைக்குழு மாற்றப் பட்டு முன்னாள் சபையின் பிரதித் தலைவர் ஏ. எம். ஜெமீல் அவர்களைத் தவிசாளராகவும் எஸ். ஏ. ஜலால்தீன் அவர்களை உதவித் தவிசாளராகவும் கொண்டு எம். ஏ. சி. ஏ. லத்தீப், ரீ. எம். மன்கூர், எம். எம். நஸீர், எம். ஜே. முகம்மட், எச். எம். எம். ஹனிபா, ஜே. எம். முஸ்தபா, எம். கே. எஸ். இப்றாகிம், வீ. யூசுப் என்பவர்களை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பான குழு 14.04.1994 வரை நிருவாகம் நடாத்தியது. இக்குழுவின் நியமனமும் தேர்தலற்ற ஒரு நியமனமாகவே காணப்பட்டது.

இதன் பின்னர் மிக நீண்ட காலமாக தேர்தலின்றி நடைபெற்ற நியமன முறைக்கு மாற்றமாக பிரதேச சபைத் தேர்தல் நடைபெற்று ஜனநாயக முறையில் உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். இதன் பிரகாரம் 15.04.1994 இல் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களைத் தவிசாளராகவும் மௌலவி ஏ. சி. அப்துல் மஜீத் அவர்களை உதவித் தவிசாளராகவும் எஸ். எச். அபூஹனிபா, கே. எம். நூர்முகம்மது,

எஸ். எஸ். எம். அஸ்ஸாம், எம். எஸ். எம். ஹனீபா ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட சுயேச்சைக் குழு இச் சபையின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது. மேற்படி தேர்தலில் மும்முனைப் போட்டியொன்று காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த காலங்களில் நிருவாகம் செய்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வேட்பாளர்களுக்கும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களுக்கும் எதிராக செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா தனது சுயேச்சைக் குழுவை களத்திலறக்கி பெருவெற்றி கண்டார். இது ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 1989 பொதுத் தேர்தலின் பின் பெருவளர்ச்சி கண்டிருந்த காலமாகும். பொதுத் தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் போட்டியிட்டு குறைந்த வாக்குகளையே பெற்றிருந்த செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் உள்ளூர் ராட்சித் தேர்தலில் சுயேச்சைக் குழு சார்பில் அதிகூடிய வாக்குகளைப் பெற்றமைக்கு நேரடியான பல காரணங்கள் இருப்பினும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தனது ஈராண்டு சுழற்சி முறை பாராளுமன்ற பிரதிநித்துவ நியமனத்தில் தவறிழைத்தமையே முக்கிய காரணம் எனலாம். இவ்வூருக்கான அரசியல் தலைமைத்துவம் ஒன்றை உருவாக்கவேண்டும் என்ற அவாவில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர் களும் மௌலானாவை ஆதரித்து வெற்றிபெறச் செய்தனர்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பாக எம். வை. ஏ. லத்தீப் (சட்டத்தரணி) எச். எம். எம். சமீம், பீ. எம். எம். முகைதீன் (றுபி) ஆகியோரும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பாக முன்னாள் தவிசாளர் ஏ. எம். ஜெமீல் அவர்களும் எதிராசனத்தில் அமர்ந்தனர்.

தவிசாளராகக் கடமையேற்றிருந்த அலிஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் தனது ஆதரவாளர்களுடன் அப்போதைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார் ஜனாதிபதியாயிருந்த மாண்புமிகு டி.பி. விஜேதுங்க அவர்களை ஜனாதிபதி மாளிகையில் சந்தித்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இணைந்துகொண்டார். இச்சந்திப்பு நிகழ்வுக்கு மௌலானா அவர்கள், நூற்றுக் கணக்கான இவ்வூர்ப்பிரமுகர்களையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று ஜனாதிபதி மாளிகைக்குள் பிரவேசித்தமையும் ஜனாதிபதியுடன் காலை ஆகாரம் அருந்தியமையையும் வரலாற்றுப் பதிவுகளில் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.

பிரதேச சபைத் தவிசாளராகக் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்த செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் பாராளுமன்ற அரசியலினுள் நுழைந்ததன் காரணமாக உதவித் தவிசாளராயிருந்த மௌலவி ஏ. சி. அப்துல் மஜீத் அவர்கள் அதிக விருப்பு வாக்குகள் பெற்றிருந்தவர் என்ற

அடிப்படையில் தவிசாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இச் சபை 14.04.1999 உடன் தனது பதவிக் காலத்தை நிறைவுசெய்தது. அடுத்த தேர்தலை நடாத்தும் நிலைமை இப் பிரதேசத்தில் இருக்காமையால் விசேட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் பிரகாரம் இப் பிரதேசத்தின் பிரதேச செயலாளர் திரு. கே. விமலநாதன் அதிகாரம் பெற்ற உத்தியோகத்தராக இச்சபையின் நிருவாகத்தைப் பதவியேற்றார். இவரின் நிருவாகம் 15.04.1999 முதல் 14.04.2002 வரை அமைந்திருந்தது.

இலங்கை அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும்ிடையே மோதல் தவிர்ப்பு உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வடகிழக்கில் சுமுக நிலைமை நிலவியதனால் அரசு வடகிழக்கு முழுவதிலும் உள்ளூராட்சித் தேர்தலுக்கான நியமனப் பத்திரங்களைக் கோரி இருந்தது. தேர்தலுக்கான நியமனப் பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்வதில் பல கட்சி சார் அரசியல் குழுக்களும் சுயேச்சைக் குழுக்களும் மும்முரமாக செயற்பட்டன. அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. லத்தீப் அவர்களைப் பிரதம வேட்பாளராகக் கொண்டு ஐ. தே. கட்சியும் ஜனாப் எம். வை. அப்துல் லத்தீப் (சட்டத்தரணி) அவர்களை பிரதம வேட்பாளராகக்கொண்டு சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசும் ஜே. எம். ஜமீல் என்பவரை பிரதம வேட்பாளராகக் கொண்டு பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியும் எஸ். எச். அபூஹனீபா அவர்களை பிரதம வேட்பாளராகக் கொண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலிருந்து அதிருப்தியடைந்த ஆதரவாளர்களைக் கொண்ட சுயச்சைக் குழுவும் ஏ. அப்துல் நாஸர் தலைமையிலான முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களைக் கொண்டு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் துணை சுயேச்சைக் குழுவும் தமது வேட்பு மனுக்களை 2002.02.09 இல் தாக்கல் செய்தன. ஆயினும் நியமனப் பத்திரங்களில் இருந்த சட்டரீதியான குறைபாடுகள் காரணமாக ஏ. அப்துல் நாஸர் தலைமையிலான சுயேச்சைக் குழுவின் நியமனப் பத்திரம் தவிர்ந்த அனைத்து நியமனப் பத்திரங்களும் வறிதாக்கப்பட குறித்த சுயேச்சைக்குழு எத்தகைய போட்டியமின்றித் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இத்தெரிவை ஆட்சேபித்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினால் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் செய்யப்பட்ட மனு நிராகரிக்கப்பட்டு இத் தெரிவு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் 15.04.2002 முதல் ஏ. அப்துல் நாஸரைத் தவிசாளராகவும் என். சிறீலக்ந்தராசாவை உதவித் தவிசாளராகவும். எம். உசனார், எஸ். எம். எம். ஹம்ஸா, ஏ. சி. எம். அல்பஹான், எம். குணசேகரம், எம்.எம். அமீன், எம். எல். ஹமீட், ஏ. முகமட் யூசுப் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட குழு இன்று வரை இச் சபையை நடாத்திவருகின்றது.

மர்ஹூம் முகாந்திரம் மீராலெவ்வை வலியுல்லாஹ் :

மர்ஹூம் மீராலெவ்வை வலியுல்லாஹ் ஏறாவூரில் 30.10.1907ல் வன்னிமைக் குடும்பத்தில் உமறுலெவ்வைப்போடி அவர்களுக்கும். அகமது லெவ்வைப்போடி சேகுபோக்கரின் மகளான ஆசியா உம்மா என்பவருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் ஆரம்பக் கல்வியை ஏறாவூர் மைனர் நோட்டீஸ் பாடசாலை என்று அழைக்கப்பட்ட அறபா வித்தியாலயத்தில் கற்று பின் மட்டக்களப்பு சென்மைக்கல் கல்லூரியில் மெற்றிகுலேசன் வரைப் படித்தார்.

இவர் முதலில் பலாங்கொடையைச் சேர்ந்த சுவாரியத்து உம்மா என்பவரை திருமணம் செய்து 18.04.1940ல் பரீத் மீராலெவ்வை அவர்களை மகனாகப் பெற்றார். முதல் மனைவி காலமானதைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது மனைவி பக்கீர் சாகிபு சரீபாவை பதுளையில் திருமணம் செய்து ஒரு ஆண்மகனும் இரண்டு பெண்மக்களும் பிறந்தார்கள்.

இப்பெரியார் ஏறாவூர் ஓட்டுப்பள்ளிவாசல் என்னும் மீரா ஜும்ஆப் பள்ளிவாசல், ஆற்றங்கரைப்பள்ளிவாசல், காட்டுப்பள்ளிவாசல் ஆகிய வற்றிற்கு ஒரே நம்பிக்கையாளராக 1926லிருந்து 1954 வரையும் கடமை ஆற்றினார். ஏறாவூர் பற்று முதலாவது காதியாராக 1936 லிருந்து 1954 வரையும் கடமையாற்றினார். ஏறாவூர் பட்டினசபையில், அவரது மூத்த வாப்பா பொலிஸ் தலைமை அகமதுலெவ்வைப் போடி சேகுபோக்கரின் வீட்டில் பட்டின சபை காரியாலயம் அமைந்திருந்த (1947-1954) காலத்தில் அக்கிராசனராக கடமையாற்றினார். இது ஏறாவூரில் முதலாவது பட்டின சபை அமைந்திருந்த இடமாகும்.

1948ம் ஆண்டில் இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத் தேர்தலில் கல்குடாத் தொகுதியில் சுயேட்சை வேட்பாளராக போட்டியிட்டார். இத்தேர்தலில் திரு. வீ. நல்லையா அவர்களை ஆதரிக்குமாறு கோரி தேர்தலில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டபோதிலும் இரண்டாவது பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார். தமிழ் முஸ்லிம் நல்லுறவுக்காக இவர் ஆற்றிய பங்கு அக்காலத்தில் அனைவராலும் போற்றப்பட்டது.

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் பிரதான தொழிலாகிய புகையிலைச் செய்கையில் ஈடுபட்ட மக்களுக்கு தங்களின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு

உரிய விலைகள் கிடைக்காத நிலையை அறிந்து ஏறாவூர் முஸ்லிம் களுக்காக 1948 ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் புகையிலை உற்பத்தியாளர் சங்கம் ஒன்றை தாபித்து அதன் தலைவராக இருந்து பல சேவைகளை செய்து வந்துள்ளார்.

1952 ல் எலிஸபத் மகாராணியார் இலங்கை வந்தபோது இவருக்கு முகாந்திரப்பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது. இது இலங்கையில் ஐவருக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டிருப்பதுவும் அதில் இவர் மட்டும் முஸ்லிம் பிரமுகர் என்பதுவும் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய முக்கிய அம்சமாகும். இதையொட்டி தங்கப்பிடி போட்ட வாளும், தங்க சின்னம் பொறித்த தலைப்பாகையும் வழங்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஏறாவூர் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும்.

ஏறாவூர் மக்களின் அன்பிற்கும், அபிமானத்துக்குமுரிய இப்பெரியார் சிறந்த விஷக்கடி வைத்தியராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார். தென் இந்தியாவைச் சேர்ந்த பல்லாக்கு வலியுல்லாஹ் அவர்கள் இலங்கை வந்தபோது அவர்களை கண்டியில் மீரா மக்காம் பள்ளிவாசலில் சந்தித்து அருள்வாக்கு பெற்று விஷக்கடி வைத்தியம் செய்து வந்தார்கள்.

இப்பெரியார் 24.10.1954 ல் காலமானார். அன்னார் ஆற்றங்கரைப் பள்ளி அருகாமையில் வன்னிமைக் குடும்பத்தின் சொந்த மையவாடியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். உயிரோடு இருக்கும்போது விஷக்கடி வைத்தியம் செய்து, காலமான பின்னரும் இவர்களின் மீஸான் கட்டையில் விஷம் தீண்டியவர்கள் விஷம் இறக்கிக் கொள்வதை தினசரி நேரில் காணலாம். இதனால் சேர்மன் வலியுல்லாஹ் என்று மக்கள் அழைக்கின்றனர். இந்நிகழ்வைப் பற்றி பண்டிதர் VC கந்தையா தனது மட்டக்களப்பு தமிழகம் என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

மர்ஹூம் யு.வீ.எம். சரீப் ஜே.பி.

இவர் வன்னிமைக்குடும்பத்தில் உமறுலெவ்வைப் போடி அவர்களுக்கும் அகமது லெவ்வைப்போடி சேகுபோக்கரின் மகளான ஆசியா உம்மாவுக்கும் புதல்வராக 30.9.1913ல் பிறந்தார். இவர் முகாந்திரம் மீராலெவ்வை அவர்களின் சகோதரராவார். ஏறாவூர் மைனர் நோட்டீஸ் பாடசாலையில் (அறபா வித்தியாலயம்) ஆரம்பக் கல்வியை கற்று பின்னர் மட்டக்களப்பு மத்திய

கல்லூரி, சென்மைக்கல் கல்லூரி, கண்டி நிமிட்டிக் கல்லூரி ஆகிய வற்றில் கற்றார். பதுளையில் திருமணம் செய்து இவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

ஏறாவுர் பட்டினசபையின் அங்கத்தவராகவும் தலைவராகவும் கடமையாற்றினார். அத்துடன் ஓட்டுப்பள்ளி, ஆற்றங்கரைப் பள்ளி, காட்டுப்பள்ளி ஆகியவற்றின் ஒரே தர்மகர்த்தாவாகவும் செயல்பட்டார். அகில இலங்கை சமாதான நீதவானாகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

மட்டக்களப்பு தொகுதி எல்லை நிர்ணயம் சம்பந்தமாக 1958ல் தல் கொடபிட்டிய ஆணைக்குழுவினர் மட்டக்களப்பிற்கு வருகை தந்த போது அவ்விசாரணையில் பங்குபற்றி தமிழர் முஸ்லிம்களுக்காக பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் இரட்டை அங்கத்துவ முறையில் வழங்கப்பட வேண்டுமென கருத்துத் தெரிவித்தவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

ஏறாவுரில் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்தி சபை உருவாக உழைத்தவர்களில் இவரும் பெரும்பங்காற்றியுள்ளார்.

இவர் 24.10.1973 ம் ஆண்டு புனித லைலத்துல் கதர் இரவில் காலமாகி ஆற்றங்கரைப்பள்ளிவாசல் அருகாமையிலுள்ள குடும்ப அடக்கல் தலத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

ஏ. கே. மகுமது லெவ்வை (ஜே. பி.)

ஏறாவுரில் சமூக நல சேவைகளில் அக்கறை யோடு உழைத்த முன்னோடிகளுள் ஒருவரே ஏ. கே. போடியார் என அழைக்கப்பட்ட ஏ. கே. மகுமது லெவ்வை அவர்களாவார். கம்பீரமான தோற்றத்துடன் கச்சிதமாக உடையணிந்து காணப்படும் இவர் சாதாரண மக்களுடனும் மிக நெருக்கமாகவும் அன்பாகவும் பழகும் ஒரு தனவந்தராவார்.

அரசியல் துறையில் முன்னோடிகளாயிருந்த சேர் ராசிக் பரீட், ஏ.எச். மாக்கான் மாக்கார், கலாநிதி பதியுத்தீன் மஹ்மூத் ஆகியோருடன் தொடர்பு கொண்டு சமூகத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டார். சேர் ராசிக் பரீட் அவர்களின் சோனாக இஸ்லாமிய சங்கத்தை இங்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

புகையிலை உற்பத்தியாளர் நலன் கருதி புகையிலை உற்பத்தியாளர் சங்கமொன்றை அமைத்ததில் இவருக்கும் பெரும் பங்குண்டு. ஏறாவுர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சமாசத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினராக இருந்ததுடன் ஏறாவுர் பட்டினாட்சிமன்ற உறுப்பினராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டு அதன் மூலம் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்காக உழைத்தார்.

அகில இலங்கை சமாதான நீதவானாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்த இவர் மார்க்கக் கடமைகளில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார். ஜிப்ரித் தைக்காப் பள்ளிவாயலின் நிருவாக சபைத் தலைவராக இருந்து பள்ளிவாயலின் அபிவிருத்திக்காகப் பாடுபட்டார். இவ்வாறு பல வழிகளிலும் சமூகத்துக்காக உழைத்த இவர் கொழும்பில் இருக்கும் போது காலமாகி குப்பியாவத்தை மையவாடியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

ஏ. எல். எம். இஸ்மாயில்

இவர் இஸ்மாயில் போடியார் என அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டார். ஒரு தனவந்தராகவும், பட்டினாட்சி மன்றத்தின் தலைவராகவும் இருந்த போதும் மிகவும் எளிமையான முறையில் மக்களுடன் பழகுவவராகக் காணப்பட்ட இவர் பல அபிவிருத்திப் பணிகளில் தானும் பங்கேற்றுச் செயற்பட்டமை சிறந்த தலைமைத்துவத்துக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். பிரதேசத்தில் வெள்ளப்

பெருக்கு ஏற்படும் காலங்களில் தானே கையில் மண்வெட்டியுடன் வீதிக்கு வந்து வடிகால்களைச் சீர்செய்து வெள்ளப் பாதிப்புகளிலிருந்து பிரதேசத்தைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளார்.

இஸ்மாயில் போடியார் அவர்கள் படிப்பறிவற்றவராயிருப்பினும் பிரதேச அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்டு பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்தார். இவரது காலத்தில் பட்டினாட்சி மன்றத்தில் நிறுவப்பட்ட ஊதுகுழல் இன்றும் அவரின் பெயரை நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. இக் குழல் நிறுவப்பட்ட காலத்திலிருந்து காலை 6.00 மணி, பகல் 12.00 மணி, மாலை 6.00 மணி ஆகிய நேரங்களில் இயங்கவிடப் பட்டு ஏறாவுர் மக்களுக்கு நேரத்தை அறிவித்துக்கொண்டிருந்தது.

காலப்போக்கில் நோன்பு காலங்களில் மாத்திரம் இது இயக்கப்பட்டது. நோன்பு திறக்கும் நேரத்தைக் குறிப்பதற்காகவும் ஸஹர் ஆரம்ப, முடிவு நேரங்களை அறிவிப்பதற்காகவும் இது ஊதவிடப்பட்டது. தற்போது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நேரத்தைச் சரியாக அறிந்துகொள்வதற்கான வசதிகள் காணப்பட்ட போதிலும் ஸஹர் ஆரம்பம், ஸஹர் முடிவு நேரங்களை அறிவிப்பதற்கு இக் குழல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

திரு. நல்லதம்பி சுப்பிரமணியம்

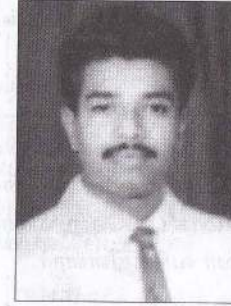
“பணி செய்து கிடப்பதே என் கடன்”, என்பதற் கேற்ப சமூக சேவையிலும், சமயத் தொண்டிலும் ஏறாவூர் மக்களின் மனங்களில் மங்கா இடம்பிடித்த ஒருவர்தான் திரு. நல்லதம்பி சுப்பிரமணியம் அவர்கள். இவர் நல்லதம்பி பொன்னம்மா தம்பதிகளின் புதல்வராக 1910.09.01ந் தேதி பிறந்தார். இவர் நாகம்மா என்னும் பெண்ணை மணந்து ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியில் பெரும் சிறப்போடு வாழ்ந்தார்.

திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஏறாவூர் ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் பாடுபட்டுழைத்த நன்மக்களுள் ஒருவர். அக்காலத்தில் ஏறாவூரில் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளையைப் போல் நெருக்கமான உறவு கொண்டு புரிந்துணர்வுடன் வாழ்ந்தார்கள். ஏறாவூர் ப. நோ. கூ. சங்கம், பட்டினசபை, பாடசாலை போன்ற பொது நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும் தோளோடு தோள் நின்று உழைத்த முன்னோடிகளுள் ஒருவர்தான் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். யூனியன் மணியண்ணன் என்று மக்களால் அழைக்கக்கூடியளவு கூட்டுறவுத்துறையில் ஈடுபாடுடையவராக விளங்கினார். கூட்டுறவுச் சமாசத்தின் உறுப்பினராக, உப தலைவராக, தலைவராக விளங்கிய அவர், அதன் அபிவிருத்தியில் பெரும் பங்காற்றினார். ஏறாவூர் பட்டின சபையாக இருந்தபோது, அதன் உறுப்பினராக, உப தலைவராக, தலைவராக இருந்து ஏனைய உறுப்பினர்களோடு சேர்ந்து செயற்பட்டு தமிழ் முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காகவும், ஊர் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பாடுபட்டார்.

ஏறாவூர் வீரபத்திரசுவாமி கோயிலின் பரிபாலனத்தை முன்னெடுத்துச் சென்று அரை நூற்றாண்டு காலமாக அக்கோயிலின் தனாதிக்காரியாகவும் செயற்பட்டார். இதன் காரணமாகவே இறைபணிச் செம்மல் என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டார்.

இந்து கலாசார பண்பாட்டு அமைச்சினால் அன்னாருக்குச் சமூகத் தொண்டன் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டதோடு, பொன்னாடை போர்த்தியும் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவர் செய்த சமூக சேவையின் காரணமாகவே ஏறாவூர்ப்பற்று, ஏறாவூர் நகர் ஆகிய பிரதேச செயலகங்களின் மூலம் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு சமூகத்தின் பலவேறு மட்டங்களிலுமிருந்து சிறந்த சேவையாற்றி மக்கள் மனங்கவர்ந்த இப்பெரியார் 13.09.2002 வெள்ளிக் கிழமையன்று இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தார்.

மர்ஹூம் எம். எஸ். அப்துல் றஸ்ஸாக்

இவர் யூ. வீ. எம். சரீப் அவர்களின் புதல்வராவார். ஏறாவூர் மைனர் ரோட்பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்ற இவர் பின்னர் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி, பதுளை ஊவாக் கல்லூரி, கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி கற்றார். கொழும்பு அலெக்சாண்டர் கல்லூரியில் சேர்ந்து உயர்தர வகுப்புவரைக் கற்றார்.

1965 தொடக்கம் 1968 வரை ஏறாவூர் பட்டினசபை உறுப்பினராக இருந்து, 1987 தொடக்கம் 1990 வரை பிரதேச சபைத் தவிசாளராகக் கடமையாற்றினார். 1981 இல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட சபைத் தேர்தலில் சுயேச்சை வேட்பாளராகவும், 1989 இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் மட்டக்களப்பு மாவட்ட வேட்பாளராகவும் போட்டியிட்டார். தனது இறுதிக் காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டு வீட்டிலேயே காலத்தைக் கழித்த இவர் 2003 ஜூன் மாதம் காலமானார்.

ஜனாப் ஏ. எம். ஜெமீல்

01.01.1988 ஆம் ஆண்டு ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபையின் உதவித் தவிசாளராக ஐ. தே. க. சார்பில் போட்டியின்றி நியமனம் செய்யப்பட்ட ஜனாப் ஏ. எம். ஜெமீல் 1990ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1994 ஆம் ஆண்டு வரை தவிசாளராகக் கடமை யாற்றினார்.

ஏறாவூர் 3 ஏ பெண்பாடசாலை வீதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் 09.11.1944 ம்

ஆண்டில் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மட்/அலிகார் மகா வித்தியாலயத்திலும் க.பொ.த. சாதாரண தரக் கல்வியினை அ/கெக்கிராவை பெப்ரிஸ்ட் மிஷன் பாடசாலையிலும் க.பொ.த. உயர்தரக் கல்வியினை வந்தாறுமுலை மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் கற்றுத் தேறினார்.

1967 தொடக்கம் 1968 ஆம் ஆண்டு வரை ஏறாவூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கிளை முகாமையாளராகக் கடமையாற்றினார். 1.9.1979 முதல் உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று 1974 அட்டாளைச் சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்து ஆசிரியராக கடமையாற்றிய இவர், 1990 முதல் அதிபராகக் கடமையாற்றி, 1996 இல் ஓய்வு பெற்றார்.

பொதுப் பணிகளிலும் அரசியலிலும் ஈடுபாடு கொண்டு செயற்பட்ட இவர், 1965 தொடக்கம் 1980 வரை சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஏறாவூர்க் கிளையின் செயலாளராகக் கடமையாற்றினார். விளையாட்டுத் துறையில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக பல்வேறு விளையாட்டுக் கழகங்களிலும் முக்கிய பதவிகளை இவர் வகித்துள்ளார்.

1980 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மட்டக்களப்புத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களுடன் இணைந்து அரசியலில் ஈடுபட்டார். பின்னர் 1988 முதல் 1990 வரை பிரதேச சபை உறுப்பினராகவும் 1990 முதல் 1994 வரை பிரதேச சபை உதவித் தவிசாளராகவும் பின்னர் தவிசாளராகவும் சேவையாற்றினார். 1994 இல் நடைபெற்ற பிரதேசசபைத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சார்பில் இவர் மாத்திரம் உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார்.

1990 தொடக்கம் 1999 வரை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கொத்தணி அமைப்பாளராக கடமையாற்றிய இவர் தற்போது ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசுடன் இணைந்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

இவரின் காலத்தில் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன. ஏறாவூர் நகரில் ஒரு தேசிய இயந்திர உபகரண சாலை நிறுவப்பட்டமை, உழவு இயந்திரம், பிக்அப் வாகனம் என்பன கொள்வனவு செய்யப்பட்டமை, புதிய சந்தைக் கட்டிட புனர் நிர்மாணம், வீதிகள் புனர் நிர்மாணம், வேலைவாய்ப்புகள் என பல்வேறு திட்டங்கள் இவரால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மௌலவி ஏ. சி. அப்துல் மஜீத்

தனது ஆரம்பக் கல்வியை மட்/அறபா வித்தியாலயத்தில் கற்று, மட்/அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1979 இல் மார்க்கக் கல்வியைப் பெறுவதற்காக இந்தியாவின் தஞ்சாவூர் சென்று நீரூர், அல்ஜாமிஅதுல் மிஸ்பாஹில் ஹூதா அறபிக் கல்லூரியில் 1987 இல் மௌலவிப் பட்டம் பெற்றார்.

1988 முதல் 1995 வரை ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி முகைதீன் ஜம்ஆப் பள்ளிவாயிலின் பேஷ் இமாமாகக் கடமையாற்றினார். இதன் பின்னர் கொழும்பு கொம்பனித் தெரு, ஜாவா லேன் ஜம்ஆப் பள்ளிவாசலில் 4 வருடங்கள் கடமையாற்றியுள்ளார். 2003 முதல் மீண்டும் முதலாம் குறிச்சி முகைதீன் ஜம்ஆப் பள்ளிவாசலின் பேஷ் இமாமாகப் நியமிக்கப்பட்டார்.

1994 மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற பிரதேச சபைத் தேர்தலில் அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் சுயேச்சைக் குழுவில் தராசுச் சின்னத்தில் போட்டியிட்டார். அளிக்கப்பட்ட விருப்பு வாக்குகளின் அடிப்படையில் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் சபையின் தவிசாளராகவும் மௌலவி அவர்கள் சபையின் உப தவிசாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் தனது ஆதரவாளர்களுடன் ஐ. தே. கட்சியில் இணைந்து கொண்டதைத் தொடர்ந்து இப் பிரதேச சபை ஐ. தே. க. சார்ந்த பிரதேச சபையாக மாறியது.

இதே ஆண்டில் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றதன் மூலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார். இதனால், உப தவிசாளராயிருந்த மௌலவி ஏ. சி. அப்துல் மஜீத் அவர்கள் பிரதேச சபையின் தவிசாளரானார். இவர் 1994 முதல் 1999 வரை ஏறாவூர் நகர சபையின் தவிசாளராகச் செயற்பட்டார்.

இவரது காலத்தில் ஏறாவூர் நகரில் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நடைபெற்றன. சிறுவர் பூங்கா புனரமைக்கப்பட்டது. வீதிகள்,

பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டமை, வீதிக்கான பெயர்ப் பலகைகள், பெண் சந்தை வீதியில் சந்தைக் காணி கொள்வனவும் சந்தைக் கட்டிட உருவாக்கமும் என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

ஜனாப் ஏ. அப்துல் நாஸர்

ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக்கு 15.04.2002 அன்று தவிசாளரான இவர் ஒரு கலைமாணிப் பட்டதாரியாவார். பிரதேச சபைத் தேர்தலுக்கு காக தாக்கல் செய்யப்பட்ட வேட்புமனுக்கள் அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில் இவரின் தலைமையிலான சுயேச்சைக் குழு போட்டியின்றித் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

ஏ. அப்துல் நாஸர் அவர்கள் ஏறாவூர், பெண் பாடசாலை வீதியில் உள்ள தனது இல்லத்தில் 08.08.1975 இல் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மக்காமடி, அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயத்தில் கற்ற இவர், அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார். க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து பல்கலைக் கழகத்துக்குத் தெரிவாகி பட்டதாரியானார்.

ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக்கு மிக இளம் வயதில் தவிசாளரானவர் என்ற பெருமையைப் பெறும் இவர் மிகச் சிறுசிறுப்பாகவும் திட்ட மிட்ட அடிப்படையிலும் பல சேவைகளை முன்னெடுத்துள்ளார்.

ஏறாவூரின் சகல பகுதிகளும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கில் பிரதேச சபை உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தலா 50,000 ரூபா வீதம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தனது அபிவிருத்திப் பணிகளை மேற்கொண்டார். இக்காலத்தில் அதிகமான மணல் வீதிகளுக்கு கிறவலிடப்பட்டன. மின்சாரம் வழங்கப்படாமல் இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த பல வீதிகளுக்கு 3 லட்ச ரூபா நிதி ஒதுக்கீட்டில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. காதியார் வீதியில் அமைந்திருந்த பாலம் மிகச்சிறந்த முறையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

இக் காலத்தில் பிரதேச சுகாதாரப் பகுதிக்குத் தேவையாயிருந்த இழுவை இயந்திரம் (டீறக்டர்) ஒன்று கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. 5 கிலோவாட் சக்திகொண்ட மின்பிறப்பாக்கி, போட்டோப் பிரதி இயந்திரம் என்பனவும் பெற்றுத் தரப்பட்டன.

ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலையில் காணப்பட்ட பல்வேறு குறைகள் நிவர்த்திசெய்யப்பட்டன. மின் விசிறிகள், சிறுவர் விடுதிப் பகுதிக்கான வர்ணம் பூசப்படல் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும் ஏறாவூரில் 6 இலட்சம் ரூபா செலவில் விவசாயப் பொதுக் கிணறுகள் 4 கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாகாண சபைத் தேர்தல்:

1987 ஜூலை இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தையடுத்து இலங்கையில் மாகாண சபை முறை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இவ் ஒப்பந்தப் பிரகாரம் தமிழ் பேசும் மக்கள் முழுமையாக வாழும் வடக்கு மாகாணம், கிழக்கு மாகாணம் என்பன இணைக்கப்பட்டு, வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம் ஒரு மாகாண அலகாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, இம் மாகாணத்துக்கான மாகாண சபைத் தேர்தல் நடாத்தப்பட்டது. இத்தேர்தலில் இலங்கையின் தேசியக் கட்சிகள் எதுவும் போட்டியில்லை. தமிழ் முஸ்லிம்கள் சார்பான இனக் கட்சிகளே போட்டியிட்டன. அவ்வகையில் முஸ்லிம் மக்கள் சார்பாக ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இத்தேர்தலில் போட்டியிட்டது. இக்கட்சியின் சார்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த அல்ஹாஜ் எம். எஸ். ஏ. பக்கீர் முகைதீன் (ரூபி முகைதீன்) ஒரு வேட்பாளராக போட்டியிட்டார். ஏறாவூரில் கட்சி பேதமின்றி 100 வீதமான வாக்குகள் முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கே அளிக்கப்பட்டன. இந்திய இராணுவத்தின் அனுசரணையோடு நடைபெற்ற இத்தேர்தலில் அல்ஹாஜ் எம்.எஸ்.ஏ. பக்கீர் முகைதீன் அவர்களும் ஒரு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையில் முஸ்லிம் காங்கிரஸைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்.

அல்ஹாஜ் எம். எஸ். ஏ. பக்கீர் முகைதீன் (ஜே.பி):

ஏறாவூரில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த ஆலிம் களில் ஒருவராய் விளங்கிய மர்ஹூம் முகம்மது ஸாலிஹ் ஆலிம் (சால ஆலிம்) அவர்களின் கனிஷ்ட புதல்வரான பக்கீர் முகைதீன் எனும் இயற் பெயருடைய இவர், சாதாரணப் படிப்பறிவு கொண்டவராய் இருந்தும், படித்துப் பட்டம் பெற்று, சமுதாய மேம்பாட்டில் விளங்கிய பலருடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான பரிச்சயம்

காரணமாய், அரசியல் ஆழ, அகலங்களை நன்கு விளங்கித் தெளிந்த மேதையாய் விளங்கினார் என்பதில் மிகையில்லை.

முன்னாள் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றத் தலைவர் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றஹ்மான் (ஜே. பி.) அவர்களின் அரசியல் பயிற்சிப் பாசறையில் பட்டை தீட்டப்பட்டுப் பளிச்சிட்ட இவர், சிறந்த முற்போக்கு சிந்தனை கொண்டவராகவும், சமுதாய எழுச்சியில் துணிவுடன் செயற்பட்டவராகவும், தான் வாழ்ந்த மண்ணின் விடியலுக்காக எதையும் இழக்கத் தயங்காதவராகவும் விளங்கினார்.

சிறந்ததோர் விவசாயியாக, வர்த்தகராக, அரசியல் வாதியாக.. என்றெல்லாம் மிளிர்ந்த மர்ஹூம் றூபிமுகைதீன் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டதன் மூலம், அரசியல் ஆடுகளத்தில் தன் முதல் காலடியை வைத்தார். அல்ஹாஜ், றஹ்மான் (ஜே.பி.) அவர்களின் அரசியல் எழுச்சிக்காக முன்னின்றுழைத்தவர்களுள் மர்ஹூம் றூபி அவர்களுக்குத் தனியிடமுண்டு என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற தனித்துவக் கட்சி இவ்வூரில் தடம் பதிப்பதற்கு மூலகர்த்தாவே அல்ஹாஜ் றூபி அவர்கள் தான் என்பது மிகையன்று. அச்சவுணர்வு உச்சத்தில் நின்ற அக்காலகட்டத்தில், அஞ்சா நெஞ்சத் துணிவோடு மர்ஹூம் எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் அவர்களுடன் தேர்ளோடு தோள் இணைந்து, அக்கட்சிக்கு அச்சாணியாய் விளங்கியவர்களுள் அல்ஹாஜ் றூபி அவர்களும் ஒருவராவார்.

ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனாவின் ஆட்சியில் முதன் முதல் நிகழ்ந்த மாகாணசபைத் தேர்தலில் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வேட்பாளராய்த் துணிவுடன் நின்று வெற்றியீட்டி, வட, கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மாகாண சபையின் வாதப் பிரதிவாதங்களில் இவரின் அசாத்நிய அரசியல் மதிநுட்பத் திறன்கண்டு பலரும் அதிசயித்தனர். அவரின் கொள்கைப் பிடிப்பைக்கண்டு, மர்ஹூம் அஷ்ரஃப் அவர்கள் இவரின் மீது தனி மதிப்பே வைத்திருந்தார். மர்ஹூம் றூபி அவர்களின் ஆலோசனைகள், பல நெருக்கடியான கட்டங்களில் அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ.ஏ. றகுமான், அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லா, அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் போன்ற அரசியல்வாதிகளுக்கு கைகொடுத்துதவின என்பதை அவர்களே ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

இவ்வூரின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் மர்ஹூம் றூபி அவர்களின் பங்களிப்பை வரலாறு என்றும் நினைவுறுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அல்ஹாஜ் பஷீர்சேகுதாலுத் (பா. உ.) அவர்கள், மர்ஹூம் றூபி முகைதீன் அவர்கள் ஞாபகர்த்தமாய் றூபிமுகைதீன் வீடமைப்புத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கும் அரும்பணியை ஆரம்பித்துள்ளமையைக் கொண்டே அன்னார் மீது அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாலுத் அவர்கள் கொண்டுள்ள அபரிமித அபிமானம் புலப்படுகின்றது.

அரசியலின் அடிச்சுவட்டில் தடம் பதித்து, அதன் உச்சிக்கே உயர்ந்து, உன்னதபணி பலபுரிந்த அல்ஹாஜ் றூபி முகைதீன் என்ற முகம்மது சாலிஹ் ஆலிம் பக்கீர் முகைதீன் (ஜே. பி.) அவர்களின் மறைவு ஏறாவூருக்கு மட்டுமன்றி இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கே பேரிழப்பாகும். அன்னவரின் மறுமை வாழ்வு மகிழ்ச்சிகரமாய் அமையப் பிரார்த்திப்போமாக!

தொகுப்பு : ஜனாப் எஸ்.எம். அமீன் (சட்டத்தரணி)
ஜனாப் ஏ.எஸ். இஸ்ஸதீன்
ஜனாப் எஸ்.எச். அகமட் லெப்பை

உதவி : எம்.ஐ.ஏ.ரி. ஹசன்
ஏ. சக்கரியா

பாராளுமன்ற உரைகள்,
தொகுப்பும் தமிழாக்கமும் : எஸ் ஏ. எம். நளீம்.

சமூக முன்னோடிகள்

விவசாயத்தை ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டிருந்த ஏறாவூர் மக்களின் சிந்தையில் கல்வி, பொருளாதார, ஆத்மீக அம்சங்களிலான ஆர்வத் தையும் புதிய சிந்தனைகளையும் தோற்றுவிக்க அடி கோலியவர்களே சமூக முன்னோடிகள் என இங்கு அடையாளம் காணப்படுகின்றனர். ஏறாவூரில் இம் முன்னோடிகளின் எழுச்சி 1940 களின் பின்பே ஏற்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. ஊர்த் தலைமைக்குக் கட்டுப்பட்டு தலைமைத்துவத்தின் ஆணைகளை அணுவளவும் பிசகாது, சுதந்திரமாக சிந்திக்காமல், தமது பிற்சந்ததிகளின் அபிவிருத்தியை எண்ணாது வாழ்ந்திருந்த மக்கள் மத்தியில் சிந்தனைப் புரட்சியை ஏற்படுத்திய வர்களாக அவர்கள் மதிக்கப்படுகின்றனர்.

சமூக சீர்திருத்த சங்கங்களை அமைத்தும், ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள், பிரச்சாரங்கள் என்பவற்றை மேற்கொண்டும் இம் முன்னோடிகள் தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். இப் பணிகளை அக்காலத்தில் ஓரளவு கல்வி ஞானம் படைத்தோர் முன்னெடுத்துச் சென்றாலும் கல்வியறிவிற் குறைந்த பலர் இவர்களுக்கு பக்கத் துணையாய் நின்று உழைத்தமை ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும்.

அன்று, வளர்ந்துவரும் சிறார்களுக்கு கல்வி ஞானம் புகட்டத்தக்க பாடசாலைகள் போதியளவில் இருக்கவில்லை. இருந்த பாடசாலை களிலும் கல்வி கற்கும் முஸ்லிம் சிறார்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. எனவே சமூக முன்னேற்ற அமைப்புக் களினூடாக கல்வி கற்கும் வயதடைந்த அனைத்து சிறார்களும் பாடசாலையில்

சேர்ந்து கல்வி கற்கவேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. தெருத் தெருவாக வாலிபர்கள் அனுப்பப்பட்டு கல்வியின் அவசியம் பற்றிப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் ஊரில் கற்றவர்கள் உருவாகி சிறப்பான சமுதாய உருவாக்கத்திற்காக உழைத்தனர்.

இம் முன்னோடிகள் தேசிய மட்டத்தில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த முஸ்லிம் அரசியல் தலைவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு ஊருக்கான பலதேவைகளை நிறைவு செய்வதில் முன்னின்று பணியாற்றினர். முஸ்லிம்களுக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவாவில் முஸ்லிம் தலைமைத்துவம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்காக அயராதுழைத்தனர். இதன் பேறாக அரசியல் சிந்தனை விரிவுபடுத்தப்பட்டு ஏறாவூர் ஒரு முக்கிய அரசியல் கேந்திர நிலையமாக மாறுவதற்கு வழியமைக்கப்பட்டது.

இம் முன்னோடிகள் சமூக ரீதியில் ஏற்படும் பிணக்குகள், ஊர்த் தேவைகள் என்பவற்றை உயர் மட்டங்களுக்கு எடுத்தியம்புவதில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். ஏறாவூரின் பொருளாதாரம் உயர்வடையவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

சமூக, அரசியல் சிந்தனைகளை மக்கள் மனங்களில் பதியவைத்து இம் முன்னோடிகள் முன்னெடுத்த அரும் பணிகளின் விளைவாக இன்று ஏறாவூர் பல துறைகளிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

சாலிஹ் ஆலிம் :

ஆரம்பகால ஏறாவூரில் மார்க்கத்துறையிலும் கலாசாரத்துறையிலும் புரட்சிகளை ஏற்படுத்திய மார்க்க அறிஞர்களுள் சாலாலிம் என அழைக்கப்பட்ட சாலிஹ் ஆலிம் அவர்களும் ஒருவர். மார்க்கக் கல்வியிலும் இஸ்லாமியக் கலாசார அம்சங்களிலும் பூரண விளக்கமற் றிருந்த காலத்தில் அத்துறைகளில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக இவர் முன்னின்று உழைத்தார்.

ஏறாவூரில் முதன் முதலாக புனித புகாரிக் கிரந்தம் பாராயணம் செய்யும் வழக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர் இவர் என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலத்தில் ஏறாவூரில் புகாரிக் கிரந்தங்கள் இல்லா திருந்தது. எனவே, அவற்றைப் பெறுவதற்காக அட்டாளைச் சேனைக்குக் கால் நடையாகச் சென்று புனித புகாரிக் கிரந்தங்களைப் பெற்று வந்தார். சாலிஹ் ஆலிம் அவர்களுடன் பெரிய காழியார் ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் ஜே. பி. மண்டலத்தார் ஆலிம் என்றழைக்கப் படும் மீராசாகிப் ஆலிம் அவர்களும் அட்டாளைச் சேனைக்குச் சென்று வந்ததாக அறிய முடிகிறது.

இவ்வாறு பெற்று வரப்பட்ட புகாரிக் கிரந்தங்களைக் கொண்டு ஓட்டுப்பள்ளியை அண்மித்த சுரட்டையன் குடா என்றழைக்கப்படும் இடத்தில் அமைந்திருந்த மத்ரசாவொன்றில் ஓதும் வைபவம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இது அகமிக் குட்டி ஆலிம் என்பவரால் நடாத்தப்பட்ட மத்ரசா ஆகும்.

ஏறாவூரில் செய்யித் அஹ்மத் ஸாஹிர் மௌலானா போன்ற வர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து உணவருந்தும் சஹன் முறையை அறிமுகம் செய்து வைத்தவரும் இவரேயாவார். அக்காலத்தில் ஏறாவூரில் மலிந்து காணப்பட்ட பல மூடக் கொள்கைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தவர் சாலிஹ் ஆலிம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐ. எல். முஹம்மது இஸ்மாயில் ஆலிம் ஜே. பி. (காழி):

ஏறாவூரின் எழுச்சிக்கும், ஏற்றத்திற்கும் முன்னின்று உழைத்த முன்னோடிகள் வரிசையில் முதன்மையானவர் ஐ. எல். முஹம்மது இஸ்மாயில் ஆலிம் (காழி) அவர்கள். முற்போக்கு சிந்தையும், முனைப்பான சமூக நோக்குங் கொண்ட ஆலிம் அவர்கள் ஏறாவூர் மக்களின் கல்வி, சமய, கலாசார விழுமியங்களை மேம்படுத்தும் முயற்சியில், முன்னின்று உழைத்தார்கள். பிரித்தானிய காலனித்துவ வாதிகளின்

எச்ச சொச்சங்களான பிரபுத்துவ ஆட்சிப் பண்பாட்டியல் சமூக மட்டத்தில் வேருன்றியிருந்த காலகட்டத்திலே, அடிமை மனப்பாங்கை அழித்தொழிக்கும் அறப் போராட்டங்கள் எங்கும் நிகழ்ந்தன. இப்போராமட்ட எழுச்சிநிலை, ஏறாவூரிலும் 1940 காலப் பகுதியில் காலான்றியது. பாகிஸ்தானின் தேசியத் தந்தை எனப் போற்றப்படும் காயிதே அஃலம் முகம்மதலி ஜின்னாஹ் அவர்களின் தேசிய சுதந்திர

வேட்கை உணர்வு, ஆலிம் அவர்களையும் பாதித்தது. இதன் காரணமாக, கல்வி அறிவில் மேம்பட்டு வரும் இளைஞர்களை அணி சேர்த்து ஜின்னாஹ் வாசிகசாலை ஒன்றை உருவாக்கி, சமுதாய விழிப்புக்கு வழி கோலினார். ஆலிம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டுதான், மர்ஹூம்களான புரட்சிக்கமால், எல். கே. முகைதீன் பிச்சைப் புலவனார், ஏ. கே. அப்துல் காதர் (எம். கே. சி), எம். ஏ. சி. அப்துல் நகுமான், எம். எச்.ஏ. செயினுலாப்தீன் முதலான கல்விமான்களும் சமூக சேவையில் அயராதுழைத்தனர். இவர்களின் தொண்டுணர்வால் ஓர் ஒப்பற்ற சமூக அமைப்பு ஏறாவூரில் தோற்றம் பெற்றது.

இஸ்மாயில் ஆலிம் அவர்கள் 1911.03.04 ஆம் திகதி பிறந்தார்கள். இளம் பருவத்திலேயே மார்க்கக் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள். 1930 ஆம் ஆண்டில் இஸ்லாமிய ஞானத்தைக் கற்பதற்காக இந்தியாவின் அதிராம் பட்டினத்துக்குச் சென்று காசிமியா அரபுக் கல்லூரியில் மார்க்கக் கல்வியைக் கற்று, மார்க்க ஞானத்தில் தேர்ச்சி பெற்றார்கள்.

1947 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1967 ஆம் ஆண்டு வரை ஏறாவூருக்கும் ஏறாவூர் கோறளைப் பற்றுக்கும் காழியாக நியமனம் பெற்று மார்க்கக் தீர்ப்பு வழங்கினார்கள். காத்தான்குடி முதல் அக்கரைப்பற்று வரையுள்ள முஸ்லிம் பகுதிகளுக்கும் பொலநறுவைப் பிரதேசத்துக்கும் பதில் காழியாகவும் விசேட காழியாகவும் விளங்கி முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட விவாகப் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைத்தார்கள்.

ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பரவியிருந்த அந்நியக் கலாசாரத் தாக்கங்களிலிருந்தும் மூடக் கொள்கைகளிலிருந்தும் முஸ்லிம்களை விடுவிப்பதற்காகப் போராடினார்கள். பால்ய விவாகத் தடைச் சட்ட முயற்சிக்கு ஆதரவு வழங்கியமை, திருமண ஊர்வலங்களில் காணப்பட்ட பறை, மேளம் கொட்டும் அந்நியக் கலாசாரத்தைத் தடுக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னேற்றச் சங்கம், ஏறாவூர் முஸ்லிம் ஐக்கிய நல்வாழ்வுச் சங்கம், ஏறாவூர் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச் சபை, வரியிறுப்பாளர் சங்கம் சன்மார்க்க சபை என சமூக, பொருளாதார, கல்வி மேம்பாட்டுக்கான அமைப்புக்களை உருவாக்கி மார்க்கப் பணியிலும் சமூக சேவையிலும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தினார். ஜின்னா வாசிக சாலையை உருவாக்கியதன் மூலம் சமூகத்தின் அறிவுத் தேடலுக்கு வழிகாட்டினார். மேலும் அரசியல்வாதிகளுடன் இணைந்து இவ்வூரின் அபிவிருத்திக்காக உழைத்தார்.

பொருளாதார ரீதியாக இவர் பெரும் சேவையாற்றியுள்ளார். புகையிலைச் சங்கம் உருவாவதற்கும் அதன் அபிவிருத்திக்கும் காரணராக அமைந்ததுடன் வயல் நிலம் இல்லாதிருந்தோருக்கு காணிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக சங்கத்து வெட்டை என்ற இடத்தில், அரசியல் தலைவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு காணிகளை பெற்றுக் கொடுத்தார்.

இவ்வாறு சமூக, கல்வி, கலாசார விருத்திக்கும் சமுதாயத்தின் விடிவுக்கும் உழைத்த முகம்மது இஸ்மாயில் ஆலிம் அவர்கள் 1967.07.17ல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்கள்.

எஸ். தம்பிராசா (அதிபர்):

ஏறாவூரின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டு ஆலோசகராகவும் வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்து அருந்தொண்டாற்றியவர் திருவாளர். எஸ். தம்பிராசா ஆவார். இவர் 1909 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு - நாவற் குடா எனுமிடத்தில் பிறந்தார்.

காலத்தால் அழிக்கமுடியாத கல்விச் செல்வத்தை அள்ளி வழங்கியதன் காரண

மாகவே ஏறாவூரில் கற்ற பரம்பரையொன்று உருவாகியதைக் காணக் கூடியதாகவிருந்தது. தற்போது அலிகார் தேசிய பாடசாலையாகத் திகழ்கின்ற இப் பாடசாலைக்கு 1948ல் அதிபரானார். முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஏறாவூரில் மிகச் சொற்ப தொகையினரே கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மனம் வருந்திய இவர் பெற்றோரினதும் ஏறாவூரின் முக்கிய பிரமுகர்களினதும் உதவியை நாடி மாணவர்களின் தொகையினை அதிகரிப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் கூறி இடைவிலகும் மாணவர்களைத் தடுத்தார். கற்பதற்கு வசதியற்ற வறிய மாணவர்களுக்கு தன்னால் இயன்ற பண உதவிகளை வழங்கி ஊக்குவித்தார்.

ஏறாவூரின் கல்வி முன்னேற்றத்தில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்ட தம்பிராசா அதிபர் அவர்கள் தன் குடும்பத்தினருடன் இவ்வூரிலேயே தங்கியிருந்து பிற்பகல் வேளைகளிலும் இரவு

நேரத்திலும் மாணவர்களுக்கு மேலதிக வகுப்புக்களை நடாத்தினார். மின்சார வசதியற்ற அக்காலத்தில் குப்பி லாம்பு வெளிச்சத்தில் இரவு நேர வகுப்புக்கள் நடாத்தப்பட்டன.

இவ்வாறு அவர்கள் மேற்கொண்ட முழுநேர முயற்சியின் காரணமாக 1950 ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக ஏறாவூரில் ஒரு பயிற்றப்பட்ட முஸ்லிம் ஆசிரியர் உருவானார். அவரே மர்ஹூம் எம். அகமது லெவ்வை ஆசிரியர் ஆவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏறாவூரில் பல ஆசிரியர்கள் தோன்றியுள்ளனர். இன்று ஏறாவூரின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலியவர் தம்பிராசா அதிபர் அவர்களே என்றால் அது மிகையாகாது. அன்னார் 12.06.1967 இல் இவ்வுலகை நீத்தார்.

சின்னலெப்பை முகைதீன் அப்துல் காதர் (காதியார்)

ஜனாப் எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர், 1925.05.12 ஆந் திகதி ஏறாவூரில் பிறந்தார். பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக தனது கல்வியைத்தொடர வாய்ப்பின்றி கொழும்பு சென்றார். ஆனால் இறைவனின் அருளால் கொழும்பிலுள்ள ஸாஹிராக் கல்லூரியில் கற்கும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. அங்கு உயர்நிலை வரைக் கற்று மாத்திரமன்றி, அங்கேயே பகுதி நேர ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். இவர், தான்

கல்வி கற்கும் காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் அதிகவிருப்பமுள்ளவராகக் காணப்பட்டதால் அம் மொழியில் தேர்ச்சி பெறும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

1954 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் செயற்பாடற்ற நிலையில் காணப்பட்ட ஏறாவூர் Y.M.M.A. இயக்கத்தினை எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் மற்றும் யூ. எல். எம். ஹனீபா ஆசிரியர், வை. எம். அப்துல் காதர் ஆசிரியர் போன்றோர் பொறுப்பேற்று அதனைச் சரியான முறையில் கொண்டுசென்றனர். 1956 ஆம் ஆண்டு 10 ஆம் மாத காலப்பகுதியில் அகில இலங்கை ரீதியிலான திருக்குர்ஆன் மாநாடொன்று வை. எம். எம். ஏ. யினரால் நடாத்தப்பட்டது. இவ்விழா தற்போதைய அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

ஜனாப் எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் அவர்கள் வீ. எஸ். எஸ். உமர்சக்காப் மௌலானாவுடன் இணைந்து, இந்தியப் பேச்சாளர்களை ஏறாவூருக்கு அழைத்து வந்து, மீலாத் நிகழ்ச்சிகள் சிறப்படைய உழைத்தார். இவ்விழாவின் மூலம் ஏறாவூர் தேசிய ரீதியாகப் பிரபல்யம் அடைந்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் விழாவில் இடம்பெற்ற உரைகளைத் தொகுத்து 1961 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் திருக்குர்ஆன் கட்டுரைகள் என்ற நூலொன்று வை. எம். எம். ஏ. யினரால் வெளியிடப்பட்டது.

1957 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஏறாவூர் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச் சபையை ஸ்தாபித்தவர்களில் எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் அவர்களும் ஒருவர். இச் சபையின் மூலம் ஊரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பல வழிகளிலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவர் இச்சபையின் ஆரம்பகால உறுப்பினர் மட்டுமன்றி, உப தலைவராகவும் உதவிச் செயலாளராகவும் கடமையாற்றினார்.

1960 ஆம் ஆண்டில் ஸாஹிராக் கல்லூரி பகுதி நேர ஆசிரியர் பதவியில் இருந்து விலகி மட்டக்களப்பு கிழக்கு ஏறாவூர் புகையிலைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் முகாமையாளர் பதவியைக் கடமையேற்றுப் பணியாற்றினார். இது ஏறாவூர் விவசாயிகள் புகையிலைச் செய்கையில் அதிக கவனம் செலுத்திய காலகட்டமென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1963 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் முகாமையாளர் பதவியிலிருந்து விலகி அறபா வித்தியாலயத்தில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக இணைந்துகொண்டார். இதன் மூலம் ஏறாவூரின் ஆங்கிலக் கல்வி வளர்ச்சிக்காக உழைத்தார். 1970 காலப் பகுதியில் ஆங்கிலம் பேசுவோர் அமைப்பொன்றை உருவாக்கி ஏறாவூரின் ஆங்கிலக் கல்வி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றினார். இலவச ஆங்கில வகுப்புக்களையும் நடாத்தினார்.

1967 ல் ஆசிரிய சேவையிலிருந்து விலகி ஏறாவூரின் காழி நீதிபதியாக (சமாதான நீதவான்) பதவி யேற்றுக்கொண்டார். நிரந்தர வருமான முள்ள ஒரு தொழிலைவிட்டு நீங்கி காழி நீதிபதி ஆகியமை அவர் சமூக சேவையில் கொண்டிருந்த பற்றைக் காட்டுகின்றது. காழி நீதிபதியாகப் பதவியேற்றுக்கொண்டபின் சமூக சேவைக்கான தனது முயற்சிகளை விரிவாக்கிக்கொண்டார்.

எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் அவர்கள் முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியில் (MULF) ஒரு அங்கத்தவராகச் செயற்பட்டதுடன் பல

கருத்தரங்குகளிலும் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டு தனது கருத்துக்களை வெளியிட்டார். முன்னணியுடன் இணைந்து அகில இலங்கை முஸ்லிம்களுக்காக சேவையாற்றினார்.

ஏறாவூரிலுள்ள பள்ளிவாசல்களின் அபிவிருத்தியைக் கருத்திற் கொண்டு, அனைத்து பள்ளிவாசல்களையும் ஒன்றிணைத்து சம்மேளனம் ஒன்றை உருவாக்கியவர்களில் இவரும் ஒருவர். மேலும் பள்ளிவாசல்களின் அபிவிருத்திக்கு நாடளாவிய ரீதியில் உதவிகள் பெற்று, பள்ளிவாசல்களின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தார். தனது வீட்டுக் கருகிலுள்ள அபூஸாலிஹ் தைக்காகப் பள்ளிவாசலின் நிர்மாணத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்காற்றியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏறாவூர் ஜாமியில் அக்பர் ஜும்ஆ மஸ்ஜித் அமைப்பதற்காக உழைத்த ஆரம்ப முன்னோடிகளுள் இவரும் ஒருவர். அரபு நாடுகளின் முயற்சிகளிலும் இவர் பங்கெடுத்தார். இவரின் முயற்சியினால் ஏறாவூரில் றிபாஇய்யா தரீக்கா உருவாக்கப்பட்டமை இவரது ஆன்மீகத் துறை ஈடுபாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். அது மாத்திரமன்றி தப்லீக் ஜமாஅத் அமைப்புடனும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் அவர்கள் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச் சபையை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காற்றினார். இச் சபை மூலம் ஆற்றப்பட்ட சேவைகளுள், 1980 க்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் ஏற்பட்ட இன வன்செயல்கள் காரணமாகத் தமது வீடுகளையும், உடைமைகளையும் இழந்த முஸ்லிம்களுக்கு ரெட்பானா அமைப்பின் உதவியுடன் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச் சபை மூலம் பொருளுதவிகளும் நிவாரணங்களும் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன.

ஏறாவூரின் கல்வி, கலாசார, அரசியல் வரலாற்றில் முன்னோடியாகத் திகழும் ஜனாப் எம். ஏ. சி. ஏ. றகுமான் அவர்களோடு இணைந்து நின்று பல பணிகளை முன்னெடுத்தார். அரசியலில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாவிட்டாலும் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவம் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் நோக்கில் ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்களைக் கொண்டு வந்து, வெற்றிபெறச் செய்வதற்காக உழைத்துள்ளார்.

இவ்வாறு ஏறாவூரின் முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்த ஜனாப் எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் அவர்களைப் பீடித்திருந்த அஸ்மா வியாதி

உக்கிரத்தால் 1988.11.07 இல், தனது 59வது வயதில் மட்டக்களப்பு அரசினர் வைத்தியாசாலையில் உயிர் நீத்தார். அன்னாரின் மறுமை வாழ்வு சிறப்படைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

உமர் சக்காப் மௌலானா :

இவர் தென்னிந்தியாவின் கீழக்கரைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த பாகுசைன் செய்யித் சாலிஹ் சக்காப் மௌலானா அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வராவார். தென்னிந்திய ஜமாலிய்யா கல்லூரியில் சுற்ற இவர் இளமையிலிருந்தே மிகுந்த துடிப்புடனும் நாவன்மையுடனும் காணப்பட்டார். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது முஸ்லிம் லீக்கில் இணைந்து செயற்பட்டார். காயிதே

மில்லத் முகம்மத் இஸ்மாயில் சாஹிப், திருப்பூர் முகைதீன் முதலியோர் கைதுசெய்யப்பட்டபோது இவரும் கைதாகி சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

தமது வாலிபப் பருவத்தில் 1948 ஆம் ஆண்டு தமது குடும்பத்தவர்களான செய்யித் முகம்மத் ஸாஹிர் மௌலானா, சக்காப் மௌலானா ஆகியோரைச் சந்திப்பதற்காக ஏறாஹுருக்கு வந்திருந்த இவர் ஓட்டுப் பள்ளிவாயல், ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாயல் என்பவற்றில் மார்க்கச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி மக்களினதும் உலமாக்களினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். செய்யித் முகம்மத் ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து ஏறாஹுரிலேயே வாழத் தொடங்கினார்.

உமர் சக்காப் மௌலானா அவர்கள் ஏறாஹுரில் வாழ்ந்த காலத்தில் இங்கு பல சமூக நலப் பணிகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். 1956 இல் ஏறாஹுரில் நடைபெற்ற திருக்குர்ஆன் மாநாட்டுக்கு தென்னிந்தியப் பேச்சாளர்களை வரவழைப்பதிலும் நிகழ்ச்சியை சிறப்பிப்பதிலும் முன்னின்று உழைத்தவராக இவர் மதிக்கப்படுகின்றார். ஏறாஹுர் வாலிபர்களைக் கொண்டு இஷாஅத்துல் இஸ்லாம் எனும் ஸ்தாபனத்தை அமைத்து அதன் ஆயுட்கால போஷகராக இருந்து ஏறாஹுர் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்தார். இஷா அத்துல் இஸ்லாம் சங்கத்துக்கு காணித் துண்டொன்று வாங்கப்பட்டமையும் இவரின் முயற்சியினாலாகும்.

இவர் அலவிய்யதுல் காதிரிய்யா தரீக்காவின் கலீபாவாக இருந்த துடன் ஜிப்ரித் தைக்காவின் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஆலோசகராகவும் முக்கியஸ்தராகவும் இருந்து அதனைப் புனரமைப்பதிலும் விருத்தி செய்வதிலும் முன்னின்று உழைத்தார். 1986 ஆம் ஆண்டில் தனது பிறந்தகமான கீழக்கரைக்குச் சென்று வபாத்தாகி அங்கேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

செய்யித் முகம்மத் ஸாஹிர் மௌலானா :

இவரது தந்தையின் பெயர் செய்யித் அஹ்மத் ஸாஹிர் மௌலானா என்பதாகும். இவரது பாட்டனார் செய்யித் அப்துர் ரஹ்மான் ஸாஹிர் மௌலானா யெமன் நாட்டைச் சேர்ந்தவராவார். யெமன் நாட்டின் அச்சய சுல்தானாக இவர் இருந்திருக்கிறார். ஒல்லாந்தர் எழுச்சி பெற்றிருந்த காலப்பகுதியில் அவர்களுக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்து புரட்சிகளில்

ஈடுபட்டார். இதனால் ஒல்லாந்தர், படையுடன் சென்று அப்துர் ரஹ்மான் மௌலானாவின் இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி அவர்களின் குடும்பத்தினரை அங்கிருந்து வெளியேற்றினர். பின்னர் அவர்கள் ஜித்தாவில் குடியேறினர்.

செய்யித் அப்துர் ரஹ்மான் ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் மலபார், மலேசியா பகுதிகளுக்குச் சென்று அந்நாடுகளிலும் ஒரு புரட்சிவாதியாகவே அடையாளம் காணப்பட்டார். 1979 இல் இலங்கைக்கு வந்து இங்கு சில காலம் வாழ்ந்தார். இவரது மகனான செய்யித் அஹ்மத் ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் வெலிகாமத்தில் வாழ்ந்தார்கள். இவரது மகனே செய்யித் முகம்மது ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களாவார். இவர் 1904 இல் வெலிகாமத்தில் பிறந்தார். தனது பத்தாவது வயது வரை அங்கேயே வாழ்ந்து அங்கேயே தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார்.

1914 ஆம் ஆண்டு ஏறாஹுருக்கு வந்த இவரின் தந்தை மருங்கையடி வளவு எனுமிடத்தில் தங்கினார். பத்து வயதினராயிருந்த செய்யித் முகம்மத் ஸாகிர் மௌலானா அவர்கள் மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரியில் கல்வியை தொடர்ந்தார். இவர் 1933ல் பெரிய ஆலிம் எனப்படும் முகம்மது ஹஸன் ஆலிம் அவர்களின் மூத்த சகோதரர் மீராவெப்பை அவர்களது மகள் சுபைதா உம்மாவைத் திருமணம்

செய்து, ஏறாவூர் 1ம் குறிச்சியில் அமைந்திருந்த ஐஸ்மோல் வளவில் வசித்து வந்தார். தனது ஜீவனோயபாயத்திற்காக விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டார்.

ஏறாவூரின் கல்வியை விருத்தி செய்வதிலும் சமூக நலப் பணிகளிலும் பங்களிப்புச் செய்தார். ஏறாவூர் கல்வி அபிவிருத்திச் சபையின் ஆரம்ப காலக் காப்பாளர்களுள் ஒருவராகவும் இவர் விளங்கினார். ஏறாவூர் நல்வாழ்வுச் சங்கத்தின் ஆரம்ப காலத் தலைவராக இருந்ததுடன் பொது வைத்தியசாலை, புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச்சங்கம் என்பவற்றை அமைப்பதிலும் கல்விக் கூடங்கள், மத்ரசாக்களை நிர்மாணிப்பதிலும் அக்கறை காட்டினார். ஜிப்ரித் தைக்கா பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டதில் இவருக்குக் கணிசமான பங்கு உண்டு. அவர்களது மறைவைத் தொடர்ந்து இவரது புதல்வர்களும் ஏனைய உறவினர்களும் ஏறாவூரின் முன்னேற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றனர்.

மர்ஹூம் உமறுசாப் போடி முகம்மது இஸ்மாயில் விதானையார்

ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சியில் வாழ்ந்த முக்கிய பிரமுகர்களுள் ஒருவரான உமறுசாப் போடி என்பவரின் புதல்வரான இவர் கிராமத் தலைவராக (V.H) நியமிக்கப்பட்டார் மக்கள் இவரை விதானையார் என்றே அழைத்தனர்.

ஏறாவூர் முஸ்லிம் பகுதி இரு கிராமத் தலைவர்களின் நிருவாகத்தின் கீழ் இயங்கியது. பரந்த பகுதியான ஏறாவூர் 5ம் வட்டாரம், 4ம் வட்டாரம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஏறாவூர் 1ம் குறிச்சிக்கு கிராமத் தலைவராக இவர் விளங்கினார். இவரின் தந்தையும் ஒரு கிராமத் தலைவராக விளங்கியவரே. தந்தை வழியில் அவரின் மறைவுக்குப் பின் இப் பதவி இவருக்குக் கிடைத்தது. இவரது மறைவின் பின் இவரது மூத்த மகன் மர்ஹூம் எம்.ஐ.ஏ. மஜீத் (விதானை) என்பவர் தந்தையின் கடமையை பொறுப்பேற்று நீண்ட காலமாக V.H, G.S. என்ற பதவிப் பெயர்களில் சேவை புரிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்மாயில் விதானையார் ஆஜானுபாகுவான தோற்றமும் கடமையில் கண்டிப்பும் நிறைந்தவராக விளங்கினார். குற்றங்களை (அவை

எத்தன்மை வாய்ந்தவையினும்) விசாரித்தல், தீர்ப்பு வழங்குதல், தண்டித்தல் போன்றவை பெரும்பாலும் விதானைகள் மூலமே இடம் பெற்றன. பொதுசன முறைப்பாடுகள் விதானைமாரின் அனுசரணையுடன் கொண்டு செல்லப்பட்டால் மட்டுமே பொலிஸ் நிலையங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டன.

முகம்மது இஸ்மாயில் விதானையார் தன் துணைவியாக மட்டக்களப்பு முஸ்லிம் கொலனியைச் சேர்ந்த சாஹூல் ஹமீத் நாகூர் உம்மா என்பவரை கரம் பிடித்து அவர் மூலம் நான்கு ஆண் மக்களுக்கும் மூன்று பெண் மக்களுக்கும் தந்தையாக விளங்கினார்.

இவரின் கடமைக் காலத்தில் குற்றச் செயல்கள் பெரிதும் குறைந்திருந்தன. இவரின் நிர்வாக திறன் கொண்ட கண்டிப்பும் ஆளுமையுமே இதற்குக் காரணமாகும்.

ஏறாவூர் 1ம் குறிச்சி முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாசலின் பிரதம நம்பிக்கையாளராகவும் கடமையாற்றிய இவர் மார்க்க நெறிமுறைகளை கடைப்பிடித்து வந்ததோடு பிறரையும் அவ்வாறு செயற்பட வைத்த பெருமகனாவார்.

மர்ஹூம் ஜனாப் சீனித்தம்பிப் போடியார்

சுமார் மூன்று தசாப்த வருடங்களின் முன் ஏறாவூரில் வாழ்ந்து மறைந்த முக்கிய பிரமுகர்களுள் ஜனாப் சீனித்தம்பிப் போடியார் அவர்களும் ஒருவராவார். ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சியை வதிவிடமாக கொண்ட போடியார் அவர்கள், ஏறாவூர் 4ம் வட்டாரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய பட்டினசபை உறுப்பினராக விளங்கினார். மேற்படி சபையின் உபதலைவராகவும் ஒருதடவை பதவி வகித்துள்ள இவர், சமுதாய நலனில் அதிக அக்கறை கொண்டவராகவும் இருந்தார்.

அசப்பில் இந்திய - தமிழ் நாடு முஸ்லிம் லீக் தலைவராயிருந்த காயிதே மில்லத் முஹம்மத் இஸ்மாயில் ஸாஹிப் அவர்களை நினைவூட்டும் பருமனும், உயரமும், தோற்றமும் கொண்ட இவர், பத்திரிகை வாசிப்பிலும், புத்தகம் படிப்பதிலும் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டியவராவார். விஷவைத்தியத்திலும் கைதேர்ந்தவராக விளங்கிய

இவர், இறுக்கமான வெண்ணிற முழுக்கையுடைய நெஷனல் மேலாடையையும், பழையகாட் சாரமும், துருக்கித் தொப்பியும் அணிந்து சதாவும் கம்பீரத் தோற்றத்துடனேயே காணப்பட்டார்.

மர்ஹூம் யூ.வி. மீராலெப்பை வலியுல்லாஹ் அவர்களுடன் மிகுந்த நட்புப் பூண்டிருந்த இவர், மார்க்கவிடயங்களில் பரந்த அறிவு படைத்தவராகவும், பழகுதற்கினியவராகவும் விளங்கி, 1980ல் இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றார்.

திரு. கா. புத்திசிகாமணி

காளிக்குட்டி விதானையாருக்கும் சின்னாச்சிக்கும் ஏக புதல்வராக திரு. கா. புத்திசிகாமணி 21.11.1931ம் ஆண்டு ஏறாவூரில் பிறந்தார். தற்போது மட்/ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலை என அழைக்கப் படுவதும், ஏறாவூர் அரசினர் கலவன் பாடசாலை என அழைக்கப்பட்டதுமான பாடசாலையில் தனது கல்வியைக் கற்றார். பின்னர் தந்தை வழியில் விதானையார் (கிராமத் தலைவர்) பதவி கிடைத்து, அதில்

பணியாற்றினார். 1962 ம் ஆண்டு தொடக்கம் உள்ளூராட்சி சேவையில் இணைந்து எழுதுநராகப் பணியாற்றினார். இக்காலங்களில் போரடிவுப் பற்று, பழுகாமம், தம்பலகாமம், இலுப்படிச்சேனை ஆகிய இடங்களில் தனது சேவையை நிறைவேற்றி வந்தார். இறுதியாக ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு பிரதேச சபையில் அதிகாரம் பெற்ற உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

அரச சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாரே தவிர சமூகப் பணிகளில் தொடர்ந்தும் சேவையாற்றி வந்தார். நெட்பானா மட்டக்களப்புக் கிளையில் இணைந்து பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்டதுடன், தன்னால் இயன்றளவு பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் பணியாற்றினார்.

சமயப் பணிகளில் அவர் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது. கிழக்கின் புகழ் பெற்ற திருத்தலமான ஏறாவூர் ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன் ஆலயத்திற்கும், ஏறாவூர் பிள்ளையார் கோவிலுக்கும் சுமார் 40 வருடங்களுக்கு மேலாக தலைவராக இருந்து இரு கோவில்களின் வளர்ச்சியிலும், இந்து சமய வளர்ச்சியிலும் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டார்.

ஏறாவூர் ப. நோ.கூ. சங்கத்தின் தலைவர், உப தலைவராகப் பல தடவைகள் தெரிவாகி பணிபாற்றியதுடன், கிராமோதய சபைத் தலைவராகவும் பணி புரிந்துள்ளார். 1948- 1957 காலப் பகுதியில் ஐக்கிய பண்டக சாலை முகாமையாளராக செயற்பட்டார். இவற்றை விட 1990 இன் பின்னர் ஏறாவூர் தெற்கு தமிழ் பிரதேசத்திற்கென ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத் தினை அமைப்பதில் முன்னின்று உழைத்தவரும் இவரே. மேலும் இவர் மட்டக்களப்பு மாவட்ட கூட்டுறவாளர் சங்க அங்கத்தவராகவும் இருந்ததுடன், மட்டக்களப்பு மங்கையற்கரியார் இல்லப் பொருளாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். மட்டக்களப்பு மாவட்ட சமாதான நீதவானாகவும் கடமை யாற்றிய இவர் 29.02.2000 ல் மரணமடைந்தார்.

73666C

மர்ஹூம் யூ. எல். தாலுத் (அதிபர்)

ஏறாவூரின் கல்வி வளர்ச்சியிலும் ஊர் முன்னேற்றத்திலும் அல்லும் பகலும் அயராதுழைத்த உத்தமர்களுள் ஒருவர்தான் யூ. எல். தாலுத் அவர்கள். இவர் ஏறாவூர் 3ம் குறிச்சியில் உமர்லெவ்வை, இலவப் பிள்ளை தம்பதியினரின் அன்புக்குரிய மகனாக 06.04.1936ல் பிறந்தார். இளமையிலேயே தந்தையை இழந்த இவர்தாயாரின் அன்பான அரவணைப்பில் வளர்ந்தார். இளமையில் வறுமையின் கோரப் பிடியில் சிக்கித் தவித்தாலும், கல்வி கற்க வேண்டுமென்ற தணியாத தாகமுடையவராகக் காணப்பட்டார். வளரும் பயிரான இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை பல கஷ்டங்களின் மத்தியிலே தொடர்ந்து 1954 ல் சி. பா. த. (சா/த) பரீட்சையிலே சித்தியடைந்தார்.

அக்காலத்தில் நடைமுறையிலிருந்த திட்டத்தின்படி 1957 ல் ஏறாவூர் அல் - முஸ்லீமா பாலிகா வித்தியாலயத்தில் உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அங்கிருந்து அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 1958/59 காலப்பகுதியில் பயிற்சி பெற்றார். முழுச் சம்பளத்துடனான ஆசிரியர் பயிற்சியை பெற்ற இவர் தனது ஆசிரிய பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளியேறினார். சுறுசுறுப்பான செயற்பாட்டைக் கொண்ட இவர் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது

கலாசாலை அமைச்சரவையின் கல்வி அமைச்சராகவும் கலாசாலையின் வருடாந்த சஞ்சிகையான கலை அமுதக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

ஆசிரியர் நியமனம் பெறுவதற்கு முன்னுள்ள காலப்பகுதியில் ஏறாவூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வை. எம். எம். ஏ. கிளையின் முதற் செயலாளராக இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரிந்தார். 1956 ம் ஆண்டில் 3 நாட்கள் ஏறாவூரில் இவ்வியக்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட திருக்குர்ஆன் மகாநாட்டின் வெற்றிக்கும், அதனைத் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்ட திருக்குர்ஆன் கட்டுரைகள் என்ற தொகுப்புக்கும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தார். இவ்வியக்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின்னர் பட்டின சபையால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட வாசிகசாலையில் முதல் நூலகராகவும் கடமையாற்றினார்.

ஆசிரிய பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டு 1960ல் மூதூர். அக்கரைச் சேனை மகாவித்தியாலயத்தில் நியமனம் பெற்ற இவர் 1961ல் கொழும்பு அல் இக்பால் மகாவித்தியாலயத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் மனிதனின் முன்னேற்றத்திலும் ஆளுமை விருத்தியிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. யூ. எல். தாலூத் அவர்கள் தான் கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் பலதுறை சார்ந்த முன்னேற்றத்தில் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டார். இக் காலப்பகுதியில் நாடெங்கிலும் வாழ்ந்த கல்விமான்கள். அரசியல் தலைவர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகளின் அறிமுகமும் நட்பும் கிடைத்தது. இதன் மூலம் பிற்காலத்தில் பொதுச் சேவையில் ஈடுபடுவது அவருக்கு இலகு வாயிற்று. அகில இலங்கை இஸ்லாமிய ஆசிரியர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராகத் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் தொண்டாற்றி ஆசிரியர் மத்தியில் பிரபல்யம் அடைந்தார்.

(கலை இலக்கியத்துறையில் பேரார்வம் கொண்ட இவரது இலக்கியத்துறைப் பங்களிப்புகள் பற்றிய தனியான ஆய்வு இலக்கியப் பகுதியில் இடம்பெறும்)

கல்வித் துறையில் முன்னேற வேண்டும் உயர்ச்சியடைய வேண்டும் என்ற ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொண்ட இவர் கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டார். ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றதோடு, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வெளிவாரிப் பட்டப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி 1968 ல் பீ. ஏ. பட்டதாரியாகி ஏறாவூரின் முதலாவது பட்டதாரி என்ற பெருமையைப் பெற்றார். பயிற்றப்பட்ட

பட்டதாரி ஆசிரியரான இவர் கல்வி டிப்ளோமா பட்டமும் பெற்றார். யூ. எல். தாலூத் ஏறாவூரின் உயர் கல்வியின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். இன்று இவ்வூரில் காணப்படுகின்ற நூற்றுக்கணக்கான பட்டதாரி களுக்கு கால்கோளாக அமைந்து வழி காட்டியவர் யூ. எல். தாலூத் அவர்களே.

ஊரில் பணிபுரியும் நோக்குடன் அலிகார் மகாவித்தியாலயத்திற்கு வந்து சொற்ப காலம் ஆசிரியராகவும் 1970-1972 வரை நிறைவேற்று அதிபராகவும் செயற்பட்டார். அவ்வேளையில் நிரந்தர அதிபர் பதவி உயர்வு பெற்று ஓட்டமாவடி மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபர் நியமனம் பெற்றார். அங்கு சில காலம் கடமையாற்றி மக்கள் உள்ளங் கவர்ந்த அவர் 1980 ல் மீண்டும் ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலைக்கு வந்து, தனது முழு நேரத்தையும் அலிகாரின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும், அதன் முன்னேற்றத்திற்காகவுமே செலவிட்டார். இன்று ஏறாவூர் அலிகார், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலேயே சிறந்த பாடசாலைகளில் ஒன்றாகத் தேசிய பாடசாலையாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் முத்திரை பதித்து வீறுநடை போடுகிறதென்றால், அதற்கு வித்திட்டவர்தாலூத் அவர்களே. இவர் இன்று ஏறாவூரில் அதிபர்களாக இருப்பவர்களுக்கு முதலாந்தர அதிபராகவிருந்து முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். இவர் அதிபராகப் பணியாற்றிய காலப்பகுதியில் க.பொ.த சாதாரண, உயர்தரப் பரீட்சைகளில் மாணவர்கள் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்று பல சாதனைகளை நிலை நாட்டியுள்ளனர்.

அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தின் கல்வி வரலாற்றிலே 1986 ம் ஆண்டு க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சையில் வர்த்தகத்துறையில் எமது பாடசாலை அகில இலங்கை ரீதியில் முதலாம் இடத்தைப் பெறுவதற்கும் இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றிலே முதற் தடவையாக முஸ்லிம் பாடசாலை ஒன்று இத்தகைய வியத்தகு சாதனையொன்றை நிலைநாட்டி இலங்கை முஸ்லிம்கள் அனைவருக்கும் பெருமை தேடிக் கொடுப்பதற்கும் இவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியே காரணமாகும். அதே போன்று 1987ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சாதாரண தரப் பரீட்சையில் மாவட்ட ரீதியிலும் கிழக்கிலங்கை ரீதியிலும் இப் பாடசாலை முதலிடத்தைப் பெற்றதும் இவரது காலத்திலேதான். 1987 முதல் ஏறாவூர் பிரதேச கொத்தணி அதிபராக நியமிக்கப்பட்டு அனைத்துப் பாடசாலைகளினதும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்தார். இக்காலப் பகுதியிலேயே கல்வி டிப்ளோமா பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் கல்வித் துறையில் மட்டுமல்லாது பொதுச் சேவையிலும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். ஏறாவூர் ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் இயக்குனர் சபை உறுப்பினராகவும், ஆற்றங்கரைப் பள்ளிவாசலின் நம்பிக்கையாளர் சபையின் செயலாளராகவும் சில காலம் பணியாற்றிய இவர் பின்னர் தவைராகவும் இருந்து பெருஞ் சேவையாற்றினார். 1985ல் இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் போது செங்கலடி - பதுளை வீதியில் வயல் பிரதேசங்களில் இருந்த நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம் மக்கள் அனைத்தையும் இழுந்து அகதிகளாக ஏறாவூர் பாடசாலைகளில் தஞ்சமடைந்தனர். இதனையடுத்து தாலுத் அவர்கள் ஏறாவூர் பிரமுகர்களை ஒன்று சேர்த்து ஏறாவூர் புனர்வாழ்வுச் சபையினை உருவாக்கினார். இதன் மூலம் பல்வேறு நிறுவனங்களின் உதவியைப் பெற்று அகதிகளைப் பராமரிக்க உதவினார்.

இவரின் முயற்சியினால் உருவாக்கிய புனர்வாழ்வுச் சபையே 1990 ல் ஏற்பட்ட வன்செயலின் போதும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண பேருதவியாக அமைந்தது. இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கில் தமிழர்கள் மும் முஸ்லிம்களும் பிரிக்கப்பட முடியாதவர்கள் என்பதில் உறுதியான நிலைப்பாடு கொண்டிருந்த இவர் தமிழ் மக்களுடன் நல்லுறவை மேம்படுத்த பாடுபட்டதோடு, அவர்களது நியாயமான போராட்டங்களை ஆதரித்தார். 1977-1990 வரையான காலப்பகுதியில் இவ்வூரின் சகல நிகழ்வுகளிலும் அன்னாரின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய அமைதிப் படை சென்ற பின்னர் புலிகள் அமைத்த இணக்க சபையிலும் இவர் இடம் பெற்றார். 1990 மார்ச் மாதத்தில் முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராய மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம் பிரமுகர்களை புலிகள் இயக்க முக்கியஸ்தர்கள் அழைத்து வாகரை என்னுமிடத்தில் நடாத்திய ஒன்று கூடலில் இவரும் கலந்து கொண்டார்.

இவ்வாறு ஊர் முன்னேற்றத்திற்கும் சமுதாய நலனுக்கும் பாடுபட்ட இப்பெருமகன் 1990 ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 4ந் திகதி முஸ்லிம்களின் தியாகத் திருநாளாம் ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் இரவன்று புலிகளால் கடத்தப்பட்டார். காரணம் புரியாமல் மக்கள் கலக்கமடைந்தனர்.

இவர் ஒரு யதார்த்தவாதி அநீதிக்கு மாறாக அதர்மத்திற்கு எதிராக எந்த உயர் அதிகாரிகளின் மத்தியிலும் துணிந்து குரலெழுப்புவது இவரது சுபாவம் ஆகும். அதுவே இவரது கடத்தலுக்குக் காரணமாய் இருக்கலாம் என்பது சிலரது அபிப்பிராயம். தமக்குக் கிடைத்த வளத்தை, தம்மைச் சார்ந்தவர்களின் நலனுக்காக என்றும் பயன்படுத்த முற்படவில்லை. இதனால் தனக்கென உயர்ந்த பதவியையோ சொத்து

சுகங்களையோ தேடாதவராயிருந்தார். ஆனால் கல்வி நிருவாக சேவை மூன்றாம் வகுப்பிற்கான பதவி உயர்வு கல்வி அமைச்சினால் அவர் மறைந்த பிறகே வழங்கப்பட்டது. அதனை ஆண்டு அனுபவிக்க அல்லாஹ் அவருக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை போலும்,

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்கென தனியான ஓர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினை ஏற்படுத்தல், ஏறாவூர் பிரதேச சபையை ஒரு நகர சபையாகத் தரமுயர்த்துதல், ஏறாவூர் தபால்நிலையம் சகல வசதிகளும் கொண்டதாக தரமுயர்த்தப்படல், ஏறாவூரில் ஒரு இலங்கை வங்கி அமைக்கப்படல் வேண்டும் என்ற இலட்சியங்களையும் அபிலாசைகளையும் கொண்ட வராக இருந்தார். தான் ஆசையோடு அமைத்த புதிய வீட்டில் குடிபுகவும், கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த தமது புதல்வர்களுக்கு வழிகாட்டவும் முடியாத நிலையில் எம்மிலிருந்து மறைக்கப்பட்டார். இப்பெருமகனின் மறைவு எமது ஊருக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். யூ. எல். தாலுத் அவர்களின் நாமம் ஏறாவூரின் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். தற்போது ஏறாவூரின் படித்த இளைஞர்கள் சிலர் யூ.எல். தாலுத் பவுண்டேசன் என்ற பெயரில் நிறுவனம் ஒன்றை அமைத்து உயர் கல்வி கற்கும் வறிய மாணவர்களுக்கு உதவியளித்து வருவது வரவேற்கத்தக்கொன்றாகும்.

மர்ஹூம் எம். சி. சீனி முகம்மது (வட்டவிதானை)

ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தில் நீர்ப்பாய்ச்சல் குளங்கள் யாவும் நீர்ப்பாய்ச்சல் சுப்ரிண்டென்ட் என்பவர்களின் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்தன. இவர்களின் கீழ் வட்டவிதானைமார் இருந்தனர். குளங்களின் பராமரிப்பு, வாய்க்கால் அமைத்தல், நெல் விதைக்கும் பருவகாலத்தைத் தீர்மானித்தல், வேலிக்காவலைக் கண்காணித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு இவர்களே பொறுப்பாய் இருந்தார்கள்.

வயற்காணிகள் கண்டம் என்ற பிரிவுக்குள் அடக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு கண்டத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் வயல்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. கண்காணித்தலுக்கு இலகுவாக இருந்தமையே இம்முறை பின்பற்றப்பட்டமைக்குக் காரணமாகும். ஒருவட்டவிதானையின்

கண்காணிப்பின் கீழ் ஒன்று, அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கண்டங்கள் இருந்தன.

இவ்வகையில், இவ்வூரைச் சேர்ந்த சிலர் வட்ட விதானைமார் களாகப் பணிபுரிந்துள்ளனர். அவர்களுள் சின்னலெப்பை - அகமதுலெப்பை வட்டவிதானை, அகமதுலெப்பை வட்டவிதானை என்ற தொட்டாற் சுருங்கி வட்ட விதானை போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின் பின், 1950 க்குப் பின் மர்ஹூம் எம். சீ. சீனி முகம்மது அவர்கள், மிகப் பிரசித்தி பெற்ற வட்ட விதானையாகத் திகழ்ந்துள்ளார். இவரின் மேற்பார்வையில் பழுவெட்டுவான், கனங்காட்டுமுனை ஆகிய இரு வயற் கண்டங்கள் இருந்தன. அப்போது, வனப் பகுதியாகக் காட்சியளித்த முடிக்குரிய தொடுவிற்சோலை, கலீபாட்சேனை, சங்கத்து வெட்டை, கண்ணாட்சேனை, மக்குளானை, கருந்தானை போன்ற இடங்கள் இவரால் இனம் காணப்பட்டு, காடுகள் அழிக்கப்பட்டு, வயற்காணிகளாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டன.

மேலும், 1962ல் மீராகேணிக் குடியேற்றக் கிராமம் உருவாவதற்கு இவரின் பங்களிப்பே பேருதவியாய் அமைந்திருந்தது. நில அளவை செய்வதில் அனுபவரீதியான நிபுணத்துவம் கொண்டிருந்த இவர், மீராகேணிக் கிராமத்தின் உருவாக்கத்திலும், எல்லை நிர்ணயிப்பிலும் பங்கேற்று, வெகுநேர்த்தியாக செய்துமுடித்தார். அக்கிராமத்தின் ஆரம்ப காலக் கிராம முன்னேற்றச் சங்கச் செயலாளராகவும் இருந்துள்ளார்.

மேலும், ஏறாவூர் பட்டினாட்சிமன்ற உறுப்பினராக நான்காம் வட்டாரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, இரண்டு தடவைகள் பணியாற்றியுள்ளார். காணி சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை அதிசயிக்கத் தக்கவாறு தீர்த்துவைப்பதில் இப்பகுதி தமிழ், முஸ்லிம்களிடையே இவரின் பெயர் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியது.

இவரின் வழிகாட்டலில் முத்தலிபு, சேவையாளர் அகமது, இஸ்மாயில், காசிமாலெப்பை, மகுமதுலெப்பை போன்றோர் வட்ட விதானைகளாகப் பிற்காலத்தில் விளங்கினர். இவ்வூரில் அக்காலை பிரசித்திபெற்ற குடும்பங்களிலொன்றாக விளங்கிய உமறுசாப் போடியார் என்பாரின் பேரனான இவர், 1974ல் வபாத்தானார்.

மர்ஹூம் மீ.உதுமாலெவ்வை விதானை

அரசாங்க உத்தியோகத்தராகப் பணி புரிந்து கொண்டே இவ்வூரின் சமூக முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபட்டவர்களுள் மர்ஹூம் மீ. உதுமா லெவ்வை கிராமத் தலைமைக்காரர் முக்கியமான ஒருவராவார். வெள்ளத்தம்பி விதானை என மக்களால் இவர் அழைக்கப்பட்டார்.

இவ்வூரின் பிரபல்யம்பெற்ற குடும்பமாகக் கருதப்பட்ட வன்னியனார் பரம்பரையில் மிக நெருங்கிய இரத்த உறவு கொண்ட ஒரே குடும்பமான மீராலெவ்வைப் போடி குடும்பத்தில் இவர் தோன்றினார்.

மீரா லெவ்வைப்போடி - பாத்துமுத்து ஆகியோரின் இளைய புதல்வராக 1908 ஆம் வருடம் 21 ஆம் திகதி பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை தருமப் பள்ளிக்கூடம் என அக்காலம் அழைக்கப்பட்ட தற்போதைய அலிகார் தேசிய பாடசாலையிலும் பின்னர் 8 ஆம் வகுப்பு வரை மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியிலும் கற்றார். அதனால் ஓரளவு ஆங்கில மொழியில் உரையாடவும் கடிதங்களை வாசித்து விளங்கவுமான அறிவு பெற்றிருந்தார். அவ்வாறே சிங்கள மொழியில் சுமாராக உரையாடும் புலமையும் அவருக்கிருந்தது.

இவரின் மூத்த சகோதரரான முகம்மதுக்காசிம் என்பவர் ஏறாவூர் 3 ஆம், குறிச்சி கிராம அதிகாரியாகச் சில காலம் கடமை புரிந்துள்ளார். ஏறாவூரில் முதன் முதலாகச் சைக்கிள் வண்டியொன்றைப் பாவனையில் வைத்திருந்தவர் மேற்குறித்த முகம்மதுக்காசிம் விதானையார் அவர்களே என்பது நம்மில் பலருக்குத் தெரியாத செய்தியாகும். மேலும் ஏறாவூர் முஸ்லீம்களுள் முதன் முதலாக ஆசிரியர் நியமனம் பெற்ற மர்ஹூம் மு. அகமதுலெவ்வை மாஸ்டர் என்பவர் அவரது உடன்பிறந்த மூத்த சகோதரியின் புத்திரர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முகம்மதுக் காசிம் விதானையாருக்குப் பின்னர் நாகூரான் விதானை என்பவரும் ஏறாவூர் 3 ஆம் குறிச்சி விதானையாராகச் சிலகாலம் கடமை புரிந்துள்ளார். இதன் பின்னர் முறைப்படி விண்ணப்பம் கோரப்பட்டு கல்வித் தகைமை, நேர்முகப் பரீட்சை என்பவற்றின் அடிப்படையில் 1938 ஆம் ஆண்டில் பொலிஸ் தலைமைக்காரர் (Police Headman) என்ற

பதவியில் மாதாந்தம் 20 ரூபா சம்பளத்தில் மர்ஹும் உதுமாலெவ்வை நியமனம் பெற்றார்.

எமது நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னர் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட இந் நியமனமானது தற்போதைய கிராம சேவை உத்தியோகத்தருடைய அதிகாரங்களைவிடக் கூடுதலான அதிகாரங்களையும் செல்வாக்கையும் உடையதாக இருந்தது.

எந்த ஒரு குடிமகனையும் பொலிஸார் விசாரிக்கவோ, கைது செய்யவோ செல்வதாயின் பொலிஸ் தலைமைக்காரருடன் செல்லுதல் கட்டாயமாக இருந்தது. தவிரவும் இரவு நேரங்களில் பொலிஸார் ரோந்து செல்வதாயின் பொலிஸ் தலைமைக்காரருடன் அல்லது அவரது அனுமதியுடனேயே ஊருக்குள் நுழைய முடியும். கல்வி கற்கும் வயதுடைய சிறார்களைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பாத, குழந்தைகளுக்கு அம்மைப்பால் கட்டாத பெற்றோருக்கு எதிராக கிராம நீதிமன்றில் வழக்குத் தொடுத்தல் போன்ற அதிகாரங்களும் பொலிஸ் தலைமைக் காரருக்கு இருந்தது. தவிரவும் ஹத்னா நடைபெறுமிடங்களில் பிரசன்ன மாயிருத்தல், அல்லது பிரதிநிதியொருவரை அனுப்புதல், தவறின் ஹத்னாவை நிறைவேற்றும்படி எழுத்து மூலமான அனுமதி வழங்குதல் போன்ற சமூகப் பணிகளும் பள்ளி வாசல்கள் பரிபாலகர்களால் அக்கால விதானைமாருக்கு வழங்கப் பட்டிருந்தன.

ஊரில் வாழ்ந்த முற்போக்கு சிந்தனையாளர்களான மர்ஹும்கள் I.L.M. இஸ்மாயில் ஆலிம் (காழி நீதிபதி), E. M. முஸ்தபா ஆலிம், S.L.M. அப்துல் காதர் (காதி நீதிபதி) ஆகியோருடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்தார். மேலும் இவ்வூரில் நடைபெற்ற முற்போக்கான சகல நிகழ்வுகளிலும் கலந்துகொண்டும் ஆலோசனை வழங்கியும் சிறப்பிக்கும் பண்புடையவராக விளங்கினார். மேல் நீதிமன்ற ஜூரராகவும், காதி நீதிமன்ற ஜூரராகவும் தொடர்ச்சியாகக் கடமை புரிந்துள்ளார். 1952 ஆம் ஆண்டு எலிஸபெத் மகாராணியார் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தபோது அவருடன் கை கொடுக்கும் சந்தர்ப்பமும் அரசினால் வழங்கப்பட்ட கௌரவமும் பெற்றார்.

1963 ஆம் ஆண்டு தமது 55 வயதில் ஓய்வு பெறும்வரை சிறப்பாகப் பணியாற்றினார். அப்போது ஏறாவூரில், 1ஆம் குறிச்சி, 3 ஆம் குறிச்சி என்னுமிரு குறிச்சிப் பிரிவுகளே முஸ்லிம் பிரிவுகளாய் இருந்தன. வடக்கே சவுக்கடி, புன்னைக்குடாக் கடலும், தெற்கே மட்டக்களப்பு வாவினென்படும் உப்பாறும் குறிச்சிப் பிரிவுகளுக்குட்பட்ட பரந்த

நிலப்பிரதேசங்களாக இருந்தன. மர்ஹும் M.I. அப்துல் மஜீது விதானையார் அவர்கள் பல மாதங்கள் சேவையிலிருந்து தற்காலிகமாக இடை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டிருந்தபோது 1 ஆம் குறிச்சி, 3 ஆம் குறிச்சி ஆகிய இரு பிரிவுகளையுடைய முழு ஊரையும் தனியொருவராக நிருவகிக்கும் பாரிய பொறுப்பையும் சிறப்பாக நிறைவேற்றினார்.

சுமார் 25 வருடகாலம் தொடர்ச்சியாக 3 ஆம், குறிச்சி கிராமத் தலைவராகக் கடமையாற்றியதனால் அனைவரதும் முழுப்பெயர்களையும் (பட்டப்பெயர்களையும் கூட) நன்கறிந்த நினைவாற்றல் உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார்கள். இதனால் அவர்கள் வாக்கெடுப்பு முகவராக (Polling Agent) இருப்பதாகக் கேள்விப்படும் எவரும் கள்ள வோட்டுப் போடப் பயந்தார்கள்.

அனைவருடனும் இனிமையாக உறவாடும் கள்ளங் கபடமற்ற உள்ளமுடையவராகவும், பிறர் மீது அன்பு செலுத்தி உதவி செய்யும் உயர்ந்த உள்ளங் கொண்டவராகவும், உற்றார் உறவினர்கள், அயலவர்களின் தொடர்புகளை வலுப்படுத்தியும், உணவருந்தும்போது யாரை யாவது விருந்தினர் ஒருவரை இணைத்துக் கொள்பவராகவும் திகழ்ந்தார். காணுகின்ற சிறுவர்களிடம் பாடசாலை செல்கிறாயா? என வினவி படிக்குமாறு வற்புறுத்தும் பண்புடையவராகவும் இருந்தார். இதனால் பாடசாலை செல்லாத சிறுவர்கள் இவர்களைக் கண்டு பயந்து ஓடும் காட்சி பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

சிறந்த இறைபக்தியாளராகத் திகழ்ந்த இவர்கள் பள்ளி வாசல்களில் நடைபெறும் புஹாரி மஜ்லிஸ், நோன்பு கால ஹிஸ்பு, மனாக்கிபு, புர்தா போன்ற நிகழ்வுகளில் இறுதிவரை கலந்து கொள்வதோடு பள்ளிவாசலிலிருந்து கடைசியாக வெளியேறுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஷாதுலியாத் தரீக்காவின் முஹிப்பீனாக மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததோடு தப்லீக் ஜமாஅத் மூலமாக தஃவத் பணிகள் நம்மூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஆதரவாக இருந்து அப்பணி களிலும் ஈடுபட்டார்கள்.

1934 ஐப்பசி மாதத்தில் கதிசா உம்மா எனும் மாதுவை நிக்காஹ் செய்து மூன்று ஆண்மக்களுக்கும் இரு பெண்மக்களுக்கும் தந்தை ஆனார்கள். ஊர்ச் சிறார்களின் கல்வியில் அன்னார் காட்டிய சிரத்தை யினால்தானோ அல்லாஹ் அன்னாரின் ஆண் மக்களான அலியார் மாஸ்டர், ஆதம் லெவ்வை மாஸ்டர், ஜெயினுதீன் மாஸ்டர் என மக்களால் அறியப்பட்ட மூவரையும் இவ்வூரின் கல்வி வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்ய வைத்தான்.

சுமார் 25 வருட காலம் ஓய்வூதியம் பெறுபவராயிருந்து 1987 ஆகஸ்ட் 7 ஆந் திகதி வபாத்தானார்.

சா. தம்பிராசா (அதிபர்)

1820ம் ஆண்டளவில் ஆங்கிலேயர் அரசாங்கம் இலங்கையில் ஆட்சி நடாத்திய காலத்தில் அப்போது ஏறாவூர் 5 ம் குறிச்சியில் பிரபல்யமானவராகவும் கிராம அதிகாரியாகவும் இருந்த திரு. தம்பாப் பிள்ளை என்பவர் தனக்குச் சொந்தமான காணியில் ஒரு பகுதியை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு பாடசாலை கட்டுவதற்கும் தேவாலயம் அமைப்பதற்கும் நன்கொடையாக வழங்கினார். இவர் ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியில் அமைந்துள்ள வீரபத்திர சுவாமி ஆலய வேளாளர் குல தலைவனாகவும் இருந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பொலீஸ் தலைமை அதிகாரி யான திரு தம்பாப்பிள்ளை என்பவருக்கு இரண்டு பெண் மக்களும், ஒரு ஆண் மகனும் இருந்ததாக அறிய வருகின்றது. இரண்டாவது மகளின் கணவர் திரு. கண்டுமணி என்பவர். அவர்கள் இருவருக்கு மூத்த ஆண் மகனாக கண்டுமணி சாமுவேல் தம்பிராசா என்பவர் பிறந்தார். இவர் 1932ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1969ம் ஆண்டு வரைக்கும் 5ம் குறிச்சி மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். அதே வேளை அவரது மனைவியான திருமதி கரியட் செல்லம்மா என்பவர் அரசினர் பெண்கள் பாடசாலையில் (தற்போது அல்-முனீரா பாலிகா ம. வி) 1939 ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1962 வரை அதிபராகக் கடமை யாற்றி ஓய்வு பெற்றார். திரு. தம்பிராசா அதிபர் ஏறாவூர் பட்டின சபையில் யூ. வீ. மீராலெவ்வை (பரீத் மீராலெவ்வையின் தந்தை) தலைவராக இருந்த போது உப தலைவராகவும் இருந்தார். அக்காலத்தில் இருந்தே ஏறாவூர் பிரதேசம் முழுவதற்கும் திடீர் மரண விசாரணை அதிகாரியாகவும் இறக்கும் வரை தனது கடமையை செவ்வனே நிறைவேற்றியுள்ளார். இவரே முதலாவது மரண விசாரணை அதிகாரியு மாவார். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் ஒற்றுமை சகோதர மனப்பான்மையோடு அன்னி யோன்னியமாக இருந்தது. இவருக்கு நான்கு மக்கள் இருந்தனர். இவர்கள் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுடன் மிகவும் அன்பாகவும் நட்புடனும் பழகி வந்தனர். இவர்களில் ஒருவர் ஆசிரியை. அவர் ஏறாவூர் முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றி நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். ஜெபரஞ்சிதம் என்ற இந்த ஆசிரியை ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

திரு. சுந்தையா தியாகராஜா (J.P)

1922.12.19ல் பிறந்த இவர், தனது ஆரம்பக் கல்வியை உள்ளூரிலும் மேற்படிப்பை மட்/ சிவானந்தாவிலும் முடித்தவர். அன்று இயங்கிய கரடியனாறு விவசாயக் கல்லூரியில் பயிற்சியும் பெற்றவர். தனது 24வது வயதில் ப.நோ.கூ.சங்க முகாமையாளராகப் பணிபுரிந்த இவர் பறவைகள், மிருகங்கள் வளர்ப்பில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டி வந்தார். தேனீ வளர்ப்பில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்த இவர் "தேன் தரும் தியாகராஜா" என்ற நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

1965ல் கிராம சபைத் தலைவராகவும் விளங்கி, தன்னாலான பொதுப் பணிகளை மக்களுக்குச் செய்தார். இருமுறை இப்பதவியை அலங்கரித்த பெருமைக்குரியவராகவும் விளங்கினார்.

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் நேசத்திற்குரிய சிஷ்யனாகத் திகழ்ந்த திரு.தியாகராஜா அவர்கள், தற்போதைய மட்/அறபா வித்தியாலயத்தின் முன்னாள் தலைமை ஆசிரியராக விளங்கிய திரு.பாலிப்போடி கந்தையா உபாத்தியாயரின் புத்திரராவார். காலஞ்சென்ற ஏறாவூர்-1 கிராம சேவையாளர் மர்ஹூம் M.I.அப்துல் மஜீத் (விதானை) அவர்களும் இவரும் உடன் பிறவாச் சகோதரர்களாக மிக நெருக்கமாக வாழ்ந்தனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வேட்டையாடலையும், குதிரைச்சவாரியையும் தனது பொழுது போக்காகக் கொண்டிருந்தார்.

திரு. சுப்ரமணியம் இராசநாயகம்

ஏறாவூர் முஸ்லிம் மக்களிடையே ஒரு காலத்தில் ஜனரஞ்சகமானவராக விளங்கிய இவர் 26.07.1931ல் பிறந்தவர். நாவன் மையும், தமிழரசுக் கட்சியின் உறுப்புரி மையும் இவரைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் முக்கியஸ்தராகக் காட்டியது. 1970ல் ஏறாவூர் பட்டினசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்று இச் சபையின் உபதலைவராகவும் விளங்கினார்.

இக்காலப் பகுதியில் இவர் ஆற்றிய சமுதாயத்தொண்டுகள் அளப்பரியன. பல புதிய வீதிகளை அமைத்ததோடு, பல தெருக்களுக்கு மின் வெளிச்சமும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இன்றுகூட இவர் பெயரில் ராசநாயகம் வீதி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஏறாவூர் எல்லை வீதியில் தமிழ்மக்களுக்கென எட்டு வீடுகளையும் அமைத்துக் கொடுத்த பெருமைக்குரியவராகவும் இவர் விளங்குகிறார். அத்துடன் இலங்கை ஆசிரிய சேவை, இலங்கை போக்குவரத்துச் சேவை (C.T.B) ஆகியவற்றில் பலருக்கு வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொடுத்த பெருமகனாகவும் விளங்கிய அவர், தந்தை செல்வா, திரு.செ.இராஜதுரை போன்றோருடன் நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டவராகவும் விளங்கினார்.

மேலும், ஏறாவூர்ப்பட்டினசுகாதார, சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர்கள் வசித்த வீடுகளை, அவர்களுக்கே உரிமையாக்கிக் கொடுப்பதில் முன்னின்று உழைத்தவராகவும் திகழ்ந்த திரு. இராசநாயகம் அவர்கள் மாரடைப்பின் காரணத்தால் மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்ட பெருமகனாவார்.

திரு. தாமோதரம் பிள்ளை - தம்பிப் போடியார்

ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியைப் பிறப்பிடமாய் கொண்ட இவர், உலையப்பா என்ற உயர் குடிமகனாக விளங்குகிறார். ஏறாவூர்-1ல் தனது திருமணப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்ட இவர், மனிதநேயத்திற்கு வரைவிலக்கணமாக விளங்கியவர். சிறந்த பண்பாளர், ஈகையாளர், சிவபக்தர், சமுதாய நலன் பேணியவர், கடும் உழைப்பாளி, தமிழ்-முஸ்லிம் நல்லுறவில் இடையறா துழைத்தவர், தனது சொந்தச் செலவில் அரசடிப் பிள்ளையாருக்கு ஆலயம் அமைத்தவர்.

புத்தம்புரி, கொம்பர்சேனை, மாவடியோடை, கொடுவாமடு ஆகிய விவசாய கிராமங்களில் சுமார் 13 கிணறுகளைத் தனது சொந்தப் பணத்தில் உருவாக்கிப் பொதுத்தொண்டாற்றினார்.

திரு. தம்பிப் போடியார் அவர்கள் சிறந்த விவசாயியாக மட்டுமன்றி, நேர்மையான கட்டடநிர்மாணப் பொறுப்பாளராகவும் (Building Contractor) விளங்கியவர். பல பாலங்களையும், வீதிகளையும், சந்தைக்

கட்டிடங்களையும் சொற்ப இலாபத்தில் கட்டிக்கொடுத்தவர். தொழில் துறைகளில் மட்டுமன்றி சமூகநல நடவடிக்கைகளிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருந்த இவர், தமிழர் விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் பங்கேற்றுழைத்த பெருமகனாவார். சாந்தமான முகமும், அமைதியான பேச்சும், கலங்காத நெஞ்சமும் இவரின் கூடப்பிறந்தவை எனலாம்.

திரு. ஞானமுத்து - விஸ்வலிங்கம்

ஏறாவூர்-1 ஐப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. விஸ்வலிங்கம் அவர்கள் 1937.11.02ல் பிறந்தவராவார். சிறுவயதிலேயே கல்வியில் மட்டுமன்றி, தான் மேற்கொண்ட காரியங்கள் அனைத்திலுமே மிகச் சிறப்புடன் இலங்கிய இவர், சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும், இலக்கிய ஆர்வலராகவும், பொதுத் தொண்டில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபடுபவராகவும், அனைத்திலும் மேலாய் ஒரு சிறந்த விவசாயப் பெருமகனாகவும் திகழ்ந்தார்.

இலங்கை, தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்ப கால உறுப்பினராக விளங்கிய இவர், சத்தியாக்கிரகம் உட்படப் பல அறப்போராட்டங்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். காலம் சென்ற திரு. பு. அமிர்தலிங்கம் (M.P) கவிஞர் காசி ஆனந்தன் போன்றோருடன் நெருக்கமாகப் பழகிய இவர், தந்தை செல்வா, யாழ். முன்னாள் மேயர்துரையப்பா போன்றோருக்கும் நன்கு அறிமுகமானவராக விளங்கினார்.

இப்பகுதி இந்து ஆலயங்களின் வளர்ச்சிக்கும், சமூகநல மன்றங்களிற்கும் பல வகையான உதவியுடன் பொருள் உதவியும் புரிந்து வந்த திரு. விஸ்வலிங்கம் அவர்கள், சிறந்த வாசகராகவும் விளங்கினார். இவர் தனது இளம் வயதிலேயே விபத்தொன்றில் உயிரிழந்தார். இவரின் நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்தில் தமிழரசுக்கட்சியின் முக்கிய பிரமுகர்களுடன், தமிழகத்திலிருந்து வந்த அரசியல் பிரமுகரான திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களும் பங்கேற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திரு. வு. வைரமுத்து வட்ட விதானை

1916 ஆனி மாதம் 16ம் திகதி ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியில் பிறந்த இவர், குலத்தில் முக்குவராகவும், குடியில் காலிங்காவாகவும் விளங்கியவர். சிவலிங்கம் என்ற குடும்ப பெயரைக்கொண்ட இவரின் முகத்தில் புன்னகை மலராத நேரமே இருந்ததில்லை என்ற அளவுக்கு அனை வருடனும் திறந்த மனதுடன் பேசியும், சிரித்தும் வாழ்ந்து மறைந்த பெருமகனாக இன்றுகூட மக்களால் பேசப்படுபவராக விளங்குகிறார்.

ஏறாவூர் -5 மெதடிஸ் மிஷன் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் 5ம் தரம் வரை கற்றிருக்கும் இவர், குடும்பச்சுமை காரணமாக தந்தையாருடன் இணைத்து விவசாயத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளவேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார். தனது 12வது வயதிலேயே விவசாயத்தில் இறங்கிய இவருக்குக் காலம் சென்ற மர்ஹும் U.V. மீராலெப்பை (வலியுல்லாஹ்) அவர்களுடன் பரிச்சயம் ஏற்பட்ட நிகழ்வு, இவரின் வாழ்வில் ஒரு திருப்புமுனை எனக் குறிப்பிடலாம். மீராலெப்பை (வன்னியனார் குடும்பம்) அவர்களின் விவசாய நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் இவரே பொறுப்பாளராக விளங்கி, அக்குடும்பத்தாரின் விசுவாசத்திற்கும், நன்மதிப்பிற்கும் உரிய நல்லவராகத் திகழ்ந்தார். அக்குடும்பத்தாரின் சிபார்சின் காரணமாகவே இவருக்கு வட்டவிதானை என்ற பதவியும் கிடைத்தது.

தனது திருமணத்தின் பின் ஏறாவூர்-1ல் நிரந்தரவாசம் புரிந்த இவர், தமிழர்களிடையே மட்டுமன்றி, இப்பகுதி முஸ்லிம்களினதும் நன்மதிப்புக்குரியவராகவும் விளங்கியவராகும்.

ஏறாவூர்-1 ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில், கொடுவாமடு-காளிகாமடு ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் ஆலயம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு முன்னின்றுழைத்ததோடு, அவற்றின் தர்மகர்த்தாவாகவும் விளங்கியுள்ளார்.

மேலும் ஏறாவூர் ப.நோ.கூ.சங்கத்தின் உபதலைவராகவும் நீதி நேர்மையுடன் பணியாற்றிமறைந்த பெருமையும் இவரைச்சார்கிறது.

திரு. வேலாப்போடி - சின்னத்தம்பிப் போடியார்

1912 புரட்டாதி 5ல் திரு வேலாப் போடி -நாகாத்தை தம்பதியரின் இளையமகனாகப் பிறந்த இவர் ஒரு சில வகுப்புகளுடன் தனது கல்வியை நிறைவு செய்துகொண்டு, இளம் வயதிலேயே விவசாயத்தில் நாட்டங் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டார்.

வாலிபத்தில் தனக்கென்றொரு புது வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ளும் நோக்கில், தில்லையம்மா எனும் மங்கையைத் தனது

மணாளியாக்கிக் கொண்ட இவருக்கு, பெண்மக்கள் எண்மரும், ஒரு ஆண்மகனும் பிறந்தனர். போடியார் அவர்கள், தனது மக்களுக்குச் சீரிய கல்வியுடன், சிறந்த நற்பண்புகளையும் ஊட்டி வளர்த்தார். பெரும் நிலப்பரப்பில் விவசாயம் செய்த இவர், தனது வீட்டு முன்றலில் அட்டாளை, பட்டறை (நெற்குதம்) கட்டி நெல்லைச் சேமித்துவைக்கும் வழக்கம் உடையவராக விளங்கினார். இல்லார்க்கு இல்லையென்னாது வாரி, வாரி வழங்கிய பாரியாகவும், சிவநெறி கொண்டவராகவும், ஆகமநீதி நியமங்களை அணுவணுவாய்ப் பின்பற்றிய கடவுள் பக்தி உடையவராகவும் விளங்கிய இவர் ஏறாவூர்-5 ஸ்ரீ மதுமலர்க்கா வீரபத்திரசுவாமி கோயிலின் பரிபாலனசபைத்தலைவராகவும், பயிர்ச் செய்கைக் குழுச் செயலாளராகவும் நீண்ட காலம் நம்பிக்கை, நாணயத்துடன் கடமைபுரிந்துள்ளார்.

இவரின் நேர்மைக்குக் கிடைத்த பரிசாக இந்து கலாசார அமைச்சினால் இவருக்கு வழங்கப்பட்ட சிவநெறிச்செம்மல் என்ற கௌரவப் பட்டத்தை குறிப்பிடலாம். அத்துடன் திருமுக கிருபானந்தவாரியார் அவர்களால் இவருக்குப் பொன்னாடையும் போர்த்தப்பட்டமை இவரின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது.

சமுதாயத்தின் பலதரப்பட்டோரின் விதப்புரைக்கமைவாக இவருக்கு அகில இலங்கை சமாதான நீதவான் பட்டமும் வழங்கப் பட்டது.

தான்சார்ந்த சமுதாய மக்களிடையே எழுந்த பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளையும் நிதானமாக விசாரித்து, நீதிவழி நின்று, பக்க சார்பின்றித் தீர்த்து வைத்த இந்த நல்லவர், 27.01.2005ல் தன் இறுதி மூச்சைவிட்டார்.

இவரின் நினைவஞ்சலியாக, இவரின் குடும்பத்தினரினால் வேலாப் போடி சின்னத்தம்பி நினைவஞ்சலி மலர் எனும் கையேடு பிரசுரிக்கப்பட்டு, மக்கள் பார்வைக்கு விடப்பட்டதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம்.ஹனிபா B.com

ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சியில் கமச்செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்த உதுமாலெவ்வை கதிசா உம்மாதம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வராக 1936 ஒக்டோபர் 2ம் திகதி பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை தற்போதைய அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் தரம் 3 வரை கற்றார். தந்தையின் விவசாயம், வியாபாரம் காரணமாக குடும்பம் பொலன்னறுவை மாவட்டத்திலுள்ள சுங்காவில் கிராமத்தில்

வசிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அக்கிராமத்தில் பாடசாலை இல்லாமை யால் கல்வியைக் கைவிட்டு தந்தையுடன் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்.

பின்னர் தனது சொந்த ஊருக்கு குடிபெயர்ந்ததன் பின் 1952ல் அறிவு நூல் நிலையம் என்ற பெயரில் ஒரு புத்தகசாலையை ஆரம்பித்தார். இதன் மூலம் கற்றோர் பலருடன் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. தனது கல்வி இடையில் தடைப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்யும் பொருட்டு தனிப்பட்ட முறையில் முயற்சி செய்து 1959ல் எஸ்.எஸ்.சி. என்னும் சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப்பத்திர பரீட்சைக்குத் தோற்றி சித்தியடைந்தார். 1961ல் உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட ஆர்வம் காரணமாக ஆசிரிய தொழிலில் இருக்கும் போது க.பொ.த. சாதாரணப் பரீட்சையில் வர்த்தகத்துறை பாடங்களுக்குத் தோற்றி சிறப்பான சித்தியைப் பெற்று பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் வர்த்தக ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்றார். பின்னர் க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையில் வணிகத் துறையில் சிறப்பாக சித்தி அடைந்து ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர வித்தியோதய பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று வணிக பட்டதாரியானார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது கொழும்பு அல்ஹிதாயா மகா வித்தியாலத்தில் ஆசிரியராக கடமையாற்றி பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவாகக் காரணமாக இருந்தார்.

அத்துடன் கொழும்பு மத்திய கல்வி அபிவிருத்திச்சபை என்ற அமைப்பை அங்குள்ள முஸ்லிம் ஆசிரிய நண்பர்களுடன் இணைந்து உருவாக்கி தனிப்பட்ட கல்விப்போதனை மூலம் நூற்றுக் கணக்கான வர்கள் பல்கலைக்காகத்திற்குத் தெரிவாகக் காரணமாக இருந்தார். 1980 முதல் ஏறாவூரில் அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் வர்த்தக ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இவரது திறமையான கற்பித்தல் பணி மூலம் 1986ல் அலிகார் மகா வித்தியாலயம் க.பொ.த உயர்தர பரீட்சை பெறுபேற்றில் அகில இலங்கை ரீதியில் வர்த்தகத் துறையில் முதலிடம் பெற்றது.

1990ல் இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட பயங்கரவாத வன்செயலினால் ஏறாவூர் பகுதி மக்களின் நலனைக் கவனிக்க ஏறாவூர் பகுதி உதவி அரசாங்க அதிபர் நியமனத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். இதன் மூலம் இருப்பிடங்களை இழந்து அகதிகளாயிருந்த மக்களுக்கான நிவாரணங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதிலும், மீள் குடியேற்றம் அகதிகளின் நலன்களை மேம்படுத்தல் ஆகிய செயற்பாடுகளை சிறப்புற மேற்கொண்டார்.

1990 இன வன்செயலினால் ஏறாவூர் பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் பல வகையிலும் பாதிப்படைந்திருந்தது. சங்கத்தில் நிதி எதுவுமே இல்லாத சமயம் சங்கத் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று தனது சொந்தப் பணத்தில் சங்கத்திற்கான வங்கிக்கணக்கைத் தொடங்கி சங்கத்தின் செயற்பாடுகளை சிறப்புடன் முன்னெடுத்துச் சென்றார். இச்சங்கத்திற்கான எரிபொருள் நிரப்பு நிலையம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வெற்றி கண்டார். 1990 இனவன்செயலினால் பாதிப்படைந்திருந்த பிரதேச சபை நிருவாகத்தையும் சீர்படுத்துவதற்காக அதன் செயலாளர் பதவியை ஏற்று பிரதேச சபை நிர்வாகத்தை இயங்கச் செய்ய வழி வகுத்தார்.

ஏறாவூர் பகுதியில் சமூக இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக நண்பர்களுடன் இணைந்து தமிழ் மறுமலர்ச்சி மன்றம் என்ற அமைப்பை 1952ல் உருவாக்கினார். கவிஞர் கண்ணதாசன் இலங்கைக்கு வந்த சமயம் ஏறாவூருக்கு அவரை அழைத்து இலக்கியச் சொற்பொழிவாற்ற வழிவகுத்தார். மர்ஹூம் எஸ்.எல்.எம். அப்துல் காதர் மர்ஹூம் யூ.எல். தாலுத் ஆகியோருடன் இணைந்து ஏறாவூரில் வை.எம்.எம்.ஏ. கிளையை உருவாக்கி பலதரப்பட்ட சமூக, சமய, இலக்கியச் சேவைகளை ஆற்றினார்.

ஏறாவூர் மக்களின் குடியேற்றக் கிராமங்களில் அவ்வப்போது எற்பட்ட இன வன்செயல் காரணமாக இருப்பிடம் தொழில்களை இழந்த மக்களுக்கு உதவும் நோக்கில் மர்ஹூம் யூ.எல். தாலூத் அவர் களுடன் இணைந்து ஏறாவூர் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச் சபையை உருவாக்கினார். ஏறாவூர் முஸ்லிம் பள்ளிவாயல்கள் நிறுவனங்கள் சம்மேளனம், ஏறாவூர் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச்சபை ஆகியவற்றின் ஸ்தாபக உறுப்பினராகவும். ஏறாவூர் வர்த்தக சங்க தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். 1988ல் மஸ்ஜிதுஷ் ஷாஹதா என்ற பெயரில் பள்ளி வாயல் ஒன்றை உருவாக்கும் பணியில் இவரும் ஒருவராக ஈடுபட்டு அதன் பிரதம நம்பிக்கையாளராக பத்து வருடங்கள் கடமையாற்றினார். கடந்த இரண்டு வருடங்களாக ஏறாவூர் ஆற்றங்கரை மொஹிதீன் ஜும்ஆ பள்ளிவாயல் பிரதம நம்பிக்கையாளராகப் பணியேற்று மரணிக்கும் வரை செயற்பட்டார். இவர் 06.07.2005 புதன் இரவு 10.30 மணியளவில் இறையடி சேர்ந்தார்.

தொகுப்பு : N. L. M. அஜ்வத், S. A. M. நளீம், S. H. அஹமத் லெப்பை
U. L. M. ஜெய்னுதீன், A.S. இஸ்ஸதீன், M.A.C.A. லத்தீப்

சமூக சேவை நிறுவனங்கள்

ஏறாவூர் வரலாற்றில் காலத்தின் தேவை கருதி பல்வேறு சமூக சேவை நிறுவனங்கள் தோற்றம்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் பல சங்கங்கள் செயலிழந்துவிட்டாலும் மற்றும் சில இன்றுவரை செயற்பட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக சமூக அபிவிருத்தி, வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் என்பவையே இந் நிறுவனங்களின் தோற்றத்திற்கு காரணமாக அமைந்துள்ளன. சமூக அபிவிருத்திக்குத் தேவையான பணிகளையும் வேலைத்திட்டங்களையும் இவ்வமைப்புக்கள் தொண்டு அடிப்படையில் செய்தமையும் செய்துவருவதையும் காணலாம். இந்த வகையில் ஏறாவூரில் செயற்பட்ட, செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற சமூக சேவை அமைப்புகளைப் பற்றிக் கூறுவதே இவ்வத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும்.

ஐக்கிய நாணய சங்கம்

இது கூட்டுறவு சட்டத்தின் கீழ் பதியப்பட்ட ஓர் அமைப்பாகும். இவ்வகையில் ஏறாவூரில் அப்போது பிரபல்யம் பெற்ற தொழில்களாக விளங்கியவை புகையிலைச் செய்கையும் வேளாண்மையும் ஆகும். இத் தொழில்களில் ஈடுபட்ட விவசாயிகளுக்கு சிறு கடன் வழங்கும் நோக்குடன் 1927 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதே மேற்படி சங்கமாகும். இதன் மூலம் சீ ஏ எஸ் எனப்படும் கடன் ரூபா 200/- வழங்கப்பட்டது. இக் காலப்பகுதியில் இவ்வூரில் வங்கியொன்று இல்லாத காரணத்தால் மட்டக்களப்பில் முதன் முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'மேக்கன்டைல்' வங்கி மூலம் காசு மாற்றப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. இவ்வடிப்படையில் இதன் கீழ் ஏறாவூரில் 12 சங்கங்கள் இயங்கின.

அதில் நகுமானியா ஐக்கிய நாணய சங்கம், ஹக்கானியா ஐக்கிய நாணய சங்கம் என்பன குறிப்பிடத் தக்கவை. மேலும், சைனா உம்மா என்னும் பெண்மணியின் தலைமையில் ஒரு சங்கம் சிறப்பாக இயங்கியுள்ளது. அதன் பின்னர் 1956 இல் இச் சங்கங்கள் ஒரு சமாசமாக இணைக்கப் பட்டன. இச் சமாசம் சங்கங்களை மேற்பார்வை செய்தது. இச் சமாசத்தின் செயலாளராக 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஜனாப் வை. எம். ஏ காதர் செயலாற்றி வந்துள்ளார். இச் சமாசத்தை அமைப்பதற்கு முக்கிய பங்காற்றியவர்களுள் காதி ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் J.P. குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

ஏறாவூர் சோனகர் சங்கம்

முஸ்லிம்களின் சமூக அரசியல் கலாசார விடயங்களில் முக்கிய பங்காற்றிய மர்ஹூம் சேர் ராசிக் பரீட் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஊரிலும் சமூக மாற்றங்களையும், வளர்ச்சியையும் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்த "அகில இலங்கை சோனகர் சங்கம்" என்ற பெயரில் ஓர் அமைப்பை உருவாக்கினார்கள். இந்த வகையில் அவர்கள் பராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது 1942.11.14ம் திகதி ஏறாவூர் சோனகர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சங்கத்தின் முதல் தலைவராக மர்ஹூம் ஏ. கே. மகுமுதுலெவ்வை அவர்களும், செயலாளராக மர்ஹூம் எல். எல். எம். அப்துல் காதர் (காதி) அவர்களும் செயற்பட்டனர். இதன் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியவர்களில் B.S.S. உமர் சக்காப் மௌலானா குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

இச்சங்கமானது ஏறாவூரின் பெயரை வெளிஉலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்த ஒன்றாகவும் காணப்படுகிறது. அத்துடன் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட தீங்குகள், நஷ்டங்கள் தொடர்பாகவும் அவற்றை வெளிஉலகிற்குத் தெரிவிப்பதில் பெரும் அக்கறை காட்டியது. காயிதே மில்லத் இஸ்மாயில் சாகிப் ஆ. க. அப்துஸ்ஸமது போன்றவர்களை அழைத்து வந்து மிகவும் பயனுள்ள சொற்பொழிவுகளையும் இது நடத்தியது.

இச்சங்கத்தின் பெயரை நினைவு கூரும் வகையிலேயே டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்கள் பராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது ஏறாவூரில் "மிச்சகர்" என்னும் கிராமத்தை 1982ல் உருவாக்கினார்கள். இக்கிராமத்திற்கு அப்போது சபாநாயகராக இருந்த பாக்கீர் மாக்கார் அவர்கள் இப்பெயரைச் சூட்டினார்கள். இச்சங்கம் பல்வேறு வகையில் தனது சமூகசேவைகளை இவ்வூரில் முன்னெடுத்துச் சென்றது.

ஏறாவூர் முஸ்லிம் கூட்டுறவு நல்வாழ்வுச் சங்கம் [BETTER LIVING SOCIETY]

ஏறாவூர் சமூகசேவை வரலாற்றில் புதியதொரு சரித்திரம் படைத்து புரட்சிகரமான சிந்தனைகளோடு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட ஒரு சங்கமே இதுவாகும். இது அரசியல், கல்வி, சமூக, பொருளாதார, கலாசார விடயங்களில் மிகப் பெரிய மாற்றங்களையும் அபிவிருத்தியையும் செய்து முடித்து இன்றைய வரலாற்றில் இடம்பிடித்துவிட்டது.

வன்னிமைப் பரம்பரையினரின் அதிகாரத்தின் கீழ் ஏறாவூர் முழுமையாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த வேளையில் இப்பிரதேசத்தின் உலமாக்களும், புத்திஜீவிகளும் ஒன்றிணைந்து இவ்வூரின் எழுச்சிக்கான ஏற்பாடுகளை இச்சங்கத்தின் மூலம் முன்னெடுத்தனர்.

இச்சங்கமானது ஊரின் ஆரம்பகால தேவைகளை நிறைவுசெய்து பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் அயராது பாடுபட்டு உழைத்தது. அதன் பலனாக கீழ்வரும் சேவைகள் இடம்பெற்றன.

1. தற்போதைய ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலை முதன்முதலில் கிராமிய வைத்தியசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
2. இவ்வூரின் கல்விமுன்னேற்றத்தை நோக்காகக் கொண்டு ஏறாவூர் பிரதான வீதியில் ஜின்னா வாசிகசாலை என்னும் பெயரில் ஒரு வாசிகசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
3. புகையிலைச் சங்கத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தது.
4. பாகிஸ்தானில் நடைபெற்ற அரசியல் சம்பவங்கள் அனைத்தும் இச்சங்கத்தின் மூலம் இங்குள்ள மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டு, ஆர்ப்பாட்டங்களும், கூட்டங்களும் நடாத்தப்பட்டதுடன் கோஷங்களும் எழுப்பப்பட்டன.
5. இப்பிரதேசத்திற்கு முஸ்லிம் பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவ மொன்றைப் பெற்றுத் தருவதற்காக உழைத்த இவ்வமைப்பு மர்ஹூம் ஏ.எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்களை தேர்தலில் வெற்றி பெறச் செய்ததன் மூலம் அதனை அடையச் செய்தது. இச்சங்கத்தை அமைப்பதில் தீவிரமாக உழைத்தவர்களாகப் பின்வருவோர் விளங்கினர்.

காதி நீதிபதி மர்ஹூம். ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் (ஜே.பி) அவர்கள், மர்ஹூம் E.M. முஸ்தபா ஆலிம் அவர்கள், மர்ஹூம் சாஹிர் மௌலானா அவர்கள், மர்ஹூம் அலியார்கிளாக்கர் அவர்கள், மர்ஹூம் L.K. முகைதீன் பிச்சைப் புலவர் அவர்கள்.

மேலும் இச்சங்கத்தின் முயற்சியின் விளைவாக உருவானதே 'ஏறாவூர் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச் சபை' என்பதையும் வரலாற்றில் பதிக்க வேண்டியுள்ளது.

மட்டக்களப்பு தம்மன்கடுவை புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்

ஏறாவூரில் வாழ்ந்த மக்களின் பிரதான தொழிலுடன் சம்பந்தப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில் ரீதியான ஒரு சங்கம் இதுவாகும். முற்று முழுதாக விவசாயத் தொழிலைக் கொண்டிருந்த இவ்வூர் மக்கள் புகையிலைச் செய்கை மூலமே பெரும் பலனையும் வருவாயையும் பெற்றனர். பாடசாலை செல்ல வேண்டிய வயதில் காணப்பட்ட சிறுவர்களைக்கூட தொழிலுக்காக இடைநிறுத்தியும் பாடசாலையில் சேர்க்காமலும் விட்டமை இத் தொழிலில் மக்கள் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினைக் காட்டுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இப் பிரதேச புகையிலைக்கு பெரும் கிராக்கி நிலவிய போதும், நியாயமான விலை கொடுக்காமலும் உரிய காலத்தில் கொள்வனவு செய்யாமலும் யாழ்ப்பாண வியாபாரிகளால் இவ்வூர் புகையிலைச் செய்கையாளர்கள் சுரண்டலுக்கும் பாதிப்புக்கும் உட்பட்டனர். எனவே, இப்பிரதேச புகையிலைச் செய்கையாளர்களின் நன்மை கருதி, புகையிலையை நியாய விலைக்கு வாங்கி, யாழ்ப்பாணம் கொண்டு சென்று விற்பதை நோக்காகக் கொண்டு இச்சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இச் சங்கத்தினாலேயே 1968ஆம் ஆண்டு, இல. 77, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, யாழ்ப்பாணம் என்னும் முகவரியில் புகையிலையைக் களஞ்சியப்படுத்தும் நோக்கில் 22 அறைகளைக் கொண்ட (ஒரு அறை 20' x 20) கிட்டங்கி ஒன்று ரூபா 60000/- இற்கு கொள்வனவு செய்யப்பட்டு வியாபாரத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதே காலப் பகுதியில் ஏறாவூரில் தற்போது கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைந்துள்ள கட்டிடமும் இதன் பெயரில் இருந்தது.

இச் சங்கத்தில் தோன்றிய கருத்து முரண்பாடு காரணமாக அ.தாலுது மனேஜர், எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர், இஸ்மாயில் போடியார், நாகூர் ஹாஜியார், எல். கே. முகைதீன் பிச்சைப் புலவர், மகுமூது லெவ்வை (தருமர்) போன்ற சில அங்கத்தவர்கள் பிரிந்து சென்று புதிதாக ஒரு புகையிலைச் சங்கத்தை தாமோதரம் பிள்ளை சந்தியிலிருந்த மடத்திற்கு மாற்றினர். இச் சங்கக் கட்டிடம் 1957 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் மூழ்கி அழிந்து போனதால் புன்னைக் குடா வீதியில் உள்ள நாகூர்

ஹாஜியார் வீட்டில் இச்சங்கம் இயங்கியது. 'ஏறாவூர் கிழக்கு புகையிலைச் சங்கம் என அழைக்கப்பட்ட இச் சங்கத்தின் விற்பனை நிலையம் யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரான்லி வீதியில் உள்ள ஒரு கட்டிடத்தில் அமைந்திருந்தது. குறுகிய காலத்துள் இச்சங்கம் நஷ்டமடைந்து மூடப்பட்டது.

முஸ்லிம் வாலிபர் இயக்கம் (வவ.எம்.எம்.ஏ)

ஏறாவூரின் சமூக சேவை வரலாற்றில் நல்வாழ்வுச் சங்கத்தின் சாதனைக்குப் பின்னர் ஏறாவூரில் சில குறிப்பிடும்படியான சேவைகளைச் செய்த ஒரு அமைப்பே இதுவாகும். வெளிநாட்டில் உயர் கல்விகற்ற முதலாவது முஸ்லிம் இலங்கை சிவில் சேவை அதிகாரியான அறிஞர் அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்களின் சிந்தனை வெளிப்பாட்டின் மூலம் உருவான ஓர் அமைப்பே இதுவாகும். இதன் ஒரு கிளையானது ஏறாவூரில் 1952ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. சமூக, இலக்கிய, விளையாட்டுத் துறைகளில் முன்னின்று பங்காற்றியது.

இதன் குறிப்பிடும் படியான ஆரம்பக்காலச் சேவைகளை கீழ் வருமாறு நோக்க முடியும்.

1. ஏறாவூர் மக்களின் தொழிலான விவசாயம், மாடு வளர்ப்பு போன்றவற்றில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு உரியவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தீர்வினைப் பெற்றுக்கொடுத்தல்.
2. வருடாந்தம் மீலாத் விழா நிகழ்வுகளை சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்து நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுதல்.
3. அரசியல்வாதிகள் அறிஞர்கள் போன்றோரை வரவழைத்து இளைஞர்களுக்கு மத்தியில் அரசியல், சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல். உதாரணமாக ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் போன்றோரை வரவழைத்தமையை குறிப்பிடலாம்.
4. இலவச கத்னா வைபவம் செய்தல்.
5. ஏறாவூரின் கல்வித்தேவையை நிறைவு செய்யும் முகமாக வாசிக சாலையொன்று ஏறாவூர் புன்னக்குடா வீதியில் இவ்வியக்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டு கொண்டிருக்கையில் நிதிப் பிரச்சினை ஏற்பட்டதினால் அதனை பிரதேச சபை பொறுப்பேற்று இன்றும் நடாத்துவதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.
6. 1957ல் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம், 1978ல் வீசிய சூறாவளி, 1985ல் ஏற்பட்ட இன வன்செயல் ஆகிய பெரும் அனர்த்தங்களினால்

பாதிக்கப்பட்ட இவ்வூர் மக்களுக்கு இவ்வியக்க உறுப்பினர்கள் முன்னின்று அரும்பாடுபட்டு நிவாரணங்கள் பெற்றுக் கொடுத்தனர்.

7. ஏறாவூருக்கென தனியானதொரு உதவி அரசாங்க அதிபர் பணி மனை தேவையென உணரப்பட்டு 1952ல் இவ்வியக்கத்தால் கோரிக்கை விடப்பட்டு அதன் நிமித்தம் 1978ம் ஆண்டு குறாவளியின் பின்னர் ஒரு காரியாலயம் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்போதைய கற்குடா தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம் அவர்களின் கடும் முயற்சியினால் அது மூடப்பட்டது.
8. ஏறாவூரில் இன்று ஒரு தனியான தபாலகம் அமைப்பதற்கு அத்திவாரமிட்ட இயக்கமும் இதுவேயாகும். இவற்றையெல்லாம் விட இவ்வியக்கத்தால் 1956 ஒக்டோபர் 6,7,8,ம் திகதிகளில் நடாத்தப்பட்ட திருக்குர்ஆன் மாநாட்டை இதனது பெரும் சாதனையாக கொள்ள முடியும்.

இலங்கையின் வரலாற்றில் முதன் முதலாக இம்மாநாடு ஏறாவூரில் நடாத்தப்பட்டு ஊரின் பெயரை முழு இலங்கைக்கும் பிரபல்யப் படுத்தியது. இலங்கை, இந்தியாவிலிருந்து முக்கிய பேச்சாளர்கள் இதில் கலந்து கொண்டனர்.

இம்மாநாட்டில் கலந்து சொற்பொழிவாற்றியவர்களின் விபரம் வருமாறு :

1. இந்திய திருச்சிராப்பள்ளி பேராசிரியர், இறையருள் கவிமணி அல்ஹாஜ் கா. அப்துல் கபூர் எம். ஏ.
2. எகிப்து, அல்-அஸ்கர் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் அஷ்ஷெய்க் சஹ்ரான் முகம்மது இப்றாகிம் எம். ஏ.
3. கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி அதிபர் அகில இலங்கை வை. எம். எம். ஏ. ஸ்தாபகர் அல்ஹாஜ், ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ்
4. தினகரன் உதவி ஆசிரியரும் சிறந்த மார்க்க அறிஞருமான அல்ஹாஜ் வி. எம். சம்கதீன்.
5. இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் சபாநாயகர் எச்.எஸ்.இஸ்மாயில் எம்.பி.
6. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளரும், தேசாபிமானிப் பத்திரிகை ஆசிரியருமான ஜனாப், எச். எம். பி. முகைதீன்.

7. சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணி எம். ஏ. எல். காரியப்பர்.
8. பாகிஸ்தான் நாட்டின் இலங்கைக்கான உயர் ஸ்தானிகர் றியாசுல் ஹுஸன்
9. கவிஞர் "புரட்சிக்கமால்" எம்.எம். சாலிஹ்

இதன் ஞாபகர்த்தமாக 1961ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் திருக்குர்ஆன் கட்டுரை என்னும் தலைப்பில் 94 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டது.

இம்மாநாட்டுக்கு இலங்கையின் சகல பகுதிகளிலிருந்தும் அறிவுத்தாகம் கொண்ட பலர் வருகை தந்து கலந்துகொண்டனர்.

ஸீனத்துல் இஸ்லாம்

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சியை நோக்காகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பே இதுவாகும். இது 1942ல் உருவாக்கப்பட்டது. இக்காலம் முதல் ஏறாவூரின் முன்னேற்றத்தை நோக்காகக் கொண்ட நிறுவன ரீதியிலான அமைப்புகள் உருவாகத் தொடங்கின. இச் சங்கம் ஏற்றிவைத்த அறிவுச்சுடர் ஏறாவூரின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் ஒளிவிட்டு பிரகாசித்தது.

இச் சங்கம் அரபுப் பாடசாலை அமைத்து அதன் மூலமாக ஆரம்ப அரபுக் கல்விக்கும் மார்க்க கல்விக்கும் களமமைத்துக் கொடுத்தது. இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்து தற்போதைய காதியார் வீதியில் ஓர் ஆரம்ப அரபு மத்ரசா அமைக்கப்பட்டது. இம் மத்ரசாவில் ஓதுவதற்காக வீடு வீடாகச் சென்று மாணவர் திரட்டப்பட்டனர். இத்தகைய பணியில் ஈடுபட்டவர்களில் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள் மர்ஹூம்களான ஐ. ஏல். எம். இஸ்மாயில் ஆலீம், எல். கே. முகைதீன் பிச்சைப்புலவர், எம். கே. எஸ். அப்துல் காதர் ஆகியோர் ஆவர்.

இஸா அத்துல் இஸ்லாம் சமூக சேவைகள் இயக்கம்

1961 காலப் பகுதியில் இஷா அத்துல் இஸ்லாம் இயக்கம் என்ற பெயரில் இவ்வியக்கம் இவ்வூரில் மர்ஹூம், அஸ்ஸெய்யித் பி.எஸ்.எஸ். உமர் சக்காப் மௌலானா பிறப்பிடத்தை தென்னிந்திய கீழ்க்கரையையும், திருமணம் புரிந்த வகையில் ஏறாவூரை வதிவிட மாடிவும் கொண்டிருந்த சமூக சிந்தனையாளரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

தன் இல்லத்தின் முன் புறம் தரிசாகக் கிடந்த நிலத்தில் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளுக்கென பணிமனை யொன்றினை நிறுவி, ஏராளமான

படித்த இளைஞர்களை இயக்கத்தில் உள்வாங்கி, இவ்வூரின் பொதுப் பணிகளில் இவ்வியக்கம் முழுமூச்சுடன் இயங்க வழியமைத்துக் கொடுத்தார்.

மேலும், வருடாவருடம் இவ்வூரில் இடம்பெற்று வந்த மீலாதுந் நபி விழாவிற் கு சிறப்புப் பேச்சாளர்களாக தமிழகத்திலிருந்து புகழ்பெற்ற பேச்சாளர்களை வரவழைத்து விழாக்களை களைகட்டச்செய்த பெருமையும் இவரையே சாரும். குறிப்பாக இந்திய முஸ்லிம் தலைவராகவும், அப்சலுள் உலமாவாகவும் தமிழ் நாட்டின் தேனி தொகுதியின் பா.உ ஆகவும் விளங்கிய காயிதே மில்லத் முஹமத் இஸ்மாயில் ஸாஹிப் அவர்கள் மணிவிளக்கு ஆசிரியர் ஆ. கா. அப்துல் ஸமது (MP) அவர்கள் பேராசிரியர் கா. அப்துல் கபூர் (MA) அவர்கள், சொற்கொண்டல் கஸ்லாலி அவர்கள், முகமது பாருக் (MA) அவர்கள் திருப்பூர் முகைதீன் அவர்கள் இடிமுழக்கம் டி. எம். பீர் முகமது அவர்கள், பசங்கதிர் ஆசிரியர் எம். கே. ஈ. மவுலானா அவர்கள் மணவைத் தம்பி அவர்கள் போன்றோர் மவுலானா அவர்களால் இங்கு வரவழைக்கப்பட்ட தமிழகப் புகழ் வாய்ந்த பிரபல பேச்சாளர்கள் ஆவர்.

இவ்வியக்கப் பணிமனைக்குச் சொந்தமான காணியொன்றினை ஏறாவூர் பழைய சந்தை வீதியில் வாங்க பண உதவி புரிந்த தென்னிந்திய கொடைவள்ளல் அல்ஹாஜ் தை. அ. அப்துல் காதர் அவர்களைத் தூண்டி அதனைப்பெற்ற பெருமையும் மௌலானா அவர்களையே சாரும்.

பல பொது தொண்டுகளுக்குக் கால்கோளாய் இருந்த இஷாஅத்துல் இஸ்லாம் இயக்கம் மௌலானா அவர்களின் மறைவின் பின் நீண்ட காலம் இயங்காமல் இருந்தது. தற்போது சமூகப் பணியின் அவசியம் உணரப்பட்டு மீண்டும் புதுநிர்வாகத்தின் கீழ் 25-09-2004 தொடக்கம் "இஸாஅத்துல் இஸ்லாம் சமூக சேவை இயக்கம்" என்ற பெயர் மாற்றம் பெற்று இயங்கத் தொடங்கியுள்ளது. இயக்கப்பணிமனைக் கட்டுமான வேலைகளும் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்

அகில இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கொழும்பைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கியது. இதன் கிளைகளில் ஒன்றாக ஏறாவூரில் 1955 இல் மர்ஹூம் யூ. எல். தாலுத் அவர்களின் தலைமையில் கலை, இலக்கியத் துறைகளில் ஆர்வமுள்ளோரைக் கொண்டு இச்சங்கம்

ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச்சங்கமானது கொழும்பில் நடைபெறும் இலக்கிய மகாநாடுகளில் கலந்துகொண்டதுடன், இலக்கியவாதிகளை ஏறாவூருக்கு அழைத்து கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப் பட்டறைகள் நடாத்தியதோடு கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் வெளியிட்டது. இச்சங்கத்தில் அங்கத்துவம் பெற்ற பலர் வெளியூர் அரச பாடசாலைகளில் நியமனம் பெற்றுச் சென்றதால் 1960க்குப் பின்னர் செயலிழந்துவிட்டது.

நுஸ்ரத்துல் இஸ்லாம் அமைப்பு

இவ்வமைப்பு 1952ல் அரசினர் சிரேஷ்ட பாடசாலையில் (அலிகார் தேசிய பாடசாலை) அறபு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய ஜனாப் சரீப்தீன் அவர்களின் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டது. மாணவர்களின் இஸ்லாமிய அறிவை விஸ்தரிப்பதற்காக அப்போதைய அதிபர் திரு. எஸ். தம்பிராசா அவர்களின் அனுசரணையுடன் இச்சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் செயலாளராக ஜனாப் எம். கே. முகைதீன் (ஓய்வு பெற்ற நிருவாக உத்தியோகத்தர்) செயலாற்றினார்.

இவ்வமைப்பு ஒவ்வொரு புதன்கிழமை பின்னேரங்களிலும் மாணவர்களுக்கான பேச்சுப் பயிற்சி, பாடற்பயிற்சி என்பவற்றை வழங்கியது. அத்துடன் மாணவர்களின் எழுத்தாற்றல், வாசிப்பு என்பவற்றை விருத்தி செய்யும் நோக்கோடு "சிராஜுல் இஸ்லாம்" என்ற பத்திரிகையை மாதாந்தம் வெளியிட்டது.

மேலும், இவ்வமைப்பு ஒவ்வொரு வருடமும் பள்ளிவாயல்களில் சிரமதானப் பணிகளை மேற்கொண்டது. பேச்சுப் போட்டிகள், மீலாத் விழாக்கள், விவாதங்கள் என்பவற்றை வருடாவருடம் நடாத்தி வந்தது. அத்துடன் அக்காலத்தில் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்து வந்த ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம் தலைமையிலான கல்வி சமூக நல்வாழ்வுச் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்குப் பக்கபலமாகவும் இருந்து வந்தது.

அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் ஏறாவூர் கிளை

04.01.1985ல் ஏறாவூரில் ரம்பிக்கப்பட்ட இக்கிளையின் தலைவராக அல்ஹாஜ் U. L. M. ஹனிபா (J.P) அவர்கள் இருந்து வருகிறார். இவ்வூரின் சமூக, கலாசார, கல்வி, பொருளாதார முன்னேற்றங்களில் இக்கிளை பல அளப்பரிய சேவையாற்றியுள்ளது. ஆற்றியும் வருகின்றது. இவற்றுள் பின்வரும் ஊரின் அவசியத் தேவைகள் நிறைவேறுவதற்கு உந்து கோலாகவும், உறுதுணையாகவும் இக்கிளை இருந்துள்ளது. அவற்றுள்

- பிரதேச செயலகப் பணிமனை,
- அஞ்சலகத் தரமுயர்வு,

- அஞ்சலகக் காணி சுவீகரிப்பு,
- மீராகேணியில் உப தபாலகம்,
- ஆயுர்வேத மத்திய மருந்தகம்,
- மருத்துவமனை - மீராகேணி,
- ஆரம்ப நீதிமன்றத்தை மீண்டும் இயக்கவைத்தல்,
- கர்ப்பிணிகளுக்கான வாராந்த கிளினிக்,
- ஏறாவூரில் இலங்கை வங்கிக் கிளை - விரிவாக்கம்,
- வீதிப் புனரமைப்பு,
- பழையசந்தை அபிவிருத்தி,
- பல்வைத்தியர் நியமனம்,
- இடைநிறுத்தப்பட்ட சமுர்த்தி நிவாரணத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்த முயற்சி
- சோலை வரிச்சுமையைக் குறைக்க நடவடிக்கை,
- 'பாட்டா' நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட செருப்பின் அடிப் பாகத்தில் 'அல்லாஹ்' என்ற அரபு வாக்கியம் பொறிக்கப் பட்டமையை ஆட்சேபித்து, பாராளுமன்றத்தில் அல்ஹாஜ். ஏ. எச். எம். அஸ்வர் (பா.உ) அவர்களை உரையாற்றவைத்ததும், மேற்படி செருப்புத் தயாரிப்பை வாபஸ் பெறச் செய்தமையும், (20.06.2000; இதழ் : C 1346; ஹன்ஸார்ட் தொகுதி 129; இல. 12) போன்றவை உருப்பெறவும், செயற் படவும் இக்கிளையின் பங்களிப்பு மகத்தானதாகும். இதன் செயலாள ராக அல்ஹாஜ். U.L. M. ஜெய்னுதீன் (வ.க.பணிப்பாளர்), பொருளாளராக ஜனாப். U. L. நூர்முகமத் ஆகியோருமுள்ளனர்.

ஏறாவூர் முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்திச் சபை

இது ஏறாவூரின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக 1957 ஆம் ஆண்டு முதல் உழைத்துவரும் ஓர் அமைப்பாகும். இவ்வூர் மக்கள் மத்தியில் கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட இச்சபையின் ஆரம்பகாலத் தலைவராக மௌலவி ஐ. எஸ். ஏ. ஜுனைத் அவர்களும் உபதலைவர்களாக ஈ. எம். முஸ்தபா, எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் ஆகியோரும் செயலாளராக எஸ். எம். இப்றாகீம் அவர்களும் துணைச் செயலாளராக யூ. எல். தாஜுத் அவர்களும் பொருளாளராக C. மகுமுது லெவ்வை அவர்களும் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

முஸ்லிம்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற்கொண்டு ஏறாவூரில் உள்ள பல்வேறு பாடசாலைகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இச்சபை ஆரம்பம் முதல் பாடுபட்டுவருகின்றது. புதிய பாடசாலைகளை உருவாக்குவதுடன் பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய மாணவ மாணவிகளுக்கு அல்குர்ஆன் பிரதிகள், பாடசாலை உபகரணங்கள், சீருடைகள், புத்தகங்கள் முதலியவற்றை இலவசமாக வழங்குவதற்கு பல்வேறு முயற்சிகள் இவ்வமைப்பினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆரம்பகாலத்தில் காணப்பட்ட இடநெருக்கடியைப் போக்குவதற்காக அருகிலிருந்த காணிகளைச் சுவீகரிக்கவும் மாடிக்கட்டிடம் அமைக்கவும், விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் அமைக்கவும், விளையாட்டு மைதானம் அமைக்கவும் கல்வி அபிவிருத்திச்சபை உழைத்தது. இப்பாடசாலைக்கான அதிபர், ஆசிரியர்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக இவ்வமைப்பு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வெற்றியும் கண்டது. இப்பாடசாலைக்குரிய சுற்று மதிலின் புன்னைக்குடா வீதியிலுள்ள பகுதி கல்வி அபிவிருத்திச் சபையினால் அமைத்துக்கொடுக்கப்பட்டதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஏறாவூரில் அரசினர் பெண்பாடசாலை என்ற பெயரிலிருந்த அல்முனீரா பெண்கள் மகாவித்தியாலயத்தின் கல்வித் தரத்தினை உயர்த்துவதற்காகவும் அப்பாடசாலைக்கான ஆசிரியர் தேவை, மற்றும் ஏனைய பெளதீக வளத் தேவைகளைப் பெற்றுத் தருவதற்காகவும் கல்வி அபிவிருத்திச்சபை உழைத்தது.

ஏறாவூரில் அதிகரித்துவரும் மாணவர் தொகைக்கேற்ப புதிய பாடசாலைகளை அமைக்கும் நோக்கில் கல்வி அபிவிருத்திச்சபை பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. இம்முயற்சிகளின் பயனாக மீராகேணி மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலயம், மக்காமடி அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயம், றகுமானியா வித்தியாலயம் முதலிய பாடசாலைகள் அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் ஏ. எச். மாக்கான் மாக்கார், மற்றும் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. றகுமான் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் உருவாக்கப்பட்டன. மேலும் அலிகார் மகாவித்தியாலயத்தின் ஒரு பகுதியில் இயங்கி வந்த சிங்களப் பிரிவுக்காக ஏறாவூர் புகையிரத நிலையத்துக்கருகாமையில் தனியானதொரு சிங்களப் பாடசாலையும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. முன்பள்ளி மாணவர்களுக்காக பாலர் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. தற்போது

புன்னக்குடா வீதியில் இயங்கிவரும் 'ஹிஸ்புல்லாஹ் பாலர் பாடசாலை' இச்சபையின் முயற்சியினால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

பாடசாலைகளில் காணப்பட்ட இட நெருக்கடிகளைத் தவிர்ப்பதற்காக அலிகார் மகா வித்தியாலயம், அல் அஸ்ஹர் வித்தியாலயம், றகுமானியா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் கொட்டில்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டதுடன் ஐயன்கேணி அப்துல்காதர் வித்தியாலயம், தாமரைக்கேணி ஸாஹிர் மௌலானா வித்தியாலயம் என்பவற்றுக்குத் தற்காலிகக் கொட்டில்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன.

பாடசாலைகளில் காணப்படும் பௌதீகத் தேவைகள் பல கல்வி அபிவிருத்திச் சபையினால் நிறைவு செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் அறபா வித்தியாலயத்துக்கு வழங்கப்பட்ட கரும்பலகை, மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலய நூலகத்துக்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு தொகுதி நூல்கள் என்பவை அவற்றுள் சிலவாகும்.

மாணவர்களை கல்வியில் ஊக்கப்படுத்துவதற்காக பல்வேறு முயற்சிகள் கல்வி அபிவிருத்திச் சபையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சிறந்த பெறுபேறுகள் பெறும் மாணவர்களுக்காகவும், பல்கலைக் கழகங்களுக்குத்தெரிவான மாணவர்களை கௌரவிப்பதற்காகவும் பரிசளிப்பு நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. அத்துடன் விடுமுறைக்கால மேலதிக வகுப்புகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அவர்களின் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை உயர்த்துவதற்காகவும் இச்சபை பாடுபடுகின்றது. மேலும் விஞ்ஞானத்துறையில் உயர்கல்வி பெறும் மாணவர் தொகையைக் கூட்டுவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்ததுடன் விஞ்ஞானத்துறையில் கற்கும் வறிய மாணவர்களுக்குப் புலமைப் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன.

அஹதிய்யா பாலர் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தமையும் குர்ஆன் மனனம், ஹதீஸ் மனனம், தஜ்வீத் போட்டிகள், கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகள் என்பவற்றை நடாத்தியமையும் ஏறாவூரில் உள்ள முஸ்லிம் சிறார்களின் மார்க்கக் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இச்சபை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் எனக் குறிப்பிடலாம்.

தற்போது புன்னக்குடா வீதியில் அல் ஜுப்ரிய்யா வித்தியாலயத்துக்கு அருகாமையில் இச்சபை அலுவலகஅறை, விரிவுரை மண்டபம்,

மலசலகூட வசதி, மின்சார வசதி என்பவற்றுடன் கூடிய சொந்தக் கட்டிடம் ஒன்றுடன் இயங்கி வருகின்றது. இதன் தற்போதைய தலைவராக யூ. எல். எம். ஹனீபா ஜே. பி. அவர்களும் உபதலைவர்களாக வை. எம். அப்துல் காதர் ஜே.பி., எஸ். எச். எம். ஹுஸைன் ஆகியோரும் செயலாளராக எம்.ரி. சின்னலெப்பை அவர்களும் இணைச் செயலாளர்களாக யூ. எல். எம். ஜெயினுதீன் எம். ஏ. சீ. எம். தாசீம், யூ. எல். நூறு முகம்மது ஆகியோரும் பொருளாளராக மௌலவி ஏ. எம். இப்றாகீம் அவர்களும் செயற்படுகின்றனர்.

ஏறாவூர் பஸ் பிரயாணிகள் நலவுரிமைச் சங்கம்

இச்சங்கம் தோற்றம் பெற்ற காலத்தில் பஸ் சேவைகள் தனிநபர்களான போடிமார்கள், தனவந்தர்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தது. போடிமாரின் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காக பஸ் தாமதித்துச் சென்றமையினால் ஏனைய பயணிகள் பல அசௌகரியங்களை எதிர்நோக்கினர். மேலும் வாகனம் ஓட முடியாமல் பல பாதைகள் பழுதடைந்திருந்தமையாலும் அவசியமான வேளைகளில் பஸ் சேவைகள் நடைபெறாதிருந்தமையினாலும் மக்களால் இச்சேவை மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பயனை அடைய முடியவில்லை. இந்நிலமைக்கு பரிசாரம் காணும் நோக்கிலேயே இச்சங்கம் எஸ். எச். ஏ. காதர் அவர்களின் தலைமையில் 1954ல் தோற்றம் பெற்றது. பஸ் போக்குவரத்தில் ஏற்படும் இடையூறுகளையும் சிக்கல்களையும் பற்றி பஸ் போக்குவரத்துக் கம்பனி முகாமையாளருடன் தபால் மூலமும் நேரடியாகவும் தொடர்பு கொண்டு சேவைகள் ஆற்றினர். இதனால் பாடசாலை மாணவர்களும் நன்மையடைந்தனர். 1970இன் பின்னர் இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாடு மங்கி மறைந்து விட்டது.

தமிழ் மறுமலர்ச்சி மன்றம்

ஆரம்ப காலத்தில் தற்போதைய அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் தமிழ் முஸ்லிம் மாணவர்கள் எவ்வித பாகுபாடுமின்றி ஒற்றுமையாகக் கல்வி கற்ற காலத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் இளைஞர்களால் தமிழ் மொழி, இலக்கிய, கலாசார மேம்பாட்டுக்காக 1952ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டதே இம் மன்றமாகும். இது வருடாவருடம் இலக்கியவாதிகள், அறிஞர்கள், மேதைகள் போன்றோருக்கு விழா எடுத்து வாலிபர் மத்தியில் இலக்கிய ஆர்வத்தை மேம்படுத்தியது. இதன் பிரதிபலிப்பாகவே 1952, 60 கால கட்டத்தில் ஏறாவூரில் வள்ளுவர் விழா, கம்பன் விழா, கவிஞர் அல்லாமா இக்பால் விழா, பாரதி விழா போன்ற விழாக்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன.

இவ்விழாக்களில் தமிழ், முஸ்லிம் இளைஞர்கள் மிக நெருக்கமாகவும் இணக்கமாகவும் இணைந்து செயற்பட்டனர். இந்த வகையில் கவிப் பேரரசு கண்ணதாசன் அவர்களுக்கு ஏறாவூரில் இருந்த "ராஜா" தியேட்டரில் பெரும் வரவேற்பு வைபவம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கவிஞரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான 'தென்றல்' பத்திரிகையில் இந்நிகழ்வு தொடர்பான செய்தியும் படங்களும் வெளியானமை விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1960 இன் பின்னர் இம்மன்றத்தின் செயற்பாடு சுருங்கிவிட்டது.

இஸ்லாமிய முற்போக்கு வாலிப முன்னணி

இது 1972.04.06ம் திகதி என். எல். எம். மன்கூர் அவர்களின் தலைமையில் மக்கள் மத்தியில் இஸ்லாமிய உணர்வினை மேம்படுத்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இம் முன்னணியின் இலக்கினையில் "வதஆவனூ அலல் பிரிர் வத்தக்வா" என்னும் இறைவசனம் காணப்படுகிறது. இம்முன்னணியின் சேவைகள் வருமாறு :

1. 1983ம் ஆண்டு இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவால் கூட்டப்பட்ட சர்வகட்சி வட்டமேசை மாநாட்டில் இம்முன்னணியில் இருந்து எஸ். எல். எம். ஏ. காதர், எம். ஜே. றபியுத்தீன், ஏ. சி. எம். அஸ்ரப், எஸ். ஏ. ஆர். ஸாஹிர் மௌலானா, என். எல். எம். மன்கூர் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். அம் மாநாட்டில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட முஸ்லிம் கவுன்சிலுக்கு ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முன்னாள் தலைவர் மர்ஹூம் எம். எச். எம். அஸ்ரப் அவர்களின் பெயரை இம்முன்னணி வழிமொழிந்து இவரின் அரசியல் பிரவேசத்திற்கு வழிசமைத்து வைத்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
2. ஸாஹிர் மௌலானா வித்தியாலயம், அப்துல் காதர் வித்தியாலயம் என்பவற்றை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னோடியாகச் செயற்பட்டமை.
3. தற்போதைய ஜாமிஉல் அக்பர் பள்ளிவாயல் தோற்றத்திற்கு அத்திவாரமிட்டமை.
4. மிச்சநகர் பள்ளிவாயல் கட்டுவதற்கு அன்சார் மௌலவியுடன் தொடர்புகொண்டு சலூதி அரேபிய அரசின் நிதி உதவியைப் பெற்றுக் கொடுத்தமை.
5. ஏறாவூரில் முதன்முதலில் இஸ்லாமிய பாலர் பாடசாலை ஒன்றை அல்-ஜுப்ரிய்யா பாடசாலையில் நடத்தியமை.

6. 1982ம் ஆண்டு அபூசாலி ஹாஜியார் வீட்டில் 50 ஏழைச் சிறார்களுக்கு "கத்னா" செய்யப்பட்டமை. இங்கு சமூகமளித்த டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களும், லிபிய நாட்டுத் தூதுவரும் மருந்துப் பொருட்களையும் பல ஆயிரம் ரூபா பெறுமதியான பால்மா பக்கட்டுக்களையும் வழங்கினர்.

இதே போன்று இன்னும் இம்முன்னணி பல சமூக சேவைப் பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றது. கடந்த காலத்தைப் போன்று இவ்வியக்கம் சுறுசுறுப்பாக இயங்கா விட்டாலும், அண்மைக் காலங்களில் பல சமூக நடவடிக்கைகளை முன் எடுத்துச்செல்கிறது.

உப உணவு நலன்புரிச் சங்கம்

இச்சங்கம் மர்ஹூம் டாக்டர் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்கள் பிரதி அமைச்சராக இருந்தபோது ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஏறாவூர் உப உணவுச் செய்கையாளர்களின் நலன் கருதி குளவிக் கூட்டாறு, வடிச்சல், சின்னப் பொத்தானை போன்ற பகுதிகளில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு உதவி புரியும் நோக்குடன் கிராம அபிவிருத்தி அமைச்சராகவிருந்த விமலா கன்னங்கரா அவர்களை இப்பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட மக்களை நேரடியாகச் சந்தித்து உப உணவுச் செய்கையை விஸ்தரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. உடனடியாக 50 நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களும், 50 தெளி கருவிகளும் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. இச்சங்கம் 1990 வன்செயலின் பின்னர் செயற்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நன்னீர் மீன் வளர்ப்புச் சங்கம்

இச்சங்கம் மர்ஹூம் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களால் மீராகேணியில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக இஸ்மாயில் என்பவர் இருந்தார். இதில் 35 பேர்களுக்கு நன்னீர் மீன் வளர்ப்புக்காகப் பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு பின்னர் நீர்ப்பற்றாக் குறையினால் அத்திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டன.

கால் நடை வளர்ப்பு நலன்புரிச் சங்கம்

இச்சங்கம் மர்ஹூம் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் முயற்சியினால் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக ஏ. சி. இப்றாகிம் அவர்களும், செயலாளராக எம். சாலி அவர்களும் செயற்பட்டனர். இவர்களின் பண்ணைகள் றூகம், தும்பாலஞ்சோலை, கல்லூட்டுப் பொத்தானை, வடிச்சல், கித்துள் போன்ற பகுதிகளில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

1990 வன்செயலின் பின்னர் சுமார் 25,000 இற்கும் மேற்பட்ட கால் நடைகளை எமது முஸ்லிம்கள் இழந்து அகதிகளாக இவ்வூருக்கு வந்தனர். அதன் பின்னர் இச்சங்கம் இயங்கவில்லை.

பழைய சந்தை வர்த்தகர் சங்கம்

இச்சங்கமும் மர்ஹூம் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களாலேயே அமைக்கப்பட்டது. இன்றுவரை இச்சங்கம் தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் தலைவராக ஜனாப் யூ. எல். அகமட் லெப்பை அவர்களும், செயலாளராக எம். ஏ. அபுல்கசன் அவர்களும் செயலாற்றி வருகின்றனர்.

ஏறாவூர் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச் சபை

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காலங்காலமாக தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடையே இன ஐக்கியமும் புரிந்துணர்வும் விட்டுக் கொடுப்புக்களும் சகோதர வாஞ்சையும் நல்லிணக்கமும் இயல்பு வாழ்க்கையில் இணைந்திருந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழ் முஸ்லிம் இனங்களிடையே ஏற்பட்ட மனக்கசப்புக்கள் பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டு வந்த இன உறவில் இடிபாடுகளை ஏற்படுத்தி இனக்கலவரங்களாக வடிவெடுத்தன. அரசியல், பொருளாதாரக் காரணிகள் பின் புலத்தில் செயற்பட்டன. எதேச்சையாகவும் திட்டமிட்டும் இனக்கலவரங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

1971, 1985, 1990ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் இனக்கலவரங்கள் வெடித்தன. 1985, 1990களில் ஏற்பட்ட இன வன்செயல்கள் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் முழுப்பொருளாதாரத்தையும் அழித்தொழித்தன. ஆண்டாண்டு காலமாக அனுபவித்து வந்த உடைமைகள் அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டும், எரிக்கப்பட்டும், சூறையாடப்பட்டும் சிதைக்கப்பட்டன. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பொன்விளையும் பூமிகளையும் இலட்சக்கணக்கான கால்நடைகளையும் இழக்கச் செய்த இனக் கலவரங்கள் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரத்தில் புதிய திருப்புமுனைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன.

1985, 1990ம் ஆண்டுகளில் தோன்றிய இன வன்முறைகளால் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டனர். பாரம்பரிய வயல் நிலங்களிலிருந்தும் எல்லைக் கிராமங்களான சதாம் குசைன் கிராமம், மீராக்கேணி, மிச்சநகர், ஐயங்கேணி ஆகிய கிராமங்களிலிருந்தும் அகதிகள் ஏறாவூரில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

அக்காலச் சூழலில் புனர்வாழ்வுப் பணியை முன்னெடுக்கும் அவசியம் உணரப்பட்டது. அதன் பயனாக 1985ம் ஆண்டு ஏறாவூர் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச்சபை உதயமானது. மர்ஹூம் எஸ்.எல்.எம். அப்துல் காதர் ஜே.பி. அவர்களைத் தலைவராகவும், மர்ஹூம் யூ.எல். தாலூத் அதிபர் அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு இயங்கியது. அல்ஹாஜ், வை.எம். அப்துல் காதர், அல்ஹாஜ், யூ.எல்.எம். ஹனிபா, அல்ஹாஜ், எல்.எச். முகம்மட் (கி. சே. உ) ஜனாப், எம்.சி. செய்யது இப்றாகிம் ஆகியோர் நிருவாக சபை உறுப்பினராகச் செயற்பட்டனர்.

நாட்டின் பல பாகங்களிலுமுள்ள சமூகநல நிறுவனங்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, புனர்வாழ்வுப் பணிகளை ஏறாவூர் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச்சபை முன்னெடுத்துச் சென்றது. ஊரிலுள்ள பிரமுகர்கள், புத்தி ஜீவிகள், பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கியமையால், அகதிகளின் உணவு, உறைவிடம், உடை, மருத்துவம் போன்ற அத்தியாவசியத் தேவைகள் அனைத்தும் உரிய வேளைகளில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

மர்ஹூம் அல்ஹாஜ், ஏ. டபிள்யூ. எம். அமீர் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட அகதிகள் நிவாரண நிறுவனத்திற்கு பாதிக்கப்பட்ட ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் அவலங்களை, அவசியத் தேவைகளை புனர்வாழ்வுச்சபை அடிக்கடி உணர்த்தியதனாலும் செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா, அவரது சகோதரர்கள் போன்றோரின் பங்களிப்பினாலும் அகதிகளின் பிரச்சினைகள் சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட்டன.

அகதிகள் மீள் குடியேற்றம், இருப்பிட வசதிகளை மேம்படுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் இச்சபை முனைப்புடன் செயற்பட்டது. அரச சார்பற்ற “ரெட்பானா” நிறுவனத்தின் நிதியுதவியோடு காசான் குடாவில் எண்பதுக்கு மேற்பட்ட வீடுகளும், ஏறாவூரின் எல்லைப் பகுதிகளில் 400க்கு மேற்பட்ட வீடுகளும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன.

1990ல் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்ட புனர்வாழ்வுச் சபையின் தலைவர்களாக அல்ஹாஜ், வை. எம். ஏ. காதர், அல்ஹாஜ், யூ. எல். எம். கனீபா, அல்ஹாஜ் யூ. எல். ஆதம்லெவ்வை ஆகியோரும் செயலாளர்களாக யூ.எச். முகமது, எம்.எல்.ஏ. லதீப், ரி.எல்.எம். உசனார் ஆகியோரும் கடமையாற்றினர். நடைமுறையில் இருக்கும் நிர்வாகத்தில் யு. எல். ஆதம்லெவ்வை தலைவராகவும், ரி.எல்.எம். உசனார் செயலாளராகவும், ஏ.நூர்முகமது பொருளாளராகவும், வை.எம். ஏ.காதர், யு.எல்.எம்.ஹனீபா, யு.எச்.முகமது யு. எல். எம். ஜெயினுதீன்,

எ. எம். ஜெமீல், எஸ் எஸ் எம். அஸ்ஸாம், எம். ஐ. அகமதுலெவ்வை, எஸ். ஜலால்தீன் ஆகியோர் நிருவாக சபை உறுப்பினராகவும் பணியாற்றுகின்றனர்.

1990 இனவன்செயல், 1985 இனக்கலவரத்தைவிட பாரியளவில் பொருள் இழப்புகளையும் அகதிகளின் எண்ணிக்கையையும் பெருக்கியது. ஏறாவூர் எல்லைக் கிராமத்தில் இருந்த முஸ்லிம்களும், பதுளை வீதியின் இருமருங்கிலுமுள்ள உட்கிராமங்களான உறுகாமம், ஊத்துச் சேனை, காசன்குடா, உன்னிச்சை ஆகிய பகுதிகளில் நிரந்தரமாகக் குடியிருந்து கமத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் ஏறாவூர் நகருக்குள் புகலிடம் தேடினர்

அகதிகளுக்கான வாழிடம், வாழ்க்கைவசதி, பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது என்பவை கடினமானதாகவும், பாரிய பொறுப்பாகவும் ஏறாவூரை எதிர்கொண்டன. இக்காலப் பகுதியில் புனர்வாழ்வுச் சபையின் தலைவராகப் பதவி வகித்த அல்ஹாஜ் யூ. எல். எம் கனீபா அவர்கள் ஏறாவூர் நகர உதவி அரசாங்க அதிபராக நியமனம் பெற்றமை வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. உதவி அரசாங்க அதிபரின் துணிச்சல், பொறுப்புணர்ச்சி, கடமையுணர்வு, சமூக நோக்கு என்பன புனர்வாழ்வுப் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுப்பதற்கும் புனர்வாழ்வுச் சபைக்குப் பெரிதும் அனுசரணை அளித்தது.

1985இன் இனவன்செயலின் போது பாரிய பங்களிப்புச் செய்த புனர்வாழ்வுச்சபை, நிலைமைகள் சமூகமடைந்து இயல்பு வாழ்க்கை உருவானதும் இயக்கமற்றிருந்தது. 1990 இனக்கலவரத்தின் போது மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது.

புனர்வாழ்வுச்சபை, அகதிகளுக்கு முகாம் அமைத்தல், உலர் உணவு விநியோகம், பாதுகாப்பு, வைத்தியவசதி, கல்வி போன்ற அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் முனைப்புடன் இயங்கியது.

ஏறாவூர் நகரையும், ஏறாவூர் பற்றின் சில பகுதிகளையும் உள்ளடக்கி சுற்றிவரப் பாதுகாப்பு அரண்கள் அமைத்து மக்களின் அச்சம் போக்கி, அவலம் நீக்கி, அபயமளித்து அரும்பணியாற்றியது ஏறாவூர் புனர்வாழ்வுச் சபையென்றால் மிகையாகாது.

சமூகமான சூழலில் ஏறாவூர் முஸ்லிம்களின் கல்வி, பொருளாதார, கலாசார மேம்பாட்டிற்காக, தற்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படும்

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையால் உருவாகியிருக்கும் சமாதானச் சூழலில் தோன்றுகின்ற பாதிப்புக்கள், அனர்த்தங்களில் மக்கள் துயர் தீர்க்கும் பெரும் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது ஏறாவூர் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச் சபை.

ஏறாவூர் சுகாதார மேம்பாட்டு நிலையம்

ஏறாவூரின் வரலாற்றில் 1990ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பயங்கரவாத வன் செயலைத் தொடர்ந்து, இவ்வூரின் வைத்தியத் துறையில் பாரிய பிரச்சினைகள் தோன்றின. ஏறாவூர் வைத்திய சாலையின் நோயாளிகளுக்கான மருந்துக்கள் இல்லாமை வைத்திய ஆளணியினர் இல்லாமை போன்ற பிரச்சினைகளிலிருந்து நிவாரணம் பெறும் வண்ணம் டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களின் ஆலோசனைக்கமைய இந்நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது இவ்வூர் வைத்தியர்களான டாக்டர் இக்பால், டாக்டர் எம்.எஸ். லாபிர், ஆசிரியர் எம். எல். ஏ. கரீம் ஆகியோர் இவ்வமைப்பை உருவாக்கும் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். இவ்வமைப்பின் செயற்பாட்டுக்காக வைத்தியசாலையில் ஆண் தாதுகளாக கடமையாற்றும் ஜனாப், எம்.எச். சுகலைமாலெப்பை, ஜனாப். எம்.ஐ. அப்துல் ரகுமான், ஆசிரியர்களான ஜனாப், எம். ஏ. பரீத், ஜனாப், எம். எல். அப்துல் ஹை, ஜனாப், எம். எல். ஏ. சத்தார் ஆகியோரும் இணைந்து பங்களிப்புக்களை வழங்கினர்.

1990ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் நிலவிய வைத்தியப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணும் பொருட்டு பின்வரும் நடவடிக்கைகளை இவ்வமைப்பு மேற்கொண்டது.

- ஏறாவூரில் பரவலாக வைத்திய முகாம்களை நிறுவியமை.
- ஏறாவூர் மருத்துவமனை செயற்படாமல் நோயாளிகள் பெரும் சிரமங்களை எதிர்நோக்கிய போது ஏறாவூர் நகரப் பிரதேசசபைக் கட்டிடத்தில் மருத்துவ நிலையமொன்றை அமைத்து செயற்பட வைத்தது. இக்கட்டிடத்தில் சுமார் ஆறுமாத காலமாக இம்மருத்துவமனை செயற்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் இம்மருத்துவ நிலையத்தில் 43 குழந்தைகள் பிறந்துள்ளன.
- இக்காலப் பகுதியில் மின்சார வசதிகள் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தமையால், மருத்துவப் பொருட்களை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க முடியாதநிலை காணப்பட்டது. இக்குறைபாட்டை நிவர்த்திப்பதற்காக ஜெனரேட்டர் ஒன்றை பெற ஊர் மக்களிடமும், பெரியவர்களிடமும் நிதி கோரிய போது, ஊர் மக்கள் ரூபா 27,000/- ஐயும்

மீதிப்பணம் ரூபா 14,000/- செய்யதலி ஸாஹிர் மௌலானாவும் வழங்கி, ரூபா 41,000/- பெறுமதியான 2600 கிலோவோட்டஸ் ஜெனரேட்டர் ஒன்று கொள்வனவு செய்யப்பட்டு பயன்படுத்தப் பட்டது.

- பாடசாலை மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு முதலுதவிப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன.
- எதிர்காலத்தில் மருத்துவத்துறையில் இவ்வூர் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்ற நோக்கிலும், மருத்துவத்துறையில் இவ்வூரைச் சேர்ந்தோர் எண்ணிக்கையில் அதிகரிக்கின்ற போதிலேயே வைத்தியத்துறையை முன்னெடுத்துச் செல்லமுடியும் என்ற நோக்கிலும் பல்வேறு முயற்சிகளை இச்சங்கம் மேற்கொண்டது. குறிப்பாக கணித, விஞ்ஞான மாணவர்களுக்கு புலமைப் பரிசில் திட்டம் ஒன்றையும் இச்சங்கம் வழங்கியது.
- ஏறாவூரில் நிலவும் சுகாதாரம் தொடர்பான பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு உரிய மட்டங்களுக்கு அறிவித்து நடவடிக்கை எடுக்க இச்சங்கம் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது.

இவ்வமைப்பு இவ்வாறான செயற்பாடுகளைத் துரிதமாக முன்னெடுத்துச் செல்ல அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக பக்கபலமாக இருந்து உதவியவர் செய்யித் அலிஸாஹிர் மௌலானா ஆவார். இதே போன்று உள்ளூரில் வைத்தியச் சிகிச்சையிலும் இவ்வமைப்புக்கான ஆலோசனை வழங்குவதிலும் தனது முழு நேரத்தையும் செலவிட்டவர் டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களாவார். தமிழ், முஸ்லிம் இனக்கலவர நேரத்திலும் ஏறாவூரில் இருந்து சேவைசெய்த டாக்டர் கனகசுந்தரம் அவர்களை இவ்விடத்தில் நினைவு கூர்ந்து நன்றி தெரிவிப்பது சாலவும் பொருத்தமாகும்.

இதே போன்று இவ்வமைப்பு பல செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல திட்டமிட்டுள்ளது. ஏறாவூர் வைத்திய சாலையை ஆதார வைத்தியசாலையாக மாற்றுதல், பெண் மருத்துவர்களை அதிகரித்தல், கம்மின்குடா, சுரட்டையன் குடாப் பகுதிகளில் வைத்திய சிகிச்சை நிலையங்களை நிறுவுதல், முதலுதவிப் பயிற்சிகளை வழங்குதல், சுகாதாரத் துறையில் காணப்படும் குறைபாடுகளை இனங்கண்டு சம்பந்தப்பட்டோர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவற்றைச் சீர் செய்தல் என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

ஏறாவூர் பள்ளிவாசல்கள் முஸ்லிம் நிறுவனங்களின் சம்மேளனம்

இவ்வமைப்பானது ஏறாவூரிலுள்ள அனைத்துப் பள்ளிவாசல்கள், முஸ்லிம் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கியதாக அமைக்கப்பட்டது. தலைவராக அல்ஹாஜ் வை. எம். அப்துல் காதர் அவர்களையும் செயலாளராக ஜனாப் யூ. எல். எம். ஜெய்னுதீன் அவர்களையும் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந் நிறுவனம் 2001ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் அளவில் மீண்டும் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது, இதில் 33 உறுப்பினர்கள் அங்கத்துவம் பெற்றனர். பள்ளிவாசல் களில் இருந்து 10 உறுப்பினர்களும் ஜம்இய்யதுல் உலமா சபையிலிருந்து 6 உறுப்பினர்களும் ஏனைய சங்கங்களிலிருந்து 12 உறுப்பினர்களையும் கொண்ட இதன் நிருவாக சபையின் தலைவராக அல்ஹாஜ் எஸ். ஏ. ஆர். ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இத் தெரிவின் பின்னர் இவ்வூரின் சகல விடயங்களிலும் முன்னின்று உழைக்கக்கூடிய நிறுவனமாக இது விளங்கியது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மூன்று முஸ்லிம் கிராமங்களை (ஏறாவூர், காத்தான்குடி, கல்குடா) உள்ளடக்கிய பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டச் சம்மேளனம் உருவாக்கப்பட்டு அதனுடன் இணைந்து இயங்கியது.

இதன் நிமித்தம் திருமலை மாவட்ட முஸ்லிம்களையும் சந்தித்து நெருக்கமான உறவினைப் பேணுமுகமாக 2002 இல் திருமலையிலுள்ள கிண்ணியாவுக்கு விஜயம் செய்து கிண்ணியா, மூதூர், தோப்பூர் ஆகிய ஊர்களின் முக்கிய பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து உரையாடியது.

இவ்வியக்கம் அரசியல் சார்பற்ற ஓர் இயக்கமாகவே செயற்பட்டது. இதனது செயற்பாடு பரந்துபட்டதாக அமைந்தள்ளது ஏறாவூர் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான வயல் நிலங்கள் பற்றி முன்னாள் பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாஜுத் அவர்களின் அனுசரணையுடன் பேச்சுவார்த்தை மேற்கொண்டு பெரும்பாலான வயல் நிலங்களின் சொந்தக் காரர்களுக்கு குத்தகை பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டமையை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். தற்போது அடிக்கடி கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டு பொதுவான பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராயப்படுகின்றது.

இந் நிறுவனத்தின் தோற்றப்பாட்டிற்கு ஏறாவூர் பள்ளிவாசல்கள் சம்மேளனம், ஜம்இய்யத்தல் உலமா சபை ஆகியன பாரிய பங்காற்றி உள்ளன.

சம்மேளனத்தின் முயற்சியால் 2002ல் இலங்கையில் தென்பகுதியில் ஏற்பட்ட பாரிய வெள்ளப்பெருக்கினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு

நிவாரணப் பொருட்கள் சேகரித்து அனுப்பிவைத்தமை இங்கு நினைவூட்டத்தக்கது.

இதன் புதிய நிர்வாகம் 28.09.2004ல் அமைக்கப்பட்டு, தலைவராக மீண்டும் அல்ஹாஜ் செய்யித் அப்துல் றஹ்மான் ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 43 புதிய உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிர்வாகசபையும் தெரிவானது.

ஸெய்க் ஸாயித் சமூக நலன்புரி அமைப்பு

ஏறாவூரின் பல முக்கிய தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சமூக சேவை அமைப்பு இதுவாகும். தலைவராக ஜனாப் எம். ஏ. எம். பிலால் அவர்களையும் செயலாளராக அல்ஹாஜ் ஏ. அலிமுகம்மது ஆசிரியர் அவர்களையும் கொண்டு 01.01.2001ஆம் திகதி இவ்வமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இச்சங்கத்தினால் இவ்வூரின் முக்கிய தேவையாகக் கருதப்பட்டவைகளில் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையமும், ஒன்றாகும். தந்தை, அல்லது தாயை இழந்து அநாதரவான நிலையிலிருந்த 28 சிறார்களைக் கொண்டு 02.08.2002 இல் இந்நிலையம் கௌரவ வீடமைப்புப் பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாஜுத் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

இச் சிறுவர் பராமரிப்பு விடுதிக்கென காணியோ கட்டடமோ இல்லாத நிலையில் இவ்வமைப்பின் உறுப்பினர்களால் பொருத்தமான இடமொன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் பயன் அளிக்கவில்லை. இந்நிலையில் ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக்குச் சொந்தமான, பூரணப்படுத்தப்படாத நிலையிலிருக்கும் வாசிகசாலைக் கட்டிடத்தில் ஆரம்பிப்பது பெர்ருத்தமெனக் கருதி அது தொடர்பாக தவிசாளருடன் தொடர்புகொண்ட போது, தவிசாளர் ஜனாப். ஏ. அப்துல் நாசர் இதற்கு அனுமதி வழங்கினார்.

இந் நலன்புரி அமைப்பின் பிரதான நோக்கம் அநாதையில்ல மொன்றை அமைப்பதாகக் காணப்பட்டதால், அதற்காக நிதியுதவி வழங்க முன்வந்த வெளிநாட்டு தனவந்தரின் பெயரே இவ்வமைப்புக்கு இடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வமைப்பின் கீழ் இயங்கும் சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லத்தில் ஒரு முகாமையாளர், ஒரு சமையற்காரர், ஒரு அலுவலக உதவியாளர், ஒரு மௌலவி ஆகிய நான்கு பேர் கடமை புரிகின்றனர். இச் சிறார்களின் உணவு, மற்றும் ஏனைய செலவு களுக்கும் மாதாந்தம் ரூபா 65,000/- தேவைப்படுகின்றது. நாளாந்த

உணவுத் தேவைகளுக்காகத் தேவைப்படும் 1500/- இவ்வூரின் தனவந்தர் களிடமிருந்து வருடத்திற்கொரு முறை பெறப்படுகின்றது.

இவ் வில்லத்தில் இருந்துகொண்டே மாணவர்கள் பாடசாலை செல்வதுடன் அல்-குர்ஆன் ஒதுதல், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழி களைக் கற்றல் போன்றவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர்.

புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்க புனருத்தாரணம்-1981

போஷகர்கள் : அல்ஹாஜ், எம். ஏ. சி. ஏ. றகுமான் ஜே. பி. திருவாளர், பி. குணபாலசிங்கம் ஜே. பி. ஜனாப், என். எம். ஏ. ஹமீட் முன்னாள் உப தபாலதிபர்.

தலைவர் : ஜனாப், ஐ. எல். செய்யது முகம்மது

உபதலைவர் : ஜனாப், ஏ. தாஜுத் (மனேஜர்)

செயலாளர் : அல்ஹாஜ், எம். ஏ. றஸாக்

பொருளாளர் : ஏ. எல் சம்மூன் (மோகன்)

பொலன்னறுவை மாவட்டம் தம்மன் கடவையில் நீண்ட காலமாக செய்கை பண்ணப்பட்டு வந்த புகையிலைச் செய்கையைத் தொடர்ந்து செய்யக் கூடாது என் வனவிலங்குப் பகுதியினர் தடை செய்ததைத் தொடர்ந்து, அதனை ஆட்சேபித்து அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. றகுமான் ஜே. பி. அமைச்சர்களான கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம், எச். பி. நெல்சன், உட்பட சங்க உறுப்பினர்கள் இணைந்து கொழும்பு சென்று அமைச்ச ரான ஆனந்த திஸ்ஸ டி அல்விஸ் தலைமையில் ஒரு மகாநாட்டை நடாத்தி, அதில் புகையிலைச் செய்கை ஏறாவூர் மக்களால் நீண்ட காலமாக, பரம்பரை பரம்பரையாக செய்யப்பட்டு வருகின்ற ஒரு முக்கியமான தொழில் என்பதை அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. றகுமான் விளக்கமாக எடுத்து விளக்கினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து ராஜாங்க அமைச்சர் ஆனந்த திஸ்ஸ டி அல்விஸ் அவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அமைச்சரவை முடிவிற்படி, ஏறாவூரைச் சேர்ந்த 50 பேருக்கு மகாவலிப் பிரதேசத்தில் குடியிருப்புக் கான காணிகளை வழங்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. இதனை வலியுறுத்தும் ஆவணங்கள் அனைத்தும் இன்றும் சங்கத்திடம் கைவசம் உள்ளது. அதே வேளையில் 200 பேருக்கு புகையிலைச் செய்கைக்கு அனுமதியும் வழங்கப்பட்டது.

இதனை வெளிப்படுத்துமுகமாக ஏறாவூர் புன்னக்குடா வீதியில் ஜனாப். ஐ. எல். செய்யதுமுகம்மது அவர்களின் தலைமையில்

நடைபெற்ற கூட்டத்தின் போது அமைச்சர் கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம், அல்ஹாஜ் எம். ஏ. றஸாக், அல்ஹாஜ் வை. எம். அப்துல் காதர் முதலானோர் சொற்பொழிவாற்றினர். இதனைத் தொடர்ந்து சங்க நடவடிக்கைகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

ஏறாவூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

இலங்கையில் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களே விவசாய அமைச்சின் கீழ் ஆரம்பத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. எதிர்பாராத வகையில் இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் தொடங்கியதும் நமது நாட்டில் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படலாயிற்று. இருந்த உணவுப் பொருட்களும் கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படலாயின. இந்நிலையிலிருந்து மக்களை விடுவிக்கும் பொருட்டு நாட்டின் மூலை முடுக்குகள் எங்கும் அரசினால் ஐக்கிய பண்டசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

திரு. ஆர். சீ. எஸ். குக் கிழக்கு மாகாணத்துக்கான உதவிக் கூட்டுறவு ஆணையாளராகப் பணியாற்றிய பொழுது ஏறாவூர் பிரதேசத்துக்கும் ஒரு சமாசம் இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தையுணர்ந்து இப்பகுதியிலுள்ள கூட்டுறவாளர்களைக் கண்டு ஒரு சமாசத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். அவரது முயற்சியின் பயனே இவ் ஐக்கிய பண்டசாலை சமாசமாகும்.

1944ஆம் ஆண்டு இச் சமாசம் பதிவு செய்யப்பட்டது. இது பதிவு செய்யப்பட்ட காலத்தில் இதன் நிருவாகிகளாகப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர்.

தலைவர் : திரு. ஜே. கே. சீனித்தம்பி
உபதலைவர் : ஜனாப். ஐ. எல். எம். இஸ்மாயில் ஆலிம்
செயலாளர் : திரு. கே. கனகரத்தினம்.
பொருளாளர் : திரு. டி. வீ. இராசையா

காலப்போக்கில் நடைபெற்ற வருடாந்தக் கூட்டத்தில் மேற்கூறப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களுக்குப் பதிலாக புது உத்தியோகத்தர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இவ்வகையில் தலைவராக திரு. கே. பொன்னுத்துரை ஜே. பி. அவர்களும் உப தலைவராக ஜனாப். சி. அகமது லெவ்வைப் போடியார் அவர்களும் செயலாளராக எம். அலியார் அவர்களும் நிருவாகசபை உறுப்பினர்களாக ஏ. கே. மகுமூது லெவ்வை ஜே.பி. உ. நாகூர். ஹாஜியார் அவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சமாசத்தை திறம்பட நிருவகித்தனர்.

இச் சமாசம் தொடக்கத்தில் 13 சங்கங்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டு இயங்கியது. அவ்வேளையில் ஏறாவூர் நகர்., ஏறாவூர்ப் பற்று பகுதிகளுக்கென தனித்தனியான பண்டசாலைகள் இருக்கவில்லை.

அப்போதைய உணவு அமைச்சின் திட்டப்படி எல்லாப் பகுதிகளிலும் பலநோக்குச் சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவருவதைக் கருத்திற் கொண்டு ஏறாவூர் ஐக்கிய பண்டசாலைச் சமாசமும் 20.03.1959 இல் பல நோக்குச் சங்கச் சமாசமாகப்பதிவு செய்யப்பட்டது.

சமாசம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது சொந்தக் கட்டிடம் எதுவுமின்றி வாடகைக் கட்டிடத்திலேயே இயங்கிவந்தது. பின்னர் மட்டக்களப்பு - திருமலை பிரதான வீதியோரத்தில் தக்கதொரு காணி வாங்கப்பட்டது. சமாசத்தின் சொந்த நிதியில் 125,000 ரூபாய் செலவிடப்பட்டு சமாசத்துக் கான பெரிய கட்டிடம் ஒன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இக்கட்டிடம் 13.09.1959இல் உள்நாட்டலுவல்கள், பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் ஜீ. டி. சொய்லா அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. (தற்போது இக்கட்டிடத்தில் பிரதேச செயலகம் இயங்கி வருகின்றது.)

1971ல் இச்சமாசம் கலைக்கப்பட்டு, கூட்டுறவுத்துறை மறுசீரமைக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1971ல் சிற்றளவு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு பலநோக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. இவ்வகையில் ஏறாவூரில் இயங்கிய 12 சிற்றளவுச் சங்கங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு 29.01.1971ல் 123ம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு 23.03.1971 தொடக்கம் இச்சங்கங்கள் இயங்க ஆரம்பித்தன.

1990ல் ஏற்பட்ட இனவன்செயலைத் தொடர்ந்து ஏறாவூர் ப.நோ. கூ. சங்கம் இருகூறாக பிளவுபட்டது. ஏறாவூர் ப.நோ. கூட்டுறவு சங்கதிலிருந்து தமிழ் ஊழியர்கள் ஏறாவூர் தெற்கு ப.நோ.கூ.சங்கம் என்ற பெயரில் தனியாக பிரிந்து தமிழ்ப் பிரதேசத்திற்கென தனியான சங்கம் 01.01.1993 முதல் உருவாக்கப்பட்டது.

ஏறாவூர் ப.நோ. கூ. சங்கம் 2002, 2003, 2004 ஆகிய ஆண்டுகளில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சிறந்த சங்கமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. மேலும் 2003ல் அகில இலங்கை ரீதியில் சிறப்பாக இயங்கும் 20 சங்கங்களில் ஒன்றாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

ஏறாவூர் ப. நோ. கூ. சங்கத் தலைவர்களாக இதுவரை பதவி வகித்தோர்

1. திரு. ஆர். ராஜரட்ணம்	20.03.71	15.07.71
2. அல்ஹாஜ் எம். ஏ. ஸீ. ஏ. றஹ்மான்	16.07.71	27.08.77
3. திரு. கே. தர்மலிங்கம்	28.08.77	20.12.77
4. ஜனாப் எம். கே. எஸ். இப்றாஹிம்	21.12.77	28.02.79
5. மர்ஹூம் U. L. தாலூத்	01.03.79	28.05.80
6. அல்ஹாஜ். S. A. R. சாஹிர் மவ்லானா	29.05.80	11.06.81
7. அல்ஹாஜ் M.A.C.A றஹ்மான்	12.06.81	08.06.86
8. அல்ஹாஜ் S. A. R. ஸாஹிர் மவ்லானா	09.06.86	1987
9. மர்ஹூம் A. M. ஹனிபா	1987	8.12.1987
10. அல்ஹாஜ் M. A. C. A றஹ்மான்	09.12.87	2.08.1990
11. அல்ஹாஜ். U. L. M. ஹனிபா	23.08.90	22.08.90
12. அல்ஹாஜ். A. M. ஹனிபா	15.10.93	13.06.97
13. அல்ஹாஜ். A. L. A. கபூர்	14.06.97	11.03.98
14. ஜனாப். M. L. றலூபாசம்	12.03.98	02.06.98
15. ஜனாப். M. C. உசனார்	03.06.98	02.11.98
16. ஜனாப். M. S. கனி	07.11.98	2.10.2000
17. ஜனாப். M. I. அகமட் லெல்பை	23.10.2000	இற்றைவரை

எரிபொருள் நிரப்பு நிலையம்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை இலங்கையின் ஏனைய மாவட்டங்களுடன் இணைக்கின்ற நெடுஞ்சாலை ஊடறுத்துச் செல்கின்ற கேந்திர முக்கியத்துவம் கொண்ட ஏறாவூரில் எரிபொருள் நிரப்பு நிலையம் மொன்று இல்லாததற்கு நீண்ட காலமாய் இருந்து வந்தது. பலமுறை, பலர் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டபோதிலும் அவை அனைத்துமே பலனளிக்காமலே போயின.

எனினும் 1990ல் இடம்பெற்ற இனச்சுத்திகரிப்பு முயற்சியின் பின், இந்நிலையத்தின் அத்தியாவசியம் பலராலும் உணரப்பட்டது. அக்கால கட்டத்தில் இவ்வூரின் உதவி அரசாங்க அதிபராயும், ப. நோ. கூ. சங்கத் தலைவராகவும் பணியாற்றிய அல்ஹாஜ் U. L. M. ஹனிபா அவர்களும், பணிப்பாளர் சபையும் மேற்கொண்ட முயற்சியும், அல்ஹாஜ் M. L. A. M. ஹிஸ்புல்லாஹ் (பா.உ) அவர்களின் ஒத்தாசையும் மேற்படி நிலையம் மொன்றை இவ்வூரில் அமைப்பதற்கான அனுமதியைப் பெற்றுத் தந்தது.

அல்ஹாஜ் M. L. A. M. ஹிஸ்புல்லாவர் (பா.உ) அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு, நிர்மாணப்பணிகளும் முடிய 24.11.1994ல் மேற்படி நிலையம் வெகுகாலமாகமான முறையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. திறப்பு விழாவின் பிரதம விருந்தினராக அன்றைய வாணிபத்துறை அமைச்சர் ஏ. ஆர். மன்கூர், அல்ஹாஜ் றிஸ்விசின்னலெல்பை (பா.உ), ஜனாப் M. A. C. A. றஹ்மான் (J.P) ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

தற்போது எரிபொருள் நிலையத்தை அண்மித்து, வாகனச் சுத்திகரிப்பு, உதிரிப்பாகக்கடை, கிராமிய வங்கிக்கிளை... என்றெல்லாம் விரிவாக்கம் பெற்றுச் செயற்படுவது கவனத்திற்குரியதாகும்.

றகுமானியா கல்வி, சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பு (RESDO)

இவ்வமைப்பு கல்வி, சமூக அபிவிருத்திகளை இலக்காகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் றகுமானியா மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வியில் பின்தங்கியிருந்த மாணர்களை விசேட பயிற்சிகளின் மூலம் தேர்ச்சிபெறச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக றகுமானியா மகா வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர், ஊர்ப் பிரமுகர்கள் அழைக்கப்பட்டு அவர்களது ஆலோசனைகள் பெறப்பட்டு "றகுமானியா கல்வி வட்டம்" 1997 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனினும் அதன் செயற்பாடுகளை கல்விக்கு அப்பாலும் விரிவுபடுத்தும் நோக்குடன் அது "றகுமானியா கல்வி, சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பு" எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

இதன் ஸ்தாபகர் மட்/ஏறாவூர் றகுமானியா மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபர் ஜனாப். ஏ. எஸ். இஸ்ஸதீன் அவர்களாவார். இவரே இதன் தலைவராகவும் செயற்பட்டு வருகிறார். இதன் செயலாளராக யூ. எல். ஏ. மஜீத் அவர்களும் பொருளாளராக எஸ். சுபைதீன் அவர்களும் இணைப்பாளராக கே. எம். அலிசப்ரி அவர்களும் செயற்படுகின்றனர்.

ஏனைய உறுப்பினர்களாக ஜனாப்களான ஏ. ஜஃபர் ஹுஸைன், எஸ்.எச். நிபாய்தீன், எம்.எம். ஹுஸைன், ஏ.எஸ். அப்துல்ஹைம், யூ. நூருலெவ்வை, ஈ.எல்.ஏ. கரீம் ஆகியோர் உள்ளனர்.

இவ்வமைப்பின் முதல் நடவடிக்கையாக இவ் வூரின் கல்வி, அரசியல் துறைகளில் விழிப்புணர்ச்சியையும் மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திய தலைவர் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. நகுமான் அவர்களை கௌரவித்து ஒரு பெரு விழாவினை 1999இல் நகுமானியா மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடாத்தியது. இவ் விழாவில் அன்னாருக்கு தங்கப் பதக்கங்களும் பொன்னாடைகளும் வாழ்த்துப் பத்திரங்களும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டன. அத்துடன் அன்னாரது சேவையினை வெளிக் காட்டும் வகையில் 'முன்னோடி' எனும் விசேட மலரும் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விழா மேடையில் ஏறாவூரின் அரசியல் வாதிகள் அனைவரும் வீற்றிருந்தனர். தமிழ் அரசியல்வாதிகள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், கல்விமாண்கள் எனப் பலரும் பங்குகொண்டு சிறப்பித்தமை இவ் விழாவின் சிறப்பம்சமாகும்.

1998ஆம் ஆண்டில் நகுமானியா மகா வித்தியாலயத்தில் க.பொ.த. சாதாரண தரத்தில் கற்ற மாணவர்களுள் பின்தங்கிய நிலையிலிருந்த 25 மாணவர்களைப் பொறுப்பேற்று அவர்களுக்கு விசேட வகுப்புக்கள், பரீட்சைகள், கருத்தரங்குகள் நடாத்தி. அதன் மூலம் பாடசாலையின் பெறுபேற்று நிலையை 100 வீத மாக உயர்த்த இவ்வமைப்பு உதவியது. குறித்த வருடத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் க.பொ.த. சாதாரண தரப் பெறுபேற்றில் முதல்நிலை பாடசாலையாக நகுமானியா திகழ்ந்தது.

1998இல் சாதாரண தரத்தில் சித்தியடைந்து உயர் தரத்திற்குத் தகுதி பெற்ற மாணவர்களுக்கு உயர்தரப் பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்ததன் பலனாக 2001இல் இப்பாடசாலையிலிருந்து 10 மாணவர்கள் பல்கலை கழகத்திற்கு அனுமதி பெற்றுச் சென்றனர்.

இதனையடுத்து ஆரம்பப் பிரிவு வகுப்புகளில் வாசிப்பில் பின்தங்கியிருந்த மாணவர்களை வாசிப்பில் தேர்ச்சி பெறச் செய்வதற்காக விசேட செயற்றிட்ட வகுப்புகளையும் ஒழுங்கு செய்தது.

ஏறாவூரின் வரலாறு நூலுருப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து, இராப் பகலாக அது தொடர்பான தகவல்களைத் திரட்டிக்

கொண்டிருந்த வேளையில் அல்ஹாஜ். எம். ஏ. சீ. ஏ. நகுமான் அவர்களால் ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வுமையம் நிறுவப்பட்டு அதனோடு இணைந்து வரலாறு எழுதும்பணி முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

இவை தவிர அவ்வப்போது கல்விப் பெறுபேறுகளில் சிறந்து விளங்கிய மாணவர்கள், சிறந்த ஆசிரியர்கள் முதலியோரைக் கௌரவித்து நடைபெறும் வைபவங்களில் இவ்வமைப்பும் முக்கிய பங்களிப்புகளை வழங்கி கல்வி அபிவிருத்திக்கான தனது பங்களிப்பை நல்கி வருகிறது. தற்போது இவ்வமைப்பு கிழக்கிலங்கையிலுள்ள அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுள் ஒன்றாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஏறாவூர் ஜனாலா நலன்புரிச் சங்கம்

இச்சங்கம் 1980ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக ஜனாப் எஸ். எம். இல்யாசின் (முன்னாள் ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலக தமிழ் தட்டெழுத்தாளர்) அவர்களும், செயலாளராக ஜனாப், எம். ஜ. முகம்மட் சபீக் (முன்னாள் காதியார் இஸ்மாயில் ஆலிம் புதல்வர்) அவர்களும், உப தலைவராக ஜனாப், எஸ். ஏ. எஸ். மௌலானா (ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஏறாவூர் அமைப்பாளர்) அவர்களும் உப செயலாளராக ஜனாப். கே. அலிஅக்பர் (பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்) அவர்களும் பொருளாளராக ஜனாப், எம். ஏ. சி. ஏ. லத்தீப் ஹாஜியார் (முன்னாள் பட்டினசபை உறுப்பினர்) ஆகியோர் கடமையாற்றினார்கள்.

சங்கத்தின் போசகர்களாக அல்ஹாஜ் பரிஸ்டர் முகம்மட் நஸீர் ஹம்தான் ஜே.பி. அவர்களும், முன்னாள் பட்டினசபையின் விசேட ஆணையாளர் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்களும், முன்னாள் மாகாண சபை உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் றாபி முகைதீன் ஜே.பி. அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இச்சங்கம் ஏறாவூரில் பல சேவைகளை ஆற்றியது. காலஞ்ஞென்ற சேர் ராசீக் பரீட் அவர்கள் ஏறாவூருக்கு விஜயம் செய்தபோது அன்னாருக்கு ஜனாப், ஏ. கே. மகுமுதுலெவ்வை ஜே. பி. அவர்களின் தலைமையில் மாபெரும் வரவேற்பும், பொதுக் கூட்டமும் நடாத்தப்பட்டது.

ஜனாப், ஏ. கே. மகுமுதுலெவ்வை ஜே.பி. அவர்கள் காலமானதன் பின்னர், அன்னாருக்காக துஆ பிரார்த்தனை செய்து அனுதாபக் கூட்டமும் நடாத்தப்பட்டது. அதே போன்று இவ்வூரில் வாழ்ந்து

சமூகத்திற்காக அரும்பணியாற்றிய இந்தியாவைச் சேர்ந்த உமர் சக்காப் மௌலானா அவர்களுக்காகவும் இரங்கற் கூட்டம் நடாத்தப்பட்டது. இது போன்றே ஊரின் சமாதான நீதிவானும், காதியாவும் கடமை யாற்றிய ஜனாப் எஸ். எல். எம். அப்துல் காதர் ஜே. பி. அவர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலி நோட்டீஸ் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

மேலும், ஏழை ஜனாஸாக்கள் இச்சங்கத்தினால் நல்லடக்கம் செய்யப் பட்டன. பல ஏழைச் சிறார்களுக்கு இலவசமாக கத்னாவும் செய்து வைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பல சேவைகளை இவ்வூரில் செய்து வந்த ஜனாஸா நலன் புரிச் சங்கம் தற்போது செயலிழந்து காணப்படுவது வருந்தத்தக்கது.

எம். ஏ. சி. ஏ. றகுமான் சமூக சேவைகள் ஒன்றியம்

போஷகர்கள் : அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். ஜெமீல் எம். ஏ. (முன்னாள் முஸ்லிம் கலாசார அமைச்சின் செயலாளர்)

அல்ஹாஜ், எம். எம். சமீம் பி. ஏ. (சிறப்பு) முன்னாள் கிழக்குப் பிராந்தியப் கல்விப் பணிப்பாளர்)

பேராசிரியர் பீ. பஸ்தியாம்பிள்ளை (முன்னாள் பாராளுமன்ற ஆணையாளர்)

அல்ஹாஜ், எஸ். அப்துல் மஜீத் பி. எஸ்ஸி நிதிப் பணிப்பாளர் (எல் சி எம் ஏ, எம் பி ஏ) மஹ்மூத் ஹையூம் கிளாஸ் இன்டஸ்த்ரிஸ் நியாத் ஹாஜியானி, ஆயிஷா றகுமான் எம் எஸ் லி, எம். ஏ (அதிபர், ஸ்ரீலங்கா சர்வதேச பாடசாலை, ஜித்தா)

ஆலோசகர் : ஜனாப், ஏ.ஆர்.ஏ. ஹபீழ் ஏ.சி.எம்.ஏ (முகாமைத் துவப் பணிப்பாளர், எக்ஸ்போ லங்கா, கொழும்பு)

தலைவர் : அல்ஹாஜ், எம். சி. ஜமால்தீன் (பிரதி அதிபர்)

உப தலைவர் : ஜனாப், ஏ. சக்கரிய்யா (மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளர்)

செயலாளர் : அல்ஹாஜ், எம். ஏ. சி. எ. லத்தீப் (முன்னாள் பிரதேச சபை உறுப்பினர்)

பொருளாளர் : அல்ஹாஜ், எம். ஏ. சி. ஏ. கரீம் (ஆசிரியர்)

பொதுச் செயலாளர் : ஜனாப், எம். சி. முகம்மட் பீ. ஏ. (விசேடம்) B.Phi; (Cey)

கணக்காய்வாளர் : ஏ. டபிள்யூ. எம்.பெளஸ்

இணைப்பாளர் : ஜே.எம். இர்சாத் (இளைஞர் கழக சம்மேளனத் தின் உபதலைவர்)

சேவைகள்

1. தக்வா பள்ளிவாசலுக்கான கிணறு அமைத்தல்
2. ஜாமிஉல் அக்பர் பள்ளிவாசலுக்கான கிணறு அமைத்தல்
3. ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபையினால் கிணறு கட்டுவதற்காக ஏறாவூர் - 01ல் அமைந்துள்ள ஆற்றங்கரை வளவைக் கொடுத்தமை
4. 'றெஸ்டோ' மலர் வெளியீட்டுக்கான உதவி (1999)
5. யூ. எல். ஜெயினுதீன் கல்வி அதிகாரி அவர்களுக்குப் பாராட்டு விழாவிற்கான நூல் வெளியீட்டு உதவி
6. அல் அஸ்ஹர் பாடசாலை மலர் வெளியீட்டு உதவி
7. ஏழை மாணவர்களுக்கான கல்விச் சகாய நிதி
8. முன்னாள் பிரதேச சபை தலைவர் மர்ஹூம் எம். எஸ். அப்துல் றசாக் அவர்களுக்கு இரங்கல் நோட்டீஸ் வெளியிட்டமை.
9. ஏற்கனவே றெஸ்டோ அமைப்பினரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப் பட்டுக் கொண்டிருந்த ஏறாவூர் வரலாற்றை தொகுக்கும் பணியை அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. றகுமான் ஜே.பி. அவர்களின் ஆலோசனைக் கமைய விரிவுபடுத்தி மேற்கொள்வதற்காக ஜனாப். எம்.சி. முகம்மட் அவர்கள் ஒழுங்கு செய்த கூட்டத்தில் கல்வி மாண்கள், உலமாக்கள், புத்தி ஜீவிகள் அனைவரும் கலந்து கொண்டனர்.

“ஏறாவூரின் வரலாறு” முழுமையாக எழுதப்பட வேண்டும் என்பதை சபையோர் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்தனர். அல்ஹாஜ் எம். ஏ.சி.ஏ. றகுமான் அதற்கான ஆவணங்களை வழங்கி, ஆதாரங்களையும் கையளித்தார்.

இதன் தலைவராக 'றெஸ்டோ' தலைவரும், றகுமானியா வித்தி யாலய அதிபருமான ஜனாப், ஏ. எஸ். இஸ்ஸதீன் அவர்களும், செயலாளராக கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஜனாப், ஏ. ஜஃபர் குசைன் அவர்களும், உப தலைவராக ஜனாப், எம். ஐ. ஏ. ரி. ஹஸன் (ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்) அவர்களும் தெரிவு செய்யப் பட்டதோடு, நூலாக்கக் குழுவும், ஆலோசனைக் குழுவும் தெரிவு

- செய்யப்பட்டு, அதன் பணிகள் ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம் என்ற பெயருடன் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.
10. ஆராதனா அச்சக உரிமையாளர் திரு ஜோதி ராஜன் அவர்களுக்கு வெளியிட்ட இரங்கல் பிரசுரம் 2004.
 11. அலிகார் தேசிய பாடசாலை உதவி அதிபர் ரி. எஸ். எம். உசனார் அவர்களுடைய மரணத்தைத் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரம் 2005.
 12. 2004ல் நடைபெற்ற மாக்கான் மாக்கார் வித்தியாலய, ரஹ்மானியா வித்தியாலய இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு வெற்றி கிண்ணங்கள் வழங்கியமை.
 13. அலிகார் தேசிய பாடசாலை இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிக்காக வெற்றிக் கிண்ணம் வழங்கியமை.
 14. ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வரலாற்று நூல் வெளியீடு தொடர்பாக உதவிகள் வழங்கியமை.
 15. ஜனாலா நல்லடக்கங்களுக்கான உதவிகள் வழங்கியமை.
 16. குதா பள்ளிவாயலுக்கு அதன் புனருத்தாரண வேலைகளுக்காக உதவிகள் வழங்கியமை.
 17. 26.12.2004ல் இடம்பெற்ற சுனாமி அனர்த்தத்தின் போது 29.12.2004ல் மாளிகைக்காட்டு, சாய்ந்தமருது முதலான இடங்களுக்கு மீட்புப் பணிக்குச் சென்ற ஏறாவூர் மீட்புப் பணி குழுவுக்கு உதவியமை.
 18. காட்டுப் பள்ளிவாயலுக்கு அருகாமையில் கடைத்தொகுதியில் அமைந்துள்ள நிலத்தை 2-06-1999ல் வக்பு செய்தமை.
 19. 24.1.2005ல் சுனாமி பாதிப்புக்கு உட்பட்ட காத்தான்குடி அகதி முகாம்களில் வசிக்கும் அகதிகளுக்கு ஹஜ்ஜுப் பெருநாளை முன்னிட்டு குர்பான் இறைச்சி பார்சல்கள் வழங்கியமை.
 20. இஷாஅத்துல் இஸ்லாம் வாலிப இயக்க கட்டிடத்திற்கு உதவி வழங்கியமை.
 21. மர்ஹூம் டாக்டர் பரீத் மீராலெப்பை அவர்களின் இருபதாவது வருட ஞாபகார்த்த கத்தமுல் குர்ஆன், மற்றும் மலர் வெளியீட்டுக் கான உதவி வழங்கியமை.

தமிழ் முஸ்லிம் நல்லுறவு இணக்கக்குழு (04.05.1985)

தமிழ் முஸ்லிம் நல்லுறவைப் பேணும் வகையில் 04.05.1985ல் ஏறாவூர் பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையில், உதவி அரசாங்க

அதிபர் திருவாளர் சிவானந்தராஜா அவர்களின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்றது. இந்தச் சமாதானக் கூட்டத்தின் போது, முன்னாள் அமைச்சர்களான திரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. பாக்கீர் மாக்கார், ஜனாப், எம். அப்துல் மஜீத் ஆகியோருடன் முன்னாள் அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ. சி. எஸ். ஹமீத் சார்பாக பரிஸ்டர் ஷாபி ஹனிபா அவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

இந்த அமைப்பின் செயற்பாட்டு உறுப்பினர்களாக முன்னாள் பட்டினசபைத் தலைவர் அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. றகுமான் ஜே. பி. முன்னாள் மாவட்ட சபைத் தலைவர் திரு. கே. சம்பந்தமூர்த்தி, முன்னாள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் திரு. மனோ சபாரெத்தினம் ஆகிய மூவரும் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

இதன் உறுப்பினர்களாக முன்னாள் கொத்தணி அதிபர் மர்ஹூம் யூ. எல். தாலூத், வீரபத்திரன் கோயில் தர்மகர்த்தா திரு. கே. தம்பாப் பிள்ளை, காளி கோயில் தர்மகர்த்தா திரு. கே. புத்திசிகாமணி, அல்ஹாஜ் வை. எம். ஏ. காதர் ஆசிரியர் (முன்னாள் அதிபர்) ஜனாப், எல். எச். முகம்மட் (ஓய்வு பெற்ற கிராம உத்தியோகத்தர்) மர்ஹூம் கே. எம். முஸ்தபா (கிராம உத்தியோகத்தர்) திரு. சீனித்தம்பி ஆசிரியர் முதலானோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இதன் செயலாளராக திரு. சொலமன் சுப்பிரமணியம் கிராம உத்தியோகத்தர்) செயற்பட்டார்.

இதன் செயற்பாடாக, சமாதானத்தை நிலை நாட்டும் பொருட்டு மட்டக்களப்பு, கல்குடா தொகுதியின் சகல தமிழ் முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கும் திறந்த வாகனங்களில் ஒலிபெருக்கியின் மூலமாக சமாதானத்தின் பெறுமானத்தையும் தமிழ் முஸ்லிம் ஒற்றுமையையும் வலியுறுத்தி, இப்பிரதேசத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காக அரும்பணியாற்றப்பட்டது.

தலைவர்: முன்னாள் மட/மாவட்ட கிராம சேவையாளர் சங்கத் தலைவர் திரு. சொலமன் சுப்பிரமணியம்

ஏறாவூர் உள்வாரி பட்டதாரி மாணவர் சங்கம்

ஏறாவூரில் இருந்து உள்வாரியாக பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கிய ஓர் அமைப்பே இதுவாகும். இது 1986இல் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்பத் தலைவராக தற்போதைய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக

அரசியல் துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஜனாப், வி. அமீர்தீன் அவர்களும், செயலாளராக ஜனாப் எம். வை. அப்துல் லதீப் (சட்டத்தரணி) அவர்களும் கடமையாற்றினர். இவர்களின் காலமே இச்சங்கத்தின் பொற்காலமாகும். இக்காலப் பகுதியில் நடைபெற்ற சேவைகள் வருமாறு:

- க.பொ.த (சா/த), (உ/த) மாணவர்களுக்கு கருத்தரங்கு நடாத்தியமை
- அல்-முனீரா பாலிகா ம.வி. வாசிகசாலைக்கு மேசை வழங்கியமை
- சில பாடசாலைகளுக்கு கரும்பலகை வழங்கியமை
- வறிய மாணவர்களுக்கு அப்பியாசக் கொப்பிகள் வழங்கியமை
- வெளிவாரிப் பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் நோக்குடன் வகுப்புகள் நடத்தியமை.

இதன் பின்னர் தெரிவு செய்யப்பட்ட பல்வேறு நிருவாகங்கள் பல திட்டங்களைத் தீட்டி முன்னெடுக்க முற்பட்டபோதும், அவை பயனற்றுப் போயின. பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி பயிலும் வறிய மாணவர்களுக்கான “புலமைப் பரிசில் நிதி” ஒன்றை உருவாக்க முயற்சித்தும் அவை ஊர்ப் பிரமுகர்களினதும், உறுப்பினர்களினதும் ஒத்துழைப்பின்மையால் வசூலிக்கப்பட்ட நிதிகள் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இச் சங்கம் சமூகசேவைகளுக்கான உள்வாரிப் பட்டதாரி மாணவர் சங்கம் எனும் பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் 1986 முதல் இன்று வரையுள்ள சகல நிருவாகங்களும் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவுசெய்யப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக் கழகத்தை விட்டு வெளியேறும் மாணவர்களுக்கும் ஒரு வைபவம் நடாத்துவதுடன், சில நிருவாகங்கள் க.பொ.த.(சா/த), (உ/த) கருத்தரங்குகளை நடத்துவதுமேயாகும்.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பு நிறுவனம்

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களை தயார்செய்யும் நோக்கை உள்வாரிப் பட்டதாரிகள் மாணவர் சங்கம் கைவிட்டதைத் தொடர்ந்து வெளிவாரியாகவும் பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் நோக்குடன் அமைப்பாளர் ஏ. எம். அலியார், உறுப்பினர்களாக ஐ. பதுர்தீன், எம். ஐ. ஏ. றஸாக், ஏ. பாருக் ஆகியோரையும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பே இதுவாகும். சனி, ஞாயிறு, விடுமுறை தினங்களில் வகுப்புகளை நடாத்தி 8 பட்டதாரிகளை உருவாக்கிய

பெருமை இவ்வமைப்பை சார்ந்ததாகும். காலப் போக்கில் மாணவர்களின் ஒத்துழைப்பு இன்மையால் இச் சங்கம் செயலிழந்து போனது.

யூ. எல். தாலூத் பவுண்டேஷன் கல்வி, சமூக நல அபிவிருத்திக்கான அமைப்பு

ஏறாவூரின் கல்வித்துறையினை மையப்படுத்தி கலாசார, சமூக நல விடயங்களிலும் பங்களிப்பு செய்யும் நோக்குடன் 3-1-2003 ஆம் திகதி ஒரு ஒன்றுகூடல் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டது. இதன்போது உத்தியோக பூர்வமாக இவ்வமைப்பு அங்குராப்பணம் செய்யப்பட்டது. அமைப்பின் முதலாவது தலைவராக ஜனாப் எம். எல். ஏ. சத்தார் அவர்களும் செயலாளராக ஜனாப் எம். ஐ. எம். றம்ஸி அவர்களும் ஏனைய நிருவாக சபை உறுப்பினர்களாக 19 பேரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இவ் அமைப்பின் தற்போதைய தலைவராக ஜனாப் எம். எம். முகைதீன் (ஆசிரியர்) அவர்களும், செயலாளராக ஜனாப் எம். ஐ. எம். றம்ஸி அவர்களும் செயலாற்றுகின்றனர்.

இவ்வமைப்பு புலமைப் பரிசில் வழங்கும் திட்டமொன்றை ஊரில் முதன் முறையாக ஆரம்பித்து செயற்படுத்தி வருகின்றது. இவ்வகையில் ஏறாவூர் நகரில் உள்ள பாடசாலைகளில் க.பொ.த. (சா/த), க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புகளில் கல்வி பயிலும் பொருளாதார வசதி குறைந்த மாணவர், மாணவிகள் மாதாந்தம் இப்புலமைப்பரிசில் நிதியினைப் பெற்று வருகின்றனர்.

சமூக நலன் சார்ந்த பல்வேறு ஆக்கபூர்வமான பணிகளையும் அவ்வப்போது முன்னெடுத்து வரும் இவ்வமைப்பு, தனது புலமைப் பரிசில் திட்டத்தினை எதிர்காலத்தில் பல்கலைக்கழகம், மற்றும் ஏனைய உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க எண்ணியுள்ளது.

‘பைத்துஸ் ஸக்காத்’ என்ற அமைப்பை 22.10.2004ல் ஏற்படுத்தி, தனவந்தர்களிடமிருந்து சேகரிக்கப்படும் சக்காத் பணத்தில், சக்காத் பெறத் தகுதியானோரை இனங்கண்டு, இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாய் விநியோகிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது.

ஏறாவூர் சமூக நல அபிவிருத்திச்சங்கம்

1995-06-07ல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இச்சங்கத்தின் பணிகள் புன்னைக்குடா வீதி, ஏறாவூர் 03 என்ற முகவரியில் இருந்து செயற்படுத்தப்படுகின்றன. முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சில் பதிவு செய்யப்பட்ட இச்சங்கத்தின் பதிவு இலக்கம் MRCA/13/6/BT/14

ஆகும். இதன் தலைவராக ஜனாப் எம். எஸ் எவ் ஹில்மீ (புகையிரத நிலைய அதிபர்) விளங்குகிறார். செயலாளராக ஜனாப் ஏ. எம். ராஜீன் (ஆசிரியர்) அவர்களும், இருந்தனர். 7 பேரைக் கொண்ட நிர்வாக சபையும் உள்ளது.

இச்சங்கம் பல சமூக நல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருவது குறிப்பிடக்கூடிய அம்சங்களெனலாம்.

- கல்வி மேம்பாட்டிற்கான உதவிகளும், ஒத்தாசைகளும்.
- இஸ்லாமிய (மத) நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தலும், அதன் வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்தலும்.
- சிரமதானப் பணிகள்.
- பாடசாலை, பாடசாலையை விட்டு வெளியேறிய மாணவர்களுக்கு புத்தூக்க வகுப்புக்களை ஏற்படுத்தல்.
- வறிய மாணவர்களுக்கு இலவசக்கல்வி உபகரணங்களை வழங்குதல்.
- தவணை அடிப்படையில் வறிய குடும்பங்களுக்கு கடன் வழங்கல்
- பிரதேச சுகாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடல்.
- கல்வி, சுகாதாரம், கலாசாரம், சமய சம்பந்தமான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்தலும் செயற்படுத்தலும்.

தற்போது இச்சங்கத்தின் தலைவராக ஜனாப் எம்.எச்.எம். ஜாபீர் அவர்களும், பொருளாளராக ஜனாப். எம்.டி.எம். முர்ஷித் (ஆசிரியர்) அவர்களும், தவிசாளராக ஜனாப். எம்.ஐ. பாஹிம் அவர்களும் உள்ளனர்.

அஷ்ரஃப் ஒளிமன்றம்

கல்வி, கலாசார சமூக விருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு 27.01.2001 தொடங்கி வைக்கப்பட்ட இம்மன்றத்தின் தலைவராக ஜனாப் ஜே. ஏ. இர்ஷாத் அவர்களும், செயலாளராக ஜனாப் எஸ் எம். றிபாய்தீன் அவர்களும், ஜனாப் ஏ. அஸ்மிர் பொருளாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

வட-கிழக்கு மாகாண கல்வி, கலாசாரப் பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சில் பதிவு செய்யப்பட்ட இம்மன்றத்தின் பதிவு இலக்கம் NEP/ME/CA/BT/ER/10/2003 என்பதாகும்.

- க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்கு செயற்றிட்ட வகுப்புகளையும், கருத்தரங்குகளையும் ஏற்படுத்தியமை.
- கல்வி சம்பந்தமான போட்டிகளை மாணவர்களுக்கிடையே ஏற்படுத்தி விருதுகளும், பரிசில்களும் வழங்கியமை.
- க.பொ.த (உ/த) மாணவர்களுக்கு அடிக்கடி கல்விக்கருத்தரங்குகளை நடாத்தியமை.
- வறிய மாணவர்கட்குப் பாடசாலை உபகரணங்கள் வழங்கியமை.
- 'டெங்கு' நோய் ஒழிப்பில் தீவிரமாக ஈடுபட்டமை.
- புனித ஹஜ் கடமையை மேற்கொண்ட ஹாஜி மார்களுக்கு ஹஜ் கடமை சம்பந்தமான விரிவுரை விளக்கங்களை அறிவுறுத்தியமை.
- பள்ளிவாயல்களில் சிரமதானப் பணிகளில் ஈடுபட்டமை.
- வெள்ள நிவாரணம் வழங்கியமை.
- சமூக நல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட ஏறாவூர் நகர ப.நோ.கூ. சங்கம், யூ.எல். தாலூத் பவுண்டேசன் ஆகியவற்றை பாராட்டி கௌரவித்தமை போன்றவை இம்மன்றம் இதுவரை மேற்கொண்ட பொதுப்பணிகளில் சிலவாகும்.

தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தின் இளைஞர் கழக செயற்பாடுகள் ஏறாவூர் நகர்

ஏறாவூரின் சமூக பொருளாதார கலாசார விழுமியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லும் நோக்கில் செயற்படும் நிறுவன அமைப்புகளில் இளைஞர் கழகமும் ஒன்றாகும். இந்நோக்கையடைய சுமார் 10க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர் கழகங்கள் இப்பிரதேசங்களில் தோற்று விக்கப்பட்டன. இவற்றுள் 8.8.1984 இல் தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தின் அனுசரணையில் அல்ஹிரா என்ற பெயரில் இளைஞர் கழகம் ஒன்று உருவானது. இதன் தலைவராக ஜனாப் ஏ. அலிமுகம்மட், செயலாளராக ஜனாப் எம். எல். ஏ. கரீம், பொருளாளராக ஜனாப் எம். ஐ. கபீர் முகம்மட் ஆகியோர் இடம்பெற்றனர். இக்காலப்பகுதியிலேயே மீராலெவ்வை இளைஞர் கழகம் என்ற ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது.

இக்காலப் பகுதியில் இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தின் இவ்வூரின் முதலாவது உத்தியோகத்தராக (Y.S.O) மர்ஹூம் Y.Z. சபீர் அவர்கள் கடமையாற்றியுள்ளார். இவரின் காலப்பகுதியில் இம்மன்றத்தினால்

பரவலாக பொதுப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. இவரின் மறைவின் பின் ஜனாப் எம். ஐ. எம் றம்ஸி அவர்கள் 1999இல் இப்பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டு இன்றுவரை கடமைபுரிகின்றார்.

இவை தவிர மேலும் பல இளைஞர் சங்கங்கள் இவ்வூரில் உருவாகின. அவற்றுள்

1. அல். கமர் இளைஞர் கழகம்
2. கர்பலா இளைஞர் கழகம்
3. அஸ்ஸபா இளைஞர் கழகம்
4. அகமட் பரீட் இளைஞர் கழகம்
5. மீராகேணி இளைஞர் கழகம்
6. அல் மிஃராஜ் இளைஞர் கழகம்
7. அஸ். ஸம்ஸ் இளைஞர் கழகம்
8. அல். நகாத் இளைஞர் கழகம்
9. அல்பாசி இளைஞர் கழகம்
10. நகுமானியா இளைஞர் கழகம்
11. ஐக்கிய இளைஞர் கழகம்

போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக ஏறாவூர் பிரதேச இளைஞர்கழக சம்மேளனம் பரந்தளவில் தற்போது செயற்பட்டு வருகிறது. இதன் ஆரம்பத் தலைவராக ஜனாப் M.I. கபீர் முஹம்மட் அவர்களும் இவரை அடுத்து ஜனாப் M.S.M. நஸீர் அவர்களும் ஜனாப் K.M. அலிசப்ரீ, ஜனாப் S.M. நவாஸ், ஜனாப் H.M. ஹமீம், ஜனாப் I.மாகீர் ஆகியோர் தலைவர்களாய் இருந்துள்ளனர். தற்போதைய (2004) தலைவராக ஜனாப் J.M. இர்ஷாத் இருந்துள்ளார்.

இவ்விளைஞர் கழகங்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட சிலர் மாவட்ட இளைஞர் கழக சம்மேளனத்தின் பிரதிநிதியாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். அத்துடன் ஜனாப் எம்.ஐ. கபீர் முஹம்மட் தேசிய இளைஞர் கழக தேசிய சம்மேளனத்தின் உறுப்பினராகச் செயற்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் ஜனாப் ஜே. இர்ஷாத் என்பவர் இளைஞர் கழக தேசிய சம்மேளனத்தின் உபதலைவர் பதவியை இருதடவை வகித்த முதல் இலங்கை முஸ்லீம் வாலிபர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இனி இவ்விளைஞர் கழக சம்மேளனத்தின் கூட்டுமுயற்சியினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட சில பொதுப்பணிகள் பின்வருமாறு.

1. 1985இல் மர்ஹூம் டாக்டர் அஹமட் பரீட் மீரா லெப்பை அவர்களின் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டில் 60 யுவதிகளுக்கு நடமாடும் தையல் பயிற்சி நிலையம் உருவாக்கப்பட்டமை.
2. 1986இல் டாக்டர் அஹமட் பரீத் மீரா லெப்பை விளையாட்டு மைதானம் மர்ஹூம் றிஸ்வி சின்ன லெப்பை (MP) அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் புனரமைப்பதற்கு பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கியமை.
3. 1987இல் ஐயங்கேணியைச் சேர்ந்த இரு யுவதிகளுக்கு சுயதொழில் முயற்சிக்காக தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கியமை
4. ஹிஜ்ராவீதி தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்ற நிதியில் செப்பனிடப்பட்டது.
5. இவ்வூர் இளைஞர் நால்வருக்கு(4) சுயதொழில் வளர்ச்சிக்காக கடன் வழங்கியமை.
6. மர்ஹூம் றிஸ்வி சின்ன லெப்பை (MP) அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் 4 தட்டச்சு இயந்திரங்கள் பெறப்பட்டு சுமார் 75 இளைஞர் யுவதிகளுக்கு தட்டச்சு பயிற்சி வழங்கியமை.
7. தேசிய தொழிற்பயிற்சி அதிகாரசபையின் மூலம் இளைஞர் யுவதிகளுக்கு தனியார் நிறுவனங்களில் தொழிற்பயிற்சியுடன் ஊக்கு விப்புக் கொடுப்பனவும், சான்றிதழ்களும் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டமை.
8. 1991ல் அல்ஹாஜ் பஸீர் சேகுதாலுத் (MP) அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் 5 யுவதிகளுக்கு தையல் இயந்திரம் கொள்வனவுக்காக தலா 12,000.00 வழங்கி முன்னின்று உழைத்தமை.
9. வருடந்தோறும் பெண்கள் பயிற்சி நெறி நடாத்தப்பட்டு பல்நிலை சார்ந்த பொருட் கண்காட்சியும், நடாத்தியமை.
10. 1992ல் மர்ஹூம் டாக்டர். அஹமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் இல்ல முன்றலில் அல்ஹாஜ் பஸீர் சேகுதாலுத் (MP) நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் நெசவுப்பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை.
11. பனம் பொருள் அபிவிருத்திசபை மூலம் 60 யுவதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு கண்காட்சியும் இடம்பெற்றமை. இதற்கு அல்ஹாஜ் M.L.A.M. ஹிஸ்புல்லாஹ் (MP) அவர்களின் பேருதவி கிடைத்தமை.
12. 1992ல் மிச்சநகரில் பொதுக்கிணறு அமைத்தமை.
13. 1993ல் இலங்கை வங்கி மூலம் 50க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர் யுவதிகளுக்கு சுய தொழில் முயற்சிக்கு கடன்பெற வாய்ப்பளித்தமை.

14. 2001ல் தேசிய இளைஞர் சேவைத்திட்டத்தின் கீழ் மட்/றகுமானியா ம.வி. விளையாட்டு மைதானம் ரூபா70,000 செலவில் புனரமைக்கப்பட்டமை.
15. ஏறாவூர் ஐயங்கேணி அப்துல் காதர் வித்தியாலய காணி ரூபா. 40,000 செலவில் மண் நிரப்பப்பட்டு திடலாக்கப்பட்டமை.
16. ஏறாவூர் நகரில் உள்ள, றகுமானியா ம.வி., அறபா வித், அல்முனீரா, பாலிகா ம.வித். போன்ற பாடசாலைகளில் மாணவ மாணவிகளுக்கு தலைமைத்துவப் பயிற்சி, தொழில் வழிகாட்டல், கருத்தரங்குகள் நடாத்தப்பட்டமை.
17. தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றத்தின் நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து பின்வரும் இளைஞர் கழகங்களுக்கு தனித்தனி வாசிகசாலைகள் அமைய வழிவகுத்தமை. இதற்கு தளபாட வசதிகளை அஸ்ஸெயித் அலி சாஹிர் மெளலானா (MP) அவர்களின் உதவி பெறப்பட்டமை.
 - i) கர்பலா இ.கழக வாசிகசாலை
 - ii) அல்கமர் இ.கழக வாசிகசாலை
 - iii) அஸ்ஸபா இ.கழக வாசிகசாலை
 - iv) சதாம் குசைன் இ.கழக வாசிகசாலை
18. இவ்வூரின் இளைஞர் யுவதிகளின் மொழித்திறனை வளர்க்கும் நோக்கில் 1996 - 1999 வரை சிங்கள, ஆங்கில, மொழிப்பயிற்சி வழங்கப்பட்டு சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டமை.
19. ஜப்பானிய அரசின் அன்பளிப்பின் மூலம் 10 இளைஞர்களுக்கு துவிச்சக்கர வண்டி பெற்றுக் கொடுத்தமை.
20. இவ்வூரின் இளைஞர் கழகங்களுக்கு விளையாட்டு உபகரணம் கொடுத்தமை.

இவ்வாறு பல நன்முயற்சிகளில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டுவரும் இவ்விளைஞர்களின் செயற்பாடுகள் இவ்வூர் மக்களால் மெச்சப்படுகின்றன என்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

பதிவு செய்யப்பட்ட இளைஞர் கழகங்கள்

இவ்வூரில் கீழ்வரும் இளைஞர் கழகங்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை பின்வருமாறு :

1. அஸ்ஸபா இளைஞர் கழகம், ஐயங்கேணி, ஏறாவூர்
2. அகமட் பரீட் இளைஞர் கழகம், மீராகேணி, ஏறாவூர்

3. அல்-பாஸி இளைஞர் கழகம், ஏறாவூர் - 3ஏ
4. டாக்டர் அகமட் பரீட் இளைஞர் கழகம், ஏறாவூர் - 6
5. அல்-ஹிரா இளைஞர் கழகம், ஏறாவூர் - 3ஏ
6. கர்பலா இளைஞர் கழகம், ஏறாவூர் - 2ஏ
7. அல்-கமர் இளைஞர் கழகம், ஏறாவூர் - 26
8. சதாம் குசைன் இளைஞர் கழகம், சதாம் குசைன் கிராமம், ஏறாவூர்
9. நுஸ்ரத்துல் இஸ்லாம் இளைஞர் கழகம்,

இலங்கை ஜமாஅதே இஸ்லாமி - ஏறாவூர்க் கிளை

இலங்கை ஜமாஅதே இஸ்லாமியின் முன்னாள் சமூக சேவைப் பணிப்பாளரும், இவ்வூரில் திருமண பந்தத்தை ஏற்படுத்தி வாழ்ந்தவருமான அல்ஹாஜ் P.T.M. முஹ்யித்தீன் அவர்களின் வழிகாட்டலோடு 1970ம் ஆண்டு ஏறாவூரில் கலந்துரையாடல் குழு என்ற பெயரில் ஜமாஅதே இஸ்லாமியின் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சமூகசேவை, நூலக சேவை என்பனவற்றில் ஆர்வத்தோடு இவ்வமைப்பின் உறுப்பினர்கள் ஈடுபட்டனர். மீலாத் நிகழ்ச்சிகள், பிரசங்கங்கள், போட்டிகள் என்பனவற்றின் வாயிலாக இவ்வியக்கம் ஊரில் பிரபல்யம் பெற்றது. இதன் சிறப்பான செயற்பாட்டின் காரணமாக கலந்துரையாடல் குழு என்ற ஸ்தானத்திலிருந்து இஸ்லாமிய பயிற்சிமன்றம் எனத் தரமுயர்த்தப்பட்டது.

1972ல் கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, ஏறாவூர் ஆகிய ஊர்களின் இஸ்லாமிய பயிற்சி மன்றங்களை இணைத்து ஏறாவூர் அல்முனீரா மகாவித்தியாலயத்திலும், ஏறாவூர் 1ம் குறிச்சி முஹ்யித்தீன் ஜம்ஆப் பள்ளிவாயிலிலும் இஸ்லாமிய பயிற்சி மன்ற மகாநாடு நடைபெற்றது. இதில் இலங்கை ஜமாஅதே இஸ்லாமி அமைப்பின் அமீர் யூசுப் ஹாஜியார், ஏ.எல்.எம். இப்றாகிம் மெளலவி, அபுல்ஹுதா, மெளலவி இக்பால், சுஹைப் ஆசிரியர், பீ.உ.எம். முகைதீன், அபூபக்கர் சாஹிப் போன்ற முக்கிய பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

1987ல் சிறீலங்கா இஸ்லாமிய மாணவர் இயக்கத் (ஜம்இய்யா)தினை ஏறாவூரில் ஆரம்பித்தது. மெளலவி எம்.எல். அப்துல் வாகித் (இஸ்லாஹி) அவர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ் இது உருவாக்கப்பட்டு விரிவுபட்ட அமைப்பாய் இன்று செயலாற்றி வருகின்றது.

ஏறாவூர் ஜமாஅதே இஸ்லாமி அமைப்பு சமூகசேவைகளுக்கான அமைப்பொன்று அவசியம் எனக் கருதி முஸ்லிம் சமய, கலாச்சார அமைச்சில் 05.01.1998ல் MRCA 13/6/BT/20 என்ற பதிவிலக்கத்தில்

இஸ்லாமிய சமூக முன்னேற்ற அமைப்பு (ISRA) என்ற நிறுவனத்தை நிறுவி, செயற்படுத்தி வருகின்றது. அத்தோடு 20.01.2001 தொடக்கம் குழந்தைகளின் சோலை என்ற பெயரில் இஸ்லாமிய பாலர் பாடசாலை யொன்றையும் நிறுவி செயற்படுத்தி வருகின்றது.

2000ம் ஆண்டின் பின் ஜனாப்களான பீ.டி. அப்துல் அஸீஸ், எம்.இ.எம். முர்ஷித், எஸ்.எம். யாஸீன் (இஸ்லாஹி), எம்.ஏ.எம். அதாஉல்லா, ஏ.எம். றஹ்ப், இ.எல். றசூல் ஆகியார் இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாடுகளை சிறப்பாக முன்னெடுத்து வருகின்றனர்.

முக்கிய பணிகள் :

1. சூறாவளியால் சிதைவுற்ற ஏறாவூர் வானியப்பா தைக்காவினை புனர்நிர்மாணம் செய்தமை.
2. 1ம் குறிச்சி முஹ்யித்தீன் ஜும்ஆ பள்ளி வாயிலின் இட விஸ்தரிப்புக்கான 30, 000/= பெறுமதியான காசோலை தலைமை யகத்தினால் வழங்கப்பட்டது.
3. ஏறாவூர் பிரதேச சபைக் காரியாலயம் புன்னைக்குடா வீதிக்கு மாற்றப்பட நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டபோது இஸ்லாமிய பயிற்சி மன்ற உறுப்பினர்களான யூ.கே. றம்ளான், எஸ். சம்சதீன் ஆசிரியர் ஆகியோரால் மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டு, அவ்விடமாற்றம் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டது.
4. இஸ்லாமிய அறிவைப் பரவலாக்கும் நோக்கோடு கட்டாரில் தொழில்புரியும் ஏறாவூர் சகோதரர்களின் நிதியுதவியுடன் 26.01.2003ல் வாஹதூல் இல்ம் என்ற இஸ்லாமிய பொது நூலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.
5. சுனாமி அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கு நிவாரணப் பணிகள், சுயதொழில் வழங்கல், குடியிருப்பு வசதிகள், பயிற்சி நிலையங்களை உருவாக்கல் என்பன கட்டம் கட்டமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள்

கிராமத்தின் அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்டு ஒவ்வொரு கிராம சேவகர்கள் பிரிவிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அமைப்பே இதுவாகும். இந்த வகையில் கீழ்வரும் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்களாகும்.

1. ஏறாவூர் - 1 கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
2. ஏறாவூர் - 1ஏ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
3. ஏறாவூர் - 1பீ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
4. ஏறாவூர் - 2 கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
5. ஏறாவூர் - 2ஏ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
6. ஏறாவூர் - 2பீ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
7. ஏறாவூர் - 2சீ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
8. ஏறாவூர் - 3 கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
9. ஏறாவூர் - 3ஏ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
10. ஏறாவூர் - 6 கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
11. ஏறாவூர் - 6ஏ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
12. ஏறாவூர் - 6இ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
13. ஹிஜ்ரா நகர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்;
14. ஐயங்கேணி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
15. மீராகேணி கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
16. மிக்நகர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
17. கம்மின்குடா கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
18. ஏறாவூர் - 2ஏ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் (மகளிர்)
19. ஏறாவூர் - 3ஏ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் (மகளிர்)

பதிவு செய்யப்பட்ட சமூக சேவை நிறுவனங்கள்

சமூக சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கில் அமைக்கப்பட்ட சமூக சேவை நிறுவனங்கள் வருமாறு

1. சமூகப் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைப்பு
2. ஏறாவூர் சமூக, கல்வி அபிவிருத்தி குழு
3. பாத்திமா சமூக சேவை சுய வங்கிச் சங்கம்
4. புதுயுக சமூக சேவை நிறுவனம்
5. சுகரா சமூக சேவை சுய வங்கிச் சங்கம்
6. மஆனிமுல் முஸ்தபா சமூக சேவை நிறுவனம்
7. றகுமானியா கல்வி, சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பு (றெஸ்டோ)
8. இஸ்லாமிய சமூக நற்பணி மன்றம்
9. லெய்க் ஸாயீத் சமூக நற்பணி மன்றம்

10. ஏறாவூர் சமூக சேவை நற்பணி மன்றம்
11. சமூக மறுசீரமைப்புச் சங்கம்
12. ஹனிமூன் கலை இலக்கிய வட்டம்

இவை தவிர இன்னும் பல சமூக சேவை நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்படாமல் இயங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுப்பு : A.M. அலியார்
M.Y.M நஸிர்
உதவி : U.L.M. ஹனீபா
Y.M.A. காதர்

அரச நிறுவனங்கள்

அஞ்சல் அலுவலகம்

ஏறாவூர் பிரதான வீதி முச்சந்திக்கருகில் மர்ஹூம் பி.கே. உமர்லெப்பை ஹாஜியார் அவர்களின் கட்டிடமொன்றின் கீழ்மாடியில் இவ்வூருக்கான உப தபால் நிலையமொன்று 17.09.1956ல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதற்கான முயற்சிகளை முன்னாள் மட்டக்களப்புத் தொகுதி பாரளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.மாக்கான் மாக்கார் மேற்கொண்டிருந்தார். இத் தபாலகத்தின் அதிபராக ஜனாப் என். எம். அப்துல் ஹமீட் பணிபுரிந்தார்.

இவ்வுப தபாலகம் செங்கலடி தபாலகத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கி வந்தது. விநியோகிக்கப்படவேண்டிய வெளியூர் தபால் பொதுகள் அங்கிருந்து வந்தே இங்கு விநியோகிக்கப்பட்டன. அதேபோல் அனுப்பப்படவேண்டிய தபால் பொதுகளும் இங்கிருந்து செங்கலடித் தபாலகத்துக்கே அனுப்பிவைக்கப்பட்டுவந்தன.

தரமுயர்த்தப்பட்ட தபாலகம் ஒன்றை இவ்வூரில் நிறுவும் முயற்சியில் ஜனாப் எம். ஏ. சீ. ஏ. றகுமான் (ஜே.பி), டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை (பா.உ), ஜனாப் லத்திப் சின்னலெவ்வை (பா.உ) போன்ற அரசியல்வாதிகளும் பொது நிறுவனங்களும் ஈடுபட்டபோதும் அம்முயற்சிகள் பயனளிக்கவில்லை. தபாலகத்துக்கென தனியான கட்டிடமொன்றை நிறுவ இடம் கிடைக்காமையே இதற்கான காரணம் எனலாம். இந் நிலையில் 01.01.1981ல் உபதபால் கந்தோர் தரம் ||க்கு தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

இதனிடையே அதிகரித்துவரும் இவ்வூரின் சனத்தொகைக்கேற்ப முழு அதிகாரம் கொண்ட தபாலகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்காக முன்னாள் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் முன்னாள் பிரதியமைச்சராகவுமிருந்த அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்கள் எடுத்த முயற்சியின் பயனாக தபாலகத்துக்கான சொந்தக் கட்டிடம் ஒன்று கிடைக்கப்பெற்றது. இதற்காக புன்னக்குடா வீதியில் உள்ள தனியார் ஒருவருக்குச் சொந்தமாயிருந்த காணி சுவிசுரிக்கப் பட்டது.

தபாலகக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல் நடுவிழா 30.09.1997ல் நடைபெற்று, சுமார் 3 வருடங்களின் பின் 16.06.2000ல் புதிய தபாலகம் தபால் தொலைத்தொடர்புகள் பிரதியமைச்சரயிருந்த அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் (பா.உ) அவர்களால் வைபவ ரீதியாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

2003, 2004 சர்வதேச அஞ்சல் வாரத்தை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட தரக் கணிப்பில் இத் தபாலகம் மாவட்டத்தில் சிறந்ததாக முதலாம் இடத்தைப்பெற்றதோடு, இத்தபாலக அதிபர்களுள் ஒருவரான ஜனாப் ஏ. எல். எம். நியாழ் அவர்கள் சிறந்த தபாலக அதிபராக மாவட்ட, மாகாண மட்டங்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் தேசிய சேமிப்பு வங்கியால் நடாத்தப்பட்ட சேமிப்பு மதிப்பீட்டில் இவ்வஞ்சலகம் மாவட்டத்தில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றது.

ஆக்கம் K.M. அலிசப்ரி

வாசிகசாலை

ஓய்வு நேரத்தைப் பயனுள்ளதாகக் கழிப்பதற்கும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு விவகாரங்களை அறிந்துகொள்வதற்கும் இவ்வூர்ப் பெரியவர்கள் மத்தியில் பத்திரிகைகள் வாசிக்கும் பழக்கம் மிக நீண்டகாலமாக இருந்து வந்துள்ளது. கல்வியறிவில் குறைந்தோராயினும் செய்திப் பத்திரிகைகளை வாசித்து, அதிலுள்ள விவகாரங்கள் பற்றி பலர் ஒன்று கூடியிருக்கும் இடங்களில் அலசி ஆராய்ந்து விமர்சிக்கும் வழக்கம் அக்காலப் பெரியவர்களிடம் இருந்துள்ளது. இதற்கென ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இடங்கள் எதுவும் இருக்கவில்லை. பிரதான வீதியையண்டிய கடையோரங்கள் சிலவற்றில் ஒன்றுகூடி நாட்டு நடப்புகளைப் பற்றி அலசினர். இதன் மூலம் அவ்விடத்தில் ஒன்று சேரும் வாசிக்கத் தெரியாதோருக்கும் பத்திரிகைச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பேற்பட்டது.

பொதுமக்களுக்கு செய்திகளை அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பையேற்படுத்தும் நோக்கில் ஏறாவூர் பழைய சந்தையில் காணப்பட்ட வாகை மரத்தில் ஒலிபெருக்கிகள் பொருத்தப்பட்டு ஏறாவூர் பட்டின சபையின் ஏற்பாட்டில் செய்திகள் ஒலிபரப்பப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனைத் தொடர்ந்து ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வாசிப்பிடமாக வாசிக சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. நல்வாழ்வுச் சங்கத்தினால் (BETTER LIVING SOCIETY) உருவாக்கப்பட்ட ஜின்னா வாசிகசாலை ஏறாவூரில் முதலாவதாக உருவாக்கப்பட்ட வாசிகசாலையாகும். இவ் வாசிக சாலையின் நூலகராக மர்ஹூம் ஈ.எம்.முஸ்தபா ஆலிம் கடமையாற்றினார். இந் நூலகம் அப்போதைய அரசாங்க அதிபரால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

1955 ஆம் ஆண்டு YMMA மூலம் ஏறாவூரில் ஒரு பொது நூலகம் உருவாக்கப்பட்டது. 1956ல் இது ஏறாவூர் பட்டின சபைக்கு பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இதன் முதலாவது நூலகராக மர்ஹூம் யூ. எல். தாலூத் கடமையாற்றினார். அவரைத் தொடர்ந்து ஜனாப் எல். எம். மீரா முகைதீன், ஜனாப் யூ.கே. முகைதீன், ஜனாப் கே. தம்பிலெப்பை, ஜனாப். ஏ. மீராசாகிப், ஜனாப். யூ. எல். எம். முகைதீன் பாவா, ஜனாப் எம்.ஏ. லத்தீப் ஆகியோர் கடமையாற்றியுள்ளனர். தற்போது ஜனாப் எம். எல். ஏ. சலாம் நூலகராகக் கடமையாற்றுகிறார். உதவி நூலகராக திருமதி யூ.எல்.அப்பாஸியா கடமையாற்றுகின்றார்.

ஏறாவூர்ப் பொது வாசிகசாலை பத்திரிகைகள் மாத்திரமன்றி பல பெறுமதிவாய்ந்த புத்தகங்களையும் கொண்டதாக விரிவுபடுத்தப்பட்டு ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபையினால் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ் ஆயுதக்குழுவான ஸிவீலிசி மூலம் இவ்வாசிகசாலையிலிருந்த பொறுமதிவாய்ந்த நூல்களும் திருக்குர்ஆன் பிரதிகளும் சூறையாடப்பட்டன. இப் புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை 10,000க்கு மேற்பட்டதாயிருக்கலாம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வாசிகசாலையின் தளபாடங்களும் இக்குழுவினரால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டன. தற்போது இந்நூலகம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு நூலகத்தில் 5 உத்தியோகத்தர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர்.

ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சியில் ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபையின் மூலம் வாசிகசாலையொன்று நடாத்தப்படுகின்றது. இந் நூலகத்துக்கான தினசரிப் பத்திரிகைகள், பொறுப்பாயிருப்பவருக்கான சம்பளம் என்பன ஏறாவூர் பிரதேசசபையின் ஊடாகவே வழங்கப்படுகின்றது.

1990ஆம் ஆண்டு ஏறாவூர் பொது நூலகம் சூறையாடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பொது வாசிகசாலையொன்று இல்லாதிருந்தமையால் இமாம் கொமெய்னி நற்பணிமன்றத்தினால் இமாம் கொமெய்னி வாசிகசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஈரானிய தூதுவராலயம் இதற்கான நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்தது. இந் நற்பணிமன்றத்தின் தலைவராக ஜனாப். எஸ். எச். அகமது லெப்பை ஆசிரியர் (ஏறாவூர் தாஹிர்) கடமைபாற்றினார்.

இஷாஅத்துல் இஸ்லாம் அமைப்பினராலும் வாசிகசாலையொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மேலும் காதியார் வீதியில் ஏறாவூர் முஸ்லிம் இளைஞர் அபிவிருத்திச் சங்கம் மூலம் ஒரு இஸ்லாமிய வாசிகசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது மர்ஹூம் யூ. எல். தாலூத் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தேசிய இளைஞர் கழக அனுசரணையுடன் பல வாசிகசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் கர்பலா, அல்கமர், சதாம் ஹுசைன். ஐயன்கேணி அஸ்ஸபா ஆகிய இளைஞர் கழக நூலகங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. பெரும்பாலும் இந் நூலகங்கள் மூலம் புத்தகங்கள் இரவல் வழங்கும் பணியே மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந் நூலகங்களுக்கான தளபாடம், மேலதிக நூல் என்பவற்றுக்காக பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா தனது DCB நிதி ஒதுக்கீட்டில் பணம் ஒதுக்கி, நூலகங்களைத் திறந்துவைத்தார். இவை தவிர தற்போது லெப்பை வீதியிலுள்ள வாடகை வீடொன்றில் வாஹத்துல் இல்ம் என்ற பெயரில் ஒரு இஸ்லாமிய நூலகம் இயங்குகின்றது.

ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வரும் ஏறாவூர் பொது நூலகத்துக்கு நிரந்தரக் கட்டிடமொன்று தேவையென்பதால் முன்னாள் பிரதியமைச்சர் பஷீர் சேகுதாலூத் அவர்களின் 1988 நிதி ஒதுக்கீட்டில் பழத்தார் வீதியில் ஒரு கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. இக்கட்டிடம் இன்னும் பூர்த்தியாக்கப்படவில்லை. இவ் வீதியின் பெயர் வாசிகசாலை வீதி என மாற்றம் செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக்கம் : ஏ. ஏஸ். இஸ்ஸத்ன்

மின்சார சபை

1952ம் ஆண்டு ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்த மர்ஹூம் யூ.வீ.மீராலெவ்வை அவர்களின் முயற்சியினால் மின்பிறப் பாக்கி (GENERATOR) மூலம் ஏறாவூருக்கு முதன்முதலாக மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் சேப்பக்கர் சந்திக்கும் (காட்டுப் பள்ளி வீதி, முகாந்திரம் வீதி சந்திக்குமிடம்) தாமோதரத்தார் சந்திக்கும்

(5ம் குறிச்சி சந்தி) இடைப்பட்ட பகுதியிலும், புன்னைக்குடா வீதியில் பழைய சந்தை வரைக்கும் மின் விநியோகம் நடைபெற்றுள்ளது. இதற்கான காரியாலயம் புதிய சந்தையின் ஒரு பகுதியில் அமைந்திருந்தது. இதன் ஆரம்பகால ஊழியர்களாக திரு. ஆர். ஏ. திருச்செல்வம், திரு. சங்கரப்பள்ளி, ஜனாப். ஏ ஜுனானீன் ஆகியோர் கடமை புரிந்துள்ளனர்.

1956 ஆம் ஆண்டு பட்டின சபைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மர்ஹூம் ஏ. கே. மகுமுது லெவ்வைப் போடியார் அவர்களால் பெரிய மின் பிறப்பாக்கி ஒன்று கொள்வனவு செய்யப்பட்டு மின் விநியோகம் நடைபெற்றுள்ளது.

1959 ஆம் ஆண்டு முதல் இஸ்மாயில் போடியார் பட்டின சபைத் தலைவராயிருந்த காலத்தில் இப் பகுதிக்கு இக்கினியாகல (அம்பறை) நீர் மின் நிலையத்திலிருந்து மின் விநியோகம் ஆரம்பமாகியது. 1967ஆம் ஆண்டு பட்டின சபைத் தவிசாளரான அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சி. ஏ. நகுமான் அவர்களது அயராத முயற்சியினால் ஊரின் பெரும்பாலான வீதிகளுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

மேற்படி மின்சார சபையின் போமன்களாக (மேற்பார்வையாளர்) திருவாளர் குணபால, திரு. பெரேரா, திரு. மகாசிவம் போன்றவர்கள் கடமைபாற்றியுள்ளனர்.

1991ஆம் ஆண்டு மின் விநியோகப் பொறுப்பை பிரதேச சபையிடம் இருந்து இலங்கை மின்சார சபை பாரமெடுத்து, தற்போது மின்விநியோகம் நடைபெறுகிறது. ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபை அலுவலகத்தில் இயங்கி வந்த மின்சார சபைக் காரியாலயம் தற்போது ஏறாவூர் 5ம் குறிச்சி தனியார் கட்டிடமொன்றுக்கு மாற்றப்பட்டு இயங்கி வருகின்றதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக்கம் : எம்.ஏ.எம். தாஹிர்

ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகம்

இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு முன்பிருந்தே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கிழக்கே தன்னாமுனையையும் மேற்கே தற்பொழுது நிதிதென்ன என்றழைக்கப்படும் முஸ்லிம் கிராமங்களையும் வடக்கே வெருகலையும் தெற்கே புல்லுமலை, மங்கள ஓயா ஆகிய கிராமங்களையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு ஏறாவூர் கோறளைப் பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு அலுவலகம் செங்கலடியில் இயங்கியது.

முதலில் அது திரு. பொன்னுத்துரை கிளாக்கர் அவர்களின் இல்லத்திலும் பின்னர் மாவடிவேம்புப் பகுதியில் ஒரு தோட்டத்திலும் அதன் பின் செங்கலடியில் சென்றல் ஹோட்டல் அன் பேக்கரிக்கு அருகில் செல்லையாப் போடியார் என்பவரின் கட்டிடத்திலும் இயங்கியது. தற்போது நிரந்தரக் கட்டிடம் ஒன்றில் ஏறாவூர்ப் பற்று பிரதேச செயலகமாக இயங்கி வருகின்றது. 2002ஆம் ஆண்டு வரை மட்டக்களப்பு மாவட்டம் ஏழு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிக மக்கள் செறிவைக் கொண்ட ஏறாவூர், பல அரச பாடசாலைகள், வியாபாரத் தலங்கள், இரு நிரந்தர சந்தைகள், பொலிஸ் நிலையம், புகையிரத நிலையம், பட்டினாட்சி மன்றம், மின்சார நிலையம் என்பனவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்ததால் இவ்வூருக்கு தனியான உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு தேவையென பல சமூகசேவை இயக்கங்கள் கோரிக்கை விடுத்துவந்துள்ளன. 1952 முதல் முஸ்லிம் வாலிபர் இயக்கம் (YMMA) இவ்விடயத்தில் மிக முனைப்புடன் ஈடுபட்டுவந்தது. இதன் பேறாக 1978 நவம்பர் மாதம் ஏறாவூருக்கென தனியான உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு அலுவலகம் திறக்கப்பட்டு புன்னைக் குடா வீதியிலுள்ள தனியார் கட்டிடமென்றில் இயங்கியது. அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் நீதி அமைச்சருமான கௌரவ கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம் அவர்களின் தலையீட்டினால் மேற்படி அலுவலகம் ஒரே நாளில் தனது சேவையை நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டியேற்பட்டது. ஆனால் YMMA இனரின் தொடர் முயற்சியினாலும் பராளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களின் முயற்சியினாலும் 1979 முதல் 1980 வரை நிந்தலுரைச் சேர்ந்த ஜனாப் இப்றாலெப்பை எனும் ஒரு அதிகாரியுடன் வாரத்தில் இரண்டு நாள் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றக் கட்டிடத்தில் உப அலுவலகமாக செயற்பட்டு பின்னர் மூடப்பட்டது.

1977ல் ஆட்சியிலிருந்த சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசு இலங்கையில் புதிய உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளை உருவாக்கவும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் தரங்களை மாற்றியமைப்பதற்காகவுமென மொறகொட ஆணைக்குழு எனும் பெயரில் ஒரு குழுவை நியமனம் செய்தது. இக் குழுவுக்கு ஏறாவூர் மக்களின் அபிலாசைகளைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என இவ்வூர்ப் புத்திஜீவிகள் முனைப்புடன் செயற்பட்டு அப்போதைய மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் சமூக சேவைகள் இராஜாங்க அமைச்சருமான மர்ஹூம் டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் ஏற்பாட்டில் ஏறாவூர் அல்முனீரா

மகாவித்தியாலயத்தில் ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, ஏறாவூர் மக்களின் கோரிக்கைகளடங்கிய மகஜர் ஒன்றை மொறகொட ஆணைக்குழுவுக்குக் கையளிப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன்படி கடல் வளம், வயல், மேய்ப்பு நிலம், குளம் என்பவைகளை உள்ளடக்கிய பகுதிகளுக்குரிய படங்களுடன் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றத்தை நகரசபையாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி மகஜர் தயாரிக்கப்பட்டுக் கையளிக்கப்பட்டது.

மேற்படி ஆணைக்குழு பல பிரதேசங்களுக்கு தனியான உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு, உள்ளூராட்சி மன்ற தரமாற்றங்கள் என்பவற்றுக்குப் பரிந்துரை செய்தது. இதன்படி ஏறாவூர் தனி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவாகவும் நகரசபையாகவும் சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருந்தது. வன்னி மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளில் இந்த ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசுகள் அமுல் செய்யப்பட்டன. ஆனால் அப்போதைய உள்நாட்டு அலுவலர்கள் அமைச்சர் கல்குடாத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ கே. டபிள்யூ. தேவநாயகத்தின் தலையீட்டினால் ஏறாவூரில் இது அமுல் செய்யப்படாமல் தடுக்கப்பட்டது.

1990 காலப் பகுதியில் இப் பிரதேசத்தைப் பாதித்த வன்செயல்கள், பயங்கரவாதிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இனப்படுகொலைகள் என்பவற்றின் பின்னர் அகதிகளான மக்களின் நலன் பேணவும் அகதி முகாம் அமைக்கவும் நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் பொருத்தமான முஸ்லிம் அதிகாரி ஒருவர் கிடைக்காமல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டார். அரசியற் பிரமுகர்களின் ஆலோசனையின் பேரில், அப்போதைய வாழைச்சேனை மேற்கு கொத்தணிப் பாடசாலைகளின் அதிபராகவும் வாழைச்சேனை அந் நூர் தேசிய பாடசாலை அதிபராகவுமிருந்த அல்ஹாஜ் யூ. எல். எம். ஹனிபா அவர்கள் ஏறாவூர்ப் பற்று மேலதிக உதவி அரசாங்க அதிபராக 22.08.1990ல் நியமனம் செய்யப்பட்டார்.

அதே தினம் ஏறாவூர் பிரதான வீதியில் அல்ஹாஜ் பீ. எம். மீராசாகிப் அல்ஹாஜ் பீ. எம். அப்துல் ஜீ ஆகியோரின் இரண்டு கடைகளில் எவ்வித வாடகையும் இன்றி, தளபாடங்களுமின்றி, ஒரு கிராம சேவை உத்தியோகத்தரை மட்டும் அலுவலகத்தில் வைத்துக்கொண்டு இவ் அலுவலகத்தின் செயற்பாடுகள் ஆரம்பமாகின. அவ்வருட முடிவுக்குள் எழுதுவினைஞர்கள், தளபாடங்கள், தட்டச்சு, ரோணியோ இயந்திரம், தொலைபேசி என்பவைகளைப் பெற்று ஒரு முழுமையான உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையாகச் செயற்படத் தொடங்கியது.

இதே பணிமனையில் முகாமைத்துவப் பயிற்சியாளராகப் பணியாற்றிய இவ்வூரின் வணிகப் பட்டதாரி ஜனாப் வீ. யூசுப், வடக்கு - கிழக்கு நிருவாக சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து ஏறாவூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனைக்கு உதவி அரசாங்க அதிபராக நியமிக்கப் பட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து ஓட்டமாவடியில் மேலதிக உதவி அரசாங்க அதிபராயிருந்த ஜனாப் எம். ஏ. சீ. எம். சாதிகீன் இப்பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் தன் முந்தைய தொழிலான ஆசிரிய தொழிலை மேற்கொள்ள விரும்பிச் சென்றதால் ஏறாவூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையில் நிருவாக உத்தியோகத்தராகக் கடமைபுரிந்த ஜனாப் எம். கே. முகைதீன் உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையேற்றுப் பணியாற்றினார். இதன் பின்னர் திரு. எஸ். சின்னையா கடமையேற்றார் அதன்பின் மட்டக்களப்பு நாவற்குடாவைச் சேர்ந்த திரு. கே. விமல நாதன் இப்பதவிக்கு அமர்த்தப்பட்டு கடந்த 10 வருடங்களுக்கு மேலாகச் செயலாற்றிவருகின்றார்.

மறைந்த ஜனாதிபதி திரு. ஆர். பிரேமதாசாவின், மக்களின் காலடிக்கு சேவையைக் கொண்டு செல்லுதல் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் வெளியான 12.06.1998ந் திகதிய வர்த்தமானி (657ம் பக்க) அறிவித்தலின் பிரகாரம் 01.01.1993 முதல் செயற்படும் வண்ணம் ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகம் தனியான ஒரு பிரதேச செயலகமாகப் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டது.

பிரதேச செயலக எல்லை மீள் நிர்ணயம் தொடர்பான ஆணைக்குழு 10.05.1996ல் கொழும்பு, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சில் சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்தது. அவ்வேளை ஏறாவூர் பள்ளிவாசல்கள் முஸ்லிம் நிறுவனங்களின் சார்பாக அல்ஹாஜ் எம். ஏ. சீ. ஏ. ரகுமான், அல்ஹாஜ் வை. எம். அப்துல் காதர், அல்ஹாஜ் யூ. எல். எம். ஹனிபா ஆகியோர், ஏறாவூர் மக்களின் சனத்தொகைக்கேற்ப விகிதாசாரமுறையில் வயல் நிலம், மேய்ச்சல் நிலம், குடியேற்ற நிலம், மீன்பிடி வளம் என்பவைகளை உள்ளடக்கிய வரைபடம், அறிக்கை என்பவைகளை மேற்படி குழுவிடம் கையளித்து, சாட்சியமும் அளித்தனர். எல்லை நிர்ணயம் தொடர்பான முயற்சிகளை முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா முன்னெடுத்துச் சென்றார். இதன்படி பிரதேச செயலக எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டு அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டபோதும் வர்த்தமானி மூலம் வெளியிடப்படவில்லை.

தற்போது பிரதேச செயலகத்துக்கென்று நிரந்தரமான கட்டிடம் ஒன்றில்லாமல் ஏறாவூர் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தில் இயங்கிவருகின்றது. நிரந்தர கட்டிடம் ஒன்றை அமைப்பதற்காக கிழக்கு உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா அவர்கள் மேற்கொண்ட நிதி ஒதுக்கீட்டினைக் கொண்டு ஏறாவூர் ஆற்றங்கரையருகே 29.08.2004ம் திகதி கௌரவ அமைச்சர் அதாவுல்லாவினால் அடிக்கல் நாட்டப் பட்டது.

தொகுப்பு: அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம்.ஹனிபா

போக்குவரத்துச் சபை

கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தம் 15 பிரதான சாலைகளும் 4 உப சாலைகளும் காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மொத்தமாக 5 பிரதான சாலைகள் உள்ளன. மட்டக்களப்பு, வாழைச்சேனை என்பன பழைமை வாய்ந்தனவாகவும் களுவாஞ்சிக்குடி, காத்தான்குடி என்பன அண்மையில் திறக்கப்பட்டனவாகவும் உள்ளன. ஏறாவூர் சாலையும் அண்மையில் பிரதான சாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டதாகும்.

ஏறாவூருக்கென்று தனியாக போக்குவரத்துச் சாலையொன்று இன்மையால் ஏறாவூர் மக்கள் சிரமங்களை எதிர்கொண்டனர். தூர இடங்களுக்குச் செல்லும் பேருந்துகள் மட்டக்களப்பு நிலையத்தில் இருந்து வரும் போது பயணிகளை ஏற்றிக் கொண்டு வருவதனால் இப்பகுதி மக்கள் ஆசனங்கள் கிடைக்காமல் நின்றனவென்பது உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் எடுத்த தீவிர முயற்சி காரணமாக அப்போதைய போக்குவரத்து அமைச்சரான அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம்.பெளலி அவர்களின் அனுசரணையுடன் ஏறாவூர் உபசாலை 28.01.1998ல் ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தில் தற்காலிகமாக இரண்டு பஸ்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்று 16 பஸ்களைக் கொண்டு இச்சாலை இயங்குகிறது.

இவ்வுபசாலைக்கு நிரந்தரக் கட்டிடம் ஒன்று இல்லாமையால் எரிபொருள், நிரப்புதல், காற்றடித்தல் போன்ற தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதில் பெரும் சிரமங்கள் எதிர்கொள்ளப்பட்டன.

இவ்விடயம் பற்றி பாராளமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்களிடம் எடுத்துரைத்தபோது, அவர் எடுத்த தீவிர முயற்சியின் பயனாக ஏறாவூர்ப் பற்று, ஐயங்கேணி கிராம சேவகர் பிரிவில் அமைந்துள்ள விவசாய அமைச்சுக்குச் சொந்தமான நெல் களஞ்சியசாலை ஏறாவூர் பஸ் சாலைக்கு பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது. 10.04.2001ல் புதிய இடத்துக்கு பஸ் சாலை இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது.

மீண்டும் செய்யித் அலி ஸாஹிர் மௌலானா அவர்கள் எடுத்த முயற்சி காரணமாக 01.10.2001ல் இவ்வுபசாலை, சாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. இச்சாலை மூலம் ஏறாவூர் வாழ் மக்கள் பல்வேறு நன்மைகளை அடைந்துகொள்ள முடிகின்றது. மட்டக்களப்பு வைத்திய சாலைக்குச் செல்வதற்கான ஒரு பேரூந்து கடமையில் ஈடுபடுத்தப் பட்டமை, தூர இடங்களுக்கச் செல்வதற்கான ஆசனப் பதிவு வசதி என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஏறாவூர் உபசாலையாக இருந்த சமயம் அப்போதைய பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. எம் ஹிஸ்புல்லா அவர்களின் பன்முகப்படுத்தப் பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டில் இச்சாலைக்கான தொலைபேசி வசதி, தளபாட வசதி என்பன ஏற்படுத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொகுப்பு : எம். வை.எம் நளீர்

தோம்புதர்

பிரித்தானியர் ஆட்சிகாலத்தில் கண்டி அரசனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரதேசமாயிருந்த மட்டக்களப்புப் பிரதேசமும் மலையகத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தது. ஆங்கிலேயர் கண்டியைக் கைப்பற்றிய பின்னரும் பதுளையை மையமாகக் கொண்டே இப் பிரதேசத்தை நிர்வகித்து வந்தனர். அரச நிருவாகத்தினைப் பரவலாக்கும் நோக்கில் அரச அதிபரின் பிரதிநியாக நிலமே நியமிக்கப்பட்டார். இதனையடுத்து நிருவாகப் பரவலாக்கத்தின் கீழ் வன்னிமைகளும் கொஸ்தாப்பு, சேகுவன் முதலிய பதவி வழி உத்தியோகத்தர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களே தோம்புதர் எனப்படும் உத்தியோகத்தர்களாவர்.

தோம்பு என்பது ஒல்லாந்து மொழிச் செல்லாகும். பதிவு, பதிந்து வைத்தல், இடாப்பு என இதற்கு பொருள்கொள்ளப்படும். தோம்புதர் எனப்படும் பதிவுக்காரர்கள் 1878ல் முன்முதலில் இப் பகுதிக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். முதலில் நியமிக்கப்பட்ட தோம்புதர் வேலுப் பிள்ளை ஆவார். இவர் கடமையாற்றிய பிரதேசம் தன்னாமுனை முதல்

பெரிய புல்லுமலை வரை பரந்திருந்தது. பெரிய புல்லுமலைக்கு மாதம் ஒரு முறை சென்று வருவது இவரின் வழக்கமாக இருந்தது. இவ்வழக்கம் காலப்போக்கில் அற்றுப்போய்விட்டது.

1925ஆம் ஆண்டு முதல் மயிலிப்போடி குஞ்சிலையாப்போடி தோம்புதராகக் கடமை புரிந்தார். அதன் பின்னர் குஞ்சிலையாப் போடி தம்பிராசா 1940முதல் 1980வரை தோம்புதராகக் கடமைபுரிந்தார். மாதம் ஒரு முறை தனது கடமைப் பிரதேசங்களுள் அடங்கிய பங்குடா வெளிக்குச் சென்று பதிவு வேலைகளைக் கவனிப்பது இவரின் வழக்கமாக இருந்தது.

1956ல் ஏறாவூர் முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கு தனியான தோம்புதர் தேவையென்று கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. இக் கோரிக்கையை முன்னெடுத்தவர்களில் ஏறாவூர் பட்டினசபைத் தலைவராயிருந்த டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவராவார். இதன்படி ஏறாவூர் முஸ்லிம் பிரதேசம் தனியான தோம்புதர் பிரிவாகியது. முதலாவது முஸ்லிம் தோம்புதராக மர்ஹூம் ஏ.எம். சீனிமுகம்மது (முகம்மது அபூபக்கர்) என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

1980ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தம்பிராசா தோம்புதரின் மகள் பரஞ்சோதி சேனாதிராசா தோம்புதராகக் கடமையாற்றுகின்றார். முஸ்லிம் பிரிவுக்குரிய இரண்டாவது தோம்புதராக அசனார் தாலுத் நியமிக்கப்பட்டார். 14.09.2000ல் அவர் மரணமடைந்ததைத் தொடர்ந்து அவரது மகள் தா. மாஜிதா பீவி இக்கடமையைத் தொடர்கிறார். தற்போது தோம்புதர் என்ற பிரயோகம் வழக்கிலில்லை என்பதும் பிறப்பு இறப்புப் பதிவுகாரர் என்னும் பெயராலேயே இவர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுப்பு : மகேசன்

மக்கள் வங்கி

சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் மட்டக்களப்புத் தொகுதி அமைப்பாளராக இருந்த அல்ஹாஜ் எம். ஏ. ஏ. ரகுமான் (ஜே.பி) அவர்களின் முயற்சியினால் 23.01.1973ல் ஏறாவூரில் இவ் வங்கிக்கிளை உருவாக்கப்பட்டது. இது மக்கள் வங்கியின் 123 ஆவது கிளையாகும். அப்போதைய தபால் தகவல் அமைச்சர் கௌரவ செல்லையா குமாரகுரியர் அவர்களால் இவ்வங்கி திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வுக்கு ஏறாவூர் பற்று உதவி அரசாங்க அதிபராயிருந்த திருவாளர் சொர்ணவடிவேல் தலைமை தாங்கினார். மக்கள் வங்கி பிராந்திய முகாமையாளர், வங்கி உயர் உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் பல்வேறு பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டு திறப்பு விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கி

ஏறாவூர் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக 1972 இல் கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கி திறந்துவைக்கப்பட்டது. இது அப்போதைய சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசின் தகவல் ஒலிபரப்புத் துறைப் பிரதியமைச்சராயிருந்த மர்ஹும் ஏ. எல் அப்துல் மஜீத் அவர்களினால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க தலைமையகக் கட்டிடத்தின் கீழ்ப் பகுதியில் இயங்கி வருகின்றது. இவ்வங்கியில் சேமிப்புக் கணக்கு, அடகுக் கடன்கள், சிறு கைத்தொழில் களுக்கான கடன்கள் முதலான சேவைகள் இடம் பெறுகின்றன.

சங்கத்தின் மேலதிக வங்கிக் கிளையொன்று ஏறாவூர் பிரதான வீதியில் எரிபொருள் நிரப்பகத்திற்கருகில் கடந்த 05.08.2004ல் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இலங்கை வங்கி ஏறாவூர் நகரப்பிரதேசக் கிளை

இப்பகுதி வாடிக்கையாளர்களின் நலன் கருதி ஏறாவூர் ப.நோ. கூ. சங்கக் கட்டிடக் கீழ் தளத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே ஏறாவூர் நகரப் பிரதேசச் செயலகத்தின் ஒரு பகுதியில் இயங்கிவந்த மேற்படி செங்கலடி வங்கியின் விரிவாக்கற் கிளை தற்போதைய இடத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டதோடு, அதன் நடவடிக்கைகளும் முழுமையான வங்கி கிளை நிர்வாகத்திற்குட்பட்டதாய் தரமுயர்த்தப் பட்டு, சிறப்புற நடந்தேறி வருகின்றது.

தொகுப்பு : எஸ். ஏ. எம். நளீம்.

பொலிஸ் நிலையம்

ஏறாவூரில் ஆரம்பத்தில் மூவின மக்களும் ஒன்றாகக் கலந்து வாழ்ந்தனர். அவர்கள் மத்தியில் பல்வேறு கொடுக்கல் வாங்கல் நடவடிக்கைகளும் பல்வேறு தொடர்புகளும் காணப்பட்டன. இவ்வேளையில் அவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட பிணக்குகளையும் சிக்கல்களையும் தீர்ப்பதற்கும் சமூகவிரோதச் செயல்கள் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்கும் பாதுகாப்பு நிலையமொன்று இருக்கவேண்டியது அவசியமாகியது. எனவே, இலங்கையை ஆட்சிசெய்து கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர்கள் ஏறாவூரில் ஒரு பொலிஸ் நிலையத்தை அமைத்தனர். இந் நிலையம் ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி முகைதீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாசலுக்கு அருகாமையில் அமைந்திருந்த ஐஸ் தொழிற்சாலை இயங்கிய காணியில், பொலிஸ் போஸ்ட் எனும் உப பொலிஸ் நிலையம் மட்டக் களப்பு நகர பொலிஸ் நிலையத்தின் கீழ் 1926 இல் உருவாக்கப்பட்டது.

இதன் பின்னர் பொலிஸாருக்கான வசதிகளை அவ்விடத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியாத நிலை காணப்பட்டதால், நிரந்தரமான பெரியளவிலான நிருவாகக் கட்டிடம், பொலிஸார் குடும்பத்துடன் தங்கியிருப்பதற்கான விடுதி வசதி என்பவற்றைக் கொண்டதாக அலிகார் தேசிய பாடசாலைக்கு அருகாமையிலுள்ள காணியில் அமைக்கப்பட்டது. 1928 இல் புதிய கட்டிடங்களுடன் பொலிஸ் நிலையம் திறக்கப்பட்டது. ஆரம்பம் முதல் மூவினத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்நிலையத்தில் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களாகவும் பொறுப்பதிகாரிகளாகவும் இருந்து வந்துள்ளனர்.

1957 இல் ஏற்பட்ட தமிழ் - சிங்கள இனக் கலவரத்தின் போது இப் பொலிஸ் நிலையம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகியது. இரு இனத்தவர்கள் மத்தியிலும் அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்காக இந்நிலையம் பெரும் பங்காற்றியது.

ஆரம்பகாலம் முதல் தமிழ், முஸ்லிம் வாலிபர்களைத் தம்முடன் இணைத்து விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளை அவ்வப்போது நடாத்தி இன நல்லுறவுக்கு பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் வழிகாட்டினர். இருப்பினும் 1983 இல் ஏற்பட்ட கலவரங்களும் அதற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட வன்செயல்களும் ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையத்தின் இருப்புக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தன.

1985 செப்டம்பர் 2 ஆம் திகதி இரவு 11.00 மணி தொடக்கம் மறுநாள் அதிகாலை 3.30 மணிவரை தமிழ் ஈழ விடுதலை புலிகளினால் தாக்கப்பட்ட பொலிஸ் நிலையம் பெரும் பாதிப்புக்களை எதிர் கொண்டது. பயங்கரவாதத் தாக்குதல் முறியடிக்கப்பட்டாலும் பொலிஸ் நிலையக் கட்டிடங்கள் தகர்க்கப்பட்டிருந்தன.

1990 ஜூன் 11ஆம் திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பொலிஸ் நிலையங்கள் பல புலிகளால் தாக்கப்பட்டு, ஆயுதங்கள் அபகரிக்கப்பட்டு, பொலிசாரும் கடத்திச் செல்லப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையம் ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்திருந்தது. 1990 ஜூன் 20 இல் புலிகளால் முற்றாகச் சேதமாக்கப்பட்ட நிலையில் இந் நிலையம் முற்றாக இயங்கவில்லை. அதே ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 12 ஆம் திகதி ஏறாவூரினுள் நடந்தேறிய காட்டுமிராண்டித் தனமான படுகொலையில் 121 முஸ்லிம்கள் உயிரிழந்த பின் அலிகார் மகா வித்தியாலயக் கட்டிடங்களில் பொலிஸ் நிலையம் இயங்கத் தொடங்கியது. பயங்கரச் சூழ்நிலை படிப்படியாகக் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவரப்பட்டபின்

பாடசாலை இயங்க வேண்டியிருந்ததால், பாடசாலையின் ஒரு பகுதியில் மாத்திரம் பொலிஸ் நிலையம் இயங்கியது.

பாடசாலையில் இடநெருக்கடியேற்பட்டு விஸ்தரிக்கப்படவேண்டிய நிலையேற்பட்டபோது பொலிஸ் நிலையத்தை வேறிடத்துக்கு மாற்ற வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டு, முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம். எல். ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களின் முயற்சியினாலும் மற்றும் பல பிரமுகர்களின் உழைப்பினாலும் பிரதான வீதியில், முன்னர் பிரபல வர்த்தக நிலையமாக அமைந்திருந்த காசிம் ஸ்டோர் கட்டிடத்துக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

இதே கட்டிடத்தில் 1992 முதல் இயங்கி வரும் பொலிஸ் நிலையத்தின் கீழ் செங்கலடியில் ஒரு பொலிஸ் போஸ்டும் காவலரண்களும் இயங்கி இப்பிரதேசத்தில் குற்றச் செயல்களைத் தடுப்பதிலும் பாதுகாப்பு வழங்குவதிலும் அமைதியை நிலைநாட்டுவதிலும் பெரும்பங்காற்றி வருகின்றது.

தொகுப்பு : MIA. தெளபீக் ஹஸன்

கோட்டக் கல்விப் பணிமனை - ஏறாவூர் நகரப் பிரதேசம்

ஏறாவூர் நகரப் பிரதேசத்தையும், ஏறாவூர்ப் பற்றுப் பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கிய பாடசாலைகளின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்காகக் கோட்டக்கல்விப் பணிமனையொன்று செங்கலடியில் இயங்கி வந்தது. இப்பணிமனை 1993 செப்டம்பரில் தொடக்கிவைக்கப்பட்டது. பின்னர் 20.10.1993ல் ஏறாவூர் நகரப் பிரதேசத்திற்கெனத் தனியான கோட்டக் கல்விப் பணிமனை, ஏறாவூர் பிரதேசசபைக் கட்டிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இயங்கத் தொடங்கிற்று. இதன் முதல் கோட்டக்கல்வி பணிப்பாளராக திரு. ஆர். மாணிக்கராஜா அவர்களும், அவரை அடுத்து திரு. ஈ. மயில்வாகனம் அவர்களும், அவரின் பின் திரு. ஏ. எம். ஈ. போல் அவர்களும் பணியாற்றினர். திரு. போல் அவர்கள் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய காலம் ஒரு பொற்காலமெனில் மிகையன்று. இவரின் பதவிக் காலத்திலேயே இப்பிரதேச பாடசாலை ஆசிரியர்களின் சுயவிபரக் கோவைகள் சரிபார்க்கப்பட்டு, சீரமைக்கப்பட்டன. இதனால் ஆசிரியர்களின் சுயவிபரங்கள் துல்லியமாகவும், தெளிவாகவும் அறியக்கூடியதாய் அமைந்தது எனலாம்.

ஏறாவூர் பிரதேச சபைக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வந்த மேற்படி பணிமனை பின்னர், ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலையின் மேல் மாடிக்கு இடமாற்றம் பெற்றது. திரு போல் அவர்கள் இப்பணிமனையிலிருந்து மட்டக்களப்பு வலயக்கல்விப் பணிமனைக்கு இடமாற்றிச்

சென்றதையடுத்து, மேற்படி பதவிக்கு நிறைவேற்றுக் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியாக அல்ஹாஜ். I. L. Z. ஆப்தீன் அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டு இற்றைவரை இயங்கிவருகிறார். இப்பிரதேசக் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியாக திரு. ஆர். மாணிக்கராஜா அவர்கள் பதவி வகித்தபோது அல்ஹாஜ் யூ.எல்.எம். ஹனிபா (ஜே.பி) அவர்கள் ஆசிரிய இணைப்பாளராகத் திறம்படப் பணியாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுப்பு : SH. அஹமட் லெப்பை

தேசிய இயந்திர உபகரண நிறுவனம் - NEMO

தேசிய வீடமைப்பு நிர்மாணத்துறை அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் தேசிய இயந்திர உபகரண நிறுவனத்தின் ஏறாவூர் சாலை (ERAVUR DEPOT) 1993 மார்ச் 19 இல் ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபைக் கட்டிடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந் நிறுவனத்தின் தலைமையகம் கொழும்பில் அமைந்துள்ளது. இத் தலையகத்தின் கீழ் சுமார் 40 இயந்திர உபகரண நிறுவனங்கள் இலங்கை முழுவதும் இயங்குகின்றன.

ஏறாவூர் சாலையில் ஒரு டிப்போ என்ஜினியரும் ஒரு நிருவாக உத்தியோகத்தரும் அவர்களின் கீழ் இயந்திர உபகரண இயக்குனர்களும் உதவியாளர்களும் 20 பேரும் நான்கு காவலாளர்களும் கடமையாற்றுகின்றனர். மேலும் இச் சாலையில் கனரக லொறிகள், நடுத்தர லொறிகள், இழுவை இயந்திரங்கள் (Tractors) மற்றும் வீதி வேலைகளுக்கான சகல இயந்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. இவை அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக மட்டுமன்றி தனியாரின் வேலைகளுக்காகவும் வாடகைக்கு விடப்பட்டு வருமானம் ஈட்டப்படுகின்றது.

இங்கு காணப்படும் இயந்திரங்களுக்குரிய சிறியளவிலான திருத்த வேலைகள் இச்சாலையில் கடமைபுரியும் ஊழியர்களாலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பெரியளவிலான திருத்த வேலைகள் வலய அலுவலகத்திலிருந்து வரும் பொறியியலாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. (தற்போது இந்நிறுவனம் மூடப்பட்டுள்ளது.)

தொகுப்பு : SAM. நளீம்

ஏறாவூர் தொலைத்தொடர்பு பரிவர்த்தனை நிலையம் Telecom

1956ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இவ்வூருக்கென்று தனியான தொலைத்தொடர்பு பரிவர்த்தனை நிலையம் இல்லாத காரணத்தால், மட்டக்களப்பு (Telecom) உடன் தொடர்பு கொண்டே தொலைபேசி அழைப்புக்களைப் பெறவேண்டியிருந்தது. ஏறாவூருக்குள் தொடர்பு

கொள்வதனாலும் இதே நிலையே காணப்பட்டது. 1956ம் ஆண்டளவில் ஏறாவூர் புதிய சந்தைக்கருகில் சேசுவன் ஹாஜியாரின் வீட்டிற்கு எதிரே Power house க்குப் பின்னால் ஏறாவூருக்குள் மட்டும் பேசக்கூடிய வகையில் 3 லூப்களுடன் ஒரு தன்னியக்க தொலைபேசி பரிவர்த்தனை நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. Telecom sub office ஆகவே இந்த நிலையம் இயங்கியது. ஏறாவூருக்கு வெளியேயுள்ள நகரங்களுடன் தொடர்பு கொள்வதானால் தொடர்ந்தும் மட்டக்களப்பு Telecom உடன் தொடர்பு கொண்டே அழைப்புக்களைப் பெற வேண்டியிருந்தது.

மர்ஹூம் இஸ்மாயில் போடியார் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்த காலத்தில் 1968ஆம் ஆண்டு ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சிக்கு இந்த நிலையம் இட மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இந்தக் காணி பன்குடா வெளியைச் சேர்ந்த சீனித்தம்பி என்பவரிடமிருந்து வாங்கப் பட்டதாகும். இந்த இடத்தில் ஏற்கனவே இயங்கிவந்த கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தின் மேற்பார்வையில் ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்றத்தின் அனுசரணையுடன் நெசவு நிலையம் ஒன்று செயற்பட்டு வந்தமையும் போதிய வருமானமின்மையால் பின்னர் அந்த நெசவு நிலையம் மூடப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1979ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த டாக்டர் அஹ்மத் பரீத் மீராலெப்பையின் பன்முகப்படுத்தப் பட்ட வரவு செலவுத் திட்ட நிதியிலிருந்து தொலைத் தொடர்பு நிலைய மொன்று கட்டப்பட்டது. இங்கு கடமைபுரிவதற்காக I.P.T (மேற்பார்வை யாளர்) ஒருவரையும் அ.அலியார் என்பவரை Line Man ஆகவும் வேலைக்கு அமர்த்தினர்.

1985 கலவரத்தின்போது ஆயுதக்குழுக்களால் முற்றாகச் சேதமாக்கப் பட்ட இந்த நிலையம் பின்னர் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்பட்ட அஹ்மத் நிஸ்வி சின்ன லெப்பையின் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்ட நிதியின் மூலம் 1986இல் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கியது.

ஏறாவூர் பட்டினாட்சி மன்ற விசேட ஆணையாளராக இருந்த U.K. நம்ழான் காலத்தில் மீண்டும் பல லூப்கள் இணைக்கப்பட்டு தொலை பேசிப் பாவனை விஸ்தரிக்கப்பட்டது. 1998 ஆம் ஆண்டு முன்னாள் பிரதியமைச்சர் M.L.A.M. ஹிஸ்புல்லாஹ்வின் முயற்சியினால் தொலைத் தொடர்பு கோபுரமும், கட்டிடமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டு இன்றுவரை இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

தொகுப்பு : A. ஜவ்யர் ஹுஸைன்

ஏறாவூரின் முஸ்லிம் விவாகப் பதிவாளர்கள்

முகம்மது ஹசன் ஆலிம்

ஏ.எம். சீனிமுகம்மது

அசனார் தாவூது

இல்யாஸீன் போடியார்

1. மர்ஹூம். முகம்மது ஹசன் ஆலிம் (பெரிய ஆலிம்)
2. மர்ஹூம் ஏ.எம். சீனிமுகம்மது. (முகம்மது அபூபக்கர்)
3. ஜனாப் உமர்லெப்பை அகமது மீராசாஹிபு
4. மர்ஹூம் எம். எஸ். இல்யாஸீன் போடியார்
5. மர்ஹூம் அசனார் தாவூது
6. ஜனாப் யூ. எல். அப்துல் லத்தீப். (தற்காலிகம்)
7. ஜனாப் எம். எஸ் ஜுனாதீன் (தற்காலிகம்)
8. மெளஸ்வி. ஜே. அப்துல் மனாப்
9. ஜனாப் எஸ். ஜுனாத் (தற்காலிகம்)
10. ஜனாப் அ. காமீத் லெப்பை (தற்காலிகம்)
11. ஜனாப் எம். சி. ஜிப்ரி ஹசன் (தற்காலிகம்)

தகவல் : ஏ. சக்கரியா

நீதிசார் அமைப்புக்கள்

சமூகத்தில் ஏற்படும் பிணக்குகளை விசாரித்துத் தீர்வுகாணும் வண்ணம் நீதிசார் அமைப்புக்கள் காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு வடிவங்களில் இயக்கம் பெற்றுவந்துள்ளன.

ஆரம்ப காலத்தில் ஏற்பட்ட சிறு சிறு பிணக்குகள் பள்ளிவாசல்கள் மூலம் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்வு காணப்பட்டன. வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஜும்ஆத் தொழுகையின் பின் குற்றமிழைத்தவர்கள், கூடியிருக்கும் மக்கள் முன்னிலையில் பள்ளிவாயல் பரிபாலன சபையினால் விசாரிக்கப்பட்டு உரிய தீர்வுகள் உடனுக்குடன் பகிரங்கமாகவே வழங்கப்பட்டன. சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பினை ஏற்படுத்தும் வகையில் பள்ளிவாயல்கள் மூலம் சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. பெரும்பாலும் இச்சட்டங்களுக்கு மக்கள் கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்தனர். சட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்க மறுத்தோர், “ஊரால் விலக்கி வைத்தல்” என்ற வகையில் தண்டனைக்குட்படுத்தப்பட்டனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து நிறுவன ரீதியான நீதியமைப்புக்கள் தொழிற் படத் தொடங்கின. இதில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியது ‘கிராமக் கோடு’ எனப்படும் கிராம நீதிமன்றமாகும். இது ஏறாவூரின் 5ம் குறிச்சிப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்தது. இங்கு சிறு சிறு பிணக்குகள், குடும்பத் தகராறுகள் என்பன விசாரிக்கப்பட்டதுடன் பாடசாலை செல்லாதோரை விசாரித்து தண்டனை வழங்கும் நடைமுறையும் இருந்தது. ஏறாவூரின் மேற்கே கிரான் முதல் கிழக்கே தன்னாமுனை வரையுள்ள பிரதேசங்களில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் இங்கு விசாரணைக்காகக் கொண்டு

வரப்பட்டன. 1942ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந் நீதிமன்றத்தின் பணிகள் 1990 ஆம் ஆண்டின் இனக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து தடைப்பட்டன.

1990 இல் இராணுவமும் பாதுகாப்புப் படையினரும் இப் பிரதேசத் திலிருந்து விலகிக் கொண்டபோது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆதிக்கம் இப்பகுதியில் மேலோங்கியிருந்தது. இக்காலத்தில் சீர்குலைந்திருந்த சட்டம், ஒழுங்கு என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி சீர்செய்யும் வண்ணம் விடுதலைப் புலிகளினால் ஏறாவூர் முஸ்லிம் பிரதேசத்தில் **இணக்க சபை** ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபை ஊரின் முக்கியஸ்தர்கள், மௌலவிமார்கள், காழி நீதிபதி, அதிபர்கள் முதலானோரில் 14 பேரைக் கொண்டதாக இருந்தது. இச்சபையின்தலைவராக மௌலவி ஏ.எம். இப்றாகிம் கடமையாற்றினார். இணைச்செயலாளர்களாக ஜனாப். எஸ்.எச். அகமட் லெப்பை, ஜனாப். எம்.எல்.ஏ. லதீப் ஆகியோர் பணியாற்றினர். இதன் அமைவுக்குப் பின் ஏறாவூர் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட சமூக, காணி, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் இச்சபையினால் விசாரிக்கப்பட்டு, தீர்வுகள் வழங்கப்பட்டன. 1990 இல் ஏற்பட்ட இன வன்செயல்களால் இச்சபை செயலிழந்தது.

முஸ்லிம்களின் விவாகப் பிரச்சினைகளை விசாரித்துத் தீர்வுகாணும் அமைப்பாக காழி நீதிமன்றங்கள் முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் செயற்படுகின்றன. இந் நீதிமன்றத்துக்கு காழி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார். இவர் விவாகப் பிணக்குகளை விசாரித்து சமரசம் செய்யும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வார். முடியாதவிடத்து உரியவாறு விவாகரத்துக்களை மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்குவார். அது மட்டுமன்றி விவாகரத்துப் பெறுவோரிடையே குழந்தைகளுக்கான பிள்ளைச் செலவு, தாபரிப்புச் செலவுகள், வேறு கொடுக்கல் வாங்கல்கள் என்பவற்றையும் தீர்த்து வைப்பார். ஏறாவூரில் காழி நீதிபதிகளாக ஆரம்பகாலந்தொட்டு பின்வருவோர் கடமையாற்றி வந்துள்ளனர்.

1. மர்ஹூம் யூ.வீ. மீராலெவ்வை
2. மர்ஹூம் ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிம்
3. மர்ஹூம் எஸ்.எல்.எம். அப்துல் காதர்
4. மர்ஹூம் எம்.எல்.ஏ. கபூர் ஹாஜியார்
5. மௌலவி அல்ஹாஜ் ரீ.எம். முகைதீன்

மௌலவி அல்ஹாஜ் ரீ.எம். முகைதீன் அவர்கள் இன்றும் காழியாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பவராவார். காழி ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில்

ஆலிம் அவர்கள் ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்துக்கு மாத்திரமன்றி ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை, கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, பொலநறுவைப் பிரதேசங்களுக்கும் பதில் காழியாக செயற்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இது தவிர 15.04.1977 ந் திகதிய 261ஆம் இலக்க வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் இணக்க சபையொன்று நீதியமைச்சினால் நியமனம் செய்யப் பட்டது. இச் சபையின் தலைவராக ஜனாப் வை.எம். அப்துல்காதர் நியமிக்கப்பட்டார். ஏனைய உறுப்பினர்களாக ஜனாப் எம்.எஸ். சின்னலெப்பை ஹாஜியார், மர்ஹூம் எம்.எச்.ஏ. அப்துஸ் ஸலாம் ஆலிம், ஜனாப் எஸ்.எல். அகமது, ஜனாப் ஐ.எல். உதுமாலெப்பை, ஜனாப். எஸ். இஸ்மாயில், மர்ஹூம்.பீ.எம். மீராசாகிப் ஹாஜியார், ஜனாப் ஏ.எல். அவியார்ப் போடி, ஜனாப் பீ.எம். உஸனார், மர்ஹூம் யூ.எல். தாலூத், ஜனாப் எம்.எஸ். அலிமுகம்மது, மர்ஹூம் ஐ.எல்.எம். அபுசாலி, திருவாளர்கள் வீ. சீனித்தம்பி, சீ.காந்தலிங்கம், ஏ. தம்பா பிள்ளை, எம், முத்துலிங்கம், எஸ். சீனித்தம்பி, கே. தம்பிராசா, என். சுப்பிரமணியம், கே. கமலேஸ்வரி, கே. புத்திசிகாமணி ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர். இச்சபையின் செயற்படு காலம் 3 ஆண்டுகளாக வரையறை செய்யப்பட்டது. இப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட சிறுசிறு பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காணும் பணியை இச்சபை மேற்கொண்டு வந்தது.

அடுத்து 20.06.1998 இல் ஏறாவூர் நகர மத்தியஸ்த சபை நீதியமைச்சினால் நியமனம் செய்யப்பட்டது. இதன் தலைவராக ஜனாப் வை.எம்.ஏ. காதர் நியமிக்கப்பட்டார். இச்சபை நீதியமைச்சினால் அங்கீகாரமளிக்கப்பட்ட 43 விதமான முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது. கொடுக்கல் - வாங்கல் பிரச்சினை, காணிப்பிரச்சினை, மோசடிகள், சிறு காயங்கள் விளைவித்த பிரச்சினைகள் போன்றன இவற்றுள் சிலவாகும். இச்சபையில் 14 அங்கத்தவர்கள் இடம்பெற்றனர். ஜனாப்கள் எஸ்.எம். மீராமுகைதீன், எம்.எம். சாலி, யூ.எல். இஸ்ஹாக், ஐ.எல்.ஏ. மஜீத், எம்.கே. முகைதீன், எஸ். ஜவாது முகம்மது, யூ.ஏ. லத்தீப், எஸ். ஆதம் லெப்பை, எம்.எஸ்.ஏ. குத்தூஸ், ஈ.எம்.எம். முகைதீன், எஸ்.எச். மஜீத், எஸ். சம்சுதீன், திரு. சீதாராமன்.

ஏறாவூரில் மரண விசாரணை அதிகாரியாக நீண்ட காலமாக தமிழ், முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கென திரு சா.தம்பிராசா கடமையாற்றி உள்ளார். அவருக்குப் பின் முஸ்லிம் பிரதேசத்துக்கெனத் தனியாக

அல்ஹாஜ் வை.எம்.ஏ.காதர், ஜனாப் எஸ்.ஏ.ஜலால்தீன், ஜனாப் சீ.அசனார் ஆகியோர் கடமை புரிந்துள்ளனர்.

தொகுப்பு : A.S இஸ்ஸதீன்

அனர்த்தங்களும் விளைவுகளும்

1. கொள்ளை நோய்

1932ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் கொள்ளை நோய் பரவிய போது ஏறாவூரிலும் அதன் தாக்கம் ஏற்பட்டது. இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் மரணித்ததாகவும் அறியமுடிகின்றது. தற்போது அலிகார் விளையாட்டு மைதானம் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் கேம்ப் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு நோயாளர்கள் வேறுபடுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

2. சிங்கள-முஸ்லிம் கலவரம்

ஏறாவூரில் வாழ்ந்த சிங்களவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கு மிடையில் 1932ஆம் ஆண்டில் கலவரமொன்று ஏற்பட்டது. அற்ப விடயம் ஒன்றின் மூலம் ஏற்பட்ட சிறு தகராறு பெரும் சண்டையாக உருவெடுத்தது. ஏறாவூரின் புதிய சந்தையின் எதிரே அமைந்திருந்த தாமோதரம் முதலாளி என்பவரின் தேனீர்க் கடையில் சமையலறையில் சிங்கள இளைஞன் சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் அக்காலத்து பிரபல சண்டியனான சவுக்காரத்து அவியார் என்பவர் அங்கு பொரித்துவைத்திருந்த மீன் துண்டொன்றை எடுத்துச் சாப்பிட்ட தால் ஆத்திரமடைந்த அவ்விளைஞன் அவரைத் தாக்கினான். இதனைத் தொடர்ந்து சந்தையில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்குமிடையில் சண்டை மூண்டது. அங்கே கரும்பு வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்த அவுதுப்பிள்ளை என்பவர் கரும்பினால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து கலகம் அதிகரித்தது. சிங்கள வியாபாரிகள் சந்தையிலிருந்து அடித்துத் துரத்தப்பட்டனர். ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையம் முஸ்லிம்களால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டதில் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட பொலிசார் காயமடைந்தனர். இது ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலமாக இருந்ததனால் மார்ஷல் லோ எனும் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு கலகம் அடக்கப்பட்டது.

தொகுப்பு : YMA.காதர்

3. 1957ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம்

1957ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 25ம் திகதி கிழக்கு மாகாணம் சந்தித்த பெருவெள்ளம் பெரும் சேதங்களையும் அழிவுகளையும் உண்டாக்கியது. பொதுவாக நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்கள் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் பருவப் பெயர்ச்சி மழை கிடைக்கும் மாதங்களாகும். ஆயினும் அவ்வாண்டில் டிசம்பர் மாதம் முழுவதும் தொடர்ச்சியான மழை பெய்ததால் கிழக்கு, வடமத்திய மாகாணங்களிலுள்ள அனைத்துக் குளங்களின் நீர்மட்டமும் வழமைக்கு மாறாக உயர்ந்தது. அணைக்கட்டுக்கு மேலாக நீர் வழிந்தோடியது. 1957ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 20ம் திகதி முதல் இடைவிடாது பெய்த மழையினால் டிசம்பர் 25ம் திகதி பகல் நேரத்திலேயே அநேக குளங்களினதும் அணைக்கட்டுக்கள் உடைப்பெடுத்தன. அதனால் கிழக்கு மாகாணம் முழுவதும் அன்று மாலை 5.00 மணியளவில் நீரில் மூழ்கியது. மேடான பகுதிகளில் 5 அடி வரை நீர்மட்டம் உயர்ந்து காணப்பட்டது. மேட்டார் வாகனம் பிரயாணம் செய்த தெருக்களில் தோணிகள், வள்ளங்கள் மூலம் பயணம் செய்யவேண்டிய நிலையேற்பட்டது. மக்களில் அநேகர் இடம்பெயர்ந்து உயர்வான இடங்களில் குடியேறினர். வயற் பிரதேச மக்கள் வெள்ளம் வடியும் வரை மரங்களில் ஏறி இருந்து தமது நாட்களைக் கழித்தனர்.

பல நாட்கள் தொடர்ந்து பெய்த மழை காரணமாக வெளியூர் களிலிருந்து உணவுப் பொருட்கள் வாகனங்கள் மூலம் வராததால் மக்கள் உணவுப் பொருட்கள், மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கிடைக்காது பெரும் கஷ்டப்பட்டனர். அப்போதைய எமது தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹும் ஏ.எச். மாக்கான் மாக்கார் அவர்களின் முயற்சியினால் அரசு அதிபர் இம்மக்களுக்கு வெள்ள நிவாரணம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தார். இருப்பினும் வாகனங்கள் செல்ல முடியாத அளவு வீதிகளை வெள்ளம் மூடியிருந்தமையினால் குறிப்பிட்ட நிவாரணக் கட்டளைகளைப் பெறுவதிலும் உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டு வருவதிலும் பெரும் சிரமமேற்பட்டது. ஏறாவூர் வை.எம்.எம்.ஏ. இயக்கத்தினர் வந்தாறுமூலை மேல் மாடித் தோட்டத்திலுள்ள மாடிக் கட்டிடத்தில் தங்கியிருந்த அப்போதைய ஏறாவூர்ப்பற்று உதவி அரசு அதிபர் திரு. எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களைத் தோணியில் சென்று சந்தித்து வெள்ள நிவாரணக் கட்டளையைப் பெற்று வந்தனர்.

அக்காலத்தில் பெரும்பாலான வீடுகளின் சுவர்கள் களி மண்ணால் கட்டப்பட்டிருந்தன. 3 தொடக்கம் 5 அடி வரை உயர்ந்த வெள்ளத்தின்

காரணமாக சுவர்கள் கரைந்துடன் களியினால் பரவப்பட்ட தரையும் சேறும் சகதியுமாக மாறின. பதுளை வீதி உறுகாமம், ஊற்றுச்சேனை, மில்லரிச் சேனை, தும்பாலஞ்சோலை, கோப்பாவெளி மற்றும் உன்னிச்சை ஆயித்தியமலைப் பிரதேசங்களில் நிரந்தரமாகவும் தொழில் நிமித்தமும் வாழ்ந்த மக்களும் இப்பெரு வெள்ளத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். இவர்களால் ஒரு வாரத்தின் பின்னரே ஏறாவூர் போன்ற பகுதிகளுடன் தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது.

வயல்வெளிகளில் வாழ்ந்த பல வயோதிபர்கள் மரணமடைந்தனர். பல கால்நடைகள் அழிந்தன. நெற் பயிர்களும் காய் கறித் தோட்டங்களும் பெருஞ்சேதமடைந்தன. மக்கள் தமது பசியைப் போக்க மரவள்ளிக்கிழங்கைக் கூடப் பெறமுடியாமல் தவித்தனர். எங்கும் வெள்ளம் நிறைந்திருந்ததால் சுத்தமான குடிநீரைப் பெற முடியவில்லை. மலசலம் கழிப்பதற்கு மறைவான இடம்கூட இல்லாத இக்கட்டான நிலை அன்று ஏற்பட்டிருந்தது.

4. தமிழ்-முஸ்லிம் கலகம்

1970இல் இரண்டு உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளுக்கிடையில் காணப்பட்ட போட்டி இக்கலகத்துக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிசார் அரசியல்வாதியாக மர்ஹும் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசியல்வாதியாக எம்.ஏ.சி.ஏ. நகுமான் அவர்களும் இருந்தவேளை அவர்களுக்கிடையில் காணப்பட்ட போட்டியைக் காரணமாக வைத்து இக்கலகம் தூண்டி விடப்பட்டது. அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்களை ஆதரித்தவர்களில் தமிழர்களும் இருந்தனர். இக்கலகத்தினால் முஸ்லிம்களின் வயல் வாடிகள், வண்டில்கள் எரித்து நாசஞ் செய்யப்பட்டன. உயிர்ச் சேதங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை; சமாதான விரும்பிகளின் முயற்சியினால் கலகம் அடக்கப்பட்டது.

சூறாவளி அனர்த்தங்கள்

வரலாறு காரணாத அளவு அழிவுகளையும், உயிரிழப்புக்களையும் ஏற்படுத்திய சூறாவளியொன்று 1978.11.23ல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை உலுக்கியெடுத்தது. ஏற்கனவே சூறாவளியேற்படும் அபாயம் பற்றி வானொலியில் அறிவிப்புக்களும், எச்சரிக்கைகளும் ஒலிபரப்பியதால் மக்கள் தம்மையும் உடைமைகளையும் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். குறிப்பிடப்பட்ட தினத்தில்

மின்சாரம் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. இதனால் பாரிய இழப்புகள் தவிர்க்கப்பட்டன.

மாலை ஆறுமணியளவில் மெல்லிய தூற்றலுடன் பெய்த மழையை அடுத்து காற்று வீசத்தொடங்கியது. படிப்படியாகக் காற்றின் வேகம் கூடத்தொடங்கிற்று. கும்மிருளும் மழையும் காற்றும் ஒருங்கிணைந்து மக்களைக் கிலிகொள்ளச் செய்தன.

காற்றின் வேகம் அதிகரித்து சூறாவளியாக விஸ்வரூபம் கொள்ளத் தொடங்கவே ஓங்கி வளர்ந்த தென்னந்சோலையாக விளங்கிய ஏறாவூரின் தென்னை மரங்கள் தலைவிரிகோலமாக ஆடத்தொடங்கி வேரோடு முறிந்தும் துண்டங்களாகச் சிதறியும் வீட்டு மதில், வேலி போன்றவற்றையும் பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், வீடுகள் போன்றவற்றையும் தாக்கத் தொடங்கின. வீட்டுச் சுவர்கள் விழுத் தொடங்கின. விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டிருந்த ஐந்து சகோதரச் சிறுவர்கள் வீட்டுச்சுவர் விழுந்து மரணத்தைத் தழுவினர். வீட்டுக் கூரைகளும், ஓடுகளும், கிடுகுகளும் பிய்த்தெறியப்பட்டன. அடைப்புக் களற்ற வீடுகளைக் கொண்ட ஊராக ஏறாவூர் மறுநாட்காலையில் காணப்பட்டது. பாதைகள், காணிகள் எங்கும் மரங்கள் வீழ்ந்து கிடந்த காட்சி பயங்கர யுத்தம் நிகழ்ந்த போர்க்களம் போன்று ஊரைக் காட்சிப் படுத்தியது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சூறாவளியால் பாதிப் படைந்த ஊர்களுள் ஏறாவூரே முதலிடம் வகித்தது எனலாம்.

இச்சூறாவளியின் பின் அரசாங்கமும், தனியார் நிறுவனங்களும், தனவந்தர்களும் மக்களுக்கான நிவாரண நடவடிக்கைகளாக வீட்டுத் தளபாடங்கள், கூடாரங்கள், உணவுப் பொருட்கள், உடைகள்... என்றெல்லாம் கொழும்பு, கண்டி, கம்பளை, குருநாகல், காலி போன்ற இடங்களிலிருந்து லொறிகளில் வரத்தொடங்கின. பாடசாலைக் கட்டிடங்களிலும், பள்ளிவாசல்களிலும் மக்கள் அகதிகளாகத் தஞ்சமடைந்திருந்தனர். மணிக்கு சுமார் 140 மைல் வேகத்தில் வீசிய இப்புயலின் காரணமாக கடல் அலைகள் சுமார் 40 அடி உயரத்தில் மேலெழும்பி கரையோரத்தில் அமைந்திருந்த மரங்களையும், வீடுகளையும் தாக்கிய சம்பவம் இன்றும் மக்கள் நெஞ்சங்களில் உள்ளன.

இதன்பின், அன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக விளங்கிய டாக்டர் பரீட் மீராலெப்பை அவர்களின் முயற்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து உலர் உணவுப்பொருட்கள் பல வாரங்களாக வழங்கப்பட்டன. ஊர் இயல்பு நிலையை அடைவதற்குப் பல வாரங்கள் எடுத்தன.

தொகுப்பு : ULM.ஹனிபா

தமிழ்-முஸ்லிம் இனக்கலவரம் 1985

இது நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பயங்கரவாதச் சம்பவங்கள் பரவலாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலமாகும். 1984ஆம் ஆண்டு வரை ஏறாவூர் பிரதேச முஸ்லிம்கள் பயங்கரவாதச் செயல்களால் பெரியளவில் பாதிப்புக்கள் எதற்கும் உட்படவில்லை. 1984 டிசம்பர் மாதம் தொடக்கம் மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரம், கல்வி, கலாசாரம் முதலான அம்சங்களைச் சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1984 டிசம்பரில் நடைபெற்ற க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரீட்சைகளைக் குழப்பிய தீவிரவாதிகளின் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து முஸ்லிம்களுக்கெதிரான பயங்கரவாதச் செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1985 ஜனவரி 9, 10, 11ஆம் திகதிகளில் ஏறாவூர் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் 'பகிஷ்கரிப்பு' எனும் பெயரில் குழப்பப்பட்டன. ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் பலரின் உழவு இயந்திரங்கள், லொறிகள், மினிவேன்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள் கடத்திச் செல்லப்பட்டன. சில வாகனங்கள் சேதப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் மீட்கப்பட்ட போதிலும் அநேகமானவை மீளப் பெறப்படவில்லை. மேலும், ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் தமது விவசாய அறுவடைகளை ஊருக்குக் கொண்டுவரும் வழியில் நூற்றுக்கணக்கான மூடைகள் பயங்கரவாதிகளால் பறிக்கப்பட்டன. பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் துப்பாக்கி முனையில் முஸ்லிம்களிடமிருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்டன. இவை மாத்திரமன்றி 21.03.1985 இல் மகுமது லெவ்வை முகம்மது இக்பால் (வயது 29) எனும் வாலிபர் பயங்கரவாதிகளால் கடத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இதேவேளை 07.04.1985இல் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள ரகூல் புதுவெளி எனும் கிராமத்தில் பள்ளிவாயலில் தொழுதுகொண்டிருந்த மூன்று முஸ்லிம்கள் ஆயுதபாணிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட சம்பவம் நடைபெற்றது. இதனால் பரபரப்படைந்த ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் இத்தகைய பயங்கரவாதச் செயல்களைக் கண்டிக்கும் வகையில் ஏறாவூர் பொலிஸாரின் அனுமதியுடன் 11.04.1985 இல் கடையடைப்புச் செய்து பூரண ஹர்த்தாலை நிறைவேற்றினர். இந்த ஹர்த்தாலை ஆதரித்து ஏறாவூர் 4ம் குறிச்சியில் அமைந்திருந்த முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான கடைகள் அனைத்தும் பூட்டப்பட்டன. இவற்றில் ஒரு கடையின் சொந்தக்காரரான தாலூத் என்பவரை எச்சரித்து அவரது கடையைப் பலாத்காரமாகத் திறக்கச் செய்தனர். இக்கடை பூட்டப்பட வேண்டுமென முஸ்லிம் தரப்பினர் வலியுறுத்தினர். இக்கருத்து

முரண்பாடு கைகலப்பில் முடிவடைந்தது. தமிழ் - முஸ்லிம் இனக் கலவரத்தின் தோற்றுவாயாக இதனைக் கருதலாம். இந்த ஹர்த்தால் ஏற்பாட்டில் ஈடுபட்ட இளைஞர்களில் ஒருவரான பக்கீர் முகைதீன் முகம்மது பாறாக் (வயது 22) என்பவர் 13.04.1985இல் தீவிரவாதிகளால் கடத்திச் செல்லப்பட்டார். அவரின் முடிவு என்னவானதென்று இதுவரை தெரியவில்லை.

இந்நிகழ்வுகளின் பின்னர் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களை பயங்கரவாதச் செயற்பாடுகளின் பாதிப்புகளிலிருந்து பாதுகாக்கும் நோக்கில் சர்வதேச இஸ்லாமிய நிலைய இயக்கத் தலைவர் அல்ஹாஜ் ஏ.டபிள்யூ.எம். அமீர் அவர்களின் தலைமையில் கொழும்பில் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டில் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்கள் பலர் கலந்துகொண்டு நிலைமைகளைத் தெளிவுபடுத்தினர். இம்மாநாட்டில் கிழக்கிலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களும் தமிழ் மக்களும் சமாதானமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வாழ்வதற்கான சகல ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட வேண்டும் எனும் தீர்மானம் ஏகமனதாக எடுக்கப்பட்டது. இம் மாநாடு நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த வேளையில் காரைதீவு, அக்கரைப்பற்று, சாய்ந்தமருது போன்ற பகுதிகளில் பல்வேறு அசம்பாவித சம்பவங்கள் நடந்தேறின. காரைதீவு கிராமத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் வீடுகளில் பல எரிக்கப்பட்டு பெரும் அழிவுகள் ஏற்பட்டுத்தப்பட்டன.

மேற்படி நிகழ்வுக்கு பழிதீர்க்கும் வகையில் ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் மீதும் அடாவடித்தனங்கள் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டன. இதன் விளைவாக தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குத் தொழில் நிமித்தம் சென்றிருந்த ஏறாவூர் முஸ்லிம்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். 15.04.1985ல் கொடுவாடு எனுமிடத்தில் செய்யது ஹஸன் ஸாஹிர் மௌலானா (வயது 60) என்பவரையும் அவரது மகனையும் கடுமையாகத் தாக்கி அவர்கள் பயணம் செய்த மோட்டார் சைக்கிளையும் பறித்துக் கொண்டு அவ்விருவரையும் திருப்பியனுப்பினர். அவ்வாறே 16.04.1985 இல் முகம்மது தம்பி பிச்சைக்குட்டி என்பவரை (வயது 45) செங்கலடியில் வைத்துத் தாக்கி அவரது மோட்டார் சைக்கிளைப் பறித்து எரித்தனர். ஏறாவூர் பகுதிக்குள் வந்த தமிழர்களும் முஸ்லிம்களால் தாக்கப்பட்டனர். இவ்வினக் கலவரங்களில் தமிழ் தரப்பினருக்கும் பாதிப்புக்கள் கணிசமாக ஏற்பட்டபோதிலும் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்கள் மிக அதிகமாகும். (இவ்வூர் முஸ்லிம்கள் பொருளாதார ரீதியில் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளான விபரம் 'ஏறாவூரின் விவசாயம்' என்ற தலைப்பில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.)

முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயற் பிரதேசங்களும் அவற்றை அண்டிக் காணப்படுகின்ற முஸ்லிம் கிராமங்களும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு மத்தியில் அமைந்திருப்பதனாலும் முஸ்லிம்களில் பலர் தமது தொழில்களுக்காக தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று வருவதனாலும் முஸ்லிம்களுக்குச் சேதங்களையேற்படுத்துவது தாக்குதல்களை நடாத்தியவர்களுக்கு இலகுவானதாக இருந்தது.

இக் கலவரங்களை நிறுத்துவதற்கு தமிழ்-முஸ்லிம் அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மதப்பெரியார்கள், உயர் அதிகாரிகள் முதலியோரால் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட வெறியுணர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போனது. 16.04.1985 இல் ஏறாவூர் பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் அவர்களால் கூட்டப்பட்ட சமாதான மாநாட்டில் தமிழ்-முஸ்லிம் முக்கியஸ்தர்கள் கலந்துகொண்டு சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் வழிவகைகள் பற்றி ஆராய்ந்தனர். தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பகைமையை மறந்து வன்முறைகளைக் கைவிட்டு ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்று அன்றைய மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் இருதரப்பினராலும் தமிழ்-முஸ்லிம் கிராமங்களில் அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டது. ஆனால், அன்றிரவே கோப்பாவெளிக் கிராமத்தில் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான பல வீடுகள், வயல் வாடிகள், கடைகள், பள்ளிவாசல் என்பவை தமிழர்களால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. உள்ளூர்த் தலைவர்களின் பெரு முயற்சியினால் முஸ்லிம்களின் எதிர்வினைச் செயற்பாடுகள் தடுக்கப்பட்டன.

17.04.1985 காலை மட்டக்களப்பு நகரசபை மண்டபத்தில் அரச அதிபர் திரு.எம்.அந்தோனிமுத்து கிராமிய அபிவிருத்திப் பிரதியமைச்சர் டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை ஆகியோரால் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டுக்கு பதட்டமான சூழ்நிலையிலும் ஏறாவூரிலிருந்து பல முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் சமூகமளித்தனர். இம் மாநாட்டில் எழுந்து நடமாட முடியாத நிலையில் சுகவீனமுற்றிருந்த டாக்டர் அகமட் பரீட் மீராலெவ்வை அவர்கள் வெகு சிரமத்துக்கு மத்தியில் கலந்துகொண்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான இம் மாநாடு நடைபெற்ற அதே நாள் பிற்பகலில் ஏறாவூருக்கு அருகிலுள்ள தளவாய்க் கிராமத்துக்குச் சென்றிருந்த முகம்மது கனிபா வெள்ளத் தம்பி (வயது 30) என்பவரை தமிழர்கள் கடுமையாகத் தாக்கியும் அவமானப்படுத்தியும் அனுப்பியிருந்தனர். இதனைக் கேள்விப்பட்டோர் கொதிப்படைந்த முஸ்லிம்கள் எதிரே தென்பட்ட இரு

தமிழர்களைத் தாக்கியபோது வேறு சில முஸ்லிம்களால் அவ்விரு தமிழர்களும் காப்பாற்றப்பட்டுத் திருப்பியனுப்பப்பட்டனர்.

இச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து ஆரம்பமான முஸ்லிம்களுக்கெதிரான தாக்குதல்கள் ஏறாவூர் 4ம், 5ம் குறிச்சிகளிலிருந்து செங்கலடி, கொடுவாமடு, கூமாச்சோலை, தோடுவில்சோலை, இலுப்படிச்சேனை, கரடியனாறு, ஸூமரப்பாலம், மாவளையாறு, மாவடியோடை, குசலானை, பண்டாரக்கட்டு, புத்தம்புரி, பாலாமடு, வால்கட்டு, தும்பாலஞ்சோலை, திருமங்களாவெட்டை, பொத்தானை, உன்னிச்சை, உறுகாமம், கோப்பாவெளி, கறுவாச்சோலை, புல்லுமலை போன்ற அறுபதிற்கும் அதிகமான வயல் கிராமங்கள் வரை சுமார் 25 மைல் தூரத்திற்குப் பரந்துசென்றது. இந்தச் செய்திகளைக் கேள்விப்பட்ட ஊர்த் தலைவர்கள் வயல் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள முஸ்லிம்களைப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்காக பொலிஸ் பாதுகாப்புடன் 18.04.1985இல் பல லொறிகள், வேன்கள் என்பவற்றில் புறப்பட்டுச் சென்றனர். ஏறாவூரிலிருந்து 4 மைல் தொலைவிலுள்ள கூமாச்சோலை சந்திக்கப்பால் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கு பொலிஸ் மறுத்ததனால் அவர்கள் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பினர். அன்று பிற்பகல் காத்தான்குடி, மட்டக்களப்பு, ஏறாவூர் பற்று தமிழ், முஸ்லிம் பெரியார்கள், பிரமுகர்கள், உதவி அரசு அதிபர் சாம்பசிவம் ஐயர் ஆகியோர் ஏறாவூர் பட்டினசபையில் நடத்திய சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் இன ஐக்கியத்தின் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டு முஸ்லிம்கள் வெள்ளிக்கிழமை ஜும்ஆத் தொழுகையின் பின்னரும் தமிழர்கள் கோயில்களிலும் இவ்விடயத்தை வலியுறுத்தி கலவரங்களைக் கைவிடச் செய்யவேண்டுமெனத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது.

ஆனால், 19.04.1985 காலை வேளையில் வயல் பகுதிகளில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டதாகவும் அவர்களது சகல வீடுகளும் வயல்-வாடிகளும் எரிக்கப்பட்டு அவர்கள் காடுகளில் ஒழிந்து வாழ்வதாகவும் செய்திவந்தது. அன்று காலை தமிழ், முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் அடங்கிய குழுவொன்று கலவரம் ஆரம்பித்த இடத்துக்குச் சென்று சமாதானம் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்ட செய்தியை ஒலிபரப்புச் செய்வதற்காக புறப்பட்டுச் சென்றது. ஆனால், இக்குழு ஏறாவூர் முஸ்லிம் பிரதேசத்திலிருந்து 200 மீற்றர் தொலைவிலுள்ள 4ம் குறிச்சி 'வம்மியடி' என்ற இடத்தில் வைத்து ஒரு குழுவினரால் திருப்பியனுப்பப்பட்டது. இவர்கள் சமாதானம் வேண்டாம் எனக் கோஷமிட்டனர். மீண்டும் இந்தச் சமாதானக் குழு முற்பகல் 10 மணியளவில் புறப்பட்டுச் சென்ற

போதிலும் 5ம் குறிச்சியில் வைத்து தமிழ்க் குழுவினரால் திருப்பியனுப்பப்பட்டது. அதேவேளை ஏறாவூரின் முஸ்லிம் பிரதேச எல்லைப் பகுதிகளில் தமிழர்களின் சில வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன.

இதே நாள் காலையில் ஏறாவூரிலிருந்து 20 மைல் தூரத்திலுள்ள கறுவாச்சோலைக் கிராமத்தில் முஸ்லிம்கள் 8 பேர் வெட்டிக் கொல்லப்பட்ட செய்தி பரவியது. ஏறாவூர் பகுதி கிராம சேவகர் எல்.எச். முகம்மது அவர்களும் மற்றும் சிலரும் சென்று பார்வையிட்ட போது 7 முஸ்லிம்கள் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டு வாய்க்காலில் போடப்பட்டிருந்ததை நேரில் கண்டு திரும்பினர். போதிய வாகன வசதியோ பொலிஸ் பாதுகாப்போ கிடைக்காததால் ஜனாஸாக்களைக் கொண்டுவர முடியவில்லை.

20.04.1985 காலை வயல் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த சகல முஸ்லிம்களையும் ஏறாவூர் நகருக்கு அழைத்துவரும் முயற்சிகளில் கிராமசேவகர் மர்ஹூம் கே.எம். முஸ்தபா அவர்களும் மற்றும் பலரும் முயற்சி செய்தனர். பொலிஸ் பாதுகாப்புடன் பல லொறிகள், உழவு இயந்திரங்கள் என்பவற்றில் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்த ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்களை மூன்று தடவைகளில் அகதிகளாக அழைத்து வந்தனர். ஏறாவூரின் பல பாடசாலைகளில் இவர்கள் தங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டன. கிராம சேவகர் ஜனாப் எல்.எச். முகம்மது அவர்களின் தலைமையில் சென்ற மற்றொரு குழுவினர் கொலைசெய்யப்பட்ட ஏழு ஜனாஸாக்களையும் எடுத்துக் கொண்டு மட்டக்களப்பு அரசு வைத்தியசாலையை அடைந்தனர். வைத்தியசாலையில் வைத்து ஜனாஸாக்களில் இரண்டு சம்மாந்துறைப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுடையவை எனவும் மிகுதி ஐந்தும் ஏறாவூரைச் சேர்ந்தவை எனவும் உறவினர்களால் அடையாளம் காணப்பட்டன. இந்த ஜனாஸாக்கள் ஏறாவூரை நோக்கிக் கொண்டுவரப்படுகையில் ஏறாவூரை அடுத்துள்ள தமிழ்க் கிராமமான ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு எனுமிடத்தில் வைத்து உழவு இயந்திரத்தில் ஜனாஸாக்களைக் கொண்டு வந்தவர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. இதில் இப்பறாகீம் ஜமால்தீன் (வயது 25) எனும் வாலிபர் மரணமானார், மற்றொருவர் படுகாயமுற்றார்.

ஜனாஸாக்களை நல்லடக்கம் செய்வதற்காக பள்ளிவாசலில் கூடியிருந்த நூற்றுக்கணக்கானோர் இந்நிகழ்வால் மிகவும் ஆத்திரமும் ஆவேசமும் அடைந்தனர். இவர்களைச் சமாதானப்படுத்துவது இயலாத

காரியமாயிருந்தது. இதன் விளைவாக ஏறாவூர் ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்புப் பகுதியிலிருந்த தமிழர்களின் பல வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன. ஏறாவூரின் மேற்கு எல்லைப் பகுதியிலும் கலகம் ஏற்பட்டு தமிழ், முஸ்லிம் வீடுகள் எரிக்கப்பட்டதுடன் தமிழ்த் தரப்பிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் 7 முஸ்லிம்கள் படுகாயமுற்றனர்.

கறுவாச்சோலையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட கச்சிமுகம்மது அகமதுமுகைதீன் (வயது 22), கச்சிமுகம்மது அபூபக்கர் (வயது 25), சீனிமுகம்மது அப்துல் கமீது (வயது 20), அலி உதுமாலெவ்வை கயாத்து முகம்மது (வயது 24), அப்துல் மஜீத் நூறுமுகம்மது (வயது 25) ஆகியோரின் ஜனாஸாக்கள் 20.05.1985 இல் காட்டுப் பள்ளியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டன. சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த ஆதம் லெவ்வை அலியார் பாவா (வயது 55), ஆதம் லெவ்வை நிசார் (வயது 13) ஆகியோரின் ஜனாஸாக்கள் 21.05.1985 இல் மட்டக்களப்பு கள்ளியங்காடு மையவாடியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டன.

21.04.1985 இல் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர் செ. இராசதுரை, அரசாங்க அதிபர் எம். அந்தோனிமுத்து ஆகியோர் ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையத்தில் கூட்டிய மாநாட்டில் ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரி ஏ. தியோப்பிளஸ், மேலதிக அரச அதிபர் கே. செல்வரட்ணம், உதவி அரசாங்க அதிபர்கள் மற்றும் தமிழ், முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் கலந்துகொண்டு சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் வழிகள் பற்றி ஆராய்ந்தனர். வன்செயல்கள் இருதரப்பினராலும் கைவிடப்பட வேண்டும் எனும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. இத் தீர்மானத்தின் பின்னர் 22.04.1985இல் ஏறாவூர் 4ம் குறிச்சியில் அமைந்திருந்த தாலூத் - அரிசிக் கடை, லங்கா ஸ்டோர் - சில்லறைக் கடை, காசிம் ஸ்டோர்-புடைவைக் கடை, அப்துல் கபூர் - சில்லறைக் கடை, நியூ கண்டி ஸ்டோர் - சில்லறைக்கடை, கொழும்பு ஹாட்வெயர் - இரும்புக்கடை என்பன தமிழர்களால் உடைக்கப்பட்டு பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியுள்ள பொருட்கள் கொள்ளையிடப்பட்டன. தொடர்ந்து இரண்டு தினங்களாக இவ்வத்துயீறல் சம்பவம் நடைபெற்றது. 24.04.1985இல் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டமை துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவங்கள் என்பனவற்றுடன் மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலைக்குச் செல்வதற்காக ஏறாவூரிலிருந்து சென்ற இரு இளைஞர்கள் தமிழ் வாலிபர்களால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு அவர்களில் ஒருவரான உமர் லெவ்வை அப்துல் றகுமான் (வயது 19) என்பவர் கொலை செய்யப்பட்ட

மற்றவர் வெட்டுக் காயங்களுடன் தப்பியோடி ஏறாவூரை அடைந்தார். பொலிஸ் பாதுகாப்பு வழங்காமையால் கொல்லப்பட்டவரின் ஜனாஸாவை ஏறாவூருக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. இதனைத் தொடர்ந்து ஏறாவூர்ப் பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் காரியாலயத்தில் உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சர் கே.டபிள்யூ. தேவநாயகம் அவர்களால் கூட்டப்பட்ட சமாதான மாநாட்டின் பின்னரும் வன்செயல் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தன.

25.04.1985இல் தனியார் பஸ் ஒன்றில் வந்த சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த பலர் செங்கலடியில் வைத்து கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு ஏறாவூருக்குத் தப்பியோடி வந்தனர். மேலும் மகா ஓயா, உகனை ஆகிய பொலிஸ் நிலையங்களுடன் தொடர்புகொண்ட போது தம்பிட்டி பௌத்த கோயிலில் சுமார் 650 முஸ்லிம்களும் மங்கள ஓயா பௌத்த கோயிலில்; 250 முஸ்லிம்களும் அகதிகளாகத் தஞ்சமடைந்திருக்கும் செய்தியை அறிய முடிந்தது. இவர்களுள் உறுகாமம் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறிய 107 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 343 முஸ்லிம்களும் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து தப்பிச் சென்ற 61 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 289 முஸ்லிம்களும் ஏறாவூருக்கு அகதிகளாக அழைத்துவரப்பட்டனர். ஏனையோர் தமது ஊர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

27.04.1985 இல் உதவிப் பொலிஸ் அத்தியட்சகர் மிஸ்கீன் தலைமையில் அதிரடிப் படையினரின் உதவியுடன் பதுளை வீதியிலிருந்த முஸ்லிம் கிராமங்களைப் பார்வையிடச் சென்ற கிராம சேவகர் எல். எச். முகம்மது அவர்களும் மற்றும் சில பிரமுகர்களும் உன்னிச்சை, இருநூறுவில் ஆகிய கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தபோது அங்கு வாழ்ந்திருந்த 93 முஸ்லிம் குடும்பங்களின் சகல வீடுகளும் அங்கிருந்த பள்ளிவாசல் ஒன்றும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு எரிந்து சாம்பராகிக் காணப்பட்டன. அங்கு கிடந்த சில பிரேதங்கள் வவுணதீவு உதவி அரசாங்க அதிபர் அப்பிரதேச கிராம சேவகர்களின் உதவியுடன் புதைக்கப்பட்டதாக பொதுமக்கள் தகவல் தெரிவித்தனர். அதே தினம் மட்டக்களப்பு பகுதியில் ரோந்து சென்ற அதிரடிப்படையினர் கள்ளியங்காடு எனுமிடத்தில் ஒரு பிரேதத்தைக் கண்டெடுத்தனர். 60 வயது மதிக்கத்தக்க அந்த நபர் யாரென அடையாளம் காணப்பட முடியாமல் முஸ்லிம்களால் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். 28.04.1985 இல் உன்னிச்சை, இருநூறுவில் கிராமங்களுக்குச் சென்ற பொலிசார் அங்கு புதைக்கப்பட்டிருந்த பிரேதமொன்றை எடுத்து பரிசோதனை செய்த பின் உரிய

முறையில் அது நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. இது வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்ட மீராசாய்வு முஸ்தகீம் (வயது 19) என்பவரின் உடல் என அடையாளம் காணப்பட்டது. இத் தினத்தில் ஏறாவூர் அகதி முகாம் களுக்கு 42 முஸ்லிம் அகதிகள் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் கறுவாச் சோலைப் படுகொலையிலிருந்து தப்பியோடி 18.04.1985ல் மங்கள ஓயா பௌத்த விகாரையில் தஞ்சமடைந்து அங்கிருந்து 24.04.1985ல் சம்மாந் துறைக்கும் 26.04.1985ல் காத்தான்குடிக்கும் சென்று 28.04.1985 மாலையே நேரத்தில் ஏறாவூரை வந்தடைந்தனர்.

இனவன்செயல் நடவடிக்கைகள் 1990

1985இல் ஏற்பட்ட மோசமான இனக்கலவரத்தின் அழிவுகளிலிருந்து முஸ்லிம்கள் இயல்பு நிலையை அடைந்துகொள்ளும் முன்னரே 1990ல் மற்றுமொரு மோசமான இனவொழிப்பு நடவடிக்கையைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இதுவரை காலமும் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் இளைஞர்கள் பலர் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டக் குழுக்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டு வந்தனர். ஆனால், 1990ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்திருந்த இளைஞர்களின் உயிர்களுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

1990ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் ஏறாவூரிலுள்ள முஸ்லிம்களின் வர்த்தக நிலையங்கள், வங்கி, வாசிகசாலை என்பன பட்டப் பகலில் கொள்ளையிடப்பட்டன. முஸ்லிம்கள் பீதியின் மத்தியில் உயிர்வாழும் நிலை தோன்றியது. ஏறாவூரின் கல்விமாண்கள், முக்கிய பிரமுகர்கள் எனக்கருதப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் தமது உயிருக்கு உத்தரவாதமற்ற நிலையில் ஏறாவூரில் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதிபர் யூ. எல். தாலுத், அல்ஹாஜ் யூ. அலிமுகம்மது. அல்ஹாஜ் எம். எல். ஏ. கபூர் முதலியோர் கடத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொலைசெய்யப்பட்டனர்.

12.08.1990இல் இடம்பெற்ற சம்பவம், வன்செயல்கள் அனைத்திலும் படுமோசமான பாதகச் செயலாக அமைந்தது. தமது வீடுகளில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள், சிறுவர், முதியோர், இளைஞர் என்ற எவ்வித பாகுபாடுமின்றி நள்ளிரவில் 121 பேர் கொலை செய்யப் பட்டனர். இவர்களில் சிலர் துப்பாக்கிகளால் சுடப்பட்டும் மற்றும் சிலர் கூரான ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டும் கொலைசெய்யப்பட்டனர். இப் போராட்டக் குழுவில் அதுவரை இணைந்திருந்த முஸ்லிம் இளைஞர்களுக்கு என்ன நிகழ்ந்தது என்பது தெரியவில்லை.

இதன் பின்னர் எல்லைப் புறங்களில் வாழ்ந்த பல்லாயிரக் கணக்கான முஸ்லிம்கள் தமது இருப்பிடங்களை விட்டு ஊரின் நடுப்பகுதி களில் உள்ள பாடசாலைகளிலும் பொதுக் கட்டடங்களிலும் தஞ்சமடைந்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து ஏறாவூரின் பாதுகாப்பு அரசு படையினரால் பலப்படுத்தப்பட்டது. ஏறாவூரைச் சூழ காவலரண்கள் அமைக்கப் பட்டன.

இந் நடவடிக்கையின் பின்னால் இதுவரை காலமும் முஸ்லிம்களால் செய்கை பண்ணப்பட்டுவந்த அவர்களுக்குச் சொந்தமான 22,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட விவசாய நிலங்கள் மீண்டும் முஸ்லிம்களால் செய்கைக்குப்படுத்தப்பட முடியாமல் போனது. அந் நிலங்களுக்குச் சென்றுவர புலிகளால் முஸ்லிம்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. பதுளை வீதியில் தமிழ்க் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் அமைந்திருந்த முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய குடியேற்றக் கிராமங்கள் முற்றாகக் கைவிடப்பட வேண்டிய நிலையை அடைந்தன. (பயங்கரவாதத்தால் கைவிடப்பட்ட இந்நிலங்கள் பற்றிய விரிவான அம்சங்கள் பொருளா தாரத்துறையில் 'விவசாயம்' எனும் தலைப்பின் கீழ் இடம்பெற்று உள்ளன.)

1990இல் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வத்துமீறல் நடவடிக்கைகளால் சகல துறைகளிலும் முஸ்லிம்கள் பாதிக்கப்பட்ட துடன் அவர்களது வாழ்க்கை முறையையும் இது பெருமளவில் மாற்றியமைத்ததை அவதானிக்கலாம். தமது ஜீவனோபாயத்துக்காக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டோர் வர்த்தகத் துறையில் நாட்டங் கொள்ளலா யினர். தமது பிள்ளைகளுக்கு அழியாச் செல்வமான கல்விச் செல்வத்தை ஊட்டவேண்டுமென்ற கருத்து அவர்களிடம் ஏற்பட்டது. வன்முறை களால் பாதிப்புக்குள்ளான குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பல இளைஞர்கள் இலங்கையின் பாதுகாப்புப் படைகளிலும் ஊர்காவற் படையிலும் இணைந்தனர். அநேகமான இளைஞர், யுவதிகள் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புக்களை நாடிச் சென்றனர்.

இக்காரணங்களால் 1990 க்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் ஏறாவூரின் கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் பெரும் மாற்றமொன்று ஏற்பட்ட தனைத் தெளிவாக அவதானிக்க முடியும். வர்த்தகத் துறையில் மாத்திர மன்றி உயர்தொழில் வாய்ப்புக்களிலும் முஸ்லிம்களுக்கு ஈடுபாடு அதிகரித்ததை இக்காலப் பகுதியில் அவதானிக்கலாம்.

தொகுப்பு : மர்ஹூம் T.L.M. உசனார்

சுனாமி கடல் அலையும், ஏறாவூரில் அதன் தாக்கமும்

2004.12.26 ஞாயிறு காலை சுமார் 8.45 மணியளவில் தென்னாசிய நாடுகளையும் குறிப்பாக இலங்கையின் தெற்கு, கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகளையும் ஆட்கொண்டு பேரழிவுக்குள்ளாக்கிய சுனாமி கடற் பேரலையின் தாக்கம் ஏறாவூரைக் குறிப்பிட்டுச் சுட்டவேண்டிய அளவுக்குப் பாதிக்கவில்லை. எனினும், அலையின் வேகம் அதிகரித்து வழமையைவிடக் கூடுதலாகக் கரையோரங்களை ஆக்கிரமித்து சுமார் 200 மீற்றர் வரை வேகமாய் வந்ததால் மக்கள் பீதியுற்று ஊரே அச்சத்தில் உறைந்திருந்தது. ஒரேயொரு மனித உயிரிழப்பு இவ்வூரைச் சேர்ந்த ஜனாப் வெள்ளைத்தம்பி - முகமது சுல்தான் (மரணப்பதிவு இல: 5463 - ஓட்டமாவடி பிரதேச செயலகப் பிரிவு) என்பவருக்கு நிகழ்ந்துள்ளது. வியாபார நிமித்தம் கல்குடா கடற்கரைக்குச் சென்ற போதே இது நிகழ்ந்தது.

எனினும், கிழக்கு மாகாணத்தின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் பாரிய மனித உயிரிழப்புகளுக்கும், வீடுகள், சொத்துக்களின் பாதிப்புக்கும் காரணமாய் அமைந்த இப்பேரலையின் பிரவேசத்தால் பாதிப்படைந்த பகுதி மக்களுக்குத் தேவைப்பட்ட உடனடி நிவாரணங்களை வழங்குவதிலும் இறந்த உடல்களை மீட்கும் பணியிலும் இவ்வூரைச் சேர்ந்த சமூகநல இயக்கங்களும், தனி நபர்களும் இராப் பகலாய்ப் பாடுபட்டமை குறிப்பிடக் கூடிய அம்சமாகும்.

அனர்த்தத்தின் பின் முச்சக்கர வண்டியில் பொருத்தப்பட்ட ஒலி பெருக்கி மூலமும், பள்ளிவாயல்களின் ஒலிபெருக்கிகளிலும்

பாதிப்புற்றோருக்கான நிவாரணம் மூன்று நாட்களாகப் பொது மக்களிடம் கோரப்பட்ட காரணத்தால் மக்கள் அரிசி, பால் மா, தேங்காய், பாய், தலையணை, உடைகள் என்று அள்ளி வழங்கத் தொடங்கினர். இவ்வூரில் சேகரிக்கப்பட்ட மேற்படி பொருட்கள் லொறிகள் மூலம் காத்தான்குடி, மட்டக்களப்பு, வந்தாறுமலை, மருதமுனை, கல்முனை, சாய்ந்தமருது, நிந்தலூர், மூதூர், பாலமுனை போன்ற பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டு அகதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன.

சுனாமிப் பேரழிவையடுத்து சுமார் ஒரு வாரத்தின் பின் இவ்வூரிலும் சுனாமி அனர்த்தப் பகுதிகளிலும் பெய்த கடும் மழையால் ஊரை வெள்ளம் ஆட்கொண்டது. தாழ்ந்த பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் பொதுக் கட்டடங்களில் அகதிகளாகத் தஞ்சமடைந்திருந்தமை குறிப்பிடக் கூடிய அம்சமாகும்.

விடியலுக்காக.....

அன்று -

ஞாயிறு புலர்ந்த

ஞாயிறு காலை

2004.12.26

சுமெத்ராவில்

குல்கொண்டு சுழன்றடித்த

சுனாமி,

சிறீலங்கச் சிறு தீவையும் நோக்கிச்

சீறிச் சினந் தெழுந்தது!

மானுடத்தைக்

கீறிக் கிழித்துச் சீரழித்த அந்தத்

துயர நினைவில்

துவண்டவர்களாக -----

மறைந்த ஆத்மாக்களின்

மறுமைப் பசுமையினையும்,

அகதிகளாக,

அபலைகளாக,

அநாதைகளாக,

விதவைகளாக.....

விசாரத்தில் விம்மிக் கொண்டிருப்போரின்
விடியலினையும் வேண்டி,
விழிமழையில் தோய்ந்தவண்ணம்
இறைவனிடம்
இருகரங்கள் ஏந்தும் -

தொகுப்பு : எஸ்.எச்.அஹ்மட் லெப்பை

ஏறாவூர் வரலாற்று
ஆய்வு மையம்

தேசிய மட்டத்தில் கௌரவிக்கப்பட்டோர்

இவ்வூரைச் சேர்ந்த சிலர் தேசிய மட்டத்தில் பட்டங்கள் சூட்டப்
பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுள்,

1. மர்ஹூம் எம்.எம். சாலி (புரட்சிக் கமால்)
 2. ஜனாப் எஸ்.எம். மீரா முகைதீன் J.P
 3. ஜனாப் ஜே.எம். முஸ்தபா J.P
 4. அல்ஹாஜ் சீ. அப்தல் ஹமீத் (யூசுப் முஅத்தின்)
 5. ஜனாப் எஸ்.எம்.எம். அமீன் (சட்டத்தரணி)
 6. ஜனாப் ஏ. ஜஃபர் ஹுஸைன் (விரிவுரையாளர்)
 7. ஜனாப். வீ. அமிர்தீன் (விரிவுரையாளர்)
 8. திரு. எஸ். தெய்வநாயகம் M.A.
 9. ஜனாப் எஸ்.எச். அபூ ஹனிபா (பிரதித் தவிசாளர்)
 10. எஸ்.ஏ. ஜலால்தீன் (பிரதித் தவிசாளர்)
1. மர்ஹூம் எம்.எம். சாலி (புரட்சிக் கமால்)

தலைசிறந்த கவிஞராகவும், பேச்சாளராகவும், புத்திஜீவியாகவும் விளங்கிய இவரை கௌரவித்து 1992ல் 'வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம்' என்ற நிகழ்வில் கொழும்பில் இவருக்கு முன்னாள் முஸ்லிம் கலாசார அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் (பா.உ) அவர்களால் "சம்சுஷ் ஷாஅறர்" என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டு பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டு பொற்கிழியும் அளிக்கப்பட்டது. (இவர் பற்றிய முழுமையான விபரம் இலக்கியப்பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.)

2. ஜனாப் எஸ்.எம். மீரா முகைதீன் J.P.

ஏறாவூர் 3 காட்டுப்பள்ளி வீதியைச் சேர்ந்த இளைப்பாறிய பாடசாலை அதிபரான இவரின் சமூகத் தொண்டுக்காகவும் சமாதான நடவடிக்கைகளிலும் மார்க்க விழுமியங்களிலும் தீவிர சிரத்தையுடன் உழைப்பதற்காகவும் ஸ்ரீலங்கா காதி நீதிபதிகள் சங்கத்தின் பத்தாவது தேசிய மாநாட்டில் 'தேசகீர்த்தி' எனும் பட்டத்துடன் பொற்பதக்கம், விருது ஆகியன வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டது.

3. ஜனாப் ஜே.எம். முஸ்தபா J.P

முன்னாள் ஆசிரியரான இவருக்கு அகில இன நல்லுறவு ஒன்றியம் 01.09.2002ல் 'சமூகத் திலகம்' என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவராக, பிரதேச செயலகக் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களின் சம்மேளனத் தவிசாளராக, கூட்டுறவுச் சங்கப் பணிப் பாளர்சபை உறுப்பினராக, பள்ளிவாசல் சம்மேளன உறுப்பினராக, அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணியின் மட்டக்களப்புத் தொகுதி அமைப்பாளராக ... என்று பதவிகளை வகித்தவர்.

4. அல்ஹாஜ் சீ. அப்தல் ஹமீத் (யூசுப் முஅத்தின்)

சுமார் 38 வருடங்கள் ஏறாவூர் ஓட்டுப்பள்ளிவாயலின் (முகைதீன் ஜும் ஆமஸ்ஜித்) முஅத்தினாகக் கடமைபுரிந்த இவருக்கு 1997ல் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சினால் நடாத்தப்பட்ட தேசிய மீலாத் விழாவின் போது ஈபிலாலின் வாரிசுடு என்ற பட்டமும், பொன்னாடையும் ரூபா 10000 கொண்ட பொற்கிழியும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது.

1926ல் ஏறாவூரில் பிறந்த இவர் ஒரு சிறந்த சமையற்கலை விற்பன்னராக விளங்கினார். புனித மக்காவுக்கு 'ஹஜ்' கடமையை நிறைவேற்றச் சென்ற ஹாஜிகளுக்குச் சமையற்காரராகச் சென்று புகழ் பூத்த இவர் ஜனாஸாக் கடமைகளை அப்பழுக்கற்று நிறைவேற்றுவதில் கைதேர்ந்த வராகவும் விளங்கினார்.

5. ஜனாப் எஸ்.எம்.எம். அமீன் (சட்டத்தரணி)

ஏறாவூரின் முதல் சட்டத்தரணியாக விளங்கும் ஜனாப் எஸ். எம்.எம். பஸீரின் சகோதரரான இவர் தனது சட்டக்கல்லூரி நாட்களில் மிகச் சிறந்த மாணவராக விளங்கியுள்ளார். 1996.10.04 ல் சட்டக் கல்லூரியில் தனது மூன்றாண்டு காலக் கற்கைநெறியின் போது சகல பாடங்களிலும் முதன்மை பெற்றுவிளங்கியமையால் பிரதம நீதியரசர் சரத் என். சில்வா அவர்களால் Austin cooray

Memorial gold medal என்ற பொற்பதக்கம் சூட்டப்பட்டு கௌரவிக்கப் பட்டார்.

1994ல் இடைநிலைத் தேர்வில் சட்டக்கல்லூரியில் சகல மொழிமூல மாணவரிடையே அதிகூடிய சராசரி புள்ளிகளைப் பெற்றதால் சட்டக் கல்லூரி அதிபர் திரு. எச். ஜே. எப். சில்வா அவர்களினால் தங்கப் பதக்கம் அணிவிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்.

1994 ல் கடப்பாட்டுச் சட்டத்துறையில் அதிகூடிய புள்ளிகளைப் பெற்றதால் புலமைப் பரிசில் பெற்றார்.

சட்டக் கல்லூரியில் வருடாந்தம் நிகழ்ந்து வந்த சட்டக்கல்லூரி தமிழ் மன்றத்தினால் நிகழ்த்தப்பட்ட திருச்செல்வம், அமிர்தலிங்கம், செல்வநாயகம்.... ரூபகார்த்த புலமைப் பரிசில்களையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

6. ஜனாப் ஏ. ஜஃபர் ஹுசைன் M.A.

1991ல் இடம் பெற்ற க.பொ.த (உ.த) பரீட்சை பெறுபேறுகளில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அதிசிறந்த சித்தியை கலைத் துறையில் பெற்றதனால் 1992 பெப்ரவரி 22ல் அன்றைய மேதகு ஜனாதிபதி திரு. ஆர். பிரேமதாச அவர்களால் ஜனாதிபதி மானிகையில் நிகழ்த்தப்பட்ட நிகழ்வில் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

7. ஜனாப் வி. அமீர்தீன் (விரிவுரையாளர்)

பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஸ்ட அரசியல் விஞ்ஞான விரிவுரையாளரான இவர், மேற்படி பல்கலைக் கழகத்தில் 1990 அரசியல் விஞ்ஞானத்தில் முன்நிலை (Batch top) பெற்றமைக்காக C.L. Wikramasinghe Memorial Award பெற்றார்.

தற்போது இந்தியாவின் புது டில்லி, ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் 2002 தொடக்கம் தெற்காசிய பிரிவில் Phd பட்டத்

திற்காகக் கற்கை நெறியை மேற்கொண்டு தற்போது பூர்த்தி செய்துள்ளார். இவர் பற்றிய மேலதிக விபரத்தை வாசகர்கள் இலக்கிய பகுதியில் காணலாம்.

8. திரு. சீனித்தம்பி தெய்வநாயகம் M.A

1994 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 28ம் திகதி கலசம் சஞ்சிகை நிறுவனத்தால் கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்ற வைபவத்தில் சோதிடமாமணி எனும் விருது வழங்கப் பட்டது. இவர் தற்போது இந்து கலாசார திணைக்களத்தில் பணிப்பாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார்.

9. ஜனாப் எஸ்.எச். அபூ ஹனீபா ஜே.பி

ஏறாவூர் 6 ஐச் சேர்ந்த ஜனாப் எஸ்.எச். அபூ ஹனீபா அவர்கள் தன் சுய முயற்சியால் முன்னேறியோருள் ஒருவர். இளமை தொடர்பு பொதுப்பணிகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த இவரின் பல பங்களிப்புகள் பகிரங்கப்படுத்தப்படாதவை என்பது சிலருக்கு மட்டுமே தெரிந்த விடயமாகும். இவரின் அறப்பணிகள் பலர் அறிந்த பகிரங்க அரங்கேற்ற நிகழ்வுகளாக காலவோட்டத்தில் அம்பலமாயின.

04.11.54ல் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த மர்ஹூம் சாஹூல் ஹமீத் கதீஜா உம்மா தம்பதியினரின் நான்காவது புதல்வராகப் பிறந்த இவரின் ஆரம்பக் கல்வி மட்/அரபா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்து மட்/வந்தாறுமூலை மத்திய கல்லூரியில் நிறைவு பெற்றது. இவர் தொழில் முயற்சியில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டுழைத்த அதே வேளை பொதுப் பணியிலும் கவனத்தைத் திருப்பி சமூக எழுச்சிக்கு தன் பங்களிப்பை நல்கி வருகிறார்.

ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபையின் பிரதித்தவிசாளராக இருந்துள்ளார். ஏறாவூர் வர்த்தக சங்கத் தலைவராக விளங்கும் இவரின் பொதுப் பணியைப் பாராட்டி அகில இலங்கை முஸ்லிம் ஜனாஸா நலன்புரிச் சங்கத்தினரால் பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடாத்தப்பட்ட 2005 விருதளித்தல் நிகழ்வில் சமூக சேவையாளருக்கான விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந் நிகழ்வு 04.06.2005 ல் தேசிய மட்டத்தில் நடந்தேறியது.

10. ஜனாப் எஸ்.ஏ. ஜலால்தீன் ஜே.பி.

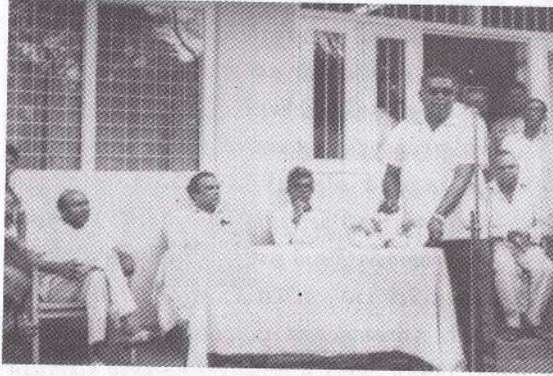
ஜனாப் ஜனாபா சலைமா லெப்பை, மீரா நாச்சி தம்பதியரின் அருந்தவப் புதல்வராக 1957.09.22ல் ஏறாவூரில் பிறந்த ஜனாப் எஸ்.ஏ. ஜலால்தீன் தனது பள்ளிப் பருவத்திலேயே துள்ளித் திரியும் இளம் கன்றாட்டம் பாடசாலையின் சகல வித நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தவராவர். ஏறாவூர் அலிகார் தேசிய பாடசாலையில் பழைய மாணவரான இவர் தனது கல்வியை நிறைவு செய்தபின் பலதரப்பட்ட சமுதாய எழுச்சிப்

பணிகளில் காலான்றி நின்றவர். தன்னாலான முழுப்பங்களிப்பையும் சமூக நலன் கருதி நல்கியவர். 1990ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபையின் பிரதித் தவிசாளராகவிருந்து இன மத பேதமற்ற பொதுப்பணியாற்றியவர்.

1990ல் ஏற்பட்ட இனப்படுகொலைகளின் போது புலம்பெயர்ந்த மக்களை இவ்வூரின் புற நகரப் பகுதிகளான மீராகேணி,சதாம் ஹுஸைன் கிராமம், மிச் நகர், ஐயங்கேணி ஆகிய பிரதேசங்களில் மீளக் குடியமர்த்தும் பணியில் இரவு பகலாக உழைத்தவர்.

திடீர் மரண விசாரணை அதிகாரியாகவும், ஆற்றங்கரை மொஹிதீன் ஜும்ஆ பள்ளிவாயல் பிரதான நம்பிக்கையாளராகவும், பலதரப்பட்ட சமூக நல நிறுவனங்களின் தலைவராகவும் கடமையாற்றிய இவரின் அருந்தொண்டைப் பாராட்டி 01.05.1994ல் தேசிய மட்டத்தில் சர்வோதய அமைப்பு இவருக்கு சமூக விழி என்னும் பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தது.

வரலாற்றில் சில நினைவுகள்

ஏறாவூர் மக்கள் வங்கிக் கிளை திறப்பு விழாவின் போது அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சீ. ஏ. றஹ்மான் உரையாற்றுகிறார். அப்போதைய தபால் அமைச்சர் திரு. செல்லையா குமாரகுரியார், ஏறாவூர் பற்று டி.ஆர்.ஓ. திரு. சொர்ண வடிவேல் ஆகியோர் அமர்ந்துள்ளனர்.

காலஞ்சென்ற இலங்கை ஜனாதிபதி திரு. ஆர்.பிரேமதாஸ ஏறாவூருக்கு வருகை தந்த போது

1977ல் திரு. காமினி திலாநாயக்க ஏறாவூருக்கு வருகை தந்த போது

ஏறாவூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் எரிபொருள் நிரப்பு நிலைய திறப்பு விழாவின் போது முன்னாள் அமைச்சர்களான அல்ஹாஜ் ஏ.ஆர்.எம். மன்கூர், அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் லத்தீப் சின்னலெப்பை, மகூர் மௌலானா, எம்.ஏ.சி.ஏ.றஹ்மான் ஆகியோர் அமர்ந்துள்ளனர்.

இலங்கையின் முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு. ஜே.ஆர். ஜயவர்தன ஏறாவூருக்கு வருகை தந்த போது. அருகில் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் அஹமட் பரீத் மீராலெப்பை காணப்படுகின்றார்.

ஏறாவூர் பஸ் டிப்போ திறப்பு வைபவத்திற் காக வருகை தந்த போக்குவரத்து அமைச்சர் திரு.உபாலி பியசோமவுடன் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் அலி ஸாஹிர் மௌலானா காணப்படுகின்றார்.

ஏறாவூர் கூட்டுறவு கிராமிய வங்கி அலுவலகத் திறப்பு விழாவின் போது முன்னாள் தகவல் ஒலிபரப்புப் பிரதியமைச்சரும், மூதூர் முதல்வருமான மர்ஹும் ஏ.எஸ். அப்துல் மஜீத், மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் திரு. செல்வரத்தினம், கூட்டுறவுசங்கத் தலைவர் அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. றஹ்மான், அல்ஹாஜ் வை.எம்.எம்.ஏ. காதர் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

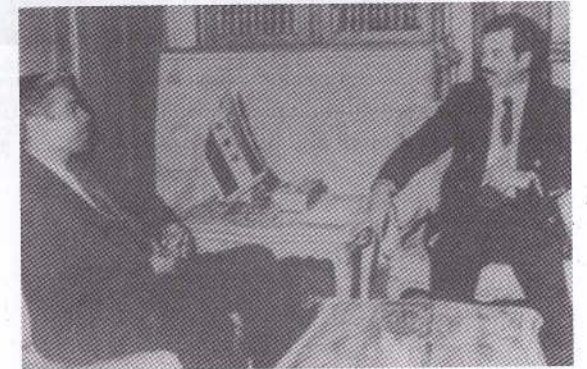
ஏறாவூர் புதிய தபால் நிலைய திறப்பு விழாவின் போது, அப்போதைய தபால் தொலைத் தொடர்புகள் பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் திறந்து வைக்க அருகில் மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் திரு. மௌனகுருசாமி, மட்டக்களப்பு தபால் மாஅதிபர் திரு. ஏ.கே. பாலசுப்ரமணியம் ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலாளர் திரு. கே. விமலநாதன் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

தேசிய மீலாத் விழாவை முன்னிட்டு ஏறாவூர் முதலாம் குறிச்சி முறைதீன் ஜம்ஆ பள்ளிவாசலுக்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவில் அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ரவூப் ஹக்கீம் உரையாற்றுகின்றார்.

ஏறாவூர் கட்டடப் பொருட்கள் கூட்டுத்தாபனக் கிளைத் திறப்பு விழாவின் போது அமைச்சர் ஆறுமுகம் தொண்டமானுடன் பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாவூத்.

ஏறாவூர் சதாம் ஹுசைன் கிராமம் அமைப்பது சம்பந்தமாக கிராமிய அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சராயிருந்த மர்ஹும் பரீத் மீரா லெப்பை அவர்கள் ஈராக் நாட்டுக்கு விஜயம் செய்த போது ஈராக்கிய ஜனாதிபதி சதாம் ஹுசைனுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்துகையில்

ஏறாவூர் புகையிலை உற்பத்தியாளருக்கான காணிப்பிரச்சினையை சுமுகமாக தீர்த்து வைத்தமைக்காக வழங்கப்பட்ட வரவேற்பு வைபவத்தில் அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம்.எச். முஹம்மத், பிரதியமைச்சர் பரீத் மீரா லெப்பை, அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. றஹ்மான் ஆகியோர் மேடையில் வீற்றிருக்கின்றனர்.

06.10.2000ல் நடைபெற்ற ஏறாவூர் அஹமட் பரீத் கலாசார மண்டப திறப்பு விழாவின் போது அப்போதைய வீடமைப்புப் பிரதியமைச்சர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாவூத், ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலாளர் திரு. கே. விமலநாதன் ஆகியோர் நாடாலை வெட்டி திறந்து வைக்கின்றனர்.

ஏறாவூர் மாவட்ட வைத்தியசாலைக்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவின் போது சுகாதார அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். பவுளி பிரதி சுகாதார அமைச்சர் திருமதி பவித்திரா வன்னியாராச்சி, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ. எம். ஹிஸ்புல்லாஹ், அல்ஹாஜ் செய்யிதலி ஸாஹிர் மௌலானா ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

உலக ஷாதுலிய்யா தரீக்காவின் ஆன்மீகத் தலைவர் சங்கைக்குரிய முஹம்மத் அஜ்வாத் இப்ராஹீம் அல்பாளி அல்மக்கி அஷ்ஷாதுலி அவர்கள் ஏறாவூரிலுள்ள அஸ்ஸாவியதுல் பாஸிய்யதுஷ் ஷாதுலிய்யாவிற்கு 13.01.2004ல் விஜயம் செய்த போது

ஏறாவூர் பிரதான வீதியருகில் அமைந்துள்ள ஏறாவூர் ப.நோ.கூ.ச. சமாசக் கட்டடத்தில் ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகத்தை திறந்து வைத்த பின் ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலைய வளவில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம்.ஹிஸ்புல்லாஹ் உரையாற்றுகிறார். மேடையில் மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர் திரு. மௌனகுருசாமி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் ரிஸ்வி சின்ன லெப்பை அமைச்சர் ஜோன் அமரதுங்க ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலாளர் திரு.கே. விமலநாதன், அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ.ஆர்.எம். மன்சூர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் பஷீர் சேகுதாவூத் ஆகியோர் அமர்ந்துள்ளனர்.

ஏறாவூர் நகர பிரதேச சபை புனர்நிர்மாண பணிக்காக நிதி கையளிப்பு வைபவம் அமைச்சர்கள் திரு தயாரடண, அல்ஹாஜ் இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கார் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ், எஸ்.ஏ.ஜலால்தீன் (பிரதித் தவிசாளர்) ஆகியோர் பிரசன்னமாயுள்ளனர்.

ஏறாவூர் மஆனிமுல் முஸ்தபா அராபிக் கலாசாலையில் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழா 05.09.2004 ல் நடைபெற்றபோது வருகை தந்த மௌலானா மௌலவி அல்ஹாஜ் முஹம்மது அலி சைபுத்தீன் ஆலிம் சூபி பாக்கவி றஹ்மானி அவர்களும், மௌலானா மௌலவி பி.ஏ. சைபுத்தீன் தங்கள் ஆலிம் அல்காமில் காதிரி அல்ஹஸனி அந்தரீய்யி அவர்களும் அமர்ந்துள்ளனர்:

ஏறாவூர் விவசாயிகளுக்கு ரிதீதென்ன குடியேற்றக் கிராமத்தில் காணி பெற்றுக் கொள்வதற்கான பத்திரத்தினை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹூம் ரிஸ்வி சின்னலெப்பை கையளிக்கின்றார்.

மர்ஹும் யூ.வீ. மீராலெப்பை அவர்கள் முகாந்திரப் பட்டம் பெற்றமைக்காக வரவேற்பளிக்கப்பட்ட போது..

அமர்ந்திருப்போர் இடமிருந்து வலம் :

மர்ஹும் முஹம்மது காலிம் (மெம்பர்), மர்ஹும் ஐ.எல்.எம். இஸ்மாயில் ஆலிம், திரு. வீ. நல்லையா (முன்னாள் அமைச்சர்) மர்ஹும் யூ.வீ. மீராலெப்பை முஹாந்திரம், மர்ஹும் சீனித்தம்பிப் போடியார்.

ஏறாவூரில் மின் விநியோகத்திற்கான பவர் ஹவுஸ் திறப்பு வைபவத்தின் போது ..

அமர்ந்திருப்போர் இடமிருந்து வலம் :

திரு. ராசையா, திரு. கணபதிப்பிள்ளை, திரு.என். சுப்ரமணியம்

ஜனாப் ஏ.கே. மஹ்முது லெப்பை, ஜனாப் யூ.வி. மீராலெப்பை முகாந்திரம், ஜனாப் சீனித்தம்பிப் போடியார்.

ஏறாவூருக்கு சேர். ராஸிக் பரீத் வருகை தந்த போது அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு நிகழ்ச்சியின் போது

நிற்பவர்கள் : எஸ்.எஸ். முஹம்மத், ஏ.கே. மஹ்முது லெப்பை, சேர் ராஸிக் பரீத், எம்.ஏ.சீ.ஏ.ஹம்மான்

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மர்ஹும் அஹமட் பரீத் மீராலெப்பை அவர்களின் ஜனாஸாவை பார்வையிட சபாநாயகர் பாக்கிர் மாக்கார், கே.டபிள்யூ. தேவநாயகம், எம்.ஈ.எச். மஹ்ரூப், ஏ.ஆர்.எம்.மன்சூர் வருகை தந்த போது

DRO ஷக்கர் அவர்களுக்கு ஏறாவூர் வர்த்தகர்களால் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு...

முன்வரிசையில் இடமிருந்து வலமாக :

அல்ஹாஜ் முஹம்மது காஸிம் (வர்த்தக சங்கத் தலைவர்), திரு. எஸ். தம்பிராஜா திடீர் விசாரணை அதிகாரி, ஜனாப் ஷக்கர் (DRO), அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ. நஹ்மான் (சேர்மன்), திரு. கணபதிப்பிள்ளை, ஜனாப் ஏ.கே. மஹ்முது லெப்பை (ஜே.பி)

பின்வரிசையில் இடமிருந்து வலம் :

ஜனாப் முஹம்மது ஷரீப் (காத்தான்குடி), ஜனாப் அலியார் (நிந்தவூர்) அலி சாய்வு (காத்தான்குடி)

ஏறாவூர் பல. நோ.கூ.ச. கிளை 5 நிர்வாக சபை பதவியேற்ற போது எடுத்தபடம்

அமர்ந்திருப்போர் இடமிருந்து வலம் :

எஸ்.எச். அஹமது லெப்பை(தாஹிர்) மர்ஹூம் சீனிமுஹம்மது வட்டவிதானை, மர்ஹூம் முஸ்தபா, திரு வைரமுத்து வட்டவிதானை, மர்ஹூம் எம்.ஐ.ஏ.றஸாக் (ஆசிரியர்)

பின்வரிசையில் இடமிருந்து வலமாக :

மர்ஹூம் ஒமர் இளையவர், ஜனாப் எஸ்.எம். மீரா மொஹிதீன், அப்துஹிர் (மனேஜர்) ஜனாப் எஸ். அப்பாஸ், இஸ்மாயில், இரத்தின சிங்கம், ரி. உதுமா லெப்பை (மனேஜர்)

ஏறாவூர் மக்கள் வங்கி திறப்பு விழாவின் போது எடுக்கப்பட்ட படம்

மர்ஹூம் உலுவார் அப்பா, மர்ஹூம் அ.உமர் லெப்பை (அ.உ) மர்ஹூம் எஸ்.மீர்ஸா முதலாளி, அல்ஹாஜ் றஸாக் போடியார், மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் ஸாஹிர் மௌலானா, அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.சி.ஏ.நஹ்மான் (சேர்மன்) எம். நூர்தீன், முஹம்மது காஸிம்.

அமைச்சர் பேரியல் அஷ்ரஹ்
ஏறாவூருக்கு வருகைதந்த
போது வழங்கப்பட்ட
வரவேற்பில்.
அருகில் அல்ஹாஜ் பஷீர்
சேகுதாவூத், அல்ஹாஜ்
எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லா,
அல்ஹாஜ் அல்ஹாபிஸ்,
நஸீர் அஹமட் ஆகியோர்
காணப்படுகின்றனர்.

ஏறாவூருக்கு ஜிப்ரி தங்கள்
மௌலானா அவர்கள்
விஜயம் செய்த போது
அவர்கள் ஆற்றும்
உரையை மர்ஹூம்
ஐ.எல்.எம்.இஸ்மாயில்
ஆலிம் மொழி பெயர்ப்பு
செய்கின்றார்கள்.

1971ல் ஜனாப் எம்.ஏ.சி.ஏ. றஹ்மான் ஜே.பி. அவர்கள் ஏறாவூர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்க தலைமைப் பதவியை ஏற்றபோது முன்னாள் தலைவர் திரு. ராஜரட்ணம் அவர்களுடனும், கூட்டுறவு ஊழியர்களுடனும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படம்

தமிழ் நூலைப் பின்பு
மாநகர நூலைச் சேனை
பாழிப்பணம்:

பின்னிணைப்பு

ஏறாவூர் வரலாறு

ஏறாவூர் வாழ் முஸ்லிம் மொத மக்களே
அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்

ஏறாவூரின் வரலாற்றை நூலுருவாக்கும் முயற்சியில் ஆர்வலர்களும், அபிமானிகளும் ஒருங்கிணைந்து செயற்படுகின்றனர். இம் முயற்சியை நிறைவுபடுத்தவதற்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பையும், பேராதாவையும் வேண்டுகின்றோம். அதற்கு இவ்வூர் சம்பந்தமாக உங்களிடமுள்ள

- ❁ பழைய ஆவணங்கள், பொருட்கள்
- ❁ பழைய காணி உறுதிகள்
- ❁ புகைப் படங்கள்
- ❁ துண்டுப் பிரசுரங்கள்
- ❁ தகவல்கள்

மற்றும் தேவையானவற்றை கூடிய விரைவில் தந்துதவமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம். உங்களால் தரப்படும் ஆவணங்களும், பிரதான பொருட்களும் மீண்டும் உங்களிடம் பாதுகாப்பாக ஒப்படைக்கப்படும்.

'நன்றி'

ஒப்படைக்கும் முகவரி:

A. S. இஸ்ஸதீன் (தலைவர், நூலாக்கக் குழு)

ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்

நகுமனியா மசா வித்தியாலயம்

ஏறாவூர் - 01

தமிழ்நாலைப் பிள்ளை
மாநகர நாகை பச்சை
பாழிப்பாளம்.

7366CC

வரி நம்பர்	பதினாறாம் அகவணியை பெயர்	பெயர்	பெயர்	பெயர்	பெயர்	பெயர்
54	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
55	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
56	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
57	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
58	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
59	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
60	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
61	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
62	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
63	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
64	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
65	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
66	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
67	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
68	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
69	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
70	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
71	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
72	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
73	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
74	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
75	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
76	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
77	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
78	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
79	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—
80	எடுமை	பெயர்	கடிய	10	இரட்டி	—

Dr. A. D. ...

...

...

...

...

...

குதிரையின் மீதழராமல் சவாரி செய்ய முடியாது;
 புல்லாங்குழலை ஸ்பரிசிக்காமல் இசை மீடக முடியாது;
 நீரினுள் இறங்காமல் நீந்தவும் முடியாது;
 தேடவில்லாமல், சேகரிக்காமல், ஆய்வு செய்யாமல், ஆவணப்படுத்தாமல்
 ஒரு வரலாற்று நூலை உருவாக்க முடியாது.

A MAN CANNOT SPEAK
 TO HIS SON BUT AS A FATHER,
 TO HIS WIFE BUT AS A HUSBAND
 TO HIS ENEMY BUT UPON TERMS;
 WHERE AS A FRIEND
 MAY SPEAK AS THE CASE REQUIRES
 AND NOT AS IT SORTETH WITH THE PERSON,
 BUT TO ENUMERATE THESE THINGS WHERE ENDLESS
 AS A BOOK OF HISTORY.

ஒரு மனிதன், தன் மகனுடன் தந்தையைப் போல்தான் பேசலாம்;
 தன் துணைவியுடன் கணவனைப் போல்தான் பேசலாம்;
 தனது எதிரியுடன் நிபந்தனைகளுடன் தான் பேச முடியும்.
 ஆனால் தன் நண்பனுடனோ
 தேவைக்கேற்றாற்போல் எப்படியும் பேச முடியும்
 - ஒரு வரலாற்று நூலைப் போல்!

ISBN No:955-1261-00-3

Printed by Com Print System, Colombo 12. # 2348415